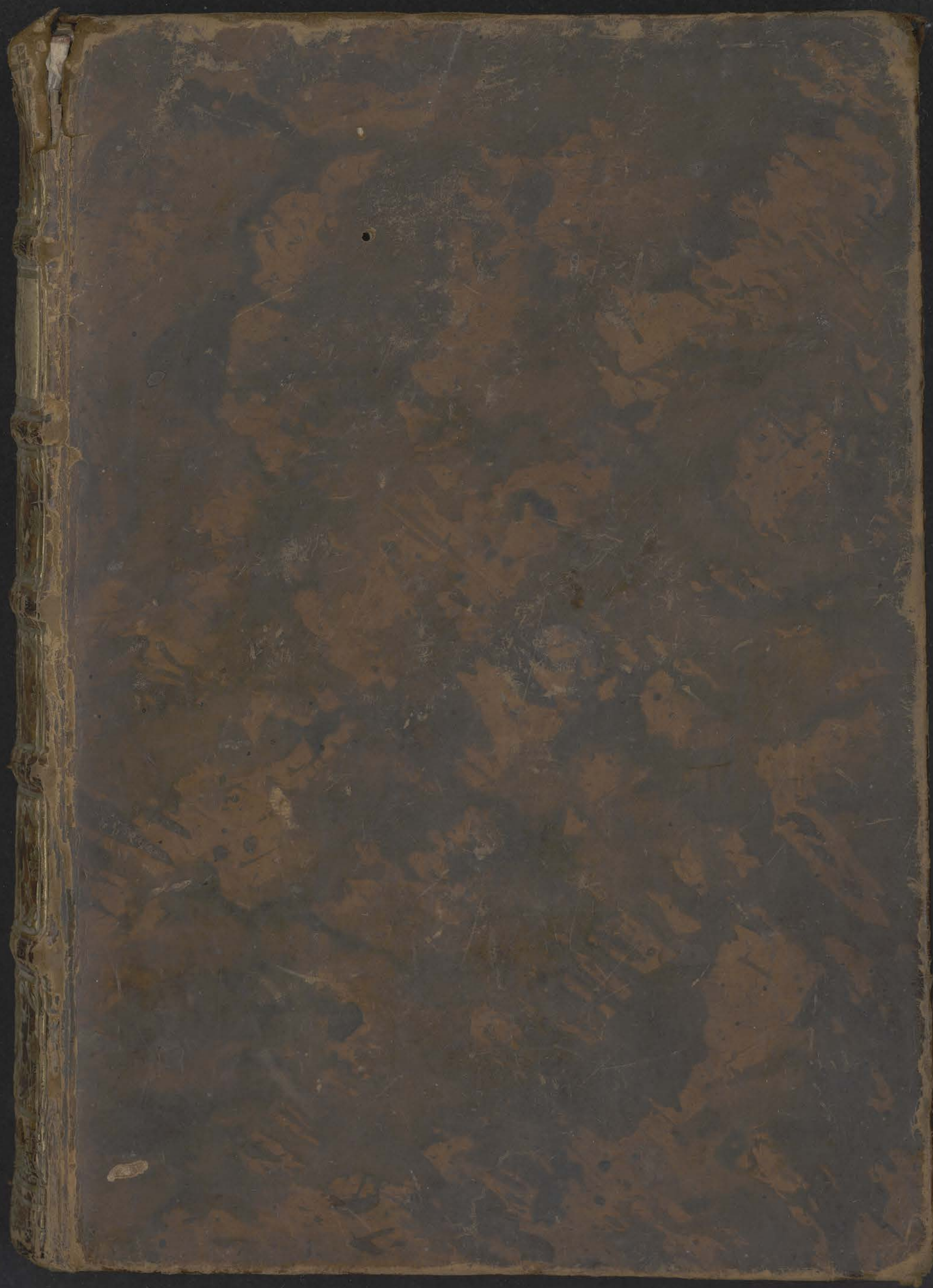

P. Aegidii Siorinski ab A° 1818.
ad ãe 18 mortui.

REGULA
S. P. BENEDICTI
ABBATIS
MONACHORUM PATRIARCHÆ

CUM DECLARATIONIBUS & CONSTITUTIONIBUS PATRUM CONGREGATIONIS CASSINENSIS,

ITEMQUE CONSTITUTIONIBUS CONGREGATIONIS BENEDICTINO-POLONÆ AC BAVARICÆ

ADDITISQUE NONNULLIS CONSTITUTIONIBUS SUMMORUM PONTIFICUM

IN UNUM VOLUMEN COLLECTIS

CURIS & STUDIIS

P. VENCESLAI ZIOŁKOWSKI *Ordinis S. P. Benedicti Professi Tynecensis, Congregationis Benedictino-Polonæ, Pœnitentiarii Monialium Vilnensium Ejusdem Ordinis,*

VILNÆ TYPIS BASILIANIS
MDCCXCII.
Superiorum Permissu.

Hanc Regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis Fratrum de ignorantia ſe excuset. *S. P. Ben: Reg: C. 66.*

In omnibus omnes Magiſtram ſequantur Regulam, neque temerè ab ea devietur à quoquam. *Ibid: C. 3.*

UNIVERSIS

DIGNISSIMIS PATRIBUS AC FRATRIBUS ORDINIS S. P. BENEDICTI CONGREGATIONIS BENEDICTINO-POLONÆ SANCTÆ CRUCIS

Æternam Felicitatem in Christo.

Si in quo operam nostram, studiumque nostrum opportune insumere debeamus, profecto, ut memores vocationis nostræ S. Regulam, quam professi sumus, & Constitutiones jugiter versemus in manibus. Neque enim nobis ignorare licet, quæ observanda votis sollemnibus Deo promisimus.

Hoc præceptum Ss. P. N. Benedictus C. 66. constituit, ut S. Regula ejus sæpius in Congregatione legatur, ne quis Fratrum de ignorantia se excuset. De hac lectione frequenti, tam solliciti fuêre Summi Pontifices Gregorius IX. Clemens V. & Benedictus XII. ut in suis Constitutionibus pro ordine Benedictino editis, quotidianam ejusdem Regulæ lectionem præceperint.

In Concilio Aquisgranensi celebrato A. D. 817. ubi de restituenda disciplina Monastica agebatur C. 69. præscribitur: ut ad Capitulum pri-

 mi-

mitus Martyrologium legatur, & dicatur verſus, deinde Regula, ut ad Capitulum lectio tradatur, id eſt, exponatur.

Idem Concil: Aquisg: præcepit C. 2. ut Monachi omnes, qui poſsunt, Regulam memoriter discant.

Quantum vero Patres Ordinis noſtri ſolliciti fuerint in proponenda frequenti lectione S. Regulæ, teſtantur Conſtitutiones diverſarum Congregationum; & laudabiles Consvetudines Monaſteriorum & Ordinum ſub Regula S. P. Benedicti conſtitutorum, de quibus videatur D. Auguſtinus Calmet in Cap: 66. S. Regulæ.

Ut plurima exempla præteream, ſufficit meminiſse Monaſterii noſtri Tynecenſis, in quo vitam Monaſticam ſum Profeſsus: in hoc Monaſterio poſt Primam Canonicam in choro persolutam convenientibus ad Capitulum quotidie præterquam Dominicis diebus Feſtisque ſollemnibus unum Caput S. Regulæ legiſse usus fuit. Quam disciplinam conſtanter servatam fuiſse, ab antiquiſsimis temporibus, ad noſtram usque ætatem.

Neceſsarium profecto, semper meminiſse

Re-

Regulæ, quam adimplere factis quotidie, Professio nostra jubet: Ex ignorantia enim legis, facile committuntur errores, ut dicitur C. Ignorantia Dist: 38. ex Concil: Tolet: IV.

Non tantum vero communem & publicam lectionem S. Regulæ, convenientibus in unum, sed etiam privatam eamque frequentem præ cæteris unicuique Nostrum curam esse non dubito. Et quamvis exemplaria S. Regulæ non deesse in Monasteriis; defectum tamen exemplariorum cum Declarationibus & Constitutionibus experti sumus.

Hæc causa fuit, quod accepta licentia á Regimine Congregationis nostræ in Capitulo Dietæ H. D. 1791. eandem S. Regulam una cum Constitutionibus Cassinensibus, Bavaricis & nostræ Congregationis imprimi curavi. Nam quod nostræ Constitutiones Cap: ult: recurrendum decernunt ad Declarationes S. Regulæ Cassinenses, & Constitutiones Bavaricas, non infrequenter molestum fuit, præsto non adesse unicuique dictarum Constitutionum exemplaria.

Hoc obsequium, Patres optimi, ac Fratres dilectissimi, vobis impensum, si grato excipitis animo, pro iis, á quibus beneficia abunde collata

ad

ad opus præsens imprimendum Typis, devotas ad Deum effundite preces: obsecro etiam vos, meminisse & mei in orationibus vestris: quorum commodo pro tenuitate mea, quantum potui, prodesse non prætermisi.

REIMPRIMATUR.

Datum Vilnæ in Sessione Administratoriali 580. die 3. Mensis Februarii, 1792. Anno.

PETRUS TOCZYŁOWSKI Eppus Bellinensis Suffraganeus & Præsidens Administart: Diœcesis Vilnensis.
mpp.

INDEX
CAPITULORUM
REGULÆ S. P. N. BENEDICTI.

Prologus Regulæ. *pag.* 1.

1. *De generibus, & vita Monachorum* - - 5.
2. *Qualis debeat esse Abbas* - - - ibid.
3. *De adhibendis ad Consilium Fratribus* - - 9.
4. *Quæ sunt instrumenta bonorum operum* - - 11.
5. *De obedientia Discipulorum* - - - 13.
6. *De Taciturnitate* - - - - - 14.
7. *De Humilitate* - - - - - 16.
8. *De Divinis Officiis in noctibus* - - - 21.
9. *Quot Psalmi dicendi sunt in nocturnis horis* - 23.
10. *Qualiter Æstatis tempore agatur nocturna laus* - ibid.
11. *Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur* - - ibid.
12. *Qualiter Matutinorum sollemnitas agatur* - 24.
13. *Privatis diebus qualiter Matutini agantur* - ibid.
14. *In Natalitiis Sanctorum qualiter vigiliæ agantur* - 25.
15. *Alleluja quibus temporibus dicatur* - - 26.
16. *Qualiter Divina Opera per diem agantur* - ibid.
17. *Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt* - 27.
18. *Quo ordine ipsi Psalmi dicendi sint* - - 28.
19. *De disciplina psallendi* - - - - 30.
20. *De reverentia Orationis* - - - 31.
21. *De Decanis Monasterii* - - - - 32.
22. *Quomodo dormiant Monachi* - - - 36.
23. *De excommunicatione culparum* - - - 39.
24. *Qualis debeat esse modus excommunicationis* - 39.

25.

25. De gravioribus culpis - - - - ibid.
26. De iis, qui sine jussione Abbatis junguntur Excommunicatis - - - - - 41.
27. Qualiter debeat esse sollicitus Abbas circa excommunicatos - - - - - - ibid.
28. De iis, qui sæpius correcti non emendantur - ibid.
29. Si debeant iterùm recipi Fratres exeuntes de Monast: 43.
30. De Pueris minori ætate qualiter corripiantur - 45.
31. De Cellario Monasterii - - - - 46.
32 De feramentis, & rebus Monasterii - - 50.
33. Si quid debeant Monachi proprium habere - 53.
34. Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere - 56.
35. De Septimanariis coquinæ - - - ibid.
36. De infirmis Fratribus - - - - 56.
37. De Senibus, vel infantibus - - - 60.
38. De hebdomadario Lectore - - - ibid.
39. De mensura ciborum - - - - 62.
40. De mensura potus - - - - 64.
41. Quibus horis oporteat reficere Fratres - ibid.
42. Ut post Completorium nemo loquatur - 66.
43. De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tardè occurrunt 67.
44. De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant 70.
45. De iis, qui falluntur in Oratorio - - ibid.
46. De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquunt 71.
47. De significanda hora operis Dei - - 72.
48. De Opere manuum quotidiano - - 74.
49. De Quadragesimæ observatione - - 77.
50. De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via sunt. - - - 78.
51. De Fratribus, qui satis longè proficiscuntur - 79.
52. De Oratorio Monasterii - - - ibid.
53. De Hospitibus suscipiendis - - - 80.
54. Si debet Monachus literas, vel Eulogia suscipere - 85.
55. De Vestimentis, & Calceamentis Fratrum - 87.

56.

56. *De Mensa Abbatis* - - - - 91.
57. *De Artificibus Monasterii* - . - ibid.
58. *De disciplina suscipiendorum Fratrum* - 93.
59. *De Filiis Nobilium, vel Pauperum, qui offeruntur* 99.
60. *De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare* 100.
61. *De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur* - 101.
62. *De Sacerdotibus Monasterii* - - - 102.
63. *De Ordine Congregationis* - . - 106.
64. *De ordinando Abbate* - - - - 111.
65. *De Præposito Monasterii* - - - 114.
66. *De Ostiario Monasterii* - - - 117.
67. *De Fratribus in via directis* - - - 119.
68. *Si Fratri impossibilia injungantur* - 122.
69. *Ut in Monasteriis non præsumat alter alterum defendere* - - - - - - 123.
70. *Ut non præsumat quisquam aliquem passim cædere, aut excommunicare* - - ibid.
71. *Ut obedientes sint sibi invicem Fratres* - 125.
72. *De zelo bono, quem debent habere Monachi* - 126.
73. *De eo, quod non omnis abservatio justitiæ in hac sit Regula constituta* - - - - ibid.

INDEX CAPITULORUM

Primæ Partis Constitutionum Congregationis Cassinensis.

1. *De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore* 130.
2. *De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale* ibid.
3. *De modo scribendi Capitulo Generali* - - 132.
4. *Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes sunt deferenda, & in Capitulo petenda* - 133.
5. *De forma Cap: Gen: & primò quibus personis constet:* 134.
6. *De iis, qui faciunt practicas in electione Deffinitorum, ex Bulla Leonis X.* - - 135.

7. *De electione Scrutatorum* - : - 136.
8. *De absolutione Præsidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine. Hoc Capitulum legit P. Præsidens Dominica tertia post Pascha, dicta nona coram omnibus de Capitulo* - - 137.
9. *De electione Præsidentis Capituli, Deffinitorum, & Conservatorum* - - - 138.
10. *De Deffinitorum auctoritate, ac potestate, & de literarum præsentatione, Admonitionibus faciendis per Patrem Præsidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis* - - - 141.
11. *Quod nullus Deffinitorum procaciter defendat sententiam suam, aut revelet secreta Capituli* - 142.
12. *De Officio Conservatorum* - - 143.
13. *De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum* 144.
14. *De Vicario Monasterii, in quo celebratur Capitulum* 146.
15. *De Auditoribus Causarum pro rebus temporalibus* 147.
16. *De Depositario Capituli, & Prælatis ad Computa Monasteriorum deputandis* - - 149.
17. *De Monasteriorum examinatione* - - 150.
18. *De modo, quo Deffinitores expediant terminanda* 153.
19. *De Calculo expensarum* - - 154.
20. *De Præsidentis Regiminis electione* - - 155.
21. *De Prælatorum electione* - - - 157.
22. *De Conventuum ordinatione* - - 160.
23. *De Visitatorum, & Procuratoris in Curia electione* 163.
24. *De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum* - - - - 167.
25. *De publicatione, & absolutione Capituli* - 168.
26. *De pecuniarum solutione pro debitis liquidis Monasteriorum* - - - 170.

IN-

INDEX CAPITULORUM

Secundæ Partis Conſtitutionum Congregationis Caſsinenſis.

1. *De poteſtate Præſidis, & Viſitatorum - pag. 171.*
2. *Quomodo, & qualiter fieri debeant Viſitationes - 174.*
3. *De amotione, & electione Præsidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, sivè Congreg: intrà Triennium convocanda - - - 182.*
4. *De Monachorum, & aliorum Religiosorum mutatione 186.*
5. *De expensis faciendis in mutationibus Monachorum 186.*
6. *De Monaſteriis noviter acceptandis - - ibid.*
7. *De Anniversariis perpetuo celebrandis - - 189.*

INDEX CONSTITUTIONUM

Summorum Pontificum, in calce Operis additarum.

Sanctiſsi: D. N. Innocentii Papæ XI. Conſtitutio de Dieta, & Capitulo Triennali - - - - pag. 238.
Gregorii XIII. Conſtitutio ab Urbano VIII. confirmata, & ampliata contra Appellantes, & Ambientes 241.
Clemens X. Privilegium idem amplians, & confirmans 248.
Pauli V. Statutum ſuper Reformatione Deffinitorum, & Conservatorum, & aliarum personarum Congregationis Caſsinensis - - 252.
Pauli ejusdem Moderatio supradicti Statuti cum novo super feliciori Congregationis observantia - - 260.
Pauli ejusdem Conſtitut: ſuper Deffinitorum electione - 266.
Alexandri VII. Conſtitutio Confirmans, & amplians

 Bul-

Bullam Innocentii X. de Cellariis, eorumque administratione - - 268.
Clementis VIII. Decretum super Casuum reservatione 272.

INDEX CAPITULORUM

Constitutionum Congregationis Benedictino-Polonæ sub Nomine S. Crucis.

Literæ supplices Ssmo Clementi XI. PP. pro Erectione Congr: - - - pag: 279.
Decretum Congreg: particularis Eminen: Cardinalium 280.
Breve Clementis Papæ XI. Erectionem jubens - 282.
Proemium ad Constitutiones - - 287.
1. Cap: de Capitulo generali celebrando - - ibidem.
2. De modo scribendi ad Capitulum - - 289.
3. De forma Capituli generalis - - - 290.
4. De Electione Scrutatorum - - 293.
5. De Electione Præsidentis Capituli & Deffinitorum ibid.
6. De Elect: Secretarii Capituli generalis seu Regiminis - - - 296.
7. De Monasteriorum Examinatione - - 297.
8. De modo, quo Deffinitores expediant terminanda 299.
9. De Præsidentis Regiminis Electione - - 301.
10. De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum - - - - 303.
11. De Publicatione & absolutione Capituli - - 304.
12. De Potestate Præsidentis - - 305.
13. De Visitatoribus & Visitatione - - 307.
14. De mutuis Auxiliis & subsidiis - - 309.
15. De communi Novitiatu - - 311.
16. De communi Studio Literarum - - 313.

Con-

Index Capitulorum

Constitutiones de particulari Monasteriorum gubernatione.

1. Cap: De Abbate, & quæ eidem observanda - 316.
2. De Priore, Subpriore, Magistro Novitiorum - 320.
3. De cæteris Officialibus & Oeconomis Monast: - 322.
4. de Choro & Horis Canonicis - - - 323.
5. de Meditationibus & annua Recollectione - - 324.
6. De custodia Castitatis & Clausura - - 326.
7. De abdicatione Proprietatis - - - 327.
8. De Obedientia Superioribus exhibenda - - 328.
9. De Temporis per totam diem distributione - 329.
10. De Victu & Jejunio - - 331.
11. De Habitu & Tonsura - - 332.
12. De infirmis Fratribus - - ibid:
13. De conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis N. Ordinis Congregationibus - - - - 334.
Confirmatio S. Congreg: Emintmorum Cardinalium - 336.
Decretum inter P. Mirecki & Monasteria Tynecense, Lubinense & Mogilnense - - - 337.
Breve Ss. D. Benedicti XIII. Pp. ad Capitulum Congr: Bened-Pol: paterne ad Constitutionum ipsius observantiam moventis &c. - - 338.
Decretum S. Congreg: Rituum de translatione officii S. Laurentii Justiniani - - - - 340.
Breve S. D. Clementis Pp. XII. ad normam Brevis anterioris Benedicti XIII. - - - ibid.
Forma Electionis per scrutinium Auctoritate Clementis XII. Pp a Nuntio Aplco in R. P. & M. D. L. Congreg: Bened Pol: tradita - - - 341.
Transsumptum Epistolæ Exclsmi Nuntii ad Rursmum Michaelem Proszyński Abb: Mnrii S. Crucis Calvi-Montis - - - 344.

INDEX CAPITULORUM

Constitutionum Congregationis Benedictino-Bavaricæ sub invocatione SS. Angelorum Custodum.

Breve Innocentii Pp. XI. - - - *pag.* 345.
Proemium ad Const: Congr: Bened: Bavar: - 346.
I. Cap: De forma & ordinatione Cong: Bavaricæ 347.
§. 1. *de Capitulis seu Conventibus generalibus* - - ibid.
2. *de Præside Congregationis* - - - 349.
3. *de Visitationibus & Visitatoribus* - - 351.
II. Cap: de Unione & communicatione Monast: Congreg: Bavaricæ - - 353.
§. 1. *De mutuis Auxiliis & subsidiis* - - 353.
2. *De communi Novitiatu* - - - 355.
3. *De communi studio literarum* - - 357.
III. Cap: De particulari Monasteriorum gubernatione 361.
§. 1. *de Abbate, & quæ eidem observanda sunt* - ibid.
2. *de Priore & Subpriore* - - 365.
3. *de De cæteris Officialibus Æconomis Monasteriorum* - - - - 366.
4. *de Monitore* - - - 367.
IV. Cap: de Divino Officio & Spiritualibus exercitiis 368.
§. 1. *de Choro & horis Canonicis* - - ibid.
2. *De fervore spiritus, meditationibus quotidianis & recollectione annua* - - - 369.
3. *De Lectione spirituali* - - 371.
V. Cap: De perfecta Votorum substantialium observantia - - - - 372.
§. 1. *De custodia Castitatis & Clausuræ* - - ibid.
2. *De abdicatione Proprietatis* - - - 373.
3. *de Obedientia & reverentia Superioribus exhibenda* 374.
VI. Cap: De temporis per totam diem distributione - 376.
VII. Cap: De victu, jejunio, & amictu ad necessitatem sine superfluitate - - 378.

§. 1.

§. 1. *De cibo & jejunio* - - *ibid:*
2. *De habitu & Tonsura* - - *ibid.*
VIII. Cap: De infirmis Fratribus - - *379.*
IX. Cap: De conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis Nostri Ordinis Congregationibus - *381.*
Resolutiones S. Congr: EE. Cardinalium super negotiis Congreg: Bavaricæ Ord: S. Benedicti a S. D. Innocentio Pp. XI. specialiter deputatæ ad proposita dubia - - - - - - *384.*
Confirmatio Clementis Pp. XII. quorundam Decretorum pro felici regimine Congr: Cassinen: Ord: S. Benedicti jussu Capituli gener: editorum - *386*

INNOCENTIUS
PAPA XI.
AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

acrosancti Apoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Bonitatis Altitudo, humilitati noſtræ, meritis licèt, & viribus longè impari, imponere dignata eſt, ſalubritèr exequi, adjuvante Domino jugitèr ſatagentes, Monaſticos Ordines in Eccleſia Dei, piè, ſanctèque inſtitutos, ac annoſa, celeberrimaque Sanctitatis, & Religioſitatis laude fulgentes in ſalutari eorum vivendi norma, Monaſticaque obſervantia confovere, atque conſervari omni ſtudio connitimur; Ac proindè ea, quæ pro felici, proſperoque eorum regimine, & gubernio providè, prudentèrque facta, atque ordinata eſse noscuntur, ut ſerventur exactiùs, & perenni ſtabilitate perſiſtant, Apoſtolici muniminis patrocinio libentèr corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, & felicem progreſsum, ac Animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur. Cùm itaque dudum à Monachis Congregationis Caſinenſis Ordinis Sancti Benedicti factæ fuerint nonnullæ Declarationes ad Regulam ejusdem Sancti Benedicti, ac Conſtitutiones pro felici ejusdem Congregationis gubernio, ejusque Monachorum in via mandatorum Domini directione, quæ juſsu noſtro à quibusdam viris pietate, prudentia, rerum uſu, & ſacrarum literarum ſcientia eximiè præditis diligentèr reviſæ, & discuſsæ, ac ubi opus eſse viſum eſt, opportunè correctæ, & ad præſentem rerum ſtatum aptatæ fuerunt, ac in unum volumen collectæ ſunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI

JESU CHRISTI

SANCTI MONACHORUM

PATRIS BENEDICTI

IN REGULAM SUAM

PROLOGUS.

Ausculta, ò fili, Præcepta Magistri, & inclina aurem cordis tui, & admonitionem pii Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiæ, laborem redeas, à quo per inobedientiæ desidiam recesseras. Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenuncians propriis voluntatibus, Domino Christo verò Regi militaturus obedientiæ fortissima, atque præclara arma assumis; In primis, ut quidquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici instantissima oratione deposcas, ut qui nos jam in filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est, ut non solùm iratus Pater non aliquando filios suos exhæredet: sed nec, ut metuendus Dominus, irritatus malis nostris, ut nequissimos servos, perpetuam tradat ad pœnam, qui eum sequi noluerint ad gloriam.

Exurgamus ergo tandem aliquando, excitante nos Scriptura, ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere. Rom. 13.
Et apertis oculis nostris ad deificum lumen, attonitis auribus audiamus, divina quotidie clamans quid nos admoneat vox, dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite Psal. 94.
obdurare corda vestra; & iterum: Qui habet aures audiendi, audiat, quid Spiritus dicat Ecclesiis. Et quid dicit? Apoc. 2.
Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos. Currite, dum lumen vitæ habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Et quærens Dominus in multitudine populi, Psal. 33. Joan. 12.
cui hæc clamat operarium suum, iterum dicit: Quis est homo qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod si tu audiens respondeas, Ego: dicit tibi Deus: Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diverte à malo, & fac Psal. 33.

Esa. 65. *bonum : inquire pacem , & ſequere eam. Et cum hæc fece-
ceritis , oculi mei ſuper vos , & aures meæ ad preces ve-
ſtras. Et antequam me invocetis , dicam : Ecce adſum. Quid
dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos , fratres cha-
riſſimi ? Ecce pietate ſua demonſtrat nobis Dominus viam
vitæ.*

Ephes. ult. *Succinctis ergo fide , vel obſervantia bonorum actuum
lumbis noſtris per ducatum Evangelii pergamus itinera ejus,
ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno ſuo , videre.
In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare , nisi illuc
bonis actibus currendo minimè pervenitur. Sed interroge-*
Psal. 14. *mus cum Propheta Dominum , dicentes ei : Domine quis ha-
bitabit in tabernaculo tuo , aut quis requiescet in monte
ſancto tuo ? Poſt hanc interrogationem, fratres , audiamus
Dominum reſpondentem , & oſtendentem nobis viam ipſius
tabernaculi , ac dicentem : Qui ingreditur ſine macula , &
operatur juſtitiam : qui loquitur veritatem in corde ſuo :
qui non egit dolum in lingua ſua , qui non fecit proximo
ſuo malum : & opprobrium non accepit adverſus proximum
ſuum. Qui malignum diabolum aliqua ſuadentem ſibi , cum
ipsa ſuaſione ſua à conſpectibus cordis ſui reſpuens , dedu-
xit ad nihilum , & parvulos cogitatus ejus tenuit , & alliſit
ad Chriſtum. Qui timentes Dominum de bona obſervantia
ſua non ſe reddunt elatos ; ſed ipsa in ſe bona , non à ſe
poſſe , ſed à Domino fieri exiſtimantes, operantem in ſe Do-*
Psal. 113. *minum magnificant , illud cum Propheta dicentes : Non no-
bis , Domine , non nobis , ſed nomini tuo da gloriam. Sicut
nec Paulus Apoſtolus de prædicatione ſua ſibi aliquid im-*
1. Cor: 15. *putavit , dicens : Gratia Dei ſum id , quod ſum. Et iterum*
2. Cor. 10. *ipse dicit : Qui gloriatur , in Domino glorietur. Unde, &*
Matt. 7. *Dominus in Evangelio ait: Qui audit verba mea hæc , &
faciet ea, ſimilabo eum viro ſapienti , qui ædificavit domum
ſuam ſupra petram: venerunt flumina, flaverunt venti , &
impegerunt in domum illam , & non cecidit : fundata enim
erat ſupra petram. Hæc complens Dominus , expectat nos
quotidie , his ſuis ſanctis monitis factis nos reſpondere de-
bere. Ideo nobis propter emendationem malorum , hujus di-*
Rom. 2. *es vitæ ad inducias relaxantur , dicente Apoſtolo : An ne-
ſcis , quia patientia Dei ad pænitentiam te adducit ? Nam*
Ezech. 18 *prius Dominus dicit : Nolo mortem peccatoris, ſed . ut con-
vertatur, & vivat. Cum ergo interrogaſſemus , Dominum,*

fratres

fratres, de habitatore tabernaculi ejus, audivimus, habitandi præceptum, sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Cælorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora nostra sanctæ præceptorum obedientiæ militatura: & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratiæ suæ jubeat nobis adjutorium ministrare Et si fugientes gehennæ pænas ad vitam perpetuam volumus pervenire, dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere, currendum, & agendum est modò, quòd in perpetuum nobis expediat.

Constituenda est ergo à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus Sed, & si quid paululum restrictiùs, dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illicò pavore perterritus refugias viam salutis, quæ non est, nisi angusto initio incipienda Processu verò conversationis, & fidei, Mat. 7.
dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei: ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usque ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemur: ut, & Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

PROLOGUS
DECLARATIONUM PATRUM
Congregationis Casinensis.

Finis, & perfectio legis charitas; charitas autem benigna est; Ideòque discretissimus æqué, ac Sanctissimus Legislator noster monet, ita ab Abbate disponenda omnia ac moderanda, ut debiles non refugiant, sed alacri obedientia, salutem operentur animarum.

Hac nos doctrina instructi, & Apostolica auctoritate muniti, quædam in Regula benigniùs declarabimus, aliqua modernis Ecclesiæ legibus, & ritibus componemus; cuncta demum sic temperabimus, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis in Unitate spiritus, & in vinculo Pacis, dilatato corde curramus.

IN-

INCIPIT REGULA S. P. BENEDICTI.

De Generibus Monachorum

CAP. I.

Monachorum quatuor esse genera, manifestum est. Primum Cœnobitarum: hoc est Monasteriale, militans sub Regula, vel Abbate. Deinde secundum genus est Anachoretarum, id est Eremitarum, horum, qui conversionis fervore novitio, sed Monasterii probatione diuturna didicerunt contra diabolum multorum solatio jam docti pugnare: & benè instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremi securi jam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium verò Monachorum teterrimum genus, est Sarabaitarum, qui nulla regula approbati, experientia magistra, sicut aurum fornacis: sed in plumbi natura molliti, adhuc operibus servantes sæculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur. Qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi ovilibus pro lege eis est desideriorum voluptas: cum quidquid putaverint, vel elegerint, hoc dicunt sanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum; qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum cellas hospitantur. semper vagi, & numquam stabiles, & propriis voluptatibus, & gulæ illecebris servientes, & per omnia deteriores Sarabaitis: de quorum omnium miserrima conversatione meliùs est silere, quàm loqui Illis ergo omissis, ad Cœnobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Domino, veniamus.

Cœnobitæ.

Anachoritæ.

Sarabaitæ detestabiles.

Gyrovago.

Qualis esse debeat Abbas

CAP. II.

Abbas, qui præesse dignus est Monasterio, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen majoris factis implere.

plere. Christi enim agere vices in Monasterio creditur,
Rom: 8. quando ipsis vocatur prænomine, dicente Apostolo: Accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba pater. Ideoque Abbas nihil extrà præceptum Domini (quod absit) debet aut docere, aut constituere, vel jubere: sed jussio ejus, vel doctrina fermentum divinæ justitiæ, in discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ, utrarumque rerum in tremendo judicio Dei facienda erit discussio; Sciatque Abbas culpæ pastoris incumbere, quidquid in ovibus paterfamilias utilitatis minus potuerit invenire. Tantum iterùm liber erit, si inquieto, vel inobedienti gregi pastoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus universa fuerit cura exhibita. Pastor eorum in judicio Do-
Psal. 39 mini absolutus, dicat cum Propheta Domino: Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi: Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demùm inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit eis prævalens ipsa mors.

Ergò cum aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, id est omnia bona, & sancta, factis ampliùs, quàm verbis ostendere, ut capaci-
Act. 1. bus discipulis mandata Domini verbis proponat: duris verò corde, & simplicioribus, factis suis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria,
1. Cor: 9. in suis factis indicet non agenda: ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur. Ne quando illi dicat Deus peccanti:
Psal. 49. Quare tu enerras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & proje-
Matt 7. cisti sermones meos post te Et qui in fratris tui oculo festucam videbas, in tuo proprio trabem non vidisti? Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non unus plus ametur, quàm alius; nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non convertenti ex servitio præponatur ingenuus, nisi alia rationabilis causa existat. Quod
1. Cor. 12. si ita, justitia dictante, Abbati visum fuerit: & de cujuslibet ordine id faciat; sin alias proprias teneant loca: quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, &
Rom. 12. sub uno Domino æqualem servitutis militiam bajulamus:
Gal. 2. quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo
Eph: 6. in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis in operi-

operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergò æqualis sit omnibus ab eo charitas: una præbeatur omnibus, ſecundùm merita, disciplina.

In doctrina namque ſua Abbas Apoſtolicam debet illam semper formam ſervare, in qua dicit: Argue, obsecra, increpa; id eſt miscens temporibus tempora, terroribus blan- 1. Tim: 4.
dimenta: dirum Magiſtri, pium Patris oſtendat affectum, id eſt indisciplinatos, & inquietos, debet duriùs arguere: Obedientes autem, & mites, & patientes, ut meliùs proficiant, obsecrare; Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat admonemus. Neque diſsimulet peccata delinquentium: ſed mox, ut cœperint oriri, radicitùs ea, ut prævalet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sy- 1. Reg: 2.
lo. Et honeſtiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel ſecunda admonitione verbis corripiat: Improbos autem, & duros, ac ſuperbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis caſtigatione in ipso initio peccati coerceat; ſciens ſcriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum; Per- Prov: 23.
cute filium tuum virga, & liberabis animam ejus à morte.

Meminiſse debet ſemper Abbas, quod eſt: meminiſse, quod dicitur, & ſcire; quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur: Sciatque quàm difficilem, & arduam rem ſuscepit, regere animas, & multorum ſervire moribus; Et alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium ſuaſionibus, & ſecundùm uniuscujusque qualitatem, vel intelligentiam, ita ſe omnibus conformet, & aptet, ut non ſolum detrimenta gregis ſibi commiſsi non patiatur; verùm etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Ante omnia, nè diſsimulans, aut parvipendens ſalutem animarum ſibi commiſsarum, plus gerat ſolicitudinem de rebus tranſitoriis, & terrenis, atque caducis, ſed ſemper cogitet; quia animas ſuscepit regendas, de quibus, & rationem redditurus eſt. Et nè causetur fortè de minori ſubſtantia, Matth: 7.
meminerit ſcriptum: Primum quærite Regnum Dei, & juſtitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis: Et iterùm: Ps: 34.
Nihil deeſt timentibus eum. Sciatque, quia ſuscipit animas regendas, præparet ſe ad rationem reddendam. Et quantum ſub cura ſua fratrum ſe habere ſcierit numerum, agnoſcat pro certo, quia in die judicii ipsarum omnium animarum eſt redditurus Domino rationem, ſine dubio additam, & ſuæ animæ. Et ita timens ſemper futuram discuſsionem Paſto-

ris de creditis ovibus. Cùm de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis solicitus. Et cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

DECLARATIO.

Ibi: Sciatque Abbas culpæ Pastoris.

1. Considerent maxima cum attentione Prælati doctrinam hujus capitis, curentque omni vigilantia, ut fratres ad Regularem observantiam, ad sacras item lectiones, meditationes, ac orationes sedulò incumbant: Sanctissima Sacramenta, celebrationesque Missarum devotè frequentent; ac præsertim invigilent, nè Officiales, tàm Monachi, quàm Commissi, qui extrà Monasteria ob curam rerum temporalium degunt, propter hujusmodi administrationes, spiritualia exercitia prætermittant.

Ibi: Omnia verò.

2. Prælati; ut subditos reddant in obsequendo promptiores, ipsi forma Gregis fiant, & Duces agendorum, Ergò Regularibus observantiis Chori, Refectorii, cæterisque semper intersint. Blandissimè quippe jubetur exemplo.

Ibi: Neque dissimulet.

3. Zelum disciplinæ exigens Dominus à Prælatis. Noli (inquit) quærere fieri Judex, nisi valeas virtute irrumpere iniquitates Nimirùm docens, non levis culpæ reum se constituere, qui cum pro suo munere, sibique tradita potestate, peccata compescere, & emendare debeat, dissimulando, & connivendo, fovet, & auget Hoc ergo divinum paritèr, & regulare documentum satagant Patres studiosiùs adimplere, nè propter correctionis omissionem, vitia, & peccata succrescant, quinimò contra Criminosos procedant etiam ex officio. Quod si in gravioribus causis neglexerint, severè in ipsos à Deffinitoribus, vel à Regimine pro modo culpæ animadvertatur.

Ibi: Et alium quidem blandimentis.

4. Hinc noverint Abbates quanta indigeant prudentia in regendis subditis, & qua discretione, ac flexibilitate se

debe-

debeant uniuscujusque naturæ aptare, ut animas lucrifaciant. Nullum enim animal leniùs, atque morosiùs tractandum est, quàm homo, præsertim ingenuus.

De adhibendis ad consilium fratribus
CAP. III.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur. Et audiens consilium fratrum, tractet apud se, & quod utiliùs judicaverit, faciat; Ideò autem omnes ad consilium vocari diximus: quia sæpè juniori Dominus revelat, quod meliùs est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subjectione, ut, non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit; sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, ut, quod salubriùs esse judicaverit, ei cuncti obediant: sed sicut discipulis convenit obedire Magistro: ita, & ipsum providè, & justè condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes magistram sequantur Regulam: neque ab ea temerè declinetur à quoquam.

Nullus in Monasterio sequatur cordis proprii voluntatem, neque præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intus, aut foris Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, Regulari disciplinæ subjaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regulæ omnia faciat: sciens se proculdubio de omnibus judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si quæ verò minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantùm utatur consilio, sicut scriptum est: Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebis.

DECLARATIO.
Ibi: Aliqua præcipua.

1. Inter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, sivè Conventus cujuscumque Monasterii consilia, & vota requiri debent, sunt, Receptio Novitiorum ad professionem, Collatio Beneficiorum (ubi consuevit Conventus intervenire hujusmodi collationibus) Syndicatus, Locationes ad longum tempus, acceptatio Missarum perpetuarum, & alia hujusmodi: Quælibet etiam alienatio rerum Ecclesiasticarum, immobilium, & pretiosarum mobilium; hæc enim per S. Canones sine facultate Summi Pontif: omninò fieri prohibentur.

2. Porrò alienationum negotium, ut maturè, ritèque peragatur, ſic dirigendum ordinamus (præterquam si eſſet fundus, vel res exigui valoris) Ineatur primò inter Superiores conſilium, An alienatio expediat, utilisque futura ſit Monaſterio; deinde, consentientibus Superioribus, res deferatur ad universum Conventum legitimè congregatum, à quo publica discuſsione examinetur.

3 Poſt hæc, ſecretis cunctorum votis exponatur, & ſi ex tribus partibus, quibus totus Conventus coalescit, ſaltèm duas consentire urna protulerit tunc petenda erit licentia à Capitulo Generali, oſtendendo authenticè rem à privato Capitulo Monaſterii, fuiſse diligentèr discuſsam, & utilem judicatam, & inſtrumento firmatam; demùm pro facultate Canonica adeunda erit Apòſtolica Sedes. Cujus licentia impetrata, alienatio fiat, vel per viam permutationis, vel ità cautè, ſecurèque pecunia inde proveniens, applicetur, ut omne Monaſterii detrimenti periculum præcaveatur. Sæpè enim accidit, Laicorum bona eſse hypothecata aut fidei-commiſso ſubjecta, aut alitèr obligata.

4 Bona emphyteutica, ſivè feudalia, si quæ defectu descendentium, vel quovis alio titulo ad Monaſterium liberè devolvi contigerit, in emphyteusim, vel feudum denuò dari prohibemus absque licentia Capituli Generalis, vel ſaltèm Præſidis, & unius Viſitatoris illius Provinciæ; ſolemnitates verò alienationum præscribuntur in Conſtitutionibus Pauli Secundi, & Urbani Octavi.

Ibi: Convocet Abbas omnem Congregationem.

5 Antequam Abbas exponat causam, de qua agendum eſt, exhortetur fratres, ut cum humilitate dent conſilium, juxtà hoc Capitulum.

6. Prohibemus autem, nè quis frater audeat revelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monaſteriorum tractata fuerint, quæ à Patribus vetita ſint revelari. Quod si quis transgreſsus fuerit, injungatur ei pro hac gravi inobedientia, ut dicat ſuam culpam in Capitulo coram omnibus: jejunetque ſemel pane, & aqua in Refectorio, & privetur per ſex menses voce activa, & paſsiva Capituli.

Ibi: Abbas.

7. Declaramus per totam Regulam idem intelligendum

de

de Priore, ubi dignitas Monasterii non esset Abbatia, sed Prioratus

Ibi: Seniorum tantùm utatur consilio.

8. Declaramus nomine Seniorum intelligendum esse Priorem Claustralem, & Decanos regiminis, cum quibus Prælati negotia Monasteriorum tàm in spiritualibus, quam in temporalibus occurrentia, legitimè tractare, & expedire possint.

Quæ sint Instrumenta bonorum Operum

CAP. IV.

Primum Instrumentum. In primis, Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute.

2 *Deinde proximum tanquam seipsum.*	Deut. 6.
3 *Deinde non occidere.*	Luc. 10.
4 *Non adulterari.*	Levit 19.
5 *Non facere furtum.*	Exod. 20.
6 *Non concupiscere.*	Deut. 5.
7 *Non falsum testimonium dicere.*	1. Petr. 2.
8 *Honorare omnes homines.*	Luc 9.
9 *Et quod sibi quis fieri non vult, alii non faciat.*	Tob. 4.
10 *Abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum.*	Matth 7.
11 *Corpus castigare.*	1. Cor 9.
12 *Delicias non amplecti.*	2. Pet. 2.
13 *Jejunium amare.*	Dan. 1.
14 *Pauperes recreare.*	Tob. 4.
15 *Nudum vestire.*	Isai: 58.
16 *Infirmum visitare.*	Matth. 25.
17 *Mortuum sepelire.*	Tob. 1. 2.
18 *In tribulatione subvenire.*	Eccl 6.
19 *Dolentem consolari.*	Eccl. 7.
20 *A Sæculi actibus se facere alienum.*	2 Tim. 2.
21 *Nihil amore Christi præponere.*	Matth 10.
22 *Iram non perficere.*	Matth 5.
23 *Iracundiæ tempus non reservare.*	Ephes: 4.
24 *Dolum in corde non tenere.*	Prov 12.
25 *Pacem falsam non dare.*	Job 36.
26 *Charitatem non derelinquere.*	Psal 27.
27 *Non jurare, nè fortè perjuret.*	1. Pet. 4.

28 *Veri-*

28 *Veritatem ex corde, & ore proferre* Matth. 5.
29 *Malum pro malo non reddere.* Psal. 14. 1. Thess. 5.
30 *Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre.* 1. Cor. 6.
31 *Inimicos diligere.* Matth. 5.
32 *Maledicentes se non remaledicere, sed magis benedicere.* Rom. 12. 1. Petri 3.
33 *Persecutiones pro justitia substinere.* Matth. 5.
34 *Non esse superbum.* Tob. 4.
35 *Non vinolentum.* 1. Tim. 3.
36 *Non multum edacem.* Eccl. 31. 37.
37 *Non somnolentum.* Prov. 20.
38 *Non pigrum.* Prov. 24. 26.
39 *Non murmurosum.* Sap. 1.
40 *Non detractorem.* Prov. 4.
41 *Spem suam Deo committere.* Psal. 36.
42 *Bonum aliquod in se cum viderit, Deo applicet, non sibi.* Jacob. 1.
43 *Malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet.* Oseæ. 13.
44 *Diem Judicii timere.* Job 31.
45 *Gehennam expavescere.* Lucæ. 52.
46 *Vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare.* Ps. 83. Phil. 1.
47 *Mortem quotidie ante oculos suspectam habere.* Matth. 24.
48 *Actus vitæ suæ omni hora custodire.* Deut. 4.
49 *In omni loco Deum se respicere pro certo scire.* Prov. 5.
50 *Cogitationes malas cordi suo advenientes mox ad Christum allidere.* Psal. 136.
51 *Et Seniori Spirituali patefacere.* Eccl. 8.
52 *Os suum à malo, vel pravo Eloquio custodire.* Psal. 33. 38.
53 *Multum loqui non amare* Prov. 10. Matth. 12.
54 *Verba vana, aut risui apta non loqui.* 2. Tim. 2.
55 *Risum multum, aut excussum non amare.*
56 *Lectiones Sanctas libenter audire.* Luc. 11.
57 *Orationi frequenter incumbere.* Luc. 18.
58 *Mala sua præterita cum lacrymis, vel gemitu quotidie in Oratione Deo confiteri: & de ipsis malis de cætero emendare.* Gal. 5.
59 *Desideria Carnis non perficere: Voluntatem propriam odire.* Heb. 13.

60 *Præ-*

60 *Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiamsi ipse aliter (quod absit) agat, memor illius Dominici præcepti: Quæ dicunt, facite; quæ autem faciunt, facere nolite* Matth 23.
61 *Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo veriùs dicatur.* Matth. 6.
62 *Præcepta Dei factis quotidiè adimplere.* Eccl. 6.
63 *Castitatem amare.* 1. Tim 5.
64 *Nullum odire.* Levit 19.
65 *Zelum, & invidiam non habere.* Galat. 5.
66 *Contentionem non amare.* 2 Tim. 2.
67 *Elationem fugere.* Psal. 130.
68 *Seniores venerari.* Levit 19.
69 *Juniores diligere.* 1 Tim. 5.
70 *In Christi amore pro Inimicis Orare.* Matth. 5.
71 *Cum discordantibus antè Solis occasum in pacem redire* Ephes. 4.
72 *Et de Dei misericordia nunquam desperare.* Ezech 18.

Ecce hæc sunt Instrumenta artis spiritualis, quæ cum fuerint à nobis die, noctuque incessabiliter adimpleta, & in die Judicii reconsignata, illa merces nobis à Domino recompensabitur, quam ipse promisit, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus his, qui diligunt eum Officina verò, ubi hæc omnia diligenter operemur, Claustra sunt Monasterii, & stabilitas in Congregatione.

De Obedientia Discipulorum

CAP. V.

Primus humilitatis gradus est obedientia sine mora. Hæc convenit iis, qui nihil sibi Christo cariùs existimant propter metum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ; & mox, ut aliquid imperatum à majore fuerit, ac si divinitùs imperetur, moram pati nesciunt in faciendo De quibus Dominus dicit; in auditu auris obedivit mihi Et item dicit Psal. 17. *Doctoribus: Qui vos audit, me audit Ergo hi tales relin-* Matth. *quentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam dese-* 10. *rentes; mox ex occupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede, jubentis vocem factis sequuntur; Et veluti uno momento prædicta Magistri jussio, & perfecta Discipuli opera, in velocitate timoris Dei*

ambæ

ambæ res communiter citiùs explicantur, quibus ad vitam
æternam gradiendi amor incumbit. Ideò anguſtam viam ar-
Matth. ripiunt: Undè Dominus dicit; Anguſta via eſt, quæ ducit
7. ad Vitam; Ut non ſuo arbitrio viventes, vel deſideriis ſuis,
& voluptatibus obedientes, ſed ambulantes alieno Judicio,
& imperio in Cœnobio degentes, Abbatem ſibi præeſſe deſi-
derent. Sine dubio hi tales illam Domini ſententiam imi-
Joan. 5. tantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, ſed
ejus, qui miſit me. Sed hæc ipſa obedientia tunc accepta-
bilis erit Deo, & dulcis hominibus; Si quod jubetur non
trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cùm
responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ majori-
Matth. bus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit: Qui vos au-
10. dit, me audit. Et cum bono animo à Discipulis præberi
2. Cor. 1. oportet, quia hilarem datorem diligit Deus, Nam cum malo
animo, si obedit Discipulus, & non ſolum ore, ſed etiam
Eccl. 35. corde, si murmaverit: Et si impleat juſſionem, tamen ac-
ceptum jam non erit Deo, qui cor reſpicit murmurantis.
Et pro tali facto nullam conſequitur gratiam: imò mur-
murantium pœnam incurrit, si non cum ſatisfactione emen-
daverit.

De Taciturnitate

CAP. VI.

Ps. 38. Faciamus, quod ait Propheta: Dixi, cuſtodiam vias me-
as, ut non delinquam in lingua mea: Poſui ori meo
cuſtodiam: obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui à bonis.
Hic oſtendit Propheta, si bonis Eloquiis interdum propter
taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis
propter pœnam peccati debet ceſſari? Ergò, quamvis de
bonis, & ſanctis ad ædificationem eloquiis perfectis Discipu-
lis, propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi con-
Prov. cedatur licentia; Quia ſcriptum eſt: In multiloquio non
10. effugies peccatum. Et alibi: Mors, & vita in manibus lin-
guæ. Nam loqui, & docere Magiſtrum condecet: tacere, &
audire discipulo convenit. Et ideò si quæ requirenda ſunt
à Priore, cum omni humilitate; & ſubjectione reverentiæ
requirantur. Scurrilitates verò, vel verba otiosa, & riſum
moventia, æterna clauſura in omnibus locis damnamus, &
ad tale eloquium, discipulum aperire os, non permittimus.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Scurrilitates verò.

1. Ut fcurrilitatum, ac levitatum occafiones tollantur, interdicimus in Monafterio teneri aves, catellos, fimias, aut animalia ad jocum, aut levitatem provocantia.

2. Omne quoque ludi genus, utpotè Religiofis minimè conveniens, tàm intus, quàm extra Monafteria; vana etiam fpectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus prohibemus.

3. Fratres verò, nec in mari, nec in fluminibus, causa lavandi, fe fpolient.

4. Ad effugiendam porrò disciplinæ Regularis relaxationem, & alii Superiores non concedant folatia, aut recreationes nisi femel fingulis hebdomadibus, discretioni tamen Prælatorum aliquid, raró quidem, & ex rationabili causa, Monachis ulteriùs indulgendum permittimus, excepta tamen Quadragefima, & Adventu, quibus temporibus nefas eft talia cogitare, nedum permittere.

5. Quod fi vel in Monafterio, vel extra, Fratres quandocumque recreationis gratia convenerint, caveant à difsolutionibus, manuum invicem injectionibus, & hujusmodi jocis honeftati Religiosæ minimè convenientibus; fintque folatia eorum modefta, & gravitate temperata, quæ juxta dictum Sancti Bernardi, recreent non enervent: Qui verò contrafecerit, jejunet femel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio, toties, quoties. Quæ, ut meliùs observentur, volumus, quod hujusmodi recreationibus interfit Prælatus, vel faltem Prior Clauftralis, aut unus ex Superioribus Regiminis.

6. Caveant prætereà Superiores, ne permittant Monachos vagari per Civitates, fed potiùs relaxandi animi caufa concedant, quandoque deambulationes extra Mænia Civitatum: quæ tamen fiant Conventualiter, & cum Superiore Regiminis; maximè verò cum Priore clauftrali, si id commodè fieri poterit.

7. Et si compellat necefsitas, ut propter urgentia negotia Monachi ad Civitates mittantur; per eas incedant femper fociati, & Cucullis induti, nisi jufta de causa Prælati cum eis dispensaverint; & pileum fuper caputium, quod caput tegat, deferant.

8. Neque audeant Fratres prædicta de causa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas, extra Monasterium pernoctare, nisi præsente Prælato, vel uno ex Superioribus; sed ad Monasteria revertantur: exceptis tamen Cellariis, & aliis Ministris, ad talia deputatis.

9. Licentiæ verò discedendi à Monasterio infrà annum, recreationis, vel etiam devotionis causa, seu alio quovis prætextu, Fratribus nostræ Congregationis à Deffinitoribus, vel Regimine, aut à Prælatis non concedantur, nisi ex rationabili causa, & raró ad evitandas vagationes, & sub hac præsertim limitatione, ut ante Dominicam primam Adventus, & Feriam secundam post Quinqnagesimam ad Monasteria sibi assignata revertantur. Diebus autem S. Quadragesimæ, & Adventus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac ferventiùs Orationi, & Sacræ Lectioni vacare, nostris iter facere, & à Monasteriis sibi assignatis abesse, nisi ex urgentissima necessitate à Prælatis approbanda, omninò prohibemus. Cum verò Fratres, præviis debitis licentiis, ad Civitates, seù Oppida, in quibus sunt Monasteria, ac loca nostræ Congregationis pervenerint, caveant, nè in Ædibus Sæcularium audeant pernoctare, sed statim teneantur recto tramite Prælatis, vel in eorum absentia Superioribus Monasteriorum, seù locorum se præsentare, & in omnibus, dùm illic moram traxerint, illis subesse; si aliter fecerint, pro qualitate culpæ puniendi.

10. Facultatem verò concedendi Monachis, vel Commissis licentiam degendi extra Congregationem, neque Prælati, neque ipsi Deffinitores, vel Regimen habent.

De Humilitate
CAP. VII.

Clamat nobis Scriptura Divina, Fratres dicens: Omnis, qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit omnem exaltationem genus esse superbiæ: Quod se cavere Propheta indicat, dicens: Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me: Sed quid? Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam, sicut ablactatus super matrem suam,

ità

ità retributio in anima mea. Undè Fratres, si summæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam cælestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter pervenire: actibus nostris ascendentibus, scala erigenda est, quæ in somno Jacob apparuit, per quam & descendentes, & ascendentes Angeli monstrabantur. Non Gen: 28.
aliud sine dubio descensus ille, & ascensus à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in sæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur Cælum; Latera enim hujus scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus lateribus diversos gradus humilitatis, vel disciplinæ, Vocatio Divina ascendendos inseruit.

GRADUS PRIMUS.

Primus itaque humilitatis gradus est, si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omninò fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcepit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum, præparata est, animo suo semper revolvat. Et custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, & voluntatis propriæ, sed, & desideria Carnis amputare festinet. Æstimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu Divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum in cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit, dicens: Scrutans corda, & renes Deus. Et item: Dominus Psal: 7.
novit cogitationes hominum. Et item dicit: Intellexisti co- Psal: 93.
gitationes meas de longè: Et quia cogitatio hominis con- Ps: 138.
fitebitur tibi. Nàm, ut solicitus sit circa cogitationes per- Ps: 57.
versas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea. Voluntatem vero propriam ita facere prohibemur, Psal. 17.
Cum dicit nobis Scriptura: Et à voluntatibus tuis avertere. Eccl: 18.
Et item: Rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis Mat: 6.

Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum cavemus illud, quod dicit Scriptura: Sunt viæ quæ pu- Prov: 16.

tantur ab hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum Inferni demergit. Et cum item cavemus illud, quod
Psal: 52. *de negligentibus dictum est: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desideriis verò Carnis, ità Deum nobis credamus esse præsentem semper, cum dicit Propheta Domino: Domine ante te est omne de-*
Psal: 38. *siderium meum. Cavendum est ergò ideò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Undè*
Eccl: 8. *Scriptura præcipit, dicens: Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit super filios hominum, ut*
Isa. 33. *videat, si est intelligens, aut requirens Deum. Et ab Angelis nobis deputatis quotidiè die, noctuque Domino Factori nostro, & Creatori omnium Deo opera nostra nuncian-*
Psal. 52. *tur. Cavendum est ergò omni hora, Fratres, sicut in Psalmo dicit Propheta: Ne nos declinantes in malum, & inutiles factos, aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis*
Psal. 49. *in hoc tempore (quia pius est, & expectat nos converti in meliùs) ne dicat nobis in futuro: Hæc fecisti, & tacui.*

Gradus Secundus.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini factis imitetur, dicentis: Non veni fa-
Joan: 6. *cere voluntatem meam, sed ejus qui misit me: Item dicit Scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit Coronam.*

Gradus Tertius.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat majori, imitans Dominum, de quo
Phil: 2. *dicit Apostolus: Factus obediens usque ad mortem.*

Quartus Gradus.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrariis rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis, tacita conscientia patientiam amplectatur, & su-
Mat: 10. *stinens non lassescat, vel discedat, dicente Scriptura: Qui*
Psal: 27. *perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item: Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendens fidelem pro Domino universa etiam contraria sustinere debere,*

dicit

dicit ex persona sufferentium: Propter te morte afficimur, tota die æstimati sumus, sicut oves occisionis. Et securi de spe retributionis Divinæ, subsequuntur gaudentes, & dicentes; Sed in his omnibus speramus propter eum, qui dilexit nos. Et item de alio loco Scriptura: Probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum, induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur, dicens: Imposuisti homines super capita nostra. Sed, & præceptum Domini in adversis, & injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxillam præbent, & alteram, auferenti tunicam dimittunt, & pallium, angariati milliario vadunt, & duo; Cum Paulo Apostolo. Falsos fratres sustinent, & persecutionem, & maledicentes se benedicunt.

Psal: 43. Rom: 8. Ps. 65. Matt. 5. Luc: 6. Cor: 2. 11.

Gradus Quintus.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconsè commissa per humilem confessionem Abbati non celaverit suo. Hortans nos de hac re Scriptura, dicens: Revela Domino viam tuam, & spera in eo. Et item dicit: Confitemini Domino, quoniam in sæculum misericordia ejus. Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & justitias meas non operui. Dixi pronunciabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Psal: 30. Ps: 105. Psal: 31.

Gradus Sextus.

Sextus himilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut Operarium malum, & indignum se judicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus sum, & nescivi: Ut jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Psal. 72.

Gradus Septimus.

Septimus humilitatis gradus est, si omnibus se inferiorem, & viliorem, non solùm sua lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta: Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis: Exaltatus sum, &

Psal. 21. Psal: 87.

humi-

humiliatus, & confusus. Et item: Bonum mihi, quod hu-
Ps: 118. miliasti me, ut discam mandata tua.

Gradus Octavus.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii Regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Gradus Nonus.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, usque
Prov: 10. ad interrogationem non loquatur, monstrante Scriptura:
Ps: 137. Quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quia Vir linguosus non dirigetur super terram.

Gradus Decimus.

Decimus humilitatis gradus est, si non sit facilis, ac
Eccl: 21. promptus in risu; quia scriptum est: Stultus in risu exaltat vocem suam.

Gradus Undecimus.

Undecimus humilitatis gradus est, si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter, & cum gravitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non sit
Eccl: 20. clamosus in voce, sicut scriptum est: Sapiens verbis innotescit paucis.

Gradus Duodecimus.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solùm corde Monachus, sed etiam ipso corpore humilitatem videntibus se semper indicet; id est in opere, in Monasterio, in Oratorio, in Horto, in via, in agro, vel ubicumque sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni horæ de peccatis suis existimans, jam se tremendo Dei Judicio præsentari existimet, dicens sibi in corde semper illud, quod Publicanus
Luc: 18. ille Evangelicus, fixis in terram oculis, dixit: Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad Cælum.
Ps. 118. Et item cum Propheta: Incurvatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascen-
Joan: 14. sis, Monachus mox ad charitatem Dei perveniet illam, quæ per-

perfecta, foras mittit timorem, per quam universa, quæ priùs non ſine formidine obſervabat, absque ullo labore velut naturaliter ex consuetudine incipit custodire, non jam timore Gahennæ, ſed amore Christi, & consuetudine ipsa, bona, & delectatione virtutum. Quod Dominus jam in Operario ſuo mundo à vitiis, & peccatis, Spiritu Sancto dignabitur demonstrare.

DECLARATIO.

Magiſtri Novitiorum diligentiſsimè curent, ut totum hoc caput de humilitate, ſicut, & Caput 4 de Inſtrumentis bonorum Operum à ſuis Novitiis memoritèr teneatur. Qui quidem Novitii non erunt admittendi ad profeſsionem, nisi eorum profectus in hac ſchola humilitatis appareat.

De Divinis Officiis in Noctibus

CAP. VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis Novembris uſque ad Pascha, juxta conſiderationem rationis, octava hora noctis ſurgendum est, ut modicè ampliùs de media nocte pausetur, & jam digesti ſurgant. Quod verò restat post Vigilias, à Fratribus, qui Psalterii, vel Lectionum aliquid indigent, meditationi inserviatur. A Paſcha autem usque ad ſupradictas Kalendas Novembris ſic temperetur hora Vigiliarum agenda, ut parviſsimo intervallo, quo Fratres ad neceſsaria naturæ exeant, custodito, mox Matutini, qui incipiente luce agendi ſunt, ſubsequantur.

DECLARATIO.

Ibi: Octava hora ſurgendum eſt.

1. Quia discretio inter potiſsimas virtutes maximè commendatur, propterea arbitramur ſatis provideri variis naturarum complexionibus, si à fine comeſtionis ſecundæ mensæ, usque ad horam matutinam, octo horæ pro ſomno concedantur: At quoniam omnes ferè Eccleſiæ Monaſteriorum noſtrorum, & præsertim, quæ in Civitatibus ſitæ ſunt, à Fidelibus Populis frequentantur, quibus ſatis facere quoquo modo tenemur in Divinorum Officiorum, & Miſſarum celebratione; atque ob id ſæpè non poſsit dormitionis ſignum pulsari hora prima noctis, nec proindè commodè

modè surgere Monachi hora octava, juxta Regulam, valeant, ut minùs, quam possumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, ut à fine Mensæ secundæ, sivè Cœna, sivè Refectiuncula sit, ad minùs prædictarum octo horarum spatio concedatur usque ad Matutinam sinaxim; ita ut cum cœnatur, transacto unius horæ spatio, pulsetur pro cubitu, residuumque dictarum horarum spatium sit pro dormitione.

2. Cum verò jejunatur ut à refectiuncula surgentes habeant itidem prædictarum horarum octo spatium usque ad matutinam sinaxim, sivè immediatè, sivè aliquo interposito temporis spatio, pro dormitione pulsetur; Sic enim dicemur octava hora surgere, juxta Regulam.

3. Reliquarum vero horarum dispositio iu arbitrio Prælatorum sit, hàbita tamen ratione locorum, Personarum, & temporum. Sintque soliciti Prælati, Priores, & Decani, vt (dato dormitionis signo) omnes infra dimidiæ horæ spatium ad Cellas se recipiant, ac dormitum eant; alioquin, legitimo cessante impedimento, semel, & iterum corripiantur, deindè etiam pœna addita, severiori correctioni subdantur, qui contrafecerint.

Ibi: a Pascha autem.

4. Præterquam, si prædictus dies festus occurreret, mense Aprili: quo tempore dispensando, declaramus, meridianæ tempus dormitionis incipere à die festo S. P. Benedicti, & tunc sic temperetur hora dormitionis in nocte, ut computata diurna, octo semper horæ pro somno deputentur.

5. Notandum est tamen, quod à principio Quadragesimæ, usque ad Kalendas Novembris pulsandum est pro dormitione media hora noctis (si commodè fieri potest) quod discretioni committimus Prælatorum, ob varia accidentia, quæ suboriri possunt.

6. In Vigilia autem Sanctæ Crucis de mense Septembri exclusivè, cessamus à dormitione meridiana.

7. Dispensamus prætereà, quod à festo Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, usque ad Kalendas Octobris, Nocturni, & Laudes B. Virginis conventualiter non dicantur in Choro, sed à Magistro Novitiorum, & Novitiis, vel ab Hebdomadariis persolvantur in Choro.

Quot

Quot Pſalmi dicendi ſunt in Nocturnis horis
CAP. IX.

Hyemis tempore præmiſſo inprimis Verſu, Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina. In ſecundo, ter dicendum eſt, Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam; Cui ſubjungendus eſt tertius Pſalmus, & Gloria. Poſt hunc, Pſalmus nonageſimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus. Indè ſequatur Ambroſianum: Deindè ſex Pſalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto verſu, benedicat Abbas: Et ſedentibus omnibus in ſcamnis, legantur viciſſim à Fratribus in Codice ſuper Analogium tres Lectiones, inter quas tria Reſponſoria canantur. Duo Reſponſoria ſine Gloria dicantur. Poſt tertiam verò Lectionem, qui cantat, dicat Gloria; quam, dum incipit Cantor dicere, mox omnes de ſedilibus ſurgant, ob honorem, & reverentiam Sanctiſſimæ Trinitatis. Codices autem legantur in Vigiliis, tàm veteris Teſtamenti, quàm novi Divinæ auctoritatis. Sed, & expoſitiones earum, quæ à nominatiſſimis, & Orthodoxis, Catholicisque Patribus factæ ſunt. Poſt has verò tres Lectiones cum Reſponſoriis ſuis, ſequantur reliqui ſex Pſalmi cum Alleluja cantandi. Poſt hos Lectio Apoſtoli ſequatur; ex corde recitanda, & verſus, & ſupplicatio Litaniæ, id eſt Kyrie eleiſon. Et ſic finiantur Vigiliæ nocturnæ.

Qualiter æſtatis tempore agatur nocturna Laus
CAP. X.

A Paſcha autem uſque ad Kalendas Novembris (ut ſupra dictum eſt) Pſalmodiæ quantitas teneatur: Excepto quod Lectiones in Codice, propter brevitatem Noctium, minimè legantur; ſed pro ipſis tribus Lectionibus, una de veteri Teſtamento memoriter dicatur, quam breve Reſponſorium ſubsequatur, & reliqua omnia (ut ſupra dictum eſt) impleantur, id eſt, ut nunquam minùs a duodecim Pſalmorum quantitate, ad Vigilias Nocturnas dicatur, Exceptis tertio, & nonageſimo quarto Pſalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur
CAP. XI.

Dominico die temperiùs ſurgatur ad Vigilias, in quibus

Vigiliis teneatur mensura, id est modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & versu, residentibus cunctis disposité, & per ordinem in subselliis, legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor Lectiones cum Responsoriis suis, ubi tantùm in Responsorio quarto dicatur à Cantante, Gloria, qua, dum incipit, mox omnes cum reverentia surgant. Post quas Lectiones sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus. Post quos iterùm legantur aliæ quatuor Lectiones cum Responsoriis suis, ordine, quo supra. Post quas iterùm dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluja psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de novo Testamento, ordine, quo supra Post quartum Responsorium, incipiat Abbas Hymnum: Te Deum laudamus. Quo dicto, legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Qua perlecta respondeant omnes. Amen Et subsequatur mox Abbas Hymnum: Te decet laus: Et data benedictione incipiant Matutinos. Qui ordo Vigiliarum omni tempore, tàm æstatis, quàm hyemis æqualitèr in die Dominico teneatur: nisi fortè (quod absit) tardiùs surgatur, quia tunc aliquid de Lectionibus breviandum est, aut Responsoriis. Quod tamen omninò caveatur nè proveniat. Quod si contigerit, dignè indè satisfaciat Deo in Oratorio, per cujus evenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum solemnitas agatur

CAP. XII.

In Matutinis Dominico die, inprimis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum: Post quem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluja. Post quem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deindè benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi una ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & Versus, & Canticum de Evangelio, & Litaniæ, & completum est.

Privatis diebus qualiter Matutini agantur

CAP. XIII.

Diebus autem privatis Matutinorum solemnitas ità agatur, id est sexagesimus sextus Psalmus dicatur sine Antiphona

na in directum, subtrahendo modicè, sicut in Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alii duo Psalmi dicantur secundum consuetudinem, id est, secunda feria, quintus, & trigesimus quintus. Tertia feria, quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quarta feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus Quinta feria, octogesimus septimus, & octogesimus nonus. Sexta feria septuagesimus quintus, & nonagesimus primus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomii, quod dividatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus, Canticum unumquodque die suo ex Prophetis, sicut psallit Ecclesia Romana, dicatur. Post hæc, sequantur Laudes: deindè Lectio una Apostoli memoriter recitanda, Responsorium Ambrosianum, Versus, Canticum de Evangelio, Litaniæ, & completum est. Planè agenda Matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per Ordinem Oratio Dominica, omnibus audientibus, dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent, ut conventi per ipsius Orationis Sponsionem, qua dicunt: Dimitte nobis debita nostra, sicut, & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab hujusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars ejus Orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur: Sed libera nos à malo.

DECLARATIO.

Ibi: Litaniæ, & completum est.

Litanias intelligimus: Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster; Ita ut pronunciato Versu: Et ne nos &c. & Dominus vobiscum, immediatè sequatur Oratio, præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Pascha, quo tempore recitamus Horas Canonicas ab Ecclesia Romana præscriptas, prout in Breviario nostro In reliquis verò inviolatè ab omnibus serventur Rublicæ Breviarii, & Missalis nostri Monastici Pauli V. auctoritate recognitorum, tàm in recitatione Divini Officii, quàm in celebrationibus Missarum, nihil penitus addendo, vel innovando.

In Natalitiis Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur
CAP. XIV.

In Sanctorum verò Festivitatibus, vel omnibus solemnitatibus,

tibus, ſicut dixímus Dominico die agendum, ità agatur, excepto quod Pſalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipſum diem pertinentes dicantur, Modus autem ſupradictus teneatur.

DECLARATIO.

Ibi: In Sanctorum veró Feſtivitatibus.

1. Servetur Decretnm Sac. Congregationis Rituum, editum die 28 Octob. 1628.

2. Feſtum vero dies S. P. N. Benedicti, in Monaſteriis, & Locis noſtris, ſolemnis habeatur, ita ùt omnes, tàm Commiſsi, quàm Famuli, ac Laborantes ab operibus penitus ſe abſtineant, perindè, ac si ab Eccleſia de præcepto conſtitutus eſset Officium autem ejusdem S. P. N. Benedicti poſtremò impreſsum, & à Sac. Rituum Congregatione recognitum, recitetur ab omnibus, tàm in Choro, quàm extra, qualibet tertia feria non impedita Feſto duoodecim Lectionum, Vigiliis, Quadrageſima, Adventu, & nisi occurrat dies, infra Oct. eodemque die ejus Miſsa votiva in noſtro Miſsali impreſsa decantetur.

Alleluja, quibus temporibus dicatur
CAP. XV.

A Sancto Paſcha usque ad Pentecoſten, ſine intermiſsione dicatur Alleluja, tàm in Psalmis, quàm in Responsoriis A Pentecoſte uſque ad Caput Quadrageſimæ, omnibus noctibus, cum ſex poſterioribus Psalmis, tantùm ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra Quadragesimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum Alleluja dicantur. Veſperæ verò cum Antiphonis. Reſponsoria verò nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Paſcha uſque ad Pentecoſten.

DECLARATIO.

Ibi: Usque ad Caput Quadrageſimæ.

1. Serventur Rubricæ noſtri Breviarii, ut dicitnr ſupra in Cap: 13.

Qualiler Divina Opera per diem agantur
CAP. XVI.

Ut ait Propheta: Septies in die laudem dixi tibi Qui Se-

Septenarius Sacratus numerus à nobis ſic implebitur; Si Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperi, Completoriique tempore, noſtræ ſervitutis Officia persolvamus. Quia de his horis dixit Propheta: Septies in die laudem dixi tibi: Ergò his temporibus referamus laudes Creatori noſtro ſuper judicia juſtitiæ ſuæ, id eſt Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſpera, Completorio, & nocte ſurgamus ad confitendum ei.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi ſunt

CAP. XVII.

Jam de Nocturnis, vel Matutinis digeſsimus Ordinem Pſalmodiæ, nunc de ſequentibus horis videamus Prima hora, dicantur Psalmi tres ſigillatim, & non ſub una Gloria. Hymnus ejusdem Horæ poſt Versus, Deus in adjutorium meum intende, antequam Psalmi incipiantur Poſt expletionem verò trium Pſalmorum, recitetur Lectio una, Versus, & Kyrie eleison, Et Miſsæ ſint: Tertia vero, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur Oratio, Versus Hymni, earundem horarum, terni Pſalmi, Lectio, & Versus, Kyrie eleison. & Miſsæ ſint. Si major Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur; Si verò minor in directo pſallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur, poſt quos Psalmos, Lectio recitanda eſt, indè Responsorium Ambroſianum, Versus, Canticum de Evangelio, Litaniæ, & Oratio Dominica, & fiant Miſsæ. Completorium autem, trium Psalmorum dictione terminetur; Qui Psalmi directaneè, & ſine Antiphona dicendi ſunt Poſt quos Hymnus ejusdem horæ, Lectio una, Versus, & Kyrie, eleison & Benedictio, & Miſsæ fiant.

DECLARATIO.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleison.

1. Secundum antiquam noſtram consuetudinem, dicta Prima, immediatè proceſſionaliter exeuntes de Eccleſia, commemorationem facimus pro Fratribus Defunctis, Familiaribus, & Benefactoribus noſtris cum Psalmo De profundis, & Oratione, Deus veniæ largitor Et pergimus ad Capitulum, ubi pronunciantur ex Martyrologio feſta Sanctorum occurrentia, & dicitur; Pretiosa, more Romanæ Eccle-

Ecclesiæ. Ultimo legitur Capitulum Nonæ, ubi non habetur proprium, & post Lectionem dicti Capituli diebus ferialibus, & festis trium Lectionum, legitur Textus Regulæ, & datur benedictio, & audiuntur culpæ, non autem in Dominicis diebus, vel festis de præcepto Ecclesiæ, aut de consuetudine Locorum.

Ibi: Et Benedictio.

2. Ista Benedictio datur à Superiore, sicut etiam in Completorio, quæ sufficiat pro præsentibus fratribus, & absentibus; ita ut opus non sit, etiam absentibus pro dormitione aliam Benedictionem quærere. Laudamus tamen, si fratres casu Superiori obviantes benedictionem petant, & accipiant.

3. Et novitii, ac juniores Professi suos Magistros ad eorum Cellam pro ipsa benedictione adeant, antequam cubitum eant: Magistros verò hortamur, ut Discipulos, quam citiùs possunt, dimittant.

4. Fit etiam post Completorium à Superiore aquæ benedictæ aspersio, dicendo: Asperges me &c. quo repetito absque alia Oratione dicitur Psalmus, De profundis cum Oratione, Deus, qui inter Apostolicos, pro Papa Eugenio IV. & Deus veniæ largitor, pro fratribus, ac benefactoribus

Quo ordine ipsi Psalmi dicendi sint
CAP. XVIII.

Inprimis semper diurnis horis dicatur Versus; Deus in adjutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina, & Gloria: inde Hymnus uniuscujusque horæ. Deinde prima hora, Dominica, dicenda sunt quatuor Capitula Psalmi centesimi octavi decimi. Reliquis verò horis id est Tertia, Sexta, & Nona; terna Capitula supradicti Psalmi centesimi octavi decimi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ dicantur tres Psalmi, id est Primus, secundus, & sextus. Et ita per singulos dies ad Primam, usque ad Dominicam dicantur per ordinem terni Psalmi, usque ad nonumdecimum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & septimus decimus partiatur in binas Glorias, & sic fiat, ut ad Vigilias Dominica semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam. & Nonam secundæ feriæ novem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo Psalmo,

ipsa

ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo octavo decimo duobus diebus, id est Dominico, & secunda feria; tertia feria jam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam psallantur terni Psalmi à centesimo nono decimo usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Quinque Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur: Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata, & ita scilicet, ut semper Dominica à centesimo octavo decimo incipiatur.

Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui Psalmi incipiantur à centesimo nono usque ad centesimum quadragesimum septimum: exceptis iis, qui in diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo septimo usque ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres Psalmi, ideo dividendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur: id est centesimus trigesimus octavus, & centesimus quadragesimus tertius, & centesimus quadragesimus quartus, centesimus verò sextus decimus, quia parvus est cum centesimo quintodecimo conjungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua, id est Lectiones, Responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica, sicut supra taxavimus, impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius.

Disposito ordine Psalmodiæ diurnæ, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, æqualiter dividantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt Psalmi, & duodecim per unamquamque constituantur noctem. Hoc præcipuè commonentes, ut si cui fortè hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si meliùs aliter judicaverit, dum omnimodis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias; quia nimis inertem devotionis suæ servitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio, cum Canticis consuetudinariis, per septimanæ circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros uno die hoc strenuè implevisse, quod nos tepidi, utinam septimana integra persolvamus.

DECLARATIO.

Ibi: Quod nos tepidi.

1. Pater N. S. Benedictus nullum ex Monachis excipit à Divini Officii recitatione; ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Professus Officium Divinum recitet, etsi non sit Sacris initiatus, secundum antiquissimam consuetudinem nostram.

De Disciplina psallendi

CAP. XIX.

Ubique credimus Divinam esse præsentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos, & malos: maximè tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Divinum assistimus. Ideo semper memores simus, quod ait Propheta: Servite Domino in timore. Et iterum: Psallite sapienter. Et in conspectu Angelorum psallam tibi. Ergò consideremus, qualiter oporteat nos in conspectu Divinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad psallendum, ut mens nostra concordet voci nostræ.

DECLARATIO.

Ibi: Ubique Divinam credimus esse præsentiam.

1. Statuimus, quod secundum morem nostræ Congregationis, alta, sonora, & pari voce psallatur: verba non protrahantur: pariter inchoetur versus, & interposita competenti pausa, pariter terminetur.

2. Volumus etiam, quod Officium Beatæ Virginis eadem prorsus cura, qua divinum persolvitur, recitetur diebus, juxta Rubricas Breviarii, præscriptis, & in Monasteriis, in quibus sunt, ultra Prælatum, vel Superiorem, quatuor Monachi, omninò dicatur Divinum Officium conventualiter in choro, & Missa quotidie celebretur, & saltem diebus festivis, nulla admissa excusatione, decantetur. Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monasteriorum membris habitant, in quibus præfatus Monachorum numerus repiritur Cantus autem, in quo toni Monastici [illegible], ita studiosè, ac devotè ducatur, ut pia modulatione tàm nostra quàm fidelium adstantium corda excitata, ad cœlestium contemplationem ferri assuescant.

3. In Officiis Hebdomadæ sanctæ nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tàm in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Passione Domini, quàm in aliis omnibus: sed secundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, ut simplicitas, & uniformitas servetur in omnibus.

4. Ad quod faciliùs, & commodiùs servandum, volumus, ut omnia Monasteria habeant libellos impressos, qui contineant omnes Cantus Hebdomadæ sanctæ, & Laudes, quæ in receptione Novitiorum in Capitulo cantari solent, & alia hujusmodi.

De reverentia Orationis

CAP. XX.

Si, cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reverentia: quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est? & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri sciamus. Et ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis Divinæ gratiæ protendatur. In Conventu tamen omnino brevietur oratio, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

DECLARATIO.

Ibi: Cum humilitate, & reverentia.

1. Declaramus modo infrascripto reverentiam debere servari in Divinis officiis. Cum Monachi chorum ingrediuntur, sivè inde egrediuntur, in medio ante Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, semper unicum genu usque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato: cum verò Sacramentum publicè fuerit expositum, utrumque genu; Si autem in Altari majori Eucharistia non custodiatur, profundè se inclinent ad Crucem; postea venientes ad sedilia sua, capite aliquantulum inclinato reverentiam faciant versus Sedem Prælati.

2. In cæteris autem locis sufficit mediocris inclinatio, ut cum Refectorium, seu Capitulum, seù alium hujusmodi locum ingrediuntur.

3. Quoad genuflexiones verò, & erectiones in Divinis

officiis, & misſa, ſerventur omninò Rubricæ Breviarii, & Miſsalis noſtri, ut ſupra.

4. In principio officii ſtantes profundè, & reverentèr inclinent caput, dùm dicitur Pater noſter, quemadmodum etiam cum intra Officium dicitur Pater noſter, & quando prima oratio in qualibet hora, & miſſa recitatur.

5. Cum autem cantatur miſſa pro Defunctis, omni tempore ad orationes genuflectant.

6. Quando verò inchoatur Officium uſque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula, ſtent versus Altare, capite nudato: Cum verò dicitur Gloria Patri, aut in fine Hymnorum, quando fit mentio de Sanctiſſima Trinitate, unus chorus contra alterum caput, & humeros inclinet, qui verò in Superiorum ſunt ſubſelliis versus Altare inclinentur.

7. Sacerdos, & Cantores in Choro ſacris induti, ſe inclinent versus Altare ad Gloria Patri, Pater noſter, & cætera.

8. Quotieſcumque dicitur Confiteor Deo, ad Miſsam videlicet, Primam, & Completorium, ſicut, & in Oratione, a cunctis fiat mentio de Patre noſtro Sancto Benedicto.

9. Dum verò cantatur Epiſtola, vel Prophetia, verſus, aut tractus poſt Epiſtolam, vel Prophetiam, ſedeant Monachi.

10. Ad Evangelium, omnes recti versus Altare ſtent omni tempore aperto capite.

11. In prædictis tamen, præterquam in reverentia, quæ fit ante Altare, & dum canitur, ſivè dicitur Evangelium, & à Conſecratione usque ad Communionem, diſpenſamus cum Monachis, propter multorum infirmitates, quod à Kalendis Octobris usque ad finem menſis Aprilis, ſtent capite ſeminudato.

12. In quolibet Monaſterio noſtro ſit tabula, in qua deſcriptum ſit quibus horis, & diebus feſtivis Cucullæ deferri debeant, qui modus ab omnibus inviolatè ſervetur, firma quoad reliquos ritus Eccleſiaſticos in omnibus Cæremonialis Romani diſpoſitione ſemper manente.

De Decanis Monaſterii

CAP. XXI.

Si majòr fuèrit Congregatio, eligantur de ipſis Fratres boni teſtimonii, & ſanctæ converſationis, & conſtituantur

tur Decani; qui ſolicitudinem gerant ſuper Decanias ſuas in omnibus ſecundum mandata Dei, & præcepta Abbatis ſui. Qui Decani tales eligantur. in quibus ſecurus Abbas partiatur onera ſua, & non eligantur per ordinem, ſed ſecundum vitæ meritum, & ſapientiæ doctrinam. Quod ſi quis ex eis aliqua fortè inflatus ſuperbia repertus fuerit reprehenſibilis: correptus ſemel, & iterum, & tertio, ſi emendari noluerit, dejiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus eſt ſubrogetur, & de Præpoſito eadem conſtituimus.

DECLARATIO.

Ibi: Solicitudinem gerant.

1. Ad officium Decanorum, & Prioris clauſtralis pertinet ſolicitudinem gerere, ut Regularis observantia in Monaſterio vigeat, officinas, horis competentibus, per vices viſitent. Fratrum inobservantias, & exceſsus corrigant, niſi fuerint ità notabiles, ut ad Prælatum deferri mereantur.

2. Prior clauſtralis omnium confeſſiones ex officio audire poteſt, eosque absolvere, præterquam a reservatis; Decani verò, Sacerdotum quidem, Decanorum, & Titularium ex officio. At Clericorum, & Commiſſorum non niſi ex delegatione, & expreſsa deputatione Prælati, quibus quoque particulares licentias concedent, juxta facultatem ſibi à Superiore traditam.

3. Diligentem insuper curam habeant, quod Cæremoniæ Congregationis, & ordinata per Capitulum, ſeù Prælatum observentur; invigilent præcipuè, ut Divinum Officium devotè dicatur; ac ſtudeant communibus fratrum exercitiis, & Capitulo culparum intereſse.

Ibi: Qui Decani tales eligantur.

4. Ut autem ad præscriptum regulæ Decani conſtituantur, ſtatuimus neminem poſse eligi in Decanum, niſi qui ſaltem per biennium continuum tempore ſui Sacerdotii obſervantiæ Regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, de quibus infra num 11.) quique ſufficienti literatura, ac probis moribus præditus ſit, & bonum teſtimonium habeat à Prælato, in cujus Monaſterio ſaltem per annum integrum, tempore, quo ad Decanatum promovendus erit, commoratus fuerit, vel ab his Prælatis, ſub quorum cura eo anno, licet in diverſis Monaſteriis, vixe-

rit, & præsertim de cujus doctrinæ ſuffitientia, & vitæ merito conſtet per teſtimonium à viſitatoribus medio eorum juramento coram Deffinitoribus in Capitulo Generali ferendum: præviis quo ad literarum ſcientiam in actu viſitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem exacta inquiſitione; prout ſtatuitur in literis in forma Brevis Clementis Octavi ſub die 6. Martii 1593. & Pauli Quinti die vigeſima prima Martii 1608. ac prævia etiam atteſtatione de hujusmodi vitæ integritate, & ſufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monaſterio profeſſionis ejusdem promovendi (cujus nomine ad Decanatum proponi, & promoveri debet) in Deffinitorio cum juramento facienda. Qui Prælatus si ad Capitulum non acceſſerit, teneatur prædictam atteſtationem in ſcriptis, medio ſuo juramento, ſubscriptione, & ſigillo roboratam ad Deffinitores transmittere, & in casu mortis à Priore, & ſenioribus, ipſorum pariter juramento, ſubscriptionibus, & ſigillo Conventus munita, transmittatur, aliàs hujusmodi electiones, ſeù promotiones, quæ non ſervata forma præsentis Conſtitutionis fieri contigerit, nullas, & invalidas eſse ipso facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad ſuum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus, impotentes, ſeù inhabiles ſint, absolvantur regimine, & inter Decanos cum titulo (si in reliquis fuerint emeriti, & bonum teſtimonium habuerint à Prælatis ſuis) numerentur; sin minus à titulo, & Regimine removeantur, & alii ſufficientes in locum illorum ſubſtituantur. Qui omnes, ut in ſtudio Regularis disciplinæ ſint ſoliciti, ac fratres ad eam amplectendam (ut ex officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali novæ electionis judicio ſubjiciantur, & pro ſingulis à Deffinitoribus ſuffragia ferantur, ac si nunquam antea fuiſſent electi, ut eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in præfato Brevi Clementis Octavi.

5. Magiſtri etiam Novitiorum eligantur moribus, & ætate omnino maturi, ſufficienti literatura præditi, & apti ad lucrandas animas, inſtruendosque discipulos, qui à ſæculo convertuntur, in Monaſtica, & Regulari diſciplina. Quæ omnia eò diligentiùs executioni mandanda ſunt, quo cognoſcimus in his robur, & fundamentum observantiæ Regularis eſse poſitum.

6. Et quamvis ad Novitios inſtituendos dicti Magiſtri, præcipuè debeant incumbere, culpas tamen, & ipsi in Capitulo omnium Monachorum audiant, ſicut, & alii Decani, ſilentiumque, & alias disciplinæ Regularis observantias ſervari procurent.

7. Hospitibus (aliis Superioribus absentibus, vel occupatis) Decani occurrant; Regulas, & Conſtitutiones penès ſe habeant, ut fratres inſtruere poſſint. In ſuis verò admonitionibus, & correctionibus caveant, ne ſint nimis tepidi, aut auſteri. Hæc omnia faciant, vel omittant, juxta ſuorum Prælatorum diſpoſitionem, quorum mandata nihil penitùs attentent.

8. Nec præmiſsis omnibus ſtantibus ullus Monachorum a modò poſsit ad Decanatum (qui primus Superioritatis gradus eſt) promoveri, nisi decimum ſextum, nec ad Curam Novitiorum, nisi decimum octavum annum in Congregatione compleverit. Quod etiam de iis, qui ad Religionem Sacerdotes venerint, intelligendum eſt.

9. Ordinamus insuper, quod in unoquoque Monaſterio pro quinis quibusque Monachis Profeſsis viventibus, unus tantum Decanus, computatis Cellariis, Magiſtris Novitiorum, & aliis conſtituatur, ità tamen, ut ipsi Decani numerum trecentorum in tota Congregatione non excedant, ſicuti præscribitur in præfato Brevi Pauli Quinti.

10. Nè autem alicujus Monaſterii Profeſsus, alterius Monaſterii nomine poſsit in Decanum eligi: neque ſub quovis prætextu quisquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam, ante præfinitum tempus habilitari, diſtrictè omninò prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate præditus annum decimum ſextum Religionis compleverit, & Decanatus locus in Monaſterio ſuæ profeſsionis non vacaverit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad regimen idoneus judicatus fuerit, poſsit in Capitulo Generali à Deffinitoribus, vel in dieta à Præside, & Viſitatoribus eligi in Decanum titularem.

11. Ad animandos verò Monachos ad ſtudium litterarum volumus eos, qui Sac. Theologiæ cursum honorificè expleverint, & lectoris munere in Monaſteriis pro ſtudio infra deſignandis, ſaltem per triennium continuum laudabiliter functi, & per Examinatores à Capitulo deputatos admiſsi, & approbati fuerint (modo probitate morum, &

aliis

aliis præfatis requifitis præftent) poft decimum fextum annum fupranumerarios, quando non eft locus in Monafterio fuæ profefsionis, ad Decanatum promoveri pofse. Idem dicimus de concionatoribus, dummodo curfum Theologiæ, ferio, & cum profectu percurrerint, & admifsi ab Examinatoribus noftræ Congregationis per triennium in præcipuis Urbium Ecclefiis Quadragefimale concionum ftadium confecerint. Statuentes facultatem creandi, feù eligendi Decanos, quæ antea ad Capitulum Generale unicè fpectabat, etiam ad Regimen, feù dietam in pofterùm pertinere.

12. Decernimus denique, neminem Decanum eligi pofse in Priorem clauftralem, nisi qui fimul per biennium obfervantiæ Regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, ut fupra ftatuitur num. 3) & faltem per quinquennium expletum in Decanatu laudabiliter vixerit. Præponendos tamen omninò censemus eos cæteris omnibus, qui officio Magiftri Novitiorum, faltem per triennium cum laude functi fuerint, dummodò in Decanatu idem quinquennium compleverint: Priores verò in Abbates eligi non pofsint, nisi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter fe gefferint, & per biennium permanserint in fua refidentia.

13. Pro charitate autem, & pace fervanda; & ut liberiùs Superiores à Prælatis convocati, vota fua exprimere pofsint; ordinamus, quod si quis eorum revelaverit aliquid ex tractatis inter eos, ita ut fcandalum oriri poffit, ipfo facto à cæterorum Superiorum confortio in agendis anno integro privatus exiftat.

14. Prior autem, & Decani ad aliud Monafterium mutati, poftquam fibi de fua mutatione innotuerit, pofsint audire confefsiones discipulorum fuorum, ac facerdotum, ut priùs (dum illic moram trahunt) ipfisque beneficium abfolutionis impenderent, nisi Superior prohibuerit.

Quomodo dormiant Monachi

CAP. XXII.

Singuli per fingulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis fecundum dispensationem Abbatis fui finguli accipiant. Si poteft fieri, omnes in uno loco dormiant; si autem multitudo non finit, deni, aut viceni cum fenioribus fuis, qui fuper eos foliciti fint, paufent, can-

dela

dela igitur in eadem Cella ardeat usque mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes, & ut parati sint Monachi semper, & facto signo absque mora surgentes festinent invicem se prævenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores Fratres juxta se non habeant lectos, sed permixti cum senioribus. Surgentes verò ad opus Dei invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

DECLARATIO.

Ibi: Singuli per singulos lectos.

1. Secundum modernum morem propter honestatem, & ut liberius fratres in orationibus, & aliis exercitiis spiritualibus valeant se exercere, ac ut vitetur curiositas; Dormitorium divisum est in diversas Cellas, & assignamus unicuique fratrum Cellam unam, sic ut singuli in singulis dormiant, etiam Novitii.

2. Quælibet autem Cella Novitiatus habeat in superiori parte ostii foramen coopertum deforis tabella versatili, quæ faciliter hinc indè dimoveri possit, è quo frater in Cella existens, videri queat à Magistro Novitiorum, an se spiritualiter exerceat, vel aliud agat. Quod foramen nullus interiùs operire præsumat sub pœna infrascripta.

3. Nemo fratris Cellam, etiamsi alterius Monasterii existat, ingrediatur, ipso in ea existente, & similiter eo absente sine ejus licentia, aut nisi de licentia Prælati, vel Superioris, & quamdiù cum debita licentia simul in cella sunt, ostium semiapertum teneatur.

4. Nec possit frater quamcumque Ecclesiasticam personam, vel Laicam, cujuscumque conditionis existat, in Cellam introducere, sine licentia Superioris Monasterii.

5 Nec audeat frater aliquis sine præfata licentia, ullo tempore Cellam claudere, ita quod deforis aperiri non possit clavi communi. Quicumque verò in quolibet supradictorum sex casuum contrafecerit, jejunet semel pane, & aqua in terra in Refectorio.

6 Frater autem extra Cellam suam existens, licentiam dare valeat alteri fratri, ut Cellam suam aliqua honesta causa ingrediatur.

7. Et nè contingat aliquid afportari de Cellis à fæcularibus, qui plerumque curiosi per Monafterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, ut ferreæ feræ, quæ clavibus communibus aperiuntur, oftiis Cellarum apponantur.

8. Capsas, feù fcabella clavibus obserata, habere nemini fas fit, præterquam Priori clauftrali, qui intra octo dies ab officialium publicatione, confimilem clavem Abbati tribuere teneatur. Si fecus fecerit, totum Pfalterium intra octiduum recitet: cæteri verò arbitrio Superioris puniantur;

9. Quilibet autem frater cautè teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectifterniis, aut parietibus ligneis propter incendii periculum. Si quis verò contrafecerit, dicat fuam culpam in Capitulo graviter puniendus.

10. Silentium continuum in Dormitorio ab omnibus, quovis tempore, fervetur, nisi quis voluerit aliquid breviter, & fubmifsa voce dicere.

11. Ordinamus præterea, quoad fieri poteft, nè confefsiones fæcularium in Dormitorio audiantur à quocumque, nisi Abbas jufserit.

12. Prælati vero, & feniores, fratrum confefsiones ibi audire, eosque fubmifsa voce exhortari pofsint.

13. Fratres incedentes per Dormitorium, ità quietè, & in cunctis moderatè, & fine ftrepitu ibidem fe gerant, ut alios non inquietent.

14. Singulis Hebdomadis ad minus Dormitorium, & Cellæ propter immunditias à fratribus fcopis mundentur.

Ibi: Candela.

15. Sive lucerna, vel lampas, quæ accenditur à Sacrifta hora, qua pulsantur figna ferotinæ Salutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte ufque ad diem.

Ibi: In eadem Cella.

16. Id eft in Dormitorio eodem.

Ibi: Veftiti dormiant.

17. Veftitos dormire fratres intelligimus, si teneant fcapulare cum Caputio fuper Tunicellam.

De

De excommunicatione culparum

CAP. XXIII.

Si quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in alio contrarius existens S Regulæ, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit, hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundo secretè à Senioribus suis. Si non emendaverit, objurgetur publicè coram omnibus. Si verò neque sic correxerit, si intelligit, qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat. Si autem improbus est, vindictæ corporali subdatur.

Qualis debeat esse modus excommunicationis

CAP. XXIV.

Secundum modum culpæ excommunicationis, vel disciplinæ debet extendi mensura, qui culparum modus in Abbatis pendeat judicio. Si quis tamen frater in levioribus culpis invenitur, tantùm à mensæ participatione privetur. Privari autem à mensæ consortio ista erit ratio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neque Lectionem recitet usque ad satisfastionem. Refectionem autem cibi post fratrum refectionem accipiat, mensura, vel hora, qua præviderit Abbas ei competere, ut si verbi gratia fratres reficiunt sexta hora, ille frater nona; si fratres nona, ille Vespertina, usque dum satisfactione congrua veniam consequatur.

De gravioribus culpis

CAP. XXV.

Is frater, qui gravioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab Oratorio. Nullus ei fratrum in ullo jungatur consortio, neque in colloquio Solus sit ad opus sibi injunctum, persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam dicentis: traditum hujusmodi Cor: 15.
hominem sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, qua præviderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

DECLARATIO.

Ibi: Qui gravioris culpæ noxa tenetur.

1 Quia in his Declarationibus, & Conftitutionibus, plerisque in locis, & cafibus pro qualitate, & gravitate culparum, certæ pœnæ, ac pœnitentiæ taxatæ funt; pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, ut metus pœnæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor à malo non revocat; ideò ordinamus Prælatis, & aliis Superioribus, ut eas inviolabiliter faciant a transgrefforibus obfervari.

2. Quare, si delictum, aut transgrefsio hujusmodi fecreta fuerit, fecretò quoque impofitam pœnitentiam facere non poftponat delinquens, nec aliter à quoquam etiam à Prælato proprio, difpensari valeat, nisi pœnitentia per ordinationes ftatuta, efset publicè persolvenda, ut puta in terra in Refectorio comedere, quo casu in aliam fecretam commutari pofsit. Si verò delictum, aut transgrefsio manifefta fuerit, publicè etiam transgrefsor, fecundum ftatuta à Conftitutionibus, vel a Superiore, pœniteat Quod si ille facere neglexerit, aut recusaverit, à nemine, ut fupra, dispensari valeat. Et si intra triduum publice non pœnituerit, pro hujusmodi contemptu bis eandem pœnitentiam facere teneatur. Si verò intra aliud fequens triduum pertinaciter diftulerit, eandem pœnitentiam, etiam tertiò cogatur iterare. Demum si aliis adhuc tribus diebus, animo (quod Deus avertat) perftiterit contumaci, & indurato, ftatim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obftinatus, ac contemptus S. Regulæ, & Conftitutionum cuftodiæ, donec refipuerit, & prædictam pœnitentiam toties facere promiferit, quoties, ut fupra diftularat, vel recusaverat, mancipetur.

3. Nec in aliquo præmifsorum à Prælato fuo, nec ab ullo alio, etiam à Præfidente ipso, nisi fortè pro aliqua brevi prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili causa) valeat dispensari; majori quippe vindictæ fecundum quod dicit Beatus Pater nofter Benedictus in Regula fubjacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentiæ culpa deliquit.

4. Quod si nec resipuerit, nec ad corredierit, tunc demum, ut Regula præscribit, aufteriori disciplinæ fubjaceat.

5.

5. Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monasteriorumque nostrorum Prælati prædicta omnia servent diligenter, & ut dictum est, curent ab hujusmodi transgressoribus inviolabiliter adimpleri.

De iis, qui sine jussione Abbatis junguntur excommunicatis
C A P. XXVI.

Si quis frater præsumpserit sine jussione Abbatis fratri excommunicato quolibet modo se jungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat esse solicitus Abbas circa excommunicatos
C A P. XXVII.

Omni solicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes fratres, quia non est opus sanis medicus, sed malè ha- Matt: 9.
bentibus. Et ideò uti debet omni modo, ut sapiens medicus, immittere quasi occultos consolatores Seripetas, *id est Seniores sapientes fratres, qui quasi secretè consolentur fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem, & consolentur eum, nè abundantiori tristitia absorbeatur. Sed sicut ait Apostolus: confirmetur in eo cha-* Cor: 2. 2.
ritas, & oretur pro eo ab omnibus; magnoperè enim debet solicitudinem gerere Abbas circa delinquentes fratres, & omni sagacitate, & industria curare, nè aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit enim se infirmarum curam suscepisse animarum, non super sanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, per quam dicit Deus: Eze: 34.
quod crassum videbatis, assumebatis, & quod debile erat, projiciebatis. Et Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui Luc. 1.
relictis nonaginta novem ovibus in montibus, abiit unam ovem, quæ erraverat, quærere, cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De iis, qui sæpiùs correcti, non emendantur
C A P. XXVIII.

Si quis Frater frequenter correptus, pro qualibet culpa, si

si etiam excommunicatus, non emendaverit, acrior ei accedat correctio, id est, ut verberum vindicta in eum procedat. Quod si nec ita se correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua; tunc Abbas faciat, quod sapiens medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum Divinarum, si ad ultimum ustionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & jam si viderit nihil suam prævalere industriam: adhibeat etiam, quod majus est, suam, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si, nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro
1. Cor: 5. *abscissionis, ut ait Apostolus: Auferte malum ex vobis:*
1. Cor: 7. *& iterùm; infidelis si discedit, discedat, nè una ovis morbida, omnem gregem contaminet.*

DECLARATIO.

Ibi: Utatur ferro abscissionis.

1. In adhibendo contra incorrigibiles nostræ Congregationis Monachos hujusmodi extremum expulsionis remedium, serventur Decreta Sac. Congregationis Concilii SS. D. N. Urbani VIII. jussu edita, de Regularibus Apostatis, & ejectis. Fugitivi verò à Monasteriis Professionis eorum cum omni solicitudine requirantur, & in carcerem detrudantur, pro modo culpæ puniendi. Propterea districtè præcipimus omnibus Monasteriorum nostrorum Prælatis, ut in singulis Monasteriis tutos carceres habeant pro hujusmodi fugitivis, & aliis graviter delinquentibus.

2. Et quoniam ubi major subest culpa, & gravius scandalum, ibi solicitior debet esse cura; ideò declarando ordinamus, ut fugitivi, qui præter fugam aliquid notabile furto abstulerint, aliudve flagitium perpetraverint, sivè antè, sivè post fugam, aut vitiosè vixerint, omninò non negligantur, sed diligentiùs, non parcendo laboribus, & expensis, requirantur; etiam (si aliter fieri non potest) auxilio brachii sæcularis implorato, & ad Monasterium reducantur, in custodiam detrudendi, donec per Capitulum Generale, sivè Regimen, quid de ipsis debeat, decernatur.

3. Licentia verò transeundi ad aliam Religionem, nemini ex nostræ Congregationis Fratribus concedatur, nisi

serva-

fervata forma prædicti Decreti Sac. Congreg: Concilii de Regularibus Apoſtatis & ejectis &c.

4 Commiſsi verò noſtri incorrigibiles, & contumaces eo modo, quo recipiuntur, expelli poſsunt, & si quis eorum poſt promiſsam ſtabilitatem, vitiosus, aut ſcandalosus repertus fuerit, ſervetur circa eum forma Regulæ ſecundum meritum, uſque ad expulſionem incluſivè, ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non poſse, nisi ſervatis, quæ infra in ſusceptione eorum ſtatuemus, ſcilicet cum consensu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conventus; si illi non convenerint Nec ampliùs poſsint in aliis Monaſteriis noſtræ Congregationis recipi. nisi de conſensu Prælati, & majoris partis Conventus, à quo receſserint

Si debeant iterùm recipi Fratres exeuntes de Monaſterio

CAP. XXIX.

Frater, qui proprio vitio egreditur, aut projicitur de Monaſterio, si reverti voluerit, ſpondeat priùs omnem emendationem vitii, pro quo egreſsus eſt: & ſic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur. Quod si denuò exierit, usque tertio recipiatur Jam vero poſtea ſciat, omnem ſibi reverſionis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi: Proprio vitio.

1. Quia experientia docti, videmus Fratres noſtros à nobis ut plurimum non recedere, nisi diabolica ſuggeſtione ſeductos; ideò declaramus eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia tranſeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes vagantur.

2. Ut autem, quæ de his ſtatuta ſunt, cuncti ſciant, non recedendo à Sacris Canonibus. Primò, si qui fugitivi ſpontè ad Monaſteria redierint, omnes quidem ſuscipiantur, ſed ita, ut, quod Dominus jubet, pro mensura peccati, ſit & plagarum modus.

3 Quicumque igitur intra dies quinque ad Monaſteria fuerint reversi, arbitrio Prælatorum puniantur, non verò carcere formali pro ſola fuga. Transactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod si ultra dies triginta redi-

redire distulerint, tunc juxta S. P. N. Benedicti Regulam in ultimo loco etiam, & in carcere recipiantur.

4. Horum verò nullus è formali carcere liberari possit, nisi per Deffinitores, aut Regimen, & tunc nonnisi priùs desuper legitimè formato procefsu, & accuratè perpenso, qua pœna sint Rei plectendi.

5. Nec sic liberatis locus Professionis restituatur, nisi in Capitulo Generali Deffinitores omnes consenserint, & his referentibus ad universos Congregationis Prælatos, duæ eorum ex tribus partibus id approbaverint: in qua reintegratione illud tantummodò temporis spatium eis concedendum esse declaramus, quod ante fugam in Congregatione absolverunt, non verò illud, quod in fuga malè prodegerunt; non enim ferendum est, ut qui exempli gratia, decimo professionis suæ anno Religionem deferuit, & anno vigesimo, id est decimo post fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut novemdecim annos perseveraverunt sub suavi obedientiæ jugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, si decem anni ante fugam transacti, ipsis post pœnitentiam computentur.

6. Præter hæc si fugitivus Habitum dimiserit, ut Apostata, juxta Sacros Canones puniatur; si autem alia quævis, præter fugam, animadvertenda, tàm in Congregatione, quàm extra perpetrarit, exactissimam omnium reddat in judicio rationem, pœnas debitas recepturus pro modo culpæ.

7. Quibus omnibus ritè peractis, & in acta relatis, si digna deindè pœnitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione vivendo, poterunt (omnibus Deffinitoribus consentientibus) munerum Congregationis, pro subsequentium temporum ratione, esse capaces; si trinas Visitatorum approbationes, singulis triennis obtinuerint, ut scilicet post primum reversionis suæ triennium, Subdiaconorum gaudeant dignitate, post secundum, Diaconorum, post tertium, Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quascumque fuerint dignitates, per ordinem, judicati idonei, dummodò ad singula triennali censura sex Visitatorum (ut dictum est) & novem Deffinitorum suffragiis fuerint approbati. Idemque dicimus de iis, qui in libro irreligiosè viventium, tanquam discoli, fuerint adnotati.

8, Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitivis, qui tamen semèl custodiæ fuerint legitimè mancipati.

Pœna

Pœna enim legitimi carceris, quam consequitur infamia, & inhabilitas afsequendi gradum Superioritatis, illis tantum inflicta intelligi debet, qui, fivè propter fugam, fivè ob alia facinora legitimè fententiati, carceribus condemnati fuerint.

9 Ut autem fugitivi, & fuspecti, à non fuspectis, nec fugitivis dignoscantur, Ordinamus, quod Fratres cujuscumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de causa à fuis Monafteriis ad alia loca pergent fecum deferant literas patentes Superiorum fuorum, cum expresso nomine locorum, qua tranfire debebunt, fubfcriptas, ac figillo munitas; aliter ubicumque fuerint inventi, tamquam fugitivi, cuftodiæ mancipentur à quibuscumque Prælatis, aut Superioribus Monafteriorum noftrorum.

10. Admoneantur etiam Patres Monafteriorum noftrorum de Fratribus fugitivis, expulfis, & licentiatis à Superioribus Monafteriorum, à quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus defunctis) ut ab omnibus evitari hi pofsint, illi requiri.

De Pueris minori ætate, qualiter corripiantur

CAP. XXX.

Omnis ætas, vel intellectus proprias debet habere mensuras, ideoque quoties Pueri, vel Adolescentiores ætate, aut qui minus intelligere pofsunt, quanta pœna fit excommunicationis, Hi tales, dum delinquunt, aut jejuniis nimiis affligantur, aut acris verberibus coerceantur, ut fanentur.

DECLARATIO.

Ibi: Omnis ætas, vel intellectus.

1 Nullus pofthàc ad probationem admittendus erit, qui non expleverit decimum quintum annum.

2 Circa verò Adolescentiores iftos, quia experientia didicimus, quosdam ex his in incurabiles ægritudines incurrifse, ob nimias aufteritates, hortamur Prælatos, & Patres Monafteriorum noftræ Congregationis, ut in jejuniis, & vigiliis Regularibus erga hujusmodi Adolescentes pium, & discretum habeant intuitum; quatenus in validiori ætate, ad Regularis vitæ observantias, propenfiori animo, & uberiori fructu valeant incumbere.

3. Mandamus item, ut juniores Novitiatibus ſub cura Magiſtri Novitiorum per quinquennium ad minus inſtituendi relinquantur, nec inde amoveantur, niſi aliqua urgente neceſsitate; cum verò amoti à Novitiatu fuerint ſaltem per biennium, Prioris curæ, ac directioni tradantur, ut quoad fieri poteſt in eadem disciplinâ permaneant, in qua Novitiatus tempore adoleverunt. Liceat tamen Prælatis ex aliqua rationabili causa, ipsorum judicio, & Superiorum Monaſterii conſilio approbanda, Provectiores, nondum expleto quinquennio, ex Novitiatu extrahere, dummodò ætatis ſuæ annum ſaltem decimum nonum exceſſerint. Si autem contigerit (quod Deus avertat) ut ex alicujus prævaricatione cæteri ſcandalum ſumant; nè una ovis morbida totum corrumpat ovile, ſtatuimus, ut si poſt adhibitas pœnitentias ſalutares à Prælato, aliisque Superioribus (Magiſtro Novitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati juvenis incorrigibilitate. ex Novitiatu, nondum elapso quinquennio, extrahi poſsit. Nè verò commodum ex ipsa malitia reportetur, talibus, ſic extractum, ſubiicimus, pœnitentiis, Per totum ſcilicet reliquum quinquennii tempus ſit ei Monaſterium, ex cujus Novitiatu extrahitur, pro carcere: ſilentium obſervet cum Secularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliisque quibus Prælatus indulserit) poſt omnes Profeſsos degradatus maneat; & demum bis in hebdomada in pane, & aqua cum Zona ad collum, comedat in terra in Refectorio.

De Cellario Monaſterii

CAP. XXXI.

Cellarius Monaſterii eligatur de Congregatione ſapiens, maturus moribus, ſobrius, non multum edax, non elatus, non turbulentus, non injuriosus, non tardus, non prodigus, ſed timens Deum. qui omni Congregationi ſit, ſicut Pater. Curam gerat de omnibus: ſine juſsione Abbatis nihil faciat: Quæ jubentur, cuſtodiat: Fratres non contriſtet. Si quis autem frater ab eo fortè aliquid irrationabiliter poſtulat, non ſpernendo eum contriſtet, ſed rationabiliter cum humilitate malè petenti deneget. Animam ſuam cuſtodiat, memor ſemper illius Apoſtolici Tim: 13. *præcepti: Quia, qui benè miniſtraverit gradum ſibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hospitum, Pauperumque*

cum

cum omni solicitudine curam gerant, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Judicii rationem redditurus est.

Omnia vasa Monasterii, cunctamque substatiam, ac si Altaris vasa sacrata conspiciat. Nihil ducat negligendum, neque avaritiæ studeat, neque prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterii: sed omnia mensuratè faciat, & secundùm jussionem Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est: Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei injunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua; à quibus eum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor Divini eloquii, quid mereatur, qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, à quibus adjutus, & ipso æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt: ut nemo perturbetur neque contristetur in domo Dei.

Eccl: 18.

Mat: 18.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

1. A Prælato scilicet de Consilio Seniorum, Deffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promovendus, sit autem Decanus omninò, moribus gravis, & probatus.

Ibi: Animam suam custodiat.

2. Cellarii non sic se immergant temporalibus, quin vacent spiritualibus, sed sic transeant per bona temporalia, ut non amittant æterna. Et, ut faciliùs spiritualibus exercitiis vacare possint: Volumus omninò, ut in Cella Dormitorii dormiant, negotia tamen Monasterii in Cellaria exerceant, ac saltem singulis diebus festivis Missas celebrent, & quoad fieri potest Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi: Sine jussione Abbatis nihil faciat.

3. Et præcipuè, ne omninò fabricas construat intus, aut extra Monasterium sine scientia, & voluntate Prælati sui. Alias quoque res, quæ fuerint alicujus momenti, pu-

tà venditiones frugum, vini, & aliarum rerum in quantavis summa, & similium, cum Prælato, vel eo absente, cum Superiore, communicet, nec sine ejus approbatione, & licentia perficiat.

4. Caveat autem omninò à cujusvis arboris incisione in possesionibus Monasterii, ita ut nè unam quidem, inscio, & non probante Prælato, aut incidat, aut incidi faciat; serioque examinet, ubi agitur de Sylvis, vel Arboribus non cæduis, quid de Jure facere possit, nè limites suæ facultatis excedat, pœnasque, ac Censuras Extravag. Pauli Secundi, & Decreti Sac. Congregationis de rebus Eccles: non alienan: incurrat; graviter si secùs fecerit à Superioribus quoque puniendus. Experientia enim edocti cognovimus quantum ex Arborum incisione Monasteria patiantur detrimentum. Caveat insuper, nè Monasteria debitis aggravet sua incuria, quod si fecerit, deponatur.

Ibi : Nihil negligendum ducat.

5. Quilibet Cellarius computa, rationes, debita, credita, expensas quotidianas, & tàm nummorum, quàm rerum exitus, singulo quoque mense ostendat Prælato, & Superioribus, qui omnes, illis computis, si ea probaverint, manu sua subscribant. Et mutatus ad aliud Monasterium, priusquam recedat, rationem omninò reddat exercitii sibi commissi, coram Superioribus præfati Monasterii, unde discedit. Quod si non fecerit, jejunet semel in pane, & aqua; ulteriùs etiam acriùs à Visitatoribus puniendus, & corrigendus; Ipsi verò Visitatores, si indulgentiores fuerint, à Deffinitorio puniantur.

6. Si autem quavis de causa intra sexennii tempus, vel hujusmodi sexennio completo, ab Officio Cellariæ absolutus fuerit: ad Prioratum tamen (etiamsi habeat alia requisita) promoveri non possit, nisi priùs integrè, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monasterii rationem reddiderit suæ administrationis, ac ipsius Computa ab eisdem (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) approbata, subscripta, & legitimè solidata fuerint: attestationemque habeat in scriptis de hujusmodi approbatione, prædictorum subscriptionibus, ac Juramento validatam, Deffinitoribus, vel Regimini, ut canonicè promoveri possit, præsentandam.

7. In administratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, nè Prælati eam per seipsos exerceant, sed per Cellarios, à Deffinitoribus, vel Regimine deputatos juxta literas in forma Brevis Clementis Octavi, & Pauli V. Temporalia verò negotia Monasteriorum nostrorum per sæculares, aut Commissos potius, quàm per Monachos tractentur.

8. Rectoriis, & membris Monasteriorum nostrorum non deputentur ullo modo Monachi, etiamsi sint Decani, qui non sint provectæ ætatis, ad minus annorum 35. & præsertim habiles ad prædicta rectè administranda, ac morum honestate conspicui, qui teneantur statutis temporibus Cellario rationem reddere suarum administrationum, & eidem in his, quæ ad prædictas administrationes pertinent, parere. Quando verò Cellarius è Monasterio egreditur, nullo modo solus, sed saltem famulo associatus incedat.

9. In singulis autem Monasteriis, Deffinitores, vel Regimen, prout statuitur in prædicto Brevi Clementis Octavi deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depositarium, penès quem pecuniæ omnes, quacumque ex causa ad Monasterium, tàm ex Cellaria, & aliis membris, ac Rectoriis supradictis, vel ex causa cujuscumque Canonis, Laudemii, Census, aut cujuslibet alterius rei, & emolumenti, quàm ex Sacristia provenientes, reponantur, cujus Depositarii præcipua cura sit, in destinatis rationum libris fideliter, ac diligenter hujusmodi pecunias describere; Earum autem, nè obulum quidem expendat, aut alicui, quovis prætextu solvat, nisi cum mandato Cellarii; aut Vicarii Sacristiæ respectivè, ipsorum manu, ac Prælati, vel in ejus absentia Superioris Monasterii subscripto. Hujusmodi autem mandata in præparato Codice describantur, expressa in iis summa pecuniæ, cui, & qua de causa fuerit persoluta, ut ex eisdem faciliùs Visitatoribus innotescat, an hujusmodi redditus in solitis, ac necessariis Monasterii sumptibus, vel forsan in aliis inutilibus, ac superfluis (quod omninò vetitum est) impendantur. Et si qui sunt abusus, tam circa hujusmodi inutiles, & superfluas expensas, quàm circa præsentis Constitutionis observantiam, præsertim sub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum, disponere possint, ab iisdem Visitatoribus seriò mandetur, ut omninò tollantur, & hujusmodi redditus in necessarios Monasteriorum usus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterii

CAP. XXXII.

Substantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, ut utile judicaverit, consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas breve teneat, ut dum sibi in ipsa assignata, Fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordidè, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur: Si non emendaverit, disciplinæ Regulari subjaçeat.

DECLARATIO.

Ibi: Substantia Monasterii.

1. Quilibet Officialis, intra mensem à die publicationis suæ, faciat Inventarium de rebus Monasterii, quæ pertinent ad suum officium. Et Prælatus habeat apud se Inventarium universale omnium rerum, tàm mobilium, quàm immobilium Monasterii, omninò Visitatoribus exhibendum.

2. Omnes verò Libri Monasteriorum nostrorum, non solùm notentur in Inventario communi, sed ulteriùs scribatur in singulis nomen Congregationis, & Monasterii, cujus sunt, signato eorum numero in ordine cæterorum.

3. Tapetia verò Ecclesiarum, & ornamenta Divino Cultui dicata, deinceps sæcularibus non commodentur, nisi fortè immineret periculum gravioris scandali; quo casu habita discretione personarum, & temporum, Prælati prudenter provideri posśint.

Ibi: Consignet custodienda.

4. Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum observari, & ut sollicitè custodiantur, & conserventur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, invigilent Prælati, & hujusmodi bonis ad singula officia spectantibus, ab unoquoque Officiali, expleta ejus administratione, integra, & exacta reddatur ratio, à Cellario accuratè exigenda. Quod si aliquis Officialis in hujusmodi administrationibus, propter suam incuriam, vel malitiam (quod absit) aliquod grave Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inventarium recepta, vel, expleto

officio,

officio, illa ſuceſſori integrè, & fideliter non conſignando, à Prælato ſuo, pro modo culpæ, ſeverè puniatur. Cellarii verò in exigenda ratione negligentes, pœna, eorum culpis consentanea, pariter afficiantur. Adhibeatur tamen a Viſitatoribus, cum ad Monaſteria viſitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellarii, tàm in Monaſterio, quàm in Curtibus, & Granciis, ſuperfluas omnes amputent expensas; maximè verò circa Equos, famulos, Quadrigas, & alia hujusmodi: iis tantùm, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adſtrictos, decent, contenti. Accuratè etiam ipsi Viſitatores perpendant, quonam pacto Monaſteriorum præfatorum redditus augeri, expensæque minui poſsint. Pari quoque vigilantia, ac ſolicitudine inquirant, an poſſesiones à Colonis ſint diligenter cultæ. Arborisque conſitæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad Culturam neceſſariis convenienter inſtructæ, necnon, an ulterioris bonificationis ſint capaces, ut Monaſteria ære alieno oppreſsa ſublevari queant. *Quod si ex avaritia*, aut negligentia damnum aliquod Monaſteriis illatum fuiſse conſpexerint: moneant Abbates, ut contra Cellarios, & alios Officiales procedant, usque ad officiorum privationem, & ulteriùs, si id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autèm, in qua Monaſterium aliquod, prædictorum Officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes ejusdem Provinciæ Abbates commonefacere præfatos Viſitatores, ut valeant ipsi Monaſterio jam labenti de opportuno remedio providere.

5 Sanè cum privilegia ipsa Congregationis multis, magnisque laboribus, ac difficultatibus impetrata ſint, ſumma diligentia, & cuſtodia conſervari mandamus; quæ cum etiam quadruplicata ſint, quatuor Monaſteriis deputamus cuſtodienda, videlicet, Monaſterio Sanctæ Juſtinæ de Padua, Sancti Spiritus propè Papiam, S. Mariæ de Florentia, & S. Pauli de Urbe. In quibus Monaſteriis maxima cura ſervari volumus, in loco tuto ab igne, ab humiditate, à furibus, in Archivio duabus clavibus obſerato, extrahanturque bis, aut ter in anno, novo aere afflandis, nè ſitu marcescant, & à tineis corrodantur.

6. Diſtrictius autem mandamus, & inhibemus, nè indè amoveantur ſine ſpeciali licentia Præſidentis, & duorum Viſitatorum. Urgente verò neceſsitate, abſque eorum licentia, & ad alia monaſteria noſtra tantum transferri poſsint.

7.

7. Qui ea requisierint, & acceperint, teneantur (relicto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere post eorum usum intra mensem. Et si is, qui acceperit, legitima causa cessante, intra mensem remittere distulerit, singulis diebus septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, usquequò remissa fuerit, dicere teneatur. Quælibet verò Monasteria habeant transsumpta authentica Privilegiorum saltèm usitatorum, quæ accuratè custodiantur.

8. Nè arcana, quæ fidelitati Visitatorum committuntur, ullo unquam tempore patefieri contingat, assignamus Archivia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur, ubi in Capsa, obserata clave, quæ semper penès Præsidem pro tempore sit, acta Visitationum præcedentis anni custodienda erunt. Si quæ autem sunt aliæ Scripturæ ad Congregationem nostram spectantes, in Monasterio Sanctæ Justinæ de Padua serventur.

9. Sigilla Congregationis, tàm magnum, quàm parvum, cautissimè custodiantur, nè aliqua fraus inde suboriatur.

10. Quodlibet autem Monasterium diligenter servet sua sigilla, sivè magnum (quo utuntur, cum quid sit nomine Prælati, & Conventus) sivè parvum, quo utitur Prælatus, in privatis literis: Et nullus alius, nisi de licentia ipsius Prælati, ullo eorum uti possit. Quæ sigilla, tàm Congregationis, quàm Monasteriorum, si quis, suadente Diabolo, adulterari, iisque abuti præsumpserit, Carceri mancipetur.

11. Et quia non sufficit custodire Scripturas, & Jura Monasteriorum, nisi ab Impugnatoribus tuta serventur Idcircò statuimus, quod si aliquando sæcularis, aut Ecclesiastica Persona, Jura, aut privilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbè molestare tentaverit: Siquidem ipsa injuria in detrimentum particularis tantùm Monasterii cesserit, Prælatus illius Monasterii omni, quo valuerit, justo remedio causam suam impigrè, prudenterque tueatur, nec aliquo modo Jura, ac privilegia ipsa violari permittat. Ubi verò se causæ tuendæ imparem viderit, Patri Præsidenti, vel Visitatori, & Procuratori Generali negotium omne insinuare non negligat; quos omninò volumus causam hujusmodi in se suscipere, & sumptibus ipsius Monasterii in Romana Curia, vel alibi. sicut opus fuerit, tueri.

12 Si verò Pater Præsidens, aut Visitatores ipsum Monasterium judicaverint impotens ad expensas, fiat sumptibus

bus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur; nisi ei Capitulum Generale jussefit relaxandos.

13. Poterunt tamen Pater Præsidens cum uno Visitatore, vel duo simul Visitatores providere, ut unum, aut plura Monasteria subveniant Monasterio impotenti pro Jure suo tuendo, si in Congregatione desint pecuniæ; restitutione tamen facienda de pecuniis commodatis, tempore per ipsos constituendo.

14. At si molestia illata in totius Congregationis redundat jacturam, Pater Præsidens communibus Congregationis sumptibus illius Jura defendenda curabit.

15. In unoquoque Monasterio sit regestum, in quo quæ singulis trienniis per Generale ordinantur Capitulum, notentur: videlicet quæ totam respiciunt Congregationem. Et similiter hebeatur Libellus, in quo notentur ea, quæ specialiter ad illud Monasterium pertinent, prout fuerint per singula triennia per Capitulum Generale, Dietas, & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAP. XXXIII.

Præcipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, nè quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine jussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque Codicem, neque tabulas, neque graphium, sed nihil omninò: quippè quibus, nec corpora sua, nec voluntates, licèt habere in propria potestate; Omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, nec quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit: Omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est, nec quisquam suum esse aliquid dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit, delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subjaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

1. Intentio Regulæ est, quod non solum in exterioribus amputanda sit proprietas; sed etiam, quando Prælatus perpendit aliquam rem, nimio affectu possideri, ita for-

fortè, ut Frater resisteret, si ab eo auferri contingeret. Propterea Patres caveant, nè aliquid concedant alicui ad usum in vita ejus, quia talis concessio est valdè proprietati similis, sed concedant ad beneplacitum Superioris.

2. Permittimus autem Monachis nostris, ut habeant Libros cum licentia suorum Prælatorum, & pro usu suo teneant, etiamsi missi fuerint ad alia Loca Congregationis nostræ, restituendos nihilominus post eorum decessum illis Monasteriis, quibus inscripti fuerint.

3. Et quoniam, cum aliquis ex nostris moritur extra suæ professionis Monasterium oriri solent lites, tum super libris, tum super aliis rebus; ad eas præcavendas, ordinamus, quod tàm Libri non signati, quàm alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemvis nostræ Congregationis Prælatum, Monachum, sivè Commissum defunctos, intelligantur esse, & sint ejus Monasterii, in quo talis defunctus assignatus erat, dummodò illuc pervenerit Quod intelligendum est de pecuniis, & aliis rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quæ autem non reperiuntur apud ipsos, cujuscumque generis sint, sive pecuniæ sive libri signati, sive alia ejusmodi, sint, & esse intelligantur Monasteriorum Professionis eorum; nisi fortè ipse ante mortem, ad levandam conscientiam suam alicui coram testibus dixisset, hanc, vel illam rem esse hujus vel illius Monasterii.

4. In Breviariis, sicut, & in aliis Libris, scribatur nomen Monasterii, cui acquisita fuerint, & nomen Casinensis Congregationis, ut supra Cap. 32 mandantes omnibus nostræ Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monasteria sibi assignata applicuerint, in ipsorum ordinatione, ante, vel post Officialium absolutionem, immediate, Breviaria, & Libros, & alia quæcumque, si habuerint, appretiabilia, sibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipsorum arbitrio, ac beneplacito sunt dispensanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5. Curent etiam, ut singuli Monachi singulis annis conficiant Librorum omnium, quos habent, Inventarium, quod propriis Prælatis exhibeant, qui diligentissimè considerabunt, an in iis sint Libri per Indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas, ter saltem in anno visitabunt, inquirentes, an alios habeant Libros, præter in Inventario descriptos. Quod si quis deprehensus fuerit

hujus-

hujusmodi Libros vetitos habere, ferventur ea, quæ in Decretis, & Conftitutionibus Apoftolicis, & præsertim ad Officium S. Inquifitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus, ftatuuntur.

6. Et ne quandoque aliquod fcandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus noftris, nè inordinatè per fe, vel per alios a Consanguineis fuis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit, pecuniis privetur, & jejunet in terra in pane, & aqua in Refectorio.

7. Inhibemus etiam, nè quaslibet res invicem emant, aut vendant, contrafacientes rebus, & pecuniis illicò priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane & aqua pro qualibet vice.

8. Insuper nemo noftrorum præfumat quidquam emere in quibusvis Civitatibus, aut Locis, nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id afportet absque vectigalium folutione. Quod si quis non observaverit, si fuerit in Dignitate conftitutus, per depofitionem puniatur. Si verò fuerit fimplex Monachus, degradetur, habita confideratione ad gravitatem Criminis. Sed si fuerit Commifsus, aut expellatur, aut gravifsimis pœnis afficiatur.

9. Præcipimus etiam, quod nullus noftræ Congregationis Profeffus, Commifsus, feu aliter in noftris Monafteriis fub obedientia Patrum conftitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias fine licentia Prælati, fed pecuniam omnem ad fe pervenientem eidem Prælato deferat, Depofitario confignandam, quod idem intelligimus observandum efse de pecuniis, quæ penès aliquem ex prædictis Fratribus, quavis causa depofitæ fuerint, tàm Monafteriorum noftrorum, quàm aliarum quarumcumque personarum, prout fupra Statutum eft in Declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Conftitutionem mandamus omnibus Prælatis, & Prioribus noftræ Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant in fuis Monafteriis observari. Quod si fortè quis contra hujus Conftitutionis formam pecunias apud fe, vel apud alios, vel forsan Census, & alia bona quæcunque, tàm ftabilia, quàm mobilia quovis titulo acquifita, occulté retinuerit, & intra tempus à Conftitutionibus præscriptum, non revelaverit: ac de hujusmodi proprietatis vitio fuspectus, & diffamatus à Prælato fuo prævia monitione, juxta Sacros Canones, punitus non fuerit, nè propter incuriam, & difsimulationem Prælatorum (quod

absit) delicta inulta remaneant, districtè ordinamus Visitatoribus, ut in actu Visitationis, in singulis Monasteriis contra hujusmodi proprietatis labe suspectos, & diffamatos diligentissimè procedant: Et si prævia desuper capta diligenti informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex prædictis culpabilem invenerint. Si quem in Congregatione gradum, dignitatem aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur: simplex verò Monachus, aut Commissus carceri mancipetur, nonnisi de consensu Deffinitorum, vel Regiminis educendus, Pecunias verò, & quæcumque bona prædicta Monasteriis eorum Professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

10. Nullus Fratrum nostrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato absque licentia Prælati, & Conventus, in scriptis danda, qua non interveniente, sibi consulant Creditores, sciantque nullum solvendi onus Monasteria subire, nisi publicata auctoritate æs alienum contractum fuerit, vel nisi legitime constiterit in Monasterii commodum transiisse, & in hoc sensu concipienda erunt in posterum mandata procurationum Ministris tradenda.

Si omnes debeant æqualiter necessaria accipere

CAP. XXXIV.

Sicut scriptum est: Dividebatur singulis, prout cuique opus erat. Ubi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur. Qui verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ità omnia membra erunt in pace. Ante omnia, nè murmurationis malum pro qualicumque causa, in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

De Septimanariis Coquinæ

CAP. XXXV.

Fratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à Coquinæ Officio, nisi aut ægritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major mer-

ces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur ſolatia, ut non cum triſtitia hoc faciant, ſed habeant omnes ſolatia, ſecundum modum Congregationis, aut poſitionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellarius excitetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) majoribus utilitatibus occupantur. Cæteri verò ſibi ſub charitate invicem ſerviant. Egreſſurus de ſeptimana, Sabbato munditias faciat. Linteamina, cum quibus ſibi fratres manus, ac pedes tergunt, lavet: Pedes verò tàm ipse, qui egreditur, quam ille, qui intraturus eſt, omnibus lavent. Vasa Monaſterii ſui munda, & ſana Cellario reconſignet, qui Cellarius item intranti conſignet, ut ſciat, quid dat, aut quid recipit.

Septimanarii autem ante unam horam refectionis accipiant ſuper ſtatutam annonam ſingulos biberes, & panem, ut hora refectionis ſine murmuratione, & gravi labore ſerviant Fratribus ſuis. In diebus tamen ſolemnibus usque ad Miſsas ſubſtineant. Intrantes autem, & exeuntes Hebdomadarii in Oratorio mox, Matutinis finitis Dominica, omnibus genibus provolvantur, poſtulantes pro ſe orari. Egrediens autem de Septimana dicat hunc versum: Benedictus es Domine Deus, qui audiviſti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat Benedictionem egrediens, & ſubſequatur ingrediens dicat: Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina. Et hoc idem tertiò repetatur ab omnibus, & accepta benedictione, ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: Nullus excusetur.

1. Prior clauſtralis, maximè cum Prælatus erit in Monaſterio, non excusetur à miniſterio Coquinæ, ſed ſolus Cellarius, de quo infra, qui Prior Mensæ quoque etiam absente Prælato legere, & inservire debet.

Ibi: Singulos biberes, & panem.

2. Infra de Hebdomadario Lectore dicit mixtum. Quod intelligimus tantùm vini, quantùm capere poteſt unus Cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

3. Quod verò dicitur de Hebdomadariis Coquinæ, idem

idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in suis officiis occupati, nequeunt primæ Mensæ interesse.

De Infirmis Fratribus

CAP. XXXVI.

Infirmorum cura ante omnia, & super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviatur, quia ipse
Mat: 25. *dixit: Infirmus fui, & visitastis me. Et quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis. Sed & ipsi Infirmi considerent in honorem Dei sibi serviri, & non superfluitate sua contristent Fratres suos, servientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergò cura maxima sit Abbati, nè aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis sit cella super se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac solicitus.*

Balneorum usus Infirmis, quoties expedit, offeratur. Sanis autem, & maximè Juvenibus, tardiùs concedatur. Sed, & carnium esus infirmis, omninoque debilibus, pro reparatione concedatur: At ubi meliorati fuerint à carnibus, more solito, omnes obstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi, quia ad ipsum respicit, quidquid à Discipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi: Sit Cella super se deputata.

1. Quilibet Infirmus habeat, si locus permiserit, Cellam separatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impensæ parcatur, ut Infirmis necessaria obsequia, imò decentia solatia, tùm spiritualia, tùm corporalia, sedulò impendantur. Quod præsertim attendatur in Monasteriis, quæ sunt extra Civitates, in quibus tàm quoad medicos, quàm quoad alia requisita, non ità commodè possunt Infirmis necessaria exhiberi. Provideant igitur Prælati talium Monasteriorum, ut Infirmi, sive ipsos in Monasteriis, sive in Civitate curandos duxerint, nulla omninò re indigeant, quæ ad salutem corporis, & animæ, non solum necessaria, sed etiam condecens fuerit. Si de negligentia fuerint convincti, severè puniantur à Regimine.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa medici-

dicinalia loquatur medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris; nec potionem aliquam, vel pilulam, vel similia sine utriusque licentia sumat. Qui contrafecerit, dicat ter septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis.

3. Ad mensam, si plures sunt Ægri, vel Convalescentes, cum modestia sedeant, & aliquid ad ædificationem in principio refectionis legatur.

4. Sint Infirmi obedientes Infirmariis suis, & èontra, Infirmarii sint discreti, & compatientes Infirmis suis. Qui Infirmarii omnino deputentur Monachi, & si majori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel famuli. Et maxima cura invigilent Prælati, ut hoc charitatis officium perfectè adimpleatur.

Ibi: Balneorum usus.

5. Intelligimus de Balneis, quæ sunt in Monasteriis. Ad Balnea verò, quæ sunt extra Monasterium, propter periculum Animarum nemo accedere præsumat sine licentia speciali Capituli Generalis, si proximè fieri debeat, & non sit periculum in mora, aliter Præsidentis, aut unius ex Visitatoribus. Quando etiam major instaret necessitas, & differri non posset, sufficiat licentia Prælati sui cum consilio Seniorum Monasterii; Si igitur pro aliquo infirmo Fratre petenda sunt Balnea, Prælatus ipse, & non alius, ipsam licentiam petat.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittendo, necessaria omnia suppeditari mandamus à Monasterio suæ professionis dummodò per biennium minimè interruptum in alieno Monasterio non permanserit. Hoc enim casu, ab eo Monasterio, quod integro biennio incoluit, necessaria subministranda esse statuimus. Quod verò ad alios infirmos expensæ fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur, est deputatus de familia.

Ibi: Non negligantur Infirmi.

7. Non solùm in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, ut videlicet admoneantur, nè propter infirmitatem omittant confessionem, & communionem temporibus consvetis; imò hortentur, ut frequentiùs confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumant.

De

De Senibus, vel Infantibus

CAP. XXXVII.

Licet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his ætatibus Senum, videlicet, & Infantum, tamen, & Regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulæ teneatur in alimentis, sed sit in eis pia consideratio, & præveniat Horas Canonicas.

DECLARATIO.

Ibi: Senum.

1. Non tàm ætate, quàm imbecillitate juxta Prælati considerationem. Infantes verò non recipimus omninò, sicut supra dictum est, de Pueris minoris ætatis.

De Hebdomadario Lectore

CAP. XXXVIII.

Mensis Fratrum edentium Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota Hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post Missas, & Communionem, petat ab omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Deus spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertiò ab omnibus, ipso tamen incipiente: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam, Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legendum; summumque fiat silentium ad mensam, ut nullius mussitatio, vel vox, nisi solius Legentis ibi audiatur. Quæ vero necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sibi sic invicem ministrent Fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscumque signi potiùs petatur, quàm voce. Nec præsumat ibi aliquis de ipsa Lectione, aut aliundè quidquam requirere, nè detur occasio, nisi fortè Prior voluerit pro ædificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum, priusquam incipiat legere propter communionem sanctam, & nè fortè grave sit ei jejunium sustinere; Postea autem cum Coquinæ Hebdomadariis, & servitoribus, reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui ædificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Mensis Fratrum.

1. Secundæ etiam mensæ, ubi major fuerit Congregatio, non desit Lectio.

Ibi: Lectio deesse non debet.

2. In Lectionibus primæ mensæ hic ordo servetur. Si dies illa proprium habuerit Evangelium, ejus Homilia, & deinde Sermones super eo, juxta dispositionem Superioris legantur. Posteà vitæ Sanctorum: deinde Sacra Scriptura In fine comestionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commissi, grammaticam ignorantes, unde ædificentur, habeant, & spiritualiter pascantur. Et præsertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latinè lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra sua declaratione, quæ etiam secundæ mensæ repetatur: Cum verò contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediatè sequitur, signa particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

3. Ex eo, quod hic Beatus Pater Benedictus dicit: Post Missas, & Communionem, & infra in eodem Capitulo, propter Communionem Sanctam, ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicabant: Ideo mandamus, quod tàm sanctum, & antiquum Religionis Institutum servetur in singulis nostræ Congregationis Monasteriis: nisi fortè ob reverentiam alicujus Festi solemnis, differatur, aut præmittatur hujusmodi Communio.

4. Cùm autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cænæ, aut ex aliqua causa non celebrant, communicare contigerit, juxta decretum Sanctorum Patrum, stolam semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

5. Fiat tamen dicta Communio statim post Communionem Sacerdotis. Et Sacramentum per Sacristam decenter cum Luminaribus, Missa peracta in locum suum reportetur.

6. Hortamur autem Prælatos, ut saltem bis in anno, Clericis, & Commissis omnibus facultatem concedant, ut cui maximè voluerint ex approbatis ad confessionem, possint sua peccata confiteri.

Ibi:

Ibi: Petat ab omnibus pro se orari.

7. Stet in medio Chori die Dominica poſt Sextam, genibus flexis versus Altare, & ter dicto versu: Domine labia mea aperies &c. Et à Choro ter repetito, Superior dicat; Salvum fac &c. & consvetam orationem, tenoris videlicet ſequentis: Aufer ab hoc famulo tuo, quæsumus Domine, ſpiritum elationis, & ignorantiæ, ut repletus ſpiritu humilitatis, & ſcientiæ, intellectum ſacræ capiat Lectionis per Chriſtum Dominum noſtrum.

Ibi: Ingrediatur ad legendum.

8. Poſt benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius ſederint ad mensam. Lecta verò brevi particula Lectionis, Superior faciat ſignum, poſt quod Fratres incipiant comedere. Et hoc, ut anima prius, quam corpus reficiatur. Et in fine mensæ nemo ſurgat, nisi priùs omnes responderint: Deo gratias.

Ibi: Viciſsim.

9. Hac vicisſitudine intelligitur, quod ſinguli per ordinem à Superiore nominandi per ſingulas Hebdomadas legant.

Ibi: Mixtum.

10. Servetur, quod dictum eſt de Septimanariis Coquinæ.

De mensura Ciborum

CAP. XXXIX.

Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tàm Sextæ, quàm Nonæ omnibus menſibus cocta duo pulmentaria, propter diversorum infirmitates, ut fortè, qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus ſufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum, addatur & tertium, Panis libra una propensa ſufficiat in die, ſivè una ſit refectio, ſivè prandii, & Cœnæ Quod si cœnaturi ſunt, de eadem libra tertia pars à Cellario reservetur, reddenda cœnaturis. Quod si labor fortè factus fuerit major, in arbitrio, & poteſtate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, & nunquam ſurripiat Monachum indigeries. Quia nihil ſic contrarium eſt omni Chriſtiano, quo-

quomodo crapula, sicut ait Dominus noster: Videte, ne graventur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor, quàm majoribus, servata in omnibus parcitate. Carnium verò quadrupedum ab omnibus abstineatur comestio, præter omnino debiles, & ægrotos. Luc. 21.

DECLARATIO.

Ibi: Sufficere credimus.

1. Quando in Monasterio jejunium servatur, assignetur edentibus in refectione, quæ debet esse circa meridiem, ciborum quantitas, quæ aliquantò major sit, quàm cum non jejunatur. In omnibus servata Locorum, & temporum consvetudine, ac Monastica sobrietate.

Ibi: Panis libra una.

2. Volumus consvetudinem nostram servari, ut scilicet apponatur Panis, quantum cuique opus fuerit.

Ibi: Quadrupedum.

3. In Monasteriis nostræ Congregationis, in quibus viget Regularis observantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cujuscumque speciei omninò non comedantur in Refectorio observantiæ; multorum tamen imbecillitati consulere volentes, dispensamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui sunt de Conventu, usus carnium semel in Hebdomada concedatur. Ac insuper, ut Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria super hujusmodi esu carnium dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra, carnes comedere ausus fuerit, quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejunet.

4. Dispensamus præterea cum Monasteriis Sancti Pauli de Urbe, Sanctæ Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Littore, & Sancti Bartholomæi de Aste, ob aeris intemperiem. In cæteris verò Monasteriis, in quibus ob paucitatem Monachorum exacta, & rigorosa observantia Regularis vigere nequit; sit in Abbatis arbitrio, & prudentia, ut car-

nium esum ter in Hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere Fratribus pofsit, ex rationabili causa.

De mensura Potus

CAP. XL.

Cor: 1. 2. *Unusquisque proprium habet donum ex Deo: alius sic, alius verò sic. Et ideo, cum aliqua scrupulositate à nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus Eminam vini pro singulis sufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut Loci necefsitas, vel labor, aut ardor æstatis ampliùs popofcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerans in omnibus nè surrepat satietas, aut ebrietas, licèt legamus, vinum omninò Monachorum non efse Sed quia nostris temporibus id Monachis persvaderi non potest, saltem, vel hoc consentiamus, ut non usque ad satietatem bibamus, sed parciùs. Quia vinum apostatare facit, etiam* Eccl: 15. *Sapientes. Ubi autem loci necessitas expofcit, ut nec suprascripta mensura inveniri possit, Sed multò minus, aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut absque murmurationibus sint.*

DECLARATIO.

Ibi: Eminam Vini.

1. Vinum apponimus, non ad certam mensuram, fed quantum uniuscujusque fobrietati fufficiat: monemus tamen Fratres, nè bibant merum, nisi infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu fibi porrigant; extra Refectorium verò uti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres

CAP. XLI.

A Sancto Pascha usque ad Pentecosten, ad Sextam reficiant Fratres, & ad seram cœnent. A Pentecoste autem tota æstate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat) quarta, & sexta feria je-

junent usque ad nonam; reliquis verò diebus ad Sextam prandeant. Quæ prandii Sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor nimiùs fuerit, continuanda erit, in Abbatis sit providentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ salventur, & quod faciunt Fratres, absque ulla murmuratione faciant. Ab idibus autem Septembris usque ad caput Quadragesimæ ad Nonam semper reficiant Fratres. In Quadragesima verò usque ad Pascha, Ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera sic agatur, ut lumine Lucernæ non indigeant reficientes, Sed luce adhùc diei omnia consumentur, sed, & omni tempore, sivè Cœnæ, sivè refectionis, hora sic temperetur, ut cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: a Pentecoste autem.

1. Quoniam Fratribus nostris multas dispensationes, & indulgentias circa jejunia regularia largiti sumus. Rationabile idcircò judicamus, ut quod Regulæ jejunii detractum est, aliis abstinentiis aliquatenus compensemus.

2. Omnibus ergò Congregationis nostræ Monachis, & Commissis injungimus, ut per totum annum jejunent feria sexta in memoriam, & reverentiam Passionis Christi, nisi fortè eo die festus dies adeo solemnis occurrerit, qui hanc jejunii legem solvere svadeat. Refectiunculæ serotinæ æstivo tempore fructus aliquos addi posse, indulgemus.

Ibi: Ab idibus Septembris.

3. Intelligimus exclusivè, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano super verbo, usque ad Kalendas Octobris.

Ibi: Usque ad Caput Quadragesimæ ad Nonam semper reficiant Fratres.

4. Dispensamus autem in infrascriptis diebus propter reverentiam solemnitatum. In Festo S. Matthæi Apostoli, Dedicationis Sancti Michaelis, Sancti Placidi, Sanctæ Justinæ de Padua, Sancti Lucæ, SS. Simonis, & Judæ, Omnium Sanctorum, Sancti Martini, Omnium Sanctorum Monachorum, Sancti Andreæ (quando celebratur extra Adven-

tum) Nativitatis Domini Noſtri Jesu Chriſti, cum tribus ſequentibus diebus, Circumciſionis ipsius, Epiphaniæ ejus, Sancti Mauri, Sancti Antonii Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctæ Scholaſticæ, Sancti Matthiæ extra Quadrageſimam, & Tituli Loci: Insuper etiam, ut Fratres noſtri alacriùs incumbant his, & aliis Regularibus obſervantiis, concedimus Prælatis licentiam dispensandi Tertia, & quinta feria cujuslibet hebdomadæ: Quibus impeditis, dispensatio cadat in alium diem.

5 Et licèt experientia docti; quæ rerum magiſtra eſt, apertè cognoscamus, quod nimia recreationum relaxatio potiùs diſtrahit, & enervat, quam recreet, & proficiedi materiam ſubminiſtret; tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum, itemque per aliquot plures dies ante Quadrageſimam, ſint erga Fratres in recreationibus, & in esus carnium dispensatione (quod ipsorum discretioni committitur) aliquantò indulgentiores, vitato exceſsu, quatenus hujusmodi relaxatione præmiſsa, alacrius poſtmodum, atque ferventiùs debitum ſuæ ſervitutis persolvant, & per Monaſteria Congregationis uniformitas obſervetur.

Ibi: in Quadrageſima usque ad Paſcha ad Veſperam ſemper reficiant.

6. Hoc Quadrageſimæ tempore ità disponantur Divina Officia, ut hora ab Eccleſia præscripta, Conventus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7. Quia noſtris temporibus Eccleſiaſticorum officiorum ſolemnitates ità auctæ ſunt, ut hyemis tempore cænari non poſsit ante ſolis occasum, abſque manifeſta valetudinis læſione & si voluerimus Divinorum celebrationem nimis tempeſtivè persolvere, id fieri non poterit absque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis canonicarum horarum, & refectionis congrua diſpoſitio.

Ut poſt Completorium nemo loquatur
C A P. XLII.

Omni tempore ſilentio debent ſtudere Monachi. maximè tamen

tamen nocturnis horis. Et ideo omni tempore, sivè jejunii, sivè prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut surrexerint à Cœna, sedeant omnes in unum, & legat unus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes: Non autem Heptaticum, aut Regum, quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc Scripturam audire: aliis verò horis legantur. Si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera, parvo intervallo, mox accedant ad Lectionem, ut diximus, & Lectis quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus, per hanc moram Lectionis, si quis fortè in assignato sibi commisso fuerit occupatus, occurrat. Omnes ergo in unum positi, compleant, & exeuntes à Completorio, nulla sit licentia denuò cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam prævaricari hanc taciturnitatis Regulam, graviori vindictæ subjaceat: Excepto si necessitas Hospitum supervenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid jusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissimè fiat.

DECLARATIO.

Ibi: Mox, ut surrexerint à Cœna.

1. Hisce temporibus Completorium dicitur ante Cœnam; propterea, pulsato primo Completorii signo, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujusmodi Lectionem, quæ non ultra quartam unius horæ partem protrahatur; eaque peracta, dicatur in Choro Lectio brevis, quæ est initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes à Completorio.

2. Silentium, quod hic Regula præcipit post Completorium, ordinamns rigorosè servandum esse post signum Serotinæ dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tardè occurrunt

CAP. XLIII.

Ad horam Divini Officii, mox ut auditum fuerit signum, relictis omnibus (quæ licet fuerint in manibus) summa cum festinatione curratur; cum gravitate tamen, ut non scur-

ſcurrilitas inveniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias poſt gloriam psalmi nonageſimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & morosè volumus dici) occurrit, non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed ultimus omnium ſtet, aut in loco, quem talibus negligentibus ſeorsum conſtituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus, usque dùm Completo Opere Dei, publica ſatisfactione pœniteat. Ideò autem eos in ultimo, aut ſeorsum judicavimus debere ſtare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia ſua emendentur; Nam si foras Oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe, aut recollocet, & dormiat, aut certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno; ſed ingrediatur intro, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei poſt versum, & gloriam primi pſalmi, qui poſt versum dicitur, occurrerit, lege, qua ſupra diximus, in ultimo ſtet, nec præsumat ſociari Choro Pſallentium, usque ad ſatisfactionem: nisi fortè Abbas licentiam dederit permiſsione ſua; ità tamen, ut ſatisfaciat reus ex hoc.

Ad mensam autem, qui ante versum non occurrerit, ut ſimul omnes dicant versum, & orent, & ſub uno ſimul omnes accedant ad mensam; qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, usque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur: Si denuò non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à consortio omnium, reficiat ſolus, ſublata ei portione ſua vini, usque ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum versum non fuerit præsens, qui poſt cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidam cibi, vel potus percipere. Sed, & si cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora, qua deſideravit hoc, quod priùs recusavit, aut aliud, omninò non percipiat usque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. Quàm ſollicitos nos eſse velit ad Divina Officia Beatiſsimus Pater noſter Benedictus, his verbis oſtendit: ideoque aliquid diſtinctiùs, ab ipsa tamen Regula non discedentes, ordinandum diximus.

2. Ut videlicet ad nocturnas vigilias servetur ad literam Regula. Sed quando dicitur Officium Beatæ Virginis in principio nocturnalis officii, qui venerit post hymnum, genuflectat; & facto à Superiore signo, vadat ad locum suum; qui verò post Gloria primi Psalmi, genuflectat, & expectato Superioris signo, se excuset, vel locum negligentium petat.

3. Ad diurnas verò Horas, qui venerit post hymnum, qui præmittitur Psalmis, genuflectat, ut supra, & petat locum suum. Si autem post Gloria primi Psalmi, etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflectat, factoque à Superiore signo, se excuset: vel, ut supra, locum pænitentium petat.

4. Ad Lectionem verò, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit, postquam Lector (facto signo à Superiore) incæperit legere, genuflectat, ut supra, & tendat ad locum suum. Qui verò non interfuit Lectioni brevi, quæ dicitur in Choro, genuflectat, factoque à Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet.

Ibi: Ut simul omnes dicant versum.

5. Declaramus sifficere, quod Frater sit intra ostium Refectorii, cum Superior incipit versum: Benedicite. Quo pronunciato, qui deindè ingredientur, genuflectant, factoque à Superiore signo, surgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

6. Tàm negligentes, quàm etiam qui fuerint justa Caussa occupati, ut disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo à Superiore, surgant, & Caussam suæ tarditatis ipsi Superiori pandant, submissa voce, ut discernatur negligens à legitimè occupato.

7. Inservientes verò Coquinæ, licèt genuflectant, non tamen se excusent, quia satis liquet, eos legitimè fuisse occupatos.

8. Si quis autem legitimè occupatus non posset convenire ad officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quæ Conventus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori caussam suæ occupationis

9. Si verò alicui necessè fuerit discedere ab officio,

sivè

ſivè ab exercitio, ſivè à Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis ſpatium, licentiam à Superiore ſolo nutu petat: & si ſtatim revertatur, non genuflectat. Cui verò neceſse eſſet discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & ſuper hoc obtineat licentiam particularem.

10. Prælati verò transeuntes per alia Monaſteria, intrantes Chorum, vel Refectorium, si tardè eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, si indè abire voluerint, nisi ibi fuerit P. Præſidens.

De iis, qui excommunicantur, quomodò ſatisfaciant

CAP. LXIV.

Qui pro graviori culpa ab Oratorio, & à mensa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, antè fores Oratorii proſtratus jaceat, nihil dicens: nisi tantùm, poſito in terram capite, & proſtratus, pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus ſe projiciat. Et hoc tamdiù faciat, usque dùm Abbas judicaverit ſatisfactum eſse. Qui dùm juſsus ab Abbate venerit, provolvat ſe ipſius Abbatis pedibus, deindè omnium veſtigiis Fratrum, ut orent pro eo. Et tunc, si juſserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quò Abbas decreverit: ita ſanè, ut Pſalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non præsumat in Oratorio imponere, nisi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat ſe in terram in loco, in quo ſtat, & ſic ſatisfaciat, usque dùm ei jubeat Abbas, ut quiescat ab hac ſatisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicatur tantùm à mensa, in Oratorio ſatisfaciat usque ad juſſionem Abbatis, & tamdiù hoc faciat, usque dum benedicat, & dicat: ſuſſicit.

De iis, qui falluntur in Oratorio

CAP. LXV.

Si quis, dum pronunciat, Psalmum, Responsorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: nisi cum ſatisfactione ibi coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindictæ ſubjaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

1. Quando error est modicus, sufficiat tangere terram manu; sed si error fuerit notabilis, ut, puta, quando excessu alios errare fecerit, aut necesse fuerit emendari, legendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his fuerit occupatus) genuflectat ante Superiorem, donec sibi signum factum fuerit surgendi.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquunt

CAP. LXVI.

Si quis, dum in labore quovis, in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocumque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit, vel aliud quid excesserit ibi, & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipse ultrò satisfecerit, & prodiderit delictum suum, dum per alium cognitum fuerit, majori subjaceat emendationi. Si animæ verò peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut spiritualibus Senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuò.

1. Declaramus hoc esse servandum, quando Abbas adesset ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquens sciat, aliàs in Capitulo suum fateatur errorem; Propterea ordinamus, quod singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices culpas audiant.

2. Diligenter advertant Religiosi nostri, quanto majori industria incumbere debeant ad abluendas, &si leviores, maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tàm celeriter S. Pater Benedictus præcipit expianda.

3. Et quia septies in die cadit Justus, ordinamus, quod octavo quoque die, juxta antiquam consvetudinem, Clerici, & Commissi Sacramentaliter confiteantur; Qui se-

cus fecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in Refectorio.

De ſignificanda hora operis Dei

CAP. LXVII.

Nuntianda hora operis Dei, die, noctuque ſit cura Abbati, aut ipſe nuntiare, aut tali ſoli ſolicito Fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur. Psalmos autem, vel Antiphonas poſt Abbatem ordine ſuo, quibus juſſum fuerit, imponant. Cantare autem, aut legere non præsumat, nisi qui poteſt ipsum officium implere, ut ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui juſſerit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuntianda hora operis Dei.

1. Imponatur hoc officium Sacriſtæ.

Ibi: Cantare, aut legere.

2. Idcirco debentes legere, aut cantare, prævideant Lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & diſtincta voce, tàm in Choro, quàm in Refectorio, ita ut ab omnibus cum ædificatione, & profectu ſpirituali percipiantur. Id verò multò magis in Miſsis celebrandis observandum eſt, nè ob nimiam, & indecoram celeritatem ſcandalum potiùs, quàm devotionis ſensus in proximorum cordibus, Sacerdotes noſtri excitent, in quo maxime invigilent Prælati, & contrafacientes ſeverè corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter obſerventur toni Monaſtici in Evangeliis, in Epiſtolis, & in omnibus aliis cantibus, ut uniformitas tam in cantu, quàm in cæremoniis exhibeatur ab omnibus. Qui transgreſsus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus, gravioribus pœnitentiis ſubjaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui poſsit dictum officium implere.

3. Ideoque ordinamus, quod Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis de conſilio ſuorum Seniorum, Fratres quos ad discendum idoneos judicaverint, liberalibus diſciplinis, caſibus conscientiæ, & cantu plano ſolicitè inſtrui

faci-

faciant à doctis Monachis, si commodè fieri potest: Sin autem ab aliis mercede conductis.

4. Cum verò à Monastica disciplina alienum sit inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus nostris, qui Ecclesiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, filios degenerare; ut hujusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax Diaboli virus) evitemus, Divinarumque Scripturarum speculationi efficaciùs intendere possimus, & ut coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostræ hæc etiam, inter cætera, scientiæ gemma non desit, hac præsenti Constitutione decernimus, ut in omnibus Monasteriis, in quibus saltem fuerint duodecim Monachi, sint Lectiones saltem Theologiæ moralis, vel sacræ Scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captù. In amplioribus verò Monasteriis, & studiis formalibus doceatur Philosophia, Theologia Scholastica, & Positiva, & Sacri Canones.

5. Pro studiis formalibus, deputamus in Provincia Sicula Monasteria Sancti Martini Panormi, Sancti Placidi Messanæ, & sancti Nicolai Catanæ In Provincia Neapolitana, Monasteria sancti Benedicti Montis Casini, Sancti Severini Neapolis, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ In Provincia Romana, Monasteria sancti Petri Perusii, sancti Vitalis Ravennæ, sancti Proculi Bononiæ. In Provincia Veneta, Monasteria sanctæ Justinæ Patavii, sancti Georgii Venetiarum In Provincia Lombarda, Monasteria sancti Joannis Parmæ, sancti Sixti Placentiæ, sancti Simpliciani Mediolani, sancti Benedicti Mantuæ. In Provincia Etrusca, Monasterium sanctæ Mariæ Florentiæ, cujus quidem Provinciæ, sicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Provinciarum Prælati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasteriis, pro studiis supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendos, & vestiendos illorum in Monasteriorum expensis, quorum sunt professi. Abbates prædictis Monasteriis constituant Lectores Monachos eruditos, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, prævio examine approbati fuerint, iisque libros, aliaque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad Lectionum laborem levandum prudenter conferre cognoscent: Etiam à communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus Festis, nec prætermissa Oratione mentali, integra etiam pro viribus

ribus Regulari observantia) eos, si opus fuerit, eximendo.

6 Pro Monachorum quoque studio vacantium diligentiori custodia, & severiori disciplina, atque né tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Monasteriis, qui Scholis præsideat, in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta, secundùm Deum, & Scholarium profectum exequens, pro viribus semper Scholis adesse procuret.

7. Nè tamen Adolescentes à studiis avocentur, nullus Monachorum ad Officia Oeconomica, vel temporalia, etiam domestica, assumi possit, nisi completo suæ conversionis anno duodecimo.

De opere manuum quotidiano

CAP. LXVIII.

Otiositas inimica est animæ, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in Lectione Divina. Ideoque hac dispositione credimus utraque tempora ordinari, id est, ut à Pascha, usque ad Kalendas Octobris manè exeuntes à Prima, usque ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem, usque ad horam quasi sextam Lectioni vacent. Post sextam autem surgentes à mensa pausent in lectis suis cum omni silentio, aut fortè, qui voluerit sibi legere, sic legat, ut aliam non inquietet. Agatur nona temporius, mediante octava hora, & iterum, quod faciendum est, operentur usque ad Vesperam. Si autem necessitas Loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc verè Monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sicut, & Patres nostri, & Apostoli: Omnes tamen mensuratè fiant propter pusillanimes.

A Kalendis autem Octobris usque ad caput Quadragesimæ usque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: Et usque ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur. Facto autem primo signo nonæ horæ disjungant se ab opere suo singuli, & sint parati, dum, secundum signum pulsaverit. Post refectionem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis.

In Quadragesimæ verò diebus à mane usque ad Tertiam plenam Lectioni vacent. & usque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadragesimæ

gesimæ accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in capite Quadragesimæ dandi sunt. Ante omnia sanè deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumeant Monasterium horis, quibus vacant Fratres Lectioni, & videant, nè fortè inveniatur Frater acidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus Lectioni, & non solùm sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat Hic talis, si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundò: Si non emendaverit, correctioni Regulari subjaceat, taliter, ut cæteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem jungatur horis incompetentibus. Dominico die Lectioni vacent: exceptis iis, qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. Declaramus horum omnium dispositionem in arbitrio Abbatis esse reponendam tàm quoad Divina Officia, quàm quoad Lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum & temporum consideratione, disponat, ita, ut Ecclesiæ, & Populo satisfiat: atque Monachi, ultra, quàm par est, minimè graventur.

Ibi: Usque ad Kalendas Octobris.

2. Intellige omnes Kalendas inclusivè, sivè ex quo incipit Kalendarum computatio post Idus; nempè, ut incipiamus ipso festo die sanctæ Crucis.

Ibi: Lectioni vacent.

3. Post refectionem primæ mensæ, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monasterium, extra tamen Dormitorium, per spatium unius horæ, animi levandi causa, ità tamen, ut sine Superioris licentia, invicem non socientur. Prælati vero Monasteriorum nostrorum sint faciles ad concedendam eis hujusmodi licentiam, præsertim in solemnitatibus dupli-

pli-

plicibus (exceptis illis, quæ occurrunt in Quadragesima, & Adventu) dummodò Lectiones tunc conferant, vel de aliis, quæ ædificationem præstent, colloquantur.

4. Elapsa verò una hora post primam mensam, pulsetur pro dormitione, incipiendo à Pascha, nisi occurat mense Aprilis, quo casu, præfata dormitio incipiat à Festo Sanctissimi P. N. Benedicti, & per unius horæ spatium, usque ad medium Aprilis: inde usque ad medium Augusti, duarum horarum, & inde usque ad Idus Septembris per unius horæ, ut supra, spatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, servet silentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monasterium, nec in aliis exercitiis occupetur. Post dormitionem verò pulsetur, & dicatur Nona.

Ibi: a Kalendis Octobris.

5. Intellige inclusivè, videlicet omnes Kalendas illius mensis includendo, ut suprà §. 2. Advertendum tamen omni tempore anni, quando est jejunium de præcepto Ecclesiæ, quod ita disponantur intervalla temporum, ut Fratres hora nona, vel circa, reficiantur.

Ibi: in Quadragesimæ verò diebus.

6. Hoc tempore prima pulsetur circa ortum solis; quæ recitata, immediatè dicantur Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, vel Graduales, & Officium Defunctorum, quando fit de feria juxta dispositionem Rubricæ.

7. Spatia verò aliarum horarum, scilicet Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Vesperarum, Prælati Monasteriorum nostrorum sic moderentur, ut hora comestionis incidat circa meridiem.

8. Sed advertendum est, quod quando occurrit festum duodecim Lectionum in Quadragesima, post Tertiam, cantari debet Missa de festo; & post Nonam dicitur Missa de feria.

9. Item in prædicta Missa de feria post Agnus Dei, pulsetur signum pro Vesperis primum, & quando Sacerdos dicit orationes in fine Missæ, pulsetur secundum.

10. Si verò sequenti die erit festum duodecim Lectionum, pro quo tria signa præmittuntur, tunc primum signum pulsetur statim post elevationem Dominici Sanguinis, alia verò duo signa, ut supra.

11. Dictis Vesperis, Fratres reficiantur. Post primam men-

mensam, transacta hora una, vacent Lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsetur paulò ante horam vigesimam tertiam.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsetur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo; & in Monasteriis majoribus quinque ictibus pulsetur aliqua ex majoribus Campanis Ecclesiæ; & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant à Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum. Et in principio cujuslibet exercitii unusquisque genibus flexis, dicat: Ave Maria, ut devotiùs opus perficiatur.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsetur extensè per congruum spatium

14. Item hortamur, quod quando sit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit, pro spirituali ædificatione, legatur aliquid.

De Quadragesimæ observatione

CAP. XLIX.

Licèt omni tempore vita Monachi Quadragesimæ debeat observationem habere; tamen, quia paucorum est ista virtus; ideo suademus istis diebus Quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter neglientias aliorum temporum his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus; orationi cum fletibus, Lectioni, & compunctioni cordis, atque abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ: orationes peculiares, ciborum, & potus abstinentiam, unusquisque super mensuram sibi indictam, aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo; id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia, quod sine permissione Patris spiritualis fit, præsumptioni reputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Istis diebus Quadragesimæ.

1. Hanc Quadragesimam declaramus incipere, quo ad abstinentiam hujusmodi, secunda feria post Quinquagesimam: ita ut feria secunda, & tertia ante Cineres, abstinentia à Lacticiniis in omnibus Locis ab omnibus Fratribus, Monachis, & Prælatis nostris inviolabiliter observetur. Qui contrafecisse fuerint convicti, Prælati integrum Psalterium recitent toties, quoties, cæteri ter jejunent in terra in pane, & aqua tribus diebus sequentibus.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ, ultra Psalmos Pœnitentiales, Graduales, & Officium Defunctorum, flagellatio, vulgò disciplina, quæ à nostris fit omni tempore feria sexta, fiat tota Quadragesima, quarta, & sexta feria: in Hebdomada verò Sancta, addatur etiam feria quinta.

3. Similiter à prima Dominica Adventus inclusivè incipimus abstinere à Lacticiniis, & secunda feria jejunare usque ad festum Sanctissimæ Nativitatis Domini, Dominicis exceptis. Ideò curent Prælati, ut prædicta ab omnibus inviolabiliter observentur, & contra transgressores severissimè animadvertant.

De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via sunt

CAP. L.

Fratres, qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ità est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua. Similiter qui in tinere directi sunt, non eos prætereant horæ constitutæ: Sed, ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: Flectentes genua.

1. Serventur in hoc Rubricæ Breviarii, ut dictum est.

De

De Fratribus, qui non ſatis longè proficiscuntur.

CAP. LI.

Fratres, qui pro quovis responso proficiscuntur, & ea die ſperant reverti ad Monaſterium, non præsumant foris manducare, etiamsi à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate ſuo præcipiatur. Quod si aliter fecerint excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: Non præsumant foris manducare.

1. Declarando ordinamus, quod nullus noſtræ Congregationis quantumcunque rogatus, audeat manducare, aut pernoctare in Dominibus, Poſsesionibus, vel Locis quibuslibet ſæcularium, nec in Civitatibus, aut in Locis in quibus habentur Monaſteria, vel Loca noſtra, etiam si ſit in itinere conſtitutus, absque licentia Abbatis, ſeu Superioris; Qui contrafecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monaſterii

CAP. LII

Oratorium hoc ſit, quod dicitur: nec ibi quidquam aliud geratur, aut condatur. Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut Frater, qui fortè ſibi peculiariter vult orare, non impediatur alteriùs importunitate. Sed si alter vult ſibi fortè ſecretiùs orare, ſimpliciter intret, & oret: non in clamosa voce, ſed in lacrymis, & intentione cordis. Ergò qui ſimile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in Oratorio, ſicut dictum eſt, nè alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi: Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant.

1. Nisi qui remanere voluerint, ut orationi vacent. Facimus tamen completo opere Dei, brevem morulam

in Choro, ut omnes posſint Deo ſatisfacere, si quid omiserint de Divino Officio.

2 Oratio autem mentalis ſingulis diebus per dimidiæ horæ ſpatium fiat in Choro immediatè ante Primam, nimirùm congregatis Monachis, & ſigno dato à Superiore, qua expleta, idem Superior faciat ſignum, & immediatè dicatur Prima.

3. Et quoniam hisce temporibus laudabilis, ac devotiſsima inolevit consvetudo orandi per quadraginta horarum ſpatium ante Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum in Altari expoſitum, eandem nos quoque, ſumma cum devotione, pro viribus ſequi, juſtum eſt Ideò in Hebdomada ſancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis judicaverint expedire, in Eccleſiis Monaſteriorum noſtrorum hanc orationem quadraginta horarum inſtituant, & exponant, in qua ſerventur Cærimoniæ in Rituali Romano descriptæ.

4. Volumus, item, quòd, non ſolum, expleto opere Dei (ut hic Regula præcipit) ſed etiam in Choro, in Sacrario, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de observantia nuncupatur, in cubiculo ignis communi, & in parte Clauſtri circa Capitulum à Prælato præscribenda, ſemper ſervetur ſilentium, nisi in dictis Locis oporteat aliqua breviter loqui, & ſubmiſsa voce.

De Hospitibus ſuscipiendis

CAP. LIII.

Mat. 25. *Omnes ſupervenientes Hospites, tanquam Chriſtus ſuscipiantur, quia ipse dicturus eſt: Hospes fui, & ſuscepiſtis me. Et omnibus congruus honor exhibeatur, maximè tamen domeſticis fidei, & peregrinis. Ut ergò nunciatus fuerit hospes, occurratur ei à Priore, vel à Fratribus, cum omni officio charitatis: & primitus orent pariter, & ſic ſibi ſocientur in pace. Quod pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmiſsa, propter illuſiones diabolicas. In ipsa autem ſalutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, ſivè discedentibus Hospitibus, inclinato capite, vel proſtrato omni corpore in terra, Chriſtus in eis adoretur, qui, & ſuscipitur.*

Suscepti autem Hospites ducantur ad orationem, & poſtea ſedeat cum eis Prior, aut cui juſserit ipse Legatur coram Hospite Lex Divina, ut ædificetur: & poſt hæc

omnis

omnis ei exhibeatur humanitas. Jejunium à Priore frangatur propter Hospitem: nisi fortè præcipuus ſit ille dies jejunii, qui non poſſit violari; Fratres autem consuetudines jejuniorum prosequantur. Aquam in manibus Abbas Hospitibus det: pedes Hospitibus omnibus, tàm Abbas, quàm cuncta Congregatio lavet, quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Psal: 47. *Pauperum autem, & Peregrinorum maximè ſusceptio, omni cura ſolicitè exhibeatur: quia in ipſis magis Chriſtus ſuscipitur. Nam divitum terror ipse ſibi exigit honorem.*

Coquina Abbatis, & Hospitum per ſe ſit, ut in certis horis ſupervenientes Hospites, qui nunquam deſunt Monaſterio, non inquietent Fratrem. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipsum officium benè impleant. Quibus, ut indigent, ſolatia adminiſtrentur, ut ab absque murmuratione ſerviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera. Et non ſolum in ipſis, ſed, & in omnibus officiis Monaſterii iſta ſit conſideratio, & quando indigent, ſolatia accomodentur eis: & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam Hospitum habeat aſsignatam frater, cujus animam timor Dei poſſideat, à quo ſint lecti ſtrati ſufficienter, & Domus Dei, à Sapientibus ſapienter adminiſtretur. Hospitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus ſocietur, neque colloquatur: ſed si obviaverit, aut viderit, ſalutatis humiliter, ut dictum eſt, & petita benedictione, pertranseat, dicens ſibi, non licere colloqui cum Hospite.

DECLARATIO.

Ibi: Supervenientes omnes Hospites.

1. Et si modernis temporibus frequentia Hospitum difficultatem generet adimplendi omnia, ut ſuæ Textus Regulæ præscribit: habita tamen discretione, & temporum, & personarum conſideratione, facilè, ſaltem utiliora, implebuntur.

Ibi: Ubi nunciatus fuerit Hospes.

2. Oſtiarius, viso Hospitè, juxta qualitatem Personæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monaſterium recipiat, notumque faciat Superiori,

qui habita ratione Personæ, vel per ſeipsum, vel per unum ex Superioribus, aut Oſtiarios, ſeù curam Hospitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis osculum ea ſubmiſsione, & reverentia, quam dignitati personæ convenire censuerit, recipiat. Quæ omnia, ut valeant commodiùs fieri, ſit ſacellum, quoad fieri poteſt, juxta Portam Monaſterii, quò ad orationem hujusmodi Hospites introducantur.

Ibi: Adoretur Chriſtus.

3 Mente ſcilicet orando. Et quia consvetudo omnium penè Religiosorum eſt, quando occurrunt Hospiti, prius illum recipere in osculo pacis, poſtmodum ducere ad orationem, & ideò inhumanum duci poſset (præsertim si notus eſt) in primo occursu non exhibere ei osculum prædictum; Propterea censemus non discedere nos à Regulæ præscripto, si in principio osculum obtulerimus, præmiſsa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationem, vel Dei laudem, pertineat; & Hospitem ſimilia proferre fecerimus. Putà Deo gratias: Benedictus Deus, & alia hujusmodi, dummodò poſtea ad orationem ducatur Hospes.

4. Osculum dicimus amplexum, quem præsertim Religioſis, & devotis personis exhibemus. Si verò ob multitudinem, aliquando ità integrè hujusmodi Cæremoniæ fieri non poterunt, ſiant animo, & mente; aliter ſervetur Regula.

Ibi: Legatur coram Hospite Lex Divina.

5. Maximè laudamus hoc fieri, si commodè poſsit, & tempus hoc permiſerit, ut dum refectio paratur, aliquid Hospiti ſpirituale dicatur, habito respectu ad pesonæ qualitatem. At ſaltem non omittatur, quin ad mensam Hospiti legatur aliquid, juxta conditionem Personæ, ut ædificetur.

Ibi: Pedes Hospitibus &c.

6 Hæc ſolemnis ablutio pedum, præcipuè exhibetur iis, qui converſionis deſiderio ad noſtra Monaſteria veniunt. Aliquando iis etiam, qui devotionis gratia longo in itinere Monaſteria noſtra viſitant, aut aliis honeſtis cauſis, sicut Patribus Monaſterii viſum fuerit.

7. Laudamus etiam hanc ablutionem fieri, maximè Personis, undè magis ædificatio ſequi poſsit, & augmentum devotionis erga Religionem.

8. Ipsa autem ablutio ita fit. Convenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum, ſicut decet, Prælatus, & in ejus absentia Prior clauſtralis, genibus flexis ante Hospitem, pedes ejus lavet: quos dum incipit lavare, mox duo Monachi in medio ejusdem loci incipiant aliquid cantare, quod devotionem excitet, & dicto primo versu, cæteri, diviſis Choris genuflexi versus Hospitem, eundem versum cantando respondeant, quem etiam poſt ſingulos versus, quos illi duo cantando prosequuntur, repetant. Cum verò Superior ambos pedes laverit, tergat primò pedem ſiniſtrum, deinde dextrum, quem tersum, cooperiat linteo, excepta ſuperna parte, quam ipse primo osculetur: Et ſic ſucceſsivè Monachi omnes Hospiti pedem oſculentur incipiendo à Superiore, & ſubsequendo per ordinem utriusque Chori. Hoc modo dicuntur omnes lavare pedes hospitis, cum ibi ejus causa aſsiſtant.

9. Completa deosculatione, calceatisque pedibus hospitis, Superior ſtatim ſurgat, & omiſso à Monachis cantu, incipiat versum: Suscepimus Deus &c. Resp. In medio Templi tui. Pater noſter, ſecreto. Vers. Et ne nos inducas &c. Resp. Sed libera nos, &c. Vers. Salvum fac ſervum tuum. Resp. Deus meus ſperantem in te. Vers. Mitte eis Domine auxilium de Sancto. Resp. Et de Sion tuere eum. Vers. Eſto ei Domine Turris fortitudinis. Resp. A facie inimici. Vers. Nihil proficiat &c. Resp. Et filius &c. Vers. Domine non ſecundum &c. Resp. Neque ſecundum &c. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum ſpiritu tuo. Oratio Actiones noſtras quæsumus Domine &c. Oratio. Famulorum tuorum, &c. Oratio. Interceſsio nos, quæsumus Domine, Beati Patris Noſtri Benedicti &c.

10. Poſtea mandet fieri brevem orationem pro hospite, & facto ſigno, dataque benedictione, omnes (exceptis habentibus curam hospitum, si quos retinere voluerit Prælatus pro obsequio hospitis) pergant cum ſilentio ad Cellas ſuas.

11. Cæteris autem hospitibus, maximè, qui de longè venerint, vel qui alias in Monaſterio non fuerint hospitati, ab habentibus hospitum curam pedes laventur.

12. Quod si multitudo non ſineret ablutionem fieri, aut

alia

alia causa urgentior impediret, faciant, quod pofsunt, fcientes fe multam retributionem à Domino recepturos, si juxta Regulam fecerint, & è contrario pœnam, si ex negligentia id omiferint.

13. Monachis autem noftris quævis de causa per Monafteria noftra transeuntibus, ut disciplina Regularis, quantum fieri poteft, ubique fervetur, ordinamus, quod poft duas ad plus in hospitio refectiones, communem vitam fequi debeant; Divinisque interfint officiis, & Capitulo culparum, haud fecus, ac si ibi Conventuales efsent, nisi fortè fint debiles, & infirmi, aut negotiis occupati Quod Prælatorum discretioni relinquimus.

14. Si qui verò legitimo impedimento detenti in aliquo Monafterio commorabuntur, nec inde ad fua Monafteria fe conferre poterunt, non pofsit Monafterium illud aliquid petere pro expenfis cibariis; Si autem ob infirmitatem: fervetur quod fupra ftatutum eft in cap 36 num. 7. Si verò ob negotia quis moram trahere coactus fuerit: Prælati inter fe componant in omnibus cum mansvetudine, & discretione, habita ratione personæ, loci, temporis & negotii.

15. In fuscipiendis autem Hospitibus prohibeant Prælati vanos apparatus in ornandis fcilicèt Cubiculis, aut menfis, aut hujusmodi, maxima cum pretiosi temporis jactura, & forsan nulla cum ædificatione, nisi fortè Hospitis fuscipiendi dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac domeftici, ducantur majori cum familiaritate ad refectionem ordinariam in Refectorio cum Conventu.

16. Monachi verò noftri hospites in Divinis Officiis poterunt fe cum illius Monafterii Conventualibus conformare; Qui non mittantur à Prælatis fuis ad alia Monafteria, juxta Regulam, fine literis commendatitiis, conferantque cum illius Monafterii Superiore negotia, quorum causa illuc advenerint, & fub illius obedientia fint, & correctione.

17. Caveant autem, nè diebus feftis negotia pertractent, aut equitent, nisi maxima urgente necefsitate. Et modeftè (ut decet Religiosos) fe habeant in hospitiis fæcularium, nè ipsis fcandalum præbeant: Et contentiones omnino devitent.

18 Et nè conversatione fæcularium hominum, pacem, & quietem Fratrum noftrorum perturbari contingat: Statuimus,

tuimus, quod nullus fæcularis (cujuslibet ftatus, aut conditionis exiftat, etiamsi aliqua cognatione, & affinitate alicui ex noftris Monachis fuerit conjunctus) ad habitandum longo tempore in Monafteriis noftris, ut fæcularis fuscipiatur, etiam fub prætextu cujuscumque Donationis, Teftamenti, Legati, vel alia quavis occafione commodi temporalis fine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis. Quod tamen non intelligimus de factoribus, Procuratoribus, & aliis famulis fæcularibus Monafteriorum noftrorum.

Si debet Monachus literas, vel Eulogias fuscipere.

CAP. LIV.

Nullatenus licet Monacho, nec à parentibus fuis, nec à quoquam hominum, nec fibi invicem Literas, aut Eulogias, vel quælibet munuscula accipere, aut dare, fine præcepto Abbatis fui. Quod si etiam à parentibus fuis ei quidquam directum fuerit, non præsumat fuscipere illud, nisi priùs indicatum fuerit Abbati. Quod si jufserit fuscipi, in Abbatis fit poteftate, cui illud jubeat dari. Et non contriftetur Frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur occafio Diabolo. Qui autem aliter præsumpserit, disciplinæ Regulari fubjaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Qualiter munuscula.

1. Quia ex hujusmodi munerum largitione, & receptione, tanquam proprietatis incitamento, fæpè inordinata oritur affectio, & complacentia in Fratribus, qui cum nihil habere pofsint, munera tamen accipere, & dare non metuunt. Ideo mandamus noftræ Congregationis Fratribus, quod fibi invicem nullatenus dent munuscula, juxta Regulam, nec etiam ab aliis quibuscumque, aut aliundè fibi directa accipiant fine Prælati fpeciali licentia.

2. Sed, nec ipsi Abbates Fratribus aliorum Monafteriorum munuscula mittant, nisi forté à Prælatis dictorum Fratrum fuerint requifiti.

Ibi: Literas.

3. Si qua utili, & honefta causa volunt noftri literas fcri-

ſcribere, obtenta prius à Superiore licentia, ſcribant, deinde literas apertas deferant Prælatis, ab ipſis omninò legendas, & ſubſcribendas. Et ſimiliter, qui litteras recipiunt antequam eas legant, teneantur clausas Prælato ſuo præsentare; quas volumus omninò, & jubemus, ut à Prælato, vel Superiore legantur; & si eis videbitur, illis, quibus directæ ſunt, reddant. Cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omninò eſse ſubjectos.

4 Nisi fortè Congregationis ſigillo, Pax, eſsent signatæ; Has enim, nec à Prælato, nec à Conviſitatore, nec à Patre Præſidente, nec à quovis alio aperiri permittimus, nisi ab iis dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, excepto casu urgentiſsimæ neceſsitatis. Qui autem contrafecerit, si fuerit Præſidens, vel Conviſitator, aut Prælatus, tribus primis feriis ſequentibus jejunet in pane, & aqua ſecretò; si verò aliquis ex Monachis fuerit, jejunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio; nec ab aliquo diſpensari poſsit, nisi in casu graviſsimæ infirmitatis.

5. Sub eadem quoque pœna diſtrictè prohibemus quod nemo literas P Præſidenti, Deffinitori, aut Viſitatori cuilibet, vel Regimini intra annum directas, nisi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præsumat Quod si quis de hujusmodi culpa convictus fuerit; si quidem literæ fuerint munitæ ſigillo, Pax; ultra prædictam pœnam, ſtet degradatus per mensem, Quod si Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Psalterium, & jejunet ter in pane, & aqua ſecreto. Si autem non fuerint munitæ ſigillo, Pax, ſtet degradatus per quindecim dies; & si Prælatus fuerit, dicat Psalmos Pœnitentiales, & jejunet, ut ſupra.

6. Eiſdem quoque pœnis Prælatos, & noſtros quoscumque, qui literas etiam privatis ſigillis munitas vel cuicumque directas intercipere, ſeu aperire præsumpserint, ſubjacere decernimus: Servatis tamen, quæ in præcedenti num. 3 ſtatuuntur de literis, quas ſcribunt, & recipiunt Fratres.

7. Præter casus prædictos, illi, qui ſine licentia Prælati, ſeù ſcripserint, ſeu literas ad ſe directas legerint, quoties contravenerint, toties jejunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter diſpensari poſsint.

8 Mandamus autem Visitatoribus, ut hanc ordinationem ſervent, & Prælati observare faciant.

9.

9. Quicumque verò ex noſtra Congregatione, etiamsi fuerint Oſtiarii, vel hospites deferentes literas, vel munuscula, Prælato ea ſtatim præsentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec aliis. Contrafacientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De Veſtimentis, & Calceamentis Fratrum

CAP. LV.

Veſtimenta Fratribus, ſecundum Locorum qualitatem, ubi habitant, vel earum temperiem dentur: quia in frigidis Regionibus, ampliùs indigetur, in calidis verò minùs. Hæc ergo conſideratio penès Abbatem ſit. Nos tamen mediocribus locis ſufficere credimus Monachis per ſingulos Cucullam, & Tunicam: Cucullam in hyeme villosam, in æſtate puram, & vetuſtam, & ſcapulare propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas; De quarum rerum omnium colore, aut groſsitudine non causentur Monachi, ſed quales inveniri poſsunt in Provincia, qua degunt, aut quod vilius comparari poteſt.

Abbas autem de mensura provideat, ut non ſint curta ipsa veſtimenta utentibus eis, ſed mensurata. Accipientes nova, vetera ſemper reddant in præsenti, reponenda in Veſtiario, propter pauperes Sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter lavare ipsas res. Jam, quod ſuprafuerit, ſuperfluum eſt, & amputari debet. Et pedules, & quodcumque eſt vetuſtum, reddant, dum accipiunt novum, femoralia, ii, qui diriguntur in via, de Veſtiario accipiant, qui revertentes lota ibi reſtituant. Et Cucullæ, & Tunicæ ſint aliquanto iis, quas habere ſoliti ſunt, modicè meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de Veſtiario, & revertentes, reſtituant.

Stramenta autem Lectorum ſufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate ſcrutanda ſunt, propter opus peculiare, nè inveniatur. Et si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, graviſsimæ disciplinæ ſubjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia, quæ ſunt neceſsaria, id eſt Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulæ: ut omnis auferatur neceſsitatis excusatio. A quo tamen Abbate ſemper conſideretur illa ſententia Actuum Apoſtolorum: Quia Act: 4.

M *daba-*

dabatur singulis, prout cuiquè opus erat. Ità ergo, & Abbas consideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis, Dei retributionem cogitet.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

1. Propter hanc causam in ſtatu Monaſtico varius inolevit mos, & Veſtium color: Nos autem utimur colore nigro, B. Patrem Benedictum ſectantes, qui nigro usus eſt colore.

2. Idcircò ordinamus, quod omnes Congregationis noſtræ Monachi uniformiter eadem qualitate nigrorum pannorum, quoad fieri poteſt, veſtiantur. Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & manicis, quæ omninò debent eſse nigri coloris.

3. De aliis veſtimentis interioribus ſtatuimus, quod ſint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel ſubalba; nec ullus alio colore utatur omnino in quovis Veſtium genere, etiamsi occultiſsimè deferri poſsent. Caligas autem, ſeu Tibialia, & pedules, albi volumus eſse coloris, & in prædictis veſtibus ſervetur eadem penitùs æqualitas, & uniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caveant insuper omnes à cingulis ſericis, & omninò utantur Cingulis ex corio confectis.

4. Eadem etiam uniformitas ſervetur in tonsura; ita, ut omnes Monachi juxta laudabilem Congregationis noſtræ consvetudinem, radantur; vel ſaltem, qui habet aliquam infirmitatem, de licentia ſui Prælati, ita cute tenus Capillos tondere faciat, ut rasus omnino appareat, ſtudeatque barbam, & Caput æquè tonderi; qui contrafecerit, gravibus pænis afficiatur.

Ibi: Quod vilius compari poteſt.

5. Diligentèr attendatur hæc particula Regulæ, nam cum dicit (quod vilius) omnem pretioſitatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo pro veſtibus, ſed pro omnibus rebus, quibus tùm ad neceſsitatem, tùm ad corporis commodum utimur, eſt accipiendum.

6. Ideo tàm ſalubribus Regulæ monitis adhærentes, inviolabiliter ſtatuimus, ut omnes de Congregatione noſtra

tàm

tàm Prælati, quàm alii diligenter advertant, quod in pretio, aut usu Equorum, ſcandalo, aut admirationi non ſint ſæcularibus, aliisque quibuscumque Personis.

7. Ephippia etiam, Phaleræque eorundem, juxta Clementinam: Nè in agro? non ſint, nisi quantùm necesſitas expoſcit, aliquo ornamento munita. In Vehiculis quoque vitetur omnino luxus, & ſuperfluitas. Pallia verò ſint de rascia, vel de panno, ſecundum consvetudinem Congregationis noſtræ, non Laicorum more exornata, ſed quæ ſecundum Regulam vilius, & utilius comparari poſsunt. Pilei quoque ſint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint, priventur illis, & puniantur.

8. Vitetur curioſitas, & pretioſitas in Cultellis, tabulis, calcaribus, ocreis, & omnibus rebus, quibus utimur: conſiderato, quod Regula Monachum monet: Qualibet vilitate, & extremitate eſse contentum.

9. Ordinamus autem Prælatis, quatenus visa indigentia cujusque Monachi, vel Commiſsi, ex Inventario (de quo infra num: 18.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ veſtimenta ſingulis danda erunt, eaque in libris Veſtiarii descripta, curent quam primum dari consuta, & perfecta: non autem pecunias pro ipsis, nisi in aliquo casu neceſsitatis.

Ibi: De mensura.

10. In mensura Veſtium ſervetur consvetudo noſtra, non de parva, ſed de notabili differentia curantes.

11. Itaque Cucullæ ſint longæ uno digito à terra, earùmque manicæ longæ, ultrà manum extensam per dimidium brachii, largæ verò per tres quartas cum dimidio.

12. Tunicæ verò ſint talares, & juxta Clementinam circumquaque clausæ, manicæ Tunicarum, ita largæ, ut poſsint capere pugillum: Tunicellæ verò laneæ per unam quartam à terra protendantur.

13. Scapularia Monachorum ſint ejusdem longitudinis, ac Tunica, lataque ſecundùm latitudinem rasciæ. Scapularia Novitiorum ſint ſtricta, & brevia, ita ut non protendantur ultra genua.

14. De Caputiis autem ordinamus, quod in quolibet Monaſterio habeatur forma à Capitulo conſtituta, quam omnes ſequantur.

15. Tunicæ Commiſsorum ſint aliquantulum ſuper collum pedis, & ſimiliter pallia, quæ circumclusa ſint, à lateribus tantùm aperta, ut brachia poſsit extrahere.

16. Color veſtium extrinsecarum Commiſsorum ſit berettinus, ſeu ſubniger ſemper, & uniformis, quantum haberi poſsit. Veſtes autem interiores ſint albi vel nigricantis coloris. Pallia quoque ipsorum, & Tunicæ ſint ad arbitrium Prælati ex panno, aut ex rascia.

17. Omnes porrò accipientes nova, intra octo dies, lota, & munda omninò reſtituant vetera, ſecundùm Regulam: Contrafacientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant ſemel in pane, & aqua in Refectorio, atque priventur rebus novis, quousque reſtituant vetera.

Ibi: Duas Tunicas.

18. Ordinamus, quod ſingulis annis poſt regreſsum Prælati à Capitulo omnes conficiant Inventarium Veſtium quarumcumque, quas habent, appoſita qualitate, an veteres, vel novæ ſint; ibique ſubscibant, quibus Veſtibus indigent; Scriptumque hoc Prælato conſignent, qui uniuscujusque indigentia conſiderata, omnibus rationabiliter provideat, ita ut ſuperflua amputentur, & neceſsaria abundè, qua decet, charitate ſubminiſtrentur: Servato in omnibus Veſtium generibus tali moderamine, ut neque ob luxum ſcandali præbeatur occaſio, neque ob ſordes, aut nimiam lacerationem Monaſtica gravitas in contemptum deveniat.

Ibi: Quæ tamen lecta.

19. Pro observantia hujus textus, Prælati omnino non permittant ornamenta circa Lectiſternia, & parietes in Cellis Monachorum, & præsertim picturas prophanas, Specula, Scrinia etiam, & Horologia magni valoris aliaque hujusmodi ſuperflua, & pretiosa, Monaſticæ paupertati contraria. Viſitent autem prædictas Cellas ſcrupulosè, aut viſitari faciant ter, vel quater in anno. Et si quid ibi ſuperfluum, aut Religioso ſtatui non conveniens, vel quod ipsi non conceſserint, invenient, auferri omnino faciant, & in Monaſterii commodum convertant, ac insuper ſalutares pœnitentias iis, qui ſic deliquerint, imponant: E contra, si quid neceſsarium ibi deeſse repererint, omnino cum omni charitate provideant, & largiantur; æquè enim neceſsi-

necefsitati fubveniendum eft, ac fuperfluitati non indulgendum, ut omnes proprietatis radices, & necefsitatis excusationes amputentur.

20. Et cum Monachis usus Lineorum interdicatur, lineis uti Camisiis penitùs inhibemus, nisi ex legitima caufa Medicorum consilio, & Prælati judicio probanda, oporteat dispensari, fuper quo ipsorum Prælatorum conscientiam oneramus. Permittimus tamen fuper Sagum aut Mattam pannis lineis uti, qui pofsint removeri, & ablui propter munditiem.

21. Liceat etiam fuper fedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, five laneum, qui tamen prohibetur circa lectifternia, aut à parietibus pendens.

De mensa Abbatis

CAP. LVI.

Mensa Abbatis cum Hospitibus, & Peregrinis fit femper. Quoties tamen minus funt Hospites, quos vult de Fratribus vocare in ipfius fit poteftate. Seniorum autem unum, aus duos femper cum Fratribus dimittendos procuret, propter disciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: Quoties minus funt Hospites, quos vult.

1. Si eligit in Refectorio cum Fratribus refici, magis laudamus, ut fupra ad Cap. 2.

De Artificibus Monafterii

CAP. LVII.

Artifices, si funt in Monafterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas Artes: si tamen jufserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro fcientia Artis fuæ, eò quòd videatur aliquid conferre Monafterio, hic talis evellatur ab ipsa arte, & denuò per eam non transeat, nisi fortè humiliato ei iterùm Abbas jubeat. Si quidem verò ex operibus artificum venundandum eft, videant ipsi, per quorum manus tranfigenda funt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur A..aniæ, & Saphiræ; Nè fortè mortem, quàm illi in corpore pertulerunt, hanc ifti,

vel

vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint, in anima patiantur. In ipsis autem pretiis non surripiat avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quàm à sæcularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices si sunt in Monasterio.

1. Hortamur Prælatos, nè facilè eximant suos subditos propter eorum artes à Divino Officio, à communibus exercitiis, & aliorum observantia, nisi animæ, vel corporis saluti necessarium esse duxerint, vel aliqua intercesserit necessitas, ob quam sic expedire judicaverint. Nihil autem de quavis arte, in Monasterio exercita, vendatur sine Prælati licentia.

2. Illicitæ autem negotiationes, utpotè magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quod si quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato suo, vel Visitatoribus in actu Visitationis (servatis, quæ supra de proprietariis Cap. 33. n. 10. statuuntur) convictus fuerit exercere per se, vel per alios, quod absit, hujusmodi negotiationes; si fuerit Abbas, in proxima Dieta suspendatur, vel in Capitulo Generali, si excessus id exigat, deponatur. Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, ultra depositionem detrudatur in Carcerem, in quo maxime retinendi sunt Monachi, & Commissi de hujusmodi vitio convicti; non liberandi, nisi de consensu Deffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ vero, & alia quæcumque bona in supradictis negotiationibus acquisita, Monasteriis eorum professionis, eo ipso applicata censeantur.

3. Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere nova sua opera, vel alterius, nisi priùs obtenta licentia à Capitulo Generali, & ab aliis Superioribus ex præscripto Sac. Concil: Trident. aliarumque Apostolicarum Constitutionum. Qui contravenerit, Carceri mancipetur: ulteriùs pro delicti qualitate graviùs puniendus. Nec audeat quisquam novos Libros in Monasterium introducere, nisi de licentia Abbatis, quem volumus, ut omnino hujusmodi Libros diligenter inspiciat, & consideret, antequam licentiam concedat. Contrafacientes graviter puniantur, ipsisque libris priventur.

De

De Disciplina ſuscipiendorum Fratrum
CAP. LVIII.

Noviter veniens quis ad converſionem, non ei facilis tribuatur ingreſsus, ſed ſicut ait Apoſtolus: Probate ſpiritus, si ex Deo ſunt. Ergo si veniens perseveraverit pulſans, & illatas ſibi injurias, & difficultatem ingreſsus, poſt quatuor, aut quinque dies visus fuerit patienter portare, & perſiſtere petitioni ſuæ, annuatur ei ingreſsus, & ſit in Cella Hospitum paucis diebus. Poſtea ſit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat. Et Senior ei talis deputetur, qui aptus ſit ad lucrandas animas, & qui ſuper eum omninò curiosè intendat, & ſolicitus ſit, si verè Deum quærit, & ſi ſolicitus eſt ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aſpera, per quæ itur ad Deum. Et si promiserit de ſtabilitatis ſuæ perseverantia, poſt duorum menſium circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce Lex, ſub qua militare vis; si potes observare, ingredere. Si verò non potes, liber discede. Si adhuc ſteterit, tunc ducatur in ſupradictam Cellam Noviorum; & iterum probetur in omni patientia. Et poſt ſex menſium circulum relegatur ei Regula, ut ſciat, ad quod ingrediatur. Et si adhuc ſtat poſt quatuor menses, iterum relegatur ei eadem Regula. Et si habita ſecum deliberatione, promiserit ſe omnia cuſtodire, & cuncta ſibi imperata ſervare, tunc ſuscipiatur in Congregatione, ſciens lege Regulæ conſtitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monaſterio, nec collum excutere de ſubjugo Regulæ, quàm ſub tàm morosa deliberatione licuit ei recusare, aut ſuscipere.

Suscipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de ſtabilitate ſua, & conversione morum ſuorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, ut si aliquando aliter fecerit, ab eo ſe damnandum ſciat, quem irridet. De qua promiſsione ſua faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Requiæ ibi ſunt, & Abbatis præsentis. Quam petitionem manu ſua ſcribat, aut certè, si non ſcit literas, alter ab eo rogatus ſcribat. Et ille Novitius signum faciat, & manu ſua eam ſuper Altare ponat. Quam dum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc versum: Suscipe me Domine ſecundum eloquium tuum, & vivam,

vam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis Congregatio tertio respondeat, adjungentes Gloria Patri &c. Tunc ipse Frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res, si quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut facta solemniter donatione, conferat Monasterio; nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergò in Oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in Vestiario conservanda, ut, si aliquando, suadente diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii, proiiciatur. Illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio reservetur.

DECLARATIO.

Ibi: Noviter veniens.

1. Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad Religionem sine consensu majoris partis Seniorum: computata voce Prælati. His tamen servatis, ut de vita, natalibus, moribus, & literatura, aliisque qualitatibus Novitiorum, antequam suscipiantur, diligenter inquirant Abbates, & Superiores singulorum Monasteriorum, in quibus postulaverint recipi.

2 Si qui autem Novitii prædictis omnibus non observatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur. Et Prælati, qui eos susceperint, graviter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea advertatur, quod si aliqui mutilati, claudi, Strabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitiati, ad probationem suscipi peterent: non prius suscipiantur, quàm universo Conventui, & Monachis in Capitulo fuerint propositi, & ab eis acceptati, nè possit postmodum professionis tempore tale eis vitium obiici. De cætero non vestiantur ullo modo, nisi qui (præter alia requisita in Decretis Clementis Octavi) linguam latinam calleant, sintque idonei ad studia Superiorum facultatum.

3. Pro Novitiorum verò receptione ad probationem, pro-

profeſsionemque emittendam, deputamus infraſcripta Monaſteria, in quibus exacta obſervantia viget, videlicet:

In Provincia Sicula, Monaſteria ſancti Martini Panormi, ſancti Placidi Meſsanæ, ſancti Nicolai Catanæ, & ſanctæ Marsæ Montis Regalis. In Provincia Neapolitana, Monaſteria ſancti Benedicti Montis Casini, ſancti Severini Neapolis, Sanctiſsimæ Trinitatis Cavæ, ſancti Angeli de Caveoso, ſancti Laurentii de Aversa. In Provincia Romana, Monaſteria ſancti Petri Perusii, ſanctæ Scholaſticæ Sublaci, ſancti Vitalis Ravennæ, ſancti Benedicti Ferrariæ, ſanctæ Mariæ Cæsenæ, ſancti Proculi Bononiæ. In Provincia Etruſca, Monaſteria ſanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Aretii, ſancti Eugenii Senarum. In Provincia Lombarda, Monaſteria ſancti Benedicti de Padolirone, ſancti Joannis Parmæ, ſancti Sixti Placentiæ, ſancti Petri in Glaſsiate, ſancti Simpliciani Mediolani, ſancti Salvatoris Papiæ, & ſancti Petri Mutinæ. In Provincia Veneta, Monaſteria ſancti Georgii Venetiarum, ſanctæ Juſtinæ Patavii, ſanctæ Mariæ Prataleæ, & ſancti Fauſtini de Brixia. In quibus tantummodò præfatis Monaſteriis Novitiatus fieri, & aliorum Monaſteriorum nomine, Novitios ad probationem, profeſsionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Novitii alendi, ac veſtiendi erunt ſumptibus, & expensis illorum Monaſteriorum, quorum nomine profeſsionem emittent. Emiſsa autem eorum profeſsione, conveniant Prælati inter ſe, vel de cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi: Poſt quatuor, vel quinque dies.

4. Novitius, antequam detur ei habitus Novitialis, ſtet per quindecim dies cum ſuis Veſtibus ſæcularibus, ut interim poſsint ejus mores conſiderari ab omnibus. Quibus diebus ſtet in Cella ſub cura Magiſtri Novitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

5. A Regulæ præscripto censemus in hoc nos non recedere, si Novitii, juxta hodiernam consvetudinem comedant in Refectorio communi, ſed in mensa diſtincta à cæteris, ubi commodè videri poſsint, & dormiant in Dormitorio Novitiatus.

Ibi: Liber discede.

6. Qui Novitius, si discesserit, aut fuerit expulsus, ab alio Monasterio non recipiatur absque participatione Prælati, à quo rejectus fuit, necnon Capituli Generalis, sive Regiminis licentia, & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7. Quando Novitius aliquis est rejectus à Conventu, ultra in Monasterio permanere non permittatur.

8. Determinata itaque per Prælatum, & Seniores Novitii receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monasterii astantibus Monachis, ut dictum est in cap: 53. de Hospitibus suscipiendis, & induatur Vestimentis Regularibus. Sequenti mane ad Missam statim post Communionem Sacerdotis, & Conventus, quando fit Communio Generalis, ad Altare majus ab ipso Abbate detur ei habitus Novitialis palliolum videlicet, & Scapulare breve.

Ibi: Suscipiatur in Congregatione.

9. Præviis tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu Visitationis examine, ac etiam Magistri Novitiorum fideli relatione de profectu, cæterisque Novitii qualitatibus, ut quantum ipse ad Religionem sit aptus, conjici possit, necnon prævio (antequam proponatur Conventui, si recipi debeat) majoris partis seniorum consensu, computata voce Prælati. Qui seniores hoc casu quatuor ad minus vocentur, supplendo ex maturioribus, sive Titularibus, si hujusmodi numerus deesset, nec tamen habita licentia, & consensu præfatis, recipiatur, nisi duæ, ex tribus partibus Conventus consentiant, secundum Privilegia nostra.

10. Hoc strictè mandantes, ut nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Novitio fuerint (quæ maximè scandalum generare possent) ipsi, aut aliis audeat revelare. Si quis verò contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & graviter puniatur.

11. Et ut liberiùs, & cum pacis conservatione omnia procedant, volumus, quod si fuerit in Conventu aliquis dicti Novitii Consanguineus usque ad tertium gradum exclusivè, etiam si ipsius Monasterii Prælatus fuerit, tempore ejusmodi discussionis, à Capitulo exeat, ut liberiùs alii, quid de ipso Novitio sentiant, loqui possint. In præstando

autem

autem ſuffragio ſuo, ſicut & cæteri, Capitulo intersit.

12. Eadem quoque ratione, idem de Magiſtro Novitiorum censemus, ut videlicet expoſita relatione Superioribus, exeat, ſicuti etiam à Capitulo, quando de Novitio tractabitur; reversurus ad vota ſecreta, ut utrobique ſuffragium ſuum ferat.

13. Et ut Novitii per ſolemnem profeſsionem Divino mancipandi obsequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè ordinamus, ut durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menses immediatè poſt ſusceptum habitum ſpiritualibus tantum exercitiis, aliisque Regularibus disciplinis, cantibus Monaſticis, & cæremoniis addiscendis, ac etiam vilibus, ſervitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magiſtris aſsiduè exerceantur.

Ibi: Faciat petitionem.

14. Forma Profeſsionis, ſeu Petitionis erit hæc, videlicet. In Nomine Domini Noſtri Jesu Chriſti, Amen Anno à Nativitate ejusdem 1. . . . . Die N. Mensis N. Ego D. N de N. promitto ſtabilitatem meam, & Converſionem morum meorum, & obedientiam ſecundum Regulam Sancti Benedicti coram Deo, & omnibus Sanctis, quorum Reliquiæ habentur in hoc Monaſterio S N. de N in præsentia Reverendiſs: P. D. N à N. ejusdem Monaſterii Abbatis (vel Prioris) & Monachorum ejusdem Monaſterii ſub Congregatione Casinensi, ad cujus rei fidem hanc petitionem, manu propria, ſcripsi, die, quo ſupra. Et pro ſubscriptione Crucem calamo exaret in Chartula petitionis ſuper Altare.

15. Deinde poſt orationes, Veſtium benedictionem, ac ſusceptionem, Sanctique Spiritus invocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis consvetas ſolemnitates recipiatur ab omnibus ſtantibus ad osculum pacis.

16. Declaramus etiam, & firmiter ſtatuimus, Commiſsos noſtros Fratrum noſtrorum nomine censeri, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno, à Magiſtro Novitiorum, tàm circa corporalia obsequia exerceri, & probari, quam de ſpiritualibus, ac præsertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate inſtrui debere. Qui noſtris Privilegiis inscripti, & ſpecialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, ſicut cæteri Mo-

nachi plenissimè gaudent, donec, in Congregatione sub obedientia vixerint, prout in privilegio Eugenii IV.

17. Et, ut tranquillioribus animis propositi sui Domino exhibeant famulatum, & activæ vitæ, cui maximè inservire noscuntur, opera ferventius impendant: omnium bonorum, tàm spiritualium, quàm temporalium, quæ in nostra Congregatione fiunt, & fient in posterum, ipsos Commissos, tanquàm nostros Fratres, comparticipes esse decernimus. Provideatur etiam eorum necessitatibus, tàm spiritualibus, quam corporalibus omni charitare, & sollicitudine: fiantque orationes, & Sacra post mortem eorum, sicut consvetum est fieri pro Monachis.

18. Qui commissi post completum annum probationis, & non ante, quando Prælato cum Senioribus suis visum fuerit, ac de concordi consensu omnium ipsorum, quos quatuor saltem, ultra votum Prælati, esse volumus, aut duarum ex tribus partibus Conventus, si Superiores non convenerint (dummodò ætatis suæ annum vigesimum primum expleverint, prout decernitur in Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum, jussu Clementis Octavi editis) ad stabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis à Prælato Pallio, vulgò mantello, in signum receptionis, ab ipso, & ab omnibus Monachis sedentibus, recipiantur ad osculum pacis.

19. Radantur eis mentum, & facies usque supra aurium summitates; Caput verò tondatur. Nec ipsis liceat mutationem petere, graviter puniendi, si id præsumpserint, cum recipiantur pro servitiis Monasteriorum. Ideò mutentur tantùm ad instantiam Prælatorum, & pro eorundem, aut Monasteriorum necessitate, & commodo.

20. Et donec ipsis nobiscum permanere à Superioribus permittitur, teneantur servare Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota simplicia, à qua obligatione, eo ipso solvuntur, cum eos à Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipsi aliquod pensum servitutis Deo persolvere debent, dicant in Nocturnis, & Matutinis Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam triginta vicibus, septem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium, pro qualibet hora; ad Vesperas autem duodecim Deputetur eis Monachus unus prudens, ac maturus, qui eos instruat in via obedientiæ, & humilitatis, doceatque Doctrinam Christianam, Præcepta Evangelica,

Regu-

Regulam, & Conſtitutiones, ac modum inserviendi miſsis decore, ac gravitate, qua decet.

21. Prætereà ultimi, ſecundùm ſuos Ordines ſtent ubique poſt Monachos; In Refectorio autem comedant in quadam mensa à Monachis ſeparata. Attendatur etiam, nè diebus feſtis vacent otio, ſed à præfato Monacho ipsis deputato, exponatur eis pro ipsorum captu Verbum Dei.

22. Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commiſſorum noſtrorum permittatur literas addiscere, neque in Clericum recipi poſsint. Qui verò legere ſciunt, cum licentia Superiorum ſuorum ita legant, ut cæteri non provocentur, & oriatur ſcandalum.

23. Oblati non recipiantur, nisi ad formam Juris, & gaudeant noſtris privilegiis. Confiteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout ſtatuitur ſupra in Cap. 46. num. 3 Aſsignet autem eis Abbas locum ſecundùm Perſonarum conditionem, & prout ejus prudenti arbitrio videbitur.

24. Ipsi verò Oblati, si ſunt literati, dicant Officium de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, ſecundum ſuam devotionem; ſin autem penso ſpirituali quotidiano ſatisfaciant, ſicut Commiſsi, vel ſaltem quotidie recitent Virgini precariam majorem Coronam.

25. Hortamur insuper Prælatos, & Cellarios, ut cum ſolicitudine moribus famulorum in Monaſteriis degentium intendant, nec vitiis deditos ſuſtineant; curentque, ut ſaltem ter in anno, computato Paschate, ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctiſsimæ Eucharistiæ accedant. Converſos autem in Congregatione noſtra ampliùs non recipimus.

De filiis nobilium, vel pauperum, qui offeruntur

CAP. LIX.

Si quis fortè de nobilibus offert filium ſuum Deo in Monaſterio: Si ipse puer minori ætate eſt, Parentes ejus faciant petitionem, quam ſupra diximus, Et cum oblatione, ipsam Petitionem, & manum pueri involvant in palla Altaris, & ſic eum offerant. De rebus autem ſuis, aut in præsenti petitione promittant ſub Jurejurando, quia nunquam per ſe, nunquam per ſuspectam personam, nec quolibet

libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. Vel certè, si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam. Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio, donationem, reservato sibi (si ità voluerint) usufructuario. Atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit, (quod absit) quod experimento didicimus. Similiter autem, & pauperiores faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitionem faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipse puer minori ætate est.

1. Hujusmodi pueros minoris ætatis nullatenus in Congregatione recipimus, ut supra in Capite trigesimo, De Pueris minori ætate.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare

CAP. LX.

Si quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogaverit, non quidem ei citiùs assentiatur. Tamen si omninò præstiterit in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut
Math: 6 *sit, sicut scriptum est: Amice ad quid venisti? Concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missam tenere, si tamen jusserit ei Abbas. Sin alias nullatenus aliqua præsumat, sciens se Disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio illum locum attendat, quando ingressus est in Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdotii concessus est. Clericorum autem si quis, eodem desiderio, Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittit de observatione Regulæ, vel propria stabilitate.*

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de ordine Sacerdotum.

1. Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem

noftram ingredientibus, observamus ordinem profeſsionis.

2. Verùm Presbyteros propter Sacerdotii reverentiam fuper alios Novitios collocamus. Idem quoque poteſt exequi Prælatus de aliis, si fibi videbitur aliqua rationabili causa; quibus tamen propter hoc non intendimus præjudicare quoad tempus profeſsionis.

3. Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem Miſsarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipsi communicent cum Clericis.

De Monachis peregrinis, qualiter ſuscipiantur,

CAP. LXI.

Si quis Monachus peregrinus de longinquis Provinciis ſupervenerit, si pro hospite voluerit habitare in Monaſterio, & contentus ſuerit consvetudine Loci, quam invenit, & non orta ſuperfluitate ſua perturbat Monaſterium, ſed ſimpliciter contentus eſt, quod invenerit; ſuscipiatur, quanto tempore cupit. Si quæ tamen rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut oſtendit: tractet Abbas prudenter, nè fortè cum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò poſtea voluerit ſtabilitatem ſuam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis potuit ejus vita dignosci. Quod si ſuperfluus, aut inventus fuerit tempore hospitalitatis, non ſolùm non debet ſociari corpori Monaſterii; verum etiam dicatur ei honeſtè, ut discedat, nè ejus miseria, etiam alii vitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur proiici: non ſolùm si petierit, ſuscipiatur Congregationi ſociandus; verum etiam ſvadeatur, ut ſtet: ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco uni Domino ſervitur, & uni Regi militatur. Quem etiam, si talem eſse perspexerit Abbas, liceat eum in Superiore aliquantulum conſtituere loco. Non ſolùm autem Monachum, ſed etiam de ſupradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum, ſtabilire poteſt Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit eſse vitam. Caveat autem Abbas, nè aliquando de alio noto Monaſterio Monachum ad habitandum ſuscipiat ſine consensu Abbatis ejus, aut literis commendatitiis: quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alteri nè feceris.

DE-

DECLARATIO.

Ibi: Congregationi ſociandus.

1. Sanctiſsimus Pater noſter in Regula videtur concedere Monachos alterius Monaſterii ſuſcipi poſse, ſi tamen literas commendatitias habuerint. Verum cum temporibus noſtris multæ ſuccreverint Religiones, variique ſint earum mores, & ex his plerique levitate potiùs, quam ſanctitatis zelo, propria deſerentes Loca, ad noſtraque accedentes, difficillimè jam aſsumptos mores deponere valent, imò inſtabilitate ſua, vel murmurando, vel detrahendo iis, quæ apud nos vident, ſæpiſsimè gregem conturbant: Et cum longa experientia didicerimus, raro tales ad profectum, de quo ſibi blandiuntur, pervenifse.

Propterea, ut eorum ſtabilitati, & noſtræ Congregationis paci utiliter conſulatur, nullus de Ordine Mendicantium ſuſcipi debet in Monachum Congregationis noſtræ, quia ex Conſtitutione Martini Papæ V. recipientes, eſsent ipso facto excommunicati, & ipse receptus cogeretur redire ad ſuum Ordinem, quorum poſtremum jubet quoque Pius V.

2 Ordinamus ſecundò, quod Profeſsi in Congregatione noſtra, ſi alibi firmaverint ſtabilitatem ſuam, & redire voluerint, recipiantur, ſed omninò obſervatis, quæ in Capitulo 29. ſtatuta ſunt.

3 In recipiendis aliis Religioſis de Ordinibus non Mendicantium, ſervanda eſt Conſtitutio Pii V. & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur, qua non obtenta neminem admittendum eſse dicimus.

De Sacerdotibus Monaſterii

C A P. LXII.

Si quis Abbas ſibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit, de ſuis eligat, qui dignus ſit Sacerdotio fungi. Ordinatus autem caveat elationem, aut ſuperbiam; Nec quidquam præsumat, nisi, quod ei ab Abbate præcipitur, ſciens ſe multò magis diſciplinæ Regulari ſubditum: Nec occaſione Sacerdotii obliviscatur Regulæ obedientiam, & diſciplinam, ſed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum vero illum ſemper attendat, quo ingreſsus eſt Monaſterium, præter officium Altaris, & si fortè electio Con-

gre-

gregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito, eum promovere voluerit: Qui tamen Regulam à Decanis, vel Præpositis constitutam sibi servandam sciat; Quod si aliter præsumpserit, non, ut Sacerdos, sed, ut rebellis judicetur. Et sæpè admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec sic, clarescentibus culpis, proiiciatur de Monasterio. Si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subdi, aut obedire Regulæ nolit.

DECLARATIO.

Ibi: Elegat Abbas.

1. Cum consilio, & consensu majoris partis Seniorum suorum, computato voto Prælati.

Ibi: Qui dignus est.

2. Ideò volumus, quod Patres Monasteriorum, una cum Senioribus, priùs diligenter promovendos ad Sacros Ordines, maximè verò ad Sacerdotium examinent super sufficientia, & literatura, moresque, & vitam attentiùs considerent. Et si (humana tamen fragilitate inspecta) fuerint judicati ad officium, ad quod assumuntur, idonei, non priùs ordinentur, quàm obtenta licentia à Capitulo Generali, ac etiam à Visitatoribus; quam ipsi dare non possint, nisi in actu Visitationis, ut præsentialiter de eorum vita & moribus, ac literarum sufficientia indagare, & cognoscere possint.

3. Casu verò magnæ necessitatis, putà, propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ita quod scandalum esset expectare tempus Capituli, vel Visitationis: sufficiat Præsidentis, vel unius Visitatoris, vel (si arctior necessitas urgeret) Prælati, & Seniorum, præmissa, ut diximus, examinatione, & discussione circa ordinandos.

4. Hoc sanè antè omnia attendentes, quod nullus, etiam his, stantibus necessitatibus, ad aliquem Ordinem promoveatur, nisi de biennio in biennium à die ingressûs Religionis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis; à quibus justas ob causas, omnes prædicti poterunt per annum dispensationem obtinere, servatis tamen Sac: Concil: Trident: aliisque Apostolicis Decretis quoad hujusmodi ordinandos.

5. Visitatores verò possint ex legitima causa dispen-

sare per duos, aut tres menses tantum ſcum hujusmodi ordinandis ; ſalvis adamuſsim Decretis Concilii Tridentini, ut ſupra.

6. Si qui autem, à Capitulo proximè præterito, aut à Viſitatoribus, aut ab Examinatoribus Episcopalibus, ad præfatos ordines, ob inſufficientiam, vel aliam Causam, non fuerint admiſsi, non poſsint ampliùs per integrum annum præsentari, ut promoveantur. Interim teneant locum poſt eos, qui jam promoti erunt ad eum ordinem, ad quem ipsi minus idonei fuerunt reperti. Quod non ſolùm de rejectis, ſed etiam de non propoſitis, ob insufficientiam, intelligi volumus, ut sic ſaltem rubore confusi, magis ſoliciti reddantur ad neceſsaria discenda. Qui deinde, cum fuerint ordinati, reſtituantur ſuo loco Profeſsionis.

7. Et si aliquis (prædictis omnibus non observatis, aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem Ordinem promotus, non permittatur ei Ordinis adminiſtratio, donec judicetur idoneus : Et Superior Monaſterii, qui voluerit, vel etiam permiserit quempiam promoveri, puniatur judicio Capituli Generalis.

8. Caveant etiam Patres, nè primo anno, quo quis Monachus alicui Monaſterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoveri faciant, nisi ſervatis ſupradictis omnibus, & insuper habito consensu Prælati, & Seniorum Monaſterii, in quo priùs idem morabatur.

9. Mandantes universis Prælatis noſtræ Congregationis, quatenus pro Miſsis novis celebrandis : non permittant ſolemnes Invitationes, aut oblationes fieri, ſed purè, ac ſimpliciter (prout noſtræ consvetudinis eſt) celebrentur. Nec miſsæ novæ cantentur in alienis quibusvis Eccleſiis, ſed tantum in Eccleſiis Congregationis.

10. Ordinati Sacerdotes, si celebrare noluerint, dicant in Choro Antiphonas, ſicut Clerici, nisi aliqua legima de causa majoris partis Seniorum judicio approbanda, excusentur.

11. Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & ſolvere, in quo auctoritas, & ſcientia requiritur, injungimus Prælatis, ut ad audiendas Confeſsiones ſæcularium eligant, aut proponant Monachos ad id idoneos, juxta dispoſitionem Concilii Tridentini, & Conſtitutiones noſtras. Et hoc diligentiùs attendi volumus, nè (quod absit) in animarum detrimentum, & Religionis confuſionem, aliquos

ad

ad tantùm munus exercendum minus habiles præsentari contingat. Diſtrictè prohibentes, nè aliquis ex noſtra Congregatione Monachus poſsit hujusmodi facultatem audiendi ſæcularium Confeſsiones ab Ordinariis Locorum petere, & obtentis licentiis uti, absque Abbatis ſui licentia. Contrafacientes verò graviter puniantur. Deputent insuper in ſingulis Monaſteriis, juxta Decretum fel: rec: Clementis Octavi ſuper casuum reservatione, duos, tres, aut plures Confeſsarios pro ſubditorum numero majori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit.

12. Qui ad hoc munus electi, ſtudeant diligenter huic tàm commendabili officio ſe aptos reddere, omnemque induſtriam adhibeant, ut ob Dei honorem, animarumque ſalutem (qua nihil eſt Deo acceptius) opus ſuum utiliter exequantur. Quod, ut digniùs adimpleatur, etiam Visitatores, si opus fuerit, Prælatis, hæc omnia exactè ſervare mandabunt.

13. Interdicet etiam Prælatus ſub gravi pœna iis, qui ad audiendas Confeſsiones ſunt deputati, nè quavis occasione, ſeu prætextu pietatis, & eleemosynæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro Miſsis celebrandis, aliquam pecuniam petant, aut oblatam à Confitentibus accipiant quovis quæſito colore. Quod si quis ex Confitentibus pertinacius insiſteret, aliquid dare, ad Sacriſtam Monaſterii dirigatur.

14. Inhibemus Prælatis præterea, & Monachis noſtræ Congregationis occaſione Viſitationis, aut aſsiſtentiæ infirmorum, extra Monaſteria dormire.

15. Ad funera, & mortuorum Exequias nulli omnino accedere liceat.

16. Denique Monachis noſtris fugitivis, si qui fuerint, vel qui extra obedientiam noſtram ad ſacros Ordines promoventur, si redierint, non permittatur in eis miniſtrare, nisi per Capitulum Generale cum eis dispensetur, & ex novem Deffinitoribus, octo consentiant Si quis autem in Apoſtaſia, quod Deus avertat, ordines receperit, ab eorum adminiſtratione perpetuo arcendus erit.

De Ordine Congregationis
CAP. LXIII.

Ordines suos in Monasterio ità conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel, ut Abbas constituerit, Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi libera utens potestate, injustè disponat aliquid. Sed cogitet semper, quia de omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi Fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Choro standum. Et in omnibus omnino Locis Reg: 1. 7. Dan: 13. *ætas non discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Presbyteros judicaverunt. Ergo exceptis iis, quos (ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ità sint: Ut, verbi gratia, qui secunda diei hora venerit in Monasterio, juniorem se noverit esse illo, qui prima hora diei venit, cujuslibet ætatis: aut dignitatis sit.*

Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur. Juniores ergo Priores suos honorent, Priores verò Juniores diligant. In ipsa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine; sed Priores Juniores suos Fratres nominent, Juniores autem Priores suos Nonnos vocent; quod intelligitur Paterna reverentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur: non sua asumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore, Ubicunque autem sibi obviant fratres, Junior à Priore benedictionem petat. Transeunte majore Junior surgat, & det ei locum sedendi; nec præsumat Dan: 13. *Junior consedere, nisi ei præcipiat senior suus, ut fiat, quod scriptum est: Honore invicem prævenientes. Pueri parvuli, vel adolescentes in Oratorio, vel ad mensam cum disciplina Ordines suos consequantur; foris autem vel ubi, custodiam habeant, & disciplinam, usque dum ad intelligibilem ætatem perveniant.*

DECLARATIO.

Ibi: Secundum Ordinem se constituerit.

1. Declaramus secundum morem nostrum antiquum, quod

quod poſt Abbates Regiminis ſint Abbates Titulares, deinde Priores Clauſtrales ; poſt prædictos ſint Priores Titulares, deindè Magiſtri Novitiorum , poſtea Decani , qui ſecundum ordinem profeſsionis locum teneant | inter se. Poſt præfatos ſequantur cæteri Monachi ſecundum ordinem profeſsionis, præter eos, qui aliqua de Cauſa degradati fuerint.

2. Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares : Tituli hujuſmodi de cætero facilè non conferantur, ſed iis tantum, qui in illis officiis ſe laudabiliter geſserint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem, ad illa ſuſtinenda inhabiles ſunt effecti. Locus autem ſuperior, ut ajunt, neque à Capitulo Generali, neque à Regimine alicui concedatur per totam Congregationem, ſed aliquos in privato Monaſterio aliis præferre in arbitrio ſit Abbatis, juxta Regulam c. 60.

3. Qui ad Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum, expleto ſecundùm Conſtitutiones noſtras tempore; non fuerint ordinati quacunque de cauſa culpabili, teneant locum in præcedenti capite ſibi aſsignatum poſt promotos ſcilicet ad eum Ordinem, ad quem ipſi adhùc promoveri non potuerunt, transacto talis promotionis tempore.

4. Ut autem prædictus ordo meliùs ſervari poſsit, habeatur in ſingulis Monaſteriis Catalogus omnium Monachorum noſtræ Congregationis profeſsorum, in quo ſingulis annis ſcribantur, qui profeſsionem emiſerunt, appoſito die, & anno.

Ibi: Exceptis iis, quos ut diximus.

5. Ad omnem ambiguitatem tollendam in noſtra Congregatione circa illos, quos altiori conſilio duximus præferendos : ordinamus, quod Pater Præſidens omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, si ibi præsens fuerit, teneat in quocunque Monaſterio. Quo abſente à Choro, liceat Abbati tenere ſedem ſuam, Benedictionem, & omnia ſigna, tàm particularia, quàm generalia, faciat ubique, incipiat: Te Deum laudamus, cantet Evangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6. Id ipſum concedimus Viſitatoribus, cum in actu Viſita-

Visitationis, absente Præsidente, fuerint, sed teneant secundi chori primam sedem. Quo Visitationis tempore (vel si fortè Præsidens adsit) in signum reverentiæ, Prælatus Loci, etiamsi esset Visitator, teneat secundam sedem primi chori.

7. Quod si Visitatores fuerint in aliquo Monasterio, & non Visitationis causa: teneant quidem semper locum super Prælatum; sed signa dumtaxat præeminentiæ faciant principalia: sibi invicem deferendo, secundùm ordinem professionis suæ, nisi fortè Prælatus loci esset, & ipse Visitator; quia tunc in Monasterio suo tantùm, etiam super antiquiores Visitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis: extra tamen publicas functiones, hospitibus loco cedere, urbanitatis officium reputamus.

8 Visitator actu, & non officio, si Prælatus extiterit, tempore Visitationis tantùm præcedat loci Prælatum, nisi qui Visitator esset, & ipse Visitator officio, quo casu immediatè post ipsum, locum teneat: & eo absente, omnia signa faciat, sicut, & cæteri Visitatores.

9. Idem servetur in Visitatore actu, qui non esset Prælatus, ut videlicet omnia signa faciat, absente Prælato, sicut cæteri Visitatores Prælati.

10. Reliqui verò Prælati faciant ubique in absentia Prælati loci, & Visitatorum signa præeminentiæ, sibi invicem deferendo, secundum professionis tempus.

11. Prælatus autem loci, si præsens fuerit, præcedet, & Antiquiores; Titulares verò, immediatè post alios Prælatos de regimine, ita tamen, ut qui fuerunt de regimine omni loco, & tempore præcedant eos, qui nunquam fuerunt Abbates de regimine, servantes respectivè professionis suæ tempus, sibi invicem deferendo, & in eorum absentia signa præeminentiæ faciant. Præfatis Abbatibus Titularibus locum assignamus post primam sedem primi chori; volumusque eos subjectos Prælatis, cum quibus degunt, per omnia, sicuti cæteri Monachi, etiam in scribendis, & recipiendis literis, sicut dictum est cap: 54. & tenere Loca suæ professionis, cum in Capitulo Generali cæteri Prælati fuerint absoluti. Insuper Abbates Titulares, qui non fuerunt regiminis, genuflectant Abbati Loci de Monasterio exeuntes, & revertentes; necnon, cum tardè ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant Vestiarium simplex, sicuti, & cæteri Monachi, & famulus, vel Commissus, eis deputetur

tur

tur ex iis, qui in aliis exercitiis Monasterii inserviunt. Omnes autem Titulares, tam qui fuerunt de regimine, quàm qui nunquam fuerunt regiminis, teneantur revelare pecunias, & res pretiosas, si quas habent, Prælato Monasterii, sub pœnis ab eodem Prælato comminatis: Hortamur autem Prælatos, ut erga Abbates Titulares, ætate, & merito venerabiles officiosè, & discretè se gerant.

12. Seniores verò sic sibi invicem deferant, ut Priores Claustrales ex suo Monasterio ad aliud euntes, teneant locum post Priorem Claustralem Monasterii, in quo fuerint. Magistri autem Novitiorum stent immediatè post Priorem Claustralem, præcedendo omnes alios Decanos, & faciendo signa omnia tàm præeminentiæ, quàm jurisdictionis in suo Monasterio. In alio verò Monasterio stent super omnes Decanos, excepto Magistro Novitiorum illius Monasterii, & faciat signa tantùm præeminentiæ. Similiter Decani post Decanos, secundum professionem sibi invicem deferentes, & absentibus Superioribus Monasterii, faciant signa, etiam particularia. Similiter qui non sunt Superiores, absentibus Superioribus suis, dignitate, & professione idem faciant.

13. Ut autem signa, & actus præeminentiæ, & signa particularia, sive jurisdictionis cunctis perspicua esse possint. Declaramus actus præeminentiæ eos esse, qui solam Personæ dignitatem consequuntur. Hujusmodi censentur, benedictiones lectionum, mensæ, & Completorii, Recitatio orationis Dominicalis in Officiis Divinis, præintonationes Cantici: Te Deum laudamus, & Antiphonarum post Horas Canonicas, Evangelii Lectio ad Matutinum, aqua lustrali Monachos, & Fratres post Completorium aspergere, & similia. Edere item signa inchoandi officium, Lectiones, orationes, comestionem; & officio, ac mensa expletis, signum exurgendi, aut discedendi dare, præeminentiam solam innuunt. At præcipere, quod Lectiones, Capitula, aut Antiphonæ decantentur: Monachis verò ad chorum, vel ad mensam venientibus, eisdem post Lectiones recitatas, aut post alias functiones, genuflexis, signum dare, ut surgant, aut errantibus mandare, ut genuflectant, actus sunt, & signa jurisdictionis. Jlla ad Titulares Superiores spectant, hæc in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Completorium lecturo, signum Lectionis inchoandæ dabit Superior Titularis, terminandi verò signnm Superior Regiminis faciat. Et priusquam Superior

Titu-

Titularis inchoet: Te Deum laudamus, à Superiore Regiminis sciscitabitur, nùm cantu, an absque cantu recitandum sit, quod idem intelligimus faciendum diebus, quibus Completorium cantu persolvendum erit, & in aliis similibus casibus.

14. Abbatem Casinensem propter dignitatem Loci, ac reverentiam, meritò statuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos, etiam Loci, & Visitatores (excepto tamen Visitationis tempore) tàm in suo Monasterio, quàm in aliis. Extra Regnum Neapolitanum, præcedat omnes Prælatos, exceptis Visitatoribus, & Prælatis Loci. (*Vide Bullam Calixti Secundi in Bullario Casinensi*)

15. Prior quoque Casinensis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios, Priores Loci. Extra autem teneat locum suæ Professionis.

16 Abbates verò sancti Pauli de Urbe, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ propter spiritualem, ac temporalem jurisdictionem, quam in Castris sibi subjectis exercent, in Monasterio, & locis suis tantùm super Visitatores, excepto Visitationis tempore, locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia Romana semper, & ubique teneat locum super omnes Abbates; exceptis Visitatoribus, Abbatibus Montis Casini, Sanctissimæ Trinitatis Cavæ, & S. Pauli de Urbe, & Abbatibus Loci.

17. Ordinata per Visitatores, & Prælatos Monasteriorum in Monasteriis suis, durant post eorum officium, nisi à successoribus fuerint revocata, nec ea volumus revocari, nisi justis de causis, Et transgressores graviter puniantur

18. Licentias autem particulares, aut dispensationes, quæ ultra Visitationis tempus sunt duraturæ, Præsidens, seu Visitatores nullas concedant, ne forté confusionem potiùs, quàm pacem in Monasteriis relinquant; sed illas particularibus Prælatis, qui animarum sibi commissarum clariorem habent notitiam, relinquant: nisi in casibus, quos ad se rationabiliter pertinere patebit.

19 Et tunc in scriptis dent præfatas licentias cum appositione parvi sigilli Congregationis, aliter eis non adhibeatur fides, nec ipsis uti valeant, qui eas receperint.

Ibi:

Ibi: Priores Juniores ſuos Fratres vocent.

20. Ex noſtra antiqua conſvetudine ad differentiam Mendicantium, Monachos noſtros appellamus Domnos, ſed affectu Fratres. Juniores, Seniores ſuos Patres vocent: Abbas verò Domnus, & Abbas appelletur.

Ibi: Benedictionem petat.

21. Hanc benedictionis petitionem intelligimus ſigno magis, quàm verbo, ideo per inclinationem capitis fiat.

De ordinando Abbate

CAP. LXIV.

In Abbatis ordinatione illa ſemper conſideretur ratio, ut hic conſtituatur, quem ſibi omnis concors Congregatio, ſecundum timorem Dei, ſive etiam pars, quamvis parva Congregationis ſaniori conſilio, elegerit. Vitæ autem merito, & ſapientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus eſt, etiamsi ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis ſuis (quod quidem abſit) consentientem perſonam pari conſilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi (ad cujus Diœceſim pertinet locus ipse) vel Abbatibus, aut Chriſtianis vicinis claruerint, prohibeant pravorum prævalere consensum, & domui Dei dignum conſtituant dispensatorem: Scientes pro hoc ſe recepturos mercedem bonam, si illud caſtè, & zelo Dei faciant, ſicut è contrario peccatum, si negligant.

Ordinatus autem Abbas cogitet ſemper quale onus ſuſcepit, & cui redditurus eſt rationem Villicationis ſuæ; ſciatque ſibi oportere prodeſſe magis, quàm præeſſe. Oportet ergò, eum eſſe doctum in Lege Divina, ut ſciat, unde proferat nova, & vetera: Caſtum, ſobrium, miſericordem, & ſemper ſuperexaltet miſericordiam judicio, ut idem ipse conſequatur. Oderit vitia, diligat Fratres. In ipsa autem correctione prudenter agat, & ne quid nimis: Ne dum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: ſuamque fragilitatem ſemper ſuſpectus ſit: memineritque càlamum quaſſatum non conterendum: In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, ſed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, ſicut jam diximus, & ſtudeat plus amari, quam timeri. Non ſit turbulentus. Isa: 42.

& anxius, non sit nimius, & obstinatus, non sit zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sivè secundùm Deum, sivè secundùm sæculum sint Opera, quæ injungit, discernat. & temperet; cogitans discretionem Sancti Jacob
Gen: 33. *dicentis: Si greges meos plus in ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergò, aliaque testimonia discretionis matris virtutis sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, Et præcipuè, ut præsentem Regulam in omnibus conservet, ut dùm benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bo-*
Mat: 24. *nus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, ait, super omnia bona sua constituet eum.*

DECLARATIO
Ibi: In Abbatis ordinatione.

1. Hodie secundùm privilegia nostra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas fesqui anno post Capitulum celebrandas: in quibus interveniant tantummodò Prælati, Regimen habentes.

2. Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi possit, nisi priùs per quinquennium expletum fuerit Prior Claustralis, & in observantia Regulari immediatè exercitatus, præter Cancellarium, & Capsarium, dummodò Priores extiterint, & tempus à Constitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi posit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel saltem Prior Claustralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus Regimine se laudabiliter gesserit. Jlla siquidem dignitas talibus debetur tamquàm de Congregatione bene meritis, locus verò inter Abbates tàm de Regimine, quàm cum solo titulo, nemini imposterum concedatur. Si quis autem contra præsentis Constitutionis formam, promotus fuerit, eo ipso hujusmodi promotiones nullas, & invalidas declaramus. Prælatorum verò electiones fiant, secundùm merita, non ad favorem Principum, juxta formam Brevis Apostolici Gregorii XIII. de quo in prima parte ordinationum, & prævia Visitatorum approbatione Qui Abbates ex Indulto Sedis Apostolicæ habent omnia privilegia, & insignia, & jurisdictionem, quam Abbates perpetui, & benedicti habere consveverunt. Quod enim nostri nunc, ut olim,

olim, non benedicantur solemniter, indultum fuit ad favorem Congregationis, non in detrimentum Dignitatis, ut ex Privilegio Eugenii IV.

3. Membra Monasteriorum suorum, & beneficia sibi subjecta visitare teneantur.

4. Prohibemus Prælatis ipsis accessum ad Curiam Romanam, nisi de consensu Patris Præsidentis, & utriusque Visitatoris suæ Provinciæ, necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia.

5. Prohibemus etiam eis executionem ultimarum voluntatum, ut videlicèt, neque ipsi id exercere, neque Monachos suos ad hujusmodi habilitare valeant, sine licentia Patris Præsidentis, aut Visitatorum, nisi in casu alicujus imminentis necessitatis. Evitent quoque superfluos, & vanos apparatus in Cameris, omnemque pretiosam suppellectilem, statui pauperum minimè convenientem. Super quod invigilent Patres Visitatores, & tales excessus (si quos invenerint) referant Regimini, à quo severè erunt puniendi, qui prima vice, cum charitare admoniti non obstinuerint.

6. Damus eis liberam, & ordinariam potestatem regendi, & gubernandi Monasteria per Capitulum Generale, vel Regimen ipsis commissa: Monachosque, ac Commissos, & Novitios, cæterosque ad Monasteria sibi credita spectantes, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, secundùm Sancti Patris Nostri Benedicti Regulam, & Constitutiones nostras. Ipsi autem, cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monasterium mutantur, quam primum se ab omnibus aliis negotiis expedientes, recto tramite ad sibi assignata Monasteria se conferant. Damus insuper eis potestatem eligendi sibi Confessarios, qui eos absolvant, & salutarem eis pœnitentiam injungant: auctoritatem etiam audiendi Confessiones omnium Prælatorum, & Fratrum nostræ Congregationis ad eorum Monasteria venientium, vel alicui ex suis Monachis prædictam facultatem committendi.

7. Præterea eis conferimus potestatem examinandi licentias Fratrum nostrorum, & quos repererint non complesse conditionem suarum licentiarum, vel aliter deprehenderint fugitivos, girovagos, vel Apostatas, capifaciendi, & in custodia retinendi, impetrato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Ibi: ad notitiam Episcopi.

8. Hodie ex Indulto Apostolico tota nostra Congregatio, & singula Monasteria exempta sunt ab Ordinariorum jurisdictione, & immediatè Apostolicæ Sedi subjecta. Quibus autem casibus ad Ordinarios recurrendum sit, Jura præscribunt.

De Præposito Monasterii

CAP. LXV.

Sæpiùs quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sint aliqui maligno spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se secundos Abbates esse, assumentes sibi tyrannidem, scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maximè in illis Locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur: Quod, quàm sit absurdum, facilè advertitur, quia ab ipso initio ordinationis, materia ei datur superbiendi, dùm ei suggeritur à cogitationibus suis, exutum eum esse à potestate Abbatis sui, quia ab ipsis est ordinatus, à quibus, & Abbas. Hinc suscitantur invidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, dissensiones, exordinationes, & dùm contraria sibi invicem Abbas, Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est sub hac dissensione, animas periclitari. Et ji, qui sub ipsis sunt, dùm adulantur partibus, eunt in perditionem. Cujus periculi malum, illos respicit in capite, qui talibus in ordinatione se fecerunt auctores.

Ideòque nos prævidemus expedire propter pacis, charitatisque custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordinationem Monasterii sui. Et si potest fieri per Decanos ordinetur (ut antea disposuimus) omnibus utilitas Monasterii, prout Abbas disposuerit, ut dùm pluribus committitur, unus non superbiat. Quod si, aut locus expetit, aut Congregatio petierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas judicaverit expedire, quemcumque elegerit Abbas cum consilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipse sibi Præpositum. Qui tamen Præpositus illa agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo ei injuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantùm prælatus est cæteris, tantùm eum oportet solicitè observare præ-

cepta Regulæ. Qui Præpositus, si repertus fuerit vitiosus, aut elatione deceptus superbiæ. aut Contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus; admoneatur verbis usque quater, si non emendaverit, adhibeatur ei correctio disciplinæ Regularis. Quod si neque sic correxerit, tunc deiiciatur de ordine Præposituræ, & alius, qui dignus est, in loco ejus subrogetur. Quod si, & postea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monasterio expellatur. Cogitet tamen Abbas, se de omnibus Judiciis Deo reddituram rationem, nè fortè invidiæ, aut zeli flamma urat animam.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monasterii sui.

1. Sicut nobis est curæ, nè Prælati existant perpetui, sed quolibet Capitulo à sua prælatione absolvantur, ità diligenter intendimus, ne Præpositus Monasterii, qui secundum morem nostrùm Prior Claustralis vocatur, Senioresque, ac cæteri Officiales Monasteriorum perpetui videantur.

2 Idcircò statuimus, ut postquam Prælatus ad Monasterium sibi assignatum pervenerit, infrà octo dies, si commodè fieri potest, convocatis cunctis Fratribus in Capitulo, realiter absolvat omnes habentes aliquod officium, vel administrationem, vel Titulum. Ipsique in signum assensus prædictæ absolutionis, inclinato capite, reverenter assurgant: accusantesque se de excessibus suis in hujusmodi officiis commissis, veniam prostrati coram omnibus postulent: clavesque ad ipsa officia pertinentes, si quas habent, Prælato consignent, cæteraque omnia, ut supra in Capite 33. (si debeant Monachi proprium aliquid habere) ac locum professionis teneant, nec in ipsis officiis ulteriùs se intromittant, nisi Prælatus aliter disposuerit, & eorum curam ipsis interim commiserit.

3. Omnes etiam, qui occasione alicujus officii in superiori loco erant constituti, per tres saltem dies loca suæ professionis teneant. Prælatus verò, qui ad Capitulum Generale non accesserit, si confirmatus in eodem loco fuerit, id ipsum faciat intra octo dies, postquam de ipsa confirmatione certior factus fuerit.

4 Itaque nutu Prælati, juxta tenorem Regulæ, Præpositus, cæterique Officiales instituatur; & inde rursus amoveantur, cum consiliò Seniorum tamen suorum.

5.

5. In nova Officialium, vel depositione, vel publicatione, Prælatus legat in Conventu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali, quæ ter in anno legendæ sunt, nè quis de ignorantia se excuset, cum videlicet Prælatus redierit a Capitulo Generali, circa festum Omnium Sanctorum, & circa Quadragesimam

6. Constituimus etiam, ut casu, quo Prælatus moreretur, aut ad Capitulum Generale proficisceretur, omnis ejus in spiritualibus auctoritas remaneat penès Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monasterium veniat novus Prælatus, vel pristinus revertatur, etiam si qui loco Prælati relictus fuit, alteri Monasterio fuisset assignatus.

7. Volumus autem eo tempore id observari, quod Prælatus constituerit, antequam moreretur, vel ad Capitulum pergeret. Quod si Prior, vel alius Superior contrafecerit, & scandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, stet per mensem in loco suæ professionis, ut obedientiam, & humilitatem discat.

8. Similiter si contigerit Prælatum ad Capitulum non accessisse, cessante causa manifestæ infirmitatis, aut alia legitima causa, judicio Patris Præsidentis, aut Visitatorum approbanda, ipso facto, ut cæteri Prælati fuerint in Capitulo absoluti, ipse quoque absolutus intelligatur, & in Priorem Claustralem tunc, & eo casu, omnis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus transferatur potestas, usque ad novam provisionem Monasterii.

9 Secus autem, si cum licentia præfatorum, aut justo infirmitatis impedimento remanserit: Tunc enim ei continuatam omnem potestatem usque ad novum Prælatum, vel suam confirmationem declaramus.

10 In supradictis casibus Cellarii, & alii, qui temporalia curant, interim recurrant ad prædictum loco Prælati constitutum, ipsique pareant, & ejus consilio, & assensu omnia faciant.

11. Sed præter casus prædictos, Prælati declarent (dum eos à Monasterio abesse contigerit) quam auctoritatem relinquant suo in loco remanentibus, *tàm circa reservatos*, quàm circa reliqua occurentia.

12. Caveant interea Priores Claustrales diligenter, nè Prælatis suis absentibus, æstimantes se secundos Abbates, Fratribusque gratificari cupientes, novitates facere, & præter ordinationem, tenorem, seu rationabilem consvetudi-

tudinem diſpensare, vel recreationes concedere ullo pacto de cætero præsumant: si ſecus fecerint, graviter puniantur.

13. Quapropter ordinamus, nè illi immediatè Monaſterio, in quo quis Prior fuerit, poſsit in Prælatum deputari; ſed si promovendus fuerit, alii Monaſterio promoveatur deputandus.

De Oſtiario Monaſterii
CAP. LXVI.

Ad portam Monaſterii ponatur Senex ſapiens, qui ſciat accipere responſum, & reddere; cujus maturitas eum non ſinat vagari. Qui Portarius Cellam debet habere juxta portam, ut venientes ſemper præsentem inveniant, à quo responſum accipiant. Et mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit; Deo gratias, reſpondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei reddat responſum feſtinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius, si indiget ſolatio, juniorem Fratrem accipiat. Monaſterium autem, si fieri poteſt, ita debet conſtrui, ut omnia neceſſaria, id eſt aqua, molendinum, hortus, piſtrinum, vel artes diversæ intra Monaſterium exerceantur, ut non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, quia omninò non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam ſæpiùs volumus in Congregatione legi, nè quis Fratrum de ignorantia ſe excuset.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Portam Monaſterii ponatur Senex.

1. Non tàm ætate, quàm moribus.

Ibi: Monaſterium si fieri poteſt, ita debet conſtrui.

2. Quia ſæpè ex multa aviditate ædificandi, magnas jacturas Monaſteria patiuntur, & plerumque ipsa ædificia regulariter viventibus minùs congrua conſtruuntur, dum pro libito quisque ædificare ſatagit. Idcircò ordinamus, & conſtituimus, ut ædificia Monaſteriorum, non facilè, aut præcipitanter per Prælatos noſtræ Congregationis, aut conſtruantur, aut deſtruantur.

3. In ipſis igitur ædificiis, si res extiterit quinquaginta ſcutorum, aut minoris ſumptus (dummodò Monaſteri-

ſterium non ſit ære alieno gravatum) & modicæ novitatis, eam à Prælatis fieri permittimus. Si verò paulò majoris ſumptus, & novitatis, faciant cum consensu Seniorum ſuorum, votis ſecretis.

4. Quod ſi ædificia ipsa grandis ſumptus eſsent, aut notabilis novitatis, non fiant ſine consensu prædictorum Prælatorum, & Seniorum addita etiam licentia, ſeu consensu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5. Et hæc ipsa notabilitas conſideretur, ſecundùm conditiones Monaſteriorum, habito reſpectu ad expensas, ſeu novitates, ſeu aliam rem nota dignam, quia ſæpè contingit, parvam rem, puta ſcalam, oſtium, & hujusmodi majoris eſse novitatis, quàm unius, vel plurium Camerarum ædificium.

6. Si autem contigerit fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monaſterio, ubi Prælatus fuerit Præſidens, aut Viſitator, advocetur alter Viſitator, qui ſi accedere non poſsit, advocentur duo Patres viciniores.

7. Cum verò evenerit, Viſitatorem discordare à ſensu Partis Monaſterii, & Deputatorum, aut aliter ſimul concordare non poſse, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen, & audita ſententia Viſitatorum, aut aliorum Patrum viciniorum, necnon Prælati, & Seniorum, ſtetur judicio majoris partis eorum.

8. Et prædicta intelligantur, non ſolùm de re ædificanda, ſed etiam de modo, qualiter ſcilicet conſtrui debeat.

9. Unde in omnibus Congregationis noſtræ Monaſteriis, ſi juxta prædictum ordinem ædificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præſidentis, & Viſitatorum, adjunctis aliis duobus Prælatis.

10. Nullus verò Prælatorum audeat mutare ipsos modulos, aut ædificia per alios incepta, niſi de Capituli Generalis, vel ſaltem Viſitatorum licentia, addito etiam peritorum conſilio. Et ſi quis voluerit in Monaſterio, ubi aliquod hujusmodi inceptum ſit, ædificare, teneatur omninò fabricas cæptas perficere, nec aliundè initium ædificandi ſumere poſsit.

11. In quibus quidem ædificiis, ubique vitentur cujusvis generis ornamenta, & præsertim in Cameris, & hoſpitiis, præterquàm in Eccleſiis, rebusque Eccleſiaſticis Divino cultui dicatis.

12. Præterea ordinamus, nè quis Congregationis noſtræ

ſtræ Prælatus, Rector, aut Cellarius, propter hujusmodi ædificia conſtruenda, Monaſterium ære alieno gravet; nec ultra Monaſterii ſui poſsibilitatem, hoc eſt annuum proventum pecuniis alienis, ſine Capituli Generalis, aut duorum Viſitatorum ad miſſus licentia (quæ non eſt concedenda, niſi in caſu evidentis neceſsitatis, vel utilitatis) ædificare, vel emere bona immobilia audeant.

13. Conſtitutioni huic noſtræ, ſi quis contrafacere auſus fuerit, pœna privationis dignitatis, Regiminis, & officii, in proximo futuro Capitulo ſubjacebit; diſtrictè injungentes, Viſitatoribus, ut ſupra hujusmodi contraventionibus, petito prius, & accepto in actu Viſitationis Juramento, inquirant. Et informationem deſuper captam Deffinitoribus deferant, à quibus culpabiles erunt puniendi pœnis prædictis.

De Fratribus in via directis

C A P. LXVII.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis orationi ſe commendent. Et ſemper ad orationem ultimam operis, commemoratio omnium abſentium fiat. Revertentes autem de via Fratres, ipſo die, quo redeunt, per omnes Canonicas Horas, dum expletur opus Dei, proſtrati ſolo Oratorii, ab omnibus petant orationem propter exceſsus, nè quid forte ſubripuerit in via viſus, aut auditus malæ rei, aut otioſi Sermonis. Nec præſumat quisquam aliis referre, quæcunque foris Monaſterium viderit, aut audierit, quia plurima deſtructio eſt. Quod ſi quis præſumpſerit, vindictæ Regulari ſubjaceat. Similiter, & qui præſumpſerit Clauſtra Monaſterii egredi, vel quocunque ire, vel quidpiam, quamvis parvum, ſine Abbatis juſsione facere.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Ad Orationem ultimam.

1. Ob hoc in fine orationis, quam dicimus in memoriam Beatæ Mariæ Virginis, quæ eſt ultima oratio, addimus: Divinum auxilium, &c.

Ibi: Referre.

2. Curent omnino Patres, ut hæc pars Regulæ obſer-

 vetur

vetur, & transgrefsores graviter puniantur, quia plurima deftructio eft.

3. Quapropter, si quis in hoc notabiliter excefserit, dicat fuam culpam in Capitulo, & comedat in terra, in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati, toties, quoties contravenerit.

Ibi: Sine jufsione Abbatis.

4. Hæc jufsio accipitur aliquando pro licentia, ideò inhibemus, nè quis Fratrum noftræ Congregationis, fine jufsione, vel licentia Abbatis, vel ejus, qui ipso absente, illius gerit vices, extra Monafterium, vel Clausuram egredi audeat; graviter, si contrafecerit, pro qualitate excefsus puniendus.

5. Habita verò licentia, genibus flexis, benedictionem petat, tàm discedens, quàm revertens: qui contrafecerit, graviter puniatur.

6. Nullus noftrorum pofsit accedere ad Præfidentem, feu Vifitatores exiftentes in alio Monafterio, nisi habita licentia à Prælato fuo, fivè ab ipfis Vifitatoribus, & Præfidente.

7. Et si quis mutatus habuerit Syndicatum, & Procurationis mandatum in personam fuam in Monafterio, à quo recedit, interdicimus, ut penitùs non præsumat eo ampliùs uti; arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis, si aliter præsumpserit, puniendus. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione revocentur hujusmodi Syndicatus, & Procurationes.

8. Statuimus etiam, quod licentia eundi ad Affines, vel Consanguineos vifitandos, vel ad alia loca, recreationis causa, ultra unius diei iter à Monafterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, à nemine pofsit concedi, præterquàm à Capitulo Generali. Quod si quis Prælatus voluerit aliquem ex fuis Monachis ad aliud quodcunque vicinum Monafterium recreationis, vel negotii privati causa mittere, non priùs id faciat, quàm consentiat Prælatus ejus Monafterii, ad quod eum mittere intendit.

9. Si verò intra annum necefsitas accideret aliquibus ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Præfidens, vel primus Vifitator illius Provinciæ, in qua non fuerit Pater Præfidens, pofsit prædictam licentiam concedere: hoc tamen

men addito, quod, cum ad beneficium dictorum Consanguineorum ire petierint, de cætero ipsorum Consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, nè Monasteria nostra graventur.

10. Similiter si Prælatum, vel Monachum, prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non spectantium, apud Consanguineos, vel amicos diu commorari contigerit, Monasterium nihil illi subministrare teneatur, & si Cellarius id facere ausus fuerit, Superiores Monasterii ea dispendia, ut illegitima respuant, & Cellarius severè puniatur.

11. Quod si Prælati mora extra Monasterium tres menses excesserit, Præsidens, & Visitatores illi Monasterio Administratorem deputent.

12. Prohibemus autem nostris negotia, & lites Consanguineorum, & Affinium, aliorumvè sæcularium amplecti, & præsertim, nè ad Tribunalia quævis accedant, nisi ex urgentissima extremæ necessitatis causa à Prælato cognoscenda.

13. Euntes ultra unius diei iter, portent secum literas testimoniales Prælati sui, sine quibus si fuerint inventi, Carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monasteria accipiant à Superioribus Monasteriorum, è quibus mutati sunt.

14. Curantes quoque, juxta Regulam, omne periculum proprietatis evitare, volumus, quod mutati, cum primùm ad locum suæ mutationis pervenerint, pecuniam, resque omnes Superiori deferant, intra triduum Depositario consignandas, aliter in pane, & aqua jejunent. Quam pœnitentiam toties iterent, quot diebus id facere distulerint.

15. Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri possunt scandala, caveant omninò Patres, quantùm fieri potest, à mutationibus eorum, & præsertim Juniorum, & non Sacerdotum; qui nonnisi ex urgentissima necessitate sunt mutandi, & cum hoc acciderit ad Loca viciniora, nec aliter aliovè modo mutentur: Mutati verò recta via proficiscantur, nusquam declinantes, & notent per ordinem omnes expensas, quas in itinere fecerint.

16. Quod si mutati pecuniam pro Vestibus acceptam, præter necessarias itineris expensas, in aliis superfluis, sine licentia Prælati sui expenderint; ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prælatus ipsas vestes

eis concedere. Et ad evitandas fraudes, ſcriptum habeant à Superiore Monaſterii, undè receſserint, continens omnia, quæ ſecum deferunt, tàm in pecunia, quàm in libris, & veſtibus, & cæteris omnibus, reservato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem Librorum ferendorum. Qui ſufficientiam, profeſsionem, & indigentiam mutati, necnon diſtantiam loci conſiderabit, quod ratio dictabit, conceſsurus. Conficiantque aliud ſcriptum prædicto ſimile, quod in Monaſterio, unde discedunt, relinquant, quod autem ſecum deferunt, Prælato Monaſterii, ad quod accedunt, ſtatim conſignent. Qui contrafecerit, jejunet in pane, & aqua in terra in Refectorio, & nihilominùs ſupradicta facere teneatur: nec poſsint Cellarii, aut alii accipere à Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas describere in Libro Computorum Monaſterii.

17. Quod autem ad expensas mutationum, provideatur mutatis à Monaſteriis, à quibus recedunt, & ſervetur modus præscriptus in Libello noſtro, vulgò appellato, la Tariffa. Ipsi quoque mutati portent literas Superiorum ſuorum præscribentes iter, à quo deviare non poſsint ſub pœna Carceris. Prælati verò mutati provideantur à Monaſteriis, ad quæ tendunt.

18. Prohibemus insuper, nè quovis colore, vel prætextu Prælati retinere poſsint Monachos mutatos à quovis Monaſterio, quouſinus ad Monaſteria ſibi aſsignata à Capitulo Generali, vel Regimine pergant.

19. Statuimus etiam, quod si qui Venetias accedere voluerint, neceſsariò ultra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam Patris Præſidis, aut Viſitatoris unius ſuæ Provinciæ.

20. Si qui verò Monachi, ob depravatos eorum mores à Prælatis omnibus recusentur, in Carcerem Monaſterii ſuæ profeſsionis detrudantur, donec reſipiscant, & benevolos invenerint receptores, prout ſtatuitur in ſupradicto Brevi Clementis Octavi.

Si Fratri impoſsibilia injungantur

CAP. LXVIII.

Si cui Fratri aliqua fortè gravia, aut impoſsibilia injunguntur, ſuscipiat quidem Jubentis imperium cum omni man-

mansvetudine, & obedientia. Quod si omnino virium ſuarum viderit pondus excedere, impoſsibilitatis ſuæ causas ei, qui ſibi præeſt, patienter, & opportunè ſuggerat, non ſuperbiendo, aut reſiſtendo, vel contradicendo. Quod si poſt ſuggeſtionem ſuam, in ſua ſententia Prioris imperium perduraverit, ſciat Junior ità ſibi expedire, & ex charitate, confidens de adjutorio Dei, obediat.

Ut in Monaſterio non præsumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

Summoperè prœcavendum eſt, nè quavis occaſione præsumat alter alterum defendere Monachum in Monaſterio, aut quasi tueri: etiamsi qualibet Consanguineitatis propinquitate jungantur: nec quolibet modo id à Monachis præsumatur, quia exinde graviſsima occaſio ſcandalorum oriri poteſt. Quod si quis hæc transgreſsus fuerit, acriùs coerceatur.

DECLARATIO.

Ibi: Alter alterum defendere.

1. Caveant ſummoperé Abbates omnes occaſiones patrocinandi cuiquam ex noſtris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, nisi juſtis, aut urgentiſsimis de cauſis. Hoc enim eſt maximum discordiæ, & ruinæ Seminarium in Congregatione; imò etiam, & perniciosiſsimum inobedientiæ, ac præsumptionis fomentum in ſubditis, qui ſe protectos agnoscentes, audent non audenda, non tentanda, tentant. In hoc autem Viſitatores maximè invigilent, referantque tales exceſsus (si quos invenerint) Deffinitoribus, vel Regimini, ut ſuam auctoritatem pro oportuno remedio interponant.

Ut non præsumat quisquam aliquem paſsim cedere, aut excommunicare

CAP. LXX.

Ut vitetur in Monaſterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atque conſtituimus, ut nulli liceat quemquam Fratrum ſuorum excommunicare, aut cedere, nisi si cui poteſtas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omni-

bus

bus arguantur, ut cæteri metum habeant. Infantibus verò usque ad quintum decimum annum ætatis, disciplinæ diligentia ſit, & cuſtodia adhibeatur ab omnibus Sed, & hoc, cum omni mensura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præsumpserit aliquatenus ſine præcepto Abbatis, vel in ipsis Infantibus ſine discretione exarſerit, disciplinæ Regulari ſubjaceat, quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.

DECLARATIO.

Ibi: Cedere.

1. Sed nec etiam increpare tàm Profeſsum, quàm Novitium, ſeù Commiſsum, nec alio quàm proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & derisoriè nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere ſuam culpam in Capitulo, graviter pro exceſsus qualitate puniendus.

2 Sed si quis aliquid punitione dignum in aliquo cognoverit, ſtudeat Prælato, aut Senioribus notificare, ad quos hujusmodi Correctiones ſpectare decernimus.

3. Frater autem Fratrem delinquentem, charitativè, humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

4. Et ut pax, & charitas inter nos illibata ſervetur, & cunctis transgrediendi materia præcidatur, ordinamus, quod si quis ex noſtris, ſvadente Diabolo, ausus fuerit in aliquem uti verbis comminatoriis, turpibus, aut injurioſis, dicat ſuam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua in terra in Refectorio cum Zona ad collum

5. Si in persónam Superioris deliquerit, ultra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus, si in Prælatum, per mensem.

Si quis verò Superiorum infrà Prælatum, modo, quo ſupra, in inferiorem deliquerit, jejunet ſemel in pane, & aqua in Refectorio, commedens in terra cum Zona ad collum.

6. Et si quis alium, ſvadente Diabolo, percuſserit; præterquam, quod eſt ipso Jure excommunicatus, illicò etiam Carceri mancipetur, arbitrio Prælati, & Viſitatorum etiam extra Viſitationis tempus pro circumſtantiis, & qualitate casus extrahendus.

7. Quoties autem aliqua orta fuerit inter noſtros, ſivè Superiores, aut Prælatos, contentio, adhibeatur reſpectivè per Prælatos, aut Præsidem, vel Viſitatores, aut Regi-

men,

men, omnis opera, ut ſtatim reconcilientur, aliter si recusaverint, & admoniti, obſtinati perſtiterint; si Superiores fuerint, omni præterea gradu priventur, si Inferiores, Carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod si poſt reconciliationem, compertum fuerit simultates inter se gerere, si privati fuerint, de Loco ſuæ profeſsionis poſt omnes deiiciantur; si Superiores, etiam Prælati à gradu, & adminiſtratione ſuspendantur, donec conſtet verè reconciliatos eſse, & officia charitatis ſibi invicem exhibere.

Ut obedientes ſint ſibi invicem Fratres
CAP. LXXI.

Obedientiæ bonum, non ſolùm Abbati exhibendum eſt ab omnibus, ſed etiam ſibi invicem ità obediant Fratres; ſcientes ſe per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmiſſo ergo Abbatis, aut Præpoſitorum, qui ab eo conſtituuntur, imperio (cui non permittimus privata imperia præponi) de cætero omnes Juniores Prioribus ſuis omni charitate, & ſolicitudine obediant. Quod si quis contentioſus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quavis minima causa ab Abbate, vel à quocunque Priore ſuo corripiatur quolibet modo; vel si leviter ſenserit animum Prioris cujuscunque contra ſe iratum, vel commotum, quamvis modicè, mox ſine mora, tamdiù proſtratus in terra ante pedes ejus jaceat ſatisfaciens, usque dum benedictione ſanetur illa commotio. Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictæ ſubjaceat, aut si contumax fuerit, de Monaſterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: Si leviter ſenserit animum Prioris iratum, vel commotum.

1. Hanc iram, vel commotionem, maximè ex injuſta causa, quantum fieri poteſt, Superiores evitent. Qui tamen, si commovebuntur, eorum Inferioribus genuflexis ſatisfacientibus benigniſsimè ignoscant, ac eis benedicant, ſicut Regula dicit. Nec utantur ſuperioritate, & auctoritate ſua ad vindictam; præsertim dicendo verba contumeliosa, & provocantia, ſub pœna ſuspenſionis à Decanatu per mensem, & ampliùs, ſecundùm qualitatem exceſsus; ſed omni charitate, & mansvetudine utantur in reprehenſionibus, & correctionibus.

2.

2. Si tamen eorum excefsus pœnitentiam merebitur, nullus eam, nisi Prælatus, aut aliquis ex Superioribus, ad quos fpectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi,
C A P. LXXII.

Sicut eſt zelus amaritudinis malus, qui ſeparat à Deo, & ducit ad Infernum, ità eſt zelus bonus, qui ſeparat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam Hunc ergò zelum ferventiſsimo amore exerceant Monachi, id eſt, ut honore ſe invicem prævenient Infirmitates ſuas, ſivè corporum, ſivè morum, patientiſsimè tolerent. Obedientiam ſibi certatim impendant. Nullus, quod ſibi utile judicat, ſequatur, , ſed quod magis alii; charitatem fraternitatis caſto impendant amore; Deum timeant, Abbatem ſuum ſincera, & humili charitate diligant; Chriſto omninò nihil præponant, qui nos pariter ad vitam æternam perducat. Amen.

De eo, quod non omnis observatio Juſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta
C A P. LXXIII.

Regulam autem hanc descripſimus, ut eam observantes in Monaſteriis aliquatenus, vel honoſtatem morum, aut initium conversationis nos demonſtremus habere Cæterùm ad perfectionem conversationis, qui feſtinant, ſunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celſitudinem perfectionis, quæ enim pagina, aut quis Sermo Divinæ auctoritatis veteris, ac novi Teſtamenti non eſt rectiſsima norma vitæ humanæ? Aut quis Liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem noſtrum? Necnon, & Collationes Patrum, & Inſtituta, & vita eorum, ſed, & Regula Sancti Patris noſtri Baſilii, quid aliud ſunt, niſi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & inſtrumenta virtutum? Nobis autem deſidiosis, & malè viventibus, atque negligentibus, rubor confuſionis eſt. Quisquis ergò ad Patriam Cœleſtem feſtinas, hanc minimam inchoationis Regulam descriptam, adjuvante Chriſto perfice; & tunc demum ad majora, quæ ſupra commemoravimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente pervenies,

DE-

DECLARATIO.

1. Quia, tam S. P. Benedictus, hanc Regulam ſcribendo, quam etiam nos locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religiosæ vitæ ſanctimoniam, atque eam animæ puritatem, & innocentiam Monachis, dùm in hac peregrinatione versantur, persvadere intendimus, qua poſtquam ab hujus exilii ærumnis absoluti fuerint, mox ſine Purgatorii pœnis, quantum poſsibile eſt, ad Authorem ſuum læti revertantur, quia tamen humana fragilitate obſtante, non ſemper aſsequimur, quod intendimus, ſed in multis offendimus omnes, & ſepties in die cadit Juſtus; æquum, & pium eſt, ut curam, & ſedulitatem, quam viventibus ad profectum exhibuimus, vita quoque functis ſeriò ad levamen impendamus, ut, si quas à prædicti Beati Patris, & noſtris monitis deviantes, maculas contraxerunt, hujusmodi piis, ac fraternis ſuffragiis adjuti, ad felicem illam requiem, & Auctoris ſui beatiſsimam viſionem ocius transferantur.

2 Ideo cum aliquis Monachus, Novitius, vel Commiſsus, peracto cursu hujus labilis, & ærumnosæ vitæ, ſpiritum Domino Creatori ſuo reddiderit, ut charitas viventi exhibita, etiam defuncto ſervetur, volumus, ut in loco, ubi Frater in Domino requievit, vel ſepulturæ traditus fuerit, officium totum persolvatur ſecundùm Rubricam Romanæ Eccleſiæ in die funeris; Celebretur etiam ſolemniter miſsa, si fieri poteſt, & tempus permiserit, alias ſequenti die non impedito: Die quoquè tertio, ſeptimo, trigeſimo, & Anniversario Depoſitionis, ſemel tantum Miſsa Conventualiter cantetur cum Responsorio: Libera me Domine, cum verſibus ſuis, & Oratione ſicut moris eſt: dicanturque triginta miſsæ in Monaſterio, in quo requievit, pro animæ ejus remedio, quarum diſtribuendarum cura ſit Sacriſtæ ejusdem Monaſterii. Pater verò Monaſterii ipſius, in quo defunctus eſt Frater, ſcribat omninò cæteris Prælatis Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec prætermittatur ex negligentia in detrimentum animæ ſuæ, & Proximi defuncti.

3 Præterea ſtatim, ac innotuerit obitus cujuspiam noſtræ Congregationis, niſi aliud obſtiterit (præterquam quod in omnibus Monaſteriis, celebranda erit Miſsa Conventualis pro anima ejus Defuncti) observata illius conditione,

ſuffragia particularia, offerenda erunt hoc ordine, videlicet: Pro Abbate Regiminis decem Miſsæ ab unoquoque Abbate Regiminis, totidemque pro Abbate Titulari à ſingulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Clauſtrali, ſivè Titulari à Prioribus reſpectivè Clauſtralibus, vel Titularibus decem; Tres verò à ſingulis Decanis pro Decano, & una à ſingulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem ſemel persolvendum Officium Defunctorum duplex à quovis Clerico, Pro Commiſso à Commiſsis omnibus Coronam majorem de Domina, aliàs Rosarium dictam, cum Requiem æternam &c. in fine cujusvis decadis, eſse recitandam ſtatuimus: Intendentes etiam, quod ſinguli Sacerdotes noſtri, ſive in dignitate, aut gradu conſtituti, ſivè non, teneantur admittere ad participationem in triginta miſsis quoscunque noſtræ Congregationis Defunctos, de illis facientes memoriam expreſsè, vel ſecretò. Quod idem injungimus cæteris Monachis in officiis mortuorum, & Commiſsis in consveta ſuarum orationum recitatione per 30. dies.

4. Et quia poſt precum emiſsionem, ad levandos Purgatorii cruciatus, multum confert eleemosyna, ordinamus, quod in Monaſterio, in quo Frater deceſsit è vita, ponantur quotidie in loco, ubi ſedere ſolitus erat, ad mensam in Refectorio omnes cibi, & vinum, ſicut ſingulis datur, ac si viveret. Quæ poſtmodum dentur pro eleemosyna alicui pauperi, vel pluribus pro anima ipſius Defuncti, aut tantundem, ſicut Superior ordinaverit, usque ad triginta dies. Nullusque ſedeat in loco illo, ſed vacuo remanente, apponatur Crux parva lignea ſuper mensam, juxta locum vacuum in memoriàm Defuncti, ut cæteri memoria mortis compuncti, & pro ipso ferventiùs orent, & ad perfectiùs vivendum excitentur.

5. Ordinamus insuper, quod ſingulis annis imponantur triginta Miſsæ cuilibet Monaſteriorum in absolutione Capituli Generalis pro habentibus literas gratiosas (quæ in poſterum moderatè concedantur) qui fortè illo anno deceſserint: necnon triginta aliæ pro noſtris Religioſis Defunctis.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis noſtræ exercere volentes, universos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commiſsorum noſtrorum præsentium, & futurorum, ad participationem omnium bonorum, quæ in noſtra fiunt, & fient Congregatione (ſicut fit cum illis, quibus literæ gratiosæ conceduntur) admittimus, prohibentes, nè quis de cætero pro prædictis, literas gratioſas requirat.

S. GRE-

S. GREGORIUS ROMANUS PAPA

Hujus nominis Primus

DE APPROBATIONE REGULÆ S. P. BENEDICTI

Ex privilegio Monasterio Sublacensi concesso.

Ego Gregorius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præsul, scripsi Vitam Beati Benedicti, & legi Regulam, quam ipse Sanctus manu propria scripsit. Laudavi eam, & confirmavi in Sancta Synodo: & per diversas partes Italiæ, & ubicunque Latinæ literæ legerentur, præcepi, ut diligentissimè observarent, quicunque ad Conversionis gratiam accessuri essent, usque in finem mundi. Et confirmo duodecim Monasteria, quæ ipse Sanctus construxit &c.

PRIMA PARS CONSTITUTIONUM CONGREGATIONIS CASINENSIS,

Pro directione Regiminis, & Regularis observantiæ ejusdem Congregationis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore

CAP. I.

Antiquorum Patrum Sectantes vestigia, & auctoritate Apostolica muniti, ut vigor observantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac constans inter nos perseveret in Christi servitute concordia: statuimus Capitulum Generale per Patres nostræ Congregationis celebrari debere: ordinantes de cæterò ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, ut quod celebrabatur singulis bienniis, in posterum celebretur singulis triennis, juxta Breve SS. D. N. Innocentii Papæ Undecimi. Sub Data Romæ die 27. Septembris, 1680. & hoc Dominica tertia, id est vigesima prima die post Resurrectionem Domini Nostri Jesu Christi.

2. Quapropter ad Capitulum venire debentes, taliter se præparent tempore opportuno, ut statuta die esse possint in loco, ubi Capitulum ipsum fuerit celebrandum.

De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale,

CAP. II.

1 Quoniam, ubi nimis multitudo est, ibi plerumque solet esse confusio, & difficultas veritatis assequendæ: Idcircò ordinamus, quod infrascripti solùm ad Capitulum Generale venire teneantur, videlicet Pater Præsidens, cæteri-

terique Visitatores, quantumcumque à Capituli Loco distent, omnes Prælati Regiminis, & Cancellarius, & Capsarius

2. Quod si legitima de causa continget, Prælatos non venire, tunc ipsi Prælati, & Conventus, teneantur literas tàm bonum Congregationis, quàm suorum Monasteriorum concernentes transmittere per unum ex suis Monachis eligendum à Prælato, cum consensu Seniorum, aut alium Nuncium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, si maluerint.

3. Et ut cuncta, quæ à Visitatoribus in Visitationibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotescant: Ordinamus, quod si quis Visitatorum aliquo impedimento legitimo interveniente, ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus conscientiam oneramus.

4 Insuper, tàm supradicti Prælati, quàm quicunque alii Monachi nostræ Congregationis, quocunque officio fungantur, aut dignitate præemineant, quantumcumque à Capituli Loco distent, si à Deffinitoribus, vel Regimine jussi, aut requisiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

5 Præter supradictos autem non præsumant Monachi nostri cujuscunque gradus, seù conditionis existant, venire ad Capitulum Generale, seu ad Loca circumvicina, nisi habita priùs à Deffinitoribus ejus Capituli licentia in scriptis. Quod si contrafecerint, non audiantur à Deffinitoribus, & jejunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & statim peracta pœnitentia, dimittantur; Et si fuerint Superiores, eò ipso intelligantur esse suspensi à gradu Superioritatis, saltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui à Prælato Monasterii, ubi Capitulum celebrandum est, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum, cum licentia P. Præsidentis.

6. Prætereà nullus Prælatus veniens ad Capitulum secum ducat alium Monachum, quovis titulo, etiam Scribæ. Possit tantùm Commissum, causa infirmitatis, ætatis, aut distantiæ secum ducere Monachus alius, aut Cellarius ex quavis causa venire non possit. Quod si computa, aut alia hujusmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati satisfaciant. Eximitur tamen à prædictis prohibitionibus Pater Præsidens, qui secum ducere potest Scribam suum.

Ipse

Ipse autem Præses teneatur quàm primum Prælati ingressi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli venissent, præter prædictos, qui debent, & possunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod si pro aliquo casu necessario Deffinitores aliquem admiserint audiendum, non permittant talem morari in Monasterio Capituli ultra diem unum; sed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de iis, qui fortè ab ipsis vocati essent: hoc enim statim ac completa sunt ea, ob quæ accedere jussi sunt, dimittendos esse decernimus.

De modo scribendi Capitulo Generali

CAP III.

1. Si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, scribat ipse manu propria, & si ipse nequeat scribere, tunc alium Monachum nomine illius scribere posse permittimus, ita tamen, ut constare possit, cujus nomine scriptum fuerit, Qui nè detineat inutiliter Deffinitores, in pluribus occupatos, claré, breviter. & succinctè scribat, cum subscriptione, vel inscriptione sui nominis, exponendo causas petitionis suæ. Alioquin, si præfatæ literæ subscriptione, vel inscriptione caruerint, à Deffinitoribus non adhibeatur eis fides; sed si ullo unquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, Carceri mancipentur.

2. Caveant autem Monachi, nè de iis, quæ ante Visitationem Manasterii acciderint, Capitulo quidquam scribant: Quod si aliqui ea, quæ Visitatoribus exponere debuerant (qui præsentes omnia cognoscere, & opportunè providere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi urgens causa subsistat, graviter pro modo culpæ puniantur.

3. Nullusque nostrorum, etiamsi de numero Superiorum sit, alteriùs literis subscribat, aut suis subscribere faciat, quoquis quæsito colore: præterquam si aliqua de causa bonum Monasterii concernentes, Superiores omnes, ad vitandam multiplicitatem literarum de communi consensu, aliquid insinuandum Patribus judicaverint: nec alius solicitet, aut faciat practicam, ut scribat, aut relationem mittat. Qui contrafecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio jejunet.

4. Ultimò ordinamus, nè volentes scribere Capitulo, inor-

inordinatis pafsionibus feducantur, nec quadam fcribendi proclivitate fcribant, fed Deum præ oculis habentes, ea, quæ fuerint necefsaria, & utilia, fuggerant Patribus, cum omni modeftia, & gravitate.

5. Quod si quid fuerit fcriptum in præjudicium alicujus tertiæ personæ, reserventur illæ literæ Vifitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Vifitationum de contentis in illis inquirent. Qui verò illas fcripserint, ftent ad pœnam talionis, & si fuerint in dignitate conftituti, insuper deponantur, si tamen falsa fcripsifse fuerint convicti

6. Ut tamen pax, & benevolentia inter Prælatos, & Monachos noftros conserventur, admonemus Prælatos, nè tempore Capituli, vel Vifitationum quærant quovis modo, quis contra eos fcripserit, vel ipsos accusaverit, fed potiùs difsimulent fe fcire; immò, nec molestè ferant. Et cum ad Monafteria fua pervenerint, hortentur fuos, ut etiam ipsi fimiliter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes funt deferenda, & in Capitulo petenda

CAP. IV.

1. Prælati noftræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine mifsi fuerint, deferant fecum, venientes ad Capitulum, infra scripta. In primis nomina Monachorum, qui illo anno profefsionem emiserint, ac diem, quo profefsi fuerint, necnon eorum, qui in Domino quieverint, aut ejecti, aut quocunque modo diminuti fuerint.

2. Portent etiam in fcriptis nomina omnium Monachorum Conventus fui, ac locum, annum, & diem, ubi, & quo profefsi funt: Secundùm tamen gradus, & ordines, quos in Monafteriis fuis tenent.

3 Portent insuper annuos reditus, & expensas fuorum Monafteriorum, ac Computa debitorum, & Creditorum feriatim descripta, & præfertim rationes taxarum communium Quoniam verò folutiones taxarum fieri debent fingulis quatuor menfibus, vel prout à Capitulo Generali ftatutum fuerit, Prælati, qui hoc præfixo tempore adimplere neglexerint, voce activa, & pafsiva ipso facto se privatos efse fciant. Et ulteriùs eorum Monafteria teneantur ad quodcunque interefse, inde emergens pro rata il-

lius debiti. Cellarii verò, si hoc ipsorum culpa evenerit, pro modo culpæ, ſeverè puniantur.

4. Ad officium etiam Prælatorum ſpectet petere licentias pro illis, qui promovendi ſunt, tàm ad ordines ſacros, quàm ad gradum ſuperioritatis: ac etiam literas gratiosas pro Benefactoribus Monaſterii ſui, quæ trium numerum non excedant.

5. Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis noſtræ per Patres, dictæ literæ gratiosæ conceſsæ ſunt generaliter; a modò pro eis non requirantur ſpecialiter.

6. Item ad ipsos ſpectet petere facultatem proficiſcendi ad Balnea pro infirmis noſtris: Servatis tamen ſervandis, prout in Declaratione Regulæ cap: 36. de infirmis Fratribus.

De forma Capituli Generalis, & primò quibus Personis conſtet

CAP. V.

1. Declaramus pariter, & ordinamus Præſidentem Regiminis, Viſitatores, ac Prælatos habentes titulum, & adminiſtrationem, vel principalem tantùm adminiſtrationem Monaſteriorum noſtræ Congregationis, una cum Cancellario, & Capsario, totum Capitulum Generale conſtituere, quos intelligimus repræsentare totam Congregationem ipso durante Capitulo. Volentes, quod omnes Prælati vocem tàm activam, quàm paſsivam in Capitulo (si tamen præsentes extiterint) habeant; absentes autem à Capitulo, nullam vocem habere poſsint. Cancellarius verò, & Capsarius vocem tantùm activam habent per Breve fel. record: Urbani Octavi illis concenſsam.

2 Sabbato igitur ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, fiat in Miſsa Commemoratio de Spiritu ſancto, & poſt Nonam Pater Præſidens in Cubiculo ſuo expedienda abſolvat una cum Viſitatoribus, vel aliquo eorum absente, cum aliis Prælatis, qui numerum ſeptem virorum ad integrum Regimen requiſitum, vices absentium ſupplere debent.

3. In loco poſtea ad id deputato, convocatis omnibus de Capitulo ipsemet Præsidens, præmiſsa priùs Oratione mentali, dicat ℣. Salvos fac ſervos tuos. ℟. Deus meus ſperantes in te. ℣. Eſto nobis Domine turris fortitudinis ℟.

A fa-

A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣ Domine, non secundum peccata nostra facias nobis. ℟. Neque secundùm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere nos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟ Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur.

Famulorum tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejús patrocinio assequamur. Per Christum Dominum &c.

4. Facta veró per Præsidentem monitione circa ea, quæ necessario pro augmento regularis observantiæ suggerenda Prælatis judicabit, idem Præsidens, & Visitatores vocent coram omnibus singulos in Catalogo descriptos à Quæstore, & ipse Quæstor fidem scripto faciat de omnibus, qui integrè satisfecerint, aut non.

5. Deinde legere faciat per P Cancellarium, publicè audientibus omnibus, sequens Capitulum.

De iis, qui faciunt practicas in electione Deffinitorum, ex Bulla Leonis Decimi

CAP. VI.

1. Decernentes &c. eos, qui circa Deffinitorum electionem per se, vel per alios directè, vel indirectè quocunque tempore practicas fecerint, seu ab aliis practicari, vel aliter conscii, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non revelantes, excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua nisi à Patre Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, & inhabilitatis ad vocem activam, & passivam in dicto Capitulo Generali, & ad dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquen-

nio duraturis, ipso facto incurrendis, ligari, & involvi: Necnon irritum; & inanè quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

2. Ad serenandas verò Abbatum, & Monachorum nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum, declaravit Gregorius Papa XIII. quod ob Sermones, qui invicem, non ambitus, vel alterius improbæ, sed bonæ intentionis causa, de idoneitate, vel insufficientia ad Deffinitoriatus officium eligendorum, habiti fuerint, seù quos in futurum haberi continget, supradictas sententias, censuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

3. Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breve Apostolicum ejusdem Gregorii XIII. contra appellantes, ab Urbano Octavo sub die 11, Maii 1638. confirmatum, & ampliatum: Necnon, & Decretum editum in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita coram eodem Pontifice: ut omnium Regularium Superiores; suos subditos, & Religiosos persæpè commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, quod incipit: S. D. N. Sedulò incumbens &c. publicatum die 5. Januarii 1633. prout in prædictis Brevi, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, ut intersint Missæ, quæ die sequenti solemniter cantabitur de Dominica, vel de Sancto, si in illa die festum duplex occurat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut Dominus illuminare dignetur, & dirigere in suo beneplacito corda Patrum Capitulum celebrare debentium, & recedentibus omnibus, qui non sunt de Capitulo, Præsidens legat infrascripta, ad electionem scrutatorum spectantia, quibus lectis ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De electione Scrutatorum

CAP. VII.

1. Ordinamus primò, nè quis, consanguinitate usque ad secundum gradum inclusivè, conjunctus alicui ex Prælatis, ad quos electio spectat Deffinitorum, in Scrutatorem deligatur. Singuli igitur Visitatores, quatuor, qui non sint

de

de Capitulo, nominent secretè in aurem Patris Præsidentis: ipse etiam Pater Præsidens quatuor nominare possit, quos in schedula conscribat, & eos postmodum nominet. Qui nominati secretis omnium Prælatorum suffragiis exponantur, & illi quatuor, qui plura vota favorabilia habuerint, sint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipso Capitulo; & si fuerint aliqui pares in vocibus, præferantur, qui locum superiorem in Monasterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & unitate servanda, ut unus tantùm, & non plures in eodem Monasterio professi, Scrutatores eligantur.

2 Qui Scrutatores teneant secretissima, quæ ad officium suum spectant. Contrafacientes verò, si fuerint graduati, & transgressio manifesta, teneant locum suæ professionis in Monasterio, saltem per duos menses; si verò non fuerint graduati, post omnes professos, similiter per duos menses stent degradati in Monasterio, & insuper eo ipso sint privati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

3 Si verò culpa fuerit latens ter in pane & aqua jejunent: nec ab aliquo dispensari possit.

4 Hoc etiam Capitulum legat Pater Præsidens ipsis Scrutatoribus die sequenti coram omnibus de Capitulo, antequam ad electionem Deffinitorum procedant.

De absolutione Præsidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit Pater Præsidens Dominica tertia post Pascha, dicta Nona coram omnibus. De Capitulo

C A P VIII.

1. Dominica igitur tertia post Pascha, solemniter cantata à Patre Præsidente Missa currente cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut supra dictum est, post Nonam, pulsata Campana, & omnibus, qui sunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmissa mentali Oratione, Præsidens Regiminis, omnes de Capitulo hujusmodi alloquatur Sermonibus.

2. Patres dilectissimi, quia secundùm antiquam, & lau-

dabilem consvetudinem noſtram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia, Dignitates, Prælationes, & Officia Generalis Regiminis. Idcircò ego D. N. humilis Præſidens Congregationis Caſinenſis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apoſtolica, ac etiam Conſtitutionum noſtrarum auctoritate, absolvo ſingulos, Viſitatores, Abbates, Adminiſtratores, & omnes habentes tàm titulum, quàm principale Regimen Monaſteriorum noſtrorum, ab eorum officiis, cura, adminiſtratione, titulo, & Regimine, & eos absolutos pronuncio.

3. Si verò Præſidens non interfuerit Capitulo, antiquior Viſitator, qui illic aderit, omnia ſupradicta nomine, & vice Præſidentis pronunciet. Qua absolutione facta, cæteri omnes aperto capite ſurgant, eidem absolutioni reverenter annuentes, Locaque ſuæ profeſsionis illicò petant.

4. Subsequenter Præſidens dicat. Et ego D. N. denuncio me absolutum, juxta tenorem privilegiorum, & Conſtitutionum Congregationis noſtræ, ab officio Præſidentiæ, & Viſitationis, necnon à titulo, Regimine, & Adminiſtratione Monaſterii N. Placeat itaque Paternitatibus Veſtris, die ſtatuta providere de magis idoneo.

5. Poſt hæc proſtratus coram omnibus, de exceſsibus, & negligentiis ſuis ſe accuset, & ſubjiciat ſe Capituli correctioni, veniam, & Orationem pro se ab adſtantibus poſtulans; & facto ſigno ab Antiquiore Capituli, ſurgat, & revertatur ad locum ſuæ profeſsionis.

6. Similiter omnes alii faciant; qui in illo anno Viſitatores fuerint, aut Monaſteriorum principale Regimen habuerint, unusquisque ſecundùm ordinem ſuum, incipiendo a majore; & facto ſigno ab Atiquiore, ſurgant, & ad ſuæ profeſsionis Loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Deffinitorum procedatur. Declarantes poſt prædictam obſolutionem Prælatorum, Abbates ſolùm titulum habentes debere tenere locum ſuæ profeſsionis in Monaſteriis, in quibus reperiuntur.

De electione Præſidentis Capituli, Deffinitorum, & Conſervatorum
C A P. IX.

1. Quoniam in Capitnlo Generali tractanda ſunt cuncta Congregationis negotia; si autem iis expediendis, inte-

integerPatrum cœtus adunari ſemper deberet, per nimias moras, nec ſine tædio, ac difficultate rerum, deffinitio traduceretur: Idcircò, ut faciliùs, ac expeditiùs peragantur, ordinamus, juxta privilegia noſtra, novem tantùm Deffinitores eligendos eſse ex Prælatis, qui ſunt in Capitulo. Quorum unus eligatur Præſidens Capituli, ut infra præſcribitur num. 6.

2. Ordinamus etiam quemlibet abſentem à Capitulo, neque per ſubſtitutum, neque per Epiſtolas, neque per Nuntium vocem in Capituli actibus habere poſse.

3. Admonemus autem, ut unusquisque Deum in hac electione ante oculos ſuæ mentis habeat, & quos judicio ſuæ conscientiæ pro universali Congregationis bono judicaverit utiliores, eligat.

4. In electione vero prædicta, juxta primævam inſtitutionem fel: recordat. Eugenii Quarti, ab Urbano Octavo per ſuas literas in forma Brevis die 8. Julii 1637. approbatam, & innovatam, ſtatuimus, ut libera ſic unicuique Prælatorum noſtrorum vocem habentium in Capitulo, facultas eligendi, quos ex eisdem Prælatis ad Deffinitoriatus officium magis idoneos judicaverit (ſuper quo conscientiam cujuslibet ipſorum oneramus) nulla habita ratione, quod in uno, alterovè ex Capitulis Generalibus præcedentibus, ſucceſsivè Deffinitores fuerint, quodvè bis à Deffinitorio non vacaverint; eligi tamen non poſsint, qui in proximo præcedenti Capitulo Viſitatores electi fuerint, & Prælati in proxima itèm Dieta ad Abbatiam promoti: advertaturque præterea, unum tantùm, & non plures in eodem Monaſterio profeſsos, vel in eadem Civitate, ſeu loco natos, licet ex diverſis Provinciis profeſsi ſint, ſimul in eodem Capitulo Deffinitores eligi poſse; ità quod novem Deffinitores, ſinguli in diverſis Monaſteriis profeſsi eligantur.

5. Modus verò prædictæ electionis faciendæ erit iſte: Ponantur in ſacculo, vel urna nomina ſeptem Provinciarum, & Prælati capaces illius Provinciæ, quæ primò extracta fuit, primò ſuffragiis ſupponantur, ſecundò Abbates capaces illius Provinciæ, quæ ſecundò extracta fuit; & ſic deinceps omnes, ſemper hoc ordine ſervato.

6. Facto autem ſcrutinio, illi intelligantur electi, qui majori ſuffragiorum numero ſupra dimidium fuerint approbati. Quod si in primo ſcrutinio non reperientur novem ſortiti ſuffragia ſupra dimidiam partem, fiat ſecundum ſcrutinium,

nium, in quo si idem evenerit, fiat, & tertium. Si verò nec in eo fuerit novenarius numerus completus: tunc consideratis à Scrutatoribus omnibus scrutiniis, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint suffragia, etiam infra dimidium. Rursus de ipsis novem sic electis, fiat scrutinium pro eligendo Præsidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit, prout infra statuitur de electione Præsidentis Regiminis cap: 20. n. 2. exponantur votis tantummodò illi quatuor Deffinitores electi pro Provinciis citrà, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetrusca, & è contra quando ultra Alpes erit deputandus, scrutinio subiiciantur tantùm illi quinque electi pro Provinciis ultra, id est Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille præsideat, in quem plura suffragia, etiam infra dimidium convenerint. Quod si in electione, tàm Deffinitorum, quàm Præsidentis duo, vel plures fuerint in numero suffragiorum pares, antiquiores professione præferantur. Si autem, ob quemcunque casum contingeret in aliqua Provincia reperiri unum solum Abbatem, qui in Deffinitorem esset eligibilis, tunc ex Provincia viciniori assumantur per scrutinium duo alii Abbates, qui cum eligibili pro supradicta Provincia concurrant ad Deffinitoriatum, ità tamen, ut qui est solus eligibilis in illa Provincia, primus votis committatur, & si sufficientia vota habuerit, intelligatur electus, absque eo, quod alii duo urnam experiantur. Si verò sufficientia vota non habuerit, tunc suffragiis subdantur, qui per dictum scrutinium electi fuerunt, quorum qui plura vota supra dimidium habuerit, intelligatur Deffinitor, pro illa Provincia, quæ unicum habuit Prælatum eligibilem Juxta præscriptam igitur formam, fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo

7. Electis verò, & pronunciatis Deffinitoribus, & Præsidente Capituli: rursus nomina omnium Prælatorum non Deffinitorum (iis exceptis, qui Superiori Capitulo Deffinitores, & Conservatores, ac illo Triennio Visitatores fuerint, & qui Dietis intervenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerint) in sacculum, seu urnam iniiciantur pro eligendis Conservatoribus, & fiat scrutinium, ut supra dictum est in electione Deffinitorum. Et illi quatuor (duo videlicet ex Provincia Romana, Neapolitana, Sicula, & Hetrusca: & duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura) in quos plura suffragia convenerint, etiam infra dimidium, intelligantur

gantur electi Conservatores, & locum habeant immediatè post Deffinitores.

De Deffinitorum, auctoritate, & potestate, & de literarum præsentatione

CAP. X.

1. Pronunciata itaque, seu publicata à Superiore ex Scrutatoribus, sociis adstantibus, electione Patris Præsidentis, Deffinitorum, & Conservatorum, statim novus Præsidens legat sequens Capitulum coram omnibus.

2. Quoniam ad officium Deffinitorium pertinet, cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione disponere: Ordinamus, quod Deffinitores Capituli Generalis, omnem repræsentent Congregationem, ipsisque electis intelligatur omnis à Capitulo tributa potestas: Idcircò omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo deffinita, juxta Privilegiorum tenorem, inviolabiliter observentur ab omnibus Prælatis, & Monachis nostræ Congregationis cujuscunque gradus, seu conditionis existent.

3. Præsidens etiam Capituli, durante officio suo, omnia signa præeminentiæ, tàm generalia, quàm particularia faciat, & locum Superiorem teneat. Cæterique Deffinitores absente Præsidente, etiam omnia signa faciant, ut supra, & loca superiora teneant; sibi invicem deferendo, secundùm professiones eorum.

4. Electis itaque Præsidente, & Deffinitoribus, ordinamus, quod ipsi Præsidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præsentandæ, porrigantur; antequam tamen indè recesserint; fiant per P. Præsidentem infrascriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per P. Præsidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5. Ut Capitulum citiùs possit expediri, Prælati sint breves tam scriptis, quàm voce, nec eadem sæpiùs repetant, sed superflua, & ad rem non pertinentia, evitent.

6 Soliciti sint circa disciplinam, & regularem observantiam & præcipuè ad Divina officia, die ac nocte; attento quòd Monachi Monasterii sunt in variis exercitiis occupati.

7. Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi ſibi Confeſsarium. Cæteri verò, qui ad Capitulum acceſserint, confiteantur cum Deputatis ad confeſsionem, tàm in Monaſterio Capituli, quàm alibi.

8. Nullus exeat è Monaſterio ſine licentia Patris Præſidentis, vel Vicarii Capituli, omnesque ad victum communem in Refectorio conveniant, & omninò tollatur abuſus, si quis in contrarium inolevit.

9. Adhortentur Prælati Monachos ſuos, & Commiſsos, ut ſerviant Miſsis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Commiſsos Monaſterii. Admoneant etiam famulos ſuos, ut ſint diſcreti, morigerati, & caveant à contentionibus, quia indè ſæpè ſcandala oriuntur. Cellarii verò eis provideant de neceſsariis.

10. Durante celebratione Capituli, in omnibus Congregationis noſtræ Monaſteriis omnes ad Deum preces effundant, & præcipuè Sacerdotes in Miſsa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & Conventualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu ejusdem Capituli.

Quod nullus Deffinitorum procaciter defendat ſententiam ſuam, aut revelet ſecreta Capituli
C A P. XI.

1. Sanè, ut omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipſius cedant pariter, & honorem: ſtrictiùs prohibemus, nè aliquis Deffinitorum procaciter ſuam tueatur ſententiam, examinando occurrentes causas. Sed, si quid fortè dicere voluerit, ſua dictante conſcientia, ut clariùs veritas eluceſcat: prævia Patris Præſidentis licentia, cum omni humilitate, & modeſtia id proponat. Poſtquam ſuum emiserit votum, aliorum judicio ſe ſubmittat. Si contrafecerit, & correctus ſe non emendaverit, expellatur extra Deffinitorium, ut infra §. 3.

2. Nullus insuper tàm ipsorum Deffinitorum, quàm etiam aliorum, quacunque ex causa à Deffinitoribus vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, ſive quæ ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum abſolutum, & ulteriùs, si rei materia popoſcerit Quod etiam intelligendum eſt de iis, quæ in Dietis fuerint tractata

3. Quod si à quoquam contrafactum fuerit, ità quod ſcandalum oriatur, aut veriſimiliter oriri poſsit (quod arbitrio

bitrio majoris partis Deffinitorum, si tempore Capituli talis revelatio publicata fuerit, ſin autem, arbitrio Regiminis declaretur) si quidem ipse Deffinitor ſit, primo ſequenti Capitulo non poſsit eligi in Deffinitorem: & insuper, si durante Capitulo, de tali revelatione conſtiterit, expellatur de Deffinitorio; arbitrio tamen Deffinitorum (si eorum majori parti videbitur) revocandus. Si verò is, qui revelaverit, Deffinitor non fuerit, pro qualitate transgreſsionis, arbitrio PP. Deffinitorum, si tempore Capituli, ſeu Regiminis, si intra annum talis revelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De officio Conservatorum
C A P. XII.

1, Conservatores, hoc titulo præcipuè inſigniti, quod Regulam, & Conſtitutiones Congregationis, necnon Diplomata Pontificia pro ejus bono regimine emanata à transgreſsionibus vindicare debeant: quibus in maxima poteſtate conſtitutis, illarum cuſtodia, & executio commiſsa eſt, cum primum magiſtratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta, nedùm pro Congregatione, verum etiam pro ſingulis Monaſteriis, ſivè publicè, ſivè privatim edita, electiones, & absolutiones Prælatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, injunctas pœnitentias, facultates, ſive licentias conceſsas, commiſsiones omnes, ac inſtructiones Commiſsariorum, si qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi reſpectivè, & quæcunque alia, animadverſione digna, quomodocunque per Præſidem, vel Viſitatores, aut Regimen in Dieta triennii proximè elapsi; geſta, & ordinata, quæ omnia in ſcriptis optimo ordine digeſta à Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per ipsum deferri mandabunt; Necnon omnes ſanctiones, ordinationes, proviſiones, decreta, & acta omnia, quæ per Deffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & ſtatuta fuerint, à Scriba Capituli in ejus folio annotata, ſimiliter accipiant, ut ea, antequam publicentur, accuratè examinent, & recognoscant; non quidem, tanquam Judices appellationum, ſed uti Regulæ, & Conſtitutionum Conservatores. Et si quid in hujusmodi actibus, tàm per Præfatos Præſidentem, Viſitatores, & Regimen in Dieta triennii, modo præteriti, quàm per Deffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, editis,

contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Conſtitutiones factum eſse repererint: illud absque indulgentia, & omni penitùs rigore, corrigant, revocent, rescindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout juſtitia dictabit) exequi mandent, Nec ullo modo, nisi prædicta omnia ab ipſis Conſervatoribus recognita, & approbata fuerint, à Deffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullius intelligantur eſse roboris, & validitatis. Et ipsi Conservatores contra inobedientes, etiam Deffinitores nulla habita Personarum, vel Dignitatum ratione per Censuras, & pœnas Eccleſiaſticas, juxta facultatem ſibi per Breve Pauli V. traditam, omnino procedant.

2. Quoniam autem poteſt contingere, ut Decreta omnia & acta Capituli illius anni non poſsint in tàm brevi tempore à Cancellario regiſtrari, propterea ordinamus, ut à Conservatoribus futuri Capituli accuraré inspiciatur, & examinetur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint in regeſto notata, cum cæteris Decretis, ac proviſionibus factis, tàm à P. Præſide, & Viſitatoribus, quam à Deffinitoribus, prout ſupra in antecedenti numero. Et si negligentia notabilis inventa fuerit, inſtantibus Conservatoribus, à Deffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam usque ad privationem officii, si ejus culpa id acciderit.

De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad officium eorum CAP. XIII.

1. Poſt electionem Diffinitorum, & Conservatorum eligatùr unus ex ipsis Deffinitoribus in Scribam Capituli, hoc modo, videlicet: Unusquisque Deffinitorum P. Præsidenti Capituli nominet, quem idoneum judicaverit, qui Præſidens omnes nominatos redigat in ſcriptis: poſtea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at si plures invenirentur pares in vocibus, iterùm ſuffragiis ſubdantur, donec unus remaneat; quo electo, Præſidens Capituli, propria manu in regeſto actorum ipsius Capituli, ſcribat hac forma, videlicet.

2. Anno Domini 1 . . . . &c Indictione . . . die . . . menſis . . . . SS. D. N. Papæ N. Pontificatus anno . . . . celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Casinensis in Monaſterio Sancti N. de N. Diœceſis N. in quo fuit

electus

electus in fcribam Capituli D. N de &c. ab infrascriptis Deffinitoribus ejusdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Deffinitor, & Præfidens præfati Capituli, hæc manu propria fcripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Deffinitoribus fe fubscribant. Poftea ipse fcriba, qui eo ipso, auctoritate Apoftolica, ut patet per indultum Pii Secundi Summi Pontificis concefsum anno 1471. quo ad acta Capituli, Notarius publicus censetur, In regefto fcribat nomina Præfidentis, & aliorum Deffinitorum, anni illius, & fubsequenter omnes alios Officjales, & quælibet acta Capituli annotatione digna.

3. Ad officium etiam Scribæ pertinet literas omnes, Capitulo præsentatas, coram aliis Deffinitoribus legere, & ea, quæ alicujus ponderis digna conspexerit in uno folio, in modum memorialis notare per Deffinitores poftea examinanda. Ad ejus etiam officium pertinet publicare Vicarium Monafterii, Auditores Causarum, Cancellarium, Depofitarium, Oftiarios, & alios Officiales à Patribus Deffinitoribus conftitutos, fchedulamque dictorum Officialium Vicario relinquere.

4. Sic etiam folicitus Scriba, terminata per Deffinitores triennio præterito, quæ revocata non fuerint, in Regefto defcribere, & quæ de novo ftatuentur diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratiosas pro Benefactoribus Congregationis, cum appofitione figilli pendentis, quas ipse fubscribat. Licentias verò vendendi, feù quovis titulo alienandi per Deffinitores concefsas, ad effectum obtinendi afsensum à Sede Apoftolica de more extendat, fubfcribat, eodemque Congregationis figillo communiat. Et ut fupradicta commodiùs valeat expedire, volumus, ut finito capitulo, tribus diebus, & ultra, si opus fuerit, remaneat in Monafterio, ubi Capitulum fuerit celebratum.

5. Verùm quoniam propter ampliationem Congregationis, multæ occupationes, & causæ in dies emergunt, ita ut cum difficultate Scriba Capituli omnibus fatisfacere pofsit: Idcircò per Patres Deffinitores, vel Regimen eligatur unus Prior Clauftralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur; quique regiftrandi literas, Inftrumenta, Decreta, & alias fcripturas ad Regimen attinentes: necnon literas fcribendi, & respondendi, quibus opus fuerit, pro difpofitione Patris Præfidentis, & Deffinitorum, ut fupra ftatutum eft

præcedenti capite n. 1. & 2. curam habeat; qui etiam cum cæteris Officialibus publicetur.

6. Præfatus autem Cancellarius apud Præsidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera sua juvet. In eo autem officio, si rectè se gessserit, usquè ad sexennium, arbitrio Regiminis perseveret; ut non solùm Præsidi, sed etiam Deffinitoribus rerum Congregationis, actorum Capituli, Visitationum, & Constitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium requisitus, notitiam suggerere valeat. Eaque omnia ità callere debebit, & præ manibus habere, ut quotiescunque opus fuerit, è vestigio proferre posſit. Ei autem Coadjutor à Deffinitoribus tempore Capituli deputetur, nè multitudine negotiorum obruatur.

7 Præsidens autem in omnibus negotiis ad officium suum, & Congregationis Regimen pertinentibus, Cancellario tantum utatur, nè res tanti ponderis fidei cujuscunque committat.

8 In negotiis verò capitularibus expediendis, ut brevitati simul, atque ordini consulatur, curabit Cancellarius, omnia petitionum Abbatum folia, in libro ad hoc præparato, agglutinari per ordinem, juxta examen Monasteriorum, ita ut unicuique folio petitionum vacua libri pagina è conspectu correspondeat, in quo Deffinitores adnotare posſint, quid super singulis deliberaverint, ut deinde valeant juxtà ipsorum sententiam decreta efformare, Ejusmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum propria manu Abbatum subscriptis, in acta capituli referatur conservandus; ut expreſsè appareat, de quibus fuerint Deffinitores requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

De Vicario Monasterii, in quo celebratur Capitulum,

CAP. XIV.

1. Ne pluribus Monachorum, sive Monasterii, in quo celebratur Capitulum, curis distrahi, seù inquietari Deffinitores contingat, ordinamus, quod ipsi Deffinitores per consveta suffragia Vicarium Monasterii, si fieri potest, eligant eum, qui ante fuerat Prælatus ejusdem Monasterii, qui rerum, & personarum meliùs conditionem noverit, seù aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipsis Deffini-

to-

toribus videbitur, qui curam habeat Regiminis Monasterii, ac Monachorum, tàm ibidem de Conventu existentium, quàm aliorum ad Capitulum venientium.

2 Qui Vicarius teneat primum locum post Conservatores, quibus absentibus, omnia signa faciat, & particulares licentias præstet, excepto quod licentiam eundi extra Monasterium causa recreationis, dare non possit, quæ soli Præsidenti reservatur.

De Auditoribus Causarum pro rebus temporalibus

CAP. XV.

1. Ut Patres Deffinitores, quibus præcipuè incumbit circa Monasteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere, curis temporalibus, & causarum tumultibus non distrahantur, oneraque partita faciliùs portentur: Ordinamus, quod per suffragia à Deffinitoribus eligantur quatuor ex Prælatis de Capitulo, qui non sint Deffinitores, docti, discreti, & idonei ad administrandam Justitiam super causis, & differentiis, quæ solummodò pro rebus temporalibus emerserint, inter Congregationem, & ejus Monachos, seù Monasteria, necnon inter quascunque Personas, etiam Laicas, cum Monasteriis nostris, aut Congregatione nostra, si ad Auditores ipsos recursum habuerint; eligatur, & unus scriba ex Monachis Monasterii, vel ex iis, qui cum facultate ad Capitulum accesserunt: talisque Scriba pro quinto sit, in ferendo Judicio, quoties prædicti non convenirent; cui per Deffinitores dentur Coadjutores duo, tàm pro regesto Conventuum, quàm pro licentiis alienationum de more transscribendis Quæ licentiæ omnes per ipsos transscribantur, aliàs per Scribam Deffinitorum non subscribantur; In quarum fine ponatur: Præsentibus literis tantùm per sexennium valituris. Hique quatuor Patres appellentur Auditores Causarum, rerum, & Jurium temporalium Monasteriorum, & Congregationis.

2. Ad quorum officium, & examen omnia negotia temporalia, lites, & Controversiæ Monasteriorum, & Congregationis deferantur. Qui sic electi, ipso facto, habeant omnem potestatem cognoscendi, & terminandi causas prædictas sine apicibus Juris, summariè, & de plano, ac sola

facti

facti veritate inspecta, terminatasque executioni mandare: Et quod ex inopia debitorum ipsi Auditores exequi nequiverint, Regimen, aut Visitatores, ad quos illius Provinciæ visitatio spectat, cum requisiti fuerint, exequi, sedulò procurent: quorum sententiis, & terminationibus omnes de Congregatione, sivè Deffinitor, sivè Præsidens, aut Visitator fuerit, teneantur obedire.

3. Examinent etiam, & apud se maturè consulant, quibus est licentia concedenda, quovis titulo alienandi bona stabilia Monasteriorum, & hujusmodi licentias de eorum consilio, vel concedant Deffinitores, vel negent Quod si qui petere voluerint à Capitulo Generali confirmationem aliquorum contractuum, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam Instrumentorum super iis factorum, aliter non audiantur, servatis iis, quæ dicta sunt ad cap: 3 Regulæ.

4. Catalogum etiam, sivè matriculam conficiant, in qua nomina Monachorum, qui illo triennio professionem emiserint, scribant. Notent præterea sigillatim nomina, & Loca ejectorum, & fugitivorum, ut per Scribam Capituli sigillatim in consessu Patrum pronunciari valeant. Regestum quoque Conventuum singulorum Monasteriorum, secundùm gradum, ac officium cujuslibet apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & ubi quilibet professionem emiserit, & in dicto Regesto Conventus ipsos eo ordine digerant: quo examinandorum Monasteriorum schedula per Deffinitores publicanda digeretur. Propter quæ servanda mandamus omnibus, & singulis Conventibus, & Monachis nostræ Congregationis, ut de cætero literas, & schedulas talia continentes, ad hujusmodi Auditores separatim ab aliis rebus, de quibus scribere Deffinitoribus voluerint, transmittant.

5. Si autem unus, vel duo ipsorum Auditorum causas aliquas ad se spectantes ante dictorum Auditorum Tribunal habuerint (ipsis, quorum intererit, exclusis) reliqui Auditores, una cum eorum Scriba, eas audiant, & definiant.

6. Cæterum caveant diligenter dicti Auditores, quidquam (quod absit) ex complacentia, quovis modo, injustè facere, vel determinare præsumant, sed causarum controversiis auditis, justitia dirigente, judicent, prout sibi consentaneum visum fuerit

7. Ab eorum tamen sententiis liceat aggravato ad Deffinitores appellare, qua appellatione interposita in causa

ipsi

ipsi si ſe ampliùs non intromittant. Qui quidem Deffinitores non facilè ſententias revocent, nisi cognita causa, & auditis Auditoribus.

8 Verum tamen, nè lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur; ipsa appellatio, usque ad Capitulum, proximè futurum incluſivé, vel Dietam ob faciliorem ſolvendi facultatem, pendere poſsit; quo tempore, si appellantes ipsi prosequi neglexerint, ſententia ipsa transeat in rem judicatam: ita quod nisi condemnati ante electionem Deffinitorum, ſatisfecerint, in futura tunc proxima electione Deffinitorum, voce careant activa, & paſsiva, dummodò tempore debito, ſententia ipſis intimata fuerit.

9. Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in ſcriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini conſignari cum aliis ſcripturis conservanda.

10 Et ut ipsorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Deffinitorii eſse censentur, eluceſcat auctoritas: pro gravitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem poſt Vicarium aſsignamus in toto Capitulo, ita ut in absentia Vicarii, generalia, in absentia verò omnium Superiorum Monaſterii (ubi Capitulum celebratur) etiam particularia, juxta ordinem profeſsionis ſibi invicem deferentes, ſigna faciant; Officium verò eorum usque ad absolutionem Capituli duret.

De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad Computa Monaſteriorum deputandis

CAP. XVI.

1. Quia crescente in dies Congregatione, negotia quoque multiplicari manifeſtum eſt; adeo ut, nec Deffinitores, nec Cauſarum Auditores facilè omnia expedire poſsint; Ideò, ut eò faciliùs onera Capituli portentur, quo in plures diſtributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni ſuspicione carens, atque in Computorum arte peritus, qui tempore Capituli ſit Congregationis Depoſitarius, hoc ordine à Deffinitoribus elegendus. Quilibet Deffinitor in aurem Patris Præſidentis unum nominet: Deinde nominati omnes ſuffragiis ſupponantur, & qui plures habuerit voces, ſit Depoſitarius Si verò plures in voce pares fuerint, qui Superior eſt profeſsione, præferatur. Huic Depoſitario Prælati marſupia cum ſuis pecuniis ad Monaſteria tantùm

per-

pertinentibus, quas ipsi secum, seù alii eorum nomine detulerint, necnon literas cambii, si quas habent, consignent. Pecunias tamen ad Monasteria non pertinentes, si quas penès se, aut alio quovis loco aliqui habuerint, in signum humilitatis, & reverentiæ Patri Præsidenti, manifestent. Ipse vero Depositarius super libellis cujuslibet Monasterii à Prælato singulis Capitulis deferendis, quæ scribenda sunt, scribat; videlicet debita, credita illius Monasterii cum Congregatione, annuatarum scilicet, & taxarum supradictarum, & si quas si præter eas tempore Capituli, aut intra triennium imponi contigerit; & similiter debita, & credita Patris Præsidentis, Visitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Auditores causarum prædicta diligenter examinata, & approbata fuerint.

2. Eligantur etiam duo Prælati ad Computa Monasteriorum, quibus tàm dicta Monasteriorum, quàm etiam Congregationis, necnon Præsidis, Visitatorum, ac Procuratoris computa, deferantur, eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reprobent, prout Justitia illis svadebit: approbata verò in libris computorum Congregationis per Depositarium annotari faciant.

3 Reditus quoque singulorum Monasteriorum, tàm fructuum cujuscunque generis, quàm pecuniarum, rationesque dati, & accepti, creditæque, & debitæ pecuniæ à Prælato, Cancellario, & Senioribus subscriptas exactissimè videant, & examinent, & ubi opus fuerit æris alieni causas inquirant, & rationem ineant, quo modo redimi possit: Eaque omnia pertractent, quæ pro cujusque Monasterii utilitate sibi videbuntur expedire; verboque, & scripto omnia referant Deffinitoribus, ut possint opportunè providere. Quod si in rationibus hujusmodi aliquam invenerint fraudem, contra Transgressores severissimè procedatur etiam usque ad depositionem.

De Monasteriorum examinatione

CAP XVII.

1. Feria secunda tempestivè dicatur Missa sine cantu de Domina, cui omnes intersint Deffinitores, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex festum occurrerit,

rerit, ea die dicatur Missa de festo, & fiat commemoratio de Domina.

2 Completa Missa, pulsetur pro capitulo; Coadunatisque Deffinitoribus, genibus flexis, aliquantisper orent: factoque signo a Patre Præsidente, sedeant omnes; quem etiam modum teneant, quoties ad capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

3 Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione Patris Præsidis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; quarum altera publicè appendatur præ foribus Deffinitorii, ut sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi, & se præparent, ut vocati præsto esse possint; altera verò remaneat penès Patrem Præsidentem, ut sciat, quo ordine Prælati olim Monasteriorum vocari debeant.

4. Posteà verò vocentur Auditores causarum cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur à Patre Præsidente, ut officium sibi commissum strenuè, & integrè exerceant, Justitiamque omnibus cum Dei timore administrent: & quæ agenda erunt, quantò citiùs exequantur, & terminent, &, ut Capitulum de Auditoribus causarum legant, & diligenter ponderent, hortetur. Et primò Regestum Conventuum expediatur: deinde Pater Præsidens distribuat unicuique Deffinitorum officia, annotationes videlicet mutandorum Monachorum, Ordinandorum, Literarum gratiosarum, extraordinariorum, & aliorum hujusmodi, prout ipsi Patri Præsidenti videbitur.

5 Post hæc procedant ad Monasteriorum examinationem, habita priùs plena, & exacta à Visitatoribus informatione Status Monasteriorum, quæ ab ipsis visitata fuerunt; In primis statuentes, quod si is, qui fuerit Prælatus Monasterii, de quo facienda est examinatio, sit Deffinitor, exeat de Deffinitorio.

6. Similiter, si quis Deffinitorum habeat Prælatum sibi consanguinitate usque ad secundum gradum inclusivè conjunctum, aut Comprofessum, quando de ipso Prælato fit examinatio, Deffinitor ille tunc exeat, præsensque non sit in illa examinatione. Quod idem servari volumus in examine Prælatorum, Monialium curam habentium

7 Advocentur itaque sigillatim Prælati olim Monasteriorum secundùm ordinem Schedulæ, ut supra expositæ, & unusquisque super negotiis sui Monasterii examinetur, qui

omnibus, quæ dicere voluerit, in ſchedulam redactis, ut ſupra, eam manu ſua ſubscriptam relinquat.

8. Habita demùm de omnibus informatione, notentur in uno folio, si quæ reprehenſione digna fuerint, & accerſito eo, qui eſt reprehendendus; Pater Præſidens neminem ſpecialitèr nominando, aut dicendo, undè informationem habuerit, moneat ipsum, hoc modo videlicet.

9. Ad nos pervenit, vel nos audivimus ſic, & ſic Et præcipuè interrogetur Prælatus diſtinctè, & ſeriatim de ſibi oppoſitis gravioribus, nè inaudita parte, contra eum minus canonicè procedatur, ſimiliter tum quocunque alio, si præsens fuerit in Capitulo, agatur; & tandem audita ejus responſione ipsum (prout Deffinitores judicaverint expedire) vel absolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentia, & ſubmiſsione.

10. Si verò Patribus relata fuerint aliqua, de quibus haberi tunc certa informatio nequeat, committantur Viſitatoribus anni ſequentis illius Monaſterii, ut examinent, & procedant prout in capitulo de Viſitatoribus ordinabitur.

11. Examinatis igitur ſupradicto ordine Monaſteriis omnibus, procedatur poſtea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati à Deffinitoribus ſigillatim de unoquoque Monaſterio interrogentur, si quæ digna notatione, correctione, aut proviſione invenerint, quæ omnia per Scribam annotentur, ſicut ſupradictum eſt de aliis Monaſteriis, & ſimiliter proferantur literæ, si quæ ſunt ad Deffinitores à Monialibus miſsæ, aut aliter dicta Monaſteria Monialium concernentes.

12. Poſtremò ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud Patrem Præſidem teneatur liber ſucceſsoribus conſignandus, in quo per ordinem deſcribantur ex una parte omnes illi, qui in Congregatione ſcandaloſi, criminoſi, inquieti, ac proceſsati fuerint; ex altera verò parte è directo contra poſita annotentur approbationes, & atteſtationes Viſitatorum de eorum emendatione, & morum converſione Deffinitoribus factæ. Et poſtquam tribus vicibus à Viſitatoribus diverſis fuerint factæ dictæ approbationes, de quibus in eodem libro conſtare debebit, ex ſupradictorum Viſitatorum ſubscriptione, poſsint illi, de quorum emendatione conſtabit, promoveri ad ordines, gradus, digni-

tates,

tates, & officia respectivè; dummodò favorabilia habeant, omnia suffragia novem Deffinitorum, & non alio modo. Inviolabiliter autem hæc constitutio in perpetuum servetur, alioquin nullas, & invalidas hujusmodi promotiones ad dignitates, & officia ipso facto esse volumus, & declaramus; teneantur autem Prælati, & Visitatores Deffinitorio dictos Criminosos, si quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Deffinitores expediant terminanda,

C A P. XVIII.

1. Expedita itaque Monasteriorum examinatione Præsidens Capituli (quem volumus esse promotorem omnium causarum: ità tamen, ut tàm Præsidens Capituli, quàm etiam Regiminis teneatur quæcunque proponere super quibus ab aliquo Deffinitorum, vel Visitatorum fuerit requisitus) omnia quæ notata sunt per Scribam in medium seriatim, & successivè deffinienda producat.

2. Et incipiens à novissimis usque ad primos, sciscitetur uniuscujusque vota: ultimò ipse dicturus. Et uno loquente, cæteri taceant: Si quem verò deprehenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari, moneat eum, ut exponat votum suum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3. Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua ex novem Deffinitoribus septem convenerint, ab omnibus censeatur deffinita. Scribantur autem terminata à Deffinitoribus in libro, in quo insertæ sunt petitiones Abbatum per Scribam è regione petitionum per capita summariè, prout supra determinatum est cap. 13. de electione Scribæ.

4 Post hæc verò Deffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli. Et similiter, quæ fuerint ordinata per P. Præsidentem, Regimen, aut Visitatores intra triennium, & judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

5 Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, seù terminata, serventur quidem in Congregatione, sed non registrentur, nec vim legis obtineant, nisi per triennium practicata fuerint, & per sequens Capitulum confirmata.

6. Novæ autem ordinationes non facilè fiant, nisi ex urgentissima causa, & maxima cum maturitate; Propterea

ordinamus, quod, si quæ in posterum ordinationes faciendæ sunt (postquàm fuerint a Patribus Deffinitoribus formatæ, & per eorum suffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Prælatis omnibus considerandæ Quibus postea convocatis legantur sigillatim per Scribam, aut cui Deffinitores mandaverint, & quæ à duabus ex tribus Partibus dictorum Prælatorum concordi voto approbatæ fuerunt, Patres Deffinitores per Scribam Capituli faciant publicari sequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo, modo, quo supra, duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas: quæ deinceps non posint, nisi eodem modo, quo confirmatæ fuerint, revocari.

7. Terminata verò per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate revocari, sed si quæ in dubium adduci contigit per subsequens Capitulum minimè revocata, nullatenus proponantur examinanda, nisi de consensu duarum partium Deffinitorum, quæ tamen ex toto, vel in parte revocari non poterunt, nisi ex novem Deffinitoribus ad minus octo consenserint. Et quotiescunque aliquid antea per Patrum decreta ordinatum, alterari quacunque de causa contigerit, in decreto posteriori fiat mentio prioris, alioquin posteriùs nullum sit, & decretum priùs emanatum in suo robore permaneat.

De Calculo Expensarum

C A P. XIX.

1. Post examinationem Monasteriorum, & ante novorum Officialium, & Prælatorum electionem, Deffinitores videant Computa Congregationis per Deputatos ad Computa Monasteriorum approbata, & per Depositarium annotata; Necnon Calculum expensarum triennio proximo præterito nomine Congregationis, tàm per Præsidentem & Visitatores, quàm etiam per alios nomine Congregationis quacunque ex causa factarum, ac pariter debitorum, & creditorum; Quo inspecto sint soliciti, ut hujusmodi credita exigantur, & debita solvantur.

2. Taxa Monasteriorum renovetur, quoties Capitulo Generali expedire visum fuerit.

3. Inquirant etiam, an solutus fuerit census unius unciæ auri, quem Congregatio tenetur annuatim solvere Ca-

meræ Apoſtolicæ in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli in ſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis privilegiorum noſtrorum.

4. Omnibus itaque maturè, ac diligenter perpenſis, si pecuniæ desunt pro publicis dispendiis, imponantur cuilibet Monaſterio plures, vel pauciores (prout necefsitas exegerit) cum præfixione termini ad ſolvendum, ac quibus, & ubi ſolvi debebunt.

5. In ſolutione autem pecuniarum, quæ per ſingulos annos à Monaſteriis noſtris Romæ facienda eſt, ſingula Monaſteria integram ſummam, quam debent Procurariæ Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Urbe Roma, ſuis expenſis illuc deferant, vel transmittant. Quæſtores verò, qui Venetiis, vel alibi degunt, dispendiorum notam ſecum deferant, quæ pro ſingulis Monaſteriis facta fuerint, eamque eorundem Abbatibus conſignent, ac si quid reſtat ſatisfaciendum, exigant ſine mora ſolvendum.

De Præſidentis Regiminis electione

CAP. XX.

1. Die primo poſt prædictorum omnium expeditionem (etiamsi ſuperiùs ordinata ex integro, expedita non fuerint) ut electio Præſidentis Regiminis celebrari pofsit, cantetur ſolemniter per Præſidentem Miſsa de Sancto Patre noſtro Benedicto. Qua finita, congregatis Deffinitoribus, Præſidens Capituli exhortetur eos pro novo Præſidente Regiminis eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, utilioremque probaverint.

2. Præſidens porrò per has vices deputari debet, videlicet citrà Alpes eligatur ſemel, & iterùm profeſsus in Monaſteriis Provinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Hetruscæ, hoc eſt per ſexennium. Expleto verò hujusmodi ſexennio, eligatur ultra Alpes profeſsus ex Monaſteriis Provinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguræ per novennium ſingulis trienniis deputandus: In quibus Provinciis, excepta Sicula, ob diſtantiam Loci, respectivè reſidere teneatur. Et ſic ſemper ſervando hunc ordinem.

3. Modus autem electionis erit iſte. Quilibet Deffinitor ſcribat in ſchedula, primò nomen ſuum, deindè nomen illius, quem eligere in Præſidentem intendit; Ego D. N. eligo in Præſidentem D. N. & ſcriptum ponat in vase ad hoc præ-

præparato. Hoc facto, Deffinitores vocent ſcrutatores, qui ſcrutentur ſimul ſecretè ſingulorum ſuffragia, in quem verò quinque voces conveniſse viderint, eum Præſidentem pronuntient. Quod si non converint, tunc omnes nominati in Præſidentem à Deffinitoribus ſcrutinio ſupponantur. Scrutinium verò dicti Scrutatores videant, & illud notent; & in quem plura vota convenerint, dummodò non ſint infrà quinque, ille ſit Præſidens: Si vero aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel ſupra: iſti iterùm votis ſubiiciantur uſque tertio inter Deffinitores, & qui plura habuerit vota, ipse erit Præſidens. Et si iterùm fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus, qui eſt antiquior in Congregatione.

4. Supradicta autem vota, si quis, in actu ſcrutinii, palàm, vel clanculum oſtendere, vel per alterius manus dare, ſuffragia præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ, & paſsivæ incurrat. Quod idem intelligimus de ſcrutiniis, quæ tàm per Deffinitores, quàm per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5. At si ex nominatis in Præſidentem nemo quinque voces habuerit: votis ſemèl, ſecundò, & tertiò, & non ampliùs ſubdantur. Qui si nec tum in ſufficientibus votis convenerint, advocentur quatuor Auditores Causarum; & eis adjunctis, de omnibus nominatis per Deffinitores in Præſidem fiat ſcrutinium, & in quem ſex ad minus voces convenerint, Præſidentem pronuncient: Si verò aliqui fuerint pares in ſex vocibus, vel ſupra; iſti iterum ſuffragiis committantur uſque tertio, & qui plures habuerit voces, ipse erit Præſidens, & si iterùm fuerint pares, pronuncietur, qui eſt Prior in Congregatione; Electum verò in Præſidentem hujusmodi opus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem reſident Monaſterio, & coram eis electus Præſidens pronuncietur per antiquiorem ex Deffinitoribus. Qui electus continuò poſtulet, attento onere ſibi impoſito pro ſe ab omnibus orari, & omnes ſucceſsivè Patres habentes vocem in Capitulo, ad pacis osculum recipiat.

6. Quibus peractis, is, qui fuerit Præſidens Capituli, vel antiquior Deffinitor (si ipse Præſidens Capituli electus eſset in Præſidentem Regiminis) incipiat: Te Deum laudamus; & cantando omnes Proceſsionaliter ad Eccleſiam accedant, Præſidente Regiminis in digniori loco ipſos comitante.

7. Cum verò perventum fuerit ad Chorum, idem Præsidens Regiminis cum illo, qui fuit Præsidens Capituli, vel cum Antiquiore Deffinitorum (si ille, ut supra, factus esset Præsidens Regiminis) & alio ex antiquioribus Deffinitoribus ante Altare se prosternat, & finito Te Deum laudamus, is, qui fuit Præsidens Capituli, vel antiquior, dicat Versum: Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus sperantem in te.

℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eum. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, protende super hunc famulum tuum Præsidentem nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præsidenti nostro dexteram tuam per intercessionem Beatæ, & Gloriosæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ, & auxilium ei supernæ virtutis impende.

Intercessio nos, quæsumus Domine, Beati Patris Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

8. Si verò contigerit electum huic functioni non interesse, ejus locum, & vicem teneat, antiquior Deffinitorum, & omisso osculo pacis, cantetur: Te Deum laudamus cum Vers: & Orationibus.

De Prælatorum Electione

CAP. XXI.

1. Quia experientia magistra didicimus, Prælatorum crebram mutationem Monasteriis in spiritualibus, & temporalibus esse damnosam, idcircò monemus, ut in electione, seù nova institutione Prælatorum hujusmodi crebra mutatio vitetur, & quantùm fieri potest, non mutentur Prælati, nisi elapso sexennio, præterquam ob rationabilem, & legitimam causam. Ultra sexennium verò non possint, etiam prætextu simplicis administrationis, nisi talis administratio fuerit per breve spatium temporis, putà quatuor,

tuor, vel ſex menſium ad ſummum in Regimine ejusdem Monaſterii, ullo modo permanere, nec ad illud regendum iterum aſsumi, niſi totidem annis vacaverint, quot illi præfuerunt. Quod idem de Thesaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Capsario Congregationis, Coadjutore Procuratoris in Curia, & paritèr de Prioribus, Magiſtris Novitiorum, & Cellariis decernimus, inviolabiliter observari, juxta formam Brevis Alexandri Septimi, & Clementis Decimi.

2. Cæteri quoque Officiales à Prælatis Monaſteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procurationes, vel ad quamlibet aliam adminiſtrationem, aut exercitium Jurisdictionis ſpiritualis, aut temporalis, intus, & extra Monaſterium deputati, elapso ſexennio, a prædictis officiis omninò removeantur.

3 Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione noſtra vacare intelliguntur, ut eisdem ſic per absolutionem in Capitulo ſecutam, vacantibus provideatur: modus electionis inſtituendæ, tàm de illis, qui immediaté antea erant Prælati, quàm de illis, qui de novo ad Prælationem promovendi ſunt, erit iſte.

4. Primò Deffinitores ineant inter ſe tractatum de Patribus, qui gubermio ſunt reſtituendi, de iis. qui promovendi de novo, & de illis, qui ſunt mutandi: Nec ullum poſsit abſolutum à Prælatione relinquere, vel de novo ad Prælaturam promovere, nisi de his inter Deffinitores tractatu, & ſcrutinio præmiſso. Unde si aliquem ex Prælatis anni præteriti parum idoneum regimini prævio dicto tractatu, Deffinitores exiſtimaverint, poterunt talem, nè per ipsum aliquod detrimenti, ſive in temporalibus, ſive in ſpiritualibus Congregatio noſtra patiatur, ſecundum propriam conſcientiam non idoneum judicatum, in ſuffragiis ferendis à Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod, ut excludatur à Prælatione ille, qui anno præterito erat Prælatus, ſeptem ex novem Deffinitoribus per vota ſecreta conſentire debent; ut verò à Prælatura arceatur, de novo promovendus, ſufficit, si à tribus ex iisdemmet novem votis, ut ſupra convenientibus, reprobetur. Quod idem de Prioribus obſervari volumus.

5. Demùm quilibet Deffinitorum ſcribat in præfata ſchedula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit, unicuique Monaſterio Prælatum unum habilem, prout conſci-

entiæ

entiæ ſuæ videbitur, aſsignando (ità tamen, quod nullus Prælatus amoveatur, de quo non amovendo, priùs Deffinitores inter ſe tractaverint, & hoc inviolabiliter observetur) præfatamque ſchedulam in vase ad hoc præparato, imponat.

6. Poſtmodum verò vocentur Scrutatores, qui præfatas ſchedulas diligentèr ſcrutentur, & Prælatos in dictis ſchedulis nominatos fideliter in unam amplam ſchedulam redigant: unicuique Monaſterio attribuendo nominatos in eodem Monaſterio, etiamsi plures in uno Monaſterio fuerint nominati, & ipsam ſchedulam præfatis Deffinitoribus repræsentent. In qua si reperietur de aliquo Prælato diſpoſitum fuiſse aliter, quàm ſupra dictum eſt: tunc Pater Præſidens omninò prohibeat, talem Prælatum ſuffragiis ſubdi, immò abſque ulla discuſsione, eumdem in Monaſterio, in quo priùs erat, describi, & nominari faciat: ſchedulas verò, quas præfati Scrutatores ſcrutati fuerint, comburant, & omnia ſecretè teneant, nè ſcandalum aliquod oriri poſsit. Qui si contrafecerint, puniantur, prout ſupra de ipsis revelantibus dictum eſt. Quo facto, Prælati ſinguli votis ſupponantur, ut in quem plura ſuffragia conveniunt, ille præferatur Monaſterio, de quo agitur.

7. Hoc ſanè volentes, quod si quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Deffinitoribus: ut liberiùs de eo diſponatur, exeat de Deffinitorio, donec fuerit factum ſcrutinium.

8. Quod si contingeret, eumdem Patrem in duobus, vel pluribus Monaſteriis nominatum aliis Patribus in ſuffragiis anteferri: fiat ſcrutinium iterùm, & pro quo Monaſterio plures repertæ fuerint voces, illi præficiatur. Ad depoſitionem verò Prælatorum in pœnam decernimus, ut nonnisi causa cognita, & ſecundùm quòd ordo Juris, ac ipsorum demerita poſtulaverint, Deffinitores procedant.

9. Advertant autem ipsi Patres Deffinitores, aut etiam qui pro Dietis celebrandis infra triennium congregabuntur, nè in promotionibus ad Dignitates, Prælaturas, Officiavè cujusvis generis in Congregatione faciendis, ullum omninò promoveant ad favorem cujuscunque Principis, aut Prælati extra Congregationis gremium, hoc enim prohibetur per duo diplomata Pii Quinti, quorum alterum expeditum fuit ſub die ſeptima Aprilis, alterum 28 ejusdem menſis, & anni 1571. diſtrictiùs autem per diploma Gre-

gorii Decimi tertii die 7. Aprilis 1574 à Sanctissimis Dominis Nostris Urbano Octavo, & Clemente Decimo confirmatum, & ampliatum. Quod legendum est quotannis coram omnibus de Capitulo, Sabbato in primo actu Capituli; sed illos tantùm ad hujusmodi Prælaturas, vel officia assumant, quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum scientia, ac Regulæ observantia commendant.

De Conventuum ordinatione

C A P. XXII.

1. Expeditis Prælatorum electionibus, tractent deindè Deffinitores de Conventuum ordinatione.

2. Videant itaquè primò, an Monasteria Prioribus Decanis, Magistris Novitiorum, Cellariis, & Monialium Confessoribus indigeant: quod si judicaverint in aliquo Monasterio aliquem promovendum, aut ex illius Monasterii Superiorum instantia, vel ex ipsorum Deffinitorum propria consideratione, tunc (servatis omnibus in Apostolicis literis expressis, & quæ in præsentibus Constitutionibus, & præsertim in Declaratorio Regulæ cap: 21. de hujusmodi electionibus statuuntur) Deffinitores ipsi diligentèr de eo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitimé promoveri posse, nisi ex novem Deffinitoribus saltem septem consenserint, quem etiam votorum numerum, in eorum absolutione, necessarium esse decernimus.

3. Et nè Deffinitorum judicium in aliquem errorem labatur. Visitatores in Monasteriis visitandis interrogabunt Prælatum, ac cæteros Monasterii Superiores, an mutuò inter se consilio tractaverint (quod eos omninò facere volumus) sitnè aliquis in Monasterio Monachus morum probitate, & scientia dignus, qui promoveri possit ad Decanatum: itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et si aliquos post hujusmodi tractatum dignos invenerint, qui proponantur à Visitatoribus approbandi, & mandabunt ipsi Visitatores prædictos sibi in schedula descriptos exhiberi, atque à Prælatis, & singulis Superioribus Juramento præstito exigent, an affectione, & inordinatâ animi inclinatione aliquem proposuerint, aut odio, vel malevolentia prætermiserint, an verò quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia judicaverint, de-

que ſic nominatorum vita, & moribus, præſertim illorum, qui ad Decanatum promovendi eſsent, à cæteris probatæ fidei Monachis exactiſsimè inquirent, & ſingulorum teſtimonia in acta referri jubebunt. Induſtriam verò, ac ſcientiam Viſitatores ipsi præsentes diligenter examinabunt, ſervata forma quoad promovendos ad Decanatum, quæ infrà in ſecunda parte Conſtitutionum cap. 2. num. 15. præſcribitur, & quos idoneos repererint, approbabunt, Decanorum autem, & Priorum Clauſtralium vitam, mores, induſtriam, doctrinam, & ſolicitudinem, tùm à Prælato, & Superioribus, tùm ab aliis diligentèr explorabunt; cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates reſpectivè, omnium optimi ſunt approbandi. Quos igitur dignos judicaverint Viſitatores (ſuper quo eorum conſcientiam oneramus) approbabunt, & in acta referri mandabunt. Caveant autem Viſitatores, nè aliquem approbent, qui per integrum ſaltem annum in eodem Monaſterio commoratus non fuerit, aut certè bonum teſtimonium habeat ab his Prælatis, & Superioribus, cum quibus eo anno, licèt in diverſis Monaſteriis, vixerit. Hoc attento, quod Titulares Prælati deinceps, neque in Abbates cum Adminiſtratione, neque in Priores, neque in Decanos promoveri poterunt.

4. Prohibemus quoque, nè quis ad Decanatum, nec ad aliquem ſuperioritatis gradum, etiamsi Sacerdos ad Congregationem venerit, aſsumi poſsit, niſi decimo ſexto, nec ad Curam Novitiorum, nisi decimo octavo anno reſpectivè in Congregatione completo, ut ſupra in Declaratorio Regulæ cap: 21. numero 7.

5. Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoveri poſsit; niſi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu reſpectivè laudabiliter vixerit, prout in præfato cap: 21. n. 11.

6. Videant conſequenter Deffinitores, ſi Monaſteria Sacerdotibus, Cantoribus, & aliis quibuscunque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concurſu, frequentia Populi, & dignitate Eccleſiæ opportunè provideant, ſervata tamen forma Decreti Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Miſsarum, ubi decernitur, ut numerum familiæ ſingulorum Monaſteriorum Capituli Generalis ſententia, & auctoritate præfinitum, iidem Regularium Superiores perpetuo ſervare omninò teneantur, nec poſsint il-

lum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Quem quidem numerum jam unicuique nostræ Congregationis Monasterio Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum nostrorum, ullo pacto minuere, vel pro obtinen: Hujusmodi augendi licentia ad eandem Sacram Congregationem recurrere, nisi ex urgentissima, & legitima Causa in Capitulo Generali à Deffinitoribus approbanda, pœnas in prædicto Decreto contentas incursuri. Statuatur item ex eo numero quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici, singulis Monasteriis sint adscribendi; sic enim fiet, ut ex certo uniuscujusque Monasterii Monachorum numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo ut singulis annis, non plures Novitii ad probationem recipiantur, quàm quot de præscripto numero fuerint imminuti. Insuper, si qui ex legitima causa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Deffinitoribus videbitur, fiat provisio.

7. Ad tollenda autem scandala, & incommoda, quæ ex frequentibus Monachorum mutationibus sæpenumero, etiam cum Animarum detrimento oriuntur: Statuimus quod Monachi nostræ Congregationis, non levi causa mutentur, sed tantùm ex manifestæ infirmitatis causa, quibus Medicorum consilio, aeris mutatio subveniret, aut si hujusmodi mutatio ad animæ salutem esset necessaria, vel alia gravi causa à Deffinitoribus, vel Regimine, aut à Visitatoribus approbanda. Mutatis autem, Visitatores, aut Deffinitores, aut Regimen, per quos mutari contigerit, provideant, ut omnia itineri necessaria tribuantur, præscripta quoque eis via, qua directa ad Monasteria sibi assignata pergant, ita ut vagandi tollatur occasio, & commodis Monachorum, quà decet charitate, consulatur.

8. Mutationes verò prædictæ, quantùm possibile est, fiant ad Loca viciniora, & magis propinqua, ut expensis simul, & vagationi Monachorum parcatur, & nè cogantur diversa Monasteria, & hospitia circumire. Quod præcipuè circa Juvenes observetur, prout supra ordinatum est in Declaratorio Regulæ cap. 67. n 13.

9. Scriba verò Capituli, Monachos, & Monasteria, à quibus amovendi sunt, & ad quæ transmittendi fuerint, in scriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per

Capi-

Capitulum, aut Dietas fiunt, adhibeatur fides, nisi subscriptis manu ipsius Scribæ, sive Cancellarii, vel unius ex Prælatis, vel Procuratoris in Curia, vel Notariorum fidem facientium, eos cum originali convenire.

10. Statuentes insuper, quod quando Monachi mutantur de Monasterio ad Monasterium, competenter induti mittantur, & maximè in prima mutatione eis omninò provideatur de chlamyde, seù mantello panneo, ocreis, calcaribus, aliisque necessariis, prout in Inventario suorum vestimentorum cognoscentur indigere.

11. Pecunias verò non solum, quas pro vestimentis deferunt, sed etiam omnes alias, cum ad Monasteria sibi assignata pervenerint, statim Prælatis revelent, Depositario consignandas, quas nolumus, nisi de licentia Abbatis expendi.

De Visitatorum, & Procuratoris in Curia electione

CAP. XXIII.

1. Demum ipsi Deffinitores eligant sex Prælatos in Visitores ultra Præsidentem, Religionis zelo, morum probitate, literarumque scientia conspicuos, qui teneantur in illis Provinciis, in quibus Visitatores deputati fuerint, munus suum cum omni diligentia subire, & intra tempus à Constitutionibus præscriptum, absolvere.

2. Modus autem eligendi erit iste. Quilibet Deffinitor secretè scribat in una schedula sex Prælatos, supradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetrusca, ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Ligura Provinciis, ex diversis tamen dictarum Provinciarum Monasteriis respectivè professos, & reliquos duos juxta præscriptum nostræ Congregationis, pro Regno Siciliæ, ut statuitur in Brevi Pauli Quinti, postea ipsam schedulam Patri Præsidenti præsentet; deindè nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Visitatores existant. Quando verò plures concurrunt in vocibus, antiquior professione præponatur.

3. Statuimus tamen, juxta formam literarum Apostolicarum Gregorii XIII. ut qui in uno Capitulo fuerit Deffinitor, illo triennio Visitator esse non possit. Similiter, qui anno præterito fuerit Visitator, nisi elapso sexennio,

in

in Visitatorem eligi nequeat. Visitator autem solùm actu, sequenti immediatè triennio illa Monasteria visitare non valeat, quæ præterito triennio, etiam actu visitaverit. Visitatio verò Monialium committi non possit iis, qui immediatè ante eas actu, vel officio visitaverint.

4. Tradant denique Deffinitores binis quibusquè Visitatoribus, juxta prædictas literas Apostolicas, schedulam, in qua descriptæ sint, non solùm ea, quæ de Visitatoribus Congregationis nostræ Constitutiones mandant observari, sed etiam alia, quæ ipsi Deffinitores judicaverint Visitatoribus ordinanda, tàm in genere, quàm in specie, pro singulorum Monasteriorum exigentia.

5. Postea ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cujus officium, cum maximi sit ponderis, eligatur spectatæ vir probitatis, industriæ, ac fidei, qui sit Abbas Regiminis, & non solùm ingenio, & gravitate morum commendetur, sed etiam in Abbatia triennium ad minus compleverit, & cujus vita in aliis etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, eum posse tanti oneris, & honoris nomen sustinere; accesseritque gravior quædam, & continuata Visitatorum confirmatio. Ad ejus enim officium spectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Deffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præscripto, omniaque ad Patrem Præsidem referre, Congregationis Jura tueri; Annuatas quindenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem subsidii quadringentorum millium scutorum, & aliorum omnium, aut aliàs impositorum aut in posterum imponendorum, & annuum censum unius auri, Cameræ Apostolicæ in festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, in signum perpetuæ libertatis, & confirmationis Privilegiorum nostrorum, quotannis solvere, ex pecuniis sibi per Monasteria, aut per Quæstorum transmissis.

6. De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus Sancti Pauli de Urbe, & Sanctæ Mariæ de Farfa, cum assistentia alicujus Computistæ à Deffinitorio ad hæc specialiter deputandi; sciatque se, si in hoc unquam defecerit à Capitulo Generali, vel etiam à Dieta gravissimè puniendum esse. Visitatoribus etiam, dum Monasterium Sancti Pauli visitaverint, idem Procurator Generalis ostendat annua suæ administrationis computa; librosque

Com-

Computorum secùm deferat ad Capitulum Generale, à Deffinitorio exactè recognoscendos, & subscribendos.

7 Interim verò Capsa Procuratoriæ Generalis nullo modo sit apud Computistam Congregationis, sed apud aliam personam fide dignam à Deffinitorio eligendam; à qua Capsa Computista prædictus non extrahet summam aliquam, quovis titulo solvendam, absque mandato à Patre Procuratore Generali subscripto In casu autem reductionis, vel extinctionis censuum debitorum, vel aliorum particularium Computorum, Computista pro tempore sub pœna depositionis, & inhabilitatis ad quoscunque gradus mittere teneatur eorum Exscriptum Monasteriis, ad quæ respectivè spectaverint, spatio unius mensis.

8 Modus autem electionis ejusdem Procuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apostolica per Breve Clementis Decimi sub Datum die 22 Augusti 1670. erit iste Eligantur ab universo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus; ad id muneris, ut supra dictum est, idoneis, qui omnes indiscriminatim suffragiis ejusdem Capituli Generalis committi debent. Jlle verò ex Abbatibus, in quem plura vota consenserint, censeatur legitimè electus in Procuratorem Generalem; paribus autem apparentibus suffragiis, qui provectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus Porrò quicunque ille sit, singulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum scrutinio submittatur, iterum in dicto officio per majorem supra dimidium votorum partem, si aptus repertus fuerit, confirmandus.

9. Advertatur præterea, quod juxta Breve Pauli V. nunquàm Abbas Sancti Pauli de Urbe, & eligendus in Procuratorem sint ex Monasteriis eorundem Provinciarum, sed diversarum eligantur; ut si contigerit Procuratorem electum, esse professum ex Monasteriis Provinciarum Lombardæ, Venetæ, vel Liguræ, tunc Abbas Sancti Pauli ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculæ, vel Hetruscæ deputetur, & vice versa; multò minùs eligatur in Procuratorem Abbas Sancti Pauli, sed Procurator eligendus sit Regimine, & persona penitùs ab eo distinctus; imò nec ipse Abbas, qui est Procurator Generalis, finito tempore suæ administrationis deputari possit immediatè ad Regimen Sancti Pauli, nec Abbas Sancti Pauli immediatè post Regimen ejusdem eligi queat in Procuratorem Generalem, sicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates ejusdem Mo-

na-

nasterii profesſos ſucesſivè ; aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Præſidentem Congregationis ſimul omninò prohibemus. Declarantes nullam, & invalidam electionem præfatam, in qua prædicta omnia, & ſingula ſervata non fuerint.

10. Abbati, in Procuratorem electo, non deputetur Monaſterium aliquod Regiminis, ſed Abbatia ſolius tituli. Durante verò tempore ſuæ adminiſtrationis eligi non posſit Procurator Generalis in Deffinitorem, aut Viſitatorem; quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo à Procuratoria Generali quocumque modo contigerit ceſſare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omninò à Dieta, tantoque tempore à Procuratoria vacare jubemus, quanto ante in ea perduraverit; paribusque rationibus, nolumus Patrem Præſidentem Congregationis, tum pro eo tempore, quo Præſidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo abſolutus eſt, cooptari poſse in Procuratorem Generalem, & vice versa Procuratorem in Præsidem.

11. Abbas, qui eligitur in Procuratorem Generalem, Juramentum, ut moris eſt, Reverendiſsimo Deffinitorio exhibeat, ſe nullam diſpensationem ad quoscunque gradus, dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcunque aliud noſtris Conſtitutionibus repugnans, impetraturum, nisi de ſpeciali Deffinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum poteſt pro ſui muneris officio dictas diſpensationes ſe impediturum. Quod si ad ejus notitiam pervenerit, aliquem ex noſtris Monachis id attentaſse, teneatur quam primum Patri Præſidi, vel Regimini denunciare, graviter eum, qui has dispensationes procuraverit, punituro. Si verò eligatur in Procuratorem Generalem absens à Capitulo, hoc idem Juramentum intra octavam diem, à quo Romam pervenerit, Abbati Sancti Pauli præſtabit, ejusque facti authenticum Teſtimonium Patri Præſidi transmittet.

12. Singulorum item Monaſteriorum negotia curabit, Causas defendet, & prout opus fuerit, tàm de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Patrem Præſidem certiorem faciet, quàm de privatis Monaſteriorum negotiis eorum Superiores. Et si contingat, vel morte, vel quovis alio casu deficere Procuratorem Generalem, tunc qui erit Abbas Sancti Pauli curam gerat, usque ad futurum Capitulum, Procuratoriæ prædictæ, eodem modo, quo

de

de Procuratore Generali eſt definitum : in ſuo robore ſemper permanente ſtatuto prohibente, nè Abbas Sancti Pauli, vel tunc, vel immediatè poſt eligatur in Procuratorem Generalem.

13. Si verò ex aliqua gravi culpa (quod Deus avertat) Juſtitiæ rigor exposcat, ut ad ejusdem Procuratoris depoſitionem in pœnam deviniatur, vel pro bono Congregationis Regimine contingat, ut ab officio absolvatur, ad hujusmodi proviſiones per Deffinitores tantùm, absque aliorum Prælatorum ſuffragiis, dummodò ex novem Deffinitoribus, ſeptem consentiant, procedatur.

14. Ut denique tanti officii onus faciliùs ſubſtinere valeat, deputetur ei à Deffinitoribus, aut à Patribus Regiminis Coadjutor, qui ſit Decanus, cujus opera in ſcribendo, & aliis negotiis utatur: gravis, & ipse, Induſtrius, probitateque, & ingenio conspicuus, qui etiam ejus vices (si quando eum abeſse contigerit) ſine Congregationis incommodo gerere poſsit : Hic, qui Comprocurator appellatur, præſit omnibus Decanis, etiam Magiſtris Novitiorum, & ſubjaceat in temporalibus Procuratori Generali, in ſpiritualibus verò Abbati Sancti Pauli tantùm, à quo teneatur accipere benedictionem, dum è Monaſterio egreditur, & ad illud revertitur Quod idem dicimus de Computiſta, qui ſemper ſit Decanus, & teneat locum immediatè poſt Comprocuratorem.

De Epiſtolis dirigendis, & de Loco celebrandi Capitulum

C A P. XXIV.

1. Expeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quæ responſivæ, vel miſsivæ conficiendæ ſunt literæ, ſatisfiat huic muneri per aliquem ad hoc idoneum, à Deffinitoribus deputatum. Quas literas Deffinitores diligenter videant; & si aliquas judicaverint memória dignas, regiſtrari faciant per Cancellarium

2. Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis noſtræ Monaſterio locus eligatur. Declaramus autem Monaſteria pro celebrando Capitulo hæc eſse; videlicet, Monaſterium Sancti Benedicti Mantuæ, Sancti Joannis Evangeliſtæ Parmæ, Sanctæ Juſtinæ Patavii, Sanctæ Mariæ Prataleæ, Sancti Georgii Venetia-

tiarum, Sancti Petri Perusii, Sancti Vitalis Ravennæ, & Sacrum Casinense Cœnobium: volentes, quod hoc ordine habeantur Comitia pro Capitulo Generali, ut ter in uno, vel altero Monasteriorum in Provinciis Veneta, & Lombarda, ut supra deputatorum, bis verò in assignatis Provinciarum Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de triennio in triennium, ut supra sancitum est, cap. 1. n. 1.

3. Qui Locus sic electus, nisi rationabili causa, & de Præsidentis, necnon majoris partis Visitatorum consensu mutari non possit, nec celebratio Capituli, nisi per breve tempus, octo, videlicet, vel ad altiùs decem dierum differri. A decem verò diebus usque ad mensem, nisi de Præsidentis, omniumque Visitatorum consensu minimè differri possit, & hoc nisi ex urgentissima, & inevitabili causa.

4. Quod si aliqua rationabili causa, Præsidens, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam, congruo tempore omnibus Prælatis Monasteriorum per literas significare nullo pacto prætermittant.

5 Statuimus etiam, ut ad expensas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monasteria, tàm citra, quàm ultra Alpes, secundùm eorum taxam contribuere teneantur.

De Publicatione, & Absolutione Capituli
CAP. XXV.

1. Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tàm de Capitulo, quàm residentes in Monasterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli, tanquàm auctoritate Apostolica publicum Notarium, Præsidens Regiminis, Visitatores, & Prælati Monasteriorum, tàm administrationem habentes, quàm Titulares, Thesaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Capsarius, Coadjutor Procuratoris, & Computista, & mutationes Monachorum, præsentibus Testibus, pro hoc actu specialiter rogatis

2 Quibus peractis, exeant omnes, qui non sunt de Congregatione, & successivè per Præsidentem, vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ secreta Deffinitores duxerint tenenda. Quæ verò publicata fuerint, Prælati in scriptis ad sua Monasteria Monachis

suis

fuis denuncianda portent, & quæ à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda, emanare contigerit, fecum ad fua Monafteria, vel deferant, vel deferri faciant, quam primùm commodè poterunt in Libro, ad hoc in modum regefti deputato per fe, vel per alium fideliter exaranda.

3. Quæ quidem ordinationes in Monafteriis legantur in reverfione Prælati a Capitulo: publicentur etiam nominatim, si qui fuerint fugitivi, vel expulsi, ut ab omnibus requirantur respectivè, vel evitentur, fecundùm declarationem fuper cap. Regulæ 29.

4. Et imponantur triginta Mifsæ pro quolibet Monafterio pro Fratribus defunctis noftræ Congregationis, & aliæ triginta pro habentibus literas gratiosas, qui illo fortè anno decefserint, quas pro debito fufficere volumus.

5. Ultimò publicetur Locus futuri Capituli, & Pater Præfidens committat omnibus, ut oretur pro SS. D. N. pro Eminentifsimo Protectore, ac cæteris S R. E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatis, ac Congregationis noftræ Benefactoribus vivis, atque defunctis.

6. Quibus peractis, Vifitatores à Scriba Capituli requirant, & petant in fcriptis, si quæ ordinata funt pro Monafteriis fuæ Provinciæ, quæ ad eorum officium pertineant. Et fimiliter quilibet Prælatus petat à Scriba Capituli, si quæ ad fuum Monafterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma, in libro fui Monafterii, ut fupra dictum eft, poftea adnotanda, & in fpecie de Monachis ad fuum Monafterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, ut ad ordines promoveatur, & quo tempore, & fimiliter à Patre Præfidente requirat, si quæ fuerint ad fuum Monafterium pertinentia; & fic obtenta priùs licentia, & benedictione percepta, facultas fit unicuiquè redeundi ad fuà Monafteria, nisi ex aliqua causa fuerit necefsè, aliquos remanere. Præfidens tamen, & Vifitatores ultimi recedant. Modus autem hæc omnia pronunciandi, ut ab omnibus idem ordo fervetur, erit ifte, videlicet.

7. Primò pronuncientur Prælati. Secundò ordinationes confirmatæ. Tertiò ordinationes novæ. Quartò Admonitiones. Quintò mutationes Monachorum. Sextò numerus Profefsorum. Septimò fugitivi, & expulsi, ac licentiati, & à quo Monafterio, qui fpecificè nominentur. Octavo nominatim

natim defuncti omnes, & in quo Monafterio. Nono numerus defunctorum habentium literas gratiosas. Decimo triginta Mifsæ pro Fratribus noftris defunctis, & triginta item aliæ pro habentibus literas gratiosas, ut fupra. Undecimò impofitio taxæ, five taxarum. Duodecimò locus futuri Capituli. Tertiodecimò licentiæ admittendi Novitios ad profefsionem. Et poftremò Thesaurarius Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, ut fupra n. 1.

De Pecuniarum folutione pro debitis liquidis Monafteriorum

CAP. XXVI.

1. Si aliquod Monafterium liquido debito, teneatur, vel Congregationi, vel particulari Monafterio in quacunque, fivè pecuniarum, fivè rerum quantitate, eique à Capitulo, vel à Vifitatoribus præfixum fuerit certum folvendi tempus, & Prælatus illius Cœnobii, elapso termino, requifitus de folutione non fatisfecerit intra quindecim dies, faltem per depofitum reale rerum, vel pecuniarum ad arbitrium Creditoris. privetur in Capitulo fequenti voce activa, & pafsiva. Si verò debitum illud fuerit ratione taxarum, folvat cum illo totum interefse, & pœniteat, prout fupradictum eft, si tamen in culpa ipse fuerit.

2. Si autem Cellarius à Prælato monitus fupradicta adimplere neglexerit, ab officio amoveatur.

SE-

SECUNDA PARS CONSTITUTIONUM CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De Potestate Præsidentis, & Visitatorum

CAP. I.

Præsidenti Regiminis, tanquam principali Visitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reverentia, & Loci præeminentia. Ipse solus in quocunque fuerit Monasterio omnia signa, tàm particularia, quàm generalia faciat.

2. Teneat penès se sigillum magnum Congregationis, quo utantur Patres, cum aliquid præcipuum, nomine Capituli, vel Regiminis, fieri continget, teneat etiam Regestum Capituli; Aliæ verò Scripturæ Congregationis serventur in Archivio, & claves Archivii semper sint apud Præsidem, vel Abbatem illius Monasterii, nec possint inde extrahi scripturæ ullæ, nisi de ejus licentia, aut Commissione, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

3. Ad ipsum deferantur singula Congregationis, quæ intra triennium occurrerint. Ad eundem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmissa, aut solus, aut cum aliis Visitatoribus, secundùm rerum qualitatem, & ejus limitatam potestatem faciat.

4. Possit etiam in iis, quæ intra triennium occurrerint, pro evitandis scandalis, & pro pace servanda expedire videbitur, cum uno saltem ex Visitatoribus providere. Cujus provisioni, & deliberationi, omnes, etiamsi Visitator fuerit, obedire teneantur.

5. Caveat etiam, nè affectione, aut passione aliqua moveatur; sed omnia, secundùm Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat, se per Deffinitores sequentis Capituli puniendum.

6. Titulum verò Præsidentis Generalis, nec ipse sibi arroget, nec ab aliis illi deferatur, sed simpliciter juxta pri-

primævum Congregationis ritum, vocetur Præſidens Caſinenſis.

7. Statuimus etiam, quod Pater Præſidens non poſsit accedere ad Curiam Romanam, niſi prius habito consensu utriusque Viſitatoris illius Provinciæ, in qua fuerit deputatus.

8. Item, quod nullus Viſitatorum ad eandem Curiam accedere poſsit, nisi de licentia Patris Præſidentis, ac Conviſitatoris ſui. Cæteris verò Prælatis, ac Religiosis noſtris, prohibemus omninò, nè Romam proficiscantur, nisi accedente consensu Patris Præſidentis, & utriusque Viſitatoris ſuæ Provinciæ, vel si periculum eſset in mora, cum licentia Patris Præſidentis, aut unius ſaltem dictorum Viſitatorum; necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia Romana.

9. Liceat præterea eidem Patri Præſidenti cum aliquo ex Viſitatoribus illius Provinciæ, ubi viſitandum fuerit omnia Congregationis Monaſteria, quotiescunque opus fuerit, viſitare, excepto Monaſterio, cui triennio præterito præfuit, & cui aliquis in ſecundo gradu illi conjunctus præeſt. Quod idem de Viſitatoribus intelligimus.

10. Caveat tamen; nè auctoritate officii ſui (quemadmodum, & quilibet Viſitator) Religiosum aliquem de quolibet Monaſterio Congregationis noſtræ removeat, & eum in Monaſterio ſibi commiſso deputet: ſed si aliqua Monachorum indigebit proviſione, duo alii Viſitatores, aut Præſidens cum uno Viſitatore hujusmodi faciant proviſionem.

11. Poſsit autem Præſidens de Prælatorum consenſu, Monachis aliqua juſta causa mutationem petentibus, licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Viſitatores in actu viſitationis (cum ab ipſis mutari petiiſsent) rejecerunt, aut alio, quàm optaſsent, mutaverunt, nisi fortè urgentiſsima, & neceſsaria causa novitèr emerserit. Hortamur tamen, ut consensus hujusmodi non tàm facilè concedat, ſed Viſitatoribus, quantum fieri poteſt, hanc curam relinquat.

12. Cæterùm Præſidens cum duobus Viſitatoribus, quoties neceſsitas poſtulaverit, ut propter animæ, aut corporis ſalutem, mutatio fiat alicujus Religiosi intra annum de Monaſterio ad Monaſterium, disponere ſuper hoc poſsit, usque ad tempus Capituli, aut Dietæ.

13.

13. Item Præſidens, & Viſitatores, vel quilibet eorum in actu Viſitationis exiſtens, cauſas, & lites inter Monaſteria, ac perſonas Congregationis audire, & ſummariè, facti ſola veritate inſpecta terminare, niſi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod verò Juſtitia mediante (ut præfertur) judicaverit, vel terminaverit, faciat obſervari.

14. Item Præſidens omni tempore abſolvere poteſt Religioſos noſtros à caſibus in Religione reſervatis. Quod idem ſtatuimus de Viſitatoribus in actu Viſitationis tantùm, etiamſi fuerint Viſitatores ſolùm actu, & non officio.

15. Poſsit etiam Pæſidens in actu viſitationis, ubi ordo Juſtitiæ exigeret, Monachum aliquem in quocunque Monaſterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum cuſtodiæ detrudere, etiam (ſi opus fuerit) invito Prælato, & idem poſsint Viſitatores in actu Viſitationis.

16. Demùm Præſidens cum omnibus Viſitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræſentent Congregationem, & ea exequi poſsint, quæ infra 3 cap. determinantur.

17. Habeantque Præſidens, & ſinguli Viſitatores ſigilla ſingula æqualis omninò formæ, & quantitatis, ejusdemque characteris, ſcilicet PAX, quibus utantur in literis particularibus, ad officium ſuum ſpectantibus. Nec alteri cuivis liceat ſigillo ſimili uti.

18. Literas verò eodem ſigillo ſignatas, nemini de Congregatione noſtra, etiamſi Præſidens, aut Convíſitator, vel Prælatus eſset, aperire concedimus, niſi ſolis iis, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in caſu urgentiſsimæ neceſsitatis, ut in Declaratorio cap. 54. numero 4. 5. 6.

19. Ad ipſos etiam Præſidem, & Viſitatores pertinet, cum opus fuerit, vel propter ſcandalum evitandum, ordinata per Capitulum de omnium conſenſu ſuſpendere uſque ad tempus Generalis Capituli: non tamen ex toto revocare. Poſsint etiam, ubi neceſsitas urgeret, aliquod univerſale in Congregatione conſtituere, usque ad tempus Capituli dumtaxat ſervandum.

20. Ordinata etiam pro bono Congregationis volumus obſervari, etiam poſt eorum officia, niſi revocentur à ſucceſsoribus, & fuerint approbata, prout ſupra diſpoſitum eſt in prima parte cap: 18. num. 6.

21.

21. Et quia ſæpè munera excœcant oculos ſapientum, & ſubvertunt corda Juſtorum, ſtatuimus juxta Sac. Canonum Sanctiones, quod nec Præſidens, nec Deffinitores, nec Viſitatores etiam Monialium, durante eorum officio, accipere ullo modo poſsint quæcunque munera à Monachis noſtris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuscunque Perſonis de Congregatione. Quod ſi contrafecerint, priventur ipſis rebus, & insuper graviter puniantur ſecundùm qualitatem delicti, & perſonæ.

Quomodo, & qualiter fieri debeant Viſitationes

C A P. II.

1. Ad evitanda Viſitatorum incommoda, & Cœnobiorum diſpendia, decernimus Viſitationes Monaſteriorum noſtrorum Tertiò quoque anno peragendas; deputantes tempus prædictarum viſitationum in acceſsu ad Dietam, & receſsu ab ea juxta Conſtitutionem Sanctis: Domini Noſtri Innocentii Papæ Undecimi ſub die 22 Septembris 1680. intra quod Viſitatores, nisi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur ſuum officium explevisſe. Quod ſi facere neglexerint, in ſequenti Capitulo Generali activa, & paſsiva voce priventur. Si verò ambos Viſitatores tempore præfato, & causa legitima, ut ſupra, impeditos eſse contigerit, viſitent quam primum, ceſsante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuèrit pariter legitimè impeditus, de consensu utriusque eligatur alius Prælatus de Regimine, vel Prior Clauſtralis, aut ſaltem Decanus Regiminis, qui actu tantùm ſit Viſitator, & non officio, ita ut intra præfatum tempus viſitatio omninò compleatur

2. Hoc planè volentes, quod Viſitator officio ſemper præcedere debeat Viſitatorem actu, & non officio, licèt ſit in Congregatione inferior.

3. Caveant, nè in eorum audientiæ Locis ponantur ulla ornamenta, & poſt primum diem comedant in Refectorio, communem conventuum victum ſequentes

4. Quam primùm igitur Viſitatores ad Monaſterium, quod viſitare intendunt, pervenerint: congruo tempore congregatis Prælato, & Monachis ipſius Monaſterii, aliquam non inhumanæ ſapientiæ verbis, ſed brevem, & puram in hac forma faciant exhortationem.

5.

5. Fratres charifsimi, cum ex injuncto nobis à Capitulo Generali vifitationis munere, huc accefserimus, ut, si quid in hoc Monafterio, tam in capite, quàm in membris, vel contra Regularis disciplinæ normam, vel contra rectam temporalium adminiftrationem forsan irrepserit, in fpiritualibus, & temporalibus, ad bonum Regimen reducatur: Idcircò si aliquid correctione dignum ad noftram notitiam pervenerit, omni vigilantia, & ftudio, prout nobis desuper datum fuerit, providere curabimus, apud vos per illud temporis fpatium, quod fvadebit necefsitas commorantes; si verò nullus veftrum, noftra indegebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo pacis invicem fervantes, obedientiam, & reverentiam, ob Dei amorem Patribus impendentes, difciplinam Monafticam, & Regularem observantiam, accensis defideriis confoventes. & si alia hujusmodi voluerit breviter exhortari.

6. Consequenter moneant Prælatum, & Monachos, quod, si quis pro bono Monafterii fui judicaverit aliquid infinuandum, liberè illud exponat, quoniam intentio Patrum noftrorum eft, quod in Vifitationibus vitia, tàm in capite, quàm in membris radicitùs amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7. Caveat tamen quilibet, nè alicui, potifsimè Prælato, quavis pafsione feductus aliquid falsum imponat, feù aliter, quàm dictum, factumque fuerit, referat; aut fuspicionibus, vel leviter dictis, feu factis aliquem inculpet. Quod si fieri (quod abfit) contigerit, diligenter cognita causa hujusmodi Reus fciat fe publicè coram Monachis culpam dicturum, ac pœna talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8. Poftea verò Vifitatores faciant absolutionem mortuorum; mox vifitent Sanctifsimum Euchariftiæ Sacrarium, & Reliquias, si quæ funt, ac deinde tempore congruo fint feorsum cum folo Prælato Monafterii, illumque examinent de Seniorum fuorum, & cæterorum Monachorum conditionibus, & præsertim, si adhibita fuit diligentia necefsaria in librorum inquifitione, si Prior clauftralis, & Decani circa fua officia, videlicet in Divinis Officiis, in cuftodia Regularis observantiæ, in audiendis Religiosorum confefsionibus, in communibus exercitiis, in quotidianis Monafterii Officinarum vifitationibus fint foliciti; si fibi invicem reverentiam, ac Superioribus obedientiam præ-

ftent, si cæremonias observent, & obſervari curent. Si Monachorum, & Commiſsorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum freqnentent, si in prædictis admonitionibus, & correctionibus ſint nimis rigidi, aut remiſsi, si Magiſter Novitiorum diligenter Novitios ſuos inſtruat in oratione mentali, in ſpiritualibus exercitiis, in cæremoniis Congregationis, in compoſitione tàm interioris hominis, quàm exterioris, necnon si eos in vilibus ſervitiis exerceat, & in aliis hujusmodi: quæ in Regula, & Conſtitutionibus noſtris continentur.

9. Inquirant præterea de idoneitate, & conditionibus Novitiorum, ac etiam, si in eorum receptione observentur præcepta Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum, & si recipiantur ad profeſsionem, ſecundum privilegia noſtra, videlicet quod recipiantur de consensu duarum ex tribus partibus Conventus, & quod profiteantur in manibus, vel in præsentia Prælati ſub Congregatione, juxtà formam nobis uſitatam.

10. Interrogent etiam ipsum Prælatum, si in adminiſtratione temporalium Cellarius ſuum ſequatur conſilium, & voluntatem: si noſtris, potiſsimè Infirmis, neceſsaria miniſtret; si tàm in verbis, quàm in factis, & cæteris moribus eos ædificet, & cum ſæcularibus ſit exemplaris: si temporalia Monaſterii diligenter adminiſtret: an procuret, ut Poſsesiones à Colonis ſint ſuis temporibus cultæ, Arboribusque conſitæ, ac cæteris ad culturam neceſsariis convenienter inſtructæ: si Libros computorum, ac rationum Monaſterii ſui teneat ordinatos; si Inſtrumenta, & alia Monaſterii Jura diligenter conservari procuret: si Inventarium omnium rerum mobilium Monaſterii, & immobilium habeat: si aliis Officialibus à Cellaria dependentibus intus, & extra Monaſterium ea, quæ ad eorum officium ſpectant per Inventarium accuratè conſignet, & ab ipſis, expleta adminiſtratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipse Prælatus viderit præscriptis temporibus una cum Senioribus computa Monaſterii ſui, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap: 31. Et si Monaſterium eſt debitis aggravatum, in qua ſumma, & quem habeat ſatisfaciendi modum. Propter quod volumus, ut Viſitatores ante recesſum diligenter videant computa debitorum, & creditorum Monaſterii, necnon redituum, & expensas. Quod si viderint Monaſterium notabiliter

aggra-

aggravatum, juxta eorum providentiam, opportuna remedia adhibeant.

11. Inquirant etiam, si qui ſint Monachi, ſibi, aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes, si vitiosi, si ſcandalosi, si proprietarii, si mercaturæ, & illicitis negotiationibus dediti; Et si quem per acta Viſitationum, in quibus proceditur per viam Inquiſitionis generalis, de prædictis notoriè ſuſpectum, & diffamatum invenerint, tunc Viſitatores, habita tali notitia, si alio opportuniori modo non poſsunt, debent ſpecialem contra ipsum inſtituendo inquiſitionem, prævio Juramento Teſtes examinare, & proceſsum non per apices Juris, ſed ſimpliciter, ſummariè, de plano, ſola facti veritate inſpecta formare; ſervatis de cætero iis, quæ ſunt eſſentialia Judicii, ut ſunt, audire defenſiones Rei, & citatio ad ſententiam. Quod idem in omnibus cauſis criminalibus in Congregatione noſtra ſervandum erit, ſivè per viam Inquiſitionis ſpecialis, ſivè denuntiationis, aut accusationis procedatur.

12. Præterea inquirant, si ea, quæ per Viſitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum ſcilicet ad eos pertinet) accuratè observentur; si Regularis observantia in ſuo vigore conservetur: si Divina Officia ordinatè, & morosè dicantur; si jejunia Regularia observentur, & ſilentia temporibus juxta Regulam, & Conſtitutiones teneantur: si invicem reverentiam Monachi ſibi exhibeant, & honorem, si ſint compoſiti, tàm in Choro, quàm alibi per Monaſterium, & potiſsimè coram Hospitibus, & ſæcularibus, & si cum eis ſe immisceant non vocati; si Hospites cum humanitate, & charitate recipiantur: si eleemosynæ ordinariæ, juxta facultatem Monaſterii integrè, & fidelitèr erogentur; si privilegia noſtræ Congregationis, quæ in illo ſunt Monaſterio, ac etiam ipſius particularia, cautè, & diligentèr cuſtodiantur, & ea omninò videant. Et de aliis hujusmodi, quæ per Regulam, & Conſtitutiones, & antiquas Congregationis consvetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernent. Ac denique inquirant cum Juramento de probitate, & ſufficientia eorum, qui tàm ad Sacros Ordines, quàm ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam reſpectivè promovendi erunt: si cætera requiſita habeant, juxta formam ſuperiùs traditam in cap: 22. primæ Partis Conſtitutionum, & in Declaratorio cap: 21. numero 3.

13. Consequenter Visitatores, absoluta Prælati examinatione, in ejus absentia, inquirant segregatim ab unoquoque supradictorum Seniorum de se ipsis invicem, ac de supradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere, necnon tám probitatem, & sufficientiam eorum, qui promovendi efsent, quàm solicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent, singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Deffinitoribus narraturi, juxta formam superiùs descriptam, in præfato cap: 22 primæ partis Constitutionum, ac etiam de qualitate Prælati, si solicitus circa observantiam Regularem, tàm in se, quàm in Monachis; si corrigat Religiosorum excefsus: si frequentet Divina Officia, & Capitulum culparum: si sæpiùs exeat de Monasterio, aut si est facilis ad dandam licentiam aliis, ut ex levi causa exeant: si in sua conversatione, tàm cum Monachis, quàm cum Sæcularibus sit exemplaris: si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excefsus, tàm in vestimentis, quàm in aliis quibuscunque: si confert de agendis Monasterii cum Senioribus: si sæpiùs, aut semel in prædictis defecerit; si demùm ipse, aut Cellarius, vel cæteri Officiales intus, aut extra Monasterium absque Capituli Generalis, sivè Regiminis licentia, vel cum Monasterium est ære alieno gravatum, fabricare præsumpserint: si Regulam, & Constitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen, aut præcedentia Capitula promulgata fuerint, ad unguem observet, & observari faciat.

14. Supradicti autem Visitatores interrogent etiam Sacerdotes Seniores, zelantes de prædictis; cæteros autem Monachos Juniores non curent interrogare, nisi pro indaganda alicujus rei veritate, duxerint necefsarium: si autem ultrò aliquid dixerint, benignè eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reverentiam erga Prælatum suum, ad fraternam charitatem, & Regularem observantiam.

15. Postea verò iidem Visitatores, promovendos ad Decanatum coram se advocari faciant; & super scientia, quam profitentur, & præsertim super pœnitentiæ Sacramentum, quod ex officio, ut in Regula dictum est, administrare tenentur, diligenter examinent, ac separatim unicuiquè ipsorum nonnullos conscientiæ casus (quibus saltèm egregiè instructi efse debent, prout statuitur in Brevi Clementis Octavi) in uno folio descriptos exhibeant. Qui

in

in calce ejusdem folii, ſtatim coram iisdem Viſitatoribus, non discedendo ab eorum audientiæ Loco, & prospectu, (ut ex hoc eorum habilitas cognoscatur) in ſcriptis reſpondere teneantur. Caveant tamen ipsi Viſitatores, nè prædictis examinandis, hujusmodi casus, quovis modo ante examinationem per ſe, vel per alios notificent; Jllud ſeriò perpendentes, quod de hujusmodi Promovendorum doctrinæ ſufficientia, coràm Deffinitoribus in Capitulo Generali atteſtari cum Juramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap. 21. num: 3.

16. Videant insuper Viſitatores ſchedulam, quam à Scriba habuerunt in Capitulo præterito, in examinatione ipſius Monaſterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, si vera fuerint, vel falsa Capitulo Generali relata.

17. Videant præterea ſchedulam, quàm habuit Prælatus à præfato Scriba tempore Capituli, & si quæ in ea continentur, executioni mandaverit. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti Informatione tractent apud ſemetipsos cum Dei timore, quæ ſint monitione, quæ reprehensione, & quæ correctione digna, tàm in Prælato, quàm in Senioribus, cæterisque Monachis. Advertant autem, nè facilè credant omni ſpiritui, ſed probent ſpiritus, si ex Deo ſunt. Nec aliquem, ex ſola ſuspicione condemnent, ſed de relatis ad eos (si de visu, vel auditu, ab homine gravi, cæterisque circumſtantiis consideratis) omni cum prudentia, & matura deliberatione dijudicent. Et si quos culpabiles, ſivè reos deprehendent, ſimul, aut ſeparatim moneant, increpent, & corripiant, juxta exceſsuum qualitatem, & ſecundùm Conſtitutiones noſtras ordinent in præmiſsis, quæ fuerint opportuna; ita ut ſuo conſilio, & directione, cuncta ſecundùm Deum benè disponant.

18. Poſsint autem prædicti Viſitatores Prælatum, si quem in notabilem exceſsum, causa cognita, comprehendant incurriſse, ita ut non abſque manifeſto ſcandalo, uſque ad Capituli Generalis tempus tolerari poſsit; Dummodò transmiſsa ab ipſis notitia ſuper qualitate exceſsus Patri Præſidi duobus Viſitatoribus propinquiorum Provinciarum, & duobus Prælatis item vicinioribus Monaſterio, de cujus Prælato agitur, ex eorum literis ſententiæ ità conformes perſpiciantur, ut ex ſeptem Patribus quinque consentiant

ſus-

ſuspendere usque ad proximum futurum congreſsum; nisi oportuniùs remedium aliud eorum prudentia ſuggerat.

19. Poſsint insuper omnes, & ſingulos Seniores, & Officiales Monaſterii ab eorum curis, & officiis ſuspendere, & si neceſsarium duxerint, ab eorum Monaſteriis removere. Caveant tamen ipsi Viſitatores, ut neque inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum, vitia, vel exceſsus diſsimulent, neque inordinata averſione plusquam: & ubi opus non fuerit, aliquem inculpent, ſeu reprehendant. Nam ſicut ordinatè, & cum prudentia factæ viſitationes ſunt causæ obſervantiæ Regularis, covservandæque Religionis munimenta, ita è contrario imprudentèr, & inordinè ſive cum paſsione factæ ruinæ occaſionem præbent. Idcircò, si qui Viſitatores in aliquo exceſserint, ſciant ſe in Generali Capitulo puniendos.

20. Planè ea, quæ Viſitatores repererint in ſuis viſitationibus alicujus ponderis, ſeù notatu digna, aut quæ ipsi expedire nequiverint, redigant in folio, Deffinitoribus tempore Capituli Generalis referenda, ut ea poſsint, prout Juſtitia dictabit, terminare.

21. Statuentes, quod si quis Viſitatorum, aliquo interveniente impedimento ad Capitulum Generale minimè venire poterit, per literas ſignificare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatione videbuntur, quæque ipse judicaverit expedire, prout dictum eſt prima Parte Conſtitut. cap: 2. num: 3.

22. Ergò Viſitatores, auctoritate, qua maxima pollent Canonum, & Privilegiorum noſtrorum, noſtræque Congregationis, viriliter, conſtantique animo exequantur officium ſuum: corrigenda, corrigant: mutandos mutent: ſuspendendos ſuspendant; & quæ leviora ſunt per verbum monemus, ſeu hortamur: quæ verò graviora, vel quæ expedit in poſterùm obſervari per verbum imponimus: ſeù mandamus, & ordinamus; annotata ſingula digerant in libello, quem ſecum deferant ad Capitulum à Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, ut Præſidens, & Deffinitores per ſingula Monaſteria examinare, & inquirere poſsint, utrum per eos ordinata, Prælati, Cellarii, & cæteri ſervaverint. Quod si reperti fuerint præfatis Viſitatoribus inobedientes, ſeù eorum, quæ ab illis ordinata fuerint, transgreſsores, noverint ſe pro qualitate exceſsus, & inobedientiæ puniendos. Ipsi verò

Pa-

Patres Visitatores Dei semper timorem, & communem profectum præ oculis habentes, ità circumspectè, graviter, & religiosè se gerant, ut non solùm verbis, sed etiam factis ædificent visitatos; Ideoque Visitatores eligantur Patres gravitate, doctrinâ, prudentiaque conspicui, ut reverentiam, & obedientiam, quæ debetur officio, merito quoque personarum sibi concilient. Ipsi verò meminerint rationem officii sui Deffinitoribus exactissimam se reddituros. In quorum Deffinitorum manibus Visitatores jurent de secretis tenendis iis omnibus, quæ in visitationibus acccipient, præjudicium alicujus personæ continentia. Quod si contigerit ambos Visitatores in Capitulo ad præstandum dictum Juramentum non reperiri, ille, qui abest, priusquàm visitationes incipiantur, juret in manibus sui Convisitatoris. Et idem intelligendum erit: si absente socio, unus Visitator Convisitatorem sibi elegerit.

23. Si quis verò ex ipsis aliquid eorum, quæ in visitatione acceperit, quæ sint alicujus momenti, vel inde scandalum oriatur, aut Testem, qui aliquid deposuerit, contra ejus voluntatem revelaverit; ad idem officium per sequens sexennium continuum assumi non valeat, & insuper à Deffinitoribus pro qualitate excessus severe puniatur. Prælati verò, & alii Superiores nullo pacto sint curiosi ad quærendum, qui contra eos aliquid dixerit, vel deposuerit, graviter ipsi, si contrafecerint, puniendi.

24. Ultimò convocent in Capitulo Prælatum, cum cæteris Monachis, quos breviter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reverentiam Prælato. &c., ut supra. Et si quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humanitate, & charitate, & valefacientes pro se orari petant, & data pace, discedant.

25 Licentiæ verò datæ à prædictis, nullius sint valoris, & momenti, nec eis ulla fides adhibeatur, nisi sint in scriptis cum affixione sigilli PAX; ut in Declaratione Capituli de ordine Congregationis pleniùs continetur. Prædicta autem Decreta, & Scripturas omnes ad Visitationes pertinentes, à se subscriptas, consignent Visitatores Cancellario, qui omnia registret, ut supra prima parte Constitutionum cap. 13 numero 6 statutum est. Sed, ut secretum fidelitèr omninò servetur circa ea, quæ in examine visitationum deponunt, volumus quod illarum acta Vi-

sita-

ſitatores apud ſe., durante eorum officio, cautè cuſtodiant; quo peracto in Archivio Monaſterii, in quo celebrabitur immediatè ſubſequens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cujus clavis ſemper apud Præſidem pro tempore ſtet, ut in Declaratione cap: 32. numero 8 Decreta verò omnia pro ſingulis Monaſteriis in viſitatione ſancita, & promulgata, deſcribant in folio ab ipſis ſignato, & ſucceſsoribus Viſitatoribus tradendo, ut hi poſsint inquirere, an executioni demandata fuerint.

De amotione, & electione Præſidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, ſive Congregatione intra triennium convocanda

CAP. III.

1. Si Præſidens, aut aliquis Viſitator (quod Deus avertat) manifeſtus, & voluntarius prævaricator, criminoſus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Conſtitutionum noſtræ Congregationis, aut adeò negligens, & remiſsùs repertus fuerit, ut ipſius prævaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut obſervantiæ Regularis diſsolutio, ſeu ſcandalum inducatur: moneatur usque quater à Viſitatoribus, ut ſe corrigat, & si non emendaverit, moneatur, ut cedat officio, si verò cedere recusaverit, clareſcentibus culpis, aſsumant ſecum præfati Viſitatores quinque Patres viciniores Præſidenti, si ipse, de quo agitur, fuerit Præſidens, vel duos tantum si fuerit Viſitator, quorum Judicio, si duæ partes ex tribus conſenſerint, & periculum eſset expectare usque ad Capitulum, causa cognita, ab officio abſolvatur.

2. Quia verò, vacante hujusmodi Præſidentatus officio, ex Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſine auctoritate Præſidentis nulla proviſio fieri poteſt: ordinamus, quod quandocunque, & quomodocunque officium Præſidentis vacare contigerit, antiquior Viſitator, ſivè ille ſit ex Provinciis citra, vel ultra ipso facto remaneat, & ſit Præſidens; omniaque peragere poſsit, & omnem habeat auctoritatem, ac si in Capitulo Generali Præſidens electus fuiſset; cæteris in anterioribus Conſtitutionibus contentis in ſuo robore permanentibus. Ob nimiam verò Locorum diſtantiam, nè propter

pter hoc Congregationi dispendium aliquod generetur, eo casu, quo Præſidentia Viſitatori Siculo, utpotè antiquiori contingat, volumus, quod expenſis Provinciæ Siculæ in aliquo Monaſterio Provinciarum illarum Italiæ, in quibus Anteceſsor reſidere tenebatur, permanere debet. Et ſimiliter propter easdemmet causas ad Dietam: quæ intra triennium celebranda eſt, ut infrà numero 5. decernimus, quod unus tantum ex Siciliæ Viſitatoribus, prout per Deffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire poſsit.

3. Viſitator autem, si ob aliquam ex prædictis cauſis amotus fuerit, consentientibus Præſidente, & cæteris Viſitatoribus, vel majori parte ipsorum, ac duobus Prælatis ad hoc, ut ſuprà num. 1. vocatis, alius in eadem Provincia eligatur.

4. Decedente verò aliquo Prælato, adminiſtratio tàm in Spiritualibus, quàm in temporalibus, ſit ipso facto, & eſse intelligatur apud Priorem clauſtralem, cui tamen mandamus, ut omnem adhibeat ſolicitudinem (graviùs, si negligens fuerit puniendus) quo hujusmodi vacatio celeriùs nota fiat Præſidenti; aut (si is, cujus Monaſterium vacare contigerit, Præſidens fuerit) antiquiori Viſitatori, ut ſupra. Qui si forsan, ob rationabiles causas expediens illi videbitur, poterit Monaſterio ſic vacanti, de consensu tamen Viſitatorum ejusdem Monaſterii deputare aliquem Prælatum in Adminiſtratorem uſque ad proximam Congregationem, quæ habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc ſtatuentes, quod si talis adminiſtrationis tempus ultra ſex menses protrahatur, debeat reputari, ac si eſset integer annus connumerandus cum præſcriptis, tum Regimini Prælatorum unius Monaſterii, tùm vacationi ab eodem Monaſterio. Prima parte Conſtitutionum cap: 21. numero primo.

5 Porrò, ut opportunè Monaſteriis omnibus provideri, & negotiis occurentibus ſatisfieri queat, decernimus, quod elapso à Comitiis Generalibus ſesquianno, videlicet ante diem feſtum Circumciſionis Domini in aliquo Monaſterio commodo, Præſidens pro celebranda Dieta Regimen congregare debeat: Inhibentes, nè, vel alio tempore, vel ſimilem aliam Regiminis unionem convocare poſsit, niſi id maximè neceſsarium eſse idemmet Præſidens, & quatuor ſaltem Viſitatores judicaverint.

6. Advertant tamen, quod Prælati, qui conveniunt in

Dietam, ſint Diverſorum Monaſteriorum Profeſsi, ita ut duo ejusdem Monaſterii Profeſsi dictæ Congregationi intereſse non poſsint, & non ſint nisi ſeptem, computatis omnibus, ut totum Regimen repræsentent, nempè Præsidens Viſitator ille Siciliæ, quem venire poſse Deffinitores decreverint, alii quatuor Viſitatores, Prælatus Loci, nisi ut comprofeſsus alicujus ex ſupradictis, excludi debeat; quo casu, ac etiam aliis Viſitatoribus non accedentibus per alios Prælatos viciniorum Monaſteriorum numerus abſentium ſuppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quæ tractari contigerit, nisi ex ſeptem quinque conſentiant, nihil conclusum cenſeatur; excepto si (quod Deus avertat) Præſidentem, aut Viſitatorem intra triennium amoveri neceſse fuerit, in quo casu ordinatio, quæ ſupra numero primo poſita eſt, ſervabitur. Ut autem electio sit libera, & legitima, poſsint Patres convocare pro Monaſteriorum vacantium utiliori Regimine in Prælatos, quos ſibi placuerit, ſicut, & in Priores, vacante tali gradu, dummodò ſint habiles nominari. Quibus in ſchedulam redactis, votis committantur omnes, ſecundùm profeſsionis ordinem, & qui plures voces habuerit, dummodò quinque ex ſeptem Congregatorum Patrum in eum convenerint, cæteris præferatur. In vocum autem paritate, profeſsione Superior præponatur, & non ſolum in prædictis, ſed etiam in quibuscunque aliis, de quibus per Patrem Præſidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Præſidens quæcunque proponere, ſuper quibus ab aliquo Congregatorum Patrum fuerit requiſitus.

7. Si verò contingat, ut in hujusmodi proviſionibus aliquis Prælatus, ejus exigentibus culpis, deponi, ſuspendi, vel contra ejus voluntatem mutari debeat, id, causa cognita, ſervatoque Juris ordine in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus observari, ubi procedendum ſit ad depoſitionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occasio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Nè autem in hujusmodi Judicio ferendo ex inordinata animi propensione erga proprium commodum à recto Juſtitiæ tramite devietur; diſtrictè præcipimus, ut nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad Regimen illius Monaſterii, quod pro tunc causis prædictis vacare contigerit, neque in Prælatum, neque in Adminiſtratorem deputari poſsit; Si verò vacare contigerit per mortem, vel propter ex-

expletum ſexennium, aut per voluntariam alicujus Prælati petitionem, ut à Regimine absolvatur, vel ad aliud Monaſterium mutetur; tunc in Monaſterio ſic vacante poterunt Patres prædicti, quem maluerint, & idoneum judicaverint, tàm ex eisdem in Dieta congregatis, quàm ex aliis Prælatis extra, prout eorum conscientiæ videbitur expedire, ſervata tamen diſtributiva Juſtitia, in Prælatum deputare. Si quæ in prædictis caſibus contra hujus Conſtitutionis formam, de cæterò fieri contingant, nulla, ac irrita eſse decernimus, ac declaramus.

8. Nullus autem Prælatus, ſive Prior aut Decanus, vel aliquis ex Monachis præsumat hujus Congregationis tempore ad Monaſterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumvicina accedere non vocatus, ſub pœnis cuilibet ipsorum, si acceſserint, in prima Parte cap: 2. num. 5. taxatis.

9. Nè verò ex hujusmodi vacationibus dispendium aliquod Monaſteriis noſtris, præsertim in ſpiritualibus, evenire queat, ſtatuimus, ut de cætero in Locis ſic vacantibus, qui vices Prælati gerunt, in ipſis Monaſteriis auctoritatem habeant in ſpiritualibus, ac temporalibus, quam, dum viveret, aut præsens erat ipse Prælatus, habebat. Idem quoque censemus, cum Prælati ad Capitulum Generale acceſserint: quam auctoritatem in prædictis tantùm duobus caſibus vices Prælatorum gerentes habere volumus, usque ad inſtituendi Prælati acceſsum ad Monaſterium, vel jam inſtituti novam diſpoſitionem, etiamsi talis vices gerens intereà mutatus fuerit. In aliis verò caſibus, nè propter Prælatorum absentiam Monaſteria detrimentum, maximè in ſpiritualibus incurrant; ipse Prælatus declaret, qua in ipsius absentia fungi velit auctoritate conſtitutos Monaſterii Officiales præsertim Priorem Clauſtralem ſuper caſibus reservatis, & aliis gubernationem Monaſterii ſpectantibus.

10. Callarii, & alii, qui temporalia adminiſtrant, prædictis temporibus ad ipsos, ut præmiſimus, vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes ſint: conſilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & disponant.

11. Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conservandam inter ſuos Miniſtros ante receſsum, omnia ita ordinent, & disponant, ut Prior, & Cellarius ſciant quid

agendúm ſit in negotiis Monaſterii, & præcipuè in vendendis, & emendis rebus.

De Monachorum, & aliorum Religiosorum mutatione

CAP. IV.

1. Sicut Prælatorum, ità, & Monachorum noſtræ Congregationis discreta mutatio, plerumque utilis, & neceſsaria eſt; Tum ad oſtendendam noſtræ Congregationis individuam unitatem (multa enim Monaſteria in idem corpus, charitatis vinculo, coalescere conspiciuntur) tum quia, dum de Monaſterio in Monaſterium Monachi transferuntur, & amor mutuus in plures diffunditur, & prudentia, cujus mater eſt experientia, perficitur, & augetur.

2. Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli, Monachorum aliquem (ipso etiam, vel Prælato ſuo invito) Patres Regiminis ad aliud Monaſterium transferendum, & ad ibi commorandum mandaverint, eis omninò parendum jubemus. Similiter, si in Viſitatione, aut etiam poſt viſitationem alicujus Monaſterii, Viſitatores id agendum judicaverint, volumus, ut eis obediatur, ut ſupra in præcedenti Capitulo.

3. Similiter, si legitima, & neceſsaria causa interveniente, ut putà, pro Monaſterio reformando, vel infirmitate urgente, vel propter imminens infirmitatis periculum, si citiùs mutatio aeris non ſuccurrat, aut pro vitando ſcandalo, & ſimilibus, Præſidens, & duo illius Monaſterii Viſitatores Monachorum aliquem mutandum duxerint (etiam, invitis Prælatis, tàm mittente, quàm recipiente, ac etiam ipso Monacho) eis obediendum mandamus. Urgente verò causa arduæ neceſsitatis, vel ubi periculum eſset in mora, præcipiente tantùm uno illius Monaſterii Viſitatore, ei omninò pareatur. Prædicta autem usquè ad Capitulum, vel Dietam tantummodò ſervari debeant: quo tempore, vel firmabitur, vel revocabitur mutatio,

4 Ubi autem neceſsitas, aut manifeſta utilitas requireret, poſsint Prælati invicem transmittere Monachos, ac etiam ſtabilire, dummodò concorditer fiat, adjuncta tamen Præſidentis licentia, vel Viſitatorum.

5. At si quis Monachus intra annum ex manifeſta causa

causa periculi animæ, vel corporis mutari petierit, Visitator ipsius Monasterii, habita informatione à Prælato ipsius Monachi, & si commodè fieri poterit, etiam Seniorum (& Medici, ubi de corporis periculo agitur) si exposita vera esse repererit, & necessarium esse judicaverit, Monachi petitioni annuat, illique provideat de Monasterio idoneo, cujus Judicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ causæ non aderint, nè occasio detur spontè vagandi (maximè si importunè, aut cum scandalo aliorum Monachorum, seù Monasteriorum impendio, licentia requiratur) quia tunc hujusmodi mutatio, tàm ipsis Monachis, quàm Monasteriis experientia magistra, ut plurimùm noscitur esse damnosa, ei licentia minimè concedatur. Quod si petere petulanter perseveraverit, & sua importunitate eam extorquere conetur, non ei annuatur, sed graviter puniatur.

De expensis faciendis in mutationibus Monachorum

CAP. V.

1. Circa mutationes Monachorum declaramus, quod Monasteria, à quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expensas, ut supra dictum est in Declaratorio Regulæ cap. 60.

2. Si verò aliquis propter gravem infirmitatem mitteretur de Monasterio ad Monasterium, vel (quod Deus avertat) si contingeret aliquem Monachum adeo esse incorrigibilem, ut in proprio Monasterio propter scandalum, aut legitimam causam in Domo custodiæ detrudi, seù puniri non possit, sed in alio Monasterio esset Carceri mancipandus, in his casibus Monasterium, ex quo mittitur, ultra expensas itineris, provideat Monasterio, ad quod est missus, etiam de aliis illi Monacho necessariis.

De Monasteriis noviter acceptandis

CAP. VI.

1. Ne facilitate qualibet, sed maturè, & circumspectè in acceptandis Monasteriis procedatur, Capitulum Generale (ad quod solum, hujusmodi acceptationes pertinere decernimus) cum de acceptando Monasterio aliquo

tra-

tractatur, primò inspiciat, An, Monasteria Congregationis abundent Patribus, qui deputari possint reformationi Monasterii noviter acceptandi. Qui si suppetunt, mittantur duo graves, & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendum, si habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem observantiam, videlicet, quod sit in bono aere, & situ spatioso, solitario, & non tumultuoso: & si in Civitate, vel extra Civitatem propè milliare, vel circa: si non inquietetur bellorum tumultibus: nec graventur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, ubi non possint fieri turres, & propugnacula: si sit sine cura Animarum, & habeat officinas utiles, & necessarias ad Regularem observantiam, vel ad eas facilè reduci possit: si habet libros, & paramenta, & calices, & cætera necessaria ad Divinum cultum: si habeat possesiones, sive reditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ sufficiant pro sexdecim saltèm personis, & aliis Monasterii oneribus portandis. Quod non sit ære alieno gravatum, & si quæ sunt hujusmodi. Quæ omnia diligentèr inspecta fidelitèr referant Capitulo, sive Regimini, aut alitèr, prout Capitulum decreverit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro majori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis: ac etiamsi Monasterium sit in Civitate pacifica, ubi verisimilitèr speratur animarum fructus, decreverint acceptandum: non priùs mittantur Monachi ad dictum Monasterium; quàm unitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi officinæ, & mansiones Religiosorum anteà fuerint competentèr reparatæ.

2. Quod si Capitulo Generali videbitur hujusmodi reformationem intrà triennium fieri debere, ipsam committant Regimini, juxtà prædictam formam. Quoties autem intrà triennium tractandum esset de reformatione alicujus Monasterii, eò quod periculosa esset dilatio usque ad Capituli tempus, habeatur recursus ad Præsidentem, qui si unà cum Visitatoribus, & aliis Prælatis, ut supra in cap: 3. de amotione Præsidentis, de communi consensu judicaverint hujusmodi acceptationem esse utilem, & necessariam nostræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monasterii conditionibus, juxtà omnia prædicta, & referant Capitulo proximè futuro; si differi poterit. Si autem periculum esset in mora, ut prædictum est, tunc per ipsos dictos Patres Monasterium acceptetur,

maxi-

maximè, si tale efset, cujus reformatio cederet evidentèr in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Advertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad investigandas Monafterii conditiones, ne aliquid promittant, aut sese cuiquam obligent verbis; fed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, ut fupra.

3. Cæterùm ftrictius inhibemus, nè aliquod ex noftræ Congregationis Monafteriis dimittatur, aut ipsa Congregatione alienetur, nisi ex quatuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, consentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri pofse, nisi in casu permutationis, fcilicet si dimittatur unum, ut in eadem Diœcesi aliud acceptetur, & præmifsa Apoftolica facultate, aliisque circumftantiis, de quibus cap: 3. Regulæ.

4. Si verò de aliquo Monafterio Monialium fub cura Congregationis, aut particularis Monafterii noftri, acceptando tractabitur (quod quantum pofsibile erit, omninò evitandum eft) nisi de consensu duarum ex tribus partibus Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad vifitationem tantùm, acceptari non pofsit.

De Anniversariis perpetuò celebrandis

CAP. VII.

1. Ne tantorum beneficiorum, gratiarum, ac privilegiorum, quorum munime Congregatio noftra à fel: recordat. Eugenio Papa Quarto, non modò ftabilita, verum etiam plurimum aucta exiftit, videamur immemores, fed pia grati animi officia ejus memoriæ, quantùm in Domino pofsumus, rependamus; hac præsenti ordinatione ftatuimus, ut per omnia noftræ Congregationis Monafteria præsentia, & futura, fingulis Annis die 23. Februarii, Anniversarium conventualiter pro ejusdem Eugenii Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud confimilitèr die 19. Septembris pro R. P. Ludovico Barbo, noftræ Congregationis præcipuo Directore.

2. Fiant prætereà annuatim tria Anniversaria conventualiter, unum pro omnibus noftræ Congregationis, aliud pro Benefactoribus noftris defunctis, t• tium pro Benefactoribus vivis, dicendo Mifsam pro peccatis. Quæ Anniversaria celebrentur per Monafteria noftræ Congregationis

nis poſt primum diem Septembris, diebus, quibus habiliùs celebrari poterunt.

3. Poſt feſtum verò omnium Sanctorum Monachorum, prima die non impedita recitetur conventualitèr integrum Officium Defunctorum, & Miſsa item cantetur pro Defunctis noſtræ Congregationis.

4. Laudamus item piam eam consvetudinem, quæ in aliquibus noſtris Monaſteriis jam recepta eſt, & ad cætera quoque Monaſteria extendi jubemus, ut ſcilicet ſingulo quoque anno, aliqua die non impedita Menſis Decembris, conventualiter recitetur integrum Officium Defunctorum, & ſimilitèr cantentur Miſsa pro noſtris Religioſis in eodem Monaſterio defunctis &c.

F I N I S.

Hinc eſt, quod Nos perpetuæ, atque inviolabili præinsertarum Declarationum, & Conſtitutionum firmitati, robori, & efficaciæ, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas Declarationes ad Regulam Sancti Benedicti, & Conſtitutiones præinsertas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti, & ſolemnitatum quarumcunque in ſimilibus, etiam de neceſsitate obſervandorum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & ſubſtantiales defectus, etiamsi tales ſint, ut nonnisi facta de eis ſpecifica, & individua mentione, ſanari poſsint, si qui in præmiſsis principalitèr, vel acceſsoriè intervenerint, ſeù interveniſse dici, censeri, vel prætendi valerent, pleniſsimè, & ampliſſimè ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Declarationes, & Conſtitutiones præinſertas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod Dilecti Filii Superiores, & Monachi dictæ Congregationis Caſinensis, aliique quilibet in præmiſsis intereſse habentes, ſeù habere quomodolibet prætendentes illis non conſenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fue-

fuerint, aut ex alia quacunque etiam quantumvis juridica, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque mentionem, & expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis, oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium, intentari, vel impetrari, aut impetrato, seù etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, ac pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabilitèr, & inconcussè observari; sicque in præmissis, & non alitèr censeri, atque ita per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus, quatenùs opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, casibus, & consvetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Superioribus, Monachis, & personis, aliisve quibuslibet sub

quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialitér, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluriès, & quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, ac expressa, & individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret. tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo, personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quàm extrà illud ubiqne locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxij. Novembris MDCLXXX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Loco ✠ Sigilli.

I. G. Slusius.

IN-

INDEX RERUM

QUÆ CONTINENTUR IN REGULA

S. P. N. BENEDICTI

In ejus Declarationibus, & Conftitutionibus Congregationis Cafinenfis.

Prior numerus indicat Paginam, pofterior Paragraphos; litera R. fignat Regulam, D. Declarationes, C. Conftitutiones.

A.

Abbas factis debet implere nomen, R. p 6.
Gerit vices Chrifti in Monafterio R. ibid.
Extra Domini præcepta nihil jubeat R. ibid.
Redditurus eft rationem doctrinæ fuæ, & obedientiæ difcipulorum R. ibid.
Duplici doctrina præeffe debet verbo, & opere R ibid.
Caveat, ne aliis prædicans ipse reprobus inveniatur R. ibid.
Ejus Charitas fit æqualis in omnes R. 7.
Debet miscere terroribus blandimenta R ibid.
Quos obsecrare, & quos arguere, vel increpare debet. R 7.
Non difsimulet peccata delinquentium R, ibid.
Temporalia animarum faluti non præponat. R, ibid.
Curet frequentari Sacramenta à fuis fubditis etiam extra Monafterium degentibus, D. 8. 1.
Regulares observantias frequentet. D. 8. 2.
Quomodo gerere fe debeat contra Criminosos. D 8. 3.
Quid si negligat D. 8. 3.
Aptare fe debet naturæ fubditorum D. 9. 4.
In quibus causis vocare debet omnes ad consilium; in quibus tantum feniores, R. 9, D. 9 1.
Quid fervare debeat in alienationibus D. 10. 1. & feq.
Nomine Abbatis venit etiam Prior, si dignitas Monafterii fit Prioratus D. 11. 7.
Dispensare nequit à pœnis taxatis à Conftitutionibus, & quas commutare poteft D, 40. 1. & feq.
Quomodo fe gerere debeat circa delinquentes fratres R. 41.

Quid si ſæpiùs correcti non ſe emendaverint R. ibid.
Per ſeipsum non adminiſtret res temporales, D. 49 7.
Monaſterii reditus non accipiat, neque de illis disponat prætextu quod ad Cameram Abbatialem ſpectent D. ibid. 9.
Habeat apud ſe Inventarium rerum Monaſterii, R. 50. D. 50. 1.
Bona Monaſterii Officialibus conſignata curet reconſignari Cellario D. 50. 4.
Amputet ſuperfluas expensas. D. 50. 4.
Quando ab omnibus denunciari ſibi faciat nummos, libros, & cætera pretiosa, D. 54. 4.
Infirmorum curam habeat, R. 58 D. 58 1. & ſeq.
Bis in anno Clericis, & Commiſsis facultatem concedat, ut cui velint, ex approbatis confiteantur D. 61. 6.
Tardè veniens ad Chorum, vel Refectorium, si ibi non fuerit Pater Præſidens, non genuflectit, D. 70. 10.
Inviolata curet ſervari Privilegia Monaſterii, D. 52. 11. & 12.
Omnia ad usum Monachorum exiſtentia pro ſuo libito dispenset, D. 54 4.
Ter in anno viſitet Cellas Monachorum, D. 54. 5. & D. 90. 19.
Contra retinentes libros prohibitos procedat juxta Conſtitutiones Apoſtolicas, D. 54. 5.
Proprietarios ſeverè puniat, D. 55. 9.
Cum quibus, & quando diſpenſare poſsit in esu carnium, D. 63. 3.
Horas Divini Officii, Lectionum, Refectionis aliorumque exercitiorum disponat, D. 75. 1.
Colloquendi facultatem poſt refectionem tribuat per horam, D. 75 3.
Servari faciat observantias Quadrageſimæ, & Adventus, D. 78. 1. & ſeq.
Monacho alterius Monaſterii ſine facultate ſui Abbatis non mittat munera, D. 85 2.
Epiſtolas, ſive quas mittunt, ſive quas recipiunt Monachi, omninò legat, D. 85. 3.
Abſtineat à ſuperfluis, & pretioſis, D. 88. 6. 7. & D. 113. 5.
Si monitus non abſtinuerit puniendus, ibid.
Monachis, & Commiſsis provideat juxta indigentiam, D. 88. 9.
Ejus mensa cum quibus eſse debeat, R. 91. & D. ibid:
Poteſt alicui in Monaſterio locum ſuperiorem concedere, R. 106. & D. 107. 2.
In quo casu ſine facultate Capituli, vel Regiminis poſsit mittere ad ſacros ordines promovendum, D. 103. 3.
Abbas loci, quem locum teneat præsente Præſidente, vel Visi-

Visitatoribus, D. 108. 11.
Quo ordine Abbates debeant facere signa præeminentiæ, D. 108 10.
Abbas loci in sua residentia alios præcedit, D, 108 11
Abbas Casinensis quos, & in quibus locis præcedit, D. 110. 14.
Abbas Sancti Pauli, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ quos, & quando præcedunt, D. 110. 16.
Ordinata per ipsum durant post ejus officium, nisi à successore revocentur, D. 110 17.
Domnus, & Abbas vocandus, R. 106 D 111. 20.
Qui eligendus Abbas, à quibus, & qualis esse debeat, R 111. D 112. & C. 162 9.
Ad quos spectat nunc Abbatis electio, D. 112. 1.
Quæ requirantur ad Abbatis electionem, D. 112 2. & C. 161. 5.
Gaudet iisdem Privilegiis, ac si esset Benedictus, D. 112 2.
Tenetur visitare beneficii, & membra Monasterii, D. 113. 3.
Volens accedere ad Curiam Romanam, qua facultate indigeat, D. 113. 4.
Executionem ultimarum voluntatum neque per se exercere, neque Monachis permittere potest, D 113. 5.
Quando, & quibus facultatibus liceat, D. 113 5.
Ejus potestas, & auctoritas, D. 113. 6. 7.
Ad aliud Monasterium mutatus recto tramite pergat, D. 113. 6.
Quando, & quomodo absolvere debeat Priorem, Decanos, & Officiales Monasterii, D. 115. 2.
Apud quem remaneat Abbatis auctoritas ipso mortuo, vel absente, D. 116. 5.
Non accedens ad Capitulum absque legitima causa, & debitis licentiis, cum ibi cæteri absolvuntur, ipse etiam absolvitur, & ejus potestas transit ad Priorem, D. 116. 8.
Discedens à Monasterio declaret, quam auctoritatem relinquat ei, quem Superiorem constituit, D. 116. 11. & C. 183. 9.
Dum mutatur, tenetur ad expensas Monasterium, ad quod tendit, D 122. 17.
Detinere non potest Monachos alibi assignatos, D. 122. 18.
Neque eos defendere contra Superiores illorum, D. 123 1.
Quilibet Abbas tenetur accedere ad Capitulum Generale, C. 130. 1.
Qui venire non potest, ad quid tenetur, C. 131. 2.
Vocatus ad Capitulum Generale excusare se nequit, C. 131. 4.
Veniens secum non ferat alium Monachum, C. 131. 6.
Quilibet per se tractet negotia spe-

ſpectantia ad ſuum Monaſterium, C. 131. 6.
Non inquirat, nec moleſtè ferat contra ipsum ſcribentes, C. 233 6.
Quæ ſecum ad Capitulum Generale deferre debeat, C. 133. 1. & ſeq.
Taxarum ſolutionem negligens privatur voce activa, & paſsiva, C. 133. 3.
Petere debet facultates pro promovendis ad ſacros ordines, C. 134. 4.
Proponat eligendos in Superiores, C. 134. 4.
Quot pro Benefactoribus literas gratiosas petere poſsit, C. 134, 4.
Pro infirmis impetret facultates accedendi ad Balnea, C. 134. 6.
Abbas absens à Capitulo nullam ibi vocem habet, C. 143. 1. & C. 134. 2.
Quando, & quomodo absolvatur ab adminiſtratione, & titulo, C 137. 2.
Abſolutus teneat locum ſuæ profeſsionis, & quamdiu, C. 138. 6.
Poſt abſolutionem dicat ſuam culpam, & correctioni ſubjaceat, C. 138. 5.
Quas pecunias depoſitario conſignare, & quas Præsidenti revelare debeat, C. 149. 1.
Expleto ſexennio mutandus, C. 157. 1.
Ultra ſexennium non permaneat in Monaſterio etiam prætextu adminiſtrationis, niſi fuerit ad breve tempus, C. 157. 1.
Ad Regimen Monaſterii, cui præfuit, non aſsumatur, niſi tot annis vacaverit, quos præfuit, C. 157. 1.
Abbatis electio, vel deputatio ad Monaſterium quomodo, & à quibus facienda, C. 158. 4 & ſeq.
Quot vota requiruntur, ut Abbas deponatur, & quot ut quis in Abbatem eligatur, C. 158. 4.
Nec amoveri, nec deponi poteſt, niſi priùs inter ſe de his tractaverint Deffinitores C. 158. 4 5.
Quando Abbas in pluribus Monaſteriis ſuffragiis præſtat aliis Abbatibus, quid agendum, C. 159. 8.
Depoſitio Abbatis in pœnam non fiat niſi causa cognita, & Juris ordine, C. 159. 8.
Ejus electio non fiat ad favorem Principum, vel extraneorum, C. 159. 9.
Minuere, vel augere nequit numerum Monachorum jam præfixum Monaſterio, & ſub qua pœna, C. 161. 6.
Abbas S. Pauli, & Procurator Generalis, quam incompoſſibilitatem inter ſe habeant, C. 169 9.
Abbas S. Pauli in defectu Procuratoris Generalis ejus vices gerat usque ad futurum capitulum, C 166 12.
Quæ perquirere debeat in abſolu-

solutione Capituli, C. 169 6.
A Capitulo discedens benedictionem à P. Præsidente petat, C. 169. 6.
Abbate Monasterii defuncto administratio cadit in Priorem, C. 183. 4.
In hoc casu quid præstare teatur Prior, C. 183. 4.
Absolvi, suspendi, aut mutari non potest in Dieta, nisi causa cognita, C. 183. 7.
De consensu Prælatorum mutare posſunt Monachos accedente Præsidentis, vel Visitatorum facultate, C. 184. 4.
Abbas Titularis nec scribat, nec recipiat literas inscio Prælato, D. 85. 6.
Ejus locus est post Prælatos Regiminis, D. 106. 1.
Qui fuit de Regimine præcedat eum, qui non fuit Regiminis D. 108. 11.
In absentia Abbatum Regiminis faciant signa præeminentiæ, D. 108. 11.
Pro loco in Choro habeat secundam sedem primi Chori, D. 108. 11.
Est subjectus Abbati loci sicut Monachus, D. 108. 11.
Absoluti in Capitulo Generali teneant locum suæ professionis, D. 108. 11. & C. 183. 6.
Qui non fuit Regiminis in omnibus genuflectat Abbati loci, D. 183. 11.
Habeat simplex vestiarium, & famulus, vel Commissus ei deputatus aliis etiam exercitiis inserviat, D 108. 11.
Tenetur revelare sicuti cæteri suo Abbati pecunias &c. D. 183. 11.
Qui maximè officiosè, & discretè tractandus, D. 183. 11.
Abbas Titularis, qui eligendus D. 112. 2.
Locus inter Abbates amplius non conceditur, D. 112. 2.
Capitulis Generalibus, & Dietis non intervenit, D. 112. 1.
Tenetur pro quolibet Abbate Titulari mortuo ad decem missas, D. 127. 3.
Eligi nequeunt in Abbates, Priores, vel Decanos Regiminis, C. 161. 3.
Ablutio pedum quibus exhibeatur solemniter, & quomodo, D. 82. 6. & seq.
Privata quibus fieri debeat, R. 81. & D. 83. 11.
Absolutio defunctorum quando in Visitatoribus facienda, C. 175. 8.
Absolutio Prælatorum, quando, & quomodo fiat, C. 137. 1. & seq.
Administratio cadens in Priorem, quam auctoritatem ei tribuat, C. 183. 4 & C. 185. 9.
Pro quo tempore potest Præsidens deputare Administratorem Monasterio vacanti, & quibus servatis, C. 183. 4.
Si excedat sex menses computatur pro anno Regiminis Monasterii, C. 183. 4.
Adventus tempore nec recreationes, nec facultates iter faci-

faciendi concedantur D. 15. 6. 9.
Ejus tempore abstinentia à lacticiniis, & jejunium quando D. 78. 3.
Ædificia non præcipitanter, & quibus conditionibus servatis fieri debent, D. 117. 3.
Alienatio Magni momenti est prohibita, D. 9. 1.
Si habeatur facultas quomodo fieri debeat, D. 10. 2. 3.
Alleluja quando dicatur, R. 25.
Anachoritæ Monachi qui, R. 5.
Anniversaria quot, & quando in Congregatione facienda, C. 189. 1.
Apostatæ si in Apostasia fuerunt promoti ad sacros ordines, ab eorum administratione perpetuo arceantur, D. 105. 16.
Artifices Monasterii non facilè eximantur ab onere communi, D. 92. 1.
Nullum eorum opus vendatur absque Superioris licentia, D. 92. 1.
Quomodo vendendum, R. 91.
Aspersio Aquæ Benedictæ fiat quotidie post Completorium, D. 28. 4.
Auditores causarum qui, quot, & à quibus eliguntur, C. 147. 1.
Habeant Scribam, & qualem, C. 147. 1.
In votorum paritate Scriba sit quinto, C. 147. 1.
Eorum auctoritas, locus, & præeminentiæ, C. 147. 2. 10.
Ad ipsos spectat examinare facultates alienandi, C. 148. 3.
Eorum sententiis omnes obediant, & sub qua pœna, C. 147. 3. 8.
Ipsorum munera, C. 148. 4.
Causæ ad aliquem ex Auditoribus spectantes ab aliis judicentur, C. 148. 5.
Caveant ab injustitiis, C. 148. 6.
Ab illorum sententiis datur appellatio ad Deffinitores, C. 148. 7.
Quamdiu dicta appellatio duret, C. 149. 8.
Acta eorum Regimini consignanda, C. 149. 9.
Quando à Deffinitoribus vocandi, & de quibus moneri debeant, C. 151. 4.
Absoluto capitulo terminatur eorum auctoritas, C. 149. 10.
In quo casu junguntur Deffinitoribus ad eligendum Præsidentem Regiminis, C. 156. 5.

B.

Balnea si sunt in Monasterio concedenda, R. 58. D. 59. 5.
Extra autem cui, & cum quibus licentiis permittantur, D. 59. 5.
Licentia pro Balneis à Prælato petenda, D. 59. 5. & C. 134. 6.
Expensæ à quo Monasterio subministrandæ, D. 59. 6.
Benedictio quando datur à Superiore, D. 28. 2.
Benedictio post Completorium est

eſt etiam pro abſentibus, D. 28. 3.
Novitii, & clerici aliam petant à ſuis Magiſtris in eorum cella, D 28. 3
Illam ſerò à Superiore petere laudabile, D 28. 2.
Quando ſola capitis inclinatione petenda, D. 111. 21.
Quando flexis genibus, D. 120 5.
S. P. Benedicti Feſtum in Congregatione celebrandum, ac ſi de præcepto, D 26 2.
Ejus officium in feria tertia quando recitandum, D. 28 2.
Benefactorum commemoratio quotidiè poſt Primam, & completorium fiat, D. 27. 1. & D. 28 4.
In ſingulis Monaſteriis fiant quotannis duo Anniverſaria, unum pro Benefactoribus vivis, aliud pro mortuis C. 182 2.
Beneficia, ubi eſt uſus, non conferantur ſine conſilio Monachorum, D 9. 1.
Monaſteriis ſubjecta ab Abbate viſitent, D. 113 4
Bibere merum dilutum laudabile, D 64 1.
In Refectorio bibatur in poculis fictilibus, quæ utraque manu ſibi porrigant Monachi, D 64. 1.
Extra uti liceat poculis vitreis D. 64. 1.

C

Calcaria Monachorum, qualia eſſe debent, D. 89 8.
Caligæ quales pro Monachis, R 87.
Albi coloris eſſe debent, D. 88. 3.
Camiſciæ non permittantur Monachis, niſi ex cauſa infirmitatis, D. 91. 20.
Cancellarius etiam non exercitatus in obſervantia Regulari, ſi Prior fuerit, eligi poteſt in Abbatem, D. 112 2.
Venire debet ad Capitulum Generale, C. 130 1
Quam vocem in Capitulo habet, C. 134 1.
Quæ legere debeat in capitulo, & quando, C 136. 3
Negligens corripiendus, & à quibus, C. 144 2
Qui eligendus in Cancellarium, C. 145. 5.
Ejus munera, C ibid.
Manere debet apud Præſidentem, & quare, C. 146 6.
Detur ei Coadjutor tempore capituli, C. 146. 6.
In officio durare poteſt usque ad ſexennium, C. 146. 6.
Quomodo petitiones Abbatum diſponere debet, C 146 8.
Decreta viſitationum regiſtrare debet, C. 181 25.
Cantare, qui debet, prævideat, quod cantandum eſt, D. 72 2.
Tonis Monaſticis uniformiter cantent Monachi, & ſub qua pœna, D 72 2.
Juniores cantare doceant Monachi, vel extranei, D 72 3.
Cantus noſter qualis eſſe debeat, R. 24 & D. 30 1.

Quomodò cantandum, D. 30. 1.
Serventur in cantu toni Monastici, D. 30. 2.
Non varietur in Hebdomada sancta, D. 31. 3.
In singulis Monasteriis sint libelli impressi continentes cantus Monasticos, & quare D. 31. 4
Capitulum Generale pœnitentias à Constitutionibus taxatas observari faciat à transgressoribus, D 41. 2.
Ad ipsum spectat disponere de fugitivis in carcerem detrusis, D. 44. 4. & seq.
Promovendis ad sacros ordines dispensare potest per annum in tempore à Constitutionibus statuto, D. 103 4.
Nemini ampliùs concedat locum superiorem in tota Congregatione, D. 107. 3.
Soli Abbates Regiminis interveniunt Capitulo Generali, D. 112. 1.
Singulis trienniis in Dominica tertia post Pascha celebrandum, C. 130. 1.
Qui venire debent ad Capitulum Generale, C. 130 1. 4. 5.
Qui excluduntur, & sub qua pœna, C. 131. 5.
Quæ personæ constituant Capitulum Generale, C. 130 1.
Qui vocem, & quam habeant in capitulo, C. 134. 1.
Tempore capituli conventualiter orandum in singulis Monasteriis, & quare, C. 142. 10.
Quænam sint Monasteria, ubi celebrari debet capitulum Generale, & quo ordine, C. 167. 2.
Quando, & à quibus locus electus per Capitulum mutari possit, aut tempus differri, C. 168. 3.
Si contingat locus, vel tempus mutari, qui significare hoc tenentur aliis Prælatis, C. 168. 4.
Ad expensas Capituli Generalis omnia Monasteria concurrant juxta taxam, C. 168. 5.
Quomodo absolvatur, & ejus acta publicentur, C. 168. 1. & seq.
Locus futuri capituli quando publicandus, C. 169. 5. 7.
Capituli Monasterii secreta non revelanda, D. 10. 6.
Qua pœna puniatur revelans, D. 10 6.
Singulis diebus, festis exceptis, post primam in eo Decani audiant culpas, D. 27. 1. & D. 71.
Capsarius si statuto tempore Prior fuerit, etiam si non vacaverit observantiæ, eligi potest in Abbatem, D. 112. 2.
Venire debet ad Capitulum Generale, C. 130 1.
Habet ibi solam vocem activam C 134. 1.
Carceres in unoquoque Monasterio habeantur pro fugitivis, & delinquentibus, D. 42. 1.
Fugitivi in carcerem detrudantur

tur ad dispositionem Capituli Generalis, D. 42. 2.
Carceribus legitimè mancipati iisdem conditionibus rehabilitentur, quibus fugitivi, D 44. 8.
Qui sint carceribus legitimè mancipati, D. 44. 8.
Iter faciens sine literis patentibus sui Superioris in carcerem detrudatur, D 45. 9.
Inobediens cum pertinacia carceris pœna mulctandus, D. 40. 2.
Alium svadente Diabolo percutiens, vel ad reconciliandum obstinatus carceri mancipetur, D. 124. 6 7.
Pœna carceris puniendus scribens literas Capitulo Generali absque subscriptione, C. 132. 1.
Carnes comedere ubi prohibitum, D. 63. 3.
Ubi, quando, & quibus permittitur, D. 63. 3.
Comedens carnes absque licentia, qua pœna puniendus, D 63. 3.
Quæ Monasteria, dispensantur in esu carnium, D. 63. 4.
Casus reservati habeant speciales Confessarios, D. 104. 11.
Quot, & quales eligi debeant Confessarii pro illis absolvendis, D 104. 11.
Præsidens omni tempore, & Visitatores in actu Visitationis absolvere possunt omnes de Congregatione à reservatis ejusdem, C. 173 14
Catalogus, in quo nomina Professorum singulis annis scribantur, habeatur in singulis Monasteriis, D. 107 4.
Catalogo mutationum, quid requiritur, ut fides adhibeatur, C. 163 9.
Cujus sit munus Catalogum mutationum conficere, C. 163 9.
Cellarius cujus qualitatis esse debeat, & quod ejus officium, R. 46.
Debet esse Decanus Regiminis D. 47 1.
Quomodo quis in Cellarium promovendus, D. 43. 1.
Dormire ubi debeat, & ubi negotia exercere, D. 47. 2.
Saltem diebus festis missas celebret, & regulares observantias frequentet, D. 47 2.
Fabricas non construat nullasque res alicujus momenti faciat inconsulto Superiore D. 47. 3.
Caveat ab arborum incisione, D. 48. 4.
Gravans sua incuria ære alieno Monasterium deponatur, D. 48. 4.
Singulo quoque mense computa reddat Superioribus, D. 48 5.
Mutatus ad aliud Monasterium, si prius rationem non reddiderit, quomodo, & à quibus plectendus, D 48 5
Ad Prioratum non promoveatur, nisi reddita ratione suæ administrationis, D 48 6.
Eidem alii rationem reddant, D.

D. 49. 8. & D. 50. 4.
Per se ministret res temporales, negotia verò per sæculares, & commissos tractari faciat, D 49. 7.
Nullo modo solus incedat, D. 49. 8.
Excusatur à ministerio coquinæ, R 56 D. 57. 1
Absente Prælato obediat substituto ejus loco, D. 116. 10.
Propter ædificia non gravet ære alieno Monasterium, D. 118 12.
Si contrafecerit quomodo, & à quibus puniendus, D 119. 13
Nequit ad Capitulum Generale accedere sine speciali Definitorum licentia, C. 131. 6.
Negligens solutione taxarum puniendus, C 133. 3.
Cella una assignetur cuilibet Monacho, R 36. 1.
Novitiatus Cellæ habeant in Superiori parte ostii foramen interiùs non occludendum, & quare, D. 37. 2.
Ut alteriùs Cellam quis ingrediatur, quid requiritur, D. 37. 3
Quomodo simul standum in cella, D. 37. 3.
Non introducantur extranei in cellam, absque Superioris licentia, D. 37. 4.
Ostia cellarum non claudenda, ut deforis clavi communi aperiri non possint, D 37. 5.
Contrafacientium pœna, D. 37. 5.
Ter in anno visitanda, & à quibus, D. 54 5. & D. 90. 19.
Ostiis cellarum seræ ferreæ apponantur, quæ tamen clavi communi aperiantur, D. 38. 7.
Qua cautela in ea lumen teneri debeat, D. 38. 9.
Semel in Hebdomada mundanda, D. 38. 14.
Cella Infirmorum qualis esse debeat, D 58. 1.
Quonam signo Monachi ad cellas se recipiant, D 77. 13.
Superflua, & pretiosa amovenda, D 90. 19.
Habere tamen pannum viride super tabulas, genuflexoria, aut sedilia non prohibetur, D. 91 21.
Chorum frequentet Abbas, D. 8. 2
Quid servandum ab ingredientibus, & egredientibus, D. 31 1.
Quid dum in choro sunt, D. 32 4 & seq.
Tardè venientium culpa quomodo purganda, R. 67. & D. 69 2. 3. 4
Legitimè occupatus excusationem, vel per se, vel per alium faciat, D. 69. 8.
Discedens quid agere teneatur, D. 69 9
Prælati tardè venientes, si ibi non fuerit Præsidens, non genuflectunt, D. 70 10
Errantes in Choro quomodo satisfaciant, D 71 1
Clavis particularis à nemine applicetur ostiis, vel capsis, D. 38. 7. 8.
Clavis Archivii, in quo sunt scri-

fcripturæ Congregationis, apud quem efse debeat, C. 171. 2. & 181 25.
Clerici octavo quoque die facramentaliter confiteantur, D. 71. 3.
Contravenientium pœna, D. ibid.
Tenentur pro defuncto Clerico recitare totum officium defunctorum, D. 127 3.
Quando fuas culpas dicere debeant in capitulo, D. 27. 1. & 71. 1.
Serò à fuis Magiftris benedictionem petant, D. 28. 3.
Vide etiam Juniores.
Cœnobitæ Monachi, qui R 5
Cœremoniæ, quæ observandæ in congregatione, D. 31 3.
A cunctis fervetur in omnibus uniformitas, D. 72. 2.
Commemoratio pro defunctis fiat poft Primam, & Completorium, D. 27. 1. 4
Commemoratio Spiritus fancti, in quibus mifsis Capituli generalis facienda, C. 134 2. & C. 136. 3.
Quando, & à quibus extra Capitulum, C. 142 10
Commifsi Incorrigibiles quomodo puniendi, D. 43. 4.
Ejecti, quibus conditionibus recipiendi in alio Monafterio, D. ibid. 4.
Octavo quoque die facramentaliter confiteantur, D 71 3
Contravenientium pœna, D. 71. 3.
Eorum Tunicæ, & Pallii menfuræ, ac qualitas coloris, & materiæ, D. 90. 15 16.
Interiores veftes cujus coloris efse debeant, D. ibid. 16.
Accipientes novas, veteres confignent, D. ibid. 17.
Computantur inter noftros Fratres, gaudentque omnibus privilegiis congregationis, D. 97 16.
In quibus inftruendi à Magiftro Novitiorum, D 97. 16.
Participant omnia bona Congregationis pro ipsisque eft orandum poft mortem, sicut fit pro Monachis, D. 98. 17.
Quomodo admittendi ad ftabilitatem, D. ibid. 18.
Eorum tonsura, D. ibid. 19.
Non mutentur, nisi ad inftantiam Prælatorum, D. ibid. 19.
Quamdiu apud nos funt, tenentur ad tria vota, D. ibid. 20.
Quid pro divino officio perfolvere debeant, D. ibid. 20.
Ad eos inftruendos deputetur Monachus, D. ibid. 20
Poft quos, & quo ordine ftare debeant, D. 99. 21.
Ubi comedere debeant in Refectorio, D. ibid.
Non permittantur litteras difcere, vel in Clericos recipi, D, 99 22.
Scientes legere, quomodo legere debeant, D. ibid.
Ad quod tenentur pro mortuo Commifso, D 127. 3

Com-

Communio quando facienda, D. 61. 3.
Sacerdotes dum communicant, habeant ſtolam ſuper humeros, D. ibid. 4.
Peracta Communione Sacramentum reportetur per Sacriſtam in ſuum locum, D. ibid. 5.
Completorium præcedat lectio in Capitulo, D. 67. 1.
Quando dicebatur juxta Regulam, R. 67.
Quando dicendum, D. 67. 1.
Tempore Quadrages: quando pulsandum, D 76. 11.
Comprocurator in Curia debet eſse Decanus Regiminis, C. 167. 14.
Qui eligi debeat, C. ibid. 14.
Ejus munus, præeminentia, & ſubjectio, C. ibid. 14.
Computa Congregationis à quibus, & quando perpendenda, C. 154. 1.
Quot Prælati, & quales eligendi ad computa, C. 150. 2.
Eorum munera C. ibid. 3.
Procuratoris Generalis computa à quibus revidenda, C. 164. 6.
Computiſta Congregationis non hebeat apud ſe Capſam Procurariæ Generalis, neque pecunias expendat abſque mandato Procuratoris, C. 165. 7.
Tenetur mittere ad Monaſteria exſcriptum extinctionis cēnsuum, vel debitorum, & ſub qua pœna, C. ibid. 7.
Quæ ejus præeminentia, & cui ſubjicitur, C. 167. 14.
Concionatores, si aliis requiſitis præſtent, eligantur in Decanos ſupranumerarios, D. 35. 11.
Ut evadant Priores non tenentur vacare per biennium observantiæ Regulari, D. 36. 12.
Confeſsarius pro ſæcularibus, qui, & qualis eligendus, D. 104. 11.
Pro reservatis, quot, & quales eſse debeant, D. ibid.
Nec petere, nec uti poteſt facultate impetrata ab Ordinario ſine ſui Superioris licentia, D. ibid.
Nihil à Confitentibus petat, aut accipiat; D. 105. 13.
Abbatis facultas in electione Confeſsarii, D. 112. 6.
Confeſsio ab infirmis frequentanda, D. 59. 7.
Bis in anno Superiores concedant, ut Clerici, & Commiſsi cui velint, ex approbatis confiteantur, D. 61. 6.
Octavo quoque die à Clericis, & Commiſsis facienda, D. 71. 3.
Congregatio noſtra eſt ſubjecta immediatè Sedi Apoſtolicæ, D. 114. 8.
Consanguinei Monachorum, ac Commiſsorum ſunt participes omnium bonorum noſtræ Congreg: D. 128. 6.
Conservatores, qui, quando, & quomodo eligantur, C. 140. 7.

Quem

Quem locum tenere debeant, C. ibid 7.
Eorum auctoritas, & officium, C. 143. 1. 2.
Unde dicti, C, ibid. 1.
Consilium quomodo præstare debeant Monachi, R. 9. D. 10. 5.
Omnes ad consilium vocandi, R ibid. D. ibid. 1.
Quando vocandi tantum seniores, R. ibid. D. 11. 8.
Contentio si oriatur in Congregatione, quomodo compescenda, D. 124. 7.
Coquina egredientes, quæ facere tenentur, R. 57.
Qui ab ejus ministerio excusatur, R. ibid. D. ibid. 1.
Septimanarii accipiant mixtum ante refectionem, R. ibid. D ibid. 2.
Egrediens Coquina, & eam ingrediens quomodo petant pro se orari, R ibid.
Inservientes Coquinæ, si tardé veniant ad mensam genuflectunt; & non se excusant, & quare, D 69. 7.
Correctio spectat ad solos Superiores, D. 124. 2.
Non omittenda ab Abbate, D. 9 3
Monachorum est humanis verbis monere non corrigere, D. 124. 3.
Correctio Monachi ad Monachum punienda, D. ibid. 1.
Corrigere non possunt, nisi Superiores, D. ibid. 2.
Monachus corrigens alium puniatur, D. ibid. 1.
Cucullæ deferantur à Monachis, dum per Civitates incedunt. D. 15. 7.
Sit in singulis Monasteriis Tabula, in qua notetur, quando asportari debeant, D. 32. 12.
Culpæ quando audiendæ in capitulo, D, 27. 1.
Cultelli Monachorum quales esse debent, D. 89. 8.
Curiam Romanam non adeant Abbates, nisi licentias debitas præhabuerint, D. 113. 4.
Quæ requirantur, D. ibid. 4. & C. 172. 8.
Quorum consensum requirat Præsidens volens accedere ad Curiam Romanam, C. ibid. 7.
Quas licentias requirat ad eandem accedere volens Visitator, C. ibid. 8.

D

Decáni Regiminis veniunt nomine seniorum, D. 11. 8.
Eligantur secundùm merita, & non per ordinem, R. 32.
Reprehensibiles quoties corrigendi, R. ibid.
Eorum munera, D 33. 1.
Quorum confessiones audire possunt ex officio, & quorum ex delegatione, D. 33. 2.
Conditiones requisitæ ad eligendum in Decanum, D. ibid. 4.
Quid de electis inhabilibus, & defectuosis, D. ibid. 4.
Quotannis novæ electionis Judicio subjiciendi, D. 34. 4 & D. 115. 1.

Hos-

Hospitibus occurrere debet in defectu Superiorum, D 35. 7.
Regulam, & Constitutiones penès se habeant, D ibid 7.
Quomodo se gerere debeant in suo officio, D ibid.
Nonnisi expleto decimo sexto anno in Congregatione, eligantur in Decanos, D. ibid. 8. & C. 161 4.
Pro quinis Monachis professis, unus eligi potest, D 35 9.
Eorum numerus non excedat numerum trecentorum, D. ibid 9.
Professus unius Monasterii eligi non potest in Decanum nomine alterius Monasterii D. ibid. 10.
Ante præfinitum tempus habilitari ad Decaniam prohibitum, D. ibid. 10.
Si Decanatus non sit locus, qui habilis est, eligi potest in Decanum Titularem, D. ibid. 10.
Lectores, & concionatores, si cætera adsint, eligantur supranumerarii, D. 35. 11
Decani creari possint etiam in dieta, D. ibid. 11.
Eligi non possunt in Priores claustrales (exceptis Lectoribus, & Concionatoribus) nisi biennium expleverint in observantia, D 36 12.
Ut Priores eligantur, omnes explevisse debent quinquennium in Decanatu, D. 36. 12. & C. 161. 5.
Magistri Novitiorum cæteris præponendi ad gradus, D. 36. 12.
Revelantes aliquid, ex quo scandalum oriatur, qua pœna puniendi, D. ibid. 14
Etiam mutati, dum permanent in eodem Monasterio, Discipulorum, ut priùs confessiones audire possunt, nisi à Superiore prohibeatur, D. ibid 14.
Per vices singulis diebus audiant culpas in Capitulo, D. 71. 1.
Secundum professionis ordinem locum teneant inter se, D. 109. 12.
Decani Titulares raro, & qui creandi, D. 107 2.
Locus inter Superiores in tota Congregatione non concedatur, D ibid. 2.
In privato Monasterio concedere, in arbitrio Abbatis sit, D. 107 2.
In alieno Monasterio in absentia Superiorum faciant signa etiam particularia, D. 109. 12.
Quando, & quomodo deponendi, D. 115. 2.
In correctionibus non utantur verbis contumeliosis, & sub qua pœna, D. 125. 1.
Imponant pro excessibus pœnitentias, D. ibid. 2.
Pro quolibet Decano defuncto tenentur ad tres Missas, D. 127 3.
Ut promoveantur, vel deponantur, quot vota requiruntur, C. 160. 2.

Quomodo examinandi, & approbandi à Visitatoribus, & qui eligi debent in Decanos, C. ibid. 3.
Super quibus à Visitatoribus examinandi, C. ibid. 3.
Decreta Capituli Generalis ter in anno legantur in Monasteriis, & quando, D. 116. 5.
Ordinata per Visitatores, & Abbates durant post eorum officium, si non revocantur, D. 110. 17. & C. 173. 20.
Decreta particularia Visitatorum describantur in folio manu ipsorum subscripto, quod tradatur successoribus & quare, C. 181. 25.
Vide etiam Ordinationes.
Defendere unus alterum non potest, R 123.
Abbas non patrocinetur Monacho, vel Commisso contra suum Superiorem, aliter plectendus, D 101. 1.
Delinquens quomodo corrigi debeat, R 6. & R 71.
Satisfaciendi modus pro culpa, D 71 1 2.
A Superioribus corrigendus, admonendus ab æqualibus, D 124. 1. 2 3.
Depositarius Monasterii à Deffinitoribus deputandus, qualis, quæ ejus munera, & obligationes D. 49 9.
Depositarius Capituli Generalis, quis, & quomodo eligendus, & quæ ejus munera, C. 149 1.
Abbates consignent depositario pecunias ad Monasteria pertinentes, C. ibid. 1.
De profundis quotidie dicatur post Primam, & Completorium, & quare, D. 27. 1. & D. 28 4.
Deffinitores concedere non possunt facultatem vivendi extra claustra, D. 16. 10.
Quem admiserint audiendum, in Capitulo statim dimittant, C. 131. 6.
In eorum electione auctores practicarum, & conscii non revelantes, quibus pœnis subjaceant, C. 135 1.
Quæ pro illis eligendis tuta conscientia fieri possunt, C. 136. 2.
Quando ad eorum electionem deveniendum, C. 138. 6.
Quot eligendi, C. ibid. 1.
Eorum electio secundum Deum facienda, C. 139. 3
Qui excludantur ab electione in Deffinitores, C. ibid 4.
Quo ordine eligi debeant, C. ibid. 5
Quæ suffragia requirantur ad eorum electionem, C ibid. 6.
Ex ipsis quomodo, & quibus servatis eligatur Præsidens, C. 140 6
Si duo fuerint in suffragiis pares, quis præferendus, C. ibid 6
Quid agendum cum unus Abbas in illa Provincia est eligibilis in Deffinitorem, C. ibid. 6.
Cum Præsidente totam Congregationem repræsentant,

& quæ ipsi determinant, omnes tenentur observare, C. 141. 2.
Absente Præsidente, qui prior omnia signa faciat, C. ibid. 3.
Nullus procaciter suam sententiam defendat, & sub qua pœna, C. 142. 1.
Non revelent, quæ in Deffinitorio tractantur, C. 142. 2.
Revelantium pœna, C. ibid. 3.
Sententias Auditorum causarum, si quis ad ipsos appellaverit, non facilè revocent, C. 148. 7.
Ad actiones capitulares præmittant orationem, C. 151. 2.
Quæ munera eis distribuat Præsidens, & quando, C. ibid 4.
In cujus Monasterii examine Deffinitor interesse non potest, C. ibid 5. 6.
Quomodo procedere debeant in correctionibus, C. 152. 8. 9. 10.
Deffinita ea censentur, in quibus ex novem votis septem conveniunt, C. 153. 3.
Determinata à Deffinitoribus describantur in libro petitionum Abbatum, & quomodo, C. ibid. 3.
Exponantur votis ordinata in capitulo, & Dieta præteritis ad finem confirmandi, vel revocandi, C ibid 4.
Quando videre debent computa Congregationis, & expensas, C 154. 1.
Inquirant, an sit solutus census annuus unius unciæ auri cameræ Apostolicæ, & quare, C. ibid. 3.
Studeant Monasteriorum ordinationi, & quæ curare debeant, C. 150. 1. & seq.
Quæ attendere debeant in mutationibus Monachorum, C. 162. 7. 8.
Dietæ facultas extenditur etiam ad Decanos, D. 35. 11.
Non interveniunt, nisi Abbates Regiminis, D. 112. 1.
Dietæ intervenientes, si revelent non revelanda, quâ pœna plectuntur, C. 142. 2. 3.
Ejus Acta à Conservatoribus examinanda, C 143. 1.
Approbari etiam debent à Deffinitoribus, C. 153 4.
Quando, & ubi congregari debeat, C. 183. 5.
Quibus personis constet, & quæ excluduntur, C. ibid. 6.
Quot vota faciunt aliquod conclusum, vel aliquem electum ad gradum, C. ibid. 6.
Eligendi ad gradum proponantur secundum ordinem Professionis, C. ibid. 6.
In votorum paritate præferendus, C. ibid. 6.
Ad Dietam non accedant, nisi qui interesse debent, & sub qua pœna, 185. 8.
Absolvere, vel suspendere Abbatem & Priores non potest, nisi servato ordine Juris, potest tamen mutare Priores, C. 184. 7.
Quibus Monasteriis præfici nequeunt Patres Dietæ, &

quibus posſunt, C. ibid 7.
Dietæ auctoritas in mutandis Monachis, C. 186. 2 3.
Disciplina quibus diebus fieri debeat, D, 78. 2.
Discretio præ oculis Abbatum ſemper habenda, D. 8 4.
Dormire quomodo debeant Monachi, & quare, R 36.
Veſtitos dormire Monachos, explicatur, D 38 17.
Extra Monaſterium dormire non permittitur etiam occaſione aſsiſtendi infirmis, D. 105. 14
Dormitio Nocturna ſit octo horarum, D. 21 1.
Quando dandum ſit ejus ſignum, D. ibid. 1. & ſeq.
Dato ſigno omnes ad cellas ſe recipiant, D. 22. 3
Non ſe recipientes ad cellas, dato ſigno puniendi, D. ibid 3.
Meridiana dormitio quando incipit, & quando desinit, D. ibid 4 & D 76. 4
Quando pulsandum ſignum dormitionis Meridianæ, D. 75 6.
Dormitionis tempore, qui non vult dormire, ſervet in cella ſilentium, 76 4.
Dormitorium dividitur in diverſas cellas, D 37. 1.
In eo ſemper ſervetur ſilentium, D 38. 16. & D. 80 4.
Sæcularium confeſsiones ubi non audiendæ, D. ibid 11.
Fratrum confeſsiones ubi audiri poſsunt, D 38. 12.
Quomodo per illud incedendum, D. ibid. 13.
Semel in Hebdomada mundandum, D. ibid. 14.
In eo accendatur lampas, quæ ardeat per totam noctem, D. ibid. 15.

E

Ecclesiarum Tapetia, ac aliæ ſuppellectiles non commodentur ſæcularibus, D. 50 3.
Egredi non liceat à Monaſterio ſine benedictione Superioris, & quomodo petenda, D. 120 4. 5.
Electio Scrutatorum quando, & quibus ſervatis facienda, C. 136. 1.
In electione Deffinitorum practicas facientes, aut conſcii non revelantes quas pœnas incurrunt, C. 135. 1.
Dicta electio quando, & quomodo facienda, C. 138. 1. & ſeq.
Quæ ſervanda in electione Præſidentis, C, 139. 6.
Quomodo, & quando deveniendum ad electionem Conſervatorum, C. 140 7
Electio Scribæ Capituli, C. 144 1
Electio Cancellarii, C. 145 5.
Auditorum cauſarum, C. 147. 1.
Vicarii Capituli, C. 146. 1.
Depoſitarii, C. 149 1.
Prælatorum ad computa, C. 150 2.
Præſidentis Regiminis, C. 155. 2.

Electio Abbatum, quomodo, C. 158. 3 & seq.
Electio Visitatorum, C. 163. 1.
Electio Procuratoris Generalis C. 164. 5 & seq.
Eleemosynæ, quæ faciendæ pro nostris defunctis, D. 128. 4.
Emere ad invicem, vel vendere Monachis prohibetur, D. 55. 7.
Nullus etiam emat aliquid nomine laicorum, D. ibid. 8
Emphiteotica bona ad Monasterium devoluta, quæ requirunt, ut iterùm dari queant, D. 15. 4.
Episcopus non habet jurisdictionem in nostris Monasteriis, D. 114. 8.
In quibus casibus ad Episcopos rocurrendum, D. ibid. 8.
Equi quales esse debeant pro Monachis, D. 88. 6.
Ephippia, faleræque quomodo, D. ibid. 7.
Eremitæ Monachi qui, R. 5
Error qualis in choro notabilis D. 71. 1.
Quid agere debet, qui leviter, aut notabiliter errat, D. ibid. 1.
Vide Delinquens.
Eucharistia frequenter? ab omnibus, & præcipuè infirmis, D. 59. 7.
Quando sumenda à Clericis, & Commissis, D. 71. 3.
Ante Eucharistiam transeuntes quomodo genuflectere debent D. 31 1
Nostri famuli quoties in anno communicare debent, D. 99. 25.
A Visitatoribus quando visitanda, C. 175. 8.
Eugenii IV. Commemoratio fiat quotidie post Completorium, D. 28. 4.
Præcedat commemorationem Fratrum, & Benefactorum, D. ibid. 4.
Ejus Anniversarium in singulis Monasteriis peragendum, & quando, C. 189. 1.
Examinatio Monasteriorum, quo ordine facienda, C. 151. 3. 7.
Ad illam non deveniatur, nisi præhabita eorundem informatione à Visitatoribus, C. ibid. 5.
In quibus casibus Deffinitor non intervenit examini, C. ibid 6.
Quæ in examine non terminanda, sed remittenda Visitatoribus, C. 152. 10.
Si examen exigat correctionem quomodo facienda, C. ibid. 10.
Quomodo, & quando subjiciantur examini Prælati Monialium curam habentes, C. 152. 11.
Excommunicatio quænam sit secundùm Regulam, R. 39.
Qualis debeat esse modus Excommunicationis, R. ibid.
Qua pœna plectendi, qui junguntur excommunicatis secundum Regulam, R. 41.
Quomodo pro iis fiat satis, R. 70.

Exe-

Exequiæ, vide Funera.
Exercitium si non adeat Monachus, patefaciat causam Superiori, D. 69. 8.
Ab eo discedens, ad quid tenetur, D. ibid. 9.
Quomodo vocandi ad exercitium Monachi, & quid ante facere debeant, D. 77. 12.
Tempore exercitii, si opus permittat, legatur aliquid, D. ibid. 14.
Expensæ superfluæ amputandæ, & præcipuè, quæ, D. 49 9. & D, 50. 4.
Si aliquod Monasterium sit impotens ad expensas pro tuendis causis, à quo fieri debent & qua conditione, D 52. 12.
Expulsi à Monasteriis notificentur Superioribus Congregationis eo modo, quo defuncti, D, 45. 10.
In absolutione Capituli Generalis publicandi, & quare, C. 169. 3.

F

Fabricæ, vide Ædificia.
Facultas eundi extra Monasterium raró concedenda, & quando, D. 16. 9.
Extra permanendi à nostra Congregatione concedi non potest, D. ibid. 10
Famuli vitiis dediti expellantur, D. 99. 25.
Quoties in anno communicare debent, D. ibid 25.
Festum S. P. N. Benedicti celebrandum, ac si de præcepto, D. 26 2.
In Festis Sanctorum celebrandis, quæ servari debeant, D. ibid. 1.
Diebus festis non equitandum, neque negotia tractanda, D. 84. 17.
Feudum, seu Bona feudalia ad Monasterium devoluta, quæ requirunt, ut iterum concedantur, D. 10. 4.
Fugitivi omni studio requirendi, D. 42. 1.
Eorum pœna, D. ibid. 1. 2 & D. 43. 3 6.
Quid servandum, si transire voluerint ad aliam Religionem, D. 42. 3.
Qui etiam fugitivi dicantur, D 43. 1.
Quoties recipiendi, R. ibid. D. ibid 2. 3.
Ut liberentur à carcere, quid requiritur, D. 44. 4.
Quid ut restituatur locus Professionis, D. ibid. 5.
Quomodo habilitandi ad ordines, & dignitates, D. ibid. 7.
Superiores Monasteriorum significent cæteris fugitivos eo modo, quo defunctos, D. 45. 10.
Promotus extra obedientiam ad sacros ordines quid requiritur, ut in eis ministret, D. 105. 16.
Fugitivi in absolutione Capituli publicandi, & quare, C. 168. 3.

Funera mortuorum non adeant Monachi, C. 105. 15.

G

Girovagi Monachi, qui R. 5.

H

Horæ Canonicæ quo ad recitationis tempus, à quo disponendæ, D. 22. 3. & D 66. 7.
Jllarum intrinseca dispositio, R 27.
Qui Psalmi in illis dicendi sunt, R. 28.
Hospites quomodo recipiendi, & tractandi, R. 80. per tot.
Quid viso Hospite agere debeat ostiarius, D. 31. 2.
A quibus recipi debet, & quomodo, D. ibid. & D. 82 3.
Quando aliquid eis legi debeat, D. ibid. 5.
Quorum pedes lavandi, D. ibid. 6. & 7.
A quibus lavari debent, D. 83. 8. 11.
Si sint ex nostris post duas refectiones in hospitio, vitam communem sequantur, D. 84. 13.
Quando Monasterium pro nostris hospitibus petere possit expensas, D. ibid. 14.
Vani apparatus in Hospitiis vitentur, D. ibid. 15.
Familiares ad Refectorium ducantur, D. ibid. 15.
Monachi Hospites se conforment in divinis officiis, cum Monachis Monasterii, D. ibid. 16.
Habeant literas commendatitias, & Superiores pandant causas eorum adventus, D ibid.
Dum ibi commorantur, sint sub obedientia illius Superioris, D. ibid.
Caveant à negotiis, & itineribus in diebus festis, D. ibid. 17.
Hospites non recipiantur ad longum tempus sub quovis prætextu, D. ibid 18.
Humilitas dividitur in duodecim gradus, R. 16. cons.
Assimilatur scala, quam vidit in somno Jacob, R. ibid.
Ejus gradus memoriter retinendi à Novitiis ante Professionem, D. 21. 1.

I

Jejunium non rigorosè à Juvenibus exigendum, D. 45. 2.
Ciborum quantitas in prandio major esse debet, quam cum non jejunatur, D 63. 1.
Hora prandii, D. ibid. 1. 66. 6. & 76 7.
Per tot annum diebus Veneris servetur jejunium, D 65 2.
Servetur etiam ab idibus Septembris usque ad caput quadragesimæ, D ibid 3.
Qui dies excipiendi, D. ibid. 4 5.
Hora refectiunculæ pendeat ab Abbatis prudentia, D. 66. 7.
Incorrigibiles puniendi, & quomodo, D. 42. 1.

Liber

Liber incorrigibilium apud quem eſse debeat, C. 152. 12.
Quomodo conficiendus, C. ibid. 12.
Quibus ſervatis rehabilitari poſsunt ad ordines, & gradus C. ibid. 12.
Infantes non recipiantur in Congregatione, D. 60. 1.
Infirmus quomodo tractandus à Cellario, R. 46.
Ejus cura maximè commendatur Abbati R 58 & D. ibid. 1.
Cellam habeat ſeparatam cum camino, D. 58. 1.
Medicinalia non ſumat ſine licentia Superioris, & Medici., D. ibid. 2.
Si plures ſunt, in principio refectionis aliquid legatur, D. 59. 3.
Licentiæ pro Balneis à quo impetrandæ, & à quo petendæ, D. ibid. 5. & C. 134. 6.
Ad expensas quis tenetur, D. 59. 6.
Ejus cura non negligenda tàm in temporalibus, quàm in ſpiritualibus, D. ibid. 7.
Infirmorum occasione nullus extra Monaſterium dormiat D 105. 14.
Infirmarii ſint Monachi, & addantur Commiſsi, & Famuli, si opus sit, D. 59. 4.
Injuriæ, si fuerint inter æquales, quomodo puniantur, D. 124. 4.
Quomodo si in Superiorem, vel Prælatum. D. ibid 5
Si verò Snperioris in inferiorem fuerint, quomodo purgandæ, D. ibid. 5
Inſtrumenta Bonorum operum quæ, & quot sint, R. 11. per tot.
Memoriter tenenda à Novitiis ante profeſsionem, D. 21. 1.
Inventarium rerum Monaſterii quando, & à quibus faciendum, D. 50 1.
Prælatus habeat Inventarium universale, quod exhibere debet Viſitatoribus, D. ibid. 1.
In inventario notandi ſunt libri, D. 50. 2.
Singuli Monachi faciant Inventarium librorum, quos apud ſe habent, Prælato præſentandum, D. 54. 5.
Veſtimentorum Inventarium quando, & quomodo faciendum, D. 90. 18.
Ira non ſit in Superiore, dum corrigit, D. 125. 1.
Irreligiosè viventes quomodo rehabilitentur ad gradus, D. 44. 7. Vide incorrigibiles.
Irridere audens alium, qua pœna plectatur, D. 124. 1.
Itinerantes habeant literas patentes ſuorum Superiorum, D 45. 9. & 121. 13.
Commendent ſe orationibus Fratrum ante iter, R. 119.
Revertentes non referant, quæ viderint, aut audierint, R. ibid. D. ibid. 2 3
Itinerantes ſine licentia Superioris puniantur, D. 120. 4. & 121. 13.
Facultas iter faciendi a quo, &

quomodo petenda, D. ibid. 4. 5.
Si sit ad affines, quid requirit, D ibid. 8. 9 10.
Venetias accedere volentes, quibus licentiis indigeant, D. 122. 19
Quibus, qui ad Romanam Curiam accedere volunt, D. 114 5.
Juniores etiam vocandi ad consilium, R. 9.
Adeant suos Magistros pro benedictione antequam eant cubitum, D 28 3.
Quibus disciplinis instruendi, D. 72. 3.
Non assumantur ad officia Æconomica, nisi expleverint in Congregatione annum duodecimum, D. 74. 7.
Quomodo vocandi à Prioribus R. 106. D. 111. 20
Inter se quomodo tractare debent, R. ibid.
Non mutandi, nisi ex maxima necessitate, D. 121. 15.
Juramentum à Visitatoribus præstari debet, & quibus, C. 180. 22.

L

Lampas accendatur in dormitorio à quo, & quando, D. 38. 15.
Lectores habentes alia requisita eligantur in Decanos supranumerarios, D. 35 11.
Pro Decanatu non tenentur vacare observantiæ per biennium, D. 33 4.
Qui deputandi pro studiis formalibus, & a quibus approbari debent, D. 73 5
Lectoribus necessaria subministrentur D ibid. 5.
Lector mensæ quomodo, & ubi petere debeat pro se orari, D. 62 7.
Quando incipere debeat lectionem, D. ibid 8
Lectio spiritualis ante completorium in capitulo legenda, & quamdiu protrahi debeat D 67 1.
Quando lectioni vacandum, R. 74. & 75.
Lectionum horæ ab Abbate disponantur, D 75 1.
Tempore Quadragesimæ quando lectioni vacandum, D. 76 11.
In ipsis exercitiis, si opera permittant, legatur aliquid, D. 77. 14
Quando, & quomodo Monachi sunt ad lectionem vocandi, D. ibid. 13
Lecti non habeant ornamenta, D. 90. 19
Panni linei permittuntur super Sagum, aut Mattam, D. 91. 20
Legere ad primam mensam tenetur etiam Prior claustralis, D 57 1.
Antequam ad legendum quis ingrediatur benedicendus, & quomodo, R 60. & D 62 7.
Lecturus ad mensam accipiat mixtum, R ibid D. 62. 10.
Qui legere debeant, R ibid. D. ibid. 9.

Quæ legi debeant in prima mensa, D 61. 2.
In fine refectionis, & in ſecunda mensa legatur caput Regulæ, quod lectum fuit in Capitulo, & quare, D. ibid 2.
Legente Superiore quis facere debeat ſigna particularia, D. ibid 2.
Lecturus non incipiat legere antequam ſederint omnes, D. 62. 8.
Lectiones prævideantur ab his, qui legere debent, D. 72. 2.
Quæ ſervanda in lectione, & cantu, D. 72. 2.
Libri omnes notentur in Inventario communi, & in illis ſcribatur nomen Monaſterii, cujus ſunt, D. 50. 1.
Conceduntur ad usum Monachorum reſtituendi poſt obitum Monaſterio, in quo ſignati reperiuntur, D 54. 2
Libri non ſignati poſt obitum Monachi cujus ſint, D ibid 5.
Revelari quando debent Superiori, D. ibid. 3.
Singulis annis fiat de illis Inventarium Superiori consignandum, D. ibid. 5
Librorum prohibitorum detentor, qua pæna puniendus, D ibid. 5.
Opera propria vel aliena imprimere volentes quid ſervare teneantur, D 92 3
Absque Superioris licentia in Monaſterium non introducantur, D. 92. 3.
Liber incorrigibilium ſervandus penès Præſidentem, & ſucceſsoribus conſignandus, C. 152. 12.
Quæ in illo notari debeant, C. ibid.
Literæ nomine quid intelligatur in Regula, D 25 1.
Literæ nec mittendæ, nec recipiendæ inscio Superiore, R. 85. D. ibid 3.
Signatæ ſigillo Pax à nemine aperiantur, & aperientes, qua pœna plectendi, D. 86. 4. & C. 173 17.
Audens aperire literas directas Præſidi, Deffinitoribus, vel Viſitatoribus, qualiter puniendus, D. ibid 5.
Intercipientes, vel aperientes privatas literas quomodo puniantur, D. ibid. 6.
Pœna ſcribentium, aut recipientium literas inscio Superiore D. ibid 7.
Deferens literas tenetur eas præsentare Superiori, & ſub qua pœna, D. 87. 9
Quis literis Deffinitorii reſpondere debeat, & quando, C. 167. 1.
Scribentes literas non ſubſcriptas Capitulo Generali carceri mancipentur, C. 132. 1.
In quo casu licet alienis literis ſubscribere, C. 132 3.
Scribens Capitulo Generali in præjudicium alterius ſtet ad pœnam talionis, C ibid 5.
Qualiter puniendus si ſcripserit falsa, C. ibid. 5.
Literæ bonum Congregationis concernentes, quando, & cui

in Capitulo præsentandæ, C. 167. 1.
Literæ gratiosè moderatè concedendæ, D 141 5.
Pro illas habentibus in singulis Monasteriis imponuntur triginta Missæ, & quando, D. ibid & C. 169 4.
Pro consanguineis non conceduntur, & quare, C. 134. 5. & D 128 6.
Tres, & non plures singulis Abbatibus concedendæ, C. ibid 4.
Lites consanguineorum, & secularium nostri non accipiant, D. 121. 12.
Locatio quomodo peragenda, D. 9. 1. & seq.
Non fiat absque consensu Monachorum, D ibid 1.
Ludovici Barbi Anniversarium in singulis Monasteriis peragendum, & quare, C 189 1.
Ludus omnis tàm intra, quàm extra Monasterium Monachis prohibetur, D. 15. 2.

M

Magister Novitiorum quæ curare debet, D. 21 1
Quo tempore in Choro satisfacere debeat Matutinum, & Laudes B Virginis, D. 22 7.
Data Benedictione, Discipulos statim dimittat, D 28. 3.
Qualis eligi debeat, D 34. 5.
Tenetur curare etiam Monachorum disciplinam, D 35.6.
Debet annum decimum octavum in Congreg: explevisse, D. ibid. 8. & C. 161. 4.
Si per triennium in suo officio cum laude vacaverit, præponatur cæteris ad Prioratum, D 36. 12.
Non intersit Capit: dum agitur de Novitio ad professionem admittendo, votum tamen det cum cæteris, D. 97. 12.
Præcedentia, & præeminentia ejusdem, D. 109. 12.
Manducare apud extraneos ubi sunt nostra Monasteria nullus audeat, D 79. 1.
Martyrologium ubi, & quando dicatur, D. 27 1.
Matutinum qua hora persolvendum, D. 21. 1.
Mendicantes non recipiuntur in Congregationem & quare, D 102 3.
Mensæ inservire debet etiam Prior, 62. 10.
Inservientes accipiant ante mixtum, R. 60. D 62. 10.
Mensæ infirmorum non desit lectio, & quando, D 59 3.
Quid legendum in prima, & secunda mensa, D 61. 2
Quomodo Superior facere debeat signum incipiendæ comestionis, D 62. 8
In fine mensæ nemo surgat, nisi dicto Deo gratias, D. ibid. 8.
Qui mensæ legere debeant, D. ibid. 9.
Apponatur panis quantum cuique opus est, D 63 2.
Esus carnium ubi prohibetur, ubi

ubi, & quando permittitur, D ibid. 3 & seq.
Vini mensura quæ apponenda, R. 64. D. ibid. 1.
Quibus in poculis bibere debeant Monachi, & quomodo D. 64. 1.
Tardè venientes ad mensam qualitèr corripiantur, R. 67.
Quando genuflectere debeant, D. 69. 5. 6.
Legitimè occupatus excusationem faciat, D 62. 8.
Discedens quid agere tenetur, D 69. 9.
Prælati, si ibi non fuerit Præsidens, tardè venientes non genuflectunt, D 70 10.
Quando reficiendum tempore Quadrag: D 76. 11.
Hospitum mensæ lectio non desit, D. 81 5.
Mensa Abbatis cum quibus esse debeat, R. 91.
In loco defuncti apponatur in mensa crux parva, ibique nullus sedeat per mensem, & quare, D. 128 4.
Missa S. P. Benedicti quando dicenda, D. 26. 2.
In singulis Monasteriis quotidie Missa celebranda ubi, & quando decantanda, D. 30 3.
Quando Monachi debeant in illa genuflectere, sedere caput inclinare, detegere, aut seminudare, D. 31. 3. & seq.
Morosè, alta, & distincta voce celebranda, D. 72. 2.
Serventur in ea Toni, & cæremoniæ Monasticæ, D ibid 2.
Si celebrari contingat Missa de festo, & de feria, quomodo disponendæ, D. 76. 8.
Nova Missa careat invitationibus, & oblationibus, nec dicatur in alienis Ecclesiis, D. ibid. 9.
Quot cantare, & celebrare tenemur pro singulis nostris defunctis, D. 127. 2. & seq.
Quando cantanda pro omnibus defunctis Monasterii, C. 190. 4.
Mixtum quomodo intelligendum, D. 57. 2
Qui illud sumere debeant, R. ibid. D. ibid. 2 R. 60. & D. 62 10.
Monachus revelans vetita in Capitulo revelari, qua pœna puniendus, D. 10. 6.
Monachorum quot genera, & quænam ea sint, R. 5.
In gravioribus causis omnes vocandi ad consilium, R. 9. & D. ibid. 1.
Quomodo consilium præstare debeant, R. ibid. & D 10. 6.
Omne ludi genus Monacho prohibetur tam intra, quam extra Monast: D. 15. 2.
Prohibentur etiam vana spectacula, Choreæ, & habitus transformatio, D. ibid
Insuper usus se lavandi tàm in mari, quàm in flumine, D ibid. 3.
Quomodo per Civitates incedere debeat, D. ibid. 7.
Extra Monasterium non pernoctet absque licentia, D. 16. 8.
Quibus permittitur, D ibid. 8.

Monacho concedenda rarò facultas eundi extra Monaſter: D ibid. 9.
Quæ ſervare debet, dum conceditur, D. ibid.
Facultas degendi extra Congretion: à quo ſumenda, D. ibid. 10.
Quilibet Profeſsus tenetur recitare Divinum Officium, D. 30. 1.
Dum ingreditur Chorum, Capitulum, vel ab his egreditur, quæ præſtare tenetur, D. 31. 1. 2.
Quomodo dormire debeat, & quare, R. 36 D 37. 1.
Qua facultate quis alterius cellam ingredi poteſt, D. ibid. 3. 6.
Quomodo ſimul ſtandum in cella, D. 37. 3.
Non introducat abſque licentia extraneos in cellam, D. ibid 4.
Oſtium non claudat, ita ut aperiri non poſsit clave communi, D. ibid. 5.
Qui contravenerit, puniendus, D. ibid
Capsas clavibus obseratas non habeat, D. 38. 8.
Si contumax, aut inobediens quomodo corrigendus, R. 39.
Quomodo in gravioribus culpis, R ibid. per tot.
Carceri mancipatus, quid requiritur, ut rehabilitetur, D. 44 7 8.
In itinere deferat literas patentes Superioris, à quo diſcedit & ſub qua pœna, D. 45 9.
Quibus conditionibus mutuo, vel commodato accipere poteſt aliquid, D 56. 10.
Quid ſervare debet, cum legit, cantat, aut Miſsam celebrat, D. 72. 2.
Occupatus hora divini officii, quid præſtare tenetur, R. 78.
Extra dormire, vel mauducare abſque licentia nulli liceat, D. 79. 1.
In ſecularium hospitiis modeſtè ſe gerat, D. 84 17.
Quid præſtare debet in miſsione, & receptione literarum, D. 85. 3.
Munera accipere nequit abſque licentia, R. 85. & D. 85. 1.
Monachus peregrinus quomodo ſuscipiendus, R. 101. per tot.
Qui alibi firmaverit ſtabilitatem ſuam, & redire voluerit, quomodo recipiendus, D. 102. 2. & D. 43. 2. 3.
Monachus alterius Congregationis, quibus ſervatis recipi poteſt, D. 102 3.
Monachus à Priore quomodo appellandus, R. 106 & D. 112. 20.
Ultimarum voluntatum executio illi prohibita, D. 112 5.
Si non impleat conditiones ſuæ facultatis, vel aliter culpabilis, puniendus, D. ibid 7.
Quem locum tenere debeat, R. 106. & D. ibid. 1.

Si impofsibilia injungantur, quomodo fe gerere debet, R. 122.
Vocatus ad Capitulum Generale venire teneatur, C. 131. 4.
Qua ex causa accedere poteft, & quæ facultas prærequiritur, C. ibid 5.
Accedens fine licentia, qua pæna puniendus, C. ibid. 5.
Vide etiam Juniores, Hospites, fugitivi, & expulsi.
Monafteria habeant Regeftum, in quo ordinata pro bono Congreg: adnotentur, & libellum in quo notentur ordinata pro bono illius Monafterii, D. 53. 15.
Quæ dispensata fuper esu carnium, D. 63 2.
Monafterium duodecim Monachorum, quas lectiones habere debeat, D. 73. 4.
Quas ampliora, D. ibid. 4.
Quænam deputata pro ftudiis formalibus, D. 74. 7.
Acquirunt pecunias, quæ ex illicitis negotiationibus proveniunt, D. 92. 2.
Quæ Monafteria fint Novitiatus, D. 94. 3.
Extra dormire non licet, D. 105. 14.
Quæ fervanda in conftituendis vel deftruendis ædificiis, et fub qua pœna, D. 117. 2. & feq.
Quando poteft pro noftris hospitibus petere expensas cibarias, D. 84 14 & C. 187. 2.
Sunt exempta à Jurisdictione Ordinarii, D. 114. 8.
Quæ deputata pro conservandis Scripturis Congregationis, D. 51. 5.
Ut uniatur aliquod Monafterium noftræ Congreg: quæ fervanda, C. 187. 1.
Quot vota requiruntur, ut noftræ Congregationis Monafterium cum alio permutari pofsit, C. 189. 3.
Quot ad Monialium monafteria acceptanda, C. 189. 4.
Monialium vifitatio, quibus committi non pofsit, C. 163. 3.
Ipsarum monafteria, ut recipiantur fub Congreg: quid requiritur, C. 189. 4
Munera fine licentia Superioris nec danda, nec recipienda, R. 85. & D. ibid. 2.
Abbates Monachis alterius monafterii non mittant munera absque Prælati illorum licentia, D. 85 2.
Deferentes Monachis munera tenentur ea præsentare Superiori, & fub qua pœna, D. 87. 9.
Mutationes Abbatum rarò fiant, & quare, C. 182. 2.
Monachi ex qua causa mutandi, C. 162. 7.
Præscribatur iter, & necefsaria miniftrentur, C. ibid. 7.
Quantum fieri poteft, fint ad loca viciniora, C 163. 8
Ut mutationum Catalogo fides adhibeatur, quid requiritur, C. 162 9.
Mutationes Monachorum, quan-

quando à Regimine, & quomodo fieri posſunt, C. 186. 1 & ſeq.
Quando ſunt Monachis denegandæ C. 187. 6.
Ad expensas mutationum, quodnam Monaſterium tenetur, C. 187. 1.
In quo casu mutationum expenſis jungi debeant etiam cibariæ, C. 187. 1.
Mutatus ſecum ferat litteras teſtimoniales ſui Superioris, D. 121. 13.
Si utatur mandato Procurationis Monaſterii, à quo recedit, puniatur, 74. 7.
Statim ac pervenerit ad Monaſterium aſsignatum, revelet Superiori pecunias &c. C. 163. 11.
Recta via proficiscatur, D. 121. 15.
Non facilè mutentur Monachi, præsertim Juniores, D. ibid. 15.
Habeat Inventarium eorum, quæ ſecum defert, Superiori conſignandum, D. ibid 16.
Aliud Inventarium relinquat Monaſterio, à quo recedit, D. ibid.
Mutatus si fuerit Abbas, de expenſis provideat Monaſterium, ad quod tendit, aliis Monaſteria, à quibus recedunt, D. 122. 17.
Mutatus detineri non poteſt, quo minus ad Monaſterium aſsignatum pergat, D. ibid.
De quibus provideri debet in prima mutatione, C. 163. 10.

N

Negotiatio illicita qualiter punienda, D. 92 2.
Pecunia ex illa proveniens applicetur Monaſterio, & cui, D. ibid. 2.
Novitiatus Cellæ habeant foramen in Superiori parte oſtii à nemine claudendum, D. 37. 2.
In illo per quinquennium maneant Novitii, D 46. 3.
Quando ante extrahendi, D. ibid.
A Novitiatu extracti, ſint per biennium ſub cura Prioris, D. ibid 3.
Extracti propter culpam quomodo puniendi, D. ibid. 3.
Novitii absque Monachorum consensu non admittantur ad Profeſsionem, D 9. 1.
Non recipiendi, si non profecerint in ſchola humilitatis, D 21. 1.
Quæ memoriter tenere debeant ante profeſsionem, D. ibid.
Recipi nequeunt, qui non expleverint quintum decimum annum, D. 46. 1.
Quomodo tractandi, D. ibid 2.
Per quinquennium in Novitiatu detineantur, D. ibid. 3.
Quando ante extrahendi, D. ibid.
Modus quo recipiuntur, D. 96 8.
Quæ ſervanda in receptione Novitii in anno probationis & profeſsionis, R. 93. per tot.

Præ-

Prærequirenda ante profésſionem, D. 94. 1.
Non recipiantur, si ſeniorum major pars non convenerit, D. ibid. 1.
Recepti ſine debitis requisitis remittantur ad propria D. ibid. 2.
Defectuosi proponendi ſunt toti Conventui, antequam recipiantur, & quare, D. ibid.
Qui aliter receperint, puniantur, D ibid 2.
Non admitti volumus, qui latinam linguam non callent, D. ibid. 2.
In quibus Monaſteriis recipiendi, D. 95. 3.
Sunt alendi, & veſtiendi ſumptibus Monaſterii, pro quo veſtiuntur, D ibid. 3
Antequam veſtiatur, ubi manere debet; & quomodo, D. ibid. 4. 5.
Expulsi, aut discedentes ab uno Monaſterio quomodo ab alio recipiendi, D 96. 6.
Rejecti manere non permittantur in Monaſterio, D. ibid. 7.
Quando, à quo, & ubi recipere debent habitum Novitiorum, D. ibid 8.
Ad eorum receptionem, quæ requiruntur, D. ibid. 9.
Dicta de Novitio in Capitulo non revelanda, D ibid 10.
Magiſter Novitiorum, & conſanguinei excludantur, dum discutitur eorum receptio, interſint tamen ſuffragiis, D 97 12.
Per primos ſex menses probationis in quibus ſunt exercendi, D. ibid. 13.
Eorum Formula Profeſsionis, D ibid. 14
Quomodo recipiendi ad oſculum pacis, D. ibid 15.
Sacerdotes Novitii alios præcedant, & aliquando celebrare omittant, & quare, D. 101. 2. 3.

O

Obedientia debet eſse ſine mora, R 13.
Quid requirit, ut ſit acceptabilis, R. ibid.
Exhibetur Deo, dum majoribus exhibetur, R. ibid.
Ad invicem exhiberi debet, & quomodo ab inferiore, R. 125 D. ibid. 1.
Oblati gaudent noſtris Privilegiis, D. 99. 23
Quomodo recipiendi, D ibid.
Quem locum tenere debent, D. ibid.
Quando confiteri, & communicare tenentur. D. ibid.
Ad quod penſum ſpirituale obligantur, D. ibid. 24.
Obſervantia Regularis ab Abbate frequentanda, D. 9 2.
A Biennio obſervantiæ requiſitæ ad Prioratum excipiuntur Lectores, & Concionatores, D. 36, 12
Obſervantiæ Regulari vacare non tenentur Cancellarius, & Capſarius Congregationis D 112 2.
Ocreæ Monachorum quales eſse

efse debeant, D. 89. 8.
Officiales extra Monafteria non omittant fpiritualia exercitia, D. 9. 1.
Rerum fui officii faciant Inventarium, D. 50. 1.
Expleta adminiftratione rationem reddant, & reperti culpabiles puniantur, D. ibid. 4.
Nil mutuo, vel commodato accipiant absque licentia in fcriptis Prælati, & Conventus, D. 56. 10.
Juniores non ante duodecimum profefsionis annum fiant officiales, D. 74. 7.
Non funt perpetui, D. 115. 1.
Quando, & quomodo absolvantur, D. ibid. 2.
A quo inftituendi, & quomodo, D. ibid. 4.
In Prælati absentia cui obedire debent, D. 116. 10.
Cujuscunque fint generis ultra fexennium in officiis non permaneant, C. 158. 2.
Ad illa non reafsumantur, nisi totidem annis vacaverint, quot exercuerunt, C. 157. 1.
Qui inftitui debent, C. 159. 9.
Ad favorem alicujus extra Congregationem nullus inftituatur, & quare, C. ibid. 9.
Officium divinum, qua hora in noctibus recitandum, R. 21. D. ibid. 1.
Recitationis horarum difpofitio quoad tempus pendeat ab Abbate, D. 22. 3. & 75. 1.
Qualiter disponendum Hyemis tempore, R. 23.
Quid mutandum in æftate, R. ibid.
Quomodo recitandum Dominicis diebus, R. ibid.
Qualiter diebus folemnibus, R. 24.
Qualiter privatis diebus, R. ibid.
In triduo ante Pascha recitandum juxta ritum Ecclefiæ Romanæ, D. 25. 1.
In natalitiis Sanctorum, quomodo celebrandum, R. 25.
Difpofitio pfalmorum, R. 28. per tot.
Recitare tenentur omnes Monachi profefsi, D. 30. 1.
Conventualiter in Choro dicendum, & ubi, D. ibid. 2.
In Hebdom: fancta non varietur cantus Monafticus, D. 31. 3.
Quando ftandum, inclinandum caput, aperiendum, vel feminudandum, aut genuflectendum, D. 31. & D. 78. 1.
Tardè ad divina officia accedentes, quid præftare debent, R. 67. D. 69. 2. & feq.
Non accedentes, vel tardè, excusationem faciant, D. 69. 6. 8.
Discedere volens ab officio quid præftare tenetur, D. ibid. 9.
Prælati si tardè accedant, non genuflectunt, nisi ibi fuerit Præfidens, D. 70. 10.
Qui dare debet figna pro officio persolvendo, D. 72. 1.
Tempore Quadrages: quando

horæ ſunt pulsandæ, D. 76. 6. & ſeq.
Expleto officio fiat brevis morula, & quare, D. 80. 4.
Monachi Hospites ſe conforment in officio cum Conventu, D. 84. 16.
Nullus facilè eximatur à divino officio propter aliquam artem, D. 92. 1.
Officium S. P. Benedicti in feria tertia quando recitandum, D. 26. 1.
Officium B. Mariæ Virginis quo tempore, quoad Nocturnos, & Laudes, non dicitur Conventualiter, D. 22. 7.
Eadem cura persolvendum, ac divinum, D. 30 2.
Officium defunctorum quando dicendum in Quadrageſima, D. 78. 2
Totum persolvendum in die obitus alicujus, D. 127. 2.
Pro defuncto Clerico tenentur alii Clerici totum officium defunctorum recitare, D. ibid. 3.
Quando recitandum pro omnibus defunctis fratribus Monaſterii, C. 190. 3.
Oratio qualis eſse debeat, & quomodo orare debemus, R. 31.
Oratio mentalis quando, & ubi facienda, D. 80. 2.
Oratio 40. horarum quando fieri debeat, & quomodo, D. ibid. 3.
Quomodo oremus pro fratribus absentibus, D. 119 1.
Quæ oratio, & à quo dicenda cum omnes de Capitulo primo congregantur, C. 134. 2 3.
Durante Capitulo ſpecialiter orandum in ſingulis Monaſteriis, & quare, C. 142. 10.
Ordinationes novæ non fiant, nisi ex urgentiſsima causa, C. 153 6.
A quibus ſunt approbandæ, C. ibid.
Servari debent, ſed non regiſtrari, C. ibid. 5.
Quando regiſtrandæ, C. ibid.
Ordinationes præteriti Capituli, & Dietæ quando, & quare legi debeant, C. ibid. 4.
Ordinationes confirmatæ, ut revocari, vel alterari poſsint quid requiritur, C. 154. 7.
Vide etiam Decreta.
Ordo ſacer quænam requirat in promovendis, 103. 2.
Per quod tempus dispensari poſsit, & a quibus, D. ibid. 4. 5.
Qui ob insufficientiam non promoventur, vel reprobantur, quibus pœnis ſubjaceant, D. 104 6. & 107. 3.
Promotus ſine ſtatutis requisitis ab adminiſtratione ſuspendatur, D. ibid. 7.
Superior ordinari permittens insufficientem puniendus à Capitulo Generali, D. ibid.
Quæ ſervanda, ut quis primo anno, quo eſt in aliquo Monaſterio, ad ſacros ordines promoveatur, D. ibid. 8.

Fugitivi extra obedientiam promoti ad ſacros ordines, ut in eis miniſtrent, quid requiritur, D. 105. 16.
Promoti in Apoſtaſia ab adminiſtratione perpetuo arceantur, D. ibid.
Facultates pro promovendis ad ſacros ordines in Capitulo petantur à Prælato Monaſterii, C. 134 4.
Osculum pacis quid ſignificet, D 82. 4.
Quando mente, & animo exhibendum, D. ibid. 4.
Oſtiarius quid agere debet hoſpitibus ſupervenientibus, D. 81. 2.
Quomodo præsentare debeat Superiori literas, & munera ad Monachos directa, & ſub qua pœna, D. 87. 9
Qui, & qualis eſse debeat, R. 117. & D. ibid. 1.

P

Panis apponatur, quantum cuique opus eſt, D. 63 2.
Parietes Cellarum non habeant ornamenta, D. 90. 19.
Pauperes in obitu alicujus noſtræ Congregat: quam eleemosynam accipere debeant, D. 128. 4.
Pecuniæ, quæ reperiuntur apud quemvis defunctum noſtræ Congregationis, ſint illius Monaſterii, in quo moritur, si ibi fuerit aſsignatus, D. 54. 3.
Quæ apud ipsum non inveniuntur, ſint Monaſterii ſuæ Profeſsionis, D. ibid. 3.
Quando Superiori revelanda, D. ibid. 4.
Inordinatè exigentes pecunias à Consanguineis, vel aliis qualiter puniendi, D. 55. 6.
Monachi, & Commiſsi non emant, aut vendant adinvicem, D. ibid. 7.
Qui emerit, vel aſportaverit aliquid pro Laicis in fraudem vectigalium, quomodo puniatur, D. ibid. 8
Pecunias expendere, vel tenere, etiam si aliorum ſint, nemini liceat ſine licentia Superioris, D. ibid. 9.
Non revelantes pecunias, qua pœna puniendi, D. ibid. 9.
Pecuniæ, quæ non reperiuntur, revelatæ, applicentur Monaſterio Profeſsionis non revelantis, D. ibid. 9.
Pecuniæ Confeſsariis oblatæ, vel recusentur, vel ad Sacriſtam dirigantur, D. 105. 13.
Pernoctare extra Monaſterium non permittatur Monachis, D. ibid. 14. & 79. 1.
Petitiones Abbatum qualiter à Cancellario disponendæ, C. 146. 8.
Pœnitentiæ à Conſtitutionibus taxatæ inviolabiliter obſerventur, D. 40. 1.
Quandonam ſecretè, vel publicè imponendæ, D. ibid. 2.
An dispensari poſsint, D. ibid. 3.
Recusans implere pœnitentias,

as, quomodo debet ſatisfacere, D. ibid. 2.
Practicæ in Deffinitorum electione quibus pœnis prohibentur, C. 135. 1.
Præcedentia quæ ſervari debet in Congregatione, D. 106. 1. & ſeq.
Locus ſuperior in tota Congregatione nemini concedendus & quare, D. 107. 2.
Præcedentia Abbatis Caſinenſis, Abbatis Sancti Pauli, Sanctiſsimæ Trinitatis Cavæ, Procuratoris in Curia, & Prioris Caſinenſis, D. 110 14.
Prælatus, vide Abbas.
Præpoſitus, vide Prior.
Præſidens non poteſt diſpenſare pœnitentias rebellibus, niſi ad breve tempus, D. 40. 3.
Habeat penès ſe clavem, ſub qua ſunt acta Viſitationum D. 52. 8.
Monaſteriorum cauſas ſuſcipiat tuendas, si opus fuerit, D. ibid. 11.
Pro tuendis juribus Monaſterii impotentis, quid facere debet, ibid, 12. 13.
Quid pro tuendis juribus totius Congreg: D. 53 14.
Quando ſufficiat licentia Præſidentis pro ordinando, D. 103. 2.
Ejus præeminentiæ, et locus, D. 107. 5. & C. 171. 1.
Non concedat facultates ultra tempus ſuæ dignitatis duraturas, D. 110. 18.
Signentur ſigillo Congregationis, aliàs non detur fides, D. ibid. 19.
Nulli liceat accedere ad Præſidentem ſine ipſius, & Abbatis ſui licentia, D. 120. 6.
Poteſt ſecum ducere ad Capitulum Generale ſcribam, C. 133. 6.
Dum Congregatur Capitulum, dimittat non intereſse debentes, C. ibid. 6.
Quando congregare debet in ſuo Cubiculo Viſitatores, & ad quid, C. 134. 2.
Quando convocare debeat omnes de Capitulo, C. ibid. 3.
Quas orationes dicat, dum omnes de Capitulo ſunt congregati, C. ibid. 3,
De quibus loqui debeat coram Prælatis ab ipso convocatis C. 135 4.
Quomodo, & quando ſciscitari debeat Prælatos an ſatisfecerint, C. ibid 4.
Quando legere debeat ea, quæ ad electionem Scrutatorum ſpectant, C. 136. 3.
Quando legere debeat Scrutatoribus caput Conſtitut: ad ipsos ſpectans, C. 137. 4
Absente Præſidente quis dictum caput legere debeat, C. 138. 3.
Quomodo absolvat omnes Prælatos ab adminiſtratione, & titulo, C. 137 2.
Quando, & quomodo ſeipsum absolvat ab adminiſtratione, & titulo, C. 138. 4.
Absolutus veniam petat genibus

bus flexis, & correctioni subjaceat, C. ibid. 5.
Ex quibus, & quomodo eligatur Præsidens Capituli, C. 138 1. & 139. 5. 6.
Quid si duo inveniantur pares in suffragiis, C. 139. 6.
Quando legere debeat caput Constitutionum spectans ad auctoritatem Deffinitorum, & conservatorum, C. 141. 1.
Quando ipsi præsentari debeant literæ bonum Congregationis concernentes, C. ibid. 4.
Quas admonitiones facere debeat cunctis de Capitulo congregatis, C. ibid. 4.
Ejus locus, & auctoritas, C. ibid 3.
Sua manu scribat in Regesto Actorum Electionis Scribæ Capituli, C. 144 1.
Apud se librum habeat in quo sint descripti incorrigibiles, criminosi, & procesſati, C. 152. 12.
Ad ipsum spectat tàm in capitulo, quàm in Dieta omnia proponere congregatis, C. 153 1. & 183. 6.
Tenetur proponere ea, de quibus fuerit à congregatis requisitus, C. ibid 1. & ibid. 6.
Quem modum tenere debet in perquirendis votis, C. 153. 2.
Prolixiorem in docendo moneat, ut sit brevis, C. ibid. 2.
Præsidens Regiminis quando eligatur ultra, quando citra alpes, C. 155 2.
Quomodo fiat Electio, & quæ cærimoniæ subsequantur, C. ibid. 3.
Quis publicare debet Præsidentem Regiminis C. 156. 5.
Præsidens, & Procurator Generalis non possunt esse professi ejusdem Monasterii, C. 165. 9.
Pro quo tempore Præsidens non est eligibilis in Procuratorem, nec procurator in Præsidem, C. 166 10.
Pro quibus imponat orari in absolutione capituli, C. 169 5.
A Capitulo recedat ultimus, C. ibid. 6.
Habeat apud se sigillum magnum Congregationis, & Regestis capituli, C. 171. 2.
Ipso inconsulto non extrahantur Scripturæ ab Archivio, in quo conservantur, C. ibid. 2.
Curet ordinata per Capitulum exequi, & observari, C. ibid. 3.
Iis, quæ intra triennium occurrerint, cum uno vel pluribus Visitatoribus provideat, C. ibid 4.
Omnia disponat secundum Dei timorem, aliter corripiendus, & à quibus, C. ibid. 5.
Præsidentis Generalis titulo non utatur, C. ibid 6.
Quorum consensum requirit volens accedere ad curiam Romanam, C. 172. 7.
Quæ Monasteria, quoties, & cum quibus visitare possit, & à quibus abstinendum, C. ibid. 9.

Quæ

Quæ servare debeat in Monachorum mutationibus, C. ibid. 10. 11. 12.
Poteſt lites, & causas inter noſtros ſummariè terminare, C. 173. 13.
Poteſt absolvere omnes de congregationis à servatis ejusdem, C. ibid. 14.
In actu Viſitationis poteſt delinquentem in alieno Monaſterio carceri mancipare etiam invito Prælato, C. ibid 15.
Præſidens cum omnibus Viſitatoribus repræsentat omnem Congregationem, C. ibit 16.
Utatur in literis particularibus ſigillo Pax, quo utuntur Viſitatores, C. ibid 17.
Non poteſt aperire literas hoc ſigillo ſignatas, C. ibid. 18.
Quando, & quomodo poſsit oridinata per Capit: ſuspendere novaque decernere, & quamdiù duratura, C. ibid. 19.
Ordinata per ipsum durant etiam poſt ejus officium, nisi revocentur, C. ibid. 20.
Caveat à muneribus, & ſub qua pœna, C 174. 21.
Quomodo ab officio absolvendus, si non idoneus, aut criminosus experiatur, C. 182. 1.
Mortuo Præſidente, loco ejus ſuccedit antiquior Viſitator, C. ibid. 2.
Si Viſitator Siculus evadat Præſidens, ubi debeat commorari, & cujus expensis, C. 183. 2.
Jllius auctoritas in mutationibus Monachorum, C. 186. 2. & ſeq.
Prima qua hora pulsanda tempore Quadrag: D 76. 6.
Prior clauſtralis ubi titulus Monaſt: eſt Prioratus venit nomine Abbatis, D. 10. 7.
Venit etiam nomine ſeniorum, D. 11. 8.
Ipſius munera, D. 31. 1. & ſeq.
Quorum Confeſsiones audire poteſt ex officio, D. ibid. 2.
Habilitari nequit ad Abbatiam ante præfinitum tempus, D. 35. 10.
Eligi non poteſt in Abbatem, nisi expleverit quinquennium in Prioratu, & biennium in Reſidentia, D. 36. 12. & C. 161. 5.
Etiam mutatus, si permaneat in eodem Monaſterio, discipulorum Confeſsiones audire poteſt, nisi Superior prohibuerit, D 36. 14.
Capsam clave obseratam habere poteſt, & ſub qua conditione, D. 38. 8.
Non excusatur à miniſterio coquinæ, & à lectione, & ſervitio mensæ, D. 57. 1.
Qui locus ei debetur, D. 106. 1.
Qui Titularis faciendus, D. 107. 2.
In alieno Monaſterio teneat locum poſt Priorem loci, D. 109. 12.
Prior Caſinenſis in Regno Neapolitano præcedat omnes Pri-

Priores etiam loci, D. 110. 15.
Prioris electio secundum Regulam, & qui eligendus, R. 114. per tot.
Non est perpetuus, D. 115. 1.
Quando, à quo, & quomodo absolvendus, D. ibid. 2.
Absolutus teneat locum suæ professionis, D. ibid.
Mortuo, vel absente Prælato ad ipsum devolvitur Prælati auctoritas, & quandiu durat D. 116. 6. & C. 183. 4.
Tenetur servare, quæ constituit Abbas, & sub qua pœna, D. 116 7. & 12.
Prælato ad Capitulum non accedente absque legitima causa, & debitis licentiis, dum Prælati absolvuntur in Capitulo, omnis auctoritas est penès Priorem, D ibid. 8.
Non potest deputari Abbas illius Monasterii, in quo immediaté fuit Prior, D. 117. 13.
Pro defuncto Priore claustrali, vel Titulari, Claustralis, vel titularis tenentur, respectivè ad decem missas, D. 127. 3.
Quot vota requiruntur, ut Prior deponatur, & quot, ut quis in Priorem eligatur, C. 158. 4.
Quot annis possit esse Prior in aliquo Monasterio, & quot abesse debet, C. 157. 1.
Pòtest in Dieta mutari, non autem deponi, nisi causa cognita, C. 184. 7.
Privilegia Congreg: in quibus Monasteriis custodienda, & qua cura, D 51. 5.
Ad alia nostra Monasteria transferri possunt, sed quæ servanda, D. ibid. 6. 7.
Eorum transsumpta in singulis Monasteriis habeantur, D. 52. 7.
Ut inviolata permaneant, quanti Abbatis debet esse cura, D. ibid 11. 12.
Procurator Generalis in Curia quomodo tueri debet causas Monasteriorum, D. ibid.
Quos Abbates præcedat, D. 110 16.
Qui, quando, & quomodo eligendus, C. 164. 5.
Quas conditiones prærequirat, C. ibid.
Quæ ad ejus officium spectant, C. ibid. 5. 12.
Quibus rationem reddere tenetur, & quando, C. ibid 6.
Computorum libros deferat ad Capitulum Generale, & quare, C. ibid.
Subscribat mandata pecuniæ quocunque modo solvendæ à Computista, C. 165 7.
Capsa Procurariæ Generalis apud quem esse debet, C. ibid.
Modus eligendi Procuratorem Generalem, C. ibid. 8.
Electus in uno Capitulo, in sequenti confirmari debet, C. ibid.
Quas incompossibilitates habet cum Abbate Sancti Pauli, & quæ servanda in eorum

ele-

electione, & deputatione, C. ibid. 9.
Duo Abbates ejusdem Monast: professi non possunt successivè eligi in Procuratorem Generalem, C. ibid.
Procurator Generalis, & Præsidens non possunt simul esse professi ejusdem Monasterii C. ibid.
Non habeat Monasterium Regiminis, C. 166. 10.
Excluditur tempore Procurationis ab electione in Deffinitorem, vel Visitatorem, etiam pro eo Capitulo, quo cessat à Procuratione, C. 166. 10
Non interveniat Dietæ, C. ibid.
Vacare debet à procuratione tot annis, quo fuit Procurator, C ibid.
Pro quo tempore Procurator non est eligibilis in Præsidem & Præses in Procuratorem, C. ibid.
Quod Juramentum præstare debeat Deffinitorio, vel Abbati S. Pauli, C. ibid. 11.
Certiorem facere tenetur de publicis negotiis Præsidentem, & de privatis Monasteriorum suos Superiores, C. ibid.
In defectu Procuratoris quis ejus vices gerere debeat usque ad Capitulum, C. ibid. 12.
Absolvere Procuratorem Generalem in pœnam ad solos Deffinitores spectat, C. 167. 13.
Habeat Coadjutorem, & qualem, C. ibid. 14.
Professio Novitiorum quorum consensum requirat, D. 9. 1.
Quæ prærequirantur in Novitio, D. 21. 1.
Ad professionem, quæ ætas requiritur, D. 45. 1.
Professionis formula, D. 97. 14.
In ordine Conventus attenditur ordo Professionis, R. 106. & D. ibid. 1.
Proprietas radicitus amputanda, R. 53.
Si nimio affectu aliquid possidet Monachus, à Superiore auferatur, D. ibid. 1.
Omnia ad arbitrium Superioris concedenda, D. ibid.
Quomodo permittuntur libri, D. 54 2.
Inordinatè exigentes pecunias, qualiter puniendi, D. 55 9.
Non revelatæ sint Monasterii professionis non revelantis, D. ibid.
Mutati ad alia Monasteria, quando Superiori revelare pecunias debent, D. 121. 14.
Psalmi Graduales quando dicendi, D. 76. 6.
Psalmi Pœnitentiales quando dicuntur, D. ibid. 6.
Psalmodia qua devotione, & reverentia peragenda, R. 30. & D. ibid. 1.
Voce alta, sonora, & pausa interposita psallendum, D. 30. 1.
Psalterium totum per Hebdoma-

ma-

madam recitandum, R. 29.
A Sanctis nostris Patribus uno die recitabatur, R. ibid.
Pueri qualiter corripiantur, R. ibid.
Minores anno quintodecimo non recipimus, D. 45. 1. & D. 94. 1. Vide Juniores.

Q

Quandragesima quando incipit in nostra Congreg: D 78. 1.
Hoc tempore non conceduntur recreationes, nec facultates iter faciendi, D 15. 4. 9
Quando pulsanda sunt signa divini officii, D. 76. 6. & seq.
Si occurrat festum duodecim lectionum, dicantur duæ Missæ, & quo ordine, D ibid. 10
Quæ hora refectionis, & quid post refectionem agendum, D. ibid. 11.
Quæstor de quibus fidem facere debet, & quando C. 135. 4.

R

Recreationes quot in hebdomada, & quando concedendæ, D. 15 4.
Quæ cavenda in illis, D. ibid 5.
Contravenientes qua pæna puniendi, D. ibid.
Interesse illis debet Superior, D. ibid. 5.
Eundi ad Civitates raro concedendæ, & cum quibus conditionibus, D. 16. 9.
Quibus temporibus in illis indulgentiores sint Prælati, D. 66. 5.
Rectoriis qui deputandi, & ad quæ tenentur, deputati, D. 49 8.
Refectionis hora tempore jejunii, D. 76 5 & 7.
Refectorium frequentet Abbas, D. 8 2.
In quo Refectorio prohibentur carnes, in quo permittuntur, & quando, D. 63 3.
In Refectorio observantiæ, observandum semper silentium D. 80 4
In illo quomodo bibere debeant Monachi, & in quibus poculis, D. 61. 1.
Tempore Capituli Generalis omnes conveniant ad vitam communem in Refectorio, C 142 8.
Referre non licet in Monasterio quæ extra, vel visa, vel audita fuerint, R. 119. 2 D. ibid. 2.
Secreta Capituli extra referre non licet, D. 10 6.
Regimen non potest concedere facultatem Monachis manendi extra Congreg: D. 16 10.
Curet observari pœnitentias à Constitut: taxatas, D. 40 1.
Puniat Abbates negligentes in cura infirmorum, D. 58 1.
Potest dispensare promovendis ad sacros ordines per annum, D. 103 4.
Disponere potest de fugitivis in carcerem detrusis, D. 44 4.

Re-

Regula legenda in Capitulo, & quando, D. 27. 1.
Legatur etiam ad primam, & ſecundam mensam, ſed Italico ſermone, & quare, D. 61. 2.
Religioſus, ut extra Congregationem degat, quæ facultas requiritur, D. 16. 10.
Religioſus ex ordine mendicantium recipi non poteſt in noſtra Congregatione, D. 102 1.
Ex ordine verò non mendicantium, ut recipiatur, quid requiritur, D. ibid 3.
Rejecti ab omnibus Prælatis, detrudendi ſunt in carcerem Monaſterii ſuæ profeſsionis, donec reſipiscant, vel benevolos invenerint receptores, D. 122. 20.
Revelatio eorum, quæ in Capitulis aguntur, quam pœnam meretur, D. 10. 6.
Roma, vide Curia Romana.
Rubricæ Breviarii, & Miſsalis Monaſtici ſervandæ, D 25 1

S.

Sacellum ſit juxta portam Monaſterii, & quare, D. 81. 2.
Sacerdos, ut eligatur in Decanum, quas conditiones requirit, D. 33. 4.
Dum communicat, habeat ſtolam ſuper humeros, D. 61. 4.
Celebret Miſsam moroſè, alta, & diſtincta voce, D. 72. 2
Ingrediens Congreg: quem locum tenere debet, D. 100 1. 2.
Celebrare ommittat aliquando, & quare, D. 101. 3.
Qualis eſse debet, R. 102.
Quæ requiruntur, ut quis in Sacerdotem ordinari poſsit, D. 103. 1. & ſeq.
Celebrare nolens dicat Antiphonas, D. 104. 10.
Pro quolibet defuncto Sacerdote tenetur ad unam miſſam, D. 127. 3.
Sacriſta quando accendere debeat lampadem in Dormitorio, 38. 15.
Ad ipsum ſpectat nunciare horam operis Dei, D. ibid.
Diſtribuere debet miſsas pro defunctis Fratribus, D. 127 2.
Sarabaitæ Monachi, qui, R 5.
Scandaloſi, vide Incorrigibiles
Scriba non ducatur ab Abbatibus ad Capitulum Generale C. 131. 6
Præſidens poteſt ſecum ducere Scribam, dum accedit ad Capitulum Generale, C. ibid. 3.
Scriba Auditorum causarum, qualis eſse debeat, & qui ejus Coadjutores, C. 147. 1.
Scriba Capituli Generalis, quis, & quomodo eligendus, C. 144. 1.
Quoad Acta Capituli vim habet Notarii Apoſtolici, C. ibid.
Quid præſtare debeat poſt ſuam electionem, C. 145. 2.
Quænam ſint ejus munera tempore Capituli, C. ibid 3. 4.
Expleto Capitulo non diſcedat

statim, & quare, C. ibid. 4.
Ad ipsum pertinet mutationes Monachorum in scriptis redigere, & Catalogis mutationum subscribere, C. 162. 9.
Scribere Capitulo Generali volens breviter scribat, C. 132. 1.
Scribens, & non subscribens carceri mancipetur, ejusque literis non adhibeatur fides, C ibid 1.
Nullus scribat ea, quæ ante visitationem acciderint, C. 132 2.
Quando alienis literis subscribere liceat, C. ibid. 3.
Scribens Capitulo Generali Deum præ oculis habeat, C. ibid. 4.
Qui in alterius præjudicium, scribit, stet ad pœnam talionis, C. 133 5.
Nullus inquirat, aut molestē ferat contra eum scribentem C. ibid. 6.
Scripturæ Congregationis ubi conservandæ, D 51: 5
Non extrahantur ab Archiviis sine facultate Præsidentis, C. 171. 2.
Scurilitates æterna clausura damnantur in omnibus locis, R 14.
Occasiones etiam prohibentur D 15 1 2.
Scrutatores quot, qui, & quomodo eligendi, C. 136. 1.
Revelantes non revelanda quibus pœnis afficiantur, C. 137. 2.
Caput Constitutionum ad ipsos spectans audiant à Præsidente, C. ibid. 4.
Comburant schedulas, postquam eas scrutati fuerint, C. 159. 6.
Scrutinium electionis Præsidentis quomodo fiat, C. 155. 3.
Scrutinium electionis Prælatorum, C. 158. 4
In quovis scrutinio ostendens, vel per alterius manum dans suffragium, quàm pœnam incurrit, C. 156. 4.
Vide Electio.
Seculares quomodo in Monasteriis suscipiendi, D. 81. 2. & seq.
Senes intelliguntur etiam imbecilles.
Seniores, qui sint, D. 11. 8.
Appellentur Patres, D. 111. 20.
Dicti Senipetæ, alii legunt Sympectæ, R. 41.
Sigilla congregationis cautè custodienda, D. 52 9.
Item sigilla Monasteriorum, D. ibid. 10
Adulterans sigilla carceri mancipandus, D. ibid. 10
Sigillo signentur facultates Præsidentis, & Visitatorum alias non adhibeatur fides, D 110. 19.
Sigillum magnum congregationis sit penès Præsidetem, C. 171. 2.
Quo sigillo uti debent Visitatores, & Præsidens in literis particularibus, & quando, C. 173 17. 18.
Signa particularia à quo fieri de-

debent legente Superiore ad mensam, D. 61. 2
Signum incipiendæ comestionis quando fieri debeat à Superiore, D 62. 8.
Signum quando Monachi recipere se debent ad cellas, quando, & quomodo pulsandum, D. 77. 13.
Quænam sint signa præeminentiæ, & jurisdictionis, D. 109 13.
Silentium semper servandum in Dormitorio, D. 38. 10
In quibus aliis locis, D, 80. 4.
Servari etiam debet post signum Serotinæ dormitionis, D. 67. 2.
Spolium Defunctorum nostræ Congregationis cui Monasterio debeatur, D. 54. 2. 3
Studia formalia in quibus Monasteriis ponantur, D. 73 5.
Studentes idonei in quibus, & quomodo solicitè instruendi D. ibid. 4.
Alumni aliorum Monasteriorum mittantur ad Monasteria afsignata pro studiis, D. ibid. 5
Studentibus, quæ indulgentiæ concedendæ, D. ibid.
In Monasteriis pro studio deputatis eligatur unus, qui scholis præsideat, D. 74 6.
Studentes alantur expensis Monasterii, cujus sunt profefsi, D. 73. 5.
Suffragia, quæ, & quomodo pro nostris defunctis præstanda, D. 127. 1. 2. & seq.
Superiores ad gradus non promoveantur, nisi fuerint propositi ab Abbatibus, C. 134 4.

T

Taciturnitas cui convenit, R. 14.
Etiam servanda à bonis eloquiis, R. ibid.
Tapetia, sicut & alia Ecclesiarum ornamenta non commodentur secularibus, D. 50 3.
Taxarum solutiones quando fieri debeant, C. 133 3.
Abbates negligentes in solutione Taxarum, qua pœna puniendi, C. ibid. 3.
Cellarii, quorum incuria non solvuntur Taxæ, puniantur, & eorum Monasteria succumbant ad interefse, C. ibid. 3.
Quando renovandæ, C. 154. 2.
Quando de novo imponendæ, à quibus, & quomodo, C. 161. 4.
Solutiones Taxarum fiant expensis Monasteriorum, C. 155 5.
Tonsura sit in omnibus uniformis, D. 88. 4
Qui eam non servant, graviter puniendi, D ibid. 4.
Transire ad aliam Religionem quid requirat, D. 44. 3.
Vitiosé egredi à Religione censentur hi, qui prætextu obtentæ licentiæ vagantur, D. 45. 1.

V

Vagari per Civitates Monachis non licet, D. 15 6.

Vectigal ut fraudetur, non asportet quisquam aliquid, & sub qua pœna, D. 55. 8.
Vehicula sint sine luxu, & superfluitate, D. 89. 7.
Vendere aut emere ad invicem non licet Monachis, & Commissis, D. 55. 7.
Venetias accedentes quibus licentiis indigent, D. 122. 19.
Vesperæ quando persolvendæ tempore Quadrag: D. 76. 7.
Quando, & quomodo pulsari debeant ejus signa in dicto tempore, D. ibid 9 & seq
Vestimenta quæ necessaria esse, & qualia esse debent, R. 87.
Quæ nigri coloris, & quare, D. 88. 1. 2.
Interiora cujus coloris esse debeant, D. ibid. 3.
In omnibus servetur uniformitas, D. ibid 2.
Caligæ, & pedules sint albi coloris, D. ibid. 3.
Nullus utatur cingulis sericis, D. ibid.
In vestimentis vitetur pretiositas, D ibid. 5
Qualia debent esse Pallia Monachorum, D. 89. 7.
Pilei quales, D. ibid 7.
Non dentur pecuniæ pro vestibus, sed provideantur à Prælato juxta indigentiam, D. 89. 9.
Vestimentorum mensura, D. ibid 11.
Materia, & color Tunicæ, & Pallii Commissorum, D. 90. 16.
Accipientes nova, vetera restituant, & sub qua pœna, D. ibid. 17.
Inventarium vestimentorum quando, & quomodo faciendum, D ibid. 18.
Usus linei indusii Monachis prohibentur, & quando permittitur, D. 91 20.
Vicarius Capituli quis, & à quibus eligendus, C. 146. 1.
Ob quam causam eligatur, C. ibid.
Ejus munera, C. ibid.
Quem locum teneat, & quibus præeminentiis gaudeat, C. 147. 2.
Vinum parcè bibendum à Monachis, R. 64.
Mensis apponatur, quantum sufficit, sed dilutum bibant Monachi, D ibid. 1.
In Refectorio bibendum in vasis fictilibus, D. ibid.
Visitationes quo tempore faciendæ, C. 174. 1.
Visitationum acta ubi reponenda, & quomodo custodienda, D. 52. 2. & C. 181. 25.
Quid agendum, si uterque Visitator, vel alter tempore Visitationum sit impeditus, C. 174. 1.
Quæ præstanda in principio visitationis, ad quid hortandum, & qua serie cætera sint explenda, C. ibid. 4. & seq.
In loco eorum audientiæ non sint ornamenta, C. ibid, 3.
Super quibus, & quo ordine ducere debent examen, C. 175. 8. & seq.

In visitationibus imponens falsum quomodo corripiendus, C. ibid 7.
Decreta, & Scripturæ visitationum quomodo consignanda Cancellario, & quare, C. 181. 25.
Visitatores tenentur jurare coram Deffinitoribus de habilitate promovendorum, D. 33. 4.
Curent, ut tollantur abusus circa reditus Monasteriorum, qui malè impediuntur, D. 49. 9 & 50. 4.
Videant Inventarium universale rerum Monasterii dum visitant, D. 50. 4.
Quæ alia advertere debeant, D. ibid.
Causas Monasteriorum requisiti tueantur, D 52. 11.
Acta Visitationum ubi reponere debent, D. ibid. 8
Quid facere debent, ut Monasterio impotenti pro causis tuendis subveniatur, D. ibid 12 13
Contra proprietarios rigorosè procedant, D. 55 9
In actu visitationis solicitè inquirant super illicitis negotiationibus, D. 92. 2.
Dispensare possunt per tres menses promovendis ad sacros ordines, D 103 5.
Eorum præeminentiæ, D. 107. 6 & seq.
Ordinata per illos durant etiam post eorum officium, nisi revocentur, D. 110. 17.
Non concedant licentias ultra tempus suæ Visitationis duraturas, D. ibid. 18
Signent facultates sigillo Congregationis, alias non adhibeatur fides, D. ibid. 19. & C. 181. 25.
Invigilent super vano cubiculorum apparatu, & quibus referre debeant, D. 113. 5.
Nulli liceat accedere ad Visitatores absque eorum, & sui Prælati licentia, D. 120. 6.
Venire debent ad Capitulum Generale, C. 130. 1.
Si quis venire non poterit, ad quid tenetur, C. 131 3.
Quando, & quomodo sciscitari debeant Prælatos, an satisfecerint, C 135. 4.
Cum fuerint absoluti, flexis genibus veniam postulent, & correctioni subjaceant, C. 138. 6.
Tenentur denunciare Deffinitoribus criminosos, C. 152. 12.
Quæ requirenda à Visitatoribus in promotionibus ad gradus, C. 160. 2.
Qui, qua ratione, quo ordine Provinciarum servato, & quot eligendi, C. 163. 1. & seq.
Qui excluduntur, & qui eligi possunt in Visitatores, C. ibid 3
Quando eis injungi potest, visitatio Monialium, C. ibid. 3.
Quomodo instruendi à Deffinitoribus pro sui muneris executione, C. 164 4.
Visitantes Monast: S. Pauli exa-

examinent computa Procuratoris Generalis, C. ibid 6.
Quæ inquirere debeant à Scriba Capituli in ejus absolutione, C. ibid. 6.
Ultimi à Capitulo recedant, C. ibid.
Simul cum Præſidente provideant occurrentibus in Congregatione intra triennium, C. 171. 3. 4.
Si velint accedere ad Curiam Romanam, quæ facultas requiritur, C. 172. 8.
Quæ ſervare debent in mutationibus Monachorum, C. ibid. 9. 10 11.
Quæ Monaſteria non poſsunt viſitare, C. ibid. 9.
In actu viſitationis lites inter noſtros ſummariè terminare poſsunt, & omnes de Congregatione absolvere à reſervatis ejusdem, C. 173. 13. 14.
Simul cum Præſidente totam repræsentant Congregationem, C ibid. 16.
In actu viſitationis poſsunt delinquentes carceri mancipare, etiam invito Prælato, C. ibid. 15.
In literis particularibus utantur ſigillo Pax, & hujusmodi literas illi tantum aperire poſsint, ad quos diriguntur, C. ibid. 17. 18.
Quando poſsint ordinata per Capitulum ſuspendere, novaque determinare, & pro quo tempore, C. ibid. 19.
Caveant a munerum acceptione, & ſub qua pæna, C. 174. 21.
Viſitator actu quis eligendus & qui ejus locus, C. ibid. 1. 2.
Abſtineant à ſuperfluis, & communem vitam ſequantur, C. ibid. 3
Super quibus examinare, & inquirere debeant tempore viſitationis, C. ibid. 4. & ſeq.
In quo casu, & quibus ſervatis poſsunt ſuspendere Prælatum aliosque Officiales delinquentes, C. 179. 18. 19.
Si in his ipsi deliquerint quando, & à quibus puniendi, C. 180. 19.
Notatu digna, & quæ non expediverint, referant voce, vel literis Capitulo Generali, C. ibid 20.
Quæ ſit Viſitatorum auctoritas, & qua pœna inobedientes iis plectantur, C. ibid. 22.
De quo juramentum præſtare tenentur, & quibus, C. ibid.
Qua pœna puniantur revelantes accepta in Viſitationibus C. 181 23.
Ad quæ hortari debeant, completis viſitationibus, C. ibid. 24.
Describant decreta ſancita pro Monaſteriis in folio, ab ipſis ſubscripto, quod ſucceſsoribus tradant, & quare, C. ibid. 25.
Viſitator criminosus quomodo ab officio absolvendus, & alter ejus loco ſubrogandus, C. 182. 1. 2.

Antiquior Visitator, Præsidente mortuo, vel absoluto est Præsidens, C. ibid. 2.

Visitator Siculus evadens Præsidens ubi, & cujus expensis commorari debeat, C. ibid. 2.

Ex Visitatoribus Siculis unus arbitrio Deffinitorii veniat ad Dietam, C ibid 2.

Visitatorum auctoritas in mutandis Monachis, C. 186. 2. & seq.

Vocare ad consilium quos debet Abbas, et in quibus caussis, R. 9. D. ibid. 1. 8.

Z

Zelus duplex, & quem debent Monachi habere, R. 126.

Con-

Conſtitutio Innocentii Papæ Undecimi, de Dieta, & Capitulo Triennali.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram Rei Memoriam.

Cum ſicut accepimus, dudum fel: record: Clemens Papa Decimus Prædeceſsor Noſter, quoddam Decretum in Capitulo Generali Congregationis Caſinen: Ordinis Sancti Benedicti Mantuæ in Monaſterio ejusdem Sancti Benedicti celebrato factum, ut ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, Capitulum Generale ipſius Congregationis, quod à Conſtitutionibus ejusdem Congregationis, ſingulis annis celebrandum mandabatur, in poſterum altero quoque Anno ad mentem rec: mem: Alexandri Papæ VII. Prædeceſsoris Noſtri cogi deberet; Apoſtolica auctoritate inter alia confirmaverit, & approbaverit, prout in ipſius Clementis Prædeceſsoris literis desuper in ſimili forma Brevis die 22. Auguſti 1670 expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur. Nos conſiderantes Congregationem prædictam, ejusque Monaſteria, & personas propter nimis frequentes Capitulorum Generalium, & Dietarum intermediarum celebrationes, expenſis, & itinerum incommodis, adhùc nimium gravari, ac proindè illorum utilitati, & commoditati perampliùs, quantum cum Domino poſsumus consulere cupientes; motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, dequè Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut de cætero, tam Capitulum Generale, quàm Dieta intermedia præfatæ Congregationis Cnſinenſis quolibet triennio à proximè futuro Capitulo Generali, quod tertia Dominica poſt Pascha Resurrectionis Dominicæ anni proximè venturi 1681. celebrandum eſt, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrentur, ità ſcilicet, ut Dieta hujusmodi octodecim menſibus poſt celebrationem cujuscunque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus intereà consulendum fuerit, ante tamen feſtum Circumciſionis Domini immediatè ſequentis, & non

aliter

aliter haberi debeat; Vifitatores verò, qui juxta Conftitutiones prædictas eidem Dietæ interefse debebunt, in accefsu ad ipsam Dietam, & in reditu ab illa Vifitationis Monafteriorum fibi respectivè afsignatorum terminare, & abfolvere teneantur, tenore præsentium ftatuimus, & ordinamus. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiàm ex eò, quod quilibet in præmifsis Interefse habentes, feù habere quomodolibet prætendentes, etiam fpecifica, & individua mentione, & exprefsione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, fufficienter adductæ, verificatæ, & juftificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis Juridica, pia, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormifsimæ, & totalis læfionis nullo unquam tempore de fubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, feù Intentionis noftræ, aut Interefse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & fubftantiali, individuamque exprefsionem requirente, defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, feù adversus illas aperitionis oris, reftitutionis in integrum, aliudvè quodcunquè Juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, feù etiam motu, fcientia, & poteftatis plenitudine fimilibus concefso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, feù fe juvare ullo modo pofse. Sed ipsas præsentes literas femper firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos fpectat, & pro tempore quandocumque fpectabit, inviolabilitèr, & inconcufsè observari, ficquè, & non alitèr in præmifsis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apoftolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoftolicæ Sedis Nuncios, aliosvè quoslibet quacunque præeminentia, & poteftate fungentes, & functuros, fublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inanè si fecùs fuper his à quoquam quavis auctoritate fcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obftantibus præmifsis, & Conftitutionibus, & Ordinationibus, Apo-

ſtolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Monaſteriorum, & aliis quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, decretis, & uſibus, etiam immemorabilibus privilegiis quoquè Indultis, & Litteris Apoſtolicis eidem Congregationi, ejusque Monaſteriis, Superioribus, & personis quibuslibet ſub quibuscunquè verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clausulis irritantibusquè, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſsorum conceſsis, ac pluriès, & quantiscunquè vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamsi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumquè totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſsa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, ſeù quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſitâ forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter, ac exactiſsimè ſervatis, inſertis, & expreſsis, ac ſpecificatis respectivè habentes, illis aliás in ſuo robore permansuris, ad præmiſsorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac derogatum eſse volumus, cæteriſquè contrariis quibuscunquè. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum transumptis, ſeù exemplis, etiàm impreſsis manu alicujus Notarii publici ſubscriptis, & ſigillo personæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsus fides ubiquè Locorum tàm in Judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præsentibus, si exhibitæ forent, vel oſtensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1680. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

I. G. Sluſius.

Con-

Conſtitutio Gregorii PP. XIII. pro Congregatione Caſinensi contra appellantes, & ambientes à Sanctiſsimo D. N. Urbano PP. VIII. confirmata, & ampliata.

URBANUS PP. VIII.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Aliàs à fel: record: Gregorio XIII. prædeceſsore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicet: Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Nihil in unaquaque Religiosa Familia, in qua obedientiæ firmiſsimè jactis fundamentis plerique fideles in clauſtris Altiſsimo famulari ſtudent æquè arbitramur eſse utile, quam ſupremam in eisdem auctoritatem gerentibus omni contentione exclusa, ea, qua decet, reverentia, universos parere, eorumque dictis audientes eſse, necnon à regularis obſervantiæ profeſsorum pectoribus, honorum aſsequendorum nimiam cupiditatem exulare. Utque hæc, divina aſsiſtente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de obſervantia Congregationis Caſinen: aliàs Sanctæ Juſtinæ de Padua Ordinis Sancti Benedicti, quæ vitæ Sanctitate claruit, ex ſententia noſtra ſuccedant, antiquas conſtitutiones approbandas, & in illarum transgreſsores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè providendum eſse censemus, prout in Domino conſpicimus expedire. Accepimus enim, quod licèt aliàs fel: rec: Eugenius Papa IV. prædeceſsor noſter ſub Dat: Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1432. Nono Kalend: Decembris Pontificatus ſui Anno Secundo inter alia voluerit in Capitulo Generali ejusd: Congregationis ſingulis annis celebrando, novem Deffinitores ex Monachis dictæ Congregationis eligi, qui vocem in capitulo haberent, ſicque electus totum Capitulum prædictum repræsentare, eorumdemque Deffinitorum ſtatutis, conſtitutionibus, ordinationibus, deffinitionibus, & correctionibus, ſingulos Congregationis ejusdem Monachos, cujusque dignitatis, ſtatus, gradus, ſivè conditionis exiſterent in omnibus efficacitèr parere, ac hujusmodi Deffinitores de Monaſteriis, & locis, illorumque bonis, prout viderent expedire, disponere, necnon ex Monachis tunc præ-

præsentibus, & futuris, quos ad id idoneos judicavissent, in Abbates pro tempore vacantium Monasteriorum, ac Prioratuum hujusmodi alias juxta dictæ Congregationis constitutiones, ordinationes, & statuta eligere, sivè nominare, necnon ad eorum beneplacitum taliter electos, absque aliqua etiam causæ cognitione à regimine etiam dd. Monasteriorum, & Prioratuum, à quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare censerentur, absolvere, & amovere posse. Idemque per alias literas Datas Florentiæ Pontificatus sui Anno Quarto decrevit, dum occurente vacatione Monasteriorum, & Prioratuum dictæ Congregationis, etiam apud Sedem Apostolicam vacantium, qua illis ratione providendum esset, ordinavit, prout in singulis ejusdem Prædecessoris litteris pleniùs continetur. Nihilominùs nonnullos dictæ Congregationis Monachos, ejus, quàm Deo voverunt, obedientiæ plane oblitos, præfatis Superioribus in electione, & amotione Abbatum, & aliorum ad eorundem nutum, & beneplacitum à Monasterii, & aliis Officiis absolvendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis adversari, & contradicere, & cum illis ad contentiones devenire, alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex causa, aut ex quantumvis gravi crimine, & excessu procedi possit, contra ejusdem Congregationis statuta, & ordinationes varias oppositiones, & subterfugia, aut alia impedimenta afferre, vel interponere; necnon absque eorundem Superiorum licentia in his, quæ ad morum correctionem, & regimen, administrationemque Congregationis ejusdem pertinent; Jurisperitos, & alios consulere temerè ausos fuisse, & non præsumere; quosdam etiam professionis, & regulæ, quàm sub humilitatis habitu professi sunt penitùs immemores reperiri, qui sic ambitione dignitatum, et Officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendarum, quò faciliùs de Congregationis rebus, & personis ad eorum libitum disponant, se efferri patiuntur, ut ad Ecclesiasticorum, & Sæcularium Principum auxilia, vel occultè, vel palàm recurrant, & à S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas propterea expetant, & novi aliquid semper, ut optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut moliendo, ejusdem Congregationis quietem, cum animarum illorum periculo non modicè perturbent. Nos igitur præmissis occurrere, ac ejusdem Congre-

gre-

gregationis Monachorum, honori, & quieti, quos in visceribus gerimus charitatis, necnon ad deterrenda maleficia, gravioribus etiam pœnis propositis, consulere cupientes, ac dictarum Prædecessoris literarum seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia singulas Prædecessoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regimini Congregationis deputati erunt, respiciunt, quod ad eorum nutum, & beneplacitum Abbates, & alios quovis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos similiter absque aliqua causæ cognitione, servatis alias ipsius Congregationis constitutionibus, ab officio amovere, & absolvere possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & quatenus etiam opus sit, easdem quoad præmissa dumtaxat innovamus, quodquè contra eos, qui præmissis eisdem Superioribus in electionibus, vel amotionibus hujusmodi contradicere, vel se opponere, aut cum illis contendere præsumpserit, per pœnam privationis Officiorum, quæ obtinuerint, ac personæ correctionem, & carcerationem animadvertatur, statuimus. Cumquè idem Prædecessor districtiùs inhibuerit, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab institutis ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, sive Præsidentis, aut Visitatorum, vel Rectorum ejusdem Congregationis ad quemcumque, etiam Sedem Apostolicam, nisi de Speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcunque appellationem, si aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde secutis irritam decernendo. Si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis civiliter ageretur secundum statuta, & consvetudines Congregationis prædictæ, juris communis, apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omissis procedi debere mandaverit, ejusdem Prædecessoris exemplo adducti, quod quandocunque contra Monachos judicium ex quavis causa institui contigerit, summariè, simplicitèr, & de plano, ac sola facti veritate inspecta, necnon omni, & quacunque apellatione remota agi. Appellantes verò, aut de nullitatibus sententiarum processuum, & aliorum quorumcunque contra se decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentum interponentes illis non obstantibus

pri-

privationis Officiorum, & carceris pænis itidem affici, & ad ulteriora, in caufis, quas pro tempore agitari continget, privationisque, carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi pofse volumus; easdemque pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Jurisperitis, aut aliis quibusvis personis extra dictam Congregationem abfque eorum Superiorum licentia in his, quæ ad obedientiam, aut correctionem. ejusdemvè Congregationis regimen pertinebunt, confilium capient, extendimus, ac omnes, & fingulos Monachos Congregationis prædictæ cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiftentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis afsequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exiftentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè ad dignitates, feu officia in Congregatione præfata obtinenda afpiraverint, vel aliis minùs legitimis, & honeftis rationibus ac obtinere quæfiverint, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia fpiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, adminiftrationibus, vel officiis eo ipso privamus, ac privatos voce tùm activa, tùm pafsiva carere decernimus, & declaramus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac fub excommunicationis latæ fententiæ omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regiminis dictæ Congregationis deputati erunt, præcipientes, diftrictéque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiftentium adducti ad cujusvis generis Prælaturas, dignitates, officia, adminiftrationes, & gradus promovere præsumant; Immò promovendorum meritis, & virtutibus tantùm infpectis, quod Dei causam agant memores fint, quo magis puro, & fincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procedant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monafteria, fic literis, aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, exiftentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injuftè, ac indebitè extortas, nullas; invalidasque efse, & adverfus

eos,

eos, qui his minùs legitimis rationibus ad regen: Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuerint, per ejusdem Congregationis Superiores quandocunque procedi, & rei veritate cognita, conditionis pœnis tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici fungentes posse, & debere, & ità quoscunque Judices, & Commissarios quavis auctoritate, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi. & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & deffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scientèr, vel ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel spiritualibus constitutionibus, & ordinationibus, ac dictæ Congregationis, & ordinis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, & illorum Superioribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis concessis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes; mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ac vice, motu, & scientia similibus latissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, contrariis quibuscunque, aut si prædictis Congregationi, & Monachis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ac ut harum literarum, notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos faciliùs deveniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique intimatæ fuissent, illorumque exemplis, vel impressis manu scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigilo

Præ-

Præsidentis ipsius Congregationis, vel alteriùs in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1574. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nobis nuper exponi fecit ipse, præinsertas literas per nos confirmari, necnon præceptum, quod in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna in hujusmodi literis sit Prælatis, qui pro tempore regiminis dictæ Congregationis deputati erunt, ne Monachos ad Prælaturas, dignitates, gradus, administrationes, & alia ipsius Congregationis officia precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Congregationis existentium adducti promovere præsumant, ad alios quosque, & singulos, Abbates, & Superiores quorumcumque dictæ Congregationis Monasteriorum, qui prædictos Monachos, ad Rectorias, Vicariatus, administrationes, & cujusvis generis officia tàm spiritualia, quàm temporalia ab eisdem Monasteriis dependentia, precibus, & favoribus hujusmodi deputabunt extendi, eosdemque Monachos ad similes favores recurrentes, eadem pœna ligari summoperè desideret. Nos prospero felicique dictæ Congregationis gubernio, & regimini perampliùs consultum esse cupientes, ipsumque Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen: harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas dicti Gregorii Prædecessoris cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit innovamus, necnon omnibus, & singulis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, preces, requisitionem quarumcumque personarum tam Laicarum,

rum, quam Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſeculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium quosvis dictæ Congregationis Monachos ad cujusvis generis Rectorias, Vicariatus, adminiſtrationes, & officia quæcumque tàm ſpiritualia, quàm temporalia ſingulorum Monaſteriorum deputare præſumant, eosdem dictæ Congregationis Monachos, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtant, & quacumque dignitate præfulgeant, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia Prælatis pro tempore regiminis dictæ Congregationis deputatis aſsequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus adminiſtrationes, & alia officia quæcumque tàm ſpiritualia, quàm temporalia à Prælatis, & Superioribus ſingulorum Monaſteriorum impetranda, ad prædictarum perſonarum Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congreg: non exiſtentium favores per ſe, vel interpoſitam perſonam directè, vel indirectè, occultè, vel palàm, aut alias quomodolibet recurrerint, vel ad Prælaturas, dignitates, adminiſtrationes, & alia hujusmodi dictæ Congregationis, & Monaſteriorum officia aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere conati fuerint, prædictas excommunicationis latæ ſententiæ, aliasque inhabilitatis, & privationis pœnas in præinſertis Gregorii Prædeceſsoris literis contra ſimilia perpetrantes comminatas, eo ipſo incurrere, & incurriſse decernimus, & declaramus. Non obſtant: omnibus, & ſingulis, quæ in præinſertis literis idem Gregorius Prædeceſsor, voluit non obſtare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem harum literarum noſtrarum notitia ad omnes Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbates, Superiores, & Monachos faciliùs deveniant, volumus illis in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique perſonalitèr intimatæ fuiſsent, illorumque exemplis impreſsis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici ſubscriptis, & ſigillo Præſidentis ipſius Congregationis, vel alteriùs in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti munitis eamdem prorsùs ſidem adhiberi, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtensæ. Dat Romæ apud S. Mariam Majo-

rem ſub annulo Piscatoris die 11. Maii 1638. Pontificatus noſtri Anno Decimo quinto.

Loco ✝ Sigilli.

M. A. Maraldus.

Eadem Conſtitutio confirmata, & ampliata à Sanctiſsimo Domino Noſtro Clemente Decimo.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Eccleſiæ Catholicæ regimini, meritis licèt imparibus, Divina diſpoſitione Præſidentes, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædeceſsoribus noſtris, ad recidendam, & excludendam à Religiosis viris, quos in humilitatis ſpiritu Deo ſervire decet, ambitiosam, honorum, & dignitatum cupiditatem piè, prudentèrque conſtituta eſse noscuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, libentèr conſtabilimus, novisque præſidiis, ut ſerventur exactiùs, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & religionis incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fel: record: Gregorius Papa Decimus tertius Prædeceſsor noſter, per quasdam ſuas in ſimili forma Brevis die xvij. Aprilis MDLXXIV. Expeditas literas, inter alia, omnes, & ſingulos Monachos Congregationis Caſinenſis Ordinis Sancti Benedicti, cujuscunque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis aſsequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, de gremio dd. Congregat: non exiſtentium, favores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè, ad Dignitates, ſeù officia in Congregatione præfata obtinenda aſpiraviſsent, vel aliis minùs legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiviſsent, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, Dignitates, & officia ſpiritualia, vel temporalia, & præſertim

in

in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Adminiſtrationibus, vel officiis, eo ipso privavit, ac privatos voce tùm activa, tùm paſsiva, carere decrevit, & declaravit. Et in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regiminis ejusdem Congregationis deputati eſsent, præcepit, diſtrictèque mandavit, ne aliquos, precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiſtentium adducti, ad cujusvis generis Prælaturas, Dignitates, Officia, Adminiſtrationes, & gradus promovere præſumerent; Imò promovendorum meritis, & virtutibus tantùm inspectis, quod Dei causam agerent, memores eſsent, quò magis puro, & ſincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti in electionum negotio procederent; Decernens electiones, & promotiones ad Monaſteria ſic literis, aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, exiſtentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injuſtè, ac indebitè extortas, nullas, invalidasque eſse, & adversus eos, qui his minùs legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, vel Prioratus, aut alia officia ſe eligi, aut aſsumi obtinuiſsent, per ejusdem Congregationis Superiores quandocunque procedi, & rei veritate cognita, eós condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſse, & debere. Et ſubindè record: mem: Urbanus Papa Octavus, etiam Prædeceſsor noſter, per quasdam ſuas pariter in forma Brevis literas die xj. Maii M. DCXXXVIII. emanatas, præfatas Gregorii Prædeceſsoris literas, toto illarum tenore inſerto, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis; Apoſtolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus eſset innovavit; Necnon omnibus, & ſingulis quorumcumque Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna præcepit, & mandavit, ne ad inſtantiam, preces, & requiſitionem quarumcumque personarum, tàm Laicarum, quàm Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Du-

cali, Regali, & Imperiali fulgentium, quosvis dictæ Congregationis Monachos, ad cujusvis generis Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & officia quæcumque tàm spiritualia, quàm temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, praeminentiæ, & literaturæ existerent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tàm ad Prælaturas, Dignitates, Gradus, & alia officia à Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, assequenda, quàm etiam ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & alia officia quæcumque, tàm spiritualia, quàm temporalia à Prælatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non existentium, favores, per se, vel interpositam personam, directè, vel indirectè, occultè, vel palàm, aut aliàs quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, Dignitates, Administrationes, & alia hujusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum officia aspiravissent, vel aliis minùs legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & privationis pœnas, in præfatis Gregorii Prædecessoris literis contra similia perpetrantes comminatas eo ipso incurrere, & incurrisse decrevit, & declaravit. Voluitque ipse Urbanus Prædecessor easdem literas suas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulis annis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic arctare, ac si legitimè unicuique personaliter intimatæ fuissent, & aliàs prout in præfatis Gregorii, & Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus prò plenè, & sufficientèr expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur. Cùm autem sicut pro parte dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Casinen: Nobis nuper expositum fuit, licèt præmissa à memoratis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus, saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio, illa nihilominùs quorumdam ambitione, cœcaque honorum cupiditate non ita exactè, & accuratè, ut par est, in eadem Congregatione serventur. Hinc est, quod Nos considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus à Deo tamquam Aaron, & proindè pravum hoc ambitionis malum omninò tollere, & à dicta

Con-

Congregatione penitùs excludere cupientes, ut Congregatio ipsa præclara ſemper humilitatis religioſæ laude floreat, illiusque munera, non mendicatis ſtudiis procurentur, ſed à Viris, vitæ ſanctitate, & virtutibus conſpicuis obedienter ſuſcipiantur, & humiliter adminiſtrentur, & dictos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibusvis Excommunicationis, Suſpenſionis, & Interdicti, aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati omnia, & ſingula præmiſsa a præfatis Gregorio, & Urbano Prædeceſsoribus conſtituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt ſupradictas eorumdem Prædeceſſorum literas, auctoritate prædicta, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus ſit, innovamus, & de novo conſtituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Jllaque omnia, & ſingula inviolabiliter, & inconcuſsè in præſata Congregatione perpetuò ſervari mandamus, & præcipimus. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem præſentes literas perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio uniuscujusque Monaſterii dictæ Congregationis nempè Dominica proxima poſt feſtum Sancti Benedicti, & Dominica itidem proximè ſubſequenti poſt feſtum Sancti Placidi, Ordinis ejusdem Sancti Benedicti publicè legi, illasque ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque in præmiſsis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcientèr, vel ignorantèr contingeret attentari. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus Prædeceſsores in literis ſupradictis reſpectivè voluerunt non obſtare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterùm volumus paritèr, ut earumdem præſentium literarum tranſſumptis, etiam impreſsis manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congre-

gregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ejusdem Congregationis, vel alteriùs perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipſis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel oſtensæ.

Datum Romæ apud S Mariam Majorem ſub Annulo Piscatoris die ix. Septembris MDCLXX. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

I. G. Sluſius.

Sanctiſsimi Domini Noſtri

PAULI PAPÆ V.

Ad perpetuam Rei Memoriam

Statutum ſuper Reformatione Deffinitorum, & Conſervatorum, ac cæterarum perſonarum Regularium Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis.

Cum ſicut accepimus in Ordine Sancti Benedicti Congregationis Caſinensis, alias S. Juſtinæ de Padua, qui primo ab eodem Sancto Benedicto inſtitutus, & deindè à tot tantisper Patribus ſanctitate, & disciplinæ Regularis exemplo per diversas totius Orbis Chriſtiani Regiones propagatus, virtute altiſsimi, ad laudem ſui nominis jam multis abhinc ſæculis floruit, nonnulli abusus exorti fuerint, quibus nisi noſtræ Paſtoralis ſolicitudinis providentia celeriter occurratur, dubitandum ſit, ne hujusmodi morbo invalescente, Regularis disciplinæ observantia paulatim collabatur.

Nos igitur attendentes, quod, ubi gubernaculum diſciplinæ contemnitur, reſtat, ut Religio naufragetur, pro noſtri Paſtoralis officii debito præmiſsa conniventibus oculis pertransire nequivimus. Quapropter re priùs maturè discuſsa, & examinata, adhibitis Viris gravitate, pruden-

tia, & usu rerum præstantibus, quibus negotium demandavimus, de eorum consilio hujusmodi abusibus, quantum cum Domino possumus, occurrendum decrevimus.

Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Congregationis prædictæ, Ordinis S. Benedicti in universa Italia, Insulisque ei adjacentibus septem Provincias nempè Romanam, Hetruriæ, Neapolis, Siciliæ, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ per præsentes perpetuò valituras constituimus, & deputamus, illisque sic constitutis, & deputatis Romanæ, videlicet S. Pauli propè, & extra muros Almæ Urbis nostræ, necnon S. Scholasticæ Sublaci, ac S. Mariæ Farfen: & S. Petri Perusin: necnon ejusdem S. Mariæ etiam propè, & extra muros Cæsenaten: ac S. Vitalis Ravennaten: & S. Proculi Bononien: necnon ejusdem S. Benedicti Ferrarien.

Et Hetruriæ S. Eugenii Senen: necnon Sanctorum Floræ, & Lucillæ Aretin: necnon S. Mariæ Florentin: & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromen: Ragusin: Diœces: & S. Petri Mutinen: ac S. Petri Regien:

Necnon Neapolitanæ ipsius S. Benedicti Castrovillarum, S Michaelis Montis Caveosi, S. Mariæ Andrien: & Sanctiss: Trinitatis Caven: necnon S. Severini Neapolitan: ac S. Angeli Caetan: S. Laurentii Aversan: & ejusdem S. Benedicti Montis Casini.

Siculæ S. Placidi Messanen: necnon S Nicolai Cathan: & S Mariæ Fondroni, necnon S. Flaviæ, ac S. Mariæ Montis Regalis, & S. Martini Panormitani, necnon ejusdem S. Mariæ de Gangio, & S. Philippi de Argirione.

Ac Venetæ Sancti Nicolai Lictoris, necnon Sancti Georgii Venetiarum, & Sanctæ Mariæ de Pratalia, & Sanctæ Justinæ de Padua, necnon SS. Felicis, & Fortunati Vicentin: & Nazarii Veronen: ac Sancti Pauli de Argon, necnon Sancti Jacobi de Pontida Bergomen: Diœc: & S. Faustini, ac S Euphemiæ Brixien.

Necnon Lombardiæ Sancti Simpliciani, ac Sancti Petri in Classiate Mediolanen: S. Spiritus, & Sancti Salvatoris Papien: necnon Sancti Sixti Placentin: ac Sanctæ Mariæ Gratiarum Placentin: Diœces: & Sancti Joannis Evangeli-

geli-

gelistæ Parmen: necnon Sancti Columbani Bobien: ac S. Benedicti de Padolirone.

Liguriæ verò Provinciis prædictis Sancti Nicolai Buschetti, Sancti Benigni, & Sancti Juliani, & Sanctæ Catharinæ, necnon S. Hieronymi Cervariæ Januen: Diœc: ac S. Bartholomæi Asten: ac S. Petri Saviliani Taurinen: Diœces: dictorum Ordinis, & Congreg: Monasteria, etiam perpetuò subjicimus, & supponimus.

Et ut deinceps in Deffinitorio æqualitas votorum habeatur, quod de cætero futuris perpetuis temporibus in dictis septem Provinciis novem Abbates Deffinitores, ex quibus Romanæ unum, Hetruriæ unum, Neapolitanæ unum, & Siciliæ alium, & Liguriæ alium, Venetæ verò, & Lombardiæ Provinciæ prædictæ ob illorum majorem Monasteriorum numerum pro qualibet earum duos Abbates hujusmodi ex illis respectivè oriundos habeant, eligantur; ac deputentur, dictique novem Deffinitores canonicè per vota, & scrutinia secreta, ut moris est, canonicè electi in quibuscumque Capitulis Generalibus, omnes, & singulas tàm spirituales, quàm temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apostolica eis concessas, & quas hactenus habuerunt, habeant, hac tamen ratione, ut posthac singuli Deffinitores septem Provinciarum prædictarum diversarum Nationum, & professionum existant, nulloque modo duo ex eadem Natione, vel professione uno, & eodem tempore in prædicto Capitulo, licèt ex diversis Provinciis prædictis professi sint, esse patiantur, sed ex eisdem Provinciis oriundi eligantur, ut supra, ac constituantur.

Et ad tollendam dictorum Deffinitorum perpetuitatem quieti dictæ Congregationis maximè contrariam quod singulo quoque anno tres Deffinitores ex antianis, sive antiquioribus duo nempè ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac unus ex Romana, Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula Provinciis ab eodem Deffinitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres substituantur respectivè ex eisdem Provinciis, ita ut semper unaquaque Provincia suum, vel suos semper habeat Deffinitorem, seù Deffinitores præscriptum, vel præscriptos.

At si aliqua justa causa Abbates alicujus Provinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Deffinitorii exclusi remanerent, seu illo anno Visitatorum officio functi essent, seù quod per biennium mini-

minimè vacaſsent, & eo caſu in prædicto Deffinitorio ab hnjusmodi electione excluſi, & tunc ex Provincia illi viciniori Abbas Deffinitor, ſervatis tamen ſuperiùs narratis, pro illa vice tantùm eligatur.

Conſervatores quoque juxta Conſtitutiones dictæ Congregationis approbatas, nempè quo ex Romana, Hetruriæ, & Neapolitana, alii verò ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ Provinciis prædictis eligantur, ipſique ſic electi cum Dei timore, omnique diligentia omnia illo anno à Deffinitoribus, Viſitatoribus, & Præſidente prædictis geſta, & præcipuè electiones Prælatorum, & Officialium perſpiciant, ac recognoscant, & quidquid contra Romanorum Pontificum Prædeceſsorum noſtrorum decreta, ac Conſtitutiones dictæ Congregationis factum eſse reperient, illud nullum, & irritum declarent, ac cum effectu ſub privationis dignitatum, quas pro tempore obtinerent, ac inhabilitatis ad illas obtinend: pœnis eo ipso incurren: illorum habilitationem nobis, & Succeſsoribus noſtris Romanis Pontificibus quandocumque exiſtentibus omninò ſervandi, exequi mandent, & contra inobedientes etiam Deffinitores nulla habita perſonarum, vel dignitatum ratione per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas auctoritate noſtra procedant.

Et in qualibet ex Provinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellarii, ac Magiſtri Novitiorum ex ea oriundi, quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia exiſtant, & caſu, quo in ſingulis Monaſteriis idonei ad hoc munus ſubeundum minimè reperiantur, tunc idonei aliis ex Monaſteriis ejuſdem Provinciæ profeſsi ſubrogentur.

Quod ſi in tota Provincia non ſint tot Monachi idonei profeſsi, qui ad prædicta officia ſuæ Provinciæ afsumi poſsint, tunc ex Monaſteriis vicinioribus alterius Provinciæ idonei aſsumantur.

Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quod pro arbitrio dicti Regiminis Abbates, Priores, omneſque Officiales, ac ſingulos privatos Monachos ex Provincia in Provinciam, prout expediens ei videbitur; ut antea proterant, & valebant, ità ut omnia in dicta Congregatione communia ſint, & eſse intelligantur amovere, & deſtinare poſsint, & valeant, nulla nationum, & perſonarum, ſeù Monaſteriorum habita ratione: quinimò ſinguli Abbates cujuſque Provinciæ Monaſteriis Congregationis Deffinitorii, & Regiminis arbitratu deputen-

tentur, & præficiantur, quodque Abbates, Priores: cæterique Officiales prædicti juxta præscriptum usum dictæ Congregationis alicui Monafterio non præficiantur ultra quinquennium, & ab illius adminiftratione, etiam per quinquennium, omninò vacent. Et ut tàm Abbates, quàm cæteri Officiales prædicti quot annis præfuerunt, tot etiam ab ejus Monafterii, ac Officii adminiftratione vacent, & quod finguli refideant, nec ab eis ullo quæfito colore ultra unam dietam, & per octo dies fine licentia Præfidentis juftam causam exprefsam Conservatoribus in proximo Capitulo Generali exhibendam, & examinandam, an jufta fuerit causa discefsus, abefse pofsint, & qui fecus fecerint, illorum arbitrio puniantur.

Ne aliis prædicantes Abbates prædicti reprobi inveniantur, quod ad vitam communem, necnon Divina Officia, tàm diurna, quàm nocturna, omniaque alia Regulæ dd. Congregationis inftituta, cum Dei timore, habita tamen personarum, ac temporum qualitate, concurrant, ut si cum hospitibus impediti fint, vel alia jufta causa excufentur. Monachis verò literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus, ac aliis necefsariis, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis bene vifis provideant.

In omnibus quoque Monafteriis parem formam vivendi, & veftiendi, ac Regularem disciplinam ab omnibus observari curent.

In adminiftratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per fe ipsos, ut causa vagandi tollatur, exerceant, fed ea per Cellarios à dictis Deffinitoribus, vel prædicti Ordinis Regimine deputatos, & corruptela, & abusus Cellariam in pectus, ut dicunt Abbates conceden: penitùs fublatis exerceatur, ac Conftitutiones prædicti Ordinis, ut Cellarii à regimine deputati Decani exiftant, omninò observentur.

Duo autem Visitatores dictæ Congregationis ex Romanæ, Hetruriæ, ac Neapolitanæ, ac alii duo ex Lombardiæ, Venetæ, necnon Liguriæ Provinciarum prædictarum Abbatibus ex ipfismet Provinciis oriundi eligantur, qui extraneas Provincias vifitent, non autem proprias, si id Deffinitores expedire judicaverint, aliàs Conftitutiones dd. Congregationis ferventur, & in Provincia Sicula duo Vifitatores juxta præscriptum usum dd. Congregationis eligantur, dictique Vifitatores Deo juvante munus fuum

Vifi-

Visitationis cum omni diligentia subeant, ac absolvant, singulosque Monachos de Statu Monasterii, necnon Præpositorum, & Ministrorum qualitate, ac rerum spiritualium, & temporalium Statu exactissimè examinent.

Monachos verò, vel Commissos ab aliquo Monasterio, in quo saltèm per annum continuum non permanserint, & quos amovendos necessarium judicaverint, super quo illorum conscientias gravamus, per illam Provinciam tantùm mutare valeant, dicto Capitulo Generali mutationes de una ad aliam Provinciam (ut sumptibus superfluis parcatur) reservando.

Et Novitiatus pro Novitiorum educatione in singulis Provinciis prædictis constituti, & constituen: in suo robore permaneant, ita tamen, quod in quibuslibet Novitiatibus prædictis ex ejusdemmet Provinciis hujusmodi oriundi juxta Constitutiones Apostolicas, & Decreta Conc: Trid: idonei ad probationem admittantur, ac semper, & ubique Cives Civitatum, & locorum, in quibus Monasteria hujusmodi sita sint, extraneis cæteris paribus præferantur.

Quodque in Provincia Romana prædicta etiam in Monasteria S. Proculi Bononien: ac S. Benedicti Ferrarien: Novitiatus constituatur, & in eis juvenes ex eadem Provincia oriundi ad probationem recipiantur;

Quælibet autem Provincia illum tantum numerum Novitiorum recipiat, & ad professionem admittat, quem commodè alere poterit, si verò aliqua Provincia, seù Monasterium plures Monachos, quàm ex ejus reditibus ali possunt, habere comperiantur, neminem recipiat, priusquam ad numerum præfixum illius professi redacti fuerint.

Et quia in dicto Monasterio S. Pauli de eadem Urbe ob illius aeris intemperiem (ut ajunt) Romani, vel ex eadem Provincia oriundi in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere solitum fuit, & hoc in aliis Monasteriis servatur, quod deinceps singulo quoque anno saltèm sex Novitii ad probationem ibi recipiantur: Sed in dictum Monasterium Sanctæ Scholasticæ Sublaci ad probationem, & professionem emittendam sumptibus tamen, & expensis dicti Monasterii S. Pauli, cujus professi sint, & esse intelligantur, mittantur.

Hacque de causa saltem duo Novitii pro Monasterio

Farfen: & alii duo pro Monafterio Sublaci prædictis ex eadem Provincia Romana oriundi in dicto Novitiatu Sublacen: usque ad numerum, qui ex illorum Monafteriorum reditibus ali, & fubftentari pofsint, reducti fuerunt, quibuscumque non obftantibus recipiantur.

Quodque quotiès contigerit Abbatem dd. Monafterii Sancti Pauli oriundum, vel profefsum efse ex Monafteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Provinciarum prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel faltèm profefsus ex aliquo Monafterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ Provinciarum prædictarum, & vice versa exiftat, & efse debeat, nec ambo ullo unquam tempore ex Monafteriis earumdem, fed diversarum Provinciarum prædictarum efse debeant.

Similiter perpetuò ftatuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus, & fingulis, quos præmifsa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum fub pœna privationis vocis activæ, & pafsivæ, ipso facto incurrenda inviolabiliter observari debere volumus, & mandamus, ac pro præmifsorum complemento omnia, & fingula privilegia, libertates, immunitates, favores, antelationes, aliasque gratias tàm fpirituales, quàm temporales per fel: record: Eugenium Papam Quartum, & Gregorium Decimum tertium, necnon Clementem Octavum Romanos Pontifices Prædecefsores noftros fub quacumque verborum forma, exprefsione fuper dictorum Deffinitorum electione, dictæque Congregationis felici ftatu, ac directione, & alias fuper præmifsis quomodolibet concefsa, necnon fingulas literas Apoftolicas desupèr expeditas, ac illarum formas, & continentiam tenores, & effectus perindè, ac si de verbo ad verbum præsentibus inserta efsent, dummodò præmifsis contraria non exiftant, paritèr perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque, ac earum fingulis perpetuæ, ac inviolabilis firmitatis robur adjicimus, necnon omnes, & fingulos tàm juris, quàm facti, ac folemnitatum in his quomodolibet requifitarum, ac necefsariarum defectus excogitatos, vel non cogitatos, si qui principalitèr, vel accefsoriè, aut aliàs quomodolibet intervenerint in eisdem, & de illis ad hoc ut fuppleri, & fanari pofsint, fpecialis fpecifica, & exprefsa mentio facienda efset, fupplemus.

Decernentes prædictas eorum Prædecefsorum literas validas, & efficaces fore, & efse, fuosque plenarios, & in-

integros effectus fortiri ab eis, ad quos nunc fpectat & pro tempore quorumlibet fpectabit, firmitèr obfervari debere, nec ab illis ullo unquam tempore resilire pofse; fed ad illarum observationem obligatos fore, & efse; ac fub eisdem majoris excommunicationis, & privationis vocis activæ, & pafsivæ pœnis cogi, & compelli, præsentes verò de fubreptione, vel obreptione, feù nullitatis vitio, aut intentionis noftræ, vel quopiam alio defectu notari, feù impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, feù invalidari, aut ad viam, & terminos juris reduci, feù in jus, vel controversiam vocari, aut adverfùs eas quocumque juris, vel facti, aut juftitiæ, feù gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenùs unquam pofse, ficque ab omnibus, & fingulis censeri, & ita per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apoftolici Auditores, fublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate judicari, & deffiniri debere, irritumque, & inane, si fecùs fuper his à quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca dilecto filio noftro Alexandro Sancti Laurentii in Damaso, Diacono Cardinali Montalto nuncupato Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Vicecancellario moderno, & pro tempore exiftenti dictæ Congregationis Cafinensis apud Nos, & Apoftolicam Sedem Protectori per præsentes mandamus, ut præmifsa omnia, & fingula per eos, ad quos fpectat, & in futurum fpectabit, auctoritate noftra observari, curet, & faciat.

Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclefiafticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poftpofita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii fecularis. Non obftantibus præmifsis, ac quibusvis Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & consvetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apoftolicis in contrarium premifsorum quomodolibet concefsis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transfumptis, etiam imprefsis manu alicujus Notarii publici fubscriptis, & figillo alicujus personæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis

eadem

eadem prorsus fides habeatur, quæ ipfis præsentibus haberetur, si efsent exhibitæ, vel oftensæ.

Datum Romæ apud S Petrum fub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis MDCVII. Pontificatus Noftri Anno fecundo.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

Scipio Cobellutius.

Sanctifsimi Domini Noftri

PAULI PAPÆ V.

Moderatio Statuti in favorem quorumdam Profefsorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cafinensis cum novo Statuto fuper feliciori dictorum Ordinis, & Congregationis Observantia.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

Romani Pontificis providentia circumspecta nonnunquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religiosorum fub Regularis vitæ observantia Altifsimo famulantium concefserat, faniori judicio mutat, alterat, ac alia disponit, prout rerum, temporum, personarum qualitatibus diligentèr pensatis, conspicit in Domino falubriter expedire.

Sanè cum nos aliàs per quasdam in forma Brevis fub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1607. Pontificatus Noftri Anno fecundo confectas literas, inter alia in tota, & universa Italia, Insulisque ei adjacen: feptem Provincias Ordinis S. Benedicti Congregationis Cafinen: aliàs S. Juftinæ, nempè Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, necnon Liguriæ, & Lombardiæ perpetuò conftituerimus, & deputaverimus, illique, ac eorum fingulis Monafteriis dictorum Ordinis, & Congregationis in Italia, ac

Insu-

Insulis prædictis consisten: suppositis S. Petri Mutinen: ac ejusdem S. Petri Regien: Monasteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Provinciæ Hetruriæ etiam perpetuò subjecerimus, & supposuerimus; Et quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis septem Provinciis novem Abbates Deffinitores ex illis respectivè oriundi, diversarum tamen Nationum, & professionum, Ac quatuor dictorum Ordinis, & Congregationis Visitatores ex eisdemmet Provinciis oriundi, eligerentur, & in qualibet ex Provinciis prædictis tot Abbates, Priores, Cellarii, ac Magistri Novitiorum, ex ea tamen oriundi, quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia essent. Quodque quoties contingeret Abbatem Monasterii Sancti Pauli, propè, & extra muros Almæ Urbis nostræ dictorum Ordinis, & Congregationis oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Provinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipsius Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltèm professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum hujusmodi, ac vice versa esset, & esse deberet, nec ambo ullo umquam tempore ex Monasteriis earumdem, sed diversarum Provinciarum prædictarum esse deberent similiter perpetuo, prout in dictis literis pleniùs continetur, statuerimus, & ordinaverimus:

Nihilominùs ex relatione dictorum filiorum Anastasii à Carpendulo Abbatis dicti Monasterii S. Pauli, ac Jo: Baptistæ Romani Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis ad nos per illorum Capitulum Generale Superiori anno celebratum, ut ex literis nobis exhibitis constat, destinatorum, accepimus prædicta Monesteria S Petri Mutinen: ac ipsius S Petri Regien: eidem Provinciæ Lombardiæ, quàm Hetruriæ viciniora esse; idque illorum Abbatibus, & Conventibus incommodum inferre, & illorum Regularibus institutis magis consonum esse, ut professi Monasteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non sunt oriundi Civitatum, vel locorum, aut Provinciarum, in quibus Proffessionem emiserunt, omnibus illorum dignitatibus, & officiis priventur, Abbates verò, & alii Prælati dictæ Provinciæ Siculæ à Regimine ipsius Monasterii S. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis, cum de eis in prædictis

dictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit, in eorum damnum, & præjudicium excludantur.

Nos igitur in supremo dignitatis culmine, Divina disponente clementia constituti, in his remedium provisionis nostræ adhibere cupien: dictarum literarum veriores, & totos tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine S. Petri Mutinen: ac ejusdem S. Petri Regien: Monasteria hujusmodi, illorumque Abbates, Priores, Conventus, ac alias illorum personas nunc, & pro tempore existentes ab eadem Provincia Hetruriæ perpetuò disjungimus, & separamus, illaque, & illos prædictæ Provinciæ Lombardiæ etiam perpetuò subjicimus, & supponimus.

Quodque de cætero perpetuis futuris temporibus illi, qui in Monasteriis dictorum Ordinis, & Congregationis Civitatum, & locorum, ex quibus non sunt oriundi, ad præsens professi existunt, non autem qui de cætero ad ipsorum Ordinis, & Congregationis habitus susceptionem, ac professionem Regularem admitterentur omnibus, & singulis Privilegiis, libertatibus, immunitatibus, favoribus, antelationibus, prærogativis, aliisque gratiis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus oriundi Civitatum, Locorum, & Provinciarum hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus, & per omnia perindè, ac si ex eis oriundi essent, utantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi cæteris paribus professis in assecutione dignitatum, ac officiorum hujusmodi præferantur. Quodque Abbates, & Priores dictæ Provinciæ Siculæ unà cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum prædictarum ad regimen dicti Monasterii S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis hujusmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad instar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Provinciarum prædictarum eligi possint, & valeant.

Ac pro pace inter Regulares personas dictorum Ordinis, & Congregationis conservan: illorumque augmento, quod in singulis eorum Monasteriis pro quolibet decimo tertio numero Monachorum Professorum unus graduatus, nempè unus Abbas, vel Procurator Generalis, aut Cancellarius Præsidis, sivè unus Prior pro qualitate, & capa-

cita-

citate profeſsorum ſingulorum reſpectivè Monaſteriorum, & pro quinque Monachis profeſsis, unus Decanus, computatis Cellariis, ac Novitiorum Magiſtris, Confeſsoribus Monialium, ac Rectoribus, aliisque Officialibus, ità tamen, quod ipsi Decani numerum tercentum non excedant, aſsigneutur.

Ad officium tamen Decanorum quoad ſufficientiam literarum illi dumtaxat Monachi aſsumantur, qui vel examinatores ab Ordinariis Locorum pro tempore deputatos, ſeù per dictos Viſitatores, vel alios ab ipſis Viſitatoribus, vel Deffinitoribus ſubrogatos ad Confeſsiones Chriſti fidelium audiendas examinati, cum effectu per patentes literas in forma probanti Viſitatoribus tradendas, & ab ipſismet Viſitatoribus, aut favore, vel merito illas impetraverint examinandas, & Deffinitoribus Capituli Generalis præsentan: tanquam idonei approbati fuerint. Quo verò ad integritatem vitæ, & morum probitatem pro potiori cautelà, & ſecuritate exactiſsimam inquiſitionem faciant Viſitatores examinando, tàm Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Deffinitoribus in ſcriptis medio eorum juramento, deferant.

Præterea quod Conſtitutiones dictorum Ordinis, & Congregat: per fel: record: Gregorium Papam XIII. Prædeceſsorem noſtrum approbatæ, & confirmatæ in omnibus, & per omnia ſub pœnis à Deffinitoribus ſtatuendis, & præfiendis pro ſingulis transgreſsionibus præfatarum Conſtitutionum ipso facto incurren: dum modò per aliàs Conſtitutiones Apoſtolicas revocatæ non ſint, inviolabiliter obſerventur.

In Monaſteriis dictorum Ordinis, & Congregationis etiam in quibus licèt tantùm decem de Conventu Monachi exiſtant, horæ Canonicæ, tàm diurnæ, quàm nocturnæ in Choro psallendo ſingulis diebus recitentur, culpæ Monachorum in Capitulo ſemèl in qualibet hebdomada ad minùs audiantur. Miſsæque decantentur, & lectio caſuum conſcientiæ ſaltèm bis in unaquaque hebdomada habeatur, ac diſciplina Monaſtica, prout in aliis Monaſteriis ſervatur, etiam ſervetur, in Refectorio lectio aſsidua audiatur. Carnes verò in illis Monaſteriis, ac temporibus tantùm in Conſtitutionibus prædictis præscriptis, & per dictum Gregorium Prædeceſsorem approbatis, extra tamen illorum Refectoria

edantur, Præmissaque omnia non observantes, tàm Superiores, quàm inferiores voce activa, & passiva ad arbitrium dictorum omnium Deffinitorum, seù Regiminis ipso facto privati existant.

Quodque decreta facta, & non impressa, ac in posterum fienda pro bono regimine dictorum Ordinis, & Congregationis in illorum Capitulis Generalibus per vota secreta à majori parte illorum Prælatorum approbantur, & ad effectum, ut omnes ad eorum observationem, sub pœna præcepti teneantur, & obligati existant à Sede prædicta confirmari, & approbari debeant.

In reliquis verò omnia, & singula in prædictis nostris literis contenta in omnibus, & per omnia juxta illorum tenorem observentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte, vel in totum, seù revocatio, quovis quæsito colore, vel ingenio, nisi de consilio, & consensu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiàm sub privatione dignitatum, & officiorum, quas & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad ipsas obtinen: eo ipso incuren: pœna nullo unquam tempore intentari, vel impetrari possint, itidèm perpetuo statuimus, & ordinamus, ac ità in omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum sub pœnis præfatis inviolabiliter observari debere volumus, & mandamus.

Præsentes verò nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, seù impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seù invalidari, aut ad viam, & terminos juris reduci, seù in jus, vel controversiam vocari, aut adversùs eos quodcumque juris, & facti, vel justitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam posse; sed eas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscumque Judices, tàm Ordinarios, quàm delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii nostri Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, aut interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deffinire debere, irritum quoque, & inane decernimus, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo-

Quocircà dilectis filiis prædictorum Ordinis, & Congregationis Protectori, necnon Curiæ causarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Generali Auditori, nunc, & pro tempore exiſtentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, ſeù alios præsentes noſtras literas, ac in eis contenta quæcumque ubi, & quando, ac totiès quotiès opus fuerit, ac pro parte nunc, & pro tempore exiſtentium dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine Congregationis requiſiti fuerint ſolemniter publicandis; eisque in præmiſsis efficacis defenſionis præſidio aſsiſten: faciant eas & ea auctoritate noſtra ab omnibus inviolabiliter observari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos, ac aliàs illorum perſonas eis pacificè frui, & gaudere non permittendo eos desuper quomodolibet moleſtari, vel perturbari.

Contradictores quoslibet, & rebelles per quasvis Eccleſiaſticas ſententias, censuras etiam, pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponen: moderan: & applican: cæteraque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compescendo, necnon legitimis ſuper his haben: ſervatis proceſsibus, ſententias, censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravan: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii ſecularis auxilio. Non obſtan: præmiſsis, ac fel: rec: Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſsoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præsentium extrà ſuam Civitatem, & Diœces: ultrà tres dietas ad judicium non trahatur, aliisque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dictorum Ordinis, & Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, ſtabilimentis, uſibus, & consvetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuspendi, vel excommunicari non poſsint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſsam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat: Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piscatoris die 21. Martii 1608. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Scipio Cobellutius.

PAULUS PAPA V.

Dilectis filiis, Præsidenti, Deffinitoribus, Visitatoribus, Abbatibus, Prælatis, ac Regimini Congregationis Casinensis Ordinis S. Benedicti.

Dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem. Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis, Præsidenti, Deffinitoribus, Visitatoribus, Abbatibus, Prælatis, ac Regimini Congregationis Casinensis, Ordinis S. Benedicti. Paulus Papa Quintus. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem. Romani Pontificis providentia circumspecta nonnumquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religiosorum statuerat, immutat, aliasque disponit, prout rerum, & temporum varietatibus, & personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Aliàs si quidem ad tollent: novem Deffinitorum Provinciarum Congregationis vestræ Casinen: Ordinis S Benedicti, quas in universa Italia, Insulisque ei adjacentibus, septem esse voluimus, perpetuitatem per Nostras sub die 6. Aprilis anni 1607. in simili forma Brevis expeditas literas, inter alia statuimus, & ordinavimus, quod singulo quoque anno tres Deffinitores ex antianis, sive antiquioribus, duo nempè ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac unus ex Romana, Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, Provinciis, ab eodem Deffinitorio vacarent per biennium, & illorum loco tres substituerentur respectivè ex eisdem Provinciis; ita ut semper haberet Deffinitorem, seù Deffinitores, præscriptum, seù præscriptos, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem sicut Dilectus filius, Procurator Generalis ejusdem vestræ Congregationis, totius Congregationis hujusmodi nomine, Nobis nuper exponi fecit, propter trium Personarum ab Officio Deffinitoris hujusmodi biennalem cessationem, & frequentem mutationem, Officii Deffinitorum hujusmodi vires infirmentur, & sæpè personæ ad illud admittendæ sint minùs idoneæ, & negotiorum principalium Congregationis parum peritæ, & aliis justis de causis pro Congregationis quiete, & tranquilitate expediat, ut ad pristinum, qui, antequam prædictæ literæ no-

stræ

ſtræ emanarent, erat, ſtatum eorumdem Deffinitorum electio reducatur, Nos prospero, felicique dictæ Congregationis ſtatui, atque directioni ampliùs consulere, vosque ſpecialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & veſtrum ſingulas personas à quibusvis excommunicationis, ſuspenſionis, & interdicti, aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ſerie absolventes, & absolutas fore censentes, ſupplicationibus Procuratoris prædicti, totius Congreg: veſtræ hujusmodi nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati. Statuimus, ut de cætero libera ſit unicuique veſtrum facultas, quos idoneos judicaverit, ex Prælatis habentibus vocem in Capitulo, ad Officium Deffinitoriatus eligendi nulla habita ratione, quod in uno, alteroque Capitulis Generalibus præsentibus ſuccefsivè fuerint Deffinitores, quodque biennio non vacaverint, firmis in reliquis remanentibus literis noſtris prædictis, quas ſalvas efse, & in ſuo robore remanere volumus, & non alias, non obſtantibus literis noſtris prædictis, necnon omnibus illis, quæ in eis voluimus non obſtare, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad Triennium proximum dumtaxat valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piscatoris die 25. Martii 1619. Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

Cum autem ſicut, Dilectus filius, Procurator Generalis ejusdem Congregationis, totius Congregationis hujusmodi nomine Nobis nuper fecit notum, prædictæ Congreg: maximè futurum ſit, si de cætero, perpetuis futuris temporibus Deffinitorum eorumdem electio, juxta poſteriorum literarum noſtrarum hujusmodi formam, & tenorem fiat, Nobis propterea dictus Procurator Generalis, quo ſupra nomine humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſsis, ut infra, opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur proſpero, felicique dictæ Congregationis ſtatui, & directioni ampliùs etiam consulere volentes, & veſtrum ſingulares personas à quibusvis Excommunicationis, ſuspenſionis, & interdicti, aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel causa latis, si quibus quomodo-

modolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ſerie absolventes, & absolutas fore censentes, ſupplicationibus Procuratoris prædicti, totius Congregationis hujusmodi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Statuimus, ut in poſterum, perpetuis futuris temporibus libera sit unicuique veſtrum facultas, quos idoneos judicaverit, ex Prælatis habentibus vocem in Capitulo, ad officium Deffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione, quod in uno, alterove Capitulis Generalibus præcedentibus ſuccesſivè fuerint Deffinitores, quodque biennio non vacaverint, firmis in reliquis remanentibus prioribus noſtris literis prædictis, quas ſalvas esſe, & in ſuo robore permanere volumus, & non alias. Non obſtantibus eisdem prioribus literis noſtris, necnon omnibus illis, quæ in eis volumus non obſtare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi ſub annulo Piscatoris die 14. Septemb: 1620. Pontificatus Noſtri Anno decimo ſexto.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

S. Card. S. Susannæ.

Conſtitutio Alexandri Papæ VII. de Cellariis eorumque Adminiſtratione.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram Rei Memoriam.

Alias emanavit à fel: record: Innocentio Papa X. Prædecesſore Noſtro Decretum, cui ſubindè jus ſic ipsius Innocentii Prædecesſoris à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum tunc ſuorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſita, inserta fuit addito tenoris, qui ſequitur, videlicet: Diuturna experientia compertum eſt, Monaſteria Congregationis Caſinenſium tunc maximo bonorum temporalium incremento floruiſse, cum Cellarii demandatam ſibi

œco-

œconomicam curam non pro ſuo arbitrio, & auctoritate, ſed consulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter adminiſtrarunt, inutiles resecando ſumptus, à profuſis munerum largitionibus abſtinendo, necnon animalium, agriculturæ induſtriam non in ſui, ſed Monaſteriorum commodum, & utilitatem convertendo: exactasque pecunias depoſitario integrè tradendo in communi arca aſservandas: Ad quod etiam multum ſemper contulit eorum Prælatorum vigilantia, qui ratione introitus, & exitus ſedulò, ac frequenter ſubducentes præmiſso diligenti examine, nè quid fraudis, vel præjudicii intervenerit, omnia ad fidelem calculum revocarunt, prout Conſtitutiones Apoſtolicæ, ac ejusdem Ordinis Statuta providè disponunt. Verum quia in quibusdam Monaſteriis tàm ſalubres Ordinationes, Cellariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque Superiorum indulgentia negliguntur, & timendum eſt, nè si hujusmodi malum ſubrepat, tractu temporis eorumdem Monaſteriorum ruina ſubsequatur, ideò

Sanctiſsimus D. N. audito Voto Congregationis S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitæ, innovando imprimis Conſtitutionem ſan: mem: Clementis Octavi ſub die 6. Martii 1653. eidemque pro firmiori contentorum observantia graviores pœnas addendo prohibet omnibus, & ſingulis Cellariis, aliisque eorum Miniſtris, ſive Monachis, ſive Commiſsis, quibus bonorum adminiſtratio quocumque modo incumbit, quò minùs audeant proventus ſupprimere, vel minuere; ac rerum quarumcumque pretium, alterare, negotiationibus ſe se immiscere; animalium, ſeù agriculturæ induſtrias ſibi appropriare; aut munera contra formam præfatæ Conſtitutionis elargiri, ſub pœna privationis officiorum, vocis activæ, & paſsivæ, ac perpetuæ inhabilitatis eo ipso incurrenda, à qua præterquam à Sede Apoſtolica dispenſari non valeant: obſtringendo Abbates, quatenus, cum primum ipſis de hujusmodi transgreſsionibus innotuerit, ad executionem præfatarum pœnarum nulla interpoſita mora procedant, aliàs eisdem ipsi pœnis ſubjaceant, ac dignitate Abbatiali priventur. Insuper ut omnes pecuniæ quacumque ex causa ad Monaſterium pertinentes, à Cellariis dietim, prout exigunt, Depoſitario conſignentur, & in arcam deponantur duabus clavibus diverſis obseratam, quarum altera penès Cellarium, altera verò penès eumdem Depoſita-

ſitarium aſservari debeant: arca verò ipsa unà cum rationum Codice in Abbatia, tamquam in loco tutiori, & ſub oculis ejusdem Abbatis cuſtodiatur, à qua nec obulus quidem extrahi poſsit, nisi præcedente mandato in ſcriptis Cellarii, non quidem ſibi, ſed iis directo, quibus pecuniæ persolvendæ fuerint, expreſsa causa, & ſumma, necnon manu etiam Abbatis firmato, cujus tenor de verbo ad verbum in deſtinato libro regiſtretur. Quodsi Abbatem fortè abeſse contigerit tàm Codex, quàm Arca, Superioris Monaſterii cuſtodiæ committatur. Computa jurata introitus, & exitus tàm quoad pecunias, quàm victualia quæcunque, aliaque omnia in ipsis Monaſterii quotidianas neceſsitates expensa, consumpta, aut diſtributa, ſingulo quoque menſe; quæ verò in agrorum culturam, aut fructuum recollectionem, quolibet trimeſtri, Abbati, Priori, ac Decanis ſideliter exhibeantur, quibus præfati non modo ſe ſubscribant, ſed etiam juramento confirment, ſingula diligenter examinaſse, nihilque in iis fraudis contra formam præſentis Decreti inveniſse. Quodsi quis defraudaſse, & veritatem proventuum, & expensarum non expreſsiſse inventi fuerint, ne dum incurrant pœnas ſuperiùs expreſsas, absque ulla ſpe impetrandæ dispensationis, verum etiam de furto, ac perjurio puniantur. Quæ omnia ut exactiùs obſerventur, Sanctitas Sua PP. Viſitatoribus ſerio injungit, quatenus in eorum Viſitatione ſuper præmiſsis diligenter inquirant, & si quid in contrarium commiſsum, aut ommiſsum repererint, contrafacientes in prænarratas pœnas incidiſse, & à ſuis officiis ſuspensos reſpectivè declarent, donec in primo futuro congreſsu Dietæ, vel Capituli ad executionem pœnarum, ut ſupra, inflictarum procedatur: ſub pœna pariter privationis dignitatis Abbatialis, necnon vocis activæ, & paſsivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu alia consequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxàt Apoſtolicæ reſervata, ab ipsis quoque Viſitatoribus incurrenda; & quia fidele ſervitium, & accurata in executione præmiſsorum diligentia tunc ſperari poterit, si Cellarii cum gravitate morum, tum vitæ probitate conspicui fuerint: Ea propter Sanctitas Sua mandat Abbatibus, ut in hujusmodi deputationibus faciendis, audito priùs conſilio Seniorum, nonnisi Religiosum gravem, probatum, ac inter Decanos adſcriptum Deffinitoribus, aut Regimini promovendum proponant, quemque aptiorem eſse ſecundum De-

um

um judicaverint; ac talem proprio juramento in ſcriptis atteſtentur; ſecùs dicta deputatio nulla ſit eo ipso, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debitè puniantur.

Et ne ullo unquam tempore à Monaſteriorum Superioribus allegari poſsit ignorantia hujusce Decreti, Sanctitas Sua mandat, ut hujusmodi Decretum legatur in publica menſa bis in anno, id eſt Mense Februarii, & Octava Nativitatis Beatiſsimæ Virginis Mariæ ſub iisdem pœnis in præſenti Decreto adversus contrafacientes expreſsis. Romæ die 12. Julii 1654 M. Card: Ginnettus. Hieronym. Archiepisc: Petracen: Secret: Cum autem firmiùs observentur illa, quibus ſæpiùs authoritatis Apoſtolicæ munimen accedit: Nobis propterea Venerab: Fr: Noſter Episcopus Portuenſis S. R. E. Cardinalis Barberinus nuncup: prædictæ Congregat: Caſsinensis Ord: Sancti Benedicti apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector humiliter ſupplicavit, ut Decretum hujusmodi Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio roborare de benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos igitur eundem Franciscum Cardinalem ſpecialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi ſupplicationibus inclinati Decretum præinsertum una cum additione prædicta, aliisque omnibus, & ſingulis in eo quomodolibet, ut præmittitur, contentis, Apoſtolica authoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter in poſterum obſervari, utque in præmiſsis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos. etiam causarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definire debere, ac irritum, & inane, si ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit, attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis Caſsinen: etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis, & consvetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſsorum, quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & ſufficienter expreſsis, & ad verbum insertis habentes, illis. alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſsorum effectum ſpecialiter, & expreſse dero-

rogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transsumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Loco ✝ Sigilli.

G. Gualterius.

DECRETUM
Felic: record.
CLEMENTIS PAPÆ. VIII.
Super Casuum Reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

Sanctissimus Dominus Noster, qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem; Ideò ut huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquod, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia a Religione, sive habitu demisso, sive retento, & quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii,

seu

ſeù Conventus fiat egreſsio. Nocturna, ac furtiva è Monaſterio, ſeù Conventu egreſsio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum Paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Juramentum falsum in judicio Regulari, ſeù legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſecuto.

Falſificatio manus, aut Sigilli Officialium Monaſterii, aut Conventus, furtum de rebus Monaſterii, ſeù Conventus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, ſeù gravis percuſsio cujusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiæ puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia, matura discuſsione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium confeſsiones ſubditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in ſingulis Domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſsarios pro ſubditorum numero majori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse imprimis Confeſsarius judicaverit.

Tàm Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſsarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentiſsimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſsione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis a Confeſsariis imponendas, quæ ſubditos ab hujusmodi perpetrandis cohibere poſsint.

 Atque

Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, observari mandavit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cujusvis Concilii, etiam generalis Decretis, necnon consvetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in generalibus, ſeu Provincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & consvetudinibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & conceſsionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expreſsis haberi voluit, cæterisque in contrarium facien: quibuscumque.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub die 26. Menſis Maii, Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confeſsariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſsint nihilominus Confeſsarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam, non obtenta à Superiore facultate, absolvere &c.

Feria V. Die Jovis XV. Decembris MDCXXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico coràm Sanctiſsimo Domino Noſtro URBANO Divina Providentia Papa VIII. ac Eminentiſsimis, & Reverendiſsimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis

D E C R E T U M,

Ut omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religiosos persæpe commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctiſsimæ Inquiſitionis adversus Hæreticam pravitatem pertinentium.

Sanctiſsimus Dominus Noſter ſedulò incumbens, ut ea, quæ ſalu-

ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Statuta, & ordinata ſunt præsertim, quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra Hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & præcipit, ut omnes Superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſsitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius Inſtituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, etiam per ampliſsima privilegia, cum clausulis, ne comprehendantur in Literis, Decretis, Ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, non facientibus plenam, & expreſsam, ac de verbo ad verbum, nedum de ipſis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ſed etiam de hujusmodi exemptione, privilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præsentis Decreti dumtaxat, illis alias in ſuo robore permansuris, ſpecialiter expreſsè, & ad formam etiam generalis Conſtitutionis Suæ Sanctitatis incipientis, *Cum ſicut accepimus*, ſub Dat. Romæ die 5. Novembris 1631. Sanctitas Sua derogavit, & derogat, cæterisque contrariis quibuscumque, teneantur ſub pœna privationis Officii, ac vocis activæ, & paſsivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis pœnis, in perpetuum ſemel ſaltem in anno, id eſt, feria ſexta poſt Octavam Aſsumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica mensa; vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter convocato, *Et insuper* in quocumque *Generali*, ac Provinciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congreſsu, ſuos ſubditos, ac Religiosos, commonere de injuncta omnibus observantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim:

Julii III. Conſtitut: 11. incip: *Licet à diverſis*, Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis, ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii Quinti Conſtitut: 82. incip: *Si de protegendi*, Contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut perterrefacientes, quemvis ex Miniſtris Sanctiſsimi Officii Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœcesi, vel Provincia, obeuntium, ſeu Accusatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in causa Fidei quomodocumque productum, vel evocatum: nec-

necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliovè exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliavè instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita, eorumque Complices, & fautores: & contra effringentes Carcerem, vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes Vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occultantes, seù facultatem effugiendi dantes, seù id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenus excusandos, nisi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes, & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus. Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata Revelantibus impunitate.

Pii Quarti Constitut: 31. incip: *Cum sicut nuper*, Contra Sacerdotes, qui pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & solicitant. Et Gregorii XV. Constit: 33. incip: *Universi Dominici Gregis*. Ampliativæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcumque illæ sint) ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive ante, sive post immediatè, seù occasione, vel prætextu confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio loco ad audiendam Confessionem electo solicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut Inquisitoribus, vel Ordinariis, solicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii Decimi tertii Constitut: 21. incip: *Officii vestri partes*; De Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentaliter confessiones audiunt. Clementis Octavi Constitut: 21. incip: *Et si alias*. Declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Judices Laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitut: 79. incipien: *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25, annis, dummodò vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti

Sixti Quinti Conſtitut: 17. incip: *Cæli, & Terræ Creator*, Contra exercentes artem Aſtrologiæ Judiciariæ, & alia quæcumque Divinationum genera, librosvè harum Artium legentes vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtit: 113. incip: *Inſcrutabilia Judiciorum Dei*, extenſivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſtit: incip: *Cum ſicut*, Contra Italos ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſive usus Catholicæ Religionis non exiſtat, minùsque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Conſtit. 28. incip: *Romani Pontificis*, Contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtit: 26. incip: *Romanus Pontifex*, Revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquo modo conceſsarum, cognoscendi causas ſuorum ſubditorum ad Officium S. Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Conſtit. 97. incip: *Regis pacifici*, Innovatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: Impoſitionis majorum pœnarum in tranſgreſsores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus puniendos. Et Gregorius XV. Conſtitut: 29. incip: *Sanctiſs: D. N. auditis*, ampliativæ, & declaratoriæ prohibitionis aſserendi Beatam Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Gregor: XV. Conſtitut: 27. incip: *Romanus Pontifex in ſpecula*, Revocatoriæ quarumcumque Confeſsionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut: extenſivæ ad quoscumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incip: *Alias fel recordat. Gregorius Papa XV. ſub Dat. Romæ 30. Decemb: 1631.*

Ejusdem Conſtit: 40. incip: *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut: 114. incip: eo modo revocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtit: 37. incip: *SS. D. N. ſolicitè animadvertens*, De Imaginibus nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis. Tabellis, aut luminaribus ad eorum ſepulchra, non apponendis; eorumvè geſtis, miraculis, revelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Conſtitut: 5. incip: *Sanctiſs: D.*

N.

N. pro debito sui Pastoralis officii, De libris ubicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis alio, ut imprimantur sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, vel extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Suæ Constitut: sub Dat. Romæ die 5. Novemb: 1631. incip: *Cum sicut accepimus*, Quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia recedendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur ita, ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque hujusmodi commonitione publico documento statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe. Et nihilominùs voluit; ut decretum hujusmodi, seu illius exemplum intimatum Procuratori Generali cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, , & Instituti ut supra, in Urbe degenti, vel ad Valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in Acie Campi Floræ affixum, etiam absque intimatione prædicta, infra duos citrà Montes, ultrà verò Montes infrà quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos eorumdem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, Religiosos perindè arctet, & afficiat, ac si commonitio, & affixio prædictæ executæ essent, & unicuique hoc ipsum Decretum exhibitum, ac personaliter intimatum foret. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Jo: Antonius Thomasius S. Rom: & Univers: Inquis: Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Indictione secunda, Pontificatus SS. D. N. Urbani Divina providentia Papæ VIII. die verò 5. Januar: supradictæ Literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicarum S. Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Antonium Bardum Prælibati SS. D. N. Papæ Cursorem.

CON-

ERECTIO CONGREGATIONIS BENEDICTINO-POLONÆ SANCTÆ CRUCIS.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTI XI. PAPÆ.

BEATISSIME PATER.

Deſiderantibus Monaſteriis, & Monachis Ordinis S. Benedicti Regni Poloniæ pro reſtauratione collapsæ Disciplinæ Regularis, conservatione, atque augmento proprii Inſtituti, & bono Religionis tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus, in Congregationem, & unitatem reduci ſub uno Primario Capite gubernandam, inhærendo Sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini diſpoſitioni, exemplo Congregationis Benedictino-Bavariæ, aliarumque plurium ejusdem Ordinis, recurſum habuerunt circa Annum 1687. ad S. Sedem. Aſsumpta fuit deſuper diſcuſsio in S. Congregatione Episcoporum, & Regularium, coram nonnulis ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ſpecialitèr deputatis, quæ deinde intermiſsa hucusque remanſit. Nuper autem in Viſitatione generali dictorum Monaſteriorum, facta auctoritate Apoſtolica, ex commiſsione Nuntii Apoſtolici, per Abbatem Monaſterii S. Crucis in CalvoMonte P. Chriſtinum Mirecki, unanimi omnium Monaſteriorum, & Conventuum consensu, pari reſtaurandæ & conservandæ Disciplinæ Regularis zelo decretum extitit, ut inſtantia, jam pridem apud S. Sedem Apoſtolicam introducta, pro reductione ipsorum Monaſteriorum Ordinis S. Benedicti Poloniæ, & Lithvaniæ in unam Congregationem, ut ſupra, omninò promoveatur, & ad optatum finem perducatur; datis ad eundem effectum opportunis facultatibus præfato Abbati S. Crucis, qui proindè Romam ſe contulit & ad Pedes S. V. humiliter provolutus, ſuo aliorumque Monaſteriorum, & Monachorum nomine obſequentèr ſupplicat, quatenus S. V. dignetur deputare Particularem Congregationem aliquorum S. R. E. Cardinalium ejusdem S. Congregationis

Episcoporum & Regularium, in locum aliàs deputatorum, & defunctorum, qui super præmissis discussionem reassumant, & ultimam manum imponant ad hoc, ut sub umbra Paternæ Charitatis S. V. ejusdem Pastorali Clementia prosequente Monasteriorum & Monachorum Oratorum pia desideria impleantur, à Sacris Canonibus & Concilio Tridentino inculcata, & uniformis regulari instituto, necnon restaurationi, ac conservationi Religiosæ Observantiæ, atque utilitati Monasteriorum directa consequatur.

Ut DEUS &c.

Super hujusmodi precibus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium remissis, placuit deindè Sanctissimo D. Nostro particularem Congregationem nonnullorum S. R. E. Cardinalium deputare, videlicet Carpinei, Abduæ, Sancti Clementis, Gabrielis, Sacripantis, Sanctacrucii, Paulutii, & Fabroni, exhibitisque consensibus Monachorum degentium in infrascriptis Monasteriis, juxta ordinem Fundationis nominatis, videlicèt:

Monasterium S. Crucis Calvo-Montanum.

Monasterium Beatæ Virginis MARIÆ Assumptæ Sieciechoviense.

Monasterium Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULI Tynecense.

Monasterium Sancti ADALBERTI Episcopi & Martyris Plocense.

Monasterium Sancti JOANNIS Apostoli, & Evangelistæ Mogilnicense.

Monasterium Sanctæ MARIÆ Lubinense.

Monasterium ad Sanctam MARIAM Trocense.

Monasterium ad Sanctam ANNAM Horodescense.

Monasterium ad Sanctam CRUCEM Nesvisense.

Cum quibusvis eorum membris, pertinentiis, dependentiis, annexis, & connexis.

DECRETUM.

Congregatio Particularis nonnullorum Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata audito P. Stanislao Mi-

recki

recki Abbate Monasterii S. Crucis Calvo-Montani, Procuratore specialitèr constituto, à Monachis in prædictis Monasteriis degentibus negotio maturè discusso, censuit per literas Apostolicas in forma Brevis, ad ejusdem Stanislai supplicationem, ac etiam MOTU PROPRIO expediendas, Unionem & Erectionem in Congregationem sub titulo ejusdem Sanctæ Crucis, Polonam nuncupandam, Monasteriorum hujusmodi, in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithvaniæ respectivè existentium, aliorumque Monasteriorum dicti Ordinis ipsi Congregationi, ut infra dicetur, aggregandorum, concedi posse, cum illorum exemptione ab Ordinariorum Jurisdictione, ad formam Congregationis Bavaricæ, & cum iisdem Privilegiis, sine præjudicio in reliquis omnium interesse habentium, habere & quomodolibet prætendentium; salvis tamen Ordinariis Locorum quo ad omnia Monasteria Juribus eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis: necnon cum facultate aggregandi prædictæ Congregationi de novo erigendæ, alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Ducatu prædictis consistentia, quæ ipsi Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint; exceptis tamen, si quæ sint in dicto Regno, & Magno Ducatu constituta, Monasteriis alteri cuicunque Congregationi canonicè aggregatis; necnon Constitutiones pro bono regimine, & gubernio Congregationis hujusmodi in primo illius Capitulo Generali efformandi: ita tamen, ut nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam a Sancta Sede fuerint expressè confirmatæ. Executionem verò committi posse Nuntio Apostolico Poloniæ, juxta Instructionem eidem transmittendam.

Romæ die 2. Maii. 1709.

G. Card: Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

Ferdinandus Archiepiscopus Nicænus Secretarius.

BREVE
CLEMENS PAPA XI.
Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ex injuncto Nobis cœlitùs Apoſtolicæ ſolicitudinis munere, in id præcipuè ſolicitis ſtudiis incumbimus, ut Monaſtica, Regularisque Disciplina, ſicubi collapsa eſt, modis congruis reſtitui, ubi verò Domino benedicente viget, firmiùs ſolidari valeat, eoque tendentia Religiosorum Virorum Altiſsimi obsequiis ſub ſvavi vitæ Monaſticæ jugo mancipatorum vota libentèr exaudimus, ac alias Paſtoralis Officii Noſtri partes opportunis rationibus, interdum etiam per novarum Congregationum Inſtitutiones Paterna deſuper charitate interponimus, ſicut omnibus mature conſideratis, ad Omnipotentis DEI Gloriam, ad Eccleſiæ Catholicæ decus, & præſidium, ad Monaſticæ, Regularisque Disciplinæ incrementum, & felicem progreſsum Spiritualemque Chriſti ſidelium ædificationem, & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur; Cùm itaque (ſicut accepimus) dilectis Filiis Monachis infrascriptorum Monaſteriorum, Ordinis Sancti BENEDICTI in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Litvaniæ respectivè conſiſtentium nempè Sanctæ CRUCIS Calvo-Montani, Aſsumptionis Beatæ MARIÆ Virginis Sieciechovienſis. SS. Apoſtolorum PETRI & PAULI Tynecenſis, Sancti ADALBERTI Episcopi & Martyris Plócenſis, Sancti JOANNIS Apoſtoli & Evangeliſtæ Mogilnicenſis, Sanctæ MARIÆ Lubinenſis, ad Sanctam MARIAM Trocenſis, ad Sanctam ANNAM Horodeſcenſis, ad Sanctam CRUCEM Nesvisenſis, pro Regularis Disciplinæ collapsæ reſtauratione, ac proprii Inſtituti observantia, & illius augmento, necnon felici, prosperoque tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus præfatorum Monaſteriorum regimine, ipsa Monaſteria juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini diſpoſitionem, in Congregationem ſub uno Primario Capite gubernandam ad inſtar Bavaricæ, aliarumque ſimilium Congregationum, Monaſteriorum dicti Ordinis uniri, & inſtitui deſiderantibus, non ita pridem in Viſitatione generali dictorum Monaſteriorum per dilectum Filium Chriſtinum Stanislaum Mirecki, Abbatem Calvo-Montani Monaſterii prædicti, de Mandato Venerabilis Fratris Nicolai Archiepiscopi Thebarum Noſtri, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Poloniæ Nuntii facta, unanimi Monachorum, eorundem

dem Monafteriorum confensu, parique reftaurandæ, & confervandæ dictæ Regularis Disciplinæ zelo, Decretum extiterit, ut inftantia jam dudum ad hanc Apoftolicam Sedem pro unione, & inftitutione hujusmodi obtinenda delata, & deinde intermifsa renovaretur; ac propterea dicti Monachi, eundem Chriftinum Stanislaum fuum ad id Procuratorem cum opportunis facultatibus fpecialitèr conftituerunt, ipfeque Chriftinus Stanislaus ad hanc Almam Urbem fecontulerit, dictamque Unionem, & Inftitutionem fieri magnopere exoptet. Hinc eft, quod Nos, qui Monafticam, Regularemque Disciplinam, confovere, atque promovere omni ftudio contendimus, piis, & Religiosis ipfius Chriftini Stanislai, ac dictorum Monachorum defideriis Apoftolica Charitate benedicentes, eorumque fingulares Personas, á quibusvis excommunicationis, fuspenfionis, & interdicti, aliisque Ecclefiafticis fententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occafione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ exiftunt, ad effectum præfentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore cenfentes de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noftris Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalibus, negotiis, & confultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis fuper hoc negotio à Nobis fpecialitèr deputatorum, qui illud maturè discufserunt, & prædictum Chriftinum Stanislaum desuper audierunt, Confilio, ac etiam MOTU PROPRIO, & ex certa fcientia, & matura deliberatione noftris, deque Apoftolicæ poteftatis plenitudine, omnia, & fingula Monafteria fupradicta Ordinis Sancti BENEDICTI in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithvaniæ, respectivè exiftentia, tenore præsentium in unum corpus unimus, & conjungimus, ficque unita, & conjuncta una cum Monafteriis aliis ejusdem Ordinis illis, ut infra dicetur, forsan aggregandis, in novam Congregationem fub invocatione Sanctæ CRUCIS Polonam nuncupandam ad inftar dictæ Congregationis Bavaricæ, & cum iisdem Privilegiis perpetuò erigimus; & inftituimus, ac ipsam novam Congregationem fic erectam, & inftitutam ejusquè Monafteria, ac loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcunque ab omni jurisdictione, vifitatione, correctione, & fuperioritate, quorumcunque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monafteria; loca Regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi, aliquam Juris-
di-

dictionem, vel ſuperioritatem quovis prætextu, & ex quacunque causa habere, & exercere non poſsint (ſalvis tamen eisdem Ordinariis locorum quo ad omnia Monaſteria juribus, eis vigore Concilii Tridentini prædicti, & Conſtitutionum Apoſtolicarum competent: tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatis) harum ſerie eximimus, & liberamus, ſine præjudicio in reliquis omnium intereſse habentium, vel habere quomodolibet prætendentium. Præterea eidem Congregationi ſic de novo erectæ, & inſtitutæ alia quæcunque Monaſteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis conſiſten: quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, ſivè quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen, si quæ ſint in dictis Regno, & Magno Ducatu conſtituta, Monaſteriis, alteri circumque Congregationi canonicè aggregatis) ſibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis, in primo illius Capiutulo Generali Conſtitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur aſsequantur, nisi poſtquam ab Apoſtolica Sede prædicta fuerint expreſsè confirmatæ, efformandi facultatem motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, earumdem tenore præsentium tribuimus, & impertimur. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, & ex eo, quod prædicti Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmiſsis, ſeu eorum aliquod Jus, vel intereſse habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſsione digni, cujuscunque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, illis non consenserint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormiſsimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſse habentium consensus, aliovè quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, & incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſsionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu ad-

ver-

versùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudvè quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſse, ſed ipsas præsentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuosque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & quandocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſsimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabilitèr obſervari. Sicque & non alitér in præmiſsis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios, aliosvè quoslibet, quacunque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcientér, vel ignorantér contigerit attentati. Quocirca memorato Nicolao Archiepiscopo moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Sedis prædictæ in dicto Regno Nuntio per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per ſe, vel alium, ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictæ novæ Congregationis, ejusque Superiorum, & Monachorum, ſeu alicujus eorum desuper fuerit requiſitus, easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque ſolenniter publicans, illisque in præmiſsis efficacis defenſionis præſidio aſsiſtens, faciat authoritate Noſtra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacificè frui & gaudere, non permittens illos desuper à quoquàm quavis authoritate quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſitis, compescendo, legitimisque ſuper his haben: ſervatis proceſsibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis. Non obſtantibus præmiſsis, ac fel: rec: Bonifacii PP. VIII. Prædeceſsoris Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres

Die-

Dietas aliquis authoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon quatenùs opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliisque Apoſtolicis, ac in Generalibus, Provincialibusquè & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumvis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consvetudinibus, Privilegiis quoquè indultis, & Literis Apoſtolicis eisdem Eccleſiis, & Monaſteriis, illorumque respectivè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis Personis quibuslibet, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſsione dignis, ſub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficatioribus: efficaciſsimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie etiam MOTU PROPRIO, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialis, & alias quomodolibet in contrarium præmiſsorum conceſsis, ac pluries, & quantiscunque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamsi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſsa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſso habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occaſiones, præsentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & insertis, ac exactiſsime, & accuratiſsime ſervatis, & ſpecificatis respective habentes, illis alias in ſuo robore permansuris, ad præmiſsorum effectum; hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse dorogamus, ac derogatum eſse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transsumptis, ſeu exemplis etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubscriptis, & Sigillo Personæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel oſtensæ.

Datum Romæ apud S. PETRUM ſub Annulo Piscatoris die xxij. Maij MDCCIX. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

F. Oliverius.

IN

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

CONSTITUTIONES

CONGREGATIONIS

BENEDICTINO-POLONÆ,

SUB INVOCATIONE

SANCTÆ CRUCIS,

PRO DIRECTIONE

REGIMINIS, ET REGULARIS OBSERVANTIÆ.

PROEMIUM.

Intentio Congregationis Polono-Benedictinæ, ſub titulo S. CRUCIS, à Sanctiſsimo D. Noſtro Clemente Papa XI. Authoritate Apoſtolica, Anno Domini Milleſimo ſeptingenteſimo nono, noviter erectæ, non eſt novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religioſis ad Conscientias eorundem gravandas imponere, ſed Monaſticam Disciplinam juxta Regulam S. Benedicti, ad quam tam Abbates, quam cæteri Religiosi Noſtri Ordinis, ex vi votorum emiſsorum tenentur, ita reſtaurare, ut eadem Regula juxta Charitatis, ac perfectionis Leges, debitè, & uniformiter in omnibus ſub uno Capite obſervetur ac omnia Eccleſiæ ritibus & Legibus accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, Caſinenſis & Bavaricæ Statutis & declarationibus in praxim jam reductis, quantum poſsumus, nos conformabimus, cuncta ſic diſponendo, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & Obſervantiæ Regularis, uno corde, & animo, in vinculo pacis, & Charitatis cum gaudio Sancti SPIRITUS curramus.

CAPUT I.

De Capitulo Generali Celebrando.

Congregatio Polona Sanctis Canonibus, & Summorum Pontificum Decretis, conformiter eatenus formanda, & ordinanda eſt, ut pro debita Obſervantia Regulæ Sancti BENEDICTI, imprimis per media tum Capitulorum Generali-

um, tum Visitationis singulornm Monasteriorum perfectior Disciplina Regularis, eaque, quantum posibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monasteriis conservetur.

Ordinamus Capitulum Generale singulis trienniis die immediate proxima post Festum Exaltationis Sanctæ CRUCIS per Patres Nostræ Congregationis celebrari debere in aliquo Monasterio ad hoc apto & deputato. Et quoniam nimia multitudo impedit exactam Veritatis notitiam, ideò statuimus, quod infra scripti solum ad Capitulum Generale venire teneantur. P. Præsidens scilicet cæterique Visitatores, omnes Abbates, aliique Prælati Regiminis, & Conventuales, seu vocales electi, Secretarius, & Depositarius.

Quod si legitima de causa continget Prælatos non venire, tunc ipsi prælati teneantur literas, tam bonum Congregationis, quàm suorum Monasteriorum concernentes transmittere per unum ex suis Monachis eligendum à Prælato cum consensu Seniornm, aut alium Nuntium fidelem.

Et cuncta, quæ à visitatoribus in Visitationibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotascant.

Ordinamus, quod si quis Visitatorum, aliquo impedimento legitimo interveniente ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus Conscientiam oneramus.

Omnia, & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi Congregationis nostræ, & in quibus si erit amplior Monachorum numerus, Vocales duos, Sacerdotes, unum ex Beneficiatis, alterum ex numero Conventualium, qui ad minimum quindecim annis post Profesionem in Monasteriis suis laudabiliter vixerint, juxta Constit: Casinen: majori Suffragiorum Conventus parte, in Plenipotent: electos ad Capitulum Generale ablegabunt (quorum electioni Abbas, vel in ejus defectu Prior Claustralis non præsidebit, sed subsequens Superior) singulari momoriâ instruendos, quibus ipsorum nomine, tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui etiam in Capitulo voce activa, & pasiva gaudebunt. Hoc tamen attento quod si contigerit in aliquo Conventu Pauciores ese, quàm sex Monachos, non computato Prælato, vel Priore, unus duntaxat Monachus veniat. Quod si aliqui præter supradictos venire præsumpserint, non audiantur à Definitorio, & injunctâ ipsis pœnitentiâ,

tiâ, in ſuo Monaſterio exequendâ, ſtatim dimittantur. Quod non intelligitur de his, qui à Prælato Monaſterii, ubi Capitulum celebrandum, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum cum licentia P. Præſidentis.

Convenientes autem vitam ducant communem omni ſuperfluitate exclusâ, refectionem in mensa Regulari ſumant, continuatâ lectione libri ſpiritualis per mensam, fiatque à ſingulis proportionata expensarum refuſio illi Monaſterio, in quo Capitulum celebratur.

CAPUT II.

De modo ſcribendi ad Capitulum Generale.

Si quis Monachorum noſtrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, ſcribat ipse manu propria, & si nequeat ſcribere, tunc alium Monachum nomine ipsius poſse ſcribere permittimus. Ita tamen, ut conſtare poſsit, cujus nomine ſcriptum fuerit. Qui ne detineat inutiliter Definitores in pluribus occupatos, clare, breviter, & ſuccinctè ſcribat, cum ſubscriptione, & inscriptione ſui nominis, exponendo causas petitionis ſuæ, alioquin si præfatæ literæ ſubscriptione vel inscriptione caruerint, à Definitoribus non adhibeatur eis fides, ſed si aliquando in lucem venerint authores talium literarum, Carceri mancipentur.

Caveant autem Monachi ne de his, quæ ante Viſitationem Monaſterii acciderint, Capitulo quidquam ſcribant. Quod si aliqui ea, quæ Viſitatoribus exponere debuerant (qui præsentes omnia cognoscere, & opportune providere potuiſsent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi urgens causa ſubſiſtat, gravitèr pro modo culpæ puniantur.

Nullusque noſtrorum, etiamsi numero Superiorum ſit, alterius literis ſubscribat, aut ſuis ſubscribere faciat, quovis quæſito colore, præterquam si aliqua de causa bonum Monaſterii concernente, Superiores omnes ad evitandam multiplicitatem literarum de communi consensu aliquid Patribus inſinuandum judicaverint. Nec alius alium ſollicitet, aut faciat practicam, ut ſcribat; qui verò contra fecerit, ter in pane, & aqua, in terra in Refectorio jejunet.

Ultimò ordinamus, ne volentes ſcribere Capitulo, inordinatis paſsionibus ſeducantur, ne quadam proclivitate ſcribendi ſcribant, ſed DEUM præ oculis habentes, ea, quæ

fuerint necefsaria, & utilia, fuggerant Patribus in omni modeftia & gravitate.

Quod si quid fuerit fcríptum in præjudicium alicujus tertiæ personæ, reserventur illæ literæ Vifitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Vifitationum de contentis in illis inquirant Qui verò illas fcripserint, ftent ad pœnam talionis, & si fuerint in dignitate conftituti, insuper deponantur, si tamen falsa fcripsifse fuerint convicti.

Ut tamen pax, & benevolentia, inter prælatos, & Monachos noftros conservetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Vifitationum, quærant quovis modo, quis contra eos fcripserit, vel ipsos accusaverit, fed potiùs difsimulent fe fcire, nec moleftè ferant, & cum ad Monafteria fua pervenerint, hortentur fuos, ut etiam & ipsi fimiliter faciant.

CAPUT III.

De Forma Capituli Generalis.

Die determinata per Patrem Præfidentem, decantata Mifsâ currente cum commemoratione de SPIRITU Sancto, poft Nonam Officii ad fonum Campanæ convocatis omnibus de Capitulo, ipsemet P. Præfidens, in loco ad hoc deputato, præmifsâ prius Oratione mentali genibus flexis, Veni Sancte SPIRITUS & incipiat, & dicat fequentes versus.

℣. Salvos fac fervos tuos. ℟. DEUS meus fperantes in te.
℣. Efto nobis Domine turris fortitudins. ℟. A facie inimici.
℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis &c.
℣. Domine non fecundum peccata noftra facias nobis,
℟. Neque fecundùm iniquitates &c.
℣. Mitte nobis auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere nos.
℣. Domine exaudi Orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Actiones noftras, quæsumus Domine, afpirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta noftra Oratio, & ope-

operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Famulorum tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum.

Facta per P. Præsidentem monitione circa ea, quæ necessaria pro augmento Regularis observantiæ suggerenda Prælatis judicabit, idem P. Præsidens cum Visitatoribus & Secretario examinabit Patrum, & Monasteriorum Conventualium literas, & testimonia suarum electionum fidem facientia. Item Congregationis Depositarius fidem in scripto faciat de omnibus, qui integra juxta taxas sibi impositas satisfecerint, an non?

Tandem P. Præsidens legitimo Capitulo declarato legi faciat per Secretarium publice audientibus omnibus Capitulum de his, qui faciunt practicas in electione Definitorum ex Bulla Leonis Papæ X. decernente eos, qui circa electionem Definitorum per se, vel per alios, directè, vel indirecte, quocunque tempore practicas fecerint, seu ab aliis practicari, vel aliter conscii, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes & ante non revelantes excommunicationis latæ sententiæ pœna, a qua nonnisi à P. Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, solvi nequeant, & inhabilitatis ad vocem activam, & passivam in dicto Capitulo Generali, & ad dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquennio duraturis ipso facto incurrendis ligari & involvi.

Ad serenandas verò Abbatum, & Monachorum Nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum, declaravit GREGORIUS Papa XIII. quod ob sermones, invicem non ambitus, vel alterius improbæ sed bonæ intentionis causa, de idoneitate, vel insufficientiâ ad Definitoriatus officium eligendorum habiti fuerint, seu quos in futurum haberi continget, supradictas sententias, censuras, & pœnas non incurrerint, aut non incurrânt.

Per-

Perlecto hujusmodi Capitulo, omnes & singulos alloquatur hisse Sermonibus.

Patres dilectifsimi, quia fecudùm laudabilem ordinationem noftram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnes Prælationes, & Officia Generalis Regiminis. Idcircò Ego D. humilis Præfidens Congregationis Sanctæ CRUCIS, Vice, & Nomine totiùs Capituli Generalis Apoftolica, ac etiam Conftitutionum noftrarum auctoritate absolvo fingulos Visitatores, Secretarium, Procuratorem, Depofitarium ab eorum Officiis, titulo, adminiftratione, & Regimine, & eos abfolutos pronuncio.

Si verò Præfidens non interfuerit Capitulo, Primus Vifitator, qui illic aderit, omnia fupradicta nomine, & vice Præfidentis pronuntiet. Quâ absolutione factâ cæteri omnes aperto Capite furgant, eidem absolutioni reverenter annuentes, & abfoluti loca fua petant.

Subsequenter Præfidens dicat: Et Ego D. N. denuncio me absolutum juxta tenorem Privilegiorum, & Conftitutionum Congregationis Noftræ ab Officio Præfidentiæ, & Vifitationis. Placeat itaque Paternitatibus Veftris die ftatuta providere de magis idoneo.

Poft hæc proftratus coram omnibus de defectibus, & negligentiis fuis fe accuset, & fubiiciat fe Capituli correctioni, veniam, & orationem pro fe ab adftantibus poftulans, & facto figno ab antiquiore Abbate Capituli, furgat, & revertatur ad locum fuum.

Similiter omnes alii faciant, qui in illo Anno Vifitatores fuerint, confequenter Secretarius, Procurator, & Depofitarius, unusquisque fecundum ordinem fuum, & facto figno ab antiquiore Prælato, ad loca fua redeant.

Antiquior Prælatus ftans cum ftola è collo pendente absolutionem à censuris fuper omnes genuflexos ad cautelam pronunciabit fub hac, vel fimili forma. Licet præfens Capitulum Generale fit legitimum, animorum tamen tranquilitati consulentes, ut cum fecuritate procedamus, authoritate Apoftolicâ mihi concefsa, ego vos omnes, & fingulos congregatos, & alios durante hoc Capitulo congregandos abfolvo ab omni vinculo excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, & à quibusvis aliis censuris, fententiis, & pœnis, & cum iisdem difpenso fuper quavis irregularitate, impedimento, quatenus pofsum, & vos indi-

getis,

getis, ad hoc tantùm, ut omnia, quæ in hoc Capitulo peragentur rata, & firma ſint. In Nomine Patris, ✝ & Filii, ✝ & Spiritus Sancti, ✝ Amen.

Deinde ſubſequens Prælatus ſuperius nominatum antiquiorem Prælatum ſub dicta, vel ſimili forma abſolvet à cenſuris.

CAPUT IV.

De Electione Scrutatorum.

Ordinamus, ut in omnibus, & ſingulis Capituli Generalis electionibus observentur ea, quæ juxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem ſervanda ſunt.

Volumus tamen pro pace, & unitate ſervanda, ut unus tantùm, & non plures in eodem Monaſterio Profeſsi eligantur Scrutatores.

Qui Scrutatores ſint jurati, & teneant ſecretiſsime ea, quæ ad Officium ſuum ſpectant. Contra facientes verò, si fuerint graduati, & transgreſsio manifeſta, teneant locum ſuæ Profeſsionis in Monaſterio ſaltem per duos Menses, si verò non fuerint graduati poſt omnes Profeſsos ſimiliter per duos Menses ſtent degradati in Monaſterio, & insuper eo ipso ſint privati Scrutatorum Officio, ad quod deinceps in perpetuum ſint inhabiles.

Si verò culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua jejunet, nec ab aliquo dispensari poſsit. Hoc Capitulum legat antiquior Prælatus ipſis Scrutatoribus electis coram omnibus de Capitulo, antequam ad electionem Definitorum procedant.

CAPUT V.

De Electione Præsidentis Capituli, & Definitorum.

Quoniam in Capitulo Generali tractanda ſunt cuncta Congregationis negotia, si autem iis expediendis integer Patrum cœtus ſe adunare ſemper deberet per nimias moras non ſine difficultate Definitio traduceretur. Idcircò ut faciliùs peragantur, ordinamus ſex tantùm Definitores videlicet duos ex Prælatis, quatuor ex Conventualibus Patribus, qui ſunt in Capitulo, eligendos eſse, & ex dictis ſex Definitoribus eligatur unus Præſidens Capituli.

Ordinamus etiam quemlibet absentem à Capitulo ne-

que

que per Subſtitutum, neque per Epiſtolam, neque per Nuntium vocem in Capituli actibus habere poſse.

Admonemus, ut unusquisque DEUM in hac electione ante oculos ſuæ mentis habeat, & quos judicio conscientiæ ſuæ pro universali Congregationis bono judicaverit, utiliores eligat.

Statuimus, ut libera ſit unicuique Prælatorum noſtrorum, & Patrum Conventualium facultas eligendi, quos ex iisdem Prælatis, & Conventualibus juxta præscriptum numerum, ad Definitoriatus Officium magis idoneos judicaverint (ſuper quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) nullâ habitâ ratione, quod in uno alterové ex Capitulis Generalibus præcedentibus ſucceſsivè Definitores fuerint, Eligi tamen non poſsint, qui in proximo præcedenti Capitulo Viſitatores, Secretarius, & Depoſitarius electi fuerint. Advertaturque unum tantùm, & non plures in eodem Monaſterio Profeſsos ſimul in eodem Capitulo Definitores eligi poſse, ita quod ſex Definitores ſinguli ex diverſis Monaſteriis eligantur.

Pronuntiata itaque ſeu publicata à Primo, ex Scrutatoribus omnibus Vocalibus adſtantibus, electione P. Præſidentis Capituli, & Definitorum, ſtatim novus Præſidens legat ſequens Capitulum coram omnibus.

Quoniam ad Officium Definitorum pertinet cuncta in Generali Capitulo occurrentia; atquè de Congregatione disponere, ordinamus, quod Definitores Capituli Generalis omnem repræsentent Congregationem, ipſisque electis intelligatur omnis à Capitulo tributa poteſtas. Idcircò omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo definita, juxta Privilegiorum tenorem inviolabiliter observentur ab omnibus Prælatis & Monachis Noſtræ Congregationis cujuscunque gradus, & conditionis exiſtant.

Præſidens etiam Capituli durante Officio ſuo omnia ſigna præeminentiæ tam generalia, quàm particularia faciat & locum ſuperiorem teneat: cæterique Definitores absente Præſidente etiam omnia ſigna faciant, & loca ſuperiora obtineant, ſibi invicem deferendo ſecundùm tempus Profeſsionis, eorumquè authoritas tempore dumtaxat Capituli durabit.

Electis itaque Præſidente, & Definitoribus, ordinamus, quod ipsi Præſidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerit præsentandæ porrigantur; antequàm

quàm tamen indè recefserint, fiant per Præfidentem infrascriptæ admonitiones.

Ut Capitulum citius pofsit expediri, Prælati fint breves, tam fcriptis, quàm voce, nec eadem fæpius repetant, fed fuperflua, & ad rem non pertinentia evitent.

Solliciti fint circà Disciplinam, & Regularem Observantiam, & præcipuè ad Divina Officia die ac nocte, attento, quod Monachi Monafterii, fùnt in variis exercitiis.

Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi fibi Confefsarium, cæteri verò qui ad Capitulum accefserint, confiteantur coram deputatis ad Confefsionem, tam in Monafterio Capituli, quàm alibi.

Nullus exeat è Monafterio fine licentia P. Præfidentis, omnesque ad vitam communem conveniant.

Adhortentur Prælati Monachos fuos, ut ferviant Mifsis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Conversos Monafterii. Admoneant etiam famulos fuos, ut fint discreti, morigerati & caveant à Contentionibus, quia inde fæpè fcandala oriuntur.

Durante celebratione Capituli in omnibus Congregationis Noftræ Monafteriis omnes ad DEUM preces effundant, & præcipue Sacerdotes in Mifsa faciant commemorationem de SPIRITU Sancto, & Conventualiter fiat ordinaria Oratio pro felici directione, & exitu ejusdem Capituli.

Sane ut omnia cum DEI timore procedant, ftrictiùs prohibemus, ne aliquis Definitorum procaciter fuam tueatur fententiam, examinando occurrentes causas, fed si quid dicere forte voluerit, fuâ dictante conscientiâ, ut clarius veritas elucescat, prævià P. Præfidentis licentiâ, cum omni humilitate, & modeftiâ proponat. Poftquam fuum emiserit votum, aliorum judicio fe fubmittat.

Nullus insuper tam ipsorum Definitorum, quam etiam aliorum quacunque ex causâ vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, fivè quæ ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & ulterius, si materia rei poposcerit, quod etiam intelligendum de iis, quæ in Dietis fuerint tractata.

CAPUT VI.

De Electione Secretarii Capituli Generalis, seu Regiminis.

Post electionem Definitorum, unus ex ipsis ab iisdem eligatur in Secretarium Capituli, quo electo Præsidens Capituli propriâ manu in regestro Actorum ipsius Capituli scribat hac formâ videlicet.

Anno Domini Indictione Die Mense Sanctissimi Domini Nostri Papæ N. Pontificatus Anno celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis S. CRUCIS in Monasterio S. N. in quo fuit electus in Secretarium Capituli D. N. à Definitoribus infrascriptis ejusdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Definitor, & Præsidens præfati Capituli hæc manu propriâ scripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Definitoribus se subscribent.

Postea ipse Secretarius, qui eo ipso authoritate Apostolicâ, ut patet per Indultum Pii II. Summi Pontificis concessum Anno 1471. quoad Acta Capituli Notarius Publicus censetur, in Regestro scribat nomina Præsidentis, & aliorum Definitorum anni illius, & subsequenter quælibet Acta Capituli annotatione digna.

Ad Officium etiam Secretarii pertinet literas omnes Capitulo præsentatas coram aliis Definitoribus legere, & ea, quæ alicujus ponderis digna conspexerit, in uno folio in modum memorialis notare per Definitores postea examinanda.

Sit etiam solicitus Secretarius terminata per Definitores triennio præterito, quæ non revocata fuerint, in regestro describere, & quæ de novo statuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratiosas pro Benefactoribus Congregationis cum appositione Sigilli pendentis, quas ipse subscribat.

Secretarius autem Regiminis seu Cancellarius, apud Præsidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum operâ sua juvet In eo tamen Officio ita se gerere debet, ut non solum P. Præsidenti, sed etiam Definitoribus rerum Congregationis, Actorum Capituli, Visitationum, Constitutionum, & aliarum scriptura-

pturarum ad regimen pertinentium requisitus notitiam suggerere valeat, eaque omnia ita callere debebit, & præ manibus habere, ut quotiescunque opus fuerit, è vestigio proproferre posit.

Pater Præsidens in omnibus ad Officium suum, & Congregationis Regimen pertinentibus negotiis Secretario tantùm utatur, nè res tanti ponderis fidei cujuscunque committat.

In negotiis verò Capitularibus expediendis, ut brevitati simul, & ordini consulatur, curabit Secretarius omnia petitionum Abbatum, vel Conventualium folia in libro ad hoc præparato agglutinari per ordinem juxta examen Monasteriorum, ita, ut unicuiquè folio petitionum, vacua libri pagina è conspectu correspondeat, in quo Definitores annotare posint, quid super singulis deliberaverint, ut deindé valeant juxta ipsorum sententiam decreta efformare: Ejusmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum manu propriâ Prælatorum, & Conventualium subscriptus, in Acta Capituli referatur conservandus, ut exprese appareat, de quibus fuerint Definitores requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

CAPUT VII.

De Monasteriorum Examinatione.

Die altera tempestivè dicatur Misa de Beata, cui omnes intersint Definitores, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint; si autem duplex Festum occurrerit eâ die, dicatur Misa de Festo, & fiat commemoratio de Beata.

Completâ Misâ pulsetur pro Capitulo; coadunatisque Definitoribus genibus flexis orent, ut supra, factoquè signo à Patre Præsidente sedeant omnes, quem etiam modum teneant, quoties ad Capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione P. Præsidentis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint: quarum una publicè appendatur præ foribus Definitorii, ut sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi, & se præparent, ut vocati ab Ostiariis ad hoc destinandis præsto ese posint; altera verò remaneat penes P. Præsiden-

tem, ut fciat, quo ordine Prælati Monafteriorum vocari debeant.

Poft hæc procedant ad Monafteriorum examinationem, habitâ priùs plenâ, & exactâ à Vifitatoribus informatione, de Statu Monafteriorum, quæ ab ipfis vifitata fuerunt. In primis ftatuentes, quòd si is, dè quo eft facienda examinatio, Definitor fit, exeat de Definitorio.

Advocentur itaquè figillatim Prælati, & fuccefsivè Conventuales Patres Monafteriorum fecundùm ordinem Schedulæ, ut fupra expofitæ, & unusquisquè fuper negotiis fui Monafterii examinetur, qui omnibus, quæ dicere voluerit, in fchedulam redactis, eam manu fuâ fubscriptam relinquat.

Prælati reddant in fcriptis nomina Monachorum, qui illo Anno Profefsionem emiserint; ac diem, quo Profefsi fuerint, necnon eorum, qui in Domiño quieverint, aut ejecti, aut quocunque modo diminuti fuerint. Portent etiam in fcriptis nomina omnium Monachorum Conventûs fui, ac locum, Annum, Diem, quô Profefsi funt, fecundùm tamen gradus, & Ordines, quos in Monafteriis fuis tenent.

Petant Prælati Literas gratiosas pro Benefactoribus Monafterii fui, quæ trium Personarum numerum non excedant. Habitâ demùm de omnibus informatione, notentur in uno folio, si quæ reprehenfione digna fuerint, & accerfito eo, qui eft reprehendendus, Pater Præfidens neminem fpecialiter nominando, aut dicendo, unde informationem habuerit, moneat ipsum hoc modo, videlicèt; Ad nos pervenit, vel nos audivimus, fic, & fic; & præcipuè interrogetur Prælatus diftinctè, & feriatim de fibi oppofitis gravioribus, nè inaudita parte contra eum minùs Canonicè procedatur, fimilitèr cum quocunquè alio, si præsens fuerit in Capitulo, agatur, & tandem auditâ ejus responfione, ipsum (prout Definitores judicaverint expedire,) vel absolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentiâ, & fubmifsione.

Si verò Patribus relata fuerint aliqua, de quibus haberi tunc certa informatio nequeat, committantur Vifitatoribus Anni fequentis illius Monafterii, ut examinent, & procedant, prout in Capitulo de Vifitatoribus ordinabitur.

Ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud Præfidem teneatur liber Succefsoribus confignandus, in quo per ordinem describantur ex una parte omnes illi, qui in

Congregatione ſcandaloſi, criminoſi, inquieti, ac proceſsati fuerint; ex altera verò parte è directo contrapoſita annotentur approbationes, atteſtationes Viſitatorum de eorum emendatione, & morum converſione, vel non? Definitoribus factæ. Et poſtquàm tribus vicibus à diversis Viſitatoribus fuerint factæ bonæ approbationes, de quibus in eodem libro conſtare debebit ex ſupradictorum Viſitatorum examinatione, & ſubscriptione, poſsint illi, de quorum emendatione conſtabit, promoveri ad Sacros Ordines, Gradus, Dignitates, & Officia reſpectivè, dummodò favorabilia habeant omnium Definitorum ſuffragia, & non alio modo.

Inviolabiliter autem hæc Conſtitutio in perpetuum ſervetur, alioquin nullas, & invalidas hujusmodi promotiones ad Dignitates, & Officia, & taliter criminosum, ut ſupra, ad Sacros Ordines promotum, ab Officio Ordinis ſuspendendum eſse volumus, & declaramus: tenentur autem Prælati, & Viſitatores, Definitorio dictos criminosos, si quos, habuerint denuntiare.

Poſt examinationem Monaſteriorum, Definitores, videant computa per Depoſitarium connotata, necnon calculum expensarum triennio proximè præterito, tam per Præſidentem, & Viſitatores, quàm etiam per alios nomine Congregationis, quacunque ex causa factarum, ac pariter Debitorum, & Creditorum. Quo inſpecto ſint ſoliciti, ut hujusmodi credita exigantur, & debita ſolvantur.

Taxa Monaſteriorum renovetur per Conventuum ſuorum Prælatos, & Vocales ex bonis contribuenda proportionatè, quoties Capitulo Generali expedire visum fuerit. Omnibus itaque maturè perpenſis, si pecuniæ desunt pro publicis impendiis, imponantur cuilibet Monaſterio plures (prout neceſsitas exegerit) cum præfixione termini ad ſolvendum, à quibus, & ubi ſolvi debebunt.

CAPUT VIII.

De modo, quô Definitores expediant terminanda.

Expeditâ itaque Monaſteriorum examinatione, Præſidens Capituli, (quem volumus eſse Promotorem omnium causarum, ita tamen, ut tam Præſidens Capituli, quàm etiam Regiminis teneatur quæcunque proponere, ſuper

qui-

quibus ab aliquo Definitorum, vel Visitatorum fuerit requisitus) omnia, quæ notata sunt per Scribam Capituli in medium seriatim, & successive definienda producat. Et incipiens à novissimis, usque ad primos sciscitetur, uniuscujusquè vota, ultimò ipse dicturus. Et uno loquente cæteri taceant: si quem vero deprehenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari, moneat eum, ut exponat votum suum paucis verbis ad rem pertinentibus.

Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua ex sex Definitoribus quatuor convenerint, ab omnibus censeatur definita. Scribatur autem terminata à Definitoribus in libro, in quo insertæ sunt petitiones Abbatum per Scribam é regione petitionum, per Capita summariè, prout supra determinatum est.

Post hæc verò Definitores legi faciant Ordinationes præteriti Capituli; & similiter, quæ fuerint ordinata per P. Præsidentem Regiminis, aut Visitatores intra triennium, & judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, seu terminata, serventur quidem in Congregatione, sed vim Legis non obtineant, nisi per triennium practicata fuerint, & per sequens Capitulum confirmata.

Novæ autem Ordinationes non facile fiant, nisi ex urgentissima causa, & maxima cum maturitate, propterea ordinamus, quod si quæ in posterum Ordinationes faciendæ sunt (postquam fuerint à PP. Definitoribus firmatæ, & per eorum suffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur, per aliquot tempus Prælatis omnibus, & Vocalibus considerandæ. Quibus postea convocatis legantur sigillatim per Scribam, & quæ à duabus, vel tribus partibus dictorum Prælatorum, & Vocalium concordi voto approbatæ fuerint, Patres Definitores per Scribam Capituli faciant publicari sequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo, modô, quô suprà, à duabus Prælatorum, & Vocalium partibus approbandas, & confirmandas, quæ deinceps non possint, nisi eodem modô, quô confirmatæ fuerint, revocari Terminata vero per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate revocari, sed si quæ in dubium adduci contigerit, per subsequens Capitulum minime revocata, nullatenùs proponantur examinanda, nisi de consensu duarum partium Definitorum, quæ tamen ex toto, vel in parte re-

vo-

vocare non poterunt, nisi ex ſex Definitoribus ad minus quinque conſenſerint, & quotieſcunque aliquid antea per Patres Decreta ordinatum alterari quacunquè de cauſa contigerit, in Decreto poſteriori fiat mentio prioris, alioquin poſterius nullum ſit, & Decretum prius emanatum in ſuo robore permaneat.

CAPUT IX.

De Præſidentis Regiminis Electione.

Die primo poſt prædictorum omnium expeditionem (etiam si ſuperius ordinata ex integro expedita non fuerint) ut Electio Præſidentis, & aliorum Officialium Regiminis celebrari poſsit, cantetur Miſsa ſolemniter per Præſidentem Capituli de S. P. Noſtro BENEDICTO, qua finitâ congregatis Prælatis, Definitoribus, & Conventualibus Patribus, præmiſsâ oratione, ut ſupra, Præſidens Capituli exhortetur eos pro novo Præſidente Regiminis ex Prælatis, vel ex Conventualibus Patribus eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono, magis idoneum, utilioremque probaverint; Electum verò in Præſidentem hujusmodi omnes volumus acceptare.

Quòd si ex Conventualibus Patribus eligatur in Præſidentem durante ſuo Regimine, omnibus Abbatum, quo ad inſignia, munia, & officia gaudeat Privilegiis, quod idem ſentiendum de primo Viſitatore, si is ex Conventualibus electus fuerit, idque in casu ceſsûs, & deceſsûs P. Præſidentis. P. Præſidenti electo ex Conventualibus providebit tota Congregatio de congrua ſuſtentatione, si aliunde eandem habere non poterit.

Demum eligant duos Viſitatores, qui, si Præſidens ex Abbatibus electus fuerit, ex Conventualibus uterque aſsumi poteſt. Si verò Præſidens ex Conventualibus aſsumptus fuerit, Primus Viſitator ſit ex Abbatibus, Secundus verò ex Conventualibus eligatur. Hi autem Viſitatores ex Patribus Religionis, Zelo, morum probitate, literarumque ſcientia conſpicui fiant, & teneantur munus ſuum cum omni diligentia ſubire, & intra tempus præſcriptum absolvere.

Poſt ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali, cujus officium, cum maximi ſit ponderis, eligatur ſpectatæ Vir probitatis, induſtriæ, ac fidei, cujus vita in aliis

etiam

etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, ut possit tanti oneris, & honoris nomen sustinere.

Postea P. Præsidens eligi faciat Secretarium, seu Cancellarium Regiminis, ex Conventualibus Patribus ad hoc munus idoneum, qui in Visitationibus, & aliis Congregationem concernentibus negotiis, semper assistat P. Præsidenti, omniaque officia Secretarii superius expressa exactè adimpleat, & quo fideliùs munus suum exequatur, juret juxta formulam præscribendam.

Ut eo faciliùs onera Capituli supportentur, quo in plures distribuantur, eligatur de numero Monachorum, qui sit maturus moribus, fidus, & discretus in Depositarium ex Monasterio Patris Præsidentis, qui sub firma custodia pecunias, juxta taxam pro necessitatibus Congregationis ex Monasteriis collectas; & repositas conservet. Officium Depositarii quo ad exercitium durabit, usque ad absolutionem Capituli tantùm cum memoriali manu propria subscribendo Die Mense Anno loco consignabit.

Deinde vocentur omnes Patres, & qui in eodem resident Monasterio, & coram eis electus Præsidens Regiminis pronuntietur per Præsidentem Capituli, vel antiquiorem ex Definitoribus. Qui electus continuo postulet attento onere sibi imposito pro se ab omnibus orari, & omnes successive Patres vocem in Capitulo habentes ad pacis osculum recipiat. Cæterique alii Patres, & Fratres ex Monasterio Capituli procumbent successivè ad genua illius, in signum reverentiæ, subjectionis, & obedientiæ.

Quibus peractis, is, qui fuerit Præsidens Capituli, vel antiquior Definitor (si ipse Præsidens Capituli electus esset in Præsidentem Regiminis) incipiat; Te DEUM laudamus, & cantando omnes processionaliter ad Ecclesiam accedant, Præsidente Regiminis in digniori loco ipsos comitante.

Cum verò perventum fuerit ad Chorum, idem Præsidens Regiminis, cum illo, qui fuit Præsidens Capituli, vel cum antiquiore Definitorum (si ille ut supra factus esset Præsidens Regiminis) & cum alio ex antiquioribus Definitoribus, ante Altare se prosternat, & finito: Te DEUM laudamus, is, qui fuit Præsidens Capituli, vel antiquior dicat versum.

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. DEUS meus sperantem in te,

℣.

℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eum.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne DEUS, qui facis mirabilia magna solus, prætende super hunc famulum tuum Præsidentem nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratiæ salutaris, & ut in virtute tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo Præsidenti nostro dexteram tuam per intercessionem Beatæ, & Gloriosæ semper Virginis MARIÆ, & auxilium ei supernæ Virtutis impende.

Intercessio nos, quæsumus Domine, B. P. BENEDICTI Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum Nostrum, Amen.

CAPUT X.

De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

Expeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quæ responsivæ, vel missivæ conficiendæ sint literæ, satis fiat huic muneri, per aliquem ad hoc idoneum à Definitoribus deputatum: quas literas Definitores diligenter videant, & si aliquas judicaverint memoriâ dignas, & regestrari faciant per Cancellarium.

Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis Nostræ Monasterio locus eligatur, qui locus sic electus, nisi rationabili causâ, & de Præsidentis, necnon Visitatorum consensu, mutari non possit, & celebratio Capituli usquè ad mensem minimè differri non possit, nisi de Præsidentis, & Visitatorum Consensu, & hoc nisi ex urgentissima & inevitabili causa.

Quod si aliquâ rationabili causâ Præsidens, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint trasmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam, congruo tempore omnibus Prælatis Monasteriorum per literas significare nullo modo prætermittat.

CAPUT XI.

De Publicatione & Absolutione Capituli.

Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quàm Reſidentes in Monaſterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Secretarium Capituli, tanquam authoritate Apoſtolicâ Publicum Notarium, Præſidens Regiminis, Viſitatores, Procurator, Cancellarius, & Depoſitarius.

Quibus peractis exeant omnes, qui non ſunt de Congregatione, & ſuccefsivè per Præſidentem, vel Secretarium determinata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ Definitores ſecretò duxerint tenenda. Quæ verò publicata fuerint, Prælati in ſcriptis ad ſua Monaſteria Monachis ſuis denuntianda portent, & quæ à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda emanare contigerit, ſecum ad ſua Monaſteria, vel deferant, vel deferri faciant, quam primùm commodè poterunt in libro ad hoc in modum Regeſtri deputato per ſe, vel alium fideliter exaranda.

Quæ quidem Ordinationes in Monaſteriis legantur in reverſione Prælati à Capitulo, publicentur etiam nominatim, si qui fuerint fugitivi, vel expulsi, ut ab omnibus requirantur respective, vel evitentur.

Et imponantur tres Miſsæ cuilibet Presbytero pro Fratribus Defunctis Noſtræ Congregationis, & aliæ tres pro habentibus literas gratiosas, qui illo triennio forte deceſserint, quas pro debito ſufficere volumus.

Ultimo publicetur locus futuri Capituli, & P. Præſidens committat omnibus, ut oretur pro Sanctiſsimo D. Noſtro, pro Eminentiſsimo Protectore, ac cæteris S. R. E. Cardinalibus, pro Sereniſs: Rege, totoque Regno, pro Principibus, Prælatis, ac Congregationis Noſtræ Benefactoribus Vivis atque Defunctis.

Quibus peractis, Viſitatores à Secretario Capituli requirant, & petant in ſcriptis, si quæ ordinata ſunt pro illis Monaſteriis, quæ ad eorum officium pertinent, & ſimiliter quilibet Prælatus petat ab eodem Secretario, si quæ ad ſuum Monaſterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma, in libro ſui Monaſterii poſtèa connotanda, & in ſpecie de Monachis: an pro aliquo illorum emanaverit ordina-

dinatio, ut ad ſtudia promoveatur, & pro quo tempore, & ſimilitèr à P. Præſidente petat, ſi quæ fuerint ad ſuum Monaſterium pertinentia. Et ſic obtentâ benedictione, facultas ſit unicuique redeundi ad ſuum Monaſterium, niſi ex aliqua causa neceſse fuerit aliquos remanere. Modus autem hæc omnia pronuntiandi, ut ab omnibus ſervetur idem, ordo erit iſte.

Primò pronuntientur Prælati Regiminis, ſecundò Ordinationes confirmatæ, tertiò Ordinationes novæ, quartò admonitiones, quintò Ordinationes ſtudiorum, ſextò numerus Profeſsorum, ſeptimò fugitivi, & expulsi ac licentiati, & à quo Monaſterio, qui ſpecificè nominentur, octavò nominatim Defuncti omnes, & in quo Monaſterio, nonò numerus Defunctorum, habentium literas gratiosas, decimò tres Miſsæ pro Fratribus noſtris Defunctis, & tres aliæ pro habentibus literas gratiosas per quemlibet Sacerdotem Congregationis Noſtræ abſolvendæ, undecimò impoſitio taxæ, ſeu taxarum, duodecimò Procurator, Secretarius, Depoſitarius publicentur.

CAPUT XII.

De Poteſtate Præſidentis.

Præſidenti Regiminis, tanquàm Principali Viſitatori, & Patri Congregationis deferatur ob omnibus omnis reverentia, & loci præeminentia. Ipse ſolus, in quocunquè Monaſterio fuerit, omnia ſigna, tam generalia quàm particularia faciat.

Teneat penes ſe Sigillum magnum Congregationis, quô utantur Patres, cum aliquid præcipuum nomine Capituli, vel Regiminis fieri continget, teneat etiam Regeſtrum Capituli. Aliæ verò Scripturæ Congregationis ſerventur in Archivio & Archivii claves ſint apud Præſidentem, vel Abbatem illius Monaſterii, nec poſsint inde extrahi Scripturæ ullæ, niſi de ejus licentia, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

Poſset etiam, in iis, quæ intra triennium occurrerint pro evitandis ſcandalis, & ſi pro pace ſervanda expedire videbitur, cum uno ſaltem ex Viſitatoribus providere, cujus proviſioni, & deliberationi omnes (etiam ſi Viſitator fuerit) obedire teneantur.

Statuimus etiam, quòd P. Præsidens non posſit perſonalitèr accedere ad Curiam Romanam, nisi de prævio consensu utriusque Viſitatoris Item nec Viſitator, nisi de licentia P. Præſidentis, & ſui Convisitatoris, cæteris verò Prælatis, & Religioſis noſtris prohibemus omninò, ne Romam proficiscantur, nisi accedente consensu P. Præſidentis, & ſimul utriusque Viſitatoris.

Poſsit autem Præſidens de Prælatorum, aut Monaſteriorum consensu Monachis, ex aliqua juſta causa mutationem petentibus, licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Diætis, aut Viſitatores in actu Viſitationis (cum ab ipſis mutari petiiſsent) rejecerunt, aut alio, quàm optaſsent, mutaverunt, nisi fortè urgentiſsima causa novitèr emerserit.

Cæterùm Præſidens, cum uno Viſitatore, quoties neceſsiſas poſtulaverit, ut propter Animæ, aut corporis ſalutem mutatio fiat alicujus Religioſi intra annum de Monaſterio ad Monaſterium, disponere ſuper hoc poſsit uſque ad tempus Capituli, aut Diætæ.

Item Præſidens, & Viſitatores, vel quilibet eorum in actu Viſitationis exiſtens causas & lites inter Monaſteria, ac Personas Congregationis audire, & ſummariè, facti ſolâ veritate inſpectâ, terminare, nisi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri: quòd verò juſtitiâ mediante (ut præfertur) judicaverit, faciat observari.

Poſsit etiam Præſidens in actu Viſitationis, ubi ordo Juſtitiæ exegerit, Monachum aliquem in quocunquè Monaſterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum cuſtodiæ retrudere (si opus fuerit) consulto Prælato, ac Monaſterio, & idem poſsint Viſitatores in actu Viſitationis.

Demùm Præſidens cum Viſitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræsentent Congregationem; habeantquè Præſidens, & Viſitatores Sigilla ſingula æqualis omninò formæ, & quantitatis ejusdem, quibus utantur in literis particularibus ad Officium ſuum ſpectantibus. Nec alteri cuivis liceat Sigillo ſimili uti.

Ordinata pro bono Congregationis volumus observari, etiam poſt eorum Officia, nisi revocentur à Succeſsoribus, & revocatio fuerit approbata.

P. Præſidens curabit à Secretario describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, ſpectantia ad Congregationem, & quæcunque negotia majoris momenti; quæ

ſu-

fuscepta per annum, vel terminata fuerint: & in alio Libro Nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum, ut de illis Succefsores fuos, & alios docere pofsit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferat Patribus exhibendos.

Quolibet triennio Præfidens Congregationis deponet Officium fuum, ita ut pro altero triennio illius Officium continuari non pofsit, nisi ob urgentifsimam necefsitatem; idquè dummodò confirmatio fiat per fecreta Suffragia à duabus ex tribus partibus vocalium in Capitulo exiftentium. Nec nisi femel tantùm confirmatio ejusdem Personæ fieri pofsit, ita ut in nullo casu idem Præfidens ultrà fexennium duret.

Et quia fæpè munera excœcant oculos Sapientum, & fubvertunt corda Juftorum: ftatuimus juxta Sacrorum Canonum Sanctiones, quòd nequè Præfidens, nec Definitores, nec Vifitatores durante eorum officio accipere ullô modô pofsint quæcunquè munera à Monachis noftris, vel ab aliis quibuscunquè Personis de Congregatione: quod si contra fecerint, priventur ipfis rebus & insuper graviter puniantur fecundùm qualitatem delicti, & personæ.

CAPUT XIII.

De Vifitatoribus, & Vifitatione.

Ut Vifitationes Monafteriorum, unde plurimùm, tam Difciplinæ Regularis, quàm eorum, quæ in Capitulis Generalibus, falubritèr conftituta funt, executio pendet, cum authoritate & fructu fiant, ipse D. Præfidens erit ordinariè primus omnium Monafteriorum Vifitator. Præter quem duo alii Vifitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum fecundus femper cum Præfidente interesit Vifitationibus. Si autem P. Præfidens non pofsit omnia Monafteria vifitare, difponet cum Vifitatoribus, quænam Monafteria ipse; & quænam foli Vifitatores vifitare debeant. Monafterium autem P. Præfidentis a duabus Convifitatoribus vifitabitur.

In casu, quô propter ægritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta, fivè P. Præfidens, fivè alii duo Vifitatores, non pofsent officio Vifitationis fungi, provisio facienda, & alii fubftituendi funt, nè res tam falutaris, fcilicèt Vifitatio fingulorum Monafteriorum omittatur, fed omninò perficiatur, & terminetur, qui tamen

fub-

ſubſtituti Viſitatores ad Secretum ſervandum in iis, quæ ad illorum officium concernent, adſtringentur.

Ad evitanda Viſitatorum incommoda, & Monaſteriorum diſpendia, decernimus Viſitationes Monaſteriorum Noſtrorum, tertiô quoque annô peragendas, deputantes tempus prædictarum Viſitationum in acceſsu ad Diætam, & receſsu ab ea. Viſitatores autem caveant, nè in eorum audientiæ locis ponantur ulla ornamenta, & poſt primum diem comedant in Refectorio communem Conventûs victum ſequentes.

Præter Viſitationes communes, particularitèr, ex cauſa particulari unum, alterumvè Monaſterium viſitari poterit, ubi tamen velut in cauſa graviori P. Præſidens Conſiliô duorum Viſitatorum; vel etiam aliorum Prælatorum vicinorum uti, necnon niſi ſufficienter informatus, & urgente neceſsitate ad ſingularem hujusmodi Viſitationem procedere debebit.

Officium principale, atquè obligatio Viſitatorum juxta SS. Canones, *Cap: in ſingulis* de ſtatu Monachorum in eo conſiſtit. Ut

Primò de ſtatu interno, & externo Monaſteriorum, & Monachorum, & Obſervantiis Regularibus diligenter inquirant, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam Sancti BENEDICTI, & Noſtræ Congregationis Conſtitutiones viderint corrigenda.

Secundò, ita tamen, ut delinquentes Monachos per Prælatum Loci corrigi faciant, eisquè injungi pœnitentiam ſalutarem, vel etiam pœnas delictis proportionatas.

Tertiò, ipſi etiam Viſitatores Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ, regulari cenſurâ, & debitis pœnis percellant.

Quartò, ſi verò Abbates, ſeu Prælati in corrigendis Monachis ſuis juxta Viſitatorum mandata inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo Generali.

Quintò, quòd ſi Prælatus inventus fuerit à Viſitatoribus nimis negligens, aut dilapidator, ſecundùm præcepta SS. Canonum, de ſtatu Monachorum diſponendum erit.

Videant inſuper Viſitatores Schedulam, quam à Scriba habuerunt in Capitulo præterito, in examinatione ipſius Monaſterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, ſi vera, vel falſa fuerint Capitulo Generali relata. Vide-

deant præterea Schedulam, quam habuit Prælatus à præfato Scriba tempore Capituli, & si, quæ in ea continentur, executioni mandaverit.

Pofsint Vifitatores, Officiales, si quos in Notabilem excefsum causâ cognita comprehendant incurrifse, ab eorum Curis, & Officiis fuspendere, & si necefsarium duxerint, ab eorum Monafteriis removere, cum consensu, ut fupra Prælatorum.

Planè ea, quæ Vifitatores repererint in fuis Vifitationibus alicujus ponderis, feu notatu digna, aut quæ ipfi expedire nequiverint, redigant, in folio Definitoribus tempore Capituli Generalis referenda, ut ea pofsint, prout juftitia dictabit, terminare.

Tempore Vifitationis per Reverendifsimum Præfidentem, vel Vifitatores, fic vifitentur Cellæ, aut res Fratrum, ut si quid fortè fuperfluum inventum fuerit, ad Commune ejusdem Conventûs reponatur. Loca particularia Conventuum per fuos Prælatos, vel ipsorum Delegatos vifitabuntur femel in triennio, quorum relationem, & ftatum referent judicio, & beneplacito Vifitatorum Regiminis approbandum, vel reprobandum.

Beneficia verò majoris importantiæ, quæ fuos Vocales mittere pofsunt pro Capitulo Generali, immediatè fubefse debebunt Vifitationi P. Præfidentis, vel Vifitatorum.

CAPUT XIV.

De mutuis auxiliis, & fubsidiis.

Quamvis præsens Congregatio non tollat, imò intendat, & fupponat Monafteriorum primævo Inftituto, & Sanctæ Regulæ conformem diftinctionem, & feparationem, & non minùs in pofterum, quam hucusque fingula Monafteria, fingulares reditus, itemque proprios & perpetuos Abbates habitura fint, à quibus cùm fufficiens provifio bonorum cuiquè Monafterio exdivisa fit, etiam eidem tota adminiftratio, & difpofitio commifsa.

Hinc Officium Priorum erit fecundùm proportionem redituum, & Monafterii Conftitutionum, tùm Oeconomiam inftituere, tùm in fuscipiendis Monachis eò intendere, ut in numero & qualitate personatum eatenùs Monafteriis fibi commif-

missis prospiciatur, quatenùs aliena subsidia petendo, aliis oneri esse non debeat.

Propter tamen casus extraordinarios, qui omni quandoquè diligetiâ adhibitâ præcaveri non possunt, posteaquàm per Congregationem erectam omnia Monasteria, quasi in unum corpus coaluerint, omninò oportebit in necessitate mutuis auxiliis, & subsidiis succurrere, atque sic Fratrem à Fratre adjuvari.

Quòd præcipuè circà personas facilè, & frequentiùs necesse erit, si videlicèt in uno Monasterio, non sint satis idonei pro Officiis, cura Animarum, Instructione aliorum, vel è contra: si sint, quibus propter valetudinem, vel alias causas emergentes ad Corporis, & Animæ salutem conducere videatur loci mutatio.

Hisce casibus succurredum mutuo auxilio, atque unanimitèr curandum, qualitèr tùm Animæ salventur, tùm Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinatè hæc Monasteria ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit; si tamen periculum in mora apparebit, Pater Præsidens cum consilio Visitatoris, & Prælatorum, atquè Monasteriorum, maximè de quorum interesse agitur, interim, usquè dùm in Capitulo pleniùs provideatur, disponere, & omni meliori modo, quô potest, providere debebit.

Æquum, & pium est, ut curam, & solicitudinem, quam viventibus ad profectum exhibemus, Defunctis quoquè seriò ad levamen impendamus, quatenùs piis, & fraternis adjuti suffragiis ad felicem illam requiem, & Auctoris sui beatissimam Visionem ocyus transferantur. Idcircò præsuppositis suffragiis, quæ in Monasterio, in quo Frater in Domino requievit; ordinariè secundùm praxim absolvuntur: Pater Monasterii ipsius, in quo defunctus est Frater, scribat omninò Præsidi Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti.

Postquàm verò innotuerit per cursoriam obitus cujuspiam nostræ Congregationis, ab omnibus Presbyteris Missas duas pro quolibet Presbytero, & unam pro Fratre defuncto celebrandam, à Fratribus verò Clericis, & Conversis tot Officia Defunctorum seu totidem Rosaria, cum applicatione trium Missarum absolvenda decernimus. Volumus tamen, ut pro Presbyteris nostræ Congregationis benè meritis major numerus suffragiorum augeatur.

CAPUT XV.

De Communi Novitiatu.

Inter occaſiones, quibus ab uno Monaſterio aliis utilitèr ſuccurri poteſt, præcipuè videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus ſe ſe hactenùs prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum fervore, & ſcientia Novitios in ſolidiori ascesi inſtruerent, & manuducerent; vel Novitii ſingulares, aut nimis pauci in uno Monaſterio non poterant ab aliis ſeparari, & in exactiore diſciplina educari.

Ubi unicum remedium occurrit Communis Novitiatûs, si Novitii præcipuè ex illis Monaſteriis, in quibus congruam in ſpiritu, non poſsunt habere inſtructionem, in uno loco deſignando Novitiatum ſubeant, ſub idoneo ad hoc munus Magiſtro, ex quocunque Monaſterio eligendo.

Interim quia aliunde rationabile, & neceſse ſit, ut tùm Novitii conſtitutionem Monaſterii, in quo citra casum, & causam ſpecialem conſtantèr vivendum, tum etiam Superiores, & Conventus, mores, indolem; & animi propenſiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictores ſuscipiunt, ritè probent, & experiantur, primò quidem Novitii, ſive poſtulantes per Menſem in habitu ſæculari eo in Monaſterio, in quo ſuscipiendi ſunt, manebunt. Officiis Divinis, aliisquè exercitiis Regularibus intererunt, Cellam in Dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectionem ſument, tùm ad Monaſterium Novitiis inſtruendis deputatum mittentur, in quo inſtruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto ad Monaſterium, in quo vota emiſsuri ſunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori ſuffragiorum Conventûs numero approbentur.

Quæ omnia ſic fient, ut ſecundùm diviſionem anni probationis à S. P. BENEDICTO in tria tempora, duorum imprimis, deinde ſex, & ultimo quatuor menſium pro trina deliberatione, & reſolutione factam, Novitii primam probationem ſic perficiant, ut intra illud tempus ſingularitèr in recitatione Breviarii, & Ritibus, ſeu Ceremoniis Religioſis exterioribus ſedulò inſtruantur, poſt, in altera probatione circa interiorem hominem, veram vitæ Spiritualis perfectionem ſecundùm ſolita asceseos principia inſtruantur, ac deinde expletô hoc tempore juxta præscripta in Regu-

la S. BENEDICTI per reliquum anni ſpatium exerceantur, & tunc ad proprium Monaſterium, in quo Profeſsionem emiſsuri ſunt, cum literis teſtimonialibus & Judicio Prælati, & Magiſtri Novitiorum revertantur, per aliquod tempus pro Prælati arbitrio probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & ſatis capaces, & idonei ſint, qui ad Profeſsionem admittantur.

Quod ſi ex cauſis rationabilibus majori parti Capituli probatio ejusdem Novitii videatur ultra tempus consvetum extendenda, Profeſsio eousque deferri poterit, donec Novitii mores, & genus omninò perspecta ſint.

Novitii omnes proponentur toti Capitulo Monaſterii illius, in quo erit Novitiatus Communis, probationis tempore ſingulis quatuor menſibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quis in illis reprehenſione, aut emendatione dignum viderit, unde vel dimiſsionis, ſeu admiſsionis poſset fieri judicium, & ultimo mense Communis Novitiatus finito, priùs quàm ad propria Monaſteria Novitii cum literis remittantur, in Capitulo ſinguli Religiosi mentem ſuam ſuper Capacitate, vel incapacitate eorundem declarabunt.

Emiſsâ Profeſsione, qui ad ſtudia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, ſtatim ad Monaſterium in hunc finem deſignandum mittentur. Qui vero ſtudiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ ſtudio immediatè vacare debebunt, priùs per annum integrum in proprio Monaſterio ſub Regimine pii Patris Spiritualis, exercitiis, & meditationibus unicè applicandi erunt, niſi juſtis de cauſis ſuper hoc Prælato de consensu Præſidentis, & Viſitatorum, cum aliquibus dispensandum viſum fuerit.

Tam in Monaſterio, ubi Novitii inſtruentur, quàm in illo, ubi juniores Profeſsi ſtudio Rhetorices, & Philosophiæ applicabuntur, variis in dormitoriis, ſi fieri poſsit, recumbent. Quod multò magis observandum erit, ſi in eodem Monaſterio, tam Novitii, quàm dicti juniores Profeſsi ſtudiis operam dantes inſtruentur, quo in casu excepto Choro, & Communi Refectorio debita ſeparatio fiet inter Novitios, & alios.

Ad Monaſterium pro dictis ſtudiis deputatum, Prælati omnes, Fratres iisdem ſtudiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam utpotè Juniorum, piæ, & Religiosæ inſtitutioni, insuper præficietur unus P. Religiosus, Vir gna-

gnarus, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam S. Regulæ obſervantiam, verbô, & exemplô inducat.

Ex qua eadem ratione in dicto Monaſterio, reſpectu aliorum quoquè Religioſorum diſciplina, ad majorem ſive Novitiorum, ſive juniorum Profeſſorum ædificationem exactiſsimè obſervabitur.

CAPUT XVI.

De Communi Studio Literarum.

Ut verò Fratres Noſtri è lectione Divina majorem conſolationem, ac uberiorem fructum accipere, & alacrius vitæ ſolitariæ labores, & exercitia ſubire valeant, hortamur Superiores, ad quos id ſpectat, ut in ſtudiis Philoſophiæ & Theologiæ, aliisque diſciplinis, quæ ad Sacrarum literarum intelligentiam maximè conducunt, ſuos Monachos ſedulò exerceant, eisquè nulla in re deſint, quæ in ejusmodi ſtudiis Majorum, necnon confratrum Noſtrorum exemplo proficere, ac ſubinde in rebus ſuis ad DEI gloriam, & animorum profectum poſsint utilitèr occupari, ad quorum Studiorum ſtatum felicem, quæ ſequuntur, declaramus obſervari debere.

Quoniam non pauci hactenus in ſuis Monaſteriis ſine ſufficienti inſtructione, & profectu literario detenti, otii magis, quàm librorum amatores evaſerunt, cum ingenti ſuo, & Monaſteriorum diſpendio, ideò ut hac in parte per Congregationem ſuccurratur, in uno, vel pluribus Monaſteriis, Gymnaſia, & Scholæ aperiantur, ubi Religioſi in Studio Rhetorices, in Philoſophia, Caſibus Conſcientiæ, & Materiis Theologicis, præſertim illis, quæ pro cura Animarum, & inſtructione populi, in ſana, & Orthodoxa Doctrina neceſſaria ſunt, & in aliis ſimilibus ad ſufficientiam erudiantur, & edoceantur.

In quem finem præter illa Monaſteria, juxta ſuperius dicta, pro ſtudio Rhetorices, & Philoſophiæ deſtinanda aliud conſtitui debebit pro ſtudiis Theologiæ Scholaſticæ, ac Poſitivæ, Sacræ Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atquè Linguarum, quæ ad Sacræ Scripturæ intelligentiam conducent.

Quod ſi unum Monaſterium pro his omnibus ſtudiis mo-

dò nominatis nimis anguſtum foret, duo, vel plura deputari poterunt arbitrio Capituli, toties, quoties neceſse videbitur ab uno ad aliud Monaſterium mutando.

Profeſsores, ſive Lectores, & Magiſtri, tam Rhetorices, quàm Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & aliorum ſtudiorum prædictorum aſsumentur ſive ex noſtra, ſive ex alia Noſtri Ordinis S. BENEDICTI Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis aſsumi poterunt, nisi de ſpeciali licentia S. Sedis Apoſtolicæ ad ſupplicationem Capituli evocentur. Ut porrò Religiosi in ſpiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ observantia tutius conserventur, ad Academias publicas nullus poſthac mitti poterit, nisi à Capitulo Generali ex juſtis cauſis, pro quovis casu particulari id expreſse concedatur.

Quatenus ſtudia memorata in noſtra Congregatione magis floreant in Monaſteriis expreſse ad eadem deputatis, & ut ſumptus eum in finem faciendi, quantùm poſsibile erit, evitentur, qui Theologiæ Moralis ſtudio ſolummodò applicabuntur in propriis Monaſteriis romanentes, ibidem Lectorem proprium ad hoc deputatum habebunt, qui tribus vicibus in Septimana qualibet, Lectiones ex Theologia Morali habeat, & ab eodem vel alio, una vice ſaltem, ex Sacra Scriptura alia Lectio habebitur.

Ad ſupradictorum executionem, Profeſsores, Lectores, & Magiſtri, præ cæteris ad hoc munus idonei advocandi, & aſsumendi ſunt, eisque uti respectivè etiam eorum Discipulis per Dominos Viſitatores vel Capitulum Generale, eatenùs prospiciendum erit, ut commodè, & ſine impedimento, vel defectu neceſsariorum, ſtudiis vacare poſsint.

Porrò quia nec Fratres Studiosi, neque Novitii in Monaſteriis, ubi Studium hujusmodi vel Communis Novitiatus inſtituitur, ſinè incommodo & impenſis ali poſsint, aliqua refusio, ſeu compensatio facienda erit, & primò quidem curandum eſt, quantum poſsibile, quatenus mutuam ſibi vicem reddendo viciſsim in eodem genere compensent. Si quæ verò Monaſteria ad hoc qualificata, & ſatis capacia non ſint, ea pro ſuis, quos ad ſtudia, aut Novitiatum mittunt, viciſsim alios Religiosos recipiant, ſin minus vel in pecunia aliquam moderatam refuſionem, vel in alio genere præſtent. Ubi tamen nec exacta, nec plena refusio, maximè in Monaſteriis alias penuriâ laborantibus exigenda, ſed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incom-

incommodum, & pars expensarum ſupportanda erunt, eo ſolùm obſervato, ne unum alterumvè Monaſterium intollerabilitèr gravetur, atque ita alia vice impoſsibilitari, & admiſsionem tot Hoſpitum juſtè recusare poſset: quod tamen arbitrio, & judicio Prælatorum, ac Vocalium in Capitulo congregatorum & votis Majoribus ſtandum erit.

Pro generali Regula obſervandum eſt, ut ſumptus pro perſonis ad bonum Congregationis commune applicatis E. G. pro Lectoribus, ſolvantur ex maſsa communi totius Congregationis; pro perſonis ab uno ad utilitatem alterius Monaſterii translatis ſolvantur à Monaſterio, in cujus utilitatem, talis ordinatio facta fuit: ſi denique mutatio fiat ob utilitatem ipſius perſonæ, ſivè Monaſterii, ex quo aliò mittitur, ſolventur ſumptus ab eodem Monaſterio.

Prædicta Studia futuris temporibus in aliquo Monaſterio indicere, vel diſsolvere, aut etiam alio transferre, Magiſtros, & Lectores inſtituere, aut amovere extra tempus Capituli gravi aliquâ ratione urgente poſsint, Præses de conſilio Viſitatorum.

Scholaſtici, poſt emensum Rhetorices, & Philoſophiæ, & Theologiæ Moralis curſum in exercitiis Regularibus liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum ſub cura, & moderamine alicujus pii, & experti Patris, niſi forte ſtatim ad Theologiæ Speculativæ Studium promoveantur.

Ad Sacerdotii gradum Neo-Profeſsi Congregationis hujus non promoveantur, niſi Philosophiæ Curſum expleverint, vel Theologiæ Moralis ad minimum ſtuduerint.

Lectores autem, & Magiſtri, ut Privilegiis gaudeant à S. Sede Apoſtolica gratiosè conceſsis, ſint eâ prudentiâ, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus inſtructi, ut ſcientiis cum pietate docentis, verbo, & exemplo pares ſint. In Philoſophia, & Theologia, ut potiſsimè Doctrinam Doctoris Angelici ſequantur juxta normam aliarum Univerſitatum Ordinis Noſtri Benedictini. Opiniones parum communes, ſeu minùs tutas nè doceant. S. Scripturæ ſensum non detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant: nullus Alchimiam, Aſtrologiam judiciariam, aliasque periculosas, aut prohibitas artes, & diſciplinas addiscere; multò minùs docere, & exercere audeat.

Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cùm de ipsa CHRISTI lege agitur, ex Scripturis, juxta PP. conſen-

sensum expositis, & ex eorundem Patrum traditione hauriant, cùm autem de disciplina, & legibus Ecclesiæ, decreta Conciliorum, præsertim Tridentini, & Summorum Pontificum consulant, & sequantur.

Nullus etiam scripta sua, vel aliena, seu libros à se, aut ab aliis factos prælo committere, aut publicare, vel quæ fuerint à se inventa in ære incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare possit, sine expressa in scriptis licentia proprii Abbatis, & Capituli, vel Præsidentis, & eorum, ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt Scholares semper, nisi à quibusdam fuerint, quòd maximè decet, in favorem Studiorum exempti, sed ab Officiis Divinis, nunquam diebus Dominicis, & Festis cum eis dispensabitur, nunquam etiam ab Oratione Mentali, Majori Sacro, & Vesperis. Sic enim operam dabunt comparandis scientiis, ut præcipuum eorum studium sit ad virtutem, & perfectionem statûs Monastici contendere.

CONSTITUTIONES

De Particulari Monasteriorum Gubernatione.

CAPUT I.

De Abbate, & quæ eidem observanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum per Sacros Canones respectu suorum Religiosorum ipsiusque Monasterii in Spiritualibus, & temporalibus datur, per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eò intuendum venit, ut potestatem seu Officium ritè secundùm Sac: Regulam, & SS. Canones exerceant pro sua, & Subditorum salute, commissique Monasterii emolumento. Suppositis igitur nec repetitis, quæ S. Pater Noster (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit, Cap: 2 Qualis debeat esse Abbas, &c. attendendum imprimis erit, ut electio Abbatis legitimè, & Canonicè fiat juxta præscriptam ejusdem Regulæ, & juris communis dispositionem, quæ ejusmodi ele-

electionibus Abbatum deinceps omninò servanda erit, & manutenenda per Præsidem pro tempore Congregationis, qui talibus electionibus ex Officio adesse, & præsidere, & procedere debebit in omnibus ad normam Congregationis Bavaricæ. Cui Præsidenti si innotescet aliquos precibus, aut persvasionibus, pollicitationibus; aut comminationibus per seipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talem hoc ipso indigno, & electionem ipsius non confirmandam, sed cassandam judicabit.

Electus legitimè Abbas confirmationem á Præside Congregationis petet, nisi sit electus ad tale Monasterium, quod est taxatum in libris Cameræ Apostolicæ, tunc enim pro confirmatione ad Sacram Sedem Apostolicam recurrere debebit.

Confirmatione prævià obtentâ, Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenùs consequatur, ut tamen in certis quibusdam casibus partim in Jure expressis, partim in consvetudine, aut in singulari ratione fundatis, consensus sui Conventûs requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, Sacræ, & pretiosæ supellectilis, Reliquiarum, & antiquitatum magni momenti, scripturarum, & documentorum Monasterii &c. Sivè talis alienatio fiat per venditionem, sivè per transactionem, aut per mutationem, aliquo modo per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas inter alienationes prohibitas numerato. Deinde consensus Fratrum requirendus est, ad debitorum in magna summa contractionem, Monasterii novis censibus, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus onerationem, hoc insuper observato, ut quandocunque de alienatione, vel obligatione, per SS. Canones, vel Apostolicas Constitutiones interdicta agatur, etiam beneplacitum Sedis Apostolicæ obtineatur desuper.

Insuper etiam cum consensu Conventûs expediendæ sunt præsentationes ad Parochias, & Beneficia, siquidem jus Patronatus, non ad Abbatem solum, sed communiter & ad Monasterium spectat, sicut etiam admissio Novitiorum ad Professionem &c.

Alia minoris momenti negotia, undè tamen periculum, vel incommodum Monasterio sequi possit, cum Consilio Conventûs expedienda sunt, & id, quod utiliùs judicatum fuerit, ex præscripto S. Regulæ resolvi debet.

Et quidem si causa gravis, & periculosa, etiam si de

his,

his, quæ de jure consensum requirunt, non ſit, tamen conformitèr S. Regulæ tota Congregatio Monaſterii convocanda, & ſingulorum Conſilia audienda ſunt, quia ſæpè DEUS Juniori revelat, quod meliùs eſt. Causæ verò leviores rectius inter paucos, id eſt cùm PP. Senioribus consultentur, cujusmodi censetur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consvetudo aliud ſvadeat) Novitiorum ad Monaſterium ſusceptio, Fratrum ad SS. Ordines admiſsio &c.

Graviores quoquè exceſsus cum Conſilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa ſit, & Abbatem moveat ſua authoritate ſine mora, vel aliorum præscitu procedere.

Singularitèr observandum Abbatibus noſtræ Congregationis erit, nè reditus immodicè in ſuperfluos famulos, vel equos, item ſplendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum, & faſtum expendantur, ideoque, quantùm fieri poteſt, converſis Fratribus Laicis potiùs ad ſervitium utantur, quod si aliter neceſsitas poſtulet, ſaltem caveant, nè famulos ſeculares potiùs ad ſplendorem, & populorum reſpectum ſuperfluum ſibi conciliandum, quàm ad neceſsarium ſervitium habeant.

Quare ut in terminis debitæ neceſsitatis, & decentiæ perſiſtant, de his in Capitulo rationem reddent.

Tales verò famulos ſuscipient, qui ſint bonæ indolis, eamque morum honeſtatem præferentes, ut illorum Chriſtiana modeſtia omnibus ſit manifeſta, nullamque vanitatis ansam in veſtitu, & conversatione ſua perhibeant, habitu incedant honeſto, nullo modo verſicolorato, non aleæ, vel potationibus dediti, neque aliis ſimilibus exceſsibus obnoxii.

Extra Monaſterium exiſtentes, & ſub itinere conſtituti DD, Abbates, ſemper Capellanum ſui Ordinis, & Monaſterii Profeſsum habeant, reliquis verò Religiosis ſaltem Fr: Laicus, aut si D. Abbati in casu particulari ita viſum fuerit, famulus honeſtus pro Comite adjungatur.

Cubicula Abbatum univerſim ſint munda, & ſicut ſervos DEI decet modeſtè diſpoſita, & piis imaginibus exornata excluſis profanis tam imaginibus, quàm aliis ornamentis exceſsivis ſericis, & ſimilibus.

Unicuique Abbati permittitur una rheda, quæ tamen non ſit deaurata, neque ſerico ornata; plures etiam equos non alat, quàm pro ipſius neceſsitatibus requirantur.

De-

Denique quod per SS. Canones Cap: cum ad Monast: de statu Monachorum salubritèr constitutum habeatur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quantò frequentiùs poterit, sit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, solicitudinemque diligentem gerens de omnibus, vel maximè de Choro, & mensa intelligendum, & observandum est, ut scilicet Abbates omninò festivis, sed aliis quoque diebus, quantùm commodè poterunt, ad solatium, & ædificationem suorum cum iisdem Chorum, & Refectorium frequentent.

Licebit proindè etiam Hospites habita consideratione personarum, & circumstantiarum, non solùm Religiosos, & Clericos, sed etiam Seculares, quandoque ad Refectorium ad mensam ducere, siquidem tales sint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, vel dilatione refectionis, neque dispendium Disciplinæ Regularis quoad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit.

Hospitalitas quemadmodum in S. Scriptura laudatur, ita exercenda est, cum eo tamen moderamine, ut in prodigalitatis vitium non transeat; Hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri potest, diligenti circumspectione Visitatores à nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minimè ad ædificationem cedat, & è contrario potiùs scandalum generet. Pro cujusque igitur Hospitis qualitate, id tantum ad mensam apponatur, quod ad decentem, & moderatam refectionem, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit. Eleemosynæ, quæ pauperibus petentibus mulieribus largiendæ sunt, fiant à Janitore in pecunia, aut pane, juxta æquitatis rationem Caveatur verò, ut neque istis, neque Nobilibus fæminis (quibus Clausuram Monasterii ingredi nullo modo liceat) in Monasterio etiam extra Clausuram, neque in propinqua domo, vel alibi prandium, vel aliud ejusmodi nisi ex gravi, & honesta causa, & semoto omni scandalo concedatur.

Non intermittatur laudabilis consvetudo, noviter electis Abbatibus puncta pro conservatione Regularis observantiæ, tum & bonorum, Jurium, & Privilegiorum ejusdem Monasterii porrigendi, quæ tamen præsentibus Constitutionibus non adversentur, eaque iidem novitèr electi juramento corporali confirmare, & inviolabiliter observare tenebuntur.

Ordinamus, ut Abbates, qui hactenus in Monasteriis

ab origine fundationis quinquennales fuerunt, expleto Officii sui quinquennio resignent Abbatias, deinde electionibus novorum Abbatum per Conventum formandis, præsidebit P. Præsidens Regiminis, vel delegatus ab eo Commissarius. Hinc Abbates taliter electi, per confirmationem P. Præsidentis Generalis; gaudebunt omnibus, quibus benedicti Abbates, Privilegiis.

CAPUT II.

De Priore, Subpriore, Magistro Novitiorum.

Singuli Abbates Congregationis nostræ, Electionibus Priorum, Subpriorum, Præpositorum, & omnium Officialium per Conventum formandis (quas liberas in futurum, & per omnia volumus) præsidebunt. In Monasteriis verò, in quibus Priores vices Abbatum gerunt, Electionibus eorundem, sicut & aliorum Officialium præsidebit, vel ipse Pater Præsidens Regiminis, vel ejus Commissarius delegatus.

In Priorem eligendus probatus, qui decimum quintum Professionis suæ annum expleverit, semperque in Choro, Mensa, & Dormitorio cum Fratribus sit; Disciplinæ Regulari invigilet, atquè in iis, quæ Divinum cultum, pietatem, & Spiritualem profectum spectant, tùm exemplô præeat, tùm verbis, & admonitionibus, seu correctionibus cæteros edoceat, ac dirigat.

Summoperè caveat, nè per suam conniventiam, vel dispensationem Disciplinæ Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quæ vel per Congregationem, vel per proprium Abbatem ordinata, aut moribus, Constitutionibus locorum, & usu benè introducta sunt, debitâ observantiâ custodiat, tam absente, quàm præsente Abbate. Singulis septimanis duabus vicibus, aut si opus, sæpiùs Capitulum habeat, in quo post perlectæ Regulæ explanationem culpæ per ipsum corrigantur, injunctâ delinquentibus pro qualitate culparum pœnitentiâ salutari.

Unde in gravioribus causis correctionum, ubi intervenit aliqua ad notabile tempus infligendæ pœnæ aggravatio, sine scitu Abbatis, vel in ejus absentia, absque consensu potioris partis Capituli non procedat. In judiciis autem Patrum delinquentium, Seniorum tantum utatur consilio.

Dispositionem in bonis Monasterii circa Jura, Deci-

mas,

mas, & Census, & ædificia, unde depauperatio, ipsique Conventui defectus necessariorum sequi posset, sine consilio Capituli facere cavebit, imò in omnibus agendis cum Cellario, & Procuratore causarum, & consilio Seniorum Patrum conveniet. Officialibus Monasterii, ut sua munia ritè, & exactè administrent, diligenter attendat P. Prior, & in eorum Officia non se ingerat.

Prælati Priores malè gubernantes, vel damnosi Monasteriis suis, deferendi etiam à minimo Fratre per literas, non expectato etiam actu Visitationis.

Iidem Superiores literas ad aliquem à P. Præsidente, vel Visitatoribus sub Sigillo Regiminis missas non resigillent, sed eas immediate ad manus eorum, ad quos directæ sunt, non apertas reddant, similiter à Monachis literas non resigillatas, nec lectas, sed integras, salvas ad P. Præsidentem, & Visitatores remittant.

P. Priori ordinariè per Electionem adjungendus est P. Subprior, qui post Priorem locum habeat in Monasterio, pro vero Superiore semper habendus est, & respiciendus, quamvis præsente in claustro, nec impedito in sua functione P. Priore, ad præcavendam confusionem Jurisdictione, & potestate jubendi, aut corrigendi, non uti, sed ipse quoque P. Priori parere debeat.

Idem P. Subprior erit Ordinarius Chori Præfectus, vigilans pro Officio Divino, juxta præscriptum Ordinis, & temporis absolvendo; unde ad ejus Officium pertineat signum secundum pro Matutino, Prima, & Vesperis, aliisque horis Canonicis dare; absente verò, vel per ægritudinem, aliaque ex causa impedito Priore, ejus Officium in omnibus de repentè emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem suppleatur.

Magister Novitiorum eligendus ex Senioribus Patribus, ætate, & moribus maturus, ac scientiâ conspicuus, pro spirituali instructione novellis Fratribus conferenda, studeat magis docere exemplô. quàm verbô. Unde Fratribus Novitiis in unum convocatis attendet Lectioni S. Regulæ, cum plana illius explicatione. Meditationem cujuslibet diei, ab iisdem cum fructu spirituali requiret; horas, tam pro lectione Librorum spiritualium, quàm pro aliis exercitiis, & pro manuali opere assignabit, deindè horum omnium rationem exiget.

CAPUT III.

De cæteris Officialibus, & Oeconomis Monafteriorum.

Oeconomia Monafteriorum, quatenùs fieri poteft, decenter adminiftretur per Religiofos, qui ad hoc idonei, atque in fpiritu fundati fint, ut animarum periculum juftè timeri non debeat, atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures, quos Conventus elegerit, prædiis, Culinæ, Cellæ Vinariæ, & Cerevifiariæ præficiantur.

Officiales ifti, feu Oeconomi feftivis diebus omninò, & aliis diebus, quantum per functiones Officii licet, Chorum, aliaque fpiritualia exercitia cum cæteris frequentent; Neque enim ex hoc, quod hujusmodi Officiis exterioribus præpofiti, fed præcisè quatenus juftè impediuntur exempti funt Quòd quia pro diversa Conftitutione Monafteriorum omnino inæqualiter accidit, nec licebit ab uno ad aliud Monafterium argumentari, prout, nec aliquid generale ftatui poteft. Sed confideratis circumftantiis per Vifitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tùm quæ Officia Religiofis committenda, & quot Officiales necefsarii, & quatenùs a Choro, aliisque eximendi fint.

Duos faltem Oeconomos, feu Cellarium, & Depofitarium quilibet Conventus habeat, quorum alter percipiat omnes reditus Monafterii, alter expendat, qui fine consilio Seniorum Patrum ab Officiis amoveri non pofsint.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat Prior Clauftralis, fed Cellarius, & Depofitarius, qui quolibet quartuali coram Priore, & Deputatis a Capitulo totum Monafterii ftatum in temporalibus perceptis, & expenfis factis exhibebunt. Singulis autem annis ad finem Junii computa generalia perceptarum, & expenfarum coram iisdem exhibebunt, & fuæ adminiftrationis rationem reddent.

Consultum videtur Officia Priorum; Subpriorum, & aliorum omnium Officialium non efse perpetua, fed expleto triennio omnes, & finguli refignabunt fua Officia, & pro altero immediatè triennio non pofsunt reafsumi, nisi cum dispensatione Reverendifsimi Præfidentis, si ita causa fpecialis necefsitatis, vel utilitatis Monafterii, Communitas ejusdem poftulaverit, dummodo reelectio fiat per fecreta

vota

vota à duabus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo Electionis existentium.

CAPUT IV.

De Choro, & Horis Canonicis.

Cum nostra Professio nos DEI laudibus celebrandis addicat, alia omnia ita ordinanda sunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur, nec in particulari quispiam sine speciali causa à Choro se subducat, ut paulo ante de Officialibus constitutum est.

Horæ Canonicæ secundum Breviarium Monasticum authoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani recognitum; Missæ verò, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consveta Officia, & cæremoniæ secundum formam Romanam, & Kalendarium Diœcesanum peragantur.

Festa nova ex præcepto SS. Pontificum ordinata observentur, & celebrentur in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis. Similiter Festa Ordinis authoritate Apostolica approbata, & celebrari concessa. Festum autem Commemorationis S. BENEDICTI 2. Julii sine octava, tum & Festa Diœcesana pro quavis Diœcesi de Apostolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto observanda.

Officia Minora B. VIRGINIS, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, sicut etiam Litaniæ in Choro dicendæ sunt, quando, & quoties in Rubricis Breviarii notantur, & ordinantur: ipsum verò Officium B. VIRGINIS, seu Cursus Marianus, quando in Choro non dicitur secundum laudabilem consvetudinem, quotidie ab omnibus privatim, & à Fratribus junioribus, quo ad Matutinum, & Laudes, communiter secundum ordinationem Abbatis in Capitulo, vel in Choro, alioque loco idoneo recitetur. Quo verò ad alias horas privatim absolvatur.

Cæterum in cantu, & Psalmodia, pro majori, vel minori celebritate Festorum ea differentia servanda circa Horarum Matutinarum absolutionem, quæ in singulis Conventibus, juxta antiquam, & laudabilem consvetudinem, & constitutiones loci, hucusque observata est, & observatur.

Similiter prima Canonica, Tertia, Vesperæ, & Completorium quotidie, & Nona, quoties post prandium absolvitur,

tur, decantetur, aliis diebus Sexta, & Nona dum immediate consequuntur Missam Conventualem decantatam, psallendo persolvi possunt, cum gravitate tamen, & distincte pausis rite servatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini observabitur, ut hora prima post mediam noctem celebretur.

Ex singulari gratitudinis obligatione secunda Maii, quò die hæc Congregatio nostra erecta est, pro felici conservatione, & Regimine Sanctissimi Domini Nostri CLEMENTIS PAPÆ XI. solemne Sacrum de SPIRITU Sanctó, & post mortem, quem DEUS diu servet incolumem, pro anima ejusdem Anniversarium perpetuum in omnibus Congregationis Nostræ Monasteriis celebrabimus.

CAPUT V.

De Meditationibus, & Annua Recollectione.

Cum ad excitandum in nobis fervorem Spiritus sit præsens, idemque efficacissimum motivum recordatio obligationis ad perfectionem contendendi ex emissione votorum contractæ, ut eò efficatius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes, tam Abbates, quàm reliquos Monachos, ut singulis annis faciant solemnem votorum renovationem in solemnitate Commemorationis S. BENEDICTI, ad quam per jejunium, & alia exercitia spiritualia in pervigilio ipsius commemorationis se præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & spiritualem profectum apprime necessaria est frequens per devotas meditationes recollectio, ideò in omnibus Monasteriis, & Præposituris, tam quotidianas meditationes, quàm singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, ut vocantur, exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentissime observari statuimus.

Inprimis igitur mane hora sexta sit quotidie meditatio in communi saltim per mediam horam, & ante eam immediate legantur puncta, ex aliquo pio libro desumenda. Deinde, antequàm ad prandium, & cœnam accedatur, brevior in Cellis per aliquod temporis spatium recollectio, sive examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequàm cubitum concedatur, examen, sive discussio conscientiæ quotidie constituatur; illudque fiat in communi, sine ulla

dis-

dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter attendant, nè ullus à Sacris iſtis exercitiis ſe ſubducat.

Insuper extraordinaria, & major recollectio per annua ante dicta exercitia (quorum maximam utilitatem, & fructum paſsim experientia demonſtrat) à nullo etiam ipso Abbate prætermittenda, ſed ad hoc ſanctum opus, certum & congruum tempus per Abbatem ſingulis annis determinetur. Viſitatores demum in ſuæ Viſitationis decurſu invigilabunt, ut hoc ſtatutum observetur.

Conſtituti in exercitiis Spiritualibus ſub aliquo Patre Spirituali ejusmodi recollectionum Directore, Matutinis Horis, majori Miſsæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore ſolitariam in ſuis Cellis vitam agent, contemplationi atque aliis pro recollectione Spiritus præscriptis vacent, in fine autem Confeſsionem annuam Generalem facient.

Insuper quoniam plerumque corpus, quod corrumpitur, aggravat Animam, ac nonnullos Fratrum Noſtrorum in externis negotiis occupatos, variæ, gravesque curæ diſtrahunt, & turbant, unde fervorem ſpiritus languescere ſæpè contingit, Abbas de consensu Præſidis permittat iis, quibus, & quando judicaverit, ſecedere ad Cellas in hunc finem præparatas, & illic per definitum ſibi tempus liberi ab omni commercio rerum humanarum, ſe totos Divinis tradant, exercitio ſanctæ contemplationis, & operibus pœnitentiæ mentem reficiant, inſtaurentque animæ vires, quatenus ad ſubeundos pro gloria DEI, & Congregationis bono ſolitos labores renovati ſpiritu mentis ſuæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadrageſimæ ea puritate, quâ S P. Benedictus exposcit, pro modulo tranſigere ſatagent Fratres noſtri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monaſterii congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ quadrageſimo nono, quòd incipit: Licet omni tempore, breviter eos hortabitur, ut disciplinam Monaſticam religioſius observare, in patientiæ operibus ſtrenue ſeſe exercere, & sancta propoſita ferventius innovare ſtudeant.

Sacerdotes ad Confeſsionem ſaltem bis qualibet hebdomadâ accedant, & alii non Sacerdotes ſemel, qui ſingulis diebus Dominicis, & feſtis majoribus, tam de præcepto, quàm Ordinis ad Sacram Synaxim accedant.

Per devotam librorum ſpiritualium lectionem materia paran-

paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus eſt. Unde inprimis providendum, ut ſinguli libros asceticos, & pios ad ſufficientiam habeant, maximè autem S. Scripturam.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, ſed devoti, & ſalutares legantur. Unde ſæpius in ſeptimana legatur aliquid de Regula S. P. BENEDICTI, cujus Observantiam per noſtram Congregationem, & has Conſtitutiones præcipue intendimus.

CAPUT VI.

De cuſtodia Caſtitatis, & Clausura.

Et in hoc genere cura, & cuſtodia adhibenda eſt, ut omnes occaſiones, etiam remotiores, & quidquid ſcandalum, vel malam apud alios ſuspicionem parere poſsit, accuratè præcaveatur, & abscindatur. Qua de causa Clausura inprimis Monaſterii, de qua ſingularem curam P. Prior habebit, eatenus cuſtodienda, ut nulli ſæcularium acceſsus pateat, vel ubi juſta neceſsitas poſtulat, Viros (fæminis ſemper excluſis) ſæculares admitti v. g. opifices, id non niſi cum præscitu, & licentia Abbatis, vel Prioris fiat.

In hujus exactæ cuſtodiæ ſinem Oſtiarius clavem ſub prandio, & cœna, occlusâ diligenter portâ, apud Superiorem in mensa deponat, ut nemini interim acceſsus pateat.

Multominus aliquis Conventualis clausuram egrediatur ſine ſimili licentia, eaque vel ſpeciali in caſibus, & cauſis ſpecialibus, vel generali Officialibus pro exigentia Officiorum concedenda; hæc tamen ipsa nulli indefinite, ſed limitate, & ad certas horas concedenda eſt, idque non ſine Socio Religioso, aut in casu quodam fortè extraordinario, ſaltem famulo adjuncto.

Præterea quòd in S. Regula cautum habetur, ut ea, quæ extra Monaſterium, vel Clausuram visa, vel audita ſunt, per Officiales, & quoscunque non referantur ad Conventum &c. debita observantia cuſtodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus ſcandalosa, vel quæ pravos animorum affectus, ſuspiciones, murmurationes, aut etiam inutiles diſtractiones, & in Spiritualibus turbationes causare poſsunt, in Conventu referre, aut recensere non liceat.

Cavendum insuper, & occaſiones amputandæ ſunt, nè Reli-

Religiosi, cum Fæminis familiaritatem, conversationem, aut communicationem habeant, nisi præcisė, quatenus justa, & nota necessitatis, vel utilitatis causa Officialibus, & quandoque in aliis judicio Superiorum, quorum licentia specialiter, & expresse hoc casu requirenda est, indubie exigit. Et nihilominus custodito, ut quicunque quacunque ex causa, & licentia ad colloquium fæminarum in publicum admittitur, non nisi cum Religiosa modestia, & gravitate, neque ultra tempus, locum, & modum præscriptum, cum eisdem conversetur. Si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo scandalosum Abbas, aut Visitatores invenerint, eum, vel ab Officio amoveant, vel in posterum nunquam amplius ad similem occasionem, vel conversationem admittant.

CAPUT VII.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito S. P. Nostro appellatur) à Monasteriis nostris omnino eliminandum est, nė quisquam in re temporali quacunque ullum Dominium, vel jus qualecunque, utpote cujus omnino in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quamcunque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine ulla contradictione, vel murmuratione dimittere sit paratus.

Si quidpiam singulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obveniat, id rectė Superioribus offeratur, vel Domino Abbati, vel Priori pro qualitate, & quantitate rei: Qui Superiores talia ad usum revocabilem, ei, cui destinata sunt, si rationabile videtur, concedere possunt, sed non debent. Imò si taliter oblata fuerint pretiosa, superflua, & magis si singularitatem, vel deformitatem in Conventu introducerent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, siquidem raro, & moderatė quidpiam offeratur, secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes.

Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate congruis pœnitentiis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecu-

niam tenere, & dispensare debent, in hoc juxta voluntatem Abbatis, vel Prioris agant, nec ſibi particulariter ſine præscitu, & licentia ejusdem applicent, vel aliter expendant, quàm ex injuncto officio, vel jufsione Abbatis, ſeu Prioris.

Habeat Pater Subprior, vel unus Patrum Capsam aliquam, vel moderatum ærarium, in quod pecuniæ oblatæ Conventualibus reponantur per ſe ipsum, vel alium publicum Officialem ad expensas faciendas deſtinandum, liceatque Superiori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentiis discrete dispensare, ſine tamen ulla obligatione, aut jure quæſito, illi, cui oblata ſunt, cum ea poſsit Superior, ut in Domino judicaverit, etiam in aliorum, & totius Monaſterii utilitatem convertere.

Ut verò proprietatis vitium, non ſolum in pecuniis, ſed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, & præcaveatur, ſingulis annis, cum ſchedula quadrageſimali bonorum operum, ex præscripto Regulæ ad initium Quadrageſimale offerenda, dent ſinguli, etiam ſchedulam, ſeu reſignationem omnium rerum, quas ad usum quisque ſuum in Cella, vel alias retinet, quatenus unusquisque in conscientia ſecurus eſse poſsit, nihil ſe insciis Superioribus detinere.

CAPUT VIII.

De Obedientia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requiſitum vitæ, & ſtatus Regularis eſt obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat, S. Regula noſtra, ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum Viri Religiosi deſiderant ſancte observanda, & quidquid à Dominis Abbatibus, cæterisque Congregationis noſtræ Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ, ſeu Inſtituto contrarium non eſt, ſine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut ſupra vires, aut qualitates ſuas eſse videretur v. g. si quis Officium per Religiosos adminiſtrari ſolitum ſuscipere, si docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeſte ſe excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter ſuo judicio inſiſtere non licet, ſed si auditis rationibus hujusmodi Superior in ſua juſsione perſiſtat, Religiosus ſub-

ditus

ditus non ſuam, ſed Superiorum voluntatem ſequatur, & confisus de adjutorio DEI obediat.

Singulariter, & ſub gravi pœna prohibitum ſit, nè quis cum Abbate, vel Prore ſuo, & aliis Superioribus protervè contendere, vel ullo modo eos, quos vice, & nomine Chriſti ſibi præpoſitos ſcit, verbis, aut ſignis quibuscunque deſpicere, vel injuriare præsumat. Sed si quis causam etiam juſtam contradicendi, vel mandatis Superiorum ſe opponendi habere putat, eam modeſtè ſine expoſtulatione proponat, quam utique Superiores ſecum prudenter ponderabunt, & quatenus juſtum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent.

Si verò Religiosus quicumque injuſte ſe opprimi, & gravari judicat, ſalutare appellationis remedium conceditur, ſervato tamen, tum Juris, tum Inſtantiarum ordine, tum debito moderamine, & modeſtia religiosa; nimirum, si quis à P: Priore ſe injuſtè punitum, vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem liberè appellare poteſt, ubi ſemper omnibus in quacunque causa liber acceſſus ad eumdem patere debet.

Nullus Religiosus tunc ſtatim, quando corripitur, quasi ſtante pede in vocem appellationis erumpat, quod ſine deſpectione immediati Superioris haud fieret, ſed correctionem, vel etiam pœnitentiæ dictationem in religiosa humilitate excipiat, primosque & præcipites animi motus coërceat, intervallo autem, ubi animo ſerenato, & deliberatione prudenti præhabitâ appellationem neceſsariam judicat, D. Abbatem adeat.

Ab Abbate fiet appellatio ad Viſitatores, à Viſitatoribus ad Præſidentem, ab eodem ad Capitulum, à Capitulo verò immediate ad S. Sedem Apoſtolicam, ad quam etiam ſemper, & quandocunque libet, pateat recursus.

CAPUT IX.

De temporis per totam diem diſtributione.

Mediâ ſextâ excitatio fiat, & usque ad ſextam completam, partim corporis neceſsitatibus, partim ſingulari devotioni vacabunt. Horâ ſextâ dato brevi ſigno Campanæ, in Choro meditatio, & Prima persolvenda erit.

Poſt Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum,

tum, usquè ad summum Officium Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In celebrando verò, quantum fieri potest, servetur ordo per determinationem horæ, & temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat, ita, ut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti Fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore Sacrum audire possint, præviâ, & subsequente debitâ præparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu Casisticis, seu pro qualitate Personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum vacandum erit.

Horâ nonâ, vel in diebus jejuniorum pro modulo abstinentiæ mediâ decimâ, vel ipsâ decimâ signum dabitur pro Tertia, quam immediatè subsequetur Missa Conventualis choraliter, vel aliquando piâ ratione solemnitatis figuralitèr, decantanda. Post Missam Conventualem, etiam absolvetur quotidie sexta & Nona psallendo, nisi juxta præscriptum Regulæ certis temporibus Nona transferri debeat post prandium decantanda.

Post Officium summum dato primo signo, recollectio particularis, vel pii alicujus Libri lectio per singulos Religiosos in cellis fiet ad siguum secundum Lectore Mensæ & servitoribus exceptis.

Deindè ad Mensam, seu Refectorium eundum, servatô semper silentiô extra horas, specialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectione facta sub Psalmo *Miserere* è Refectorio exeundum, sivè ad Chorum, sivè ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona decantanda erit in Choro, pro exigentia temporis.

Post hoc, hora colloquio, & honestæ recreationi in communi conceditur, quâ etiam horâ ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

Recreatione terminatâ, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum horâ unâ aliis exercitiis, quatenus secundum judicium Superiorum singulis convenire, & expedire videbitur, deputari potest v. g pro addiscendo Cantu Chorali, pro conferentia in Casisticis, aliisquè literariis materiis, vel deniquè pro opere manuali, &c.

De reliquo tempus pomeridianum, usquè ad Vesperas studiis, & lectioni Librorum Spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinariè, singulis septimanis semel, aut pro ratio-

ratione temporis, & tempestatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petitâ & obtentâ licentiâ Superiorum.

Horâ quartâ Vesperæ cantandæ, post quas dato primo signo Lectio Spiritualis fiet per singulos Religiosos in Cellis continuanda ad signum secundùm pro Cœna.

Quâ finitâ, per mediam horam honesta recreatio conceditur in communi, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia post collationes serotinas non permittantur in feriis sextis Quadragesimæ, nec per totam majorem Hebdomadam usquè ad Sabbatum Sanctum exclusivè.

Tertio quadrante ante septimam, dato signo per unum Lectorem ex Collationibus Sanctorum Patrum, vel aliis Libris devotis legendum per quadrantem circitèr horæ, subjungendum mox horâ septimâ Completorium, & examen Conscientiæ in communi.

Deniquè cum recollectione vespertinâ, seu examine Conscientiæ, immediatè subsequente dies concludenda, ita; ut horâ octavâ omnes in quiete, & in cellis sint.

Quoniam certis temporibus juxta præscriptum Regulæ Completorium adjungitur Vesperis. Ideò pro tunc horâ septimâ dato signo, & convenientibus omnibus in unum, per Lectorem, ut supra ex Libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ. Post quam lectionem subsequetur discusio Conscientiæ vespertina, & ita concludetur dies, & peracto examine singuli in quiete, & in cellis se contineant.

Circa hunc ordinem diei limitatio quædam, excepto tamen Choro fieri poterit ab Abbate juxta rei Personarum, præcipue Lectorum, & Scholasticorum ad temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas non semper ita exacte ab omnibus observari possit.

CAPUT X.

De Victu & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod hactenùs ratione victus observatum fuit, in posterum in singulis Monasteriis observetur.

Ultra jejunia Ecclesiastica, in omnibus Monasteriis ulteriora, seu Regularia jejunia observanda sunt Et quid per totum annum singulis diebus Mercurii, & Veneris, tam

à carnibus, quam altera refectione abſtinendum, excepto tempore Paſchali, & Natalitio, usque ad octavam incluſive Epiphaniæ, quo altera refectio permittitur.

In Adventu per totum jejunandum eſt, ita ut ab altera refectione abſtineatur, ſola collatiuncula consveta loco cœnæ conceſsa. In hebdomada verò integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam Cinerum (ſalva abſtinentia ab usu carnium diebus prout ſupra,) ut aliquod obſonium in prandio, & cœna addatur, indulgemus.

In Honorem B. V. MARIÆ, jejunium Regulare ſervabitur in Vigiliis Feſtorum ad populum ejusdem B. V. MARIÆ.

CAPUT XI.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, quæ in Viſitationibus obſervari, & ubi neceſse fuerit, reformari debent, id erit, ut tam Conventuales omnes, quam reſpective etiam Abbates, Habitu, & Tonsura decenti, & honeſto, ſimulque modeſto ſine vanitatibus ſæcularibus veſtiti incedant intra & extra Monaſterium, nullo etiam modo veſtimentis ſericis, & ſimilibus utantur.

In ſpecie omnia veſtimenta exteriora non alterius, quam nigri coloris ſint, eaque lanea, aut linea.

Deinde in Congregatione noſtra omni modo, quo ad veſtimentorum formam, etiam quo ad materiam æqualitas, & pariformitas introducatur.. Quod ſolertiæ Dominorum Viſitatorum committitur, ut tempore Viſitationis circa pariformem Habitum, & Tonſuram, interim ipſi eatenùs rem componant, quatenùs ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali ultimatè ſtatui poſsit, quod decentiſsimè videbitur.

CAPUT XII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus P. BENEDICTUS affectu verè Paterno infirmis proſpexit, & Capitulo 36. Regulæ ordinavit infirmorum curam ante omnia, & præ omnibus adhibendam; item, maximam curam Abbatis eſse debere, nè ob aliquam negligentiam patiantur, &c. ideo nec ſumptibus. nec labo-

ri parcendum, ſed omni modo curandum erit, ut, quæ pro ſalute, tum Corporis, tum Animæ neceſsaria ſunt, in tempore, & promptè ſubminiſtrentur.

In ſingulis igitur Monaſteriis, Abbas cum conſilio, & matura deliberatione, advocet certum, & idoneum Medicum, qui tempore neceſsitatis ſuccurrere ſit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut, quæ ægrotantibus neceſsaria judicabit, ſine reſpectu ſumptuum præscribere poſsit.

Porrò, qui infirmitate quacumquè corripitur, tempeſtivè, vel Abbati, vel Priori ſtatum ſuum indicet, & confidentèr conferat, tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo & potu conducente, item exemptione à Choro, & si quid aliud pro reparatione ſanitatis neceſsarium videbitur.

Nulli quidem liceat ſine expreſsa licentia Superiorum Medicum advocare aut per literas consulere, vel etiam à præsente medicinam accipere, ipsi verò Superiores difficiles non erunt, si prædicto modo confidentèr, & ſtatus, & causæ rationabiles ſignificentur.

Ulterius autem ſolicitè curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio ſe plene ſubmittat, in quem finem idoneus Miniſter deſtinandus erit, qui ſedulam infirmi curam gerat, & accuratè acceptam à Medico inſtructionem observet, contraria, vel noxia nullatenùs admittat.

Præter Miniſtrum, ſeu Famulum unus ex Conventu Vir maturus, ſivè in genere pro omnibus, ſive particulariter pro ſingulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiorem inspectionem habere, eundemque, tam verbis, & frequenti viſitatione censolari, quam etiam, quæ neceſsaria videntur, procurare, & si defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempeſtive monere poſsit.

Ipse etiam Abbas non intermittat ſæpius ægrotantes viſitare, quibus magnum ſolatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione ſua paternum erga ſe affectum advertent & experientur.

Multò magis ipsi Convetuales, ceu Confratres in hoc casu neceſsitatis, ſeu infirmitatis ex ſincera charitate obsequia, & ſolatia ſibi mutuo præſtent, & quantùm infirmo commodum, & expediens eſt, ſive recreationis, ſive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmariam accedant, & infirmum consolentur, & recreent.

Quia verò major ſemper de ſalute Animæ, quàm corporis

poris efse cura debet, eò inprimis omni ftudiô adlaborandum, nè vanis, & variis colloquiis fpiritus diftrahatur, fed magis ad pietatem, patientiam, & refignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum vifitare volunt, disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentes ex idoneis Libris lectiones, adhortationes quoque, & fuffragia Fratrum non defint, quibus Spiritus à corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT XIII.

De Conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis N. Ord: Congregationibus.

Præter hactenus cônftituta fupersunt complura alia particulariter circa mores, observantias, & cæremonias, ipsamque Disciplinam Regularem in omnibus Monafteriis noftræ Congregationis pariformiter introducenda, & observanda. Proinde si ad Sacram Regulam declaratione aliqua, vel fingulari ftudio opus fuerit, ad Conftitutiones Cafsinenfis, & Bavaricæ Congregationum fingula capita Regulæ S. BENEDICTI declarantes recurrendum, eòque femper collimandum erit, ut inter omnia Monafteria noftra, Conformitas cum fupradictis Congregationibus, tam in Celebratione Generalis Capituli, quam in Electione Præfidis, Vifitatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quæ Spiritualem, & temporalem totius Congregationis noftræ S. CRUCIS, & fingulorum Monafteriorum concernunt directionem, conformatio omni meliori modo introducatur.

Quæ verò futuro tempore ulteriùs disponenda, & corrigenda occurrent, circa ea Vifitatoribus, Capitulis triennalibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Vifitationum, & recefsus Capitulorum emendandi erunt, & quidem circa pariformem introductionem Regularis disciplinæ, respiciendum inprimis erit ad Regulam S. ubi fatis exprefsum, & prospectum eft, neque aliud ferè defideratur, quàm debita observantia, & executio.

Unde DD. Vifitatorum curæ fpecialitèr committitur, ut ftatim in prima Vifitatione diligentifsimè inquirant, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introdu-

troducta fit fimulque rationes & causas disparitatis aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabilitèr declinatum agnoscant, ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales, ad pariformem, quæ in dictis aliis præfatarum Congregationum Monafteriis laudabilitèr viget, difciplinam disponant. Quod si vero obftacula, feu causæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibi communi confilio ftatuendum erit, quod confideratis confiderandis practicabile judicabitur, habito (ut prædictum eft) refpectu, tum ad S. Regulam, tum ad dictarum Congregationum Statuta, a quibus temerè fine certa, & jufta causa non declinabitur.

Ad harum Conftitutionum observantiam tenebuntur omnes, & finguli Abbates, & Religiosi Monafteriorum omnium, in Brevi Apoftolico erectionis fub datum Romæ die 22. Maii, Anno Domini millefimo feptingentesimo nono expreſsorum, necnon aliorum, quorum Abbates pro facta sibi à S. Sede Apoftolica facultate, noftræ Congregationi in pofterum accedent.

Si quid porrò cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum erit, aut aliàs addendum censebitur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut, quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin à Capitulo fequenti fuerint confirmata, & quatenùs his Conftitutionibus contraria fuerint, à S. Sede Apoftolica approbentur.

Omnes Conventus prædicti Ordinis, hic in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Litvaniæ exiftentes, prædictæ Unioni per Breve Apoftolicum incorporati, cavent sibi, ut præter præmemoratas Conftitutiones, quas præsenti primo Capitulo Generali concluserunt, & determinaverunt penes Conftitutiones Locorum fuorum laudabiles, in Capitulis fuis fancitas, & laudatas, & approbatas ab iis, ad quos de jure fpectabat, necnon penès laudabiles consvetudines ab immemorabili observatas, inviolabilitèr conserventur, dummodò tamen Sacris Canonibus, Conciliis, & præsentibus Conftitutionibus, neque directè ullatenùs adversentur

Quod si quis Abbas, aut Monachus ex prædictis Monafteriis, fic in Congregationem unitis, vel in pofterum uniendis, dixerit fe ad has Conftitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat á Congregatione discedere &

exemptioni à S. Sede Apostolica ad formam Bavaricæ Congregationis concessæ renuntiare, à Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

CONFIRMATIO

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium de Abdua Sancti Clementis, Sacripantes, Sanctacrucii, Paulutii, & Fabroni per Ssmum Dnum Nostrum specialiter deputata re maturè discussa ac referente Eminentissimo Domino Fabrono censuit (si Sanctitati suæ placuerit) posse suprascriptas Constitutiones, sedulo examinatas, & aliquibus additis, aliis sublatis, correctas & emendatas incipientes: Intentio Congregationis Benedictino-Polonæ sub Titulo Sanctæ Crucis &c. & terminantes à Regularibus suis tanquam Apostata puniantur ... Confirmari in forma specifica, cum earum insertione, & cum Communicatione, & extensione respectivè favore ejusdem novæ Congregationis Benedictino-Polonæ, omnium & Singulorum Privilegiorum, exemptionum ac facultatum, de quibus in eisdem Constitutionibus mentio habetur. Romæ hac die 31. Januarii 1712.

Et die 16. Aprilis dicti Anni facta de præmissis relatione Ssmo Dno Nostro, Sanctitas sua sententiam S. Congregationis, in omnibus & per omnia benignè approbavit, & confirmavit. Romæ &c.

G. Card: Carpineus.

Loco ✝ Sigilli

Ferdinandus Archi-Epis: Nicæn: Secret:

DE-

DECRETUM

In causa Benedictino-Polona vertente inter Patrem Stanisl: Chriſtinum Mirecki Abbatem Calvo-Montanum Præſidentem Generalem Congregationis Benedictino-Polonæ ex una, & Monaſteria Tynecense, Lubinense, & Mogilnense Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ partibus ex altera.

Sacra Congregatio Eminentiſsimorum & Reverendiſsimorum Dominorum Cardinalium, de Abdua Sancti Clementis, Sacripantes, Paulutii, Fabroni, & Albani per Ssmum D. N. ſpecialiter deputata, partibus auditis & informantibus, referente Eminentiſsimo Fabrono censuit injungendum, prout præsentis Decreti vigore injungit Nuntio Apoſtolico in Polonia reſidenti, ut Literas Apoſtolicas, Ejusdem Sanctiſsimi Domini Noſtri ſuper erectione Congregationis Benedictino-Polonæ in forma Brevis ſub datum die 22. Maii 1709 expeditas, omnimodæ executioni demandet, etiam quoad prædicta Monaſteria; Tynecense, Lubinense, & Mogilnense; & quo ad censuras P. Leonardum, & reliqua omnia, idem Nuntius Apoſtolicus procedat, & provideat cum facultatibus Ejusdem Sacræ Congregationis.

Et Ssmus Dominus Noſter facta ſibi relatione Decretum idem benigne approbavit. Romæ 13. Maii, 1712.

G. Card: Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

Ferdinandus Archi-Epis: Nicæn: Secret:

BREVE
Sanctissimi Domini Nostri
BENEDICTI XIII. PAPÆ

Ad Capitulum Congregationis Benedictino-Polonæ paternè ad Constitutionum ipsius observantiam moventis, & reluctantes ad observantiam monentis, & ad obedientiam.

Dilectis Filiis Præsidi & Monachis Congregationis Benedictino-Polonæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii Salutem & Apostolicam Benedictionem. Quam de Monasticæ vitæ sanctitate augenda vel reparanda gerimus curam, & præcipuus amor, quo universum Sancti Benedicti Ordinem de Christi Ecclesia egregiè meritum, vestramque insignem Congregationem, pluribus caritati Nostræ Nominibus commendatam complectimur, urget nos, ut imminentibus generalibus Comitiis Vestris, quam debemus Apostolici officii opem, ad laudatissimi istius instituti utilitatem alacri animo conferamus. Cum præsertim studia vestra ita fuerint ad Regularis disciplinæ incrementum intenta; ut oblatis precibus Auctoritatem fel: record: CLEMENTIS Papæ XI. Prædecessoris Nostri imploraverint, ut Polona ista Congregatio erigeretur. Quæ quidem observantiæ alacritas cum non solum sequi sed antevertere etiam Apostolicis studiis visa sit, spem nostram mirificè sustentat, & uberrimum proventum curis nostris jure ac merito pollicetur. Ejusdem igitur Prædecessoris Nostri vestigiis inhærentes, ne temporis diuturnitate, aut animorum remissione, aut diaboli nequitia dilabantur, quæ jam sanctè & salubriter coaluerunt, districtè præcipimus & mandamus, ut, quæ per Apostolicas Literas in forma Brevis datas die XXII. Mensis Maii Anno MDCCIX. Jlle præscripserat, sedula observatione custodiantur, nimirum ut Monasteria Regni Poloniæ & Magni Ducatus Litvaniæ nempe S. CRU-

CIS Calvi-Montis, Afsuptionis Beatæ MARIÆ Virginis Sieciechoviense, Sanctorum Apoftolorum PETRI & PAULI Tynecense, Sancti ADALBERTI Episcopi & Martyris Plocense. Sancti JOANNIS Apoftoli & Evangeliftæ Mogilnense, Sanctæ MARIÆ Lubinense, ad Sanctam MARIAM Trocense, ad Sanctam ANNAM Horodescense, ad Sanctam CRUCEM Nesvisiense, in unius Congregationis Corpus Apoftolica Ejusdem Prædecefsoris Noftri Auctoritate unita & conjuncta, uni Primario Capiti pareant, & fubjecta fint, ita ut Congregatio ifta inftar Congregationis Bavaricæ ejusdem ordinis omnino regatur, & gubernetur; Regulæ quoque observantia, tam Pontificis, quam Religiosis Veftris Conftitutionibus conformis, præsertim quo ad ftudium generale, cum docentuim, & ftudentium graduatione inftituendum, & communem Tyrocinii domum, ubi & Major Monachorum Numerus, & perfectior viget Disciplina, diligenter retineatur, & confirmetur. Præ cæteris verò debita Præfidi ab omnibus tam Monafteriis quam Monachis exhibeatur obedientia. Certo autem fperamus, Præfides pro tempore in futuris Capitulis eligendos in fuo triennali Regimine fedulo curaturos, ut Noftra & hujus Sanctæ Sedis Mandata, quam religiosifsime observentur, & in visitandis antedictis Monafteriis, quæcumque ab Apoftolicæ Regulæ norma deficere deprehenderint, pari ftudio difciplinæ & fraternæ caritatis conftabiliendæ, corrigant & emendent; detrectantes verò Canonicis remediis ad obedientiam adducant. Hoc enim folatio allevatum iri confidimus animi dolorem, quem fuscepimus, cum ad nos perlatum eft Monafteria duo ex fuperiùs memoratis, pravo Nobisque permolefto inobedientiæ exemplo falutaribus Apoftolicæ Providentiæ ftatutis obluctari. Date igitur operam Dilecti Filii, ut in proximis Comitiis Zelus Domus DEI & caritas Chrifti, in cunctis veftris confiliis, actisque resplendeat, Veftraque prudentia, religione, piisque precibus fuffragantibus, tam Congregationi ifti, quam huic Sanctæ Sedi optatifsimus Noftræ follicitudinis fructus conftet. Cæterùm, quàm præclarè de Vobis fentiamus, & quàm ftudiosa voluntate, ad commoda & ornamenta veftra propensi fimus, Dilectum Filium Chriftinum Stanislaum Mirecki Abbatem Monafterii Sanctæ CRUCIS Calvi-Montis, quem benignè excepimus, & in cujus integritate, pietate, observantiaque luculentum virtutum Veftrarum fpecimen & exemplum habui-

buimus Vobis declaraturum non dubitamus At Vobis Dilecti Filii, testem Paternæ caritatis & cœlestis præsidii pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Julii, MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Carolus Archi-Episcopus Emissenus.

Decretum Sacræ Congregationis Rituum Die 7. Mensis Junii, Anni 1732. emanatum.

Sacra Rituum Congregatio ad humillimas preces P. Christini Stanislai Mirecki Abbatis Monasterii Sanctæ Crucis Ordinis Sancti Benedicti, Congregationis Polonæ translationem officii S. Laurentii Justiniani, quod in Ecclesia Universali die 5. Septembris sub ritu semiduplici ad libitum celebratur, ratione occurentiæ Octavæ S. Emerici Patroni Loci ad primam diem non impeditam.

Necnon utramque Festivitatem Inventionis scilicet S. Crucis, & illius Exaltationis, uti Titularis Congregationis Polonæ & Litvanæ cum octava, ac etiam ejusdem S. Crucis commemorationem in communibus Sanctorum Suffragiis pro universa prædicta Congregatione in posterum posse concedi censuit. Die 7. Maji 1732.

A. F. Card: Zondadari Præfectus.

N. M. Tedeschi Archiep: Apamenus S. R. C. Secrt:

B R E V E
S. D. N. CLEMENTIS. XII. PAPÆ
Ad Capitulum Congregationis Benedictino-Polonæ ad Normam Brevis anterioris Benedicti XIII.
CLEMENS PAPA XII.

Dilecti Filii, Salutem & Apostolicam benedictionem Sollicitudinis significationes, Apostolicæ in vos benignitatis testes,

teſtes, quas per ſuas in ſimili forma Brevis literas Prædeceſsores noſtri fel: record: CLEMENS XI. & BENEDICTUS XIII. expreſserant, recurrentibus Congregationis Veſtræ comitiis generalibus, per noſtras etiam hasce literas renovamus, vos vehementer hortantes, ut, quæ iidem Prædeceſsores Noſtri ad Regularem disciplinam alendam augendamque veſtris precibus annuentes conſtituerunt ac præscripserunt, ſublatis difficultatibus ſervanda, & adimplenda curetis, tam quod de uno Capite, ac Præſide, quam de ſtudiis generalibus, cæterisque ordinationibus injuncta ſunt. Spem certè noſtram in veſtræ obedientiæ alacritate collocamus, per quam fore conſidimus, ut ſublatis, si quæ irrepſerunt, priſtinæ observantiæ detrimentis ardor Regularis virtutis, ac ſplendor inclytæ iſtius Congregationis emineat. Hujusce autem fiduciæ Paternæ, quæ in vos caritatis teſtimonia fuſiùs expreſsimus Dilecto Filio Abbati, Chriſtino Stanislao Mirecki meritis Religiosæ vitæ, & ferventibus erga Congregationem iſtam ſtudiis Nobis magnopere commendato. DEUM interea ſupplices poscimus, ut in lumine vultus ſui dirigat actus veſtros, atque ut populi quoque vota ad ſaluberrimum fructum impetrandum excitaremus, Indulgentiam, quam rogaſtis, libenter largiti ſumus, Ac vobis Dilecti Filii Apoſtolicam benedictionem paramanter impertimur. Datum Romæ &c. Die 21. Maji 1732.

Forma Electionis, quæ fit per Scrutinium, Auctoritate Clementis XII. Papæ à Cardinali Tirrao per Nuntium Apoſtolicum in Regno Poloniæ & M. D. L. Monachis Ordinis S. Benedicti Congr: Polonæ tradicta.

Quoniam illud ſæpè Nobis contingit animadvertere, ullam certam formam à Sacris Canonibus, & ſignanter C. *Quia propter.* indictam ſervari in Electionibus, quæ fiunt per Scrutinium, ideoque fieri, quod dum huic S. Sedi pro earundem Electionum confirmatione recurritur, ita in ſubſtantialibus peccent, ut ſanari haud valeant. Non abs re nunc duximus neceſsarium ſingula per ſua capita in qualibet Electione omnino ſervanda recenſendo omnium Oculis ſubjicere; hoc enim pacto Canonicè & juſtè in poſte-

rum

rum factæ constabunt Electiones & absque sanatione suam promerebunt confirmationem.

Atque illud *imprimis* explendum est, ut secuto obitu Abbatis, a Decano seu alio Superiore inibi existenti indicatur dies, qua confici debeat Electio, necnon citentur pro certis die, hora, & loco per Notarium ad hunc effectum destinatum omnes Capitulares, qui jus habent Electionis.

Secundum: ut adventantes in dicta die, omnes Capitulares insimul in unum locum destinatum congregentur, sicque congregatis Decanus seu alius Superior mandet Notario, ut ad valvas Ecclesiæ accedat, ibique coram testibus citationem edictalem faciendæ Electionis reaffigat, ac denuo reproducat, & publicè legat.

Tertium stat in eo; ut illico post publicam completam edictalem citationem, ab eodem Decano inquiratur an inter Capitulares congregatos, exstet Excommunicatus, Interdictus, vel quomodolibet privatus aut Suspensus à Voce activa, & si quem invenerit, curet, ut à Capitulo recedat.

Quartum consistit, ut inchoato Hymno *Veni Creator Spiritus* Decanus omnesque Capitulares manu ad librum Evangeliorum admota Juramentum emittant, de meliore & utiliore Ecclesiæ eligendo.

Quintum est, quod selecta forma Electionis per scrutinium explenda Fratres eligantur Scrutatores de Capitulo, qui Juramentum præstent de fideliter exercendo munere sibi superimposito.

Sextum reponitur in eo: quod Scrutatores assumant Calicem cum Patena, illumque observent vacuum.

Septimum est: quod dicti Scrutatores delato sic calice vacuo coram Prælatis unus post alium Votum suum in schedula scriptum in eaque complicatum, in Calicem immittant.

Octavum est: Quod exquirentibus Scrutatoribus, uti facere debent, votum á singulis Electoribus, illud Electores, sic ut supra in schedula conscriptum & complicatum in calicem deponant, caveantque ne Scrutatores Electionem videre possint.

Nonum: Ut exhausto Electorum Numero schedulæ omnes è Calice a Scrutatoribus extrahantur, illæque computentur, si coæquent Numero Electorum.

Decimum est: Comperto Numero correspondente, seorsim eligentium, ut primus Scrutator petat à Capitularibus

bus an iisdem placeat, quod Vota in communi publicentur, ut inde appareat, quis majorem tulerit suffragiorum Numerum.

Undecimum: quod dictus Primus Scrutator reportata affirmativo responso Vota in communi proferat clara & intelligibili voce: NN. habuit tot; NN. tot. &c. quæ vota insimul & conjunctim computata complent Numerum Capitularium omnium.

Duodecimum: Ut Notarius coram Testibus attentè perspiciat hæc vota, & Electorum Numerum, si exposito respondeant.

Decimum tertium: Quod fiat collatio eorum, qui vota reportarunt, atque in eosdem facta comparatione Numeri ad Numerum, in Eundem declaretur Electio, in quem major pars Capituli consensit; qui enim habet majorem partem, censetur eo habuisse saniorem, necnon in merito Cæteris præcellere.

Decimum quartum Consistit: ut illico Primus Scrutator nomine ipsius Capituli ad hoc deputatus Electionem hoc pacto publicet: Ego N. meo omniumque mihi consentientium Nomine, in Abbatem N. in quem major & Sanior pars Capituli consensit, eligo, & Nomine Capituli ad Laudem & Gloriam Ssmæ Trinitatis præfatum N. declaro & pronuntio verum & legitimum hujus Monasterii, Abbatem, jubeoque, ut Electio Solemniter publicetur. In Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti.

Decimum quintum est: Quod illico post publicationem omnes comburantur Schedulæ.

Decimum sextum: Ut à Capitulo unus deputetur, qui denuntiet Electo de se factam Electionem exstitisse, ideoque an velit assentire?

Decimum septimum est: Quod Electus solita, qua par est, modestia consentiat præfatæ Electioni.

Decimum octavum, & ultimum est: Ut omnes hujusmodi actus non fiant simultanee neque præpostere, sed successivè unus post alium, alias Electio erit nulla.

De his autem omnibus Notarius coram Testibus Instrumentum publicum conficere debet describendo omnes supra recensitos actus, juxta Methodum à Capitulo servatam.

Et hæc sunt, quæ ad validitatem quarumcumque Electionum per Scrutinium factarum servanda esse præcipiunt S.

S. Canones, quæve in Sacra Confiftoriali Congregatione in Confirmandis Electionibus fingilatim examinantur.

Supra scriptum exemplar concordat cum fuo Originali nobis remifso ab Emsmo & Rdsmo D. Cardinali Firrao intimo Adminiftro Ssmi in Chrifto Patris de Mandato Sanctitatis fuæ, cum quo fuit de verbo ad verbum per nos Collationatum hac die 15ta. Menfis Martii Anni Millesimi Septingentifsimi Trigesimi Quinti. Datt: in Claro-Monte Częstochoviensi.

L. ✝ S.

Exclsmi Nuntii Aplic: — *Camillus Archiep: Iconiensis Nuntius Aplcus.*

Transsumptum Epiftolæ Ejusdem Exclmi Nuntii ad Reverendis: olim Michaelem Profzyńfki Abbatem recens inftitutum Mnrii S. Crucis Calvi-Montis.

Reverendifsime Pater.

Imperatis Ssmi in Chrifto Patris fatisfaciedo adjunctum remitto Rdmæ Prntti Vræ exemplar formulæ in futurum observandæ in Electionibus Abbatum iftius Monafterii S. Crucis Calvi-Montis, curet igitur Paternitas Vra Rma, quod insertum exemplar afservetur in Archivio Monafterii, & copia ejusdem debebit etiam afservari, in Archivio Abbatiæ, quatenus diftinctum exstet, fciantque quotquot degunt ifthic Monachi, quod adamufsim, quæcumque præscribuntur in præcitata formula, debent in Singulis Electionibus in futurum faciendis Abbatum observari & adimpleri. His fignificatis pro munere meo Paternitati Vræ Rmæ peculiari exiftimatione declarari pergo; Quod fim *Rdmæ Paternitatis Vræ ad inferviendum paratifsimus*

Ex Claro-Monte Częstoch: Die 14. Mensis Martii 1735.

C. Archiep: Iconien: Nuntius Apoftol:

Præmifsæ formulæ, & literarum Nuntii Apoftolici Originale exemplar, afservatur in Archivio Congregationis in Monafterio Calvi-Montis S. Crucis.

CON-

CONSTITUTIONES
ET
STATUTA
Congregationis Benedictino-Bavaricæ sub invocatione SS. Angelorum Custodum.

INNOCENTIUS PAPA XI.
Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quæ pro felici, prosperoque Congregationum Monasticarum, uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christi fideles divinis obsequiis, sub svavi Religionis jugo mancipati, mandatorum Dei studium feliciori in dies progressu decurrere, populumque Christianum, bono vitæ suæ exemplo, fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus. Alias siquidem nonnulla tunc expressa Monasteria Ordinis S. Benedicti in Civitate Ratisbonensi, ac in dominio dilecti Filii nobilis viri MAXIMILIANI EMMANUELIS utriusque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, respective existentia, in unum corpus univimus, & conjunximus, sicque unita, & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis illis, sub certa tunc expressa forma, aggreganda, in novam Congregationem sub titulo SS. Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ, dicti Ordinis perpetuo ereximus, & instituimus. Ac eidem Congregationi, sic de novo erectæ, & institutæ, pro bono ejus regimine, & gubernio, in primo ipsius Congregationis Capitulo generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequerentur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuissent expresse confirmatæ, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti sumus, & alias prout in nostris de-

super, in ſimili forma brevis, die xxvj. Aug: MDCLXXXIV. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & ſufficienter expreſso, & inſerto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Cœleſtini Abbatis Monaſterii S. Emmerami Ratisbonensis Præſidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ, nobis nuper expoſitum fuit, ipsi eodem Anno MDCLXXXIV. primum eorum Capitulum generale in dicto Monaſterio Ratisbonensi celebraverint, in eoque juxta facultatem ſibi a nobis, ſicut præmittitur, attributam, nonnullas Conſtitutiones pro felici, prosperoque ejusdem Congregationis Bavaricæ regimine, & gubernio efformaverint, quæ in unum volumen redactæ, & ad hanc Sanctam Sedem transmiſsæ fuerunt, ac juſsu noſtro, a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, & Aliquorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ad easdem Conſtitutiones examinandas ſpecialiter deputata, ſedulo examinatæ, & aliquibus additis, aliis ſublatis, correctæ, & emendatæ ſunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

PROEMIUM.

Intentio Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti ſub titulo SS. Angelorum Cuſtodum a Sanctiſsimo Domino Noſtro INNOCENTIO PAPA XI. Authoritate Apoſtolica Anno 1684 noviter erectæ, non eſt novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religiosis, ad conscientias eorundem gravandas imponere, ſed Monaſticam disciplinam, juxta Regulam S. Benedicti, ad quam tam Abbates, quam cæteri Religiosi noſtri Ordinis, vi votorum emiſsorum tenentur, ita reſtaurare, ut eadem Regula juxta charitatis & perfectionis Leges debite observetur, ac Eccleſiæ Ritibus, & Legibus omnia accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, nempe Caſsinensis, S. Mauri, & Vallisoletanæ ſalutaribus Statutis, & declarationibus in praxim jam redactis, quantum poſsumus, nos conformabimus cuncta ſic disponendo, ut nihil nimis arduum & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis uno corde & animo in vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus consolatione curramus.

CA-

CAPUT I.

De forma, & ordinatione Congregationis Bavaricæ.

Congregatio Bavarica Sacris Canonibus, & Summorum Pontificum Decretis conformiter, eatenus formanda & ordinanda est, ut pro debita observantia Regulæ S. Benedicti inprimis per media, tum Capitulorum generalium, tum per visitationes singulorum Monasteriorum perfectior disciplina regularis, eaque, quantum possibile erit, conformis in omnibus Gongregationis hujus Monasteriis introducatur, & conservetur.

§. I.

De Capitulis, seu Conventibus generalibus.

Singulis trienniis, inchoando a proxime celebrando Capitulo, aliud generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monasterio ad hoc apto, in quo omnes Abbates (nisi Canonicas præpeditiones habeant) personaliter conveniant, & continuis aliquod diebus diligentissime tractent de reformatione Congregationis, & observantia regulari, aliisque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Convenientes vitam ducant communem, omni superfluitate exclusa: refectionem in mensa regulari sumant, continuata lectione libri spiritualis per totam mensam, fiatque a singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo præsidebit D. Cœlestinus Abbas S. Emmerami, qui novissime electus fuit in Præsidem Congregationis: in aliis vero eligentur in principio Capituli per vota secreta in scriptis Præses, & duo Visitatores, qui Visitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt, unaque cum Præside eidem prævidere debebunt, Directorium habebunt, proponenda proponent, consilia & vota aliorum requirent, atque secundum ea, quæ scilicet per majorem partem suffragiorum ultra medietatem fuerint conclusa, & approbata, recessus seu statuta Capitularia conficient, & quod taliter circa observantiam regularem rite, & recte statutum fuerit, inviolabiliter obser-

vetur

vetur ab omnibus, omni excusatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipse vero modernus Abbas S. Emmerami proximum generale Capitulum in Monasterio ab eo deputando indicet, futura vero ejusmodi generalia Capitula a Præside pro tempore existente, vel eo legitime impedito, a primo Visitatore, congruis temporibus intimari, ac convocari debebunt, in loco a præcedenti Capitulo generali designato.

Qui legitime impediti comparere personaliter non poterunt, constituant (docto prius de hujusmodi legitimo impedimento, traditaque in scripto potestate) Procuratorem, sive unum ex aliis Abbatibus, sive Priorem, aut alium Religiosum Conventualem sui Monasterii, qui proinde omnibus consultationibus intererit, & inter Abbates (ultimo tamen loco) sedeat, & votum dabit. Quodsi plures sic constituti Procuratores adfuerint, is inter eos, sed post omnes Abbates, sessionis, suffragiique servetur ordo, qui inter Abbates constituentes, si adessent, servaretur.

Omnia & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi Congregationis nostræ Conventualem Sacerdotem, majori suffragiorum Conventus parte in Procuratorem electum, ad Capitulum generale ablegabunt, singulari memoriali instruendum, cui ipsorum nomine tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui etiam in punctis consultandis rationes suas, pro, vel contra proponet, simulque post Abbates, vel eorum Procuratores, secundum ordinem professionis locum obtinendo, Votum consultivum habeat. Hi missi Procuratores è suis quatuor eligere poterunt, qui Votum etiam decisivum, post Abbates supradicto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quam Procuratores ad locum, in quo Capitulum celebrari debebit, convenerint, Majori Sancti Spiritus Missa decantata, cui omnes intererunt, sumptoque per singulos Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento accedant Capitulum, tum Præses, brevi exhortatione facta legitimam esse Congregationem, declarabit: in aliis autem agendis, præsertim quoad electionem Præsidis, & Definitorum, ferendaque suffragia observabunt ea, quæ juxta SS. Canonum dispositionem servanda sunt.

Præses autem, & Definitores electi nominabunt, & instituent tres causarum Auditores, Abbates duos, & Procuratorem Conventualem unum, qui temporalem statum Mona-

nasteriorum examinabunt, summas perceptarum & expensarum, creditarum quoque & debitarum pecuniarum cuique Monasterio, ex Brevibus computorum triennii præcedentis cujuslibet Monasterii, quæ Procuratores iisdem tradere tenebuntur, inspicient, & si quem ipsi Auditores excessum in administratione temporalium animadverterint, ad Definitores deferent, qui pro bono Monasteriorum, prout expedire viderint, super his providebunt.

Definitorum authoritas tempore duntaxat Capituli Generalis durabit, at tam Præses, quam ipsi Definitores, ac Visitatores, non solum quamdiu in officio erunt, sed in perpetuum, ad servandum silentium statim electi præstito juramento se obstringent.

Protocolla quoque Capituli generalis, & Visitatorum, si Præsidis, & Visitatorum arbitrio asservari, ulterius necesse non sit, comburentur; quæ vero servanda erunt, ita caute custodientur, ut nullo modo in illorum deveniant manus, quos visitatio & accusatio concernere potest.

§. II.

De Præside Congregationis.

Pro feliciori successu Capituli proxime celebrandi, si ita Præsidi, & Visitatoribus videbitur, unus Abbas ex alia Congregatione Ordinis S. Benedicti evocandus erit, qui D. Abbati S. Emmerami moderno Præsidi nostræ Congregationis assideat, primumque locum, immediate post eundem Præsidem teneat; successive vero alii omnes Abbates juxta consvetam eorundem præcedentiam. Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates singulos non commode expediri, neque tamen ad Capitulum generale differri possunt, ad ipsum Præsidem referantur, petendo consilium, vel decisionem, pro ratione subjectæ materiæ, juxta tenorem Regulæ S. Benedicti, & nostras Constitutiones.

Ipse autem D. Præses vel statim, ponderatis rationibus, per se resolutionem dabit, vel in casibus dubiis, & gravioribus consilium a Visitatoribus, aliisque Abbatibus vicinis prærequiret, atque hujusmodi decisiones seu resolutiones D. Præsidis, licet ante confirmationem Capitularem vim Statuti perpetui non habeant, tamen usque dum

causa

causa in proximo Capitulo proponatur, ſine oppoſitione, vel contradictione observentur.

Libera etiam ſit appellatio ſingulis Religiosis, qui a proprio Abbate ſe gravari, & proinde juſtam appellandi cauſam habere credunt, ad D. Præſidem conceditur, eo tamen observato, ut per literas gravamina proponant, nec nisi vocati personaliter eundem accedant. Item, ut cum religiosa modeſtia, ſine insolenti despectione proprii Abbatis provocationes hujusmodi fiant. Quod si nec a D. Præsi-de juſte judicatum quispiam censeat, ad Capitulam generale, ſiquidem causa gravaminis ſat gravis, & proportionata ſit, provocari poterit, & a Capitulo generali ad S. Sedem Apoſtolicam, ad quam etiam ſemper, & quandocunque liber pateat recursus. Quo facto omnis proceſsus ſit ſuspensus, & si pro causarum, vel circumſtantiarum qualitate, provocans hujusmodi interea in ſuo Monaſterio quiete vivere non poſse videatur, pro convenienti tempore ad aliud Monaſterium transferetur per Præſidem.

Habeat D. Præses ſigillum ſpeciale Congregationis in manu & cuſtodia ſua, quo utetur in expeditione, ſeu communicatione Decretorum Capitularium, item receſsuum ſeu chartarum Viſitationis, & si quæ alia non proprio, ſed totius Congregationis, vel ſaltem nomine D. Præſidis, & Viſitatorum expedienda erunt. Aſservabit etiam D. Præses omnia documenta, Protocolla, aliqua ſcripta, quæ pro futuris eventibus aſservari, ut ſupra, neceſse erit, conſignanda poſt expletum triennium ſuo Succeſsori.

In quem finem in uno Monaſterio a Capitulo nominando Archivium conſtituetur, in quo documenta, quæ universam Congregationem concernunt, aſservabuntur a duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Insuper neceſsarium erit aliquod ærarium conſtituere, in quo ſingula Monaſteria proportionatam aliquam collationem pecuniæ annuatim faciant, eo fine, ut inprimis expensæ à Viſitatoribus in tranſitu ab uno ad alterum Monaſterium faciendæ, ſine novo Monaſteriorum onere, deinde etiam alia, quæ emergentibus caſibus nomine Congregationis expenderentur, ex hoc communi ærario ſumi poſsint. Atque hoc ærarium ſub cuſtodia D. Præſidis erit, qui cum duobus deputatis illius Monaſterii, in quo ærarium exſtiterit, inſpectionem, & curam debitam habebit, atque ſingulorum portiones, ſeu taxas (certo anni tempore) recipiet,

piet, & completo triennio ſuo, de omnibus acceptis & expenſis rationem unaque reſiduam pecuniam in Capitulo Generali deponet, novo Præſidi numerandam, & committendam, ac cuſtodiendam, & expendendam, ut ſupra decretum eſt.

D. Præses curabit, a quodam ad id ſpecialiter deputato describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, ſpectantia ad Congregationem, utpote Monaſteriorum acceſsiones, Superiorum Inſtitutiones, amotiones, & depoſitiones, si quæ fiant, & alia negotia majoris momenti, quæ ſuscepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio libro nomina Patronorum, Benefactorum, & amicorum Congregationis, ac etiam extraordinaria benevolentiæ officia ab ipsis recepta, ut de iis Succeſsores ſuos, & alios docere poſsit, quos duos libros ad Capitulum generale deferet, Patribus exhibendos.

Quolibet triennio Præses Congregationis officium deponet, ita tamen ut ſexennio, & amplius illius officium continuari poſsit, si ita pro bono Congregationis diſponendum Capitulo videbitur, dummodo tamen confirmatio fiat per ſecreta ſuffragia a duabus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo exiſtentium.

§. III.

De Viſitationibus, & Viſitatoribus.

Ut Viſitationes Monaſteriorum, unde plurimum tam disciplinæ regularis conservatio, quam eorum, quæ in Capitulis generalibus ſalubriter conſtituta ſunt, executio pendet, cum Authoritate, & fructu fiant, ipse D. Præses erit ordinarie primus omnium Monaſteriorum Viſitator: Præter quem duo alii Viſitatores eligantur in Capitulo generali, quorum unus ſemper cum D. Præſide viſitationibus intererit. Si Præses non poſsit omnia Monaſteria viſitare, diſponet cum Viſitatoribus, quænam Monaſteria viſitare debeant. Monaſterium D. Præſidis a duobus Conviſitatoribus viſitabitur. In casu, quo propter ægritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta, ſive D. Præses, ſive alii duo Viſitatores non poſsent officio viſitationis fungi, per Capitulum generale quolibet anno, donec aliud ſtatutum ſit in Capitulo generali, proviſio facienda & eventua-

liter alii ſubſtituendi ſunt, ne res tam ſalutaris, ſcilicet viſitatio ſingulorum Monaſteriorum omittatur; ſed omnino perficiatur & terminetur.

Quod si Præses non adſit cum uno Viſitatore, neque ipſimet duo Viſitatores conſtituti ſimul adeſse poſsint in Viſitatione, adjungetur a Præſide cum conſilio Viſitatorum uni Viſitatori ſocius ejus, Vir capax, ut in ſtatutis faciendis Viſitatori auxilio eſse poſsit, qui ad ſilentium ſervandum in iis, quæ ad officium ſuum pertinent, eo modo quo Viſitator, adſtringetur.

Pro primo triennio a proximo Capitulo inchoando viſitatio fiet quolibet anno, pro majori Congregationis ſtabilitate, & perfectiore religiosa disciplina introducenda, quæ viſitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda ſit, vel ſingulo ſolummodo triennio poſthac inſtituenda, in generali Capitulo decernendum erit.

Præter viſitationes communes, particulariter, & ex causa particulari, unum alterumve Monaſterium viſitari poterit: ubi tamen velut in causa graviori D. Præses conſilio duorum Viſitatorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum uti, nec niſi ſufficienter informatus, & urgente neceſsitate ad ſingularem hujusmodi viſitationem procedere debebit.

Officium principale atque obligatio Viſitatorum juxta Sacros Canones cap: fin: de ſtatu Monach: in eo conſiſtit, ut primo: De Statu Monachorum, & observantiis regularibus diligenter inquirant, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam S. Benedicti, & noſtræ Congregationis Conſtitutiones viderint corrigenda. Secundo: Ita tamen, ut delinquentes Monachos per Abbatem loci corrigi faciant, eisque injungi pœnitentiam ſalutarem, vel etiam pœnas delictis proportionatas. Tertio: Ipsi etiam Viſitatores Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ regulari censura, & debitis pœnis percellant. Quarto: Si vero Abbates in corrigendis Monachis ſuis, juxta Viſitatorum mandata, inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo generali. Quinto: Quodsi Abbas fuerit inventus a Viſitatoribus nimis negligens, aut dilapidator, vel alias merito ab officio amovendus, ſecundum præscripta SS. Canonum cap. penult: & fin. de ſtatu Monach: disponendum erit.

Quodsi quis ex gravi causa ſe injuſte gravatum exiſti-

ſtimaverit, ad Viſitatores, uti dictum eſt, recurſum ſuum habebit, a Viſitatoribus ad Præſidem, & a Præſide ad Capitulum generale, a Capitulo vero generali ad S. Sedem Apoſtolicam, ad quam etiam ſemper, & quandocunque liber pateat recurſus. Caſu vero, quo quiſpiam vel Abbas, vel Religioſus ad alium Judicem cujuscunque dignitatis, vel qualitatis, aut præeminentiæ ſit, tam Eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, appellare præſumpſerit, juxta SS. Canones, & Summorum Pontificum Conſtitutiones, nec non Sacrarum Congregationum Decreta, a ſuis Superioribus regularibus puniatur.

Tam in viſitationibus, quam etiam in Capitulis triennalibus Secretarius adhibendus erit, qui Protocolla conficiat, aliaque expediat, quæ concipienda & expedienda ſunt. Is vero de ſilentio fideliter ſervando, & quod ſine commiſsione DD. Viſitatorum, vel Præſidentium nihil expedire, nec aliis communicare velit, præſtito juramento, ſe obligabit.

CAPUT II.

De Unione, & Communicatione Monaſteriorum Congregationis Bavaricæ.

§. I.

De mutuis Auxiliis, & Subſidiis.

Quamvis præsens Unio, & Congregatio non tollat, imo intendat, & ſupponat Monaſteriorum primævo inſtituto, & S. Regulæ conformem diſtinctionem, & ſeparationem, & non minus in poſterum, quam hucusque ſingula Monaſteria ſingulares reditus, itemque proprios, & perpetuos Abbates habitura ſint, quibus uti tota adminiſtratio, & diſpoſitio porro commiſsa, ita eorum officium & obligatio erit, ſecundum proportionem redituum, & Monaſterii conſtitutionem, tum Oeconomiam inſtituere, tum in ſuſcipiendis Conventualibus eo intendere, ut in numero & qualitate Perſonarum eatenus Monaſteriis ſibi commiſsis proſpiciatur, quatenus aliena ſubſidia petendo, aliis oneri eſse non debeant.

In quem finem Præſes pro ſua discretione admonebit Abbates, quatenus in Monaſteriis ſuis tot Religioſos habeant,

ant, quot fupportatis aliis oneribus commode fuftentari, ac pro feliciori ftatu Monafteriorum, tam in fpiritualibus, quam temporalibus, prodefse poterunt.

Propter casus tamen extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non pofsunt, pofteaquam per Congregationem erectam omnia Monafteria quasi in unum corpus coaluerint, omnino oportebit in necefsitate mutuis auxiliis, & fubfidiis fuccurere, atque fic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necefse erit, si videlicet in uno Monafterio non sint fatis idonei pro officiis, cura animarum, inftructione aliorum &c. vel e contra si sint, quibus vel propter valetudinem, vel alias causas emergentes, ad corporis & animæ falutem conducere videatur loci mutatio. Hisce cafibus omnino fuccurrendum mutuo, atque unaminiter curandum, qualiter tum animæ falventur, tum Monafteria fingula in bono ftatu conserventur. Et quidem ordinarie hæc materia, ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus confiliis de modo, & mediis resolvendum erit: si tamen periculum in mora apparebit, D. Præses cum confilio duorum vel trium Abbatum, eorum maxime, de quorum interefse agitur, interim usque dum in Capitulo plenius provideatur, disponere, & omni meliori modo, quo poteft, providere debebit. Ad hunc igitur finem, ut exigente jufta causa Religiosorum de uno ad alterum Monafterium translatio commode fieri pofsit, in pofterum omnes ad novitiatum, feu Profefsionem in quocunque noftræ Congregationis Monafterio admittendi, fe obligabunt exprefse, quod a loco Profefsionis ad tempus discedere, & in alio Monafterio vivere, aut functiones injungendas fubire teneantur, quoties id Capitulo generali, vel D. Præfidi, five pro exigentia alterius Monafterii, five pro fua propria falute necefsarium videbitur, eo tamen falvo, quod quilibet in Monafterio Profefsionis fuæ femper jus & titulum, item vocem activam, & pafsivam retineat, ad quod etiam regrefsum cenfsante causa translationis habebit: neque enim absolute, vel in perpetuum aliquis alio transferetur (nisi forte causa omnino extraordinaria, & fpecialifsma id poftularet) fed omnes fic translati in Vifitatione, aut Capitulo Generali fe insinuare, & reftitutionem ad locum Profefsionis urgere pofsunt, exaudiendi, si fpecialis ratio non obftat.

De

De iis porro, qui hactenus absolute ſtabilitatem loci profeſsi ſunt, ſine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultro in hoc ipsum ſtatutum consensuros, ſeque prædicto modo obligaturos, vel ſaltem difficiles non fore, si exigente neceſsitate, aut rationabili causa ad tranſitum temporalem de ſuo ad aliud Monaſterium requirantur.

§. II.

De communi Novitiatu.

Inter occaſiones, quibus ab uno Monaſterio aliis utiliter ſuccurri poteſt, præcipuæ videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus ſese hactenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito fervore, & ſcientia Novitios in ſolidiori ascesi inſtruerent, & manuducerent: vel Novitii ſingulares, aut nimis pauci in uno Monaſterio non poterant ab aliis ſeparari, & in exactiori disciplina educari.

Ubi unicum remedium occurrit communis Novitiatus, si videlicet Novitii uno, vel si numerus magnus eſset, duobus Monaſteriis Novitiatum ſubeant, ſub idoneo ad hoc munus Magiſtro, ex quocunque Monaſterio eligendo. Interim quia rationabile & neceſse eſt, ut tum Novitii conſtitutionem Monaſterii, in quo citra casum, & causam ſpecialem conſtanter vivendum, tum etiam Superiores, & Conventus mores, indolem, & animi propensiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictores ſuscipiunt, rite probent, & experiantur: primo quidem Novitii, ſive poſtulantes per duos menses in habitu ſæculari, eo in Monaſterio, in quo ſuscipiendi ſunt, Officiis Divinis, aliisque exercitiis regularibus interunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in refectorio communi cum aliis refectionem ſument; tum ad Monaſterium Novitiis inſtruendis deputatum mittentur, in quo inſtruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monaſterium, in quo Vota emiſsuri ſunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori ſuffragiorum Conventus nemero approbentur. Quæ omnia sic fient, ut ſecundum diviſionem anni probationis a S. Patre Benedicto in tria tempora, duorum inprimis, dein ſex, & ultimo quatuor menſium pro trina deliberatione, & resolutione factam, Novitii primam probationem ſic perficiant, ut

intra

intra illud tempus ſingulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, ſeu Cæremoniis religioſis exterioribus ſedulo inſtruantur: poſtea in altera probatione circa interiorem hominem, veram vitæ ſpiritualis perfectionem, ſecundum ſolida aſceſeos principia inſtruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præſcripta in regulis S. Benedicti, per reliquum anni ſpatium exerceantur, & tunc ad proprium Monaſterium, in quo profeſsionem emiſsuri ſunt, cum literis teſtimonialibus, & judicio D. Abbatis, ac Magiſtri Novitiorum revertantur, per aliquod tempus, pro Abbatis arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an ſatis capaces, & idonei ſint, qui ad Profeſsionem admittantur. Quod ſi ex cauſis rationabilibus majori parti Capituli probatio cujuſdam Novitii videatur ultra tempus conſvetum extendenda, Profeſsio differi eousque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perſpecta ſint. Præſidi vero deſuper debita relatio ſingulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponentur toti Capitulo Monaſterii illius, in quo erit Novitiatus communis probationis tempore, ſingulis quatuor menſibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quiſque in illis reprehenſione, aut emendatione dignum viderit, unde vel dimiſsionis, ſeu admiſsionis poſsit fieri judicium, & ultimo menſe communis Novitiatus finito, priusquam ad propria Monaſteria Novitii cum literis remittantur, in Capitulo ſinguli Religioſi mentem ſuam ſuper capacitate, & incapacitate eorundem declarabunt.

Emiſsa Profeſsione, qui ad ſtudia Rhetorices, & Philoſophiæ applicandi erunt, ſtatim ad Monaſterium in hunc finem pro ſtudiis deſignandum, mittentur. Qui vero ſtudiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ ſtudio immediate vacare debebunt, prius per annum integrum in proprio Monaſterio, ſub regimine pii Patris ſpiritualis exercitiis & meditationibus unice applicandi erunt, niſi juſtis de cauſis ſuper hoc Abbati, de conſenſu Præſidis, & Viſitatorum, cum aliquibus diſpenſandum viſum fuerit.

Tam in Monaſterio, ubi Novitii inſtruentur, quam in illo, ubi Juniores profeſsi ſtudio Rhetoricæ, ac Philoſophiæ applicantur, variis in dormitoriis, ſi fieri poſsit, recumbent: quod multo magis obſervandum erit, ſi in eodem Monaſterio tam Novitii, quam dicti Juniores Profeſsi ſtudiis operam dantes conſtituerentur: quo in caſu, excepto

Cho-

Choro, & communi Refectorio, debita feparatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monafterium pro dictis ftudiis deputatum Abbates omnes Fratres iisdem ftudiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, utpote juniorum, piæ & Religiosæ inftitutioni insuper præficietur unus Pater Religiosus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam S, Regulæ obfervantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monafterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad majorem, five Novitiorum five juniorum Profefsorum ædificationem, exactifsime obfervabitur.

§. III.

De communi ftudio literum.

Ut vero Fratres noftri ex lectione divina majorem confolationem, uberiorem fructum accipere, & alacrius vitæ folitariæ labores, & exercitia fubire valeant, hortamur Superiores, ad quos id fpectat, ut in ftudiis Philosophiæ, & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad facrarum literarum intelligentiam maxime conducunt, fuos Monachos fedulo exerceant, eisque nulla in re defint, qua in ejusmodi ftudiis majorum, necnon Confratrum noftrorum, præfertim qui funt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere ac fubinde in rebus fuis ad Dei gloriam, & animarum profectum pofsint utiliter occupari, ad quorum ftudiorum ftatum felicem, quæ fequuntur, declaramus obfervari debere.

Quamvis in vicinis Academiis pafsim exstent Convictus, fpecialiter pro Religiosis ad ftudia mittendis ordinati: quia tamen in pluribus Monafteriis, partim propter defectum mediorum, feu fumptuum, qui iu hujusmodi Convictibus ad magnam qualitatem annuatim excrescunt, partim ob alias causas non omnes ad publicas Academias mitti potuerunt, ideoque non pauci hactenus in fuis Monafteriis fine fufficienti inftructione & profectu literario detenti, rudes & inhabiles, otii magis, quam librorum amatores evaserunt, cum ingenti fuo, & Monafteriorum dispendio; ideo ut hac in parte per Congregationis noftræ unionem fuccurratur, in uno vel pluribus Monafteriis Gymnasia, & Scholæ aperiantur, ubi Religiosi in ftudio Rhetorices, in Philo-

sophia, Casibus conscientiæ, & materiis Theologicis, præsertim illis, quæ pro cura animarum, & instructione populi in sana & orthodoxa doctrina necessaria sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & edoceantur.

In quem finem, præter illud Monasterium, juxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiæ destinandum, aliud constitui debebit pro studiis Theologiæ scholasticæ, ac positivæ, S. Scripturæ, & SS. Canonum atque linguarum, quæ ad S. Scripturæ intelligentiam conducent Quodsi unum Monasterium pro his omnibus studiis modo nominatis nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli toties, quoties necesse videbitur, ab uno ad aliud Monasterium mutando. Professores sive Lectores & Magistri tam Rhetorices, quam Philosophiæ, & S. Theologiæ, SS. Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumentur sive ex nostra, sive ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia S. Sedis Apostolicæ, ad supplicationem Capitutuli evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ disciplinæ observantia tutius conserventur, ad Academias publicas nullus posthac mitti poterit, nisi a Capitulo generali, ex justis causis, pro quovis casu particulari, id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreant, in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus, eum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, evitentur, qui Theologiæ Moralis studio solummodo applicabuntur, in propriis Monasteriis suis remanentes, ibidem Lectorem proprium ad hoc deputatum habebunt, qui bis ad minus in hebdomada Lectiones ex Theologia morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice saltem ex S. Scriptura alia lectio habebitur.

Ad supra dictorum executionem Magistri, seu Professores, præ cæteris ad hoc munus idonei, advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respective etiam eorum discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum generale, eatenus prospiciendum erit, ut commode, & sine impedimento, vel defectu necessariorum studiis vacare possint. Porro quia nec Fratres Studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi studium hujusmodi, vel Novitiatus instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refusio seu compensa-

pensa-

pensatio facienda erit: et primo quidem curandum, ut quantum posſibile, ab uno ad alterum Monaſterium hujusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutuam ſibi vicem reddendo viciſsim in eodem genere compensent. Si quæ vero Monaſteria ad hoc qualificata, & ſatis capacia non ſint, ea pro ſuis, quos ad ſtudia, aut Novitiatum mittunt, viciſsim alios Religiosos recipiant, ſiquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refuſionem, maxime si Novitii, aut Confratres Studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, ſive consanguineis ſubſidia habeant, vel in alio genere, & si non tunc ſtatim, ſaltem cum tempore recognitionem præſtent: ubi tamen nec exacta, & plena refusio, maxime a Monaſteriis alias penuria laborantibus, exigenda, ſed propter commune Ordinis & Congregationis bonum, in commodum, & pars expensarum ſupportanda erunt, eo ſolum observato, ne unum alterumve Monaſterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impoſsibilitatem causari & admiſsionem tot hospitum juſte recusare poſsit: quod tamen arbitrio & judicio Abbatum in Capitulo congregatorum committendum, & votis majoribus ſtandum erit. Pro generali regula obſervandum eſt, ut ſumptus pro personis ad Bonum commune Congregationis applicatis. e. g. pro Lectoribus, ſolvantur ex maſsa communi totius Congregationis: pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monaſterii translatis ſolvantur a Monaſterio, in cujus utilitatem talis Ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ad utilitatem ipsius personæ, ſive Monaſterii, ex quo alio mittitur, ſolventur ſumptus ab eodem Monaſterio. Quamvis autem pro tempore in Monaſteriis noſtris commode habitacula pro Studio vel Novitiatu communi non exſtent, ſed primum parari debeant, non ſine difficultate & temporis mora, confidimus tamen, conſilio & ſolertia DD. Viſitatorum provideri & obtineri poſse, ut in majoribus Monaſteriis aliquibus ad ſufficientiam paretur, quod in re tam ſalutari neceſsarium erit: utque hoc ſine longa dilatione, ſed quanto citius poſsibile erit, efficiatur: eorum ſingulari curæ committimus.

Prædicta ſtudia futuris temporibus in aliquo Monaſterio indicere, vel diſsolvere, aut etiam alio transferre, Magiſtros, & Lectores inſtituere, aut amovere extra tempus Capituli, gravi aliqua ratione urgente, poſsit Præses de

consilio Visitatorum, ab his tamen minus idoneos removere poterunt Visitatores.

Scholastici post emensum studiorum cursum in exercitiis regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum, sub cura & moderamine alicujus pii & experti Patris.

Lectores autem & Magistri sint ea prudentia, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus instructi, ut scientiis cum pietate docendis, verbo & exemplo pares sint, novas opiniones, vel etiam parum communes, seu minus tutas ne doceant, S. Scripturæ sensum ne detorqueant, Sanctorum & Doctorum placita in honore habeant, ac in omnibus, & præcipue in his, quæ ad munus suum pertinent, Superiori suo subjecti sint, & obedientes: nullus Alchimiam, Astrologiam judiciariam, aliasque periculosas, aut prohibitas artes & disciplinas addiscere, multo minus docere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipsa Christi Lege agitur, ex Scripturis juxta Patrum consensum expositis, & ex eorundem Patrum traditione hauriant: cum autem de disciplina & Legibus Ecclesiæ, Decreta Conciliorum, præsertim Tridentini, & Summorum Pontificum consulant & sequantur: qui autem Theologiam tractant, omissis inutilibus quæstionibus, materias utiles & necessarias ex Scriptura, & traditionis fundamentis explicare studeant.

Nullus etiam Scripta sua, vel aliena, seu libros a se, aut ab aliis factos prelo committere, aut publicare, vel quæ fuerint a se inventa, in ære incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare possit sine expressa in scriptis licentia proprii Abbatis, & Capituli, vel Præsidis & eorum, ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt semper Scholares, nisi a quibusdam fuerint, quod maxime decet in favorem studiorum, exempti; sed ab officiis Divinis nusquam diebus Dominicis & festivis cum eis dispensabitur, nusquam etiam ab oratione mentali, majori Sacro, & Vesperis: sic enim operam dabunt comparandis scientiis, ut præcipuum eorum studium sit ad virtutem & perfectionem Status Monastici contendere.

CAPUT III.

De particulari Monasteriorum gubernatione.

§. I.

De Abbate, & quæ eidem observanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per S. Regulam, tum per SS. Canones respectu suorum Religiosorum, ipsiusque Monasterii in Spiritualibus & temporalibus datur, per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eo intendendum erit, ut potestatem, seu officium rite secundum S. Regulam, & SS. Canones exerceant, pro sua & subditorum salute, commissique Monasterii emolumento. Suppositis igitur, nec repetitis, quæ S. P. N. (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit cap: 2. Qualis debeat esse Abbas &c. attendendum inprimis erit, ut electio Abbatis legitime & canonice fiat juxta præscriptum ejusdem Regulæ, & juris communis dispositionem, quæ in ejusmodi electionibus Abbatum deinceps omnino servanda erit.

Quodsi innotescat aliquem precibus, aut persvasionibus, pollicitationibus, aut comminationibus per se ipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talis hoc ipso pro indigno judicandus, neque electio talis confirmanda, sed cassanda erit. Electus legitime non tantum confirmationem a S. Sede Apostolica petet, ratione Monasteriorum horum, quæ taxantur in libris Cameræ Apostolicæ, sed & a Reverendissimis Episcopis locorum quoad reliqua, quæ hactenus ab eisdem ejusmodi confirmationem petere consveverunt. Quodsi in casu particulari a quodam Reverendissimo Episcopo, cui a S. Sede Apostolica jus confirmandi Abbatem addictum fuit, eadem confirmatio per Neoelectum Abbatem obligationi suæ conformiter petita denegaretur, ipse Abbas ab hujusmodi denegata confirmatione appellare poterit ad S Sedem Apostolicam pro ejusmodi Confirmationis & Benedictionis gratia impetranda

Confirmatione prævia obtenta, sic confirmatus Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenus consequetur, ut tamen in certis quibusdam casibus partim in jure expressis, partim in consvetudine, aut singulari ratione

fundatis, consensum sui Conventus, id eſt, majoris partis eorum, qui commode ad Capitulum venire poſsunt, requirere, & obtinere debeat. In ſpecie ad alienationem bonorum immobilium, ſacræ & pretioſæ ſupellectilis, Reliquiarum, & Antiquitatum magni momenti, Scripturarum, & documentorum Monaſterii &c. ſive talis alienatio fiat per venditionem, ſive per transactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS. Canones & Conſtitutiones Apoſtolicas, inter alienationes prohibitas numerata. Præter ea conſenſus requirendus eſt ad debitorum in magna ſumma contractionem, Monaſterii novis cenſibus anniverſariis, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus onerationem: quibus accensentur nova ædificia, unde Monaſterii depauperatio, ipſique Conventui defectus neceſsariorum ſequi poſset: hoc insuper observato, ut quandocunque de alienatione, vel obligatione per SS. Canones, & Conſtitutiones Apoſtolicas interdicta agetur, etiam beneplacitum Sedis Apoſtolicæ deſuper obtineatur.

Insuper etiam cum consensu Conventus expediendæ ſunt Præsentationes ad Parochias, vel Beneficia, ſiquidem jus Patronatus non ad Abbatem ſolum, ſed communiter ad Monaſterium ſpectat. Item conceſsiones Tituli mensæ, ſicut etiam admiſsio Novitiorum ad Profeſsionem &c. Alia minoris momenti negotia, unde tamen periculum vel incommodum Monaſterio ſequi non poſset, cum conſilio Conventus expedienda ſunt: & id, quod utilius judicatum fuerit, ex præscripto S. Regulæ resolvi debebit. Et quidem si causa gravis & periculosa, etiamsi ex iis, quæ de jure conſensum requirunt, non ſit, tamen conformiter S. Regulæ tota Congregatio Monaſterii convocanda, & ſingulorum conſilia audienda ſunt, quia ſæpe Deus juniori revelat, quod melius eſt. Causæ vero leviores rectius inter paucos, id eſt cum PP. Senioribus consultantur: cujusmodi censentur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis conſvetudo aliud ſvadeat) Novitiorum ad Monaſterium ſusceptio, Fratrum ad SS. Ordines admiſsio &c. Graviores quoque exceſsus cum conſilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa ſit, & Abbatem moveat ſua authoritate ſine mora, vel aliorum præscitu procedere. Singulariter observandum, atque Abbatibus noſtræ Congregationis cavendum erit, ne reditus Monaſterii immodice in ſuperfluos famulos, vel equos,

item

item ſplendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum & faſtum expendantur; unde cavendum erit Abbatibus, ne famulos ſæculares potius ad ſplendorem, & populorum reſpectum ſuperfluum ſibi conciliandum, quam ad neceſsarium ſervitium habeant; quare ut in terminis debitæ neceſsitatis & decentiæ perſiſtant, de his in Capitulo rationem reddent; tales vero famulos ſuſcipiant, qui ſint bonæ indolis, eamque morum honeſtatem præſeferentes, ut illorum Chriſtiana modeſtia omnibus ſit manifeſta, nullamque vanitatis anſam in veſtitu, capillatura, & in conversatione ſua præbeant, habitu incedant modeſto, nullo modo verſicolorato, non aleæ, ac vino, vel potationibus dediti, neque aliis ſimilibus exceſsibus obnoxii. Extra Monaſterium exiſtentes, & ſub itinere conſtituti DD. Abbates ſemper Socium Religiosum ſecum habeant, si commode fieri poteſt, reliquis vero Religioſis ſaltem Frater Laicus, aut si D. Abbati in casu particulari ita viſum fuerit, famulus honeſtus pro comite adjungatur.

Cubicula Abbatum univerſim ſint munda, & ſicut ſervos Dei decet, modeſte diſpoſita, atque piis imaginibus exornata, excluſis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis exceſsivis, ſericis, & ſimilibus.

Unicuique Abbati permittitur, ut ſi reditus Monaſterii id patiantur, unum currum habeat, qui tamen non ſit deauratus, neque ex ſerico compactus, plures etiam equos non alat, quam pro ipſius & Monaſterii neceſsitatibus requiruntur.

Univerſim reditus Monaſterii, habita ratione paupertatis Religioſæ, prudenter & moderate in neceſsitates Monaſterii, & Conventus, & in eleemosynas diſpenſentur; si quid abundat, in futuros caſus & neceſsitates, ſive proprii, ſive aliorum Congregationis noſtræ Monaſteriorum aſservetur. Deinde quod per SS. Canones cap: *Cum ad Monaſterium*, de ſtatu Monachor: ſalubriter conſtitum habetur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, ſit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, & diligentem ſollicitudinem gerens de omnibus &c. vel maxime de Choro, & menſa intelligendum & obſervandum eſt, ut scilicet Abbates omnino feſtivis, & allis quoque diebus, quantum commode poterunt, ad ſolatium & ædificationem ſuorum, cum iisdem Chorum & Menſam Regularem frequentent. Licebit proinde etiam hospi-

tes,

tes, habita consideratione personarum & circumstantiarum non solum Religiosos & Clericos, sed etiam sæculares quandoque ad Refectorium ad mensam regularem ducere, si quidem tales sint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, seu dilatione refectionis, neque dispendium disciplinæ regularis quo ad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit: qua in re illud quoque observandum est, ut in diebus jejunii & abstinentiæ nullum aliud obsonium hospitibus apponatur, nisi quod juxta S Regulam & has Constitutiones ipsis Religiosis comedere conceditur.

Hospitalitas quemadmodum in S Scriptura laudatur; ita exercenda est cum ea moderatione, ut in prodigalitatis vitium non transeat; hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri posset, diligenti circumspectione Visitatores à nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minimè ad ædificationem cedat, & e contrario potius scandalum generet. Pro cujusque igitur hospitis qualitate id tantum in mensa apponatur, quod ad decentem & moderatam refectionem, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit.

In cubilibus hospitum omnis excessus sive in ornatu serico, auleis, & aliis similibus apparatibus prorsus evitetur, ut Religiosa simplicitas cum modestia decenti conspiciatur, neque ad mensam vasa aurea, vel candelabra argentea eisdem apponantur, nisi forte aliqui calices, uti & cochlearia cum fuscinulis argentea quidem, non tamen deaurata apponenda videantur. In usu horum, & in expensis intuitu hospitalitatis faciendis, id specialiter considerandum venit, ut scandalum sæcularibus non præbeatur, omniaque in simplicitate paupertatis Religiosæ cum sincera charitate præstentur. Quæ vero ex annuis reditibus Monasteriorum supersunt, utiliter impendentur tum in usum pauperum, tum in supportandis oneribus nostræ Congregationis, & ad subveniendum congrue ejusdem communibus, ac singulorum Monasteriorum futuris necessitatibus Inter communia Congregationis onera computantur expensæ in causa Visitationum, pro Novitiis, pro studiis communibus, & aliis similibus ad religiosam disciplinam solide stabiliendam spectantibus. Eleemosynæ, quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ sunt, fiant a Janitore in pecunia, aut pane juxta æquitatis rationem Caveatur vero, ut neque istis, neque nobilibus fæminis (quibus clausuram Mona-

ste-

ſterii nullo modo ingredi liceat) in Monaſterio etiam extra clausuram, neque in propinqua domo, aut alibi prandium, vel aliud ejusmodi, nisi ex gravi & honeſta causa & ſemoto omni ſcandalo, concedatur.

§. II.

De Priore & Subpriore.

Singuli Abbates eligant, & conſtituant ſibi Priorem Virum probatum, qui decimum quintum Profeſsionis ſuæ annum ſaltem expleverit (auditis prius Conventualium conſiliis) qui Abbatis vices in Conventu ſuppleat ſemperque in Choro, Mensa, Dormitorio cum Fratribus ſit, Disciplinæ regulari unice invigilet, atque in iis, quæ Divinum cultum, pietatem, & Spiritualem profectum ſpectant, tum exemplo præeat, tum verbis & admonitionibus, ſeu correctionibus cæteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, ne per ſuam conniventiam, vel dispensationem Disciplinæ Regularis relaxatio fiat, ſed omnia, quæ vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, & usu bene introducta ſunt, debita observantia cuſtodiat, tam abſente, quam præſente Abbate.

Singulis ſeptimanis ſemel, aut si opus, ſæpius Capitulum habeat, in quo leviores culpæ, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipsum corrigantur, injuncta delinquentibus, pro qualitate culparum, pœnitentia ſalutari.

P. Priori ordinarie adjungendus eſt Subprior, qui proximum poſt Priorem locum in Monaſterio habeat, pro vero Superiore ſemper habendus & respiciendus, quamvis præſente in clauſtro nec impedito in ſua functione P. Priore, ad præcavendam confuſionem, jurisdictione, & poteſtate jubendi, aut corrigendi non uti, ſed ipse quoque P. Priori parere debeat. Abſente vero, vel per ægritudinem, aliave ex causa impedito Priore, ejus officium in omnibus, maxime repentinis emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem ſuppleatur.

§. III.

§. III.

De cæteris Officialibus, Oeconomis Monafteriorum.

Oeconomia Monafteriorum, quatenus decenter fieri poteft, adminiftretur per Religiosos, qui ad hoc idonei, atque in fpiritu fundati fint, ut animarum periculum jufte timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures, quos Abbas elegerit, Granario, Culinæ, Cellæ Vinariæ, vel Cerevisiariæ præficiantur.

Officiales ifti, feu Oeconomi feftivis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones officii licet, Chorum, aliaque fpiritualia exercitia cum cæteris frequentent: neque enim ex hoc, quod hujusmodi officiis exterioribus præpofiti, fed præcise quatenus jufte impediuntur, exempti funt. Quod quia pro diversa conftitutione Monafteriorum omnino inæqualiter accidit, non licebit ab uno ad alterum Monafterium argumentari, uti nec generale aliquid ftatui poteft: fed confideratis circumftantiis, per Vifitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ officia Religiosis committenda, & quot officiales necefsarii, tum qui, & quatenus a Choro, aliisve eximendi fint.

Duos faltem Oeconomos, feu Cellarium, & Depositarium quilibet Abbas inftituere tenebitur, quorum alter accipiat omnes reditus Monafterii, alter expendat, quos inftituet & ex confilio, & consensu Seniorum, fine quo nec poterit amovere.

In corrigendis quoque graviter delinquentibus, Prioris, & Seniorum Abbas confilio utatur, ficut Regula præcipit.

Rationes de datis & acceptis non conficiat Abbas, fed Cellarius, & Depofitarius, qui quolibet mense coram Abbate, & Senioribus totum Monafterii ftatum in temporalibus, receptis, & expensis factis exhibebunt. Singulis autem annis in fine Decembris computa generalia redituum, receptarum & expenfarum coram iisdem exhibebunt, & fuæ adminiftrationis rationem reddent.

Consultum videtur, Officia tam Prioris, quam Subprioris & aliorum Officialium non efse perpetua, fed poft aliquot annos (nisi fpecialis causa necefsitatis vel utilita-

tis

tis Monasterii aliud postulet, & ad id Generalis Capituli consensus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui hujusmodi functionibus diutius distracti sunt, occasionem se se colligendi habere; tum alii quoque secundum qualitates & merita sua ad honores & Officia ista promoveri posſint. Quem in finem tam Prior, quam Subprior cujuslibet Monasterii, elapso triennio, per annum ad minus ab omni officio liberi permaneant.

Ut vero hæc mutatio commode sine ulla ignonimia, vel præsumptione culpæ fieri posſit, generale Statutum sit, ut omnes Officiales singulis annis ad initium Quadragesimæ ultro sua officia resignent, expectaturi resolutionem a suo D. Abbate, an resignationem talem acceptare, an vero ad annum sequentem rursus priora officia iisdem committere velit.

§. IV.

De Monitore.

In singulis Monasteriis eligatur a Conventu aliquis ex Senioribus Religiosis Monitor, Vir maturus, & discretus, qui ad omnem in spiritualibus, & temporalibus utilitatem diligenter attendat, & si quid vel corrigendum, vel utiliter ordinandum agnoscat, confidenter, & ex officio D. Abbatem moneat. Præcipue vero officium Monitoris in eo consistet, ut omnes de Conventu, qui forte per seipsos accesſum ad Abbatem non habent, aut quocunque respectu aliqua denuntiare formidant, per ipsum Monitorem tuto, & secrete etiam non nominata sua persona, si ita petant, aperire, ac significare posſint, quæ alias cum dispendio Monasterii, vel Disciplinæ Regularis Superiores laterent.

Curabit autem Monitor utpote Vir maturus, & discretus (qualis, ut prædictum, pro Monitore eligendus est) inutiles querelas aut murmura sopire, & saniora consilia suggerere: è contra quæ rationabilia, & tanti momenti judicabit, ut Abbas merito monendus videatur, sive materia ipsa D. Abbatem, sive quemcunque alium concernat, libere secundum exigentiam officii sui, cum debita tamen medestia & respectu moneat, & si opus urgeat, aut denique si effectus non sequatur, D. Præsidi, vel Visitatori pro rei momento, & exigentia denuntiet.

CAPUT IV.

De Divino Officio, & ſpiritualibus Exercitiis.

§. I.

De Choro & Horis Cononicis.

Cum noſtra Profeſsio nos Dei laudibus celebrandis addicat, alia omnia ita ordinanda ſunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur. Nec in particulari quispiam ſine ſpeciali causa, & licentia a Choro ſe ſubducat, ut paulo ante de officialibus conſtitutum eſt.

Horæ Cononicæ ſecundum Breviarium Benedictino-Monaſticum authoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani rocognitum: Miſsæ vero, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consveta Officia, & Cæremoniæ ſecundum formam Romanam, & Calendarium Diœcesanum peragantur.

Feſta nova ex præcepto Summorum Pontificum ordinata, inter quæ SS. Angelorum Cuſtodum cum Octava, obſerventur, & celebrentur in omnibus Monaſteriis noſtræ Congregationis. Similiter Feſta Ordinis authoritate Apoſtolica approbata, & celebrari conceſsa. Feſtum autem Commemorationis S. P. N. Benedicti, XI. Julii ſine Octava: tum & Feſta Diœcesana &c. pro quavis diœcesi de Apoſtolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto observanda.

Pariter ſub ritu Duplici Secundæ Claſsis, Feſta S. Henrici Ducis Bavariæ, & Imperatoris, nec non Sanctæ Cunegundis Auguſtæ, & Duciſsæ Bavariæ celebrabuntur.

Ex ſingulari gratitudinis obligatione 26. Auguſti, quo die Congregatio hæc noſtra erecta eſt, pro felici conſervatione, & regimine Sanctiſsimi Domini noſtri Innocentii Papæ XI. ſolemne Sacrum de Spiritu Sancto, & poſt mortem (quem Deus diu ſervet incolumem) pro anima ejusdem Anniverſarium perpetuum in omnibus Congregationis noſtræ Monaſteriis celebrabimus.

Officia minora Beatæ Virginis, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, ſicut etiam Litaniæ in Choro dicendæ ſunt, quando, & quoties in rubricis Breviarii notatur & ordinatur. Ipsum vero Officium Beatiſsimæ Virginis, ſeu cursus Marianus, quando in Choro non dicitur,

tur, ſecundum laudabilem consvetudinem, ceſsante impedimento, quotidie ab omnibus privatim, vel ſaltem a Fratribus junioribus communiter, ſecundum ordinationem Abbatis, in Capitulo, aliove loco idoneo recitetur.

Cæterum in Cantu, & Pſalmodia pro majore vel minore celebritate Feſtorum ea differentia ſervanda, ut in in præcipuis feſtivitatibus SS. Trinitatis, Nativitatis, & Epiphaniæ Domini, Paſchatis, Pentecoſtes, Aſsumptionis Beatiſsmæ Virginis, Omnium Sanctorum, SS. Angelorum Cuſtodum, S. Benedicti patrocinii, & Dedicationis Eccleſiæ, Laudes integræ, uti etiam Hymnus Ambroſianus, & ſubsequenter Prima: in aliis Feſtis principalioribus Laudes, ſimul autem Hymnus Ambroſianus, item Prima cantu Chorali ſecundum tonos Antiphonarum cantentur.

In solemnitate Sacratiſsimi Corporis Chriſti, & per Octavam Venerabili Sacramento publice expoſito, Miſsæ, & Veſperæ ſolemniter decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus Jejunii ſexta, utra nimirum immediate Summum Officium Miſsæ antecedit, ſemper cantanda eſt, ſicut & Veſperæ per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatæ Virginis non ſubjungitur. Aliæ Horæ psallendo persolvi poſsunt, cum gravitate tamen, & diſtincte pauſis rite ſervatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, observabitur, ut media nocte Matutinum celebretur. Cum vero in quibusdam Monaſteriis noſtræ Congregationis ex quadam neceſsitate propter peregrinorum ſummo mane occurentium frequentiam, in aliis ex longa conſvetudine introductum ſit, Matutinum mane circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem, donec per DD. Viſitatores, aut Capitulum generale rationes examinentur, & quid vel intuitu causæ ſingularis, vel intuitu omnimodæ uniformitatis, quantum poſsibile in tota Congregatione introducendæ, agendum ſit, determinetur.

§. II.

De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

Cum ad excitandum in nobis fervorem ſpiritus ſit præſens, idemque efficaciſsimum motivum recordatio obli-

gationis ad perfectionem contendendi ex emifsione votorum contractæ, ut ea efficacius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes tam Abbates, quam reliquos Monachos, ut fingulis annis faciant folemnem votorum renovationem in folemnitate SS. Angelorum Cuftodum, ad quam per jejunium, & alia exercitia fpiritualia in pervigilio ipsius feftivitatis fe præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & fpiritualem profectum apprime necefsaria eft frequens per devotas meditationes recollectio, ideo in omnibus Monafteriis, tam quotidianas meditationes, quam fingularem quolibet anno recollectionem per fpiritualia, ut vocantur, exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentifsime observari ftatuimus.

Inprimis igitur mane, a media Sexta usque ad horam Sextam quotidie fit meditatio, five in cellis, five propter frigus hyemale in Musæo.

Dein fub meridiem, antequam ad prandium accedatur, brevior per quadrantem horæ recollectio, five examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequam cubitum concedatur, examen, feu discufsio conscientiæ inftituatur, fine ulla dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter vifitent, & attendant, ne ullus a Sacris iftis exercitiis fe fubducat.

Insuper extraordinaria, & major recollectio perannua ante dicta exercitia (quorum maximam utilitatem & fructum pafsim experientia demonftrat) a nullo, etiam ipso Abbate prætermittenda: fed ad hoc fanctum opus certum & congruum tempus per Abbatem fingulis annis datermine-tur Vifitatores vero in fuæ vifitationis decursu invigilabunt, ut hoc ftatutum observetur.

Conftituti in exercitiis fpiritualibus matutinis horis, majori Mifsæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore folitariam in fuis cellis vitam agent, & contemplationi, atque aliis pro recollectione fpiritus præscriptis vacent, in fine autem Confefsionem generalem annuam faciant.

Insuper, quia plerumque corpus, quod corrumpitur, aggravat animam, ac nonnullos Fratrum noftrorum in externis negotiis occupatos variæ gravesque curæ diftrahunt, & turbant, unde fervorem fpiritus languescere fæpe contingit: Abbas de consensu Præfidis permittet iis, quibus, & quando judicaverit, fecedere ad cellas in hunc finem

præ-

præparatas, ut illic per definitum ſibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum ſe totos Divinis tradant, exercitiis Sanctæ Contemplationis, & operibus pœnitentiæ mentem reficiant, inſtaurentque animæ vires, quatenus ad ſubeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono ſolitos labores, renovati Spiritu mentis ſuæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadrageſimæ ea puritate, quam S. Pater Benedictus expoſcit, pro modulo tranſigere ſatagent Fratres noſtri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monaſterii, congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit: *Licet omni tempore*; breviter eos hortabitur, ut Disciplinam Monaſticam religiosius observare, in pœnitentiæ operibus ſtrenue ſe ſe exercere, & ſancta propoſita ferventius innovare ſtudeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confeſsionis ſaltem bis in hebdomada, & alii non Sacerdotes ſemel; qui ſingulis diebus Dominicis, & feſtis tam de præcepto, quam majoribus Ordinis ad Sacram Synaxin accedant.

§. III.

De Lectione Spirituali.

Per dovotam librorum ſpiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus eſt. Unde inprimis providendum, ut ſinguli libros asceticos, & pios ad ſufficientiam habeant, maxime autem Sacram Scripturam.

Legendum inprimis aliquid ex hujusmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priusquam Chorum, & maximè antequam Sacerdotes ad celebrationem Miſsæ accedant. Communis autem lectio ſpiritualis omni die ab hora quarta usque ad quintam Vespertinam inſtituenda, ubi omnes in ſummo ſilentio, & quiete librorum ſpiritualium lectioni vacabut: utque hoc certo ſervetur, Superiores diligenter viſitabunt, & invigilabunt.

Publicæ inſuper lectiones ſpirituales, more in pluribus Monaſteriis jam recepto, ut ſcilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus ſive in Choro, ſive in alio loco opportuno convenientibus, ab uno Lectore per quadrantem cir-

circiter horæ collationes, uti antiquitus nominantur, id eſt ex libro ſingulariter devoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel ubi in usu non ſunt, introduci omnino debent, & nunquam, propter ullam causam, prætermitti.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, ſed devoti & ſalutares, unde audientes ſpiritualem, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectionem haurire poſsint, legendi ſunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. P. BENEDICTI, cujus observantiam per noſtram Congregationem, & has Conſtitutiones præcipue intendimus.

CAPUT V.

De perfecta Votorum ſubſtantialium Obſervantia.

§. I.

De Cuſtodia Caſtitatis, & Clausuræ.

Ea in hoc genere cura, & cuſtodia adhibenda eſt, ut omnes occaſiones, etiam remotiores, & quidquid ſcandalum, vel malam apud alios ſuspicionem parere poſset, accurate præcaveantur, & abscindantur. Qua de causa inprimis clausura Monaſterii, de qua ſingularem curam P. Prior habebit, eatenus cuſtodienda, ut nulli ſæcularium acceſsus pateat, vel ubi juſta neceſsitas poſtulat viros (fæminis ſemper exclusis) ſæculares admitti, v. g. opifices, id nonnisi cum præscitu & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In hujus exactæ cuſtodiæ finem, Oſtiarius clavem ſub prandio & cœna, occlusa diligenter porta, apud præſidentem in mensa deponat, ut interim nemini acceſsus pateat.

Multo minus aliquis Conventualis clausuram egrediatur ſine ſimili licentia, eaque vel ſpeciali in casibus, & cauſis ſpecialibus, vel generali Officialibus pro exigentia officiorum concedenda: hæc ipsa tamen nulli indefinite, ſed limitate, vel ad certas horas concedenda eſt, idque non ſine ſocio Religioso, aut in casu quodam forte extraordinario, ſaltem famulo adjuncto.

Præterea, quod in S. Regula cautum habetur, ut ea, quæ extra Monaſterium, vel clausuram visa, vel audita ſunt

ſunt, per Officiales & quoscunque, non referantur ad Conventum &c. debita obſervantia cuſtodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus ſcandaloſa, vel quæ pravos animorum affectus, ſuſpiciones, murmurationes, aut etiam inutiles diſtractiones, & in ſpiritualibus turbationes cauſare poſſunt, in Conventu referre, aut recenſere non liceat.

Cavendum inſuper, & occaſiones amputandæ ſunt, ne Religioſi cum fæminis familiaritatem, converſationem, aut communicationem habeant, niſi præciſe, quatenus juſta, & nota neceſsitatis, vel utilitatis cauſa in Officialibus, & quandoque in aliis judicio Superiorum, quorum licentia ſpecialiter, & expreſse hoc caſu requirenda eſt, indubie exigit. Eo nihilominus cuſtodito, ut quicunque quacunque ex cauſa, vel licentia ad colloquium fæminarum in publicum admittitur, nonniſi cum religioſa modeſtia, & gravitate cum iisdem converſetur, neque ultra tempus, locum, & modum præſcriptum cum eisdem converſetur; ſi quem in hoc genere incautum, aut ullo modo ſcandaloſum Abbas, aut Viſitatores invenerint, eum vel ab officio amoveant, vel in poſterum nunquam amplius ad ſimilem occaſionem, vel converſationem admittant.

§. II.

De Abdicatione proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito a S. Patre noſtro appellatur) a Monaſteriis noſtris omnino eliminandum eſt, ne quiſquam in re temporali quacunque ullum Dominium, vel jus qualecunque, utpote cujus omnino in ſingulari incapax eſt, ſibi imaginetur, & ſingat, neque etiam talem affectum ad rem quamcunque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum ſine ulla contradictione, vel murmuratione dimittere ſit paratus.

Si quidpiam ſingulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obvenit, id recta Superiobus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate vel quantitate rei: qui Superiores talia ad uſum revocabilem ei, cui deſtinata ſunt, ſi rationabile videtur, concedere poſsunt, ſed non debent; imo ſi taliter oblata fuerint pretioſa, ſuperflua, & magis, ſi ſingularitatem, vel

de-

deformitatem in Conventu introducerent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, si quidem raro, & moderate quidpiam offeratur; secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes. Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica & minima quantitate, congruis pœnitentiis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecunias detinere, ac dispensare debent, in hoc juxta voluntatem Abbatis agant, nec sibi particulariter sine præscitu, & licentia ejusdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quam ex injuncto officio, vel jussione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capsam aliquam, & moderatum ærarium, in quod pecuniæ Conventualibus oblatæ reponantur; liceatque P. Priori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentiis, aut pro necessitatibus discrete dispensare, sine ulla tamen obligatione, aut jure quæsito illi, cui oblata sunt. Ipse vero P. Prior teneatur singulis annis dare rationem D Abbati de omnibus ad ærarium Conventus acceptis, & expensis: Neque tamen id, quod finito anno ultra expensas restabit, statim eidem tradere debet, sed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expensarum in manibus, & capsa sua retinere potest, quod vero abundat, D. Abbati tradetur in usum, & utilitatem Monasterii erogandum.

Ut vero proprietatis vitium non solum in pecuniis, sed in omnibus etiam aliis rebus exstirpetur, & præcaveatur, singulis annis cum scheda quadragesimali bonorum operum, ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimæ afferenda, dent singuli aliam schedam, seu Resignationem omnium rerum, quatenus unusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se, insciis Superioribus, detinere.

§. III.

De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & Status regularis est Obedientia, quam pro merito toties commendat

&

& inculcat S. Regula noſtra; ab omnibus proinde, qui nomen & meritum veri Religioſi deſiderant, ſancte obſervanda. Et quidquid a DD. Abbatibus, cæteriſque Congregatiouis noſtræ Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ ſeu inſtituto contrarium non eſt, ſine contradictione & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut ſupra vires, vel qualitates ſuas eſse videretur, v. g. Si quis officium per Religioſos adminiſtrari ſolitum ſuſcipere, si docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeſte ſe excuſare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter judicio ſuo inſiſtere non licet; ſed si auditis rationibus hujusmodi Superior in ſua juſsione persiſtat, Religioſus Subditus non ſuam, ſed Superiorum Voluntatem ſequatur, & confiſus de adjutorio Dei, obediat.

Singulariter, & ſub gravi pœna prohibitum ſit, ne quis cum Abbate, vel Priore ſuo & aliis Superioribus proterve contendere, vel ullo modo eos, quos vice, & nomine Chriſti ſibi præpoſitos ſcit, verbis, aut ſignis quibuscunque deſpicere, vel injuriare præſumat. Sed ſi quis cauſam etiam juſtam contradicendi, vel mandatis Superiorum ſe opponendi habere putat, eam modeſte ſine expoſtulatione proponet, quam utique Superiores ſecum prudenter ponderabunt, & quatenus juſtum, & expediens videbitur, deferent, & condeſcendent. Si hoc non fiat, adeoque Religioſus quicunque injuſte, ſe opprimi & gravari judicat, ſalutare appellationis remedium conceditur, ſervato tamen tum Juris, & inſtantiarum ordine, tum debito moderamine, & modeſtia religioſa: nimirum, ſi quis a P. Priore ſe injuſte punitum vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem libere appellare poteſt, uti ſemper omnibus in quacunque cauſa liber acceſsus ad eundem patere debet. Attamen nullus tunc ſtatim, quando corripitur, quaſi ſtante pede in vocem appellationis erumpat, quod ſine deſpectione immediati Superioris haud fieret, ſed correptionem, vel etiam pœnitentiæ dictationem in religioſa humilitate excipiat, primoſque, & præcipites animi motus coerceat, ex intervallo autem, ubi animo ſerenato, & deliberatione prudenti præhabita, appellationem neceſsariam judicat, D. Abbatem adeat, prius tamen a P. Priore, & more conſveto licentia petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Viſitatores, a Viſitatoribus

ribus ad Præfidem, & ab hoc ad Capitulum, a Capitulo vero immediare ad Sanctam Sedem Apoftolicam, ad quam etiam femper, & quandocunque liber pateat recursus.

CAPUT VI.

De temporis per totam diem diftributione.

Ut otiofitas, quæ religiosis animabus maxime inimica, & infefta eft, in Monafteriis noftræ Congregationis locum, & tempus nullum inveniat, fingulis totius diei horis certæ occupationes afsignantur, quas ftrictè observari, curæ Superiorum, maxime P. Prioris in Conventu femper præfentis, committitur, & injungitur: Nimirum hora conftituta excitantur Fratres ad Matutinum.

Ubi Matutinum media nocte celebrandum erit, hora quinta excitatio fiet. Media Sexta usque ad Sextam completam meditationi matutinæ fedulo omnes incumbent. Quadrante poft Sextam, dato brevi signo campanæ in Choro Prima persolvenda erit.

Modico temporis intervallo quod inter Matutinum & Meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis necefsitatibus, partim fingulari devotioni, ac precibus Matutinis deftinata funt.

Poft Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum usque ad fummum Officium, Patres, feu Sacerdotes Mifsas celebrabunt. In celebrando vero, quantum fieri poteft, fervetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Secerdos celebrare debet, ita, ut una Mifsa poft alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore Sacrum audire pofsint, prævia & fubsequente debita præparatione, & recollectione. De reliquo feu Theologicis, feu Casifticis, feu pro qualitate personarum aliis ftudiis, fecundum difpofitionem Superiorum vacandum erit.

Media nona, vel in diebus jejuniorum hora nona fignum dabitur ad officium fummum, & Horas duas Canonicas ante, & poft illud modo ante dicto persolvendas.

Tertio quadrante ante decimam, vel in diebus jejunii ante undecimam recollectio particularis, feu ut vocant, Examen particulare, dato ad hoc figno, fiet.

Deinde ad Mensam, feu Refectorium eundum, fervato

to ſemper ſilentio extra horas ſpecialiter colloquio, & recreationi deputatas.

Refectione facta, consveto more ſub Psalmo Miserere, e Refectorio exeundum ſive ad Chorum, ſive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur: mox Nona psalenda erit in Choro.

Poſt hoc hora circiter colloquio, & honeſtæ recreationi conceditur, videlicet usque ad mediam primam, vel si dies jejunii sit, a duodecima usque ad primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore usque ad Vesperas ſtudiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumſtantiarum hora nona aliis exercitiis, quatenus ſecundum judicium Superiorum ſingulis convenire & expedire videbitur, deputari poteſt: v. g. pro addiscendo Cantu maxime Chorali, pro conferentia in Caſiſticis, aliisque literariis materiis, & denique pro opere manuali &c. Qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Miniſtris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

De reliquo tempus pomeridianum usque ad Vesperas ſtudiis & lectioni librorum ſpiritualium impendatur. Licebit tamen ordinarie ſingulis ſeptimanis ſemel, aut pro ratione temporis & tempeſtatis aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Vesperæ cantandæ, poſt quas ab hora quarta usque ad quintam lectio ſpiritualis erit, ut ante dictum eſt.

Cœna finita per mediam horam honeſta recreatio conceditur, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia poſt collationes ſerotinas non permittantur in feriis ſextis Quadrageſimæ, nec per totam majorem Hebdomadam usque ad Sabbatum ſanctum excluſivè.

Tertio quadrante ante ſeptimam per unum Lectorem ex Collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ, ſubjungendum mox hora ſeptima Completorium.

Denique cum recollectione vespertina ſeu examine conscientiæ &c. dies concludenda, ita ut hora octava omnes in quiete & in Cellis ſint.

Circa hunc ordinem diei limitatio quædam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, personarum, præcipue Lectorum & Scholaſticorum, & temporis

exigentiam, si ob certas & particulares causas non ſemper ita exacte in omnibus observari poſsit.

CAPUT VII.

De Victu, Jejunio, & Amictu ad neceſsitatem ſine ſuperfluitate.

§. I.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per S. Regulam Abbatibus dato, quod hactenus ratione victus observatum fuit, in poſterum in ſingulis Monaſteriis observetur.

Ultra jejunia Eccleſiaſtica in omnibus Monaſteriis ulteriora, ſeu Regularia jejunia observanda ſunt. Et quidem per totum annum ſingulis diebus Mercurii & Veneris (tempore Paschali, & Natalitio usque ad Octavam incluſive Epiphaniæ excepto) tam a carnibus, quam altera refectione abſtinendum.

In Adventu per totum jejunandum eſt, ita, ut ab altera refectione abſtineatur, ſola Collatiuncula consveta loco Cœnæ conceſsa. In hebdomada vero integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam Cinerum, dempta ſexta feria & Sabbato, aut jejunio Eccleſiæ, jejunium & abſtinentiam ab esu carnis relaxamus, & ut aliquod obsonium in prandio & cœna addatur, indulgemus.

In honorem Beatæ Virginis jejunium regulare ſervabitur in Vigiliis Nativitatis & Purificationis ejusdem: omnes quoque jejunabunt in Vigilia feſtivitatis SS. Angelorum Cuſtodum.

§. II.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, quæ in viſitationibus observari, & ubi neceſse fuerit, reformari debent, id erit, ut tam Conventuales omnes, quam respectivè etiam Abbates habitu, & tonsura decenti & honeſto, ſimulque modeſto, ſine vanitatibus ſæcularibus veſtiti incedant intra & extra Monaſterium, nullo etiam modo veſtimentis ſericis, & ſimilibus utentur.

In

In ſpecie omnia veſtimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris ſint, eaque lanea aut linea.

Deinde in Congregatione noſtra omni modo quoad veſtimentorum formam, etiam quoad materiam æqualitas & pariformitas introducatur. Quod ſolertiæ DD. Viſitatorum committitur, ut tempore viſitationis circa pariformem habitum, & tonsuram interim ipſi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo generali ultimato ſtatui poſsit, quod decentiſsimè videbitur.

In conſideratione hujus conformitatis quoad indusia & lectiſternia nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam profeſsi ſunt, nisi ultro ipsi pietate ducti ita velint, ratione vero aliorum, qui in poſterum Profeſsionem emittent, ſtatuimus, ut observetur, quidquid in proximo Capitulo generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De infirmis Fratribus.

Quia S. PATER BENEDICTUS affectu vere paterno infirmis prospexit, & Caput 36. Regulæ ordinavit, infirmorum curam ante omnia, & præ omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis eſse debere, ne aliquam negligentiam patiantur. &c Ideo nec ſumptibus, nec labori parcendum, ſed omni modo curandum erit, ut quæ pro ſalute tum corporis, tum animæ neceſsaria ſunt, in tempore, & prompte ſubminiſtrentur.

In ſingulis igitur Monaſteriis Abbas cum conſilio, & matura deliberatione eligat certum, & idoneum Medicum, qui tempore neceſsitatis ſuccurrere ſit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut, quæ ægrotantibus neceſsaria judicabit, ſine reſpectu ſumptuum præscribere poſsit.

Porro qui infirmitate quacunque corripitur, tempeſtivè vel Abbati, vel Priori ſtatum ſuum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo & potu conducente: item exemptione a Choro, & si quid aliud pro reparatione ſanitatis neceſsarium videbitur.

Nulli quidem liceat ſine expreſsa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas conſulere, vel etiam a præsente medicinam accipere; ipsi vero Superiores diffici-

ficiles non erunt, si prædicto modo confidenter ſtatus, & causæ rationabiles ſignificentur.

Ulterius autem ſollicite curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio ſe plene ſubmittat. In quem finem idoneus Miniſter deſtinandus, qui ſedulam infirmi curam gerat, & accuratè acceptam a Medico inſtructionem obſervet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Miniſtrum, ſeu famulum unus ex Conventu Vir maturus, ſive in genere pro omnibus, ſive particulariter pro ſingulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiorem inſpectionem habere, eundemque tam verbis, & frequenti viſitatione consolari, quam etiam, quæ neceſsaria videntur, procurare, & si defectus appareat. P. Priorcm, vel D. Abbatem tempeſtive monere poſsit.

Ipse etiam Abbas non intermittat ſæpius ægrotantes viſitare, quibus magnum ſolatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione ſua paternum erga ſe affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipsi Conventuales, ſeu Confratres in hoc casu neceſsitatis, ſeu infirmitatis ex ſincera charitate obſequia, & ſolatia ſibi mutuo præſtent, & quantum infirmo commodum, & expediens eſt, ſive recreationis, ſive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris infirmariam accedant, & infirmum consolentur, & recreent.

Quia vero major ſemper de ſalute animæ, quam corporis eſse cura debet, eo inprimis animi ſtudio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conscientia bene diſpoſitus ſit & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus diſtrahatur, ſed magis ad pietatem, patientiam, & reſignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum viſitare volunt, disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentes ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque, & ſuffragia Fratrum non deſint, quibus Spiritus a corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CA-

CAPUT IX.

De conformatione Disciplinæ Regularis cum aliis noſtri Odrinis Congregationibus.

Præter hactenus conſtituta, ſuperſunt complura alia particulariter circa omnes mores, obſervantias, & cæremonias, ipsamque Disciplinam Regularem in omnibus Monaſteriis noſtræ Congregationis pariformiter introducenda, & obſervanda. In quibus ut conformitas, & ſolida Regularis Disciplina introducatur, deſuper Conſtitutiones particulares conſcribentur, ſingula capita Regulæ S BENEDICTI declarantes, ad inſtar Conſtitutionum Congregationis Caſſinenſis, & S. Mauri, & aliarum, & juxta laudabiles earundem praxes, colligendæ a quibusdam ad id habilioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque a futuro Capitulo Generali revidendæ, eum in finem, ut Sedi Apoſtolicæ pro confirmatione præſententur.

Quæ vero futuro tempore ulterius diſponenda, & corrigenda occurrunt, circa ea in Viſitationibus, & Capitulis triennalibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Viſitationum, & receſſus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinæ, reſpiciendum inprimis erit ad S. Regulam, ubi ſatis expreſſum, & proſpectum eſt, neque aliud fere deſideratur, quam debita obſervatio, & executio.

Deinde ſicubi ad S. Regulam declaratione aliqua, vel ſingulari ſtudio opus videbitur, ad Statuta aliarum ſupradictarum Congregationum recurrendum, eoque ſemper collimandum erit, ut inter omnia Monaſteria noſtra conformitas cum ſupradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Præſidis, Viſitatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quæ Spiritualem & temporalem totius Congregationis noſtræ Bavaricæ, & ſingulorum Monaſteriorum directionem concernunt, conformatio omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Viſitatorum curæ ſpecialiter committitur, ut ſtatim in prima Viſitatione diligentiſſime inquirant, ubi & in quibus diſcrepantia, & difformitas uſu, vel abuſu introducta ſit: ſimulque rationes & cauſas diſparitatis, aut

rela-

relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant, ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quæ in dictis aliis præfatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula seu causæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile judicabitur, habito, ut prædictum est, respectu tum ad S. Regulam, tum ad dictarum Congregationum Statuta, a quibus temere sine certa & justa causa non declinabitur.

Ad horum Constitutionum observantiam tenebuntur omnes & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in brevi Apostolico Erectionis sub datum Romæ die 26 Augusti 1684. expressorum, nec non aliorum de dominio duntaxat Serenissimi Electoris utriusque Bavariæ Ducis &c. quorum Abbates pro facta sibi a S. Apostolica Sede facultate nostræ Congregationi vel jam accesserunt, vel in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum consebitur; poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut, quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint a S. Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex præfatis Monasteriis sic in Congregationem unitis vel uniendis dixerit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione discedere, & exemptioni a S. Sede Apostolica ad formam Helveticæ Congregationis concessæ renuntiare, a Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

Nobis propterea Cœlestinus Abbas Præses, & alii Abbates exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt,

ſtunt, ad effectum præsentium duntaxat, consequendum, harum ſerie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, & Prælatorum, qui rem maturè pluries discuſserunt, conſilio, omnes & ſingulas Conſtitutiones præinsertas auctoritate Apoſtolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus Decernentes easdem præsentes literas, & Conſtitutiones præinsertas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore; ſuosque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſsimè ſuffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmiſsis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios aliosve quoslibet quacunque præeminentia & poteſtate fungentes, & functuros, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid ſecus, ſuper his, a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, & Monaſteriorum præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consvetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſsorum quomodolibet conceſsis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſsis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſsorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum tranſsumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubscriptis, & ſigillo personæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsus in judicio, quam extra illud, ubicunque locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præſentibus, si forent exhibitæ, vel oſtensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo

Piscatoris die VI. Februarii 1686. Pontificatus Noſtri, Anno Decimo.

S. Congregationis EE. DD. S. R. E. Cardinalium Super negotiis Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti a S. D. N. Innocentio PP. XI. ſpecialiter deputatæ

Resolutiones ad infra scripta dubia.

I. An Abbates electi ad Abbatias & Monaſteria in Libris Cameræ non descripta, teneantur petere ab Episcopis, in quorum Diœceſibus ſita ſunt dicta Monaſteria, non ſolùm Confirmationem, ſed etiam Benedictionem, cùm in Literis Apoſtolicis fiat tantùm mentio de confirmatione, licet resolutio hujus S. Congregationis ſub die 14 Maij 1682. loquatur de Confirmatione, ſeu Benedictione?

II. An Diœcesani teneantur, mittere Commiſsarium ad intereſsendum Electioni, ne ſub prætextu ignotæ qualitatis electi, denegare valeant confirmationem, & an tali casu Diœcesano renuente confirmare Electum, liceat recurrere, ſive ad S. Sedem, ſive ad Nuntium Helveticum?

III. Ad quem ſpectat confirmare, & benedicere prædictos Abbates, ſede Episcopali vacante, aut adminiſtrante Eccleſiam Delegato Apoſtolico?

IV. An Congregatio hujusmodi ſupponenda ſit in totum Jurisdictioni Nuntii Helvetici, qui alium, veluti Privilegiorum Conservatorem ſubſtituere poſsit cum facultatibus eidem Nuntio præfato committendis?

V. An renuentibus Monachis Mnrii Superioris Quercûs vulgò *Obernaltaich:* remanere in Congregatione, non obſtante proprio consensu, ab initio præſtito, deputanda ſit Persona idonea, quæ aſsiſtendo Viſitationi de præfato Monaſterio faciendæ, poſsit renuentes Monachos removere, & in aliis ſibi bene viſis Monaſteriis collocare?

VI. An Mònaſterio alias dictæ Congregationi legitimè unito, liceat ab eadem recedere?

VII. An liceat Canonicis Ratisbonensibus dismembrare Parochiales, Menſis Abbatialibus unitas?

VIII. An recusante Vicario Capitulari ejusdem Ratisbon:

bon: Ecclesiæ publicare indulgentias a S. D. N. concessas ab alio peti possit publicatio, & a quo?

IX. An admittenda sit forma juramenti in Manibus Augustani Episcopi emissi a novo Abbate Sancti Montis Andecen:

X. Stante Congregationis exemptione ad quem spectet Capituli directio, & quomodo in Electione procedendum?

Eadem S. Congr: ad proposita dubia, ut infra resp: vid:

Ad I. Benedictionem Abbatum reservandam Episcopo, in cujus Diœcesi Abbatia, non tamen in Libris Cameræ descripta reperitur, tanquam delegato Sedis Apostolicæ, & Ejusdem Sedis Authoritate impertiendam: ipsoque renuente, peti posse, a quocunque Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, eodem jure delegato semper forma præscripta à Cæremoniali in benedictione Abbatum facienda Authoritate Sedis Apostolicæ.

Ad II. Posse Ordinarium, in cujus Diœcesi Abbatia reperitur, mittere unum tantum Commissarium ad interveniendum electioni, secutaque electione, transmittendum illius instrumentum ad Episcopum; Ipsoque renuente intra trimestre confirmare, posse eligentes recurrere, ad Nuntium Helveticorum, Eique proinde tribuendam facultatem confirmandi Authoritate Apostolica Abbates electos ad Monasteria in Libris Cameræ non descripta.

Ad III. Quo ad Monasteria prius subjecta Ordinariæ Jurisdictioni, Confirmationem Sede vacante seu dato Administratore per Sedem Apostolicam spectare ad Nuntium.

Ad IV. Posse Helveticorum Nuntium in Congregationem exercere per se, vel per alium ab ipso deputandum, eandem facultatem, quam habet intra limites suæ Nuntiaturæ.

Ad V. Providendum à Nuntio Helveticorum.

Ad VI. Provisum per Constitutiones.

Ad VII. Transmittendam ad S. Congregationem informationem super statu, & qualitate singulorum Parochialium.

Ad VIII. Recurrendum ad Nuntium.

Ad IX. Non sustineri formam Juramenti nec deberi Episcopo, nisi reverentiam non autem fidelitatem; & servandam formam Cæremonialis.

Ad X. Mortuo Abbate per Priorem notificandam Præ-

ſidenti vacationem, atque per eundem Præſidentem, aſsignandum & determinandum tempus; & diem Electionis faciendæ, convocatisque ſtatuta die Monachis, vocem habentibus; Præſidentem, ſine voto tamen, eoque impedito, Primum Viſitatorem, & deinceps in casu impedimenti Primi, ſecundum, & ſucceſsive antiquiorem Abbatem non impeditum, Capitulo præſidere debere. Per electores vero procedendum ad electionem Abbatis, per ſecreta Suffragia; Eumque, in quem concurret major pars votorum, ſcilicet ultra mediatem eligentium, ita, ut unus ſupra medietatem ſufficiat, habendum pro legitimè Electo, & Electionem legitimam pronuntiandam. Quodsi intra tempus trimeſtris, vocales ad electionem non deveniant, vel poſt trina ſcrutinia, in nullo major pars votorum convenerit, tali casu, electionem intelligi debere devolutam ad ſolum Præſidentem. Romæ 14 Januar: 1687. Prædictas resolutiones S. Congreg: confirmavit S. D. N. Innocentius PP. XI. ſuo Brevi 21. Martii 1687. & habetur Bull: M. T. XI. p. 510. edit: Luxemburg.

Confirmatio quorundam Decretorum pro felici regimine Congregationis Caſsinens: Ordinis S. Benedicti juſsu Capituli Generalis editorum.

CLEMENS PP. XII.

Ex injuncto nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis munere ea, quæ pro felici prosperoquè Chriſti fidelium Altiſsimi obsequiis ſub ſvavi Religionis jugo mancipatorum regimine, & gubernio provide facta & ordinata eſse noscuntur, ut firma atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a nobis petitur, libenter conſtabilimus.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Michael Franciscus Vailetus Procurator Generalis Congregationis Caſsinen: Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali Congregationis hujusmodi in Civitate Padvana Mense Majo proxime præterito celebrato ad effectum evellendi quosdam abusus, qui in nonnulla Monaſteria dictæ Congregationis inducebantur, ſeptem digniores Abbates ejusdem Congregationis, conſilio, ſapientia, & prudentia præditi, nempe unus pro quacunquè Provincia Congregationis hujus-

hujusmodi electi & deputati fuerint, qui pro bono Congregationis prædictæ regimine, nonnulla decreta ordinarunt, quæ pro conſtabiliendis regulari disciplina, ſtatutorumquè obſervantia, nec non debita hujus ſanctæ Sedis Conſtitutionibus reverentia conservanda à pleno Definitorio approbata fuerunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Decreta pro bono regimine Congregationis.

§. 2 Cùm multi iique graves abusus in quibusdam Monaſteriis noſtræ Congregationis irrepserint, & ſensim, atque in dies ſerpere intelligantur, quibus disciplina regularis non ſolùm aperte negligitur, ſed etiam temerè labefactatur, Reveredisſimi Definitores huic malo occurrere, mature & prudenter cupientes eam Provinciam nobis demandarunt, ut re diligenter examinata, ſecerneremus ea, quæ omnino corrigenda viderentur. Quare duximus ea, quæ ſequuntur, capita animadvertere, eorumque judicia decernenda proponere.

§. 3. I. Quia compertum eſt, ex privatis hospitiis mala & gravia mala proficisci, ideo ſtatuimus, ut in locis, in quibus Monaſteria noſtra exiſtunt, Hospitia pro Abbatum & Monachorum habitatione non habeantur, exceptis iis, quæ ab antiquo tempore conſtituta fuerunt, dummodò tamen Eccleſias ad usum & commoditatem Populorum annexas habeant.

§. 4. II. Ac quoniam in declarat: Cap: 6. n. 9. hæc habentur . . . licentiæ vero discedendi a Monaſterio infra annum recreationis, vel etiam devotionis causa, ſeu quovis alio prætextu Fratribus noſtræ Congregationis á Definitoribus, vel Regimine, aut a Prælatis non concedantur, nisi ex rationabili causa & raro ad evitandas evagationes &c. propterea Abbates tempore bacchanalium non permittant morari Monachos extra Monaſteria, nequè prætextu adeundi conſanguineos vel affines, nec alia qualibet quæſita causa. Adolescentibus autem & junioribus donec non fuerint Sacerdotio initiati, non concedant facultatem pernoctandi extra clauſtra neque recreationis, neque etiam causa devotionis, nisi in caſibus Conſtitutionibus permisſis.

Quodsi causæ poſtulent dari facultatem aliquibus ultra unius diei iter eundi, tunc omnino ſerventur ea, quæ in Declarat: Cap: 67. n. 8. 9. & 13 ſervanda commemorantur.

Similiter dicti Superiores nunquam permittant aut tole-

lerent, quod Monachi, depoſito habitu Monaſtico vel Perſonali incedant, vel ludicros actus recreationis causa in ipsomet Monaſterio, aut alibi quomodocunque exerceant.

§. 5. III. Declaratio Cap: 67. ita ſtatuit num: 11. Quodsi Prælati mora extra Monaſterium tres Menses exceſserit, Præſidens & Viſitatores illi Monaſterio Adminiſtratorem deputent.. & merito cum ſcriptum ſit: Verumtamen ſanguinem eorum de manu tua requiram... Quodsi etiam minori tempore ſine causa abfuerint, ſciant Prælati se & apud Deum reos eſse, & pro modo culpæ a Capitulo Generali vel regimine puniendos, dum conſtiterit ſine causa eos abfuiſse.

§. 6. IV. Prælati quam diligentiſsime animum attendant ad ea, quæ habet regula in decl: Cap: 2. n. 2. Scilicet ut ſubditos reddant in obsequendo promptiores, ipsa forma gregis fiant & Duces agendorum Ergo regularibus obſervantiis, Chori, Refectorii cæterisque ſemper interſint &c. Quod vero hoc loco Abbatibus regiminis faciendum regula inculcat, id ipsum multò magis a Prælatis faciendum volumus, qui nullam adminiſtrationem habent, vulgo dicti nullatenenti.

§. 7. V. Mutationes Monachorum non alia ratione fiant, quam uti monet Regula in Declarat. Cap: 67. n. 15. Ut autem lites omnes, quæ mutationum causa oriri ſolent, de medio tollantur, ſtatuimus, quotiescunquè Monachi mutati fuerint auctoritate Capituli Generalis vel Dietæ, vel si extra tempus congreſsus, Prælati aliquem mutare voluerint, debere Monaſteria, a quibus mutati discedunt, iis ſubpeditare omnia neceſsaria. At si quis Monachus extra id tempus mutari petierit, ob eamque rem importune inſtiterit & si diſcedendi facultatem impetret, nihil tamen a quopiam exigere poſsit.

§. 8. VI. Cum Decretis S. Congregationis Concilii de regularibus Apoſtatis & ejectis ann. 1624. cautum sit, ut una quæque Religio habeat carceres in qualibet, ſaltem Provincia ad incorrigibiles, ſcandalosos, criminosos ac ſimiles puniendos & coercendos, nos &si Congregationis Monaſteria ſingula privatos habeant carceres juxta Conſtitutiones noſtras, tamen ad tutius & commodius eosdem illos compescendos aſsignamus publicos carceres in Monaſterio S. Petri de Perusia pro Provincià Romana & Etrusca, in Monaſterio Montis Caſini pro Provincia Neapolitana, in Mona-

na-

nasterio S. Martini Panormi pro Sicula, in Monasterio S. Salvatoris Papiæ pro Lombarda & Ligura, in Monasterio S. Justinæ de Padva pro Veneta, in quibus detineantur. Ne vero hæc Monasteria injuste graventur, decernimus omnia necessaria tam pro expensis ad transmissionem reorum, quam pro victu & vestitu ab illo Monasterio tribuenda esse, cui reus nomen dederit. Possint tamen Prælati ad aliquod ex assignatis Monasteriis extra Provinciam mittere hujusmodi criminosos, dummodo Abbas illius Monasterii consentiat vel Capitulum Generale, aut Regimen id præcipiat, salvis semper, quæ de expensis dicta sunt.

§. 9. VII. Cum autem non levis inolevit abusus, quod nempe contra Monachos, ut supra, delinquentes non conficiantur processus super qualitate & verificatione delicti ab eis commissi, volumus quod in posterum in singulis casibus, in quibus aliquis Monachus crimen patraverit, ob quod puniri mereatur, Superior processum per aliquem peritum confici omnino curet, deinde delinquentem pro modo culpæ puniat; Processum vero in Archivio Monasterii asservandum reponat, ut si unquam idem Monachus pluries deliquerit, hujusmodi processus inservire possit ad probandam ipsius incorrigibilitatem, quæ ut plurimum ex defectu debitæ probationis excluditur.

§. 10 VIII. Quia sæpe ex nimia ædificandi cupiditate Monasteria magnam jacturam patiuntur, meminerint Prælati & Visitatoros ea, quæ de ædificiis præscribuntur in Declarat: Regulæ Cap: 66. Quæ quidem de ædificiis constituta intelligi atque observari volumus, etiam de extraordinariis expensis in Hospitibus suscipiendis, in ornatu Monasteriorum & Templorum & aliis hujusmodi. Quare Visitatores Provinciæ curent diligenter, ne hac in re a quopiam peccetur, & si deprehenderint aliquid contra laudati capitis Declarat: admitti aut tentari, etiam extra actum Visitationis certiorem faciant Patrem Præsidem, qui statim ædificii & sumptuum progressum interdicat. Quod attinet ad reliquam Monasteriorum administrationem, Abbatibus in memoriam revocamus exactam observantiam constitutionum Apostolicarum maxime vero Alexandri VII. de Cellariis, qua sub gravissimis pœnis præscribitur, ut Cellarii nihil sine scientia & jussione Abbatis agant, & Abbates per seipsos in rerum administratione temporalium non se ingerant.

§. 11. IX. Quoniam Monachis negotiationes sacris Cano-

no-

nonibus interdicuntur, volumus omnino in eos animadverti, qui illicitis negotiationibus operam dare deprehensi fuerint, eisquė infligi pœnas Cap: 57. noſtræ Regulæ n. 2. ſtatutas.

§. 12. X. Cum nihil magis noceat Monachorum vitæ & disciplinæ, quam cupiditas honoris & dignitatis: teneantur Præses, Viſitatores, Procurator Generalis, & Monaſteriorum Superiores PP. Definitoribus referre ad officia commendationes, preces, quas deferunt Sæculares, Eccleſiaſticæ, aliæque personæ quæcunque, ut in Bullis Gregorii XIII. & Urbani VIII. contra ambientes in favorem alicujus ad obtinendas Prælaturas, dignitates, gradus, officia, adminiſtrationes &c. qua re cognita PP. Definitores eligant duos vel tres Abbates, qui accurate inquirant & examinent. Si quis fuerit hac in re deliquiſse denuntiatus, ut vere convinci poſsit censuras incurriſse; quod si cognoverint, ſerventur ea, quæ ſtatuuntur in Bullis laudatis ſive ipse inſtiterit apud prædictas personas, ſive per medium alterius etiam noſtræ Congregationis, tales inſtantiæ, & ſollicitationes præsumantur factæ de ejus commiſsione, ſeu voluntate. Si vero convinci nequeat, & gravis tamen ſuspicio remaneat, ad ejus inſtantiam preces, commendationes & officia adhita fuiſse, causa proponatur iterum diſcutiendi in omnibus ſequentibus capitulis generalibus, donec definiatur. Interea tamen qui ſic egiſse in ſuspicionem cadit, nullis officiis aut dignitatibus, quæ à PP. Definitoribus aut Capitulo Generali conferuntur, ornari poſsit.

§. 13. XI. Compertum eſt, bona temporalia, quæ ſubſidia ſunt hujus vitæ, multum conferre ad regularem Disciplinam retinendam. Si igitur ad notitiam Regiminis venerit, Prælatum aliquem male adminiſtrare bona Monaſterii, Regimen moneat Abbatem, & opportunis mediis curet, ut eundem deterreat de ſententia & in officio contineat. Quodsi Abbas deſiſtere noluerit, pro modo contumaciæ ad ulteriora procedat usque ad ſuspenſionem a regimine, & deputationem Adminiſtratoris. Hoc autem loco expedire judicamus, si decretum alias emanatum a Capitulo Generali anni 1732. repetatur, & hic inseratur, quod sic habet: Præsules Monaſteriorum in gravibus quibuscunque rebus, quales ſunt conſtructiones, alienationes, & ſimilia, quæ ſeniorum consensum poſcunt, ex jure teneantur deinceps eorum ſuffragium exquirere non equidem præſtandum voce

vel

vel nutu, sed secreto instituto scrutinio, ut, quæ decet, sit cuique facultas libere proferendi, quod in Monasterii utilitatem cessurum judicarit.

§. 14. XII. Ac ut facilior via pateat his, qui Monasticæ vitæ desiderio tenentur, eamque ingredi volunt, maxime laudamus morem illum & institutum nihil exigendi a Sæcularibus pro victu & vestitu Novitiorum, quod ipsum institutum implendum & retinendum judicamus, & omnino observari volumus, ut jocalia, pastus, pecuniæ aliæque res, etiam ad Divinum cultum, vel usum communem Monasterio applicandæ non exigantur, seu petantur ratione ingressus vel professionis juxta Const: Urbani IV. quæ incipit.. Sane in Vinea Domini tit: de Simonia inter Extravagantes communes; ne in pœnas gravissimas, præcipue Excommunicationis latæ sententiæ soli Romano Pontifici reservatæ ibi inflictas incurrant.

§. 15. XIII. Quanquam secunda parte Constit: Cap: 2. num: 14. non tenentur PP. Visitatores in actu Visitationis omnes de Familia, de rerum statu interrogare: quia tamen ob eam rem incommoda multa oriri possunt in detrimentum Monasteriorum, & ne ullus suspicionibus, quæ charitatis vinculum perrumpere possunt, locus detur, necesse esse arbitramur, ut in posterum omnes de Familia a PP. Visitatoribus vocentur, & interrogentur. Ipsi autem PP. Visitatores meminerint ea, quæ ibidem num: 23. præscribuntur, scilicet ne revelent Testes, aut ea, quæ in Visitatione acceperunt sub pœna ibidem statuta. Caveant etiam diligenter, ut acta Visitationis ita custodiantur, ut a nemine videantur aut legantur in Monasteriis, quæ visitare perrexerint.

§. 16. XIV. Ut autem PP. Visitatores rectè ritèque munus suum obeant, illoque fungi queant, constituatur formula pro exhibendis computis Monasteriorum Capitulo Generali, & Definitores novis Visitatoribus eadem computa consignent, qui in actu Visitationis, ea cum Libris conferant, præsertim vero cum computis menstruis, quæ in libro vulgo la Vachetta continentur. Computa vero a dictis Visitatoribus habita deferantur ad hoc, ut ibi a deputatis ad computa conferri valeant cum aliis computis, quæ singuli Abbates coram ipsis præsentare tenentur. Quoniam vero iidem Visitatores inter cætera inquirere debent, an Proprietarii aliqui in Monasterio inveniantur; propterea ma-

gna adhibita diligentia visitent Capsam Depositorum, qua in re, quæ gravissimum momentum habet, ipsorum conscientiam oneramus.

§. 17. XV Quoniam vero Monachi non intimam solum animi modestiam, sed etiam externam præferre debent, hic repetendum censemus Decretum editum n. 2. in Capitulo Generali anni 1738. ad tollendos abusus, qui in vestimentorum usu apud Monachos irrepserint.

Summam etiam diligentiam adhibeant Abbates in extirpandis abusibus, si qui forte apud Monachos irrepserint in vestimentorum tum interiorum tum exteriorum usu, quæ a Religiosa simplicitate & humilitate aliena prorsus sunt, præsertim vero solertissime in eos inquirant & severissime etiam animadvertant, qui in Pileis, Caligis & Calceis Sæculi pompas Religiosis Viris indignas affectare videntur. Quod dictum quoque habeatur adversus eos, qui Tonsuram Monasticam minimè gerunt, & ut hisce in rebus Prælati vigilantiam omnem exerceant, eorum conscientiam oneramus. Addimus autem expresse huic Decreto, ut Tunica sit undequaque clausa juxta Clem: *Ne in agro* & nullo modo vel in toto vel in parte, recedat ab antiqua nostra consvetudine. Urgemus etiam integram, firmamque observantiam eorum, quæ de vestimentis, ornamentisque statuuntur in Declarat: Cap: 55. Nostræ Regulæ, quæ ab omnibus omnino mandamus servari. Et quoniam liber nemo esse debet ab iis officiis reddendis, quæ pertinent ad vitæ genus & Regularis Disciplinæ observantiam, inviolabiliter servari volumus ea, quæ Cap: Regulæ nostræ 63. num: 11. de Abbatibus Titularibus præscribunt. Teneantur autem ad hanc rem Abbates Regiminis monere Regimen & Capit: Generale, quando, quomodo & quibus in rebus Titulares Abbates ab officio discedunt.

§. 18 XVI Quia Prælati opera Decanorum indigent, cum quibus onera partiantur, quique ad ea sustinenda sint pares, hortamur Abbates, ut œconomica officia Sacerdotibus non conferant, nisi tempore Sacerdotii sui per biennium continuæ observantiæ Regulari vacaverint, alias facile poterit accidere, ne in Decanos assumi possint ad præscriptum constitutionum Cap: 21. Reg: n. 4.

§. 19. XVII Qui autem Decani sunt constituti, sollicitudinem gerant super Decanias suas, audiant culpas Mona-

cho-

chorum, & corrigant eos in mansvetudine & charitate. Visitatores vero, ut actu visitationis de hac re sedulo inquirant, monemus & obsecramus.

§. 20. XVIII. Cum perspicuum sit studiis facultatum mores hominum formari ac perfici, rectissime cavet Regula Cap: 46. in Declarat: n. 7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia œconomica sive temporalia etiam domestica assumi possit, nisi completo suæ conversionis Anno duodecimo; quod quidem idcirco statutum est, ut possent Adolescentes studiis vacare. Quare qui fuerint etiam Sacerdotio initiati, Scholas frequentare omnino teneantur, donec in Studiis Philosophiæ, Theologiæ & Sacrorum Canonum secundum Monasteriorum consvetudinem cursum confecerint. Quæ Sacrorum Canonum studia, ubi vigent, retineantur, ubi vero jacent, restituantur.

§. 21. XIX. Quoniam invaluit falsa quædam opinio & male consulta de Votorum natura & vi, quæ a nostris Commissis emittuntur, ideo ad eam evellendam noverint omnes Prælati, Priores, Decani, cæterique Monachi Commissos nostros Fratrum nostrorum nomine censeri, & in eodem numero computari, atque ideo donec ipsis nobiscum a Superioribus permanere permittitur, teneri eos servare Castitatem, Paupertatem & Obedientiam per vota simplicia, a qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congretione dimitti contigerit, uti expresse tradit Declarat: Cap: 58. nostræ Reg: n: 70.

Nullo igitur modo solvi possunt a prædictis votis, nisi a Congregatione dimittantur. Hinc reprobanda eorum opinio, qui volunt Commissos ad arbitrium suum posse se liberare obligatione Votorum, si discesserint petita solum a Prælato facultate. Hinc etiam expungenda est interpretatio (quæ forte huic opinioni locum dedit) illorum verborum: A qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit: quæ per hæc alia Italice redduntur: Dall' obligazione, de' quali sono subito sciolti, quando occorre, che partono, o sono cacciati dalla Congregazione. Quæ interpretatio irrepsit in Regula italico idiomate semel & iterum Mantuæ excusa.

§. 22. XX. Causæ autem, & modus eos dimittendi habentur Cap: 28. Reg: Declarat: n. 4 Quare sciant Prælati ac cæteri eos dimitti non posse, nisi modus eos expellen-

lendi a Regula præscriptus servetur, & causæ subsint, præcipuæ contumaciæ, ob quas juxta Constitutiones nostras dimitti possunt, quæ si non adsint, non possunt expelli. Ad compescendos autem eos, qui Monastico Ordini malis moribus magnopere obsunt, necesse ducimus monere PP. Visitatores & omnes Prælatos, ut denuntient PP. Definitoribus Criminosos, Scandalosos, Inquietos, & Processatos, ut describantur eorum nomina in libro incorrigibilium juxta præscriptum Constitutionum parte 1. Cap. 17. n. 12.

Tandem ad tollendum abusum, qui apud eos irrepsit, qui titulo solutæ pecuniæ pro victu, putant se liberos esse ab observantiis Regularibus, præcipimus Prælatis, ut nulla solutæ pecuniæ habita ratione, nunquam iis permittant Choro cæterisque observantiis regularibus abesse, sed ita ut cæteros de Familia cogant eos degere in singulis, ne immunitatem ab observantiis Regularibus vendere videantur. Volumus etiam, ut in singulis Monasteriis mentalis Oratio habeatur ab omnibus, quæ oratio ante horæ Primæ recitationem haberi solet.

§. 23. XXI. Ad extremum, ut infirmis Fratribus provideatur, caveant Abbates & Cellarii, ne œconomiæ obtentu infirmi Fratres negligantur. Quod ne accidat, videant Cap: 36. nostræ Regulæ, ejusque Declarat:

Hæc autem iis, quæ de mutationibus dicta sunt, adiicienda censemus.

§. 24. Si quis Monachus extra Monasterium, cui rite recteque assignatus est de Familia, antequam ad illud pervenerit, infirmatur & moritur, Monasterium Professionis consequatur spolium & teneatur ad omnes expensas, ad victum, ad medicamenta, ad funus necessaria. Si vero convalescant, & ad Monasterium, cui rite assignatus est, pervenerit, idem Monasterium, quemadmodum jus spolii acquirit, ita teneatur ad omnes expensas commemoratas. Jlli vero ritè mutati intelliguntur, quos vel in comitiis sive majoribus, sive minoribus, vel extra illa, ubi necessitas vel utilitas postulet, Prælati ad se invicem mittunt communi consensu, adjuncta P. Præsidis vel Visitatorum facultate, uti præscribut Const: nostræ 2. partis Cap: 4.

Ut autem Prælati sint in mutationibus rite faciendis cautiores, Statuimus, ut, si mutetur Monachus, posthabitis conditionibus enarratis, & infirmetur extra Monasterium, sive moriatur, sive convalescat, a Monasterio, cui assigna-

tus

tus erat, omnes expensæ ſolvantur, & nihilominus jus ſpolii amittat, quod acquiritur Monaſterio Profeſsionis, dummodo ad Monaſterium, ad quod minus recte transmittebatur, non pervenerit.

II. Si quis noſtræ Congregationis Monachus a Monaſterio abſit, cui aſsignatus eſt de Familia, quacunque de causa abſit, moriatur extra illud, ſive in Monaſteriis noſtris, ſive in aliis locis, quidquid apud mortuum reperitur, pertineat ad Monaſterium, cui aſsignatus eſt.

III. Quandocunque aliquis Monachus infirmitatis obtentu petierit in aliqua ex Granciis Monaſterii morari, ei non annuat Superior, nisi medicorum jurata fide teſtetur & conſtet: obſervantiam regularem ſibi notabiliter obeſse, quo casu Superior votis annuat, & indulgeat, quamdiu infirmitatis causa poſtulat.

Quicunque autem Abbates, aliique noſtris Monaſteriis & Congregationi præfecti; cujuscunque Dignitatis, Gradûs & Præeminentiæ fuerint, si graviter in unoquoque præmiſsorum, etiam unica vice, desides fuerint, aut alio modo deliquerint, voce activa & paſsiva ſunt ipso facto privati, ſalvis manentibus gravioribus pœnis, excommunicationum, Suspensionum, inhabilitatum ac cæterarum, quæ contra aliquam præmiſsorum per Bullas Apoſtolicas & noſtras Conſtitutiones ſtatuta ſunt. Ut autem executioni demandentur, PP. Viſitatores Capitulo Generali deferre teneantur, quæ in actu Viſitationis contra præmiſsa patrata eſse observaverint, quod munus si diligentiſsime non expleverint, ipsi quoque eidem pœnæ ipso facto obnoxii ſint. Quapropter PP. Viſitatores, dum Comitiorum noſtrorum more congregati fuerint, ſuper his rebus exactiſsimum examen inſtituere teneantur.

Ego D. Seraphinus a Mathera Abbas & electus cum cæteris ſubscriptis ad examen.

Ego D. Joseph ab Auguſta Abbas.
Ego D. Bernardus a Phara Abbas.
Ego D. Cyprianus a Brixia Abbas.
Ego D. Fortunatus a Mutina Abbas.
Ego D. Auguſtinus a Brixia Abbas.
Ego D. Hieronymus a Janua Abbas.

Nos infra ſcripti Definitores, electi in Capitulo Generali Congregationis Caſsinen: habito in Monaſterio S. Juſtinæ de Padva hoc anno 1738. omnia hæc & ſingula am-

ple-

plectimur, & approbamus, eademque demifso animo fupremo judicio S. D. N. Papæ Clementis XII. feliciter regnantis, humillimis precibus Smum Dominum Noftrum cogentes; ut ea dignetur Apoftolicæ auctoritatis præsidio ac munimine roborare, additis, mutatis, correctis iis omnibus, quæ Summæ Sanctitatis fuæ Sapientiæ addenda, mutanda, & corrigenda videantur.

Datum in Comitiis noftris majoribus habitis in Monafterio S. Juftinæ de Padva die 4. Maji, Anno 1738.

D. Joseph Maria a Papia Abbas & Præfidens.
D. Carolus a Perusio Abbas & Definitor.
D. Jldephonfus a Neapoli Abbas & Definitor.
D. Lucidus Maria a Mantua Abbas & Definitor.
D. Dominicus a Mefsana Abbas & Definitor.
D. Virginius a Brixia Abbas & Definitor.
D. Joannes Placidus a Saviliano Abbas & Definitor.
D. Joannes Antonius a Padva Abbas, Definitor, & Scriba Capituli.

§. 25. Cum autem ficut eadem expofitio fubjungebat dictus Michael Franciscus Procurator Generalis Decreta hujusmodi, quo firmius fubfiftant, & ferventur, exactius Apoftolicæ confirmationi noftræ patrocinio communiri fummopere difideret.

§. 26. Nos ipfius Michaelis Francisci Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum in Domino pofsumus, favorabiliter annuere volentes, eumquè a quibusvis excommunicationis, fuspenfionis & interdicti, aliisque Ecclesiafticis fententiis, censuris & pœnis a Jure vel ab homine quavis occafione vel-causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exiftat, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, fupplicationibus ejus nomine nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati omnia & fingula decreta præinserta auctoritate Apoftolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & fingulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, fupplemus.

§. 27. Decernentes eadem ftatuta ac præfentes literas femper firmas, validas & efficaces, exiftere & fore fuosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, ac illis, ad quos fpectat, & pro tempore quandocunque fpectabit, in omnibus & per omnia plenifsime fuffragari, & ab eis re-

spe-

pective inviolabiliter obſervari, sicque in præmiſsis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 28. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & consvetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſsorum quomodolibet conceſsis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores, præsentibus pro plene & ſufficienter expreſsis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in ſuo robore permansuris ad præmiſsorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

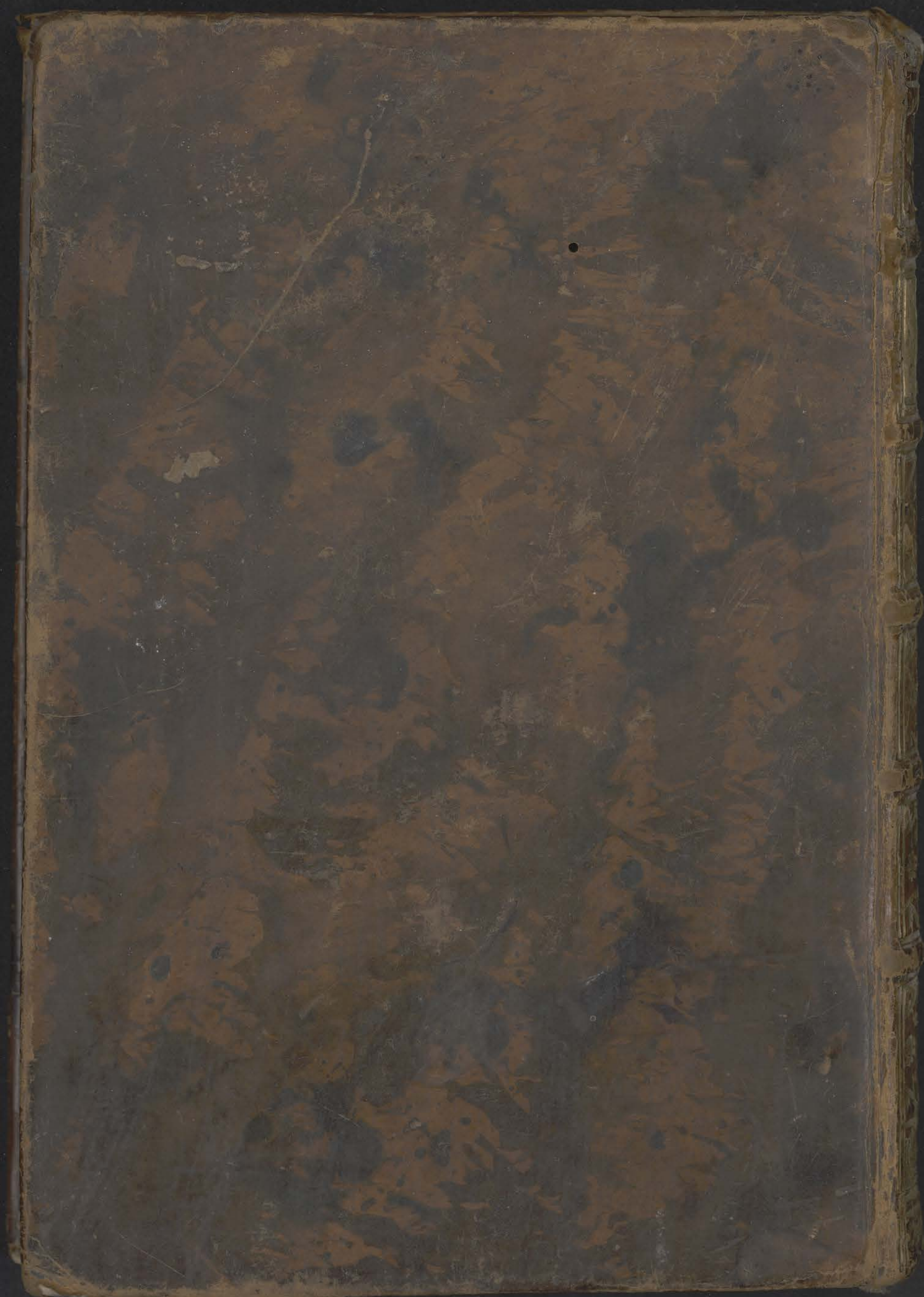
Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piscatoris die 13. Septembris 1738. Pontificatus Noſtri anno nono.

UT IN OMNIBUS GLORIFICETUR DEUS.

REGULA
S. P.
BENEDICTI.